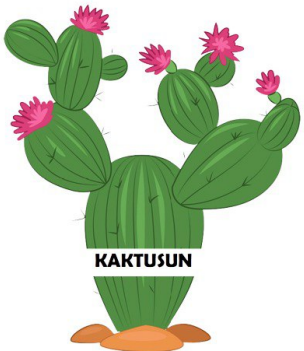
BERRİN KARAPINAR

Ayaz geceler

Parola yayınları



Hayatın insanlar üzerinde farklı planları oluyordu.
Buna da kader ya da alın yazısı diyorduk.
İsteseniz de bazı olayların önüne geçmeniz mümkün olmuyordu.
Mutluyken mutsuz, zenginken fakir, dostken düşman veya tam tersi…
Bir anda her şey değişebiliyordu.

"Abi hırsızı bulduk! Dün gece kurduğumuz tuzağa düştü,
büyük ihtimalle kanser ilaçlarının formüllerini değiştiren kişi de o…"

"Kim?"

"Çok şaşıracaksın…"

"Yahu söyle daha fazla uzatma!"

"Sevda."

"Olamaz."

"Nasıl olamaz?"

"Bu işte bir yanlışlık olmalı Sevda dün gece benimle birlikteydi."

"Abi sen kendinde misin?
Gizli kamera görüntüleri elimizde inanmıyorsan bak."

Kardeşimin uzattığı telefonu aldım,
dediği doğruydu Sevda'nın yüzü açıkça görünüyordu,
sol yanıma baktım bir tek uzun kızıl saç yastığın üzerindeydi.
Görüntüleri tekrar izledim videonun dijital saatiyle
Sevda'nın yanımda olduğu saat birbiriyle uyumsuzdu…

Hain Sevda'ysa yanımda ki kadın kimdi?

9 786057 522801



yayınları
facebook.com/ParolaYayinevi
tagram.com/parolayayinlari

PAROLA YAYINLARI: 503
Roman: 147

Eser: Ayaz Geceler
Yazar: Berrin Karapınar

Yayın Koordinatörü: Ahmet Üzümcüoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Celal Coşkun
Editör: Yasemin Şahin
Kapak Tasarım: Zelal Edin
İç Tasarım: İrem Nida Taşgın

Baskı-Cilt: Çalış Ofset Matbaacılık Turizm San. ve Tic. Ltd. Sti.
Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Sok. No: 8
Davutpaşa Topkapı/İstanbul
Mat. Sertifika No: 45159 Tel: 0212 482 83 96

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 41310
ISBN: 978-605-7522-80-1

1. Basım: Ekim 2019

© Berrin Karapınar
© Parola Yayınları 2019

Bu kitabın her türlü basım hakları *Parola Basım Yayın San. Tic.Ltd. Şti.*'ne aittir... Yazarın, çevirmenin, derleyenin, hazırlayanın veya yayınevinin yazılı ve resmî izni olmadan basılamaz, yayınlanamaz, kopyalanamaz ve dijital kopyalar dahil çoğaltılamaz. Ancak kaynak gösterilerek kısa alıntı yapılabilir.

Parola Yayınları:
Maltepe Mh. Yılanlı Ayazma Sok. No:8
Örme İş Mrkz. Kat:1 Topkapı-Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 483 47 96 Faks: 0212 483 47 97
web: www.parolayayinlari.com
e-posta: parolayayin@gmail.com





Ayaz geceler

Berrin Karapınar

Parola yayınları





1. BÖLÜM

Sıkıntıyla kasada duran patronuma baktım, kısa boylu tıknaz bir adamdı. Yüzü hiç gülmez, onun asabi halleri hepimizin gerilmesine sebep olur, seri olun diye bağırdıkça daha çok elimiz ayağımız birbirine dolanırdı. Her zaman ki gibi beş karış suratı, çatılmış kaşlarıyla bizleri gözetliyordu. Sanki işlerin kötü gitmesi bizim suçumuzmuş gibi hep azarlardı, surat asması şu an için umurumda değildi. Daha önce ne istediğimi söylemiştim sadece zamanın gelmesini bekliyordum. Yanına gittim, beni görünce yüzünü hoşnutsuzlukla buruşturdu...

"Ben çıkıyorum..." dememle elinde ki bozuk paraları kasanın gözüne fırlattı, çevreye saçılan hatta yuvarlananlara, sanki dağılmak onların kabahatiymiş gibi baktı. Toplamak için yardım etmeye hiç niyetim olmadığından durduğum yerden bir adım atmadım. Daha fazla öfkelenmişti, iki kaşı iyice birbirine değiyordu. "Yarın yine geç gelirsen maaşına veda edersin." Dişlerinin arasından çıkan sesi yılanın tıslaması gibiydi.

Derin bir nefes alıp hemen bıraktım, kafenin kokusunu hiç sevmiyordum. "Yapma patron, annem ateşlendi sabaha kadar uyumadım."

İnsafsız herif, işe girerken bakmak zorunda olduğum hastam var iş saatlerini esnek tutun demiştim. Leş gibi yağ kokan kafeteryanı al da başına çal demek vardı. Bunu çok istesem de ne yazık ki yapamazdım. İçinde bulunduğum durumu bildiği içinde beni sonuna kadar kullanmaktan çekinmiyordu.

Hiçbir şey söylemeden eliyle kapıyı işaret etti. Homurdanarak işe yeni giren gence paraları toplaması için bağırmaya başladığı anda çantamı aldığım gibi yürüdüm. Her an fikrini değiştirebilir bana yeni bir iş buyurabilirdi. Özellikle çok zor durumda, ihtiyacı olan kişileri seçtiğinden şüpheleniyordum. Ne yaparsa yapsın, nasıl davranırsa davransın çalışanlardan hiçbiri ekmeğini kaybetmemek için sesini çıkarmıyordu. Kapıdan çıkar çıkmaz ciğerime dolan yanmış yağ kokusundan kurtulmak için derin bir nefes aldım. Temiz havaya alışkın olmayan ciğerlerim itiraz eder gibi öksürmeme neden oldu. Tekrar tekrar öksürdüm, bu kokudan gerçekten nefret ediyordum...

Gecenin zifir gibi karanlık olduğu yetmiyormuş gibi çok soğuktu. Kabanım inceydi, bu havalarda ısınmam için yeterli olmadığını biliyordum, daha kalın mont almam şimdilik imkânsızdı. Sanki beni buz gibi havadan koruyabilirmiş gibi, yakasını iyice kaldırdım, geri dönüp aceleden unuttuğum atkımla beremi almak işime gelmiyordu, patronun verdiği izinden vazgeçmesi riskine giremezdim.

Hızlı adımlara yürümeye başladım. Yerdeki donmuş karların botlarımın altında çatırdadığını duyuyordum. Adımlarımı saymaya başladım her gece yaptığım rutin bir alışkanlıktı. *Bir adım korkma. İki adım kimse görmeyecek seni. Üç adım yine yakalayamaz. Dört adım yerini bilmiyor. Beş adım hiç kimse bir daha sana acı veremeyecek.*

Adım sesleri çoğaldı arkamdan gelenler vardı, kendi ayak seslerimden fazlasını duyunca panikledim, kim diye bakmadan hızlıca koşmaya başladım. O muydu yoksa başkaları mı? Yarı karanlık sokakta kim olursa olsun tehlikeydi.

Gecenin bir yarısında Beyoğlu'nun sarhoş, fahişe ve bağımlı dolu, korkunç arka sokaklarından geçmek zorundaydım.

Altı koş, yedi koş. Son otobüs yetişmeliyim, Allah kahretsin koş. Nihayet karanlık sokaklardan kurtulup, ana caddenin ışıklarına kavuştum. Biraz da olsa rahatlamıştım.

Gecenin ayazında insanlar benim gibi koşmuyorsa da hızlı hızlı yürüyorlardı. Bu kelimeden onun adı olduğu için nefret ediyordum.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Son anda otobüse yetiştim, şoförler artık beni tanır olmuşlardı. Basamaklara adım attığım anda kapı kapandı.

"Neredeyse kaçırıyordun."

Nefes nefese kalmıştım. "Çıkamadım, patron huysuz." Göğsüm yanıyordu, elimi sanki yangınını geçirmek ister gibi bastırdım.

"Ben de öteki yolculara çaktırmadan biraz oyalandım, bak amir kötü kötü bakıyor."

Ayazdan buz tutmuş elimi zorlukla montumun cebine soktum "Sağ ol abi, senin oğlana şeker almıştım vereyim."

"Her gece almana ne gerek var, öteki arkadaşların çocuklarına da alıyormuşsun, paranı ziyan etme!"

"Her zaman almıyorum abi arada bir." Çoğu koltuk boştu, cam kenarı olana oturdum, başımı cama yasladım. Otobüsün sıcaklığı iyi gelmişti, uyusam bile beni son durakta uyandıracaklarını biliyordum. İki aydır alışmışlardı, gözümü kapar kapamaz aklıma ilk gelen bebeğimdi, ardından o adam geldi.

Ayaz... Hayatımı alt üst eden... Ayaz.

Bedenimi alan... Ayaz.

Orkun'dan ayrılmamın sebebi... Ayaz.

Lanet olsun sana... Lanet olsun sana Ayaz.

Düşünmek istemiyordum, alnımı soğuk cama dayadım belki biraz kendime gelir onun verdiği acılardan kurtulabilirdim. Ama ne fayda her an o gece aklıma geliyor beni mahvediyordu. Kendimi başka şeyler düşünmeye zorladım, olmuyordu düşünceler vidanın tahtaya girmesi gibi beynimin içinde dönüyor döndükçe iyice yer ediniyordu. Düşünceler insanın canını acıtır mıydı? Acıtıyordu öyle canım acıyordu ki, sanki beynimin içini ince ince kesiyorlar, akan kanlar boşluklara dolarak düşüncelerimin daha fazla yerleşmesine neden oluyordu. Ondan daha çok kendime kızıyor yaptıklarım aklıma geldikçe midem bulanıyordu... Ne zaman unutacaktım, ne zaman?

Otobüs duraklarda duruyor, inenler binenlerle yoluna tekrar devam ediyordu. Gece yolculuğu olunca hepimiz birbirimizi tanır

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

olmuştuk. Yabancı bir adam onca boş yer varken yanıma oturmaya çalışınca gerildim. Adama ters ters baktım, yüzünde yılışık bir sırıtışla "Yanına oturmamın sakıncası mı var?" diye sorunca hiç cevap vermedim.

"Gel delikanlı benim yanım boş, ille biriyle oturmak istiyorsan benimle otur. Bugün emniyette olaylar çok fazlaydı, birkaç adam tutuklamak zorunda kaldım anlatırım vakit geçer."

Günlerdir birlikte yolculuk ettiğim orta yaşlarda olan adamın polis olduğunu da bu sayede öğrenmiştim. Hafifçe tebessüm ettim, kader kötü insanlar kadar iyi insanları da karşıma çıkartıyor hayatıma denge sağlıyordu. Yılışık hemen arkalarda boş yerlerden birine geçti oturdu. Ya inmezse, ya beni takip ederse diye yüreğim pır pır atmaya başladı. Endişem büyüyor, midemde kocaman bir düğüm oluşuyordu. Korktuğum gibi olmadı, adam bir durak sonra inince rahatladım. Yine de temkinli olmalıydım, takip edebilirdi.

İneceğim durağa gelmiştim, ön kapıya ilerledim "İyi geceler abi!" Adam yorgunca gülümsedi. Bu Dünya'da zor olmayan iş yoktu "Yollar karanlık kendine dikkat et!"

Konuşacak halim bile kalmamıştı başımı salladım. Yine koşmalıydım kendimi gizlemeliydim. Burası da Beyoğlu'ndan çok farklı değildi. İki sokak sonra kurtulma ümidimde yoktu. İstanbul'un ilçesi Alibeyköy'ün ücra yerlerinden anca kendi bütçeme göre bir oda tutabilmiştim. Köşe başındaki minik bakkalın ışığını görünce rahatladım.

Hasan amca dükkânın kepenklerini kapatmak üzereydi "İyi geceler." diye seslenince, elinde ki ağır soğan çuvalıyla doğrulmaya çalıştı. Yine belini ağrıtacaktı, hızla yürüyüp elinden aldım.

"Sana da iyi geceler Mine kızım, niye bu kadar geç kaldın?"

Tahmin ettiğim gibi iki eliyle belini tuttu, kaç kez ağır kaldırma ben gelince içeri alırım desem de dinlemiyordu. Dışarıda kalmış birkaç kutuyu içeri ittim, ağır demir kepengi kapatmak zordu kilitleri yerine taktım "Patronun huysuzluğu üzerinde, çalışacak adam kalmadı. İnan üç kişilik iş yaptırıyor bana."

"Yorgun argın bir de bana yardım etmeye çalışıyorsun."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Lafını bile etme senin için ne yapsam az Hasan amcam."

"Hadi gidelim! Hafize teyzenin gözleri yollarda kalmıştır, al şu atkıyı iyice başına sar üşütmeyesin."

"Sen üşüyeceksin."

"Bere benim, atkı senin zaten yolumuz uzak değil, inat etmede tak. Bu ayazda kendini korumalısın, soğuk bıçak gibi kesiyor."

Birden gözlerim yaşardı, bu yaşarma ayazdan değil Hasan amcamın şefkatli sözlerindendi, kısacık ömrümde beni böylesi sakınan çok az kişi tanımıştım. Başındaki kaymış beresini düzeltip, koluna girdim. Yaşlı vücudunun izin verdiği hızla eve doğru yürümeye başladık.

***

Bu semte geldiğim ilk günü hatırladım... Şu kısacık hayatımda acı, tatlı o kadar çok anı biriktirmiştim ki, yaşadıklarım bir değil birkaç ömre bedeldi.

Kucağımda bebeğimle ev arıyordum, çok fazla dolaşmış bir türlü bütçeme uygun ev bulamamıştım. Uygun olanlar yaşanacak gibi değildi, kümes bile onların yanında lüks kalırdı. İstediğim rutubet olmayan, küçük temiz bir oda bir mutfaktı, yorgunluktan ölmek üzereydim. Eski ayakkabım ayağımın arkasını vurmuş her adım canımı acıtıyordu, dayanacak halim kalmamıştı, bakkalın kapısının önünde ki tabureye izin almadan oturdum, sahibi olan yaşlı adam ilk kötü kötü baktı, kucağımda bebeğimi görünce yüzü yumuşadı.

"Ne arıyorsun kızım, buraların yabancısısın seni daha önce hiç görmedim kimlerdensin?"

Mahalle bakkalları yakın civarda ki herkesi tanırdı, belki ev bulmama faydası olurdu yaşlı adamı iyice süzdüm, pek tehlikeli birine benzemiyordu gerçi kötü niyetli olduğu kimsenin alnında yazmıyordu. "Ev, kiralık ev bakıyorum."

"Senin kocan yok mu, ufacık çocukla yola düşmüşsün."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yurt dışına çalışmaya gitti." Birden aklıma gelen bir yalandı. Benim kocam yok, bebeğimin babasını tanımıyorum bile diyemedim.

"Başka kimsen yok mu?"

"Yok, biz kimsesizler yurdunda büyüdük orada tanıştık ve evlendik." Sadece benim kimsesizler yurdundan olduğum doğruydu. Aylardır yer değiştirmekten, iyice yalancı olmuştum. Yüzümün ifadesinin değişmemesi için çaba veriyordum, adam yalan söylediğimi anlarsa asla yardım etmezdi. Bebeğim kucağımda kımıldarınca pışpışladım şimdi ağlamanın sırası değildi. Çipil gözlerini birkaç kez açıp kapattı göğsüme bastırdım sallamaya devam ettim, tekrar uykuya dalınca rahatladım.

"Ah yavrum, bebeğinde çok güzelmiş, kız mı oğlan mı?"

"Kız." Bebeğimle gururlanıyordum, gerçekten çok güzel bir çocuktu. Şimdi biraz seyrek olsa da ileride gür olacağa benzer kumral kıvırcık saçlı, pembe beyaz tenliydi. Ufacık olmasına rağmen kirpikleri uzundu. Minicik düzgün burnu, lokma gibi dolgun kırmızı dudakları vardı. Dayanamadım eğildim gıdığını kokladım, misler gibi kokuyordu.

"İsmi ne bu güzel kızın?"

"Minel."

"Ya senin?"

"Mine."

"Anne kız isimleriniz neredeyse bir, benim ismimde Hasan."

"Yaşadığım çocuk yurdunda bize bakan gönüllü bir annemiz vardı onu çok severdim. İsmini kızıma koymak nasip oldu."

Yaşlı adam bir süre sessiz kaldı, yardım etmeyecekti kalkmalı yoluma devam etmeliydim. "Dinlenmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim." Oturduğum tabureden doğrulması bile zor geldi.

"Kızım eli yüzü düzgün birine benziyorsun, umarım yanılmam. Ben karımla birlikte küçük bir evde yaşıyorum, kimsemizde yok. Odamızı beğenirsen kocan gelene kadar kalırsın. Hem eşimde bebekleri çok sever sana yardımcı olur çok genç görünüyorsun."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Çok genç değilim yirmi yaşındayım, yakında yirmi bir yaşıma gireceğim."

"Yine de anne olmak için oldukça gençsin, birde yanında eşin yok. Hadi bakalım düş önüme."

***

O zamanlar benim için yabancı olan adamın arkasına düştüm. Korkuyordum, iyi yüzlü olan insanların kötü niyetleri vardı. Çevreme bakınarak, yürüdüğümüz yolları ezberleyerek takip ettim. Bahçe içinde çoğu derme çatma kulübelerden oluşan evler, toprak yollar, çamur içinde oynayan çocuklar, kapıların önlerinde birbirleriyle konuşan kadınlar. Biz geçerken Hasan amcayı selamlıyorlar, sonrada elleriyle ağızlarının yarısını kapatarak birbirlerine bir şeyler söylüyorlardı.

"Bu kadınların lafları bitmez, senin kim olduğunu merak ettiler herhalde."

Nihayet yarı asfalt yola çıktık, çamurdan kurtulmuştuk. Karşıdan gelen oldukça esmer, pos bıyıklı sakallı iki adam önümüze durdu. Siyah pantolon, yakası açık beyaz gömlek, ellerinde salladıkları tespih... Hah şimdi tamam olmuşlardı, içlerinden biri bacağını kaşıyınca beyaz çoraplarını da gördüm.

Adam elini bıyığına götürdü, gözlerini benden ayırmadan şöyle bir sıvazladı " Yanındaki Hanım kim Bakkal Hasan"

Bakışları hiç hoşuma gitmemişti, Hasan amcanın yanına daha çok sokuldum.

Öteki adam yanıma geldi " Bebeğinde çok güzelmiş." Pis elleriyle kızıma dokunmaya çalışıyordu, geriye çekildim. Hasan amca "Kendine gel Murtaza, o benim yeğenim kocası da yakında gelecek." diyerek adamı tersledi. Adamın terslenmek hoşuna gitmemişti, yüzünün yılışık ifadesi silindi, orman gibi kapkara kalın kaşları çatıldı.

"Ayıp ettin Bakkal Hasan, madem senin yeğenin bizimde yeğenimiz olur."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"İşte bu, benim yeğenim olduğunu iyice belleyin, kimsenin aklına başka bir şey gelmesin."

Adamın bakışları hiç tekin değildi. Buraların az çok böyle olacağını biliyordum. Yurdun dört bir yanından gelen fakir insanların gecekondu yaparak oturdukları yerlerdi. Daha iyi semtler de oturmaya param yetmezdi, hem de o yine beni bulurdu. Bu bölgede olacağım aklına gelmezdi. Hasan amca tekrar yola koyuldu, bende hemen peşine düştüm. Birkaç ev sonra durdu "Hafize Hanım nerelerdesin, kocan geldi." diye bağırdı. Kapıyı beyaz başörtülü, nur yüzlü bir kadın açtı. İlk an vardır ya birden içiniz ısınır işte bende öyle hissettim. Kim bu der gibi kocasının yüzüne baktı.

"Hanım, bu kızcağızın kocası yurt dışına çalışmaya gitmiş, ufacık bebeğiyle bir başına kalmış. Kiralık ev arıyormuş. Hani boş odamız var, öğrencilere mi kiralasak diyordun ya. Mine kızımıza versek ne dersin?"

Hafize Hanım beni iyice süzdü Minel kıpırdayınca ilgisini ona yöneltti yüzünde ki şefkat ifadesi o kadar güzeldi ki bu nur yüzlü kadına kanım daha çok kaynadı...

"Sen işine dön bey, ben Hanım kızımla bir konuşayım haber ederim."

Hasan amca, oldu bu iş der gibi gülümseyerek yüzüme baktı...

Minel iyice huysuzlanıyordu, karnı acıkmıştı hemen mamasını yemezse daha çok huysuzlanıp bu sefer avazı çıktığı kadar bağırarak ağlardı.

"Sancısı mı var?"

"Acıktı."

"Ver bakayım bu güzel bebeği kucağıma, mememi veriyorsun? Hadi içeri gel!"

Evin içi sabun kokuyordu, eşyalar eski ama tertemizdi. Gönül rahatlığıyla içeri girdim, ne pis yerlerde kalmıştım. Bu ev bana saray gibi görünüyordu.

"Sütüm çok erken kesildi, mecburen mama veriyorum."

"Kaç aylık bu güzellik?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Altı aylık."

"Maşallah gözleri ne güzel bir mavi neredeyse lacivert, kime çekmiş bu."

Ben ailemi tanımıyordum, babası olacak Allah'ın cezasının göz rengini bile görmemiştim. Demem gerekeni söyledim. "Babası mavi gözlü, ona benzedi."

Minel açlıktan yine bağırınca, kadıncağız telaşlandı "Karnını doyuralım bu yaramızın, belli ki çok acıkmış."

Birlikte mutfağa gittik, ben biberonu hazırlarken, Hafize teyzede çay koydu. Bebeğimi beslemek için oturdum. Hemen önüme yiyecek bir şeyler çıkardı. "Ben tokum istemem." Aslında içim gidiyordu sabahtan beri bir lokma yememiştim. Cebimde ki sayılı parayı harcama lüksüm yoktu. Bebeğimin gıdası benim yememden çok daha önemliydi. Çoğu zaman bir simitle, kuru ekmekle günümü geçiriyordum.

"Çok zayıfsın kızım, tok olsan da bir şeyler yemeye çalış, bak bende yiyeceğim." Ekmek tazecikti, gözüme en kalın görünen dilimi aldım. Kocaman ısırdım ağzımda bıraktığı tat çok güzeldi. Kadın önüme bir dilim ekmek daha koydu. "Ye kızım ye açlığın ne demek olduğunu çok iyi bilirim, oda senindir. Bebeğin uyumak üzere, içerideki yatağın üzerine yatır sonrada gel rahatça karnını doyurursun."

Minel, karnı doyunca minik başını kolumun altına sokmuş hemen uyuklamaya başlamıştı. Hafize teyzenin göstermiş olduğu odaya gittim, küçüktü ama tertemizdi. Hiç çekinmeden bebeğimi karyolanın üzerine yatırıp yanına yastıkları koydum. Yeni yıkanmış gibi sabun kokan battaniyeyi kızımın üzerine örttüm. Tekrar mutfağa döndüm, masanın üzeri daha fazla dolmuştu. Açlığım galip geldi utanmayı bir tarafa bıraktım, gözlerim yaşararak karnımı doyurdum. Yemek bittiğinde Hafize teyzenin söylediği tek söz "Odayı beğendiysen bebeğinle beraber kalmanı çok isterim bana arkadaş olursun." demek oldu. Para her zaman sorun olmuştu, "Kirası nedir?"

"Para en son düşüncen olsun, bebeğine yatak yapalım yarında gider beşik alırız."

"Olur mu öyle parasız?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bunları sonra konuşuruz."

Bana verdikleri oda küçüktü bir divan iki koltuk, çekmeceli küçük bir dolap anca sığmıştı. Olsun bu bile bana yeterdi, başımı sokacak sıcak bir yuva bulmuştum daha ne isterdim.

İki koltuğu birbirine yanaştırdım, Hafize teyzenin verdiği küçük yorganla, örtülerle kızımın yatağı hazırdı.

Yine de ilk gecem zor geçti, ne onlar beni ne de ben onları tanıyordum. Sıklıkla uyandım hatta bir ara kalkıp odada ki tek sandalyeyi kapının arkasına dayadım. Korku, insanlara karşı olan güvensizlik içime işlemişti.

***

Zamanla birbirimizi daha çok tanıdık, beni kendi kızları gibi gördüler, elimde olan azıcık para kızımın mama bez masrafıyla yok denecek kadar azaldı. Hasan amca inatla para almıyor alışveriş yapmama bile izin vermiyordu. Hafize teyzeye yardım etmeye ona iş yaptırmamaya çalışıyordum, kızıyor çocuğumla ilgilenmemi söylüyordu. Minel evin neşesi olmuştu, karı koca kucaklarından bırakmıyor ne isterse benden evvel koşturuyorlardı.

İş bulmam gerektiğini söyledim, daha fazla asalak gibi yaşayamazdım. Ne kadar sıkıldığımı ikisi de görüyordu. Tek sorun kızımdı ona bakacak kişiye para verecek durumum yoktu.

Hafize teyze bebeği sorun etmeme gerek olmadığını ona severek bakacağını söyleyince dünyalar benim olmuştu, hiç olmazsa bir süre aklım Minel'ime takılı kalmayacak güvenilir ellerde olduğunu bilerek rahatça iş arayacak, bulunca da maddi destekle biraz olsun iyiliklerinin karşılığını ödeyebilecektim.

İş bulmanın ne kadar zor olduğunu biliyordum, sabah çok erken çıkıp gece geç saatlere kadar dolaştım yine de yılmadım. Son girdiğim kafeterya da şans yüzüme güldü... Yeri ve çalışma saatleri kötü olsa da şimdilik idare etmem gerekiyordu. Biraz rahatlamıştım, özellikle akşam beş gece on iki çalışıyordum, gündüz ortalarda dolaşırsam görünme olasılığım daha fazlaydı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Daldın kızım!"

"Seninle ilk tanıştığım gün aklıma geldi Hasan amcacığım, ben sizin iyiliklerinizi nasıl ödeyeceğim?"

"Biz hiç çocuk sahibi olamadık sen bizim kızımız, Minel de torunumuz oldu. Biz sana değil, sen bize iyilik yaptın evimizi şenlendirdin. Kocan gelince gideceksin diye inan üzülüyorum."

"Uzunca süre sizinle olacağa benziyorum, hayırlı bir koca değildi zaten. Gittiğinden beri aramadı sormadı." Off bu iyi adama yalan söylemekten nefret ediyordum.

"Çocuğunuz var eninde sonunda gelir."

İki aydır her gece benim geleceğim saati bekler, ondan sonra dükkânı kapatırdı. Niye böyle yapıyorsun diye sorunca "Artık kızımız gibi oldun, iki aydır semtin serseri takımı uzak durdular, kocanın gelmediğini görünce sana bir şeyler yapmalarından korkuyorum. O kabadayı diye geçinen kendini buraların ağası gibi gören Murtaza'nın sana göz koyduğu kulağıma geldi." demişti.

Kaçtığım adamlar yetmiyormuş gibi, şimdide bunlardan korktuğumdan. İş yerinden caddeye, otobüsten inince bakkal dükkânına koşturup duruyordum.

***

Nihayet eve vardık, yavrum burnumda tütüyordu. Hasan amca "Hanım biz geldik." diye seslendi, Hafize teyze, benim yattığım odadan dışarı çıkıp parmağını dudağına götürdü. Hafize teyzenin uyarısıyla, hiç ses etmeden içeri girdik.

Hasan amca bile kendi evinde sırf Minel uyanmasın diye parmak uçlarında yürüyordu.

"Teyzem size artık ne diyeceğimi nasıl dua edeceğimi bilemiyorum. Hiç sahip olmadığım annem, babam oldunuz."

"Hiçbir şey deme, biz ikinizi de çok seviyoruz. Hadi, elini yüzünü yıka da gel, karnın açsa yemek hazır."

"Yok Hafize teyzem karnım tok, Minel'in yanına gideyim iyi geceler." Aslında yediğim ufacık bir tosttu...

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Benim güzelim uyuyordu, hemen ateşine baktım düşmüştü. Ateşlenince sağlık ocağına götürmüştük, doktor dişlerinin çıktığını huysuzluk ve ateşinin olabileceğini söylemişti. Eğildim yanağından hafifçe öptüm, mis kokuyordu bebeğim. Hamile olduğumu fark ettiğimde aldırmak için gitmiş doktorun kapısından dönmüştüm. Benim, sadece benim olacaktı. Bu hayatta bir daha yalnız kalmayacaktım. Şimdi minniğime bakınca en doğru kararı verdiğimi yüreğimde hissediyordum.

Üzerimi değiştirdim, kuzumu beşiğinden kucağıma aldım. Anında koynuma sokuldu. Onun için dünyayı yerinden oynatırdım. O benim her şeyimdi, minik elini tuttum, geçmişin anıları yine beynimde dolaşmaya başlamıştı. Bebeğime daha çok sarıldım, ince perdeden içeri sızan sokak ışığının yanında ki ağacın rüzgâr da salınırken yaptığı gölgelerin duvara vuruşunu izlemeye başladım. Bunca yorgunluğa rağmen uyumam mümkün değildi.

***

Ailemin kim olduğunu hiçbir zaman öğrenemedim. Bebekken bulunup çocuk yuvasına teslim edilmişim. Bebeklik hatırlamadığım bir dönem, biraz büyüdüğümde içinde bulunduğum yaşamı hiç yadırgamadım. Tüm Dünya'yı aynı şekilde sanıyordum bir sürü çocuk bir arada yaşıyor arada bir büyükler geliyordu. Onlarında bizim gibi olduğunu düşünürdüm, burada büyüdüler sonra gittiler. Bir an önce büyüyüp dışarı çıkmanın hayalini kurardım... Benden yaşça büyük olan Nesrin ve Fulya abladan anne, baba sözcüğünü duyduğumda şaşırmış bu ne biçim isim demiştim. Gülmüşlerdi, hepimizin anne babamız olduğundan bahsettiklerinde daha çok şaşırmıştım. "Nasıl oluyor? Fulya abla, benim anne baba nerede?"

"Bir kadın, bir erkek evleniyorlar."

"Evlenmek?"

Yatağının altından kitaba benzer bir şeyler çıkardı "Bak dergide resim var, beyaz gelinlik ve siyah damatlık giyip evleniyorlar, sonra bebek oluyor senin benim gibi. İşte bu adamla kadına anne baba

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

deniyor. Benim annem babam kim bilmiyorum ki, seninkileri bileyim."

"Niye yanımızda değiller?"

"Bizi istememişler."

Nesrin abla, hırsla dergiyi Fulya ablanın elinden kaptı "Çocuğa öyle deme, belki anne babası mecbur kalmıştır veya ölmüşlerdir."

Ölmek nedir, anne babadan daha çok biliyordum. Ateşlenip revire kaldırıldığım zaman yan yatakta yeni gelen bebek ölmüştü. Korkuyla baktığımı gören Doktor amca bebek uyudu dese de hemşire teyzenin öldü yazık oldu masuma dediğini duymuştum. Ölüm ne demek o gün öğrenmiştim, hemşire teyze bebeklerin melek olup gökyüzüne gittiklerini söylemişti.

Koşarak müdür babanın yanına gittim, kapıyı bile çalmadan odasına girdim. "Biraz nefes al küçüğüm ne bu acelen?"

"Benim anne, babam melek mi oldu?"

"Gel bakalım küçük portakal."

Masasından kalkıp koltuğa oturdu. Eliyle koltuğa vurup yanına oturmamı işaret etti. Müdür babam kolay kolay masasından kalkmazdı. Demek ki söyleyecekleri önemliydi. Koltuğun ucuna iliştim "Aklın ermeye başladı artık ve çok zekisin bu yüzden sana açıklayacağım. Senin annenin, babanın kim olduğunu bilmiyoruz, sokakta bulunup bize teslim edildin."

"Melek mi oldular?"

"Onu da bilmiyoruz."

"O zaman beni istemediler."

"Senin gibi küçük portakalı istemeyecek anne yoktur, sen çok küçükken gönüllü çalışanlardan Minel Hanımın sana çok emeği geçti. Saçları bana benziyor bu minik kızın der dururdu, hatta getirildiğinde o da buradaydı."

"Şimdi nerede?"

"Yurt dışına gitti ama seni her zaman sorar, yakında gelecek. Minik bir kızken hep ona anne derdin. Adını da o koydu zaten."

"Beni niye almadı?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Kendi çocuğu var."

"Bir de ben olsaydım ne olurdu?"

Müdür baba sesini çıkarmadı, saçımı okşadı. Kocaman şeker kavanozundan lolipop verip odasından dışarı çıkardı. Sırf bu şekeri almak için bile müdür babamın odasına gelebilirdim.

***

Müdür babamın dediği gibi, bir gün saçları bana benzeyen kadın geldi. Beni okşadı sevdi, ne kadar büyüdüğümü söyledi. Beni almaya geldiğinden çok emindim, arkadaşlarımla hep birlikte yattığımız odamıza koştum elbiselerimi hazırladım... O gün almadı... Olsun yarın geldiğinde alırdı...

Her gün yolunu gözledim, oyuncaklar, kıyafetler getirdi. Giderken hadi Mine gel benim kızım ol diyecek umuduyla yanından ayrılmadım, demedi... Her sabah erkenden kalkar onu beklerdim.

Bir gün, üç gün, bir hafta, iki hafta... Elbiselerim torbamın içinde hazırdı gelecek beni götürecekti.

Bekledim... Bekledim...

Günler geçti hiç gelmedi, en sonunda müdür amcanın odasına gittim, Minel anneyi sordum. Çok uzaklara gittiğini bir daha gelmeyeceğini söyledi.

Bir daha hiçbir anneyi sevmedim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



2. BÖLÜM

Yaşım büyüdükçe evlatlık alınma şansımı da kaybetmiş oldum. Neden beni istemiyorlar diye sorduğumda çok hastalık geçirdiğimi, hiçbir ailenin hasta bir çocuk istemediğini söylemişlerdi. Odama gidip yorganın altına girmiş saatlerce ağlamıştım. Sırf öz annemle, Minel anne değil, hiç kimse beni istemiyordu.

Zamanla umursamamaya başladım.

Okula arkadaşlarla hep birlikte gider gelirdik. Küçük sınıflar, büyük sınıflar aynı minibüsün içine doluşurduk. Birçoğumuz birbirimize yardım eder, sadece birbirimize değil küçüklere de anlamadıkları konuları çalıştırırdık.

Bazı çocuklar sahipliydi, anne babası olanlar vardı, bazısının tek annesi, bazılarının tek babası. Bazılarının da aile büyükleri vardı. Çoğu fakirlik yüzünden bırakılmıştı, durumu düzelen aileler çocuklarını gelir alırdı. Sahipli çocuklara fazla bağlanmazdık eninde sonunda giderlerdi.

İlk senelerde anneleri almaya gelen çocukları çok kıskanmıştım. Sonra ona da alıştım.

Okumak, yeni şeyler öğrenmek hoşuma gidiyordu. Deli gibi ders çalışıyordum kütüphaneden çıkmaz olmuştum. Her sene okulumu birincilikle bitirdim. Lise ve Üniversite, on sekiz yaşına gelenler yurttan ayrılmak zorundaydılar. Benim şansım okumam oldu azda olsa parasal yardım alıyordum.

Üç arkadaş mobilyalı küçük bir daire bulduk. Zaman geçti, arkadaşlarım evlenip kendi yuvalarını kurdular.

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Minel kıpırdandı, biberonunu hazırlayıp ağzına verdim. Karnı doyunca tekrar uykuya daldı. Anılar hâlâ bir film şeridi gibi aklımdan geçiyordu.

Yalnız kalmıştım kirayı ödemekte zorlanıyordum, okulumu aksatmamam gerekiyordu, bir otelde garson olarak iş bulup yaz dönemi gelince tam gün çalışmaya başlamıştım. Bir sene sonra okulum bitecekti, işte o zaman devamlı bir işte çalışacak hayatımı yoluna koyacaktım.

Çalıştığım otelde Orkun'la tanıştım, birbirimizden hoşlanmıştık. Orta boylarda yakışıklı bir gençti, diğer kızların arasından beni seçince hoşuma gitmiş, arkadaşlığımız gün geçtikçe ilerlemişti. O da benim gibi okuyordu. Tek farkımız o turizm bölümünde okuduğu için stajyer olarak çalışıyordu. Üstlerimiz tarafından beğeniliyor okulu bitirdiğinde çalışmaya devam etmesi isteniyordu. Akıllı girişken bir gençti, en çokta güler yüzlü olmasını sevmiştim. İlişkimiz iş sınırları içinde fazla laubali olmadan ilerliyordu, birkaç kez birlikte yürümüş, birkaç kez de mesai başlamadan buluşmuş çay bahçesinde oturmuştuk, büyük hayalleri vardı. Kendi otelini açacak işinin patronu olacaktı, son zamanlarda hayallerine beni de ortak ediyor, birlikte uyumlu bir çift olacağımızı söyleyip duruyordu. Hoşuma gidiyordu, onunla birlikte olup kendi otelimizi işletmek hayal de olsa güzeldi.

Yine yanıma gelmişti, diğer kızlar göz ucuyla bize bakıp fısıldaşıyorlardı. "Orkun, biraz uzak dur. Kızlar dedikodumuzu yapıyor."

"Sen boş ver onları!"

"Dikkatli olmazsan ikimizi de kovacaklar, otelin kurallarını unutma!" Bilerek beni zor duruma düşürecek davranışlarda bulunmasını hiç sevmiyordum, kaç kez iş saatleri içinde yanıma fazla gelme demiştim. Otel müdürümüz fazlasıyla despot biriydi, kurallara kesin itaat ister, uymayanı hemen çıkartırdı. Daha geçenlerde uygunsuz durumda yakalanan iki elemanı evleneceklerini söylemelerine rağmen gözlerinin yaşına bakmadan kovmuştu.

"İş çıkışı bir yerlere gidelim. Kahve içeriz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Çok yorgunum, yarın gitsek." Orkun suratını astı, son günlerde çıkma tekliflerini aynı nedenle geri çevirmiştim.

"Sabrımın da bir sınırı var Mine, benden hoşlanmıyorsan açıkça söyle bileyim. Bende yoruluyorum ama seninle olmak için fırsat yaratmaya çalışıyorum."

Haklıydı, biraz daha böyle devam edersem benden ayrılması an meselesiydi, ses çıkarmadığımı görünce sırtını dönüp uzaklaşmaya başladı. Bizi gözetleyen kızlardan birinin Orkun'a doğru yürüdüğünü görünce "Hadi gidelim." dedim. Kız resmen yerinde kalakaldı. Orkun bana kocaman gülümseyip kıza bakmadan yanından geçti gitti.

***

Mesaimiz bitince dışarı çıktık, elimi tutmaya çalıştığında, uzaklaştım.

"Kaç aydır birbirimizi tanıyoruz, elini tutmama bile izin vermiyorsun."

Haklıydı ama nedense istemiyordum, her zaman yaptığım gibi koluna girdim. "Ben el ele yürümeyi sevmiyorum." Ellerin birbirine teması bana nedense daha özel geliyordu.

"Yarın ikimizde izinliyiz seni annemle tanıştırmak istiyorum."

"Neden?"

"Ben senden çok hoşlanıyorum, annemin de seni tanımasını istiyorum."

Heyecanlanmıştım, anneyle tanışmak ilişkinin ileri boyutta düşünüleceğinin göstergesiydi. Orkun'a baktım. Beyaz teni, sarı saçlarıyla hoş bir gençti ve iş yerinde ki kızlar peşinde dolaşıyordu. Ya ben, onunla ciddi bir ilişkiye hazır mıydım? Belki zamanla duygularım hoşlanmaktan ileri seviyelere taşınırdı.

Kimsesiz olmam yanlış karar almama neden olmamalıydı. Ailem olmasını çok istiyordum, beni seven bir eşle, çocuklarımın olması en büyük hayalimdi. Orkun iyi bir seçim olabilirdi.

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ertesi gün için sözleştik... Sanki çok kıyafetim varmış gibi elli kez üzerimi değiştirdim. Orkun'un annesinin beni beğenmesini istiyordum. Pantolon, bluz hem rahat hem de insan içine çıkacağım en yeni kıyafetlerimden biriydi, alalı iki sene olmuştu. Saçlarımı sıkıca fırçaladım, kızıl rengini fazla sevdiğimi söyleyemezdim. Her yerde dikkat çekiyordu, çocukken havuç kafa, portakal kafalı diye alay ettiklerinde üzülürdüm. Yaşım ilerledikçe saçım biraz daha koyulaşmış koyu renge boyatmaya çalıştığımda arkadaşlarım nadir görünen saç rengimin bana yakıştığını söyleyerek itiraz etmişlerdi. Yine de açık bırakmaktansa toplamayı tercih ettim. İşte şimdi daha derli toplu görünüyordum...

Orkun'la durakta buluştuk, önümüzden geçen taksiyi durdurdu...

"Çok zenginsin herhalde, otobüse binerdik."

"Arada bir para harcamak gerek, senin için harcamayacağım da kimin için harcayacağım."

"Bu gidişle hayalini kurduğun otele zor kavuşursun!"

"Hadi Mine, bugün bari cimrilik etme."

Davranışları hoşuma gitse de o kadar kıtı kıtına yaşam sürmeye çalışıyordum ki taksi tutmak bana lüks geliyordu.

***

Göztepe'de iki katlı müstakil bir evde oturuyorlardı. Kapıyı elli yaşlarında güzelce bir kadın açtı. Orkun annesine benzemiş olmalıydı kadında sarışındı. "Hoş geldin oğlum, sizde hoş geldiniz."

Kadının soğuk tavırlarını ilk görüşmenin gerginliğine verdim çünkü bende aynı onun gibiydim "Hoş bulduk efendim."

İçeri davet etti, sadece misafirden misafire açılan bir oda olduğu belli olan salonun kapısını açtı. Her taraf bembeyazdı bir an kirletirim diye koltuğa oturmaktan korktum. Kadın beni baştan ayağa süzdü "Oğlumun sıkça bahsettiği kız sen olmalısın, ben Sevim."

"Memnun oldum Sevim Hanım ben de Mine." Kadından haz etmemiştim, bakışları buz gibiydi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Oğlum ille tanıştıracağım deyince reddedemedim, yoksa bugün randevum vardı." Orkun'a bakarak konuşmaya devam etti.

"Canım hani yan evde oturan Gülfem vardı ya o geldi, seni sorup durdu. Bugün beraber alışverişe gidelim teyzeciğim diye ısrar edince dayanamadım. Bir görsen o kadar güzelleşmiş ki. Manken gibi..."

Kadın niyetini baştan belli etmişti, hislerimde yanılmamıştım "Biz sizi daha fazla oyalamayalım, bir an önce randevunuza gidin." demekten kendimi alamadım. Kadın mesajının yerine ulaştığını anlamıştı.

Orkun "Anne sen ne demek istiyorsun?" deyince kadın birden afalladı. "Ben bir şey demedim, sen geçen sene ne güzel kız demiştin ondan söyledim. Hem sen el âlemin yanında bana niye bağırıyorsun?"

Opss el âlemde olmuştuk.

"Kalkalım lütfen, daha fazla oturmamızın anlamı yok." Bu kadının tavırlarını çekecek halim yoktu. Orkun'un yüzü kıpkırmızı oldu...

"Sen benimle bir içeri gel." diyerek annesini kolundan tutarak dışarı çıkarttı.

Beyaz duvarlar, beyaz koltuklar, beyaz halı, beyaz perdeler. Duvarda gri kapaklar olsaydı salon morg olarak kullanmaya çok elverişliydi. Çevreme bakmaktan bıkmıştım, bir gün evim olursa canlı renkler kullanmaya karar verdim. Beş dakika sonra geldiklerinde kadın zorla olsa da gülümsüyordu.

"Kusura bakma Mine biraz gerildim, sana ters gelen bir söz söyledimse özür dilerim." Her zaman yanlış olduğunu bilerek konuşup ondan sonrada özür kelimesinin ardına sığınan insanlardan nefret etmiştim bu kadında onlardan biriydi.

"Rica ederim efendim." Bu sözümle bende riyakârlık yapıyordum içimden geçen düşünceler bunlar değildi. *Terbiyesiz kadın oğluna laf geçiremedin, bu eve kadar gelmeme neden oldun, sen kimsin beni küçümsemeye kalkıyorsun samimiyetsiz özrünü alda başına çal!* Tabii demedim onun gibi yalandan gülümsedim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Zoraki bir kahve ikramından sonra dışarı çıktık. Orkun'un yüzü asıktı, aynı benim gibi "Özür dilerim Mine, gerçekten sana mahcup oldum. Ben niyetimde ciddiyim. Sen annemin kusuruna bakma zamanla seni kabullenecektir. Aslında çok iyi bir kadındır."

Ne demem gerekiyordu? Bir iş nasıl başlarsa öyle giderdi. "Daha yolun başındayız, aslında acele etmin tanıştırmakla."

"Doğru hata bende oldu, okulu bitirelim o zamana kadar seni kabullenir."

Sen onu kabullenebilir misin diye sormamıştı. Onun beni kabullenmesi her şeyin çözümü olacakmış gibi düşünüyordu. Bu ilişkiye bir şans vermeli miydim? Çoğu erkek annesinin kıskançlık yaptığını duymuştum. Gelinlerini oğullarına eş olarak değil de kendilerine rakip olarak görüyorlardı. Evlenen arkadaşlarımın gelin kaynana muhabbetlerinden çıkardığım sonuç buydu. Orkun sevecendi, anlayışlıydı, elimi bile tutturmamama rağmen, benimi yanımda asla başka kızlara bakmıyor ilgilenmiyordu. Annesine zamanla alışabilir oğlunun hatırı için birbirimizden hoşlanıyormuşuz gibi davranabilirdik.

Aslında ne çok isterdim hiç sahip olamadığım annemin yerine geçmesini. Biraz iyi niyetle belki olurdu. Orkun tekrar taksi tuttu ve evime kadar bıraktı, benimle birlikte inerek taksiyi gönderdi. Yalnız oturduğumu biliyordu... Peşimden yürümesi, yüzünde ki hafif tebessüm... Ne isteğini anlamıştım o istese de ben hazır değildim... Beni davet et der gibi bakışını görmezden geldim. "Yarın görüşürüz." diyerek hızla evime doğru yürüdüm, kapıma geldiğimde dönüp baktım hâlâ duruyordu el sallayarak içeri girdim. Gerçekten ben Orkun'u seviyor muydum? İlle aşk evliliği yapmam gerekmiyordu. Neyse zaman içinde duygularım bir düzene girerdi...

***

Ertesi gün otel çok dolu olduğundan bir saniye bile boş vaktimiz olmamıştı, gece mesaisine gelen arkadaş hastalanıp, onun yerine çalışınca, yorgunluktan neredeyse yere düşecek hale gelmiştim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Mesaim nihayet bitmişti, ayaklarımın acısı beni öldürecekti. Ne kadar uzak durmaya çalışsam da Orkun tam çıkarken kapının önünde yakaladı.

"Bugün çok yoruldum, yarın konuşsak olmaz mı?"

Karanlıktan yararlanarak bana sarılmaya çalışınca itim "Neden Mine, bunca zamandır birlikteyiz, değil öpmek bir kez bile elini tuttumadın. Niyetimin ciddi olduğunu biliyorsun."

Nedenini bende kendime açıklayamıyordum "Orkun bu tür davranışları sevmediğimi söyledim, biri görse adım çıkacak. Hadi içeri gir bende otobüsüme yetişeyim."

Orkun'un oflaması umurumda değildi, istemiyordum, hazır değildim...

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



3. BÖLÜM

O GECE HAYATIM DEĞİŞTİ...

Üzerinden çok zaman geçmesine rağmen... O gece Orkun'u geri çevirmenin pişmanlığını hâlâ yaşıyordum. Üç dört saat içinde tüm hayatımın değişeceğini nereden bilebilirdim... O anları o kadar çok düşünmüştüm ki olanlar dün gibi aklımdaydı...

"Mine."

Seslenen temizlik bölümünde çalışan Birgül'dü "Hayırdır Birgül?"

"Hiç benimde mesaim bitti bir yerlerde oturup çay veya kahve içsek."

"Vakit oldukça geç olmadı mı?"

"Evden işe işten eve gidip geliyoruz değişiklik iyidir, hem uzağa gitmemize gerek yok otelin içinde ki bara gideriz."

"Bar mı ne işimiz var orada hem üstlerimiz görürse kızarlar."

"Birer kahve içeriz ne var bunda?"

"İlle ısrar ediyorsan yanda ki kafeteryaya gidelim."

"Orası da olur."

Birgül tanıdığım kadarıyla iyi biriydi, sessizce çalışır kimsenin işine karışmazdı. Kafeterya oldukça kalabalıktı. Biz çalışanlar iş bitimi evimize gitmek için yollara dökülürken çoğu genç bu tür yerlerde vakit geçiriyorlardı. Cam kenarında boşalan masaya oturduk...

"Aç mısın Mine."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Aç değilim, mutfakta bir şeyler atıştırmıştım ya sen?"

"Ben biraz açım sen otur yiyecek ne var bakayım. Su veya meyve suyu ister misin?"

"Su olabilir ya da dur soğuk vişne suyu olsun"

Birgül'ün gitmesiyle gelmesi bir oldu "Otelden çağırıyorlar odalarda sorun olmuş "

"Ne sorunu?"

"Of bıktım artık, iki kişi hasta geri gel odaların temizlenmesi gerek diyorlar. Müşteri gelecekmiş."

"Bizim keyfimiz bu kadar olur yarın kaçamak yaparız."

"Bana yardım etsen yarım saatte bitirir yine buraya geliriz."

Evde yapacak bir işim yoktu. Yardım isteğini kabul ettim. Otele personel kapısından girdik. Orkun'a yakalanırsam çenesinden kurtulamazdım. "Hangi oda?"

"Sen süt odaya çık en üst oda hani kral dairesi dediğimiz. Ben malzemeleri alıp hemen geliyorum"

"Vay zengin birileri geliyor demektir." Bunca zamandır hiç kral dairesine çıkmamıştım içini görmek ilginç olacaktı. Personel asansörüyle en üst kata çıktım alt katlarda orta büyüklükte en az onar oda varken, kocaman alan iki kral dairesine bölünmüştü Birgül oda numarasını söylememişti. Bir kapı kapalı bir kapı yarı açıktı, holde ses olunca geriye çekildim kat garsonu yemek arabasını sürerek kapalı olan kapıya vurdu. Oda doluydu demek ki kapısı aralık olan temizlenecekti garson gider gitmez odaya girdim. Bu ne ihtişam, tüm İzmir'e kuş bakışı bakıyordum, ışıklar içinde rengârenk görünüyordu. Odanın loş ışığını değiştirmek istemedim diğer odayı özellikle yatak odasını merak ediyordum... Devasa bir yatak tabii tek kişilik olacak değildi. Dört direkli karyolanın çevresini kalın perdeler süslüyordu oldukça yüksekti, elimi kadife örtünün üzerinde gezdirdim yumuşacıktı... Kalite tüm odada kullanılmış hiçbir detay atlanmamıştı.

"Ne güzel değil mi?"

"Birgül, korkuttun beni hadi bir an önce temizleyip çıkalım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Gerek kalmadı rezervasyon ertelenmiş gel mutfaktan sandviçle meyve suyu aldım bu güzel manzarayı seyrederek yiyelim."

"Kızarlar."

"Aman kim kızacak sabaha kadar oda bizim. İstersek bu yatakta yuvarlanırız, hoplarız... Bir kez olsun on dakikalığına kendimizi zenginlerin yerine koyarız... Mesela sen kontun, ben dükün kızıyım."

"Bu sıralarda fazla tarihi kurgu okuyorsun herhalde." Sağa sola dokunmaya korkuyordum en ufak eşyaya bile zarar verecek olsam değil aylığım yıllığım ödemeye yetmezdi... Birgül fazlasıyla rahattı belki de defalarca girdiği oda bana geldiği gibi ilginç gelmemişti. Pencere önünde duran koltuklardan birinin ucuna iliştim Birgül odayı daha loş hale getirdi "Işığı neden kıstın."

"Bak dışarısı daha güzel görünüyor."

Dediği çok doğruydu, bir kez olsun kral süitinin içinde olmanın keyfini yaşayabilirdim. Meyve suyu tam istediğim gibi soğuktu, tadı biraz değişikti "Alkollü mü bu?"

"Az biraz cin kattım içine."

"Birgül, ben içki içemem çok çabuk çarpar."

"Ne var çarparsa çarpsın, yatak burada sabaha kadar kimse gelmez yativeririz."

"Saçmaladın iyice, hadi artık gidelim daha fazla kalmamızın anlamı yok, yakalanırsak atılırız."

"Az daha dur, tuvalete gideyim bağırsaklarım mı bozuldu ne?"

"Of Birgül, personel tuvaletine girersin."

"Niyeymiş nasılsa ben temizliyorum bir kez olsun ben içine..."

"Devam etme anladım ne istersen yap ama çabuk ol." Birlikte görev yaptığım üç arkadaşım, sözleşmiş gibi aynı anda hasta olduklarından iki gündür onların yerine de çalışmak beni hem ruhen hem bedenen yıpratmıştı. Vişne suyunu birden içmemeliydim içinde tahminimden fazla alkol olmalıydı. Yorgunluk alkolle birleşince kendimi uyuşmuş gibi hissediyordum bir an önce evime gidip uyumalıydım...

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bulutların üzerindeydim o kadar yumuşak o kadar sıcaktı ki... Boynumda dolaşan dudaklar, güzel kokan sıcacık bir ten.

Ne zaman eve gelip yattığımı hatırlamıyordum, alkolle karıştırılmış bir bardak meyve suyunun yaptığına inanamaz haldeydim. Gördüğüm rüya olağan üstüydü hâlâ etkisi altındaydım...

"Hazır kendinde değilken karıyı alalım, belli ki büyük patron işini bitirmiş birazda biz tadına bakalım."

"Otelden çıkartamayız, biraz daha zaman geçsin. "

"Ya Ayaz hazretleri uyanırsa kesin bizi öldürür."

"Öbür kızı ne yaptın, bizi gördü?"

"İşi bitti!"

Otel mi! Kimdi bunlar? Çok karanlıktı kim olduklarını göremiyordum elim sıcak tene değince çığlık atmamak için ağzımı kapadım. Allah'ım ben ne yapmıştım... Niye bu kadar karanlıktı başıma gelenler yetmemiş gibi göremiyordum...

"Çok ses yapma uyanmasınlar. Birazdan gelir kadını alırız, bizde tadına bakar patronun dediğini yaparız."

"Öldürecek miyiz?"

"Yaşamasına izin veremeyiz."

Ayak sesleri, kapının kapanması... Elimle yatağı yoklamaya başladım sağ tarafıma dokunmaktan korkuyordum. Adamlar otel demişlerdi evimde değil hayran olduğum perdeli yataktaydım yavaşça kenara kaydım nefes bile almaktan korkarak perdeyi itip aşağı indim çırılçıplaktım. Yanımda hâlâ uyuyan adama bakmaktan korkuyordum bir anda midem bulandı, hiç tanımadığım yüzünü bile göremediğim adama bedenimi vermiştim. İçimde ne varsa çıkmak için boğazıma yükseldi. Oda karanlıktı, banyodan gelen loş ışık odayı aydınlatmıyor çoğu bölgeyi karanlıkta bırakıyordu. Kıyafetlerim buralarda olmalıydı koltuğun üzerinde öbek şeklinde karalu görünce neredeyse emekleyerek yanına gittim pantolonum, bluzum buradaydı iç çamaşırlarımı bulamıyordum aramak için vakit kaybedemezdim aceleyle giyindim. Çantam yerdeydi sapından tuttum, Birgül'ün işi bitti demişlerdi gencecik kızın öldürüldüğüne inanamı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yordum. Bunlar kimdi, yataktaki adam kimdi nasıl bir oyunun içine düşmüştüm... Neden ben? Midemdeki bulantı arttı elime geçen bez parçasına kustum, bez değil o adamın gömleği olmalıydı koluyla ağzımı sildim. İsteğim dışında bana sahip olmuştu gömleğine kusulmasını da hak ediyordu. Ne saçmalıyordum adam asla beni zorlamamıştı... Kendimi kaybedecek kadar, bedenime dokunulmasını kolayca kabullenecek kadar kendimden geçtiğime göre o meyve suyunun içinde içkiden başka bir şeylerde olmalıydı. Bağırsam çığlık atsam tüm otel odaya toplanırdı ya adamların sözleri... Bir an önce buradan çıkmalıydım, asansörü kullanamazdım merdivenlere yöneldim hızla inmeye başladım. Ses duyunca olduğum yerde durdum ya o adamlarsa...

"Gece çalışmaktan nefret ediyorum."

"Hiçbir iş kolay değil."

Mesaiye kalan çalışanlardı, bir kat aşağı inip otelin içine girdiler, korkudan tuttuğum nefesimi verdim. Aceleyle inmeye başladım en alt kata gelmiştim, personel kapısından dışarı çıktım nihayet kurtulmuştum.

"Senin ne işin var burada?" Aşçı yamaklarından Hüsnü duvara dayanmış sigara içiyordu... Bir an dondum ne söylemeliydim... *Tuzağa düşürüldüm, uyuşturuldum, hiç tanımadığım biriyle seviştim, adamları beni öldürecek.* Şimdilik bunların hiçbirini söyleyemezdim.

"Grip salgını çok kötü oldu."

"Doğru ya bende kaç gündür full çalışıyorum, hiç iyi görünmüyorsun."

"Her halde bende grip olacağım."

Daha fazla konuşmaya ne halim ne de isteğim vardı, adamlar yokluğumu fark ettilerse kesin peşime düşmüş olmalılardı.

Nasıl böyle bir tuzağa düşmüştüm... Yürüdüğüm ara yol çok karanlıktı. Acele adımlarla yürüyor sağıma, soluma bakmıyordum. Neredeyse aydınlığa varmak üzereydim. Benimki aptallıktı, otobüse yetişebilmek için kısa yolu tercih etmiş çoktan pişman olmuştum. İki sokak kalmıştı... Çoğunluğu oturulmaz durumda olan eski bina-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lar, birkaç ışığı yanan ev. Işıklar sokağı aydınlatmaya yetmiyordu. Adım sesleri vardı, daha çok hızlandım. Geriye bakmaya korkuyor, sanki arkamda ki kişinin nefesini ensemde hissediyordum. Hızlandım neredeyse koşuyordum. Kendi ayak sesimden arkamda ki yürüyor mu, koşuyor mu duyamıyordum. Göğsüm yanmaya başlamıştı, önüme gelen dik merdivenlerden hızla inmeye başladım, kahretsin ters yola sapmıştım. Zifiri karanlıktı, geri dönemiyor ileriye gitmek için cesaret bulamıyordum.

Birden kolumdan tutulup köhne bir evin duvarına savruldum... Leş gibi içki kokan adam saçlarımı ensemden kavradı ve beni sürüklemeye başladı, donmuş gibiydim... Gırtlağımdan çıkan cılız çığlık adamın pis kokan elini ağzıma kapatmasıyla son buldu. Elini ağzımdan boynuma indirdi nefes borumu bastırdıkça değil çığlık atmak soluk alamıyordum.

"Seni bulamayacağımı mı zannettin?" Sesi öfkeliydi... Yatakta bıraktığım adamın bu kadar çabuk peşime düşmesi imkânsızdı. Konuşmalarını duyduğum adamlardan biri olmalıydı boynumu daha çok sıkmaya başladı...

Nefesim kesiliyordu zorlukla konuştum "Bı-rak bı-rak beni!"

"Seni öldüreceğim Orospu Funda!"

Gırtlağımda ki baskı artmaya başladı... "Fun-da değil-im..."

"Kaç ismin var, Funda, Sevda, Ayşe..."

Bu kadar kolay ölemezdim, elimi uzattım tırnaklarımı yüzüne geçirdim, bir an boş bulundu elini gevşetti, mideme inen yumrukla ne olduğumu şaşırdım iki büklüm oldum, adam saçlarımdan tutarak başımı kaldırdı yanağıma inen tokatla ağzımda kan tadı hissettim. Koca ellerini tekrar boğazıma doladı nefesim kesiliyor ağzıma daha çok kan doluyordu. Tüm gücümü toplayıp göğsünden iter itmez bacak arasına dizimi vurdum... Koşmaya başladım arkamdan küfür ederek geliyordu. Allah kahretsin çıkmaz sokaktı, sıkışmıştım... Son bir gayretle çığlık atmaya çabaladım hırpalanmış gırtlağımdan sesim zor çıkıyordu. Tahta perde, tahta perdeye ulaşırsam ışığa kavuşacaktım. Adamın ayak sesleri çok yakındaydı... Bir daha arkama

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bakmadım, ışıkları görene kadar hızla koştum... Her kuytu, her ses beni korkutuyordu...

Gün aydınlanırken evime girdim, kapıyı sıkıca kilitledim. Ama o adamları kilidin durduracağını hiç sanmıyordum. İlk önce utancımın kalıntılarını bedenimden temizlemeliydim... Alnımı soğuk fayansa dayadım nasıl yapabilmiştim nasıl hiç tanımadığım birine bedenimi verebilmiştim. Akan suyun altında yere oturup bağırarak ağladım.

Neydi kaderin benimle alıp veremediği, annem babam beni atmış, kimseler istememiş, zar zor kendime bir yaşam kuracakken bu başıma gelenleri hak edecek ne yapmıştım. Bir avuç ilaç çektiklerimi sonlandırabilir miydi? Ölmek çözümüydü, ardımdan beni merak edecek, üzülecek kimsem bile yoktu. Hem kimin için, ne için Allah'ın verdiği canıma kıyacaktım, ben ölmek değil yaşamak istiyordum. Müdür babanın ağladığımda söylediği sözler kulaklarımda çınladı. *'Ağlama küçük portakalım isyan etme vardır bizleri yaratanın bir bildiği. Sen çok güçlü karakterlisin, başına ne gelmiş olursa olsun tekrar ayağa kalkacağından eminim.'*

Haklıydı ben zayıf biri değildim, her zaman tek başımaydım ayakta kaldım, bundan sonrada ayakta kalacaktım. Nefesim tıkanıyordu hırsla yaşları sildim. Ağlamak çözüm değildi, şimdiye kadar hiç kimse gözyaşlarıma aldırmamıştı, bundan sonrada kimse aldırmazdı.

Duştan zorla çıktım. Aynaya baktım yanağımda da morluk vardı, dudağımın kenarı patlamıştı. Boynumda adamın parmaklarının izleri vardı "Cehennemde yanarsınız inşallah." Üzerime bornozumu giydim, dolaptan buz aldım moraran yere koyup, yatağıma uzandım. Nasıl bir oyunun içindeydim... Birgül telefonlarıma cevap vermiyordu onlarla birlik olabilir miydi?

Kimdi? Niye bana bunu yapmıştı? Şikâyet etmeliydim, evet polise gitmeliydim.

Televizyonda duyduklarımız, gazetelerde okuduklarımız bizler için sadece bir haberdi. Başımıza gelmeyeceğini düşündüğümüz sadece yazık deyip geçtiğimiz haberlerdi, ama olmaz dediğimizin her

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

an olabileceğinin şu an canlı kanıtıydım. Daha dikkatli olmalı kendime bu kadar güvenmemeliydim... Nerden bilebilirdim nereden?

Güneşin tepeye çıktığını görene kadar yatağın içinde döndüm durdum gözlerimi kapadığım her an adamla yaptıklarım aklıma geliyor, utançtan vücudum daha fazla sızlıyordu. Daha fazla yatamayacaktım bunca hırpalanmaya rağmen beynim uykuyu reddediyordu. Ya beni yine bulurlarsa...

Telaşla yerimden doğruldum. İş yerimi biliyorsa, mutlaka evimi de biliyor olmalıydılar. Bavulumu indirip içine kıyafetlerimi doldurdum. Sırt çantama geri kalanları yerleştirdim, tüm yaşamım bir sırt çantası bir bavula sığmıştı. Üzerimi giyindim, yüzümün morluğunu kapatıcıyla mümkün olduğu kadar gizlemeye çalıştım. Dudağım biraz şişti, rujla onu da hallettim. Boynuma fular doladım. Kimsenin benim düştüğüm durumu fark etmesini istemiyordum. Gitmeliydim...

Merdivenlerden ikinci kata indim üç numaralı dairenin kapısını uzunca süre çaldım, ev sahibimin kulakları oldukça ağır işitiyordu. Nihayet ayak sesi duyduğumda zile basmayı bıraktım." İsmail Bey benim acil işim çıktı evden ayrılıyorum, ne zaman geleceğim belli değil. On güne kadar gelmezsem evi tekrardan kiraya verebilirsiniz."

Adamın söyleneceğini biliyordum, biraz huysuz bir yaşlıydı, uzunca süredir kiraya zam yap deyip duruyordu. Böyle acil gitmem onunda işine gelmiş olmalıydı ki söylenmelerini çok uzatmadı. İçeride olan depozito miktarım gerekli harcamalarımı karşılar diye düşünüyordum. Birlikte içeri geçtik, adam eski muhasebeciydi. Hemen giderlerimi hesapladı, ben orada otururken karısının verdiği bir bardak sıcak çayı içerken, eve çıkıp dolaştı. Hiçbir aksaklık göremeyince hesabımı kesti. "Evi bir hafta tutarım senden haber gelmezsen kiralarım, bu kalan paran. Nereye gidiyorsun?"

"Şehir dışına." Başka hiçbir şey söylememe gerek yoktu hiçbir zaman samimi olmamıştık.

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Aslında nereye gideceğimi ben bile bilmiyordum. Yola çıktım, birkaç sokak aşağımızda olan karakolun önünde uzun süre oyalandım. İçeri girsem her şeyi anlatsam ne olurdu. Muayene, sorular, ispat edene ve adam bulunana kadar çekeceğim utanç. Sorular binlerce soru sorulacaktı... Çocuk yurduna kadar iş uzanırdı, müdür babamın yüzüne nasıl bakardım. Tekrar Birgül'ü aradım cevap vermiyordu ev adresini bilmiyordum kimden öğrenip başıma gelenlerin açıklamasını isteyecektim. Ya adamların işi bitti sözleri ne anlama geliyordu. Birgül'ü öldürmüş olabilirler miydi?

Uzaklaşmalıydım buralardan. Aklıma gelen düşünceyle durdum, otelde ki adamlarla, saldıran adam aynı kişiler değildi... *Bir hafta önce serseri oldukları belli olan üç kişi bir anda etrafımı çevirmişti. Bana Ayşe diyorlardı. Beni nihayet bulduklarını Muzaffer Beyin bu işten çok hoşlanacağını söylemişlerdi. Ben, aradıkları kişi olmadığımı söyleyince hakaret edip tartaklamaya başlamışlar tam o anda gelen polis sayesinde kaçıp gitmişlerdi. Kaçarken içlerinden biri, kurtuldun diye çok sevinme yine seni buluruz diye bağırıyordu. Serserilerin boş tehditlerinden sanmıştım, yanıldıklarını anladıklarını düşünerek bir süre sonra bu olayı unutmuştum. O adamın söylediği isimlerden biriydi.* Bana benzettikleri kadın belalı olmalıydı. Muzaffer. Ayaz daha kim bilir kimler vardı. Oturduğum semtten değil hatta bu şehirden gitmeliydim. Ama nereye gidecektim? Elimdeki iki kuruş parayla ne yapabilirdim? Otelden aylığımı almamıştım. Bu durumda bırakmam da aptallık olurdu. Taksiye binmek zorundaydım, elimde ki ağır bavulla yürümem imkânsızdı, otele geldim dün gece utançla indiğim merdivenlerden çıktım. O adamlar hâlâ otelde olabilirlerdi görünmeyi göze alamazdım. Müdürümüzün odası alt katta olduğundan otelin içiyle çok bağlantısı yoktu derin bir nefes alıp elimi kaldırdım tam kapıyı tıklatacakken... "Mine, hayrola daha mesain başlamadı." diyen Orkun'du. Yapılanlar, yaptıklarım yüzümden belli oluyormuş gibi utandım, başımı önüme eğdim.

"Yüzüne ne oldu senin?"

Elimi yanağıma götürdüm, dokununca acıdı, Allah'ın belası herif kötü vurmuştu, başıma gelmeyen ne kalmıştı ki, midem bulanı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yordu, boğazıma yükselen safrayı güçlükle yuttum şimdi kusmanın veya ağlamanın sırası değildi. "Ben... gece karanlıkta fark etmedim uyku sersemi kapıya vurdum."

Yüzüme dokunmaya çalıştı, kendimi geri çektim. Tanıdığım biri olsa da erkeğin tenime dokunacak olması midemdeki bulantıyı daha çok arttırmıştı. Geçecekti bu durumum geçecekti. Daha dün gecenin etkisinden kurtulamamıştım.

"Canın yanıyor mu, doktora gidelim."

Nasıl ilgiliydi, gözyaşlarımı zor tutuyordum. Derin bir nefes aldım ayrılma vaktiydi. "Orkun ben işten ayrılıyorum."

"Neden, birlikte çalışacağız diye sözleşmemiş miydik?" Şaşırmıştı, sözünün devamını nasıl getireceğini bilemez gibiydi "Neden, neden birden bire gitmeye karar verdin. Annemden dolayı mı?"

Beyaz gelinlik giyip onun karısı olma şansımı dün gece kaybetmiştim.

"Annenle alakası yok... Öyle gerekiyor, başka bir iş teklifi aldım parası daha iyi..." yalanlarım başlamıştı, başka ne diyebilirdim... Elini kaldırıp omzumdan tutmaya çalıştı "Gitmeliyim." deyince gözlerinde beliren şaşkınlık, üzüntü daha çok fazlalaştı...

"Gitme, senden hoşlandığımı biliyorsun. Evlenme teklif etmek için cesaretimi toplamaya, annemi ikna etmeye çalışıyordum."

"Çok geç Orkun çok geç." Gözlerim yaşarmaya başlamıştı, Allah'ın belası Ayaz mutlu olma, aile olma hayalimi benden almıştı.

"Niye geç olsun, gitmekten vazgeçersin olur biter."

Elimi tutmaya çalıştı, bir anda o adamın ellerini hissettim korkuyla elimi çektim "Bana dokunma!" Sesim oldukça yüksek çıkmıştı. Orkun hayretle yüzüme bakıyordu. "Beni unut, gidiyorum." Bir kelime daha söylemesine fırsat vermeden, ofisin kapısını çaldım gel sesiyle içeri girip şok olmuş bir şekilde dona kalan Orkun'un yüzüne kapıyı kapattım, çiçeği burnunda aşk hikâyem başlamadan bitmişti.

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Müdür senden memnunduk gibi sözler geveledi. "Ne oluyor size anlamıyorum, böyle iş bulamazsınız. Biraz evvel temizlik bölümünden Birgül de işi bıraktı."

"Buraya mı geldi?" Ölmemişti içime soğuk sular serpilse de başıma gelenleri ondan başka açıklayacak kimse yoktu. Polise tek gidip saçma sapan şeyler anlatmaktansa onun sayesinde gerçekleri ortaya çıkarmam çok daha doğru olurdu.

"Şefine bildirmiş."

"Müdürüm Birgül arkadaşımdı vedalaşmak isterim ama ne yazık ki ev adresini bilmiyorum, telefonu bozuk olmalı ulaşamıyorum."

Müdür Bey bir an yüzüme baktı adresi verip vermemek arasında kalmış gibiydi. "Asistanım Demet'ten istersin." Çalışacak adamdan bol bir şey yoktu, hesabım kesildi. Birkaç veda sözcüğünden sonra odadan dışarı çıktım. Orkun'un kapıda beklemediğini görünce içim rahatladı, onunla daha fazla konuşmak istemiyordum. Asistanın odasına gittim Birgül'ün adresini aldım "Demet Hanım sizden bir şey daha istesem." Kadın başını bile kaldırmadan "Ne?" diye sordu. Otelde sevilmeyen tek kişi müdürün asistanıydı. Hepimizin ondan ödü patlıyor desem yeriydi. "Şey, dün kral süitinde kalan kimdi?"

"Böyle saçma sapan bir soruya cevap vermeyeceğimi tahmin etmiş olman gerekir, misafirlerimizin kimliğini sana açıklamamı beklemen aptallıktan başka hiçbir şey değil. Ücretini muhasebeden alırsın"

Bilgi alamayacağımı biliyordum, tek gerçek Birgül'deydi... Muhasebe bölümünden paramı aldım. Otelin içine girmeden görebildiğim arkadaşlarla vedalaştım, hepsine aynı yalanı söyledim daha iyi maaşlı iş buldum, neresi olduğunu sordular yine yalan söyledim o an uydurduğum bir otelin ismini verdim. Gitme zamanıydı, tam dışarı çıkacaktım ki karşı kaldırımda duran iki adamın oteli izlediklerini görünce donakaldım. Onlar olabilir miydi? Duvarın arkasına saklandım, kalbim göğsümün içinden çıkacak gibi atmaya başladı. Başımı yavaşça uzattım, adamların yanına çocuklu bir kadın gelmişti konuşuyorlardı. Biri çocuğu kucağına alıp kadına sarıldı, içim rahatladı onlar değildi. Her adamdan korkacak olursam evden çık-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mamam izole bir hayat yaşamam gerekirdi. Bunun için bile para gerekiyordu. Onlar olduğunu düşünmem paniklememe neden olmuştu. Buralardan uzaklaşırsam panik olayından kurtulabilirdim. O anları beynimin köşesine en derin yerine gömebilirdim, gömmeliydim. Yaşamak için başka bir şansım yoktu...

Yol üzerinde ki otobüs firmalarının ilk önüne çıkanında durdum. Nereye gidecektim? Ne yöne gitsem benim için aynıydı.

"Kardeşim ne bekliyorsun al biletini ağaç olduk burada. Ya abiciğim gece otobüsüne iki bilet ver de ben gideyim işim var gücüm var."

Arkama baktım, sıra oluşmuştu kadınlardan birinin "Hadisene kızım." demesiyle kendime geldim.

"İstanbul'a bir bilet lütfen." otobüsün kalkmasına saatler vardı, bavulumu emanet ettim, oturup vakit öldürmemin anlamı yoktu. Birgül'e ulaşmalıydım evi oldukça uzaktı, bunca zamandır İzmir'deydim ilk kez bu bölgeye geliyordum Tepecik semtinde oturuyordu... Verilen adresi bir kez daha kontrol ettim sarı boyalı ev onlarındı... Derin bir nefes alarak taksiden indim bana hesap vermeli niye başıma böylesi işleri açtığını söylemeliydi. İkinci katın ziline bastım cevap veren yoktu, bir daha bir kez daha uzun uzun bastım kapı hâlâ açılmıyordu. Parmağımı zile dayadım açana kadar buradan ayrılmaya hiç niyetim yoktu. Bir yandan kapıyı yumruklamaya başladım... İlk kattan pencere açıldı yaşlıca bir kadın camdan bakıyordu "Kızım kimi arıyorsun, başım şişti."

"Birgül'ü arıyorum."

"Onlar taşındı."

Başımdan aşağı kaynar sular indi "Taşındılar mı ne zaman?"

"Biraz önce apar topar gittiler."

Kaçmıştı "Gittiği yeri biliyor musunuz?"

"Hiç bilmiyorum, çok uzun süredir burada oturmuyorlardı zaten"

"Nereden geldiler, nereye gittiler bir bilgi lütfen."

"Çok fazla tanımıyordum, peki ya sen neden arıyorsun?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kadınından bilgi alamayacağım belliydi "Arkadaşımdı aynı yerde çalışıyorduk, işten ayrıldığını duyunca merak ettim."

"Telefon çoktan icat edildi arasaydın ya."

Sanki ben bilmiyordum "Telefonuna cevap vermedi, ona borcum vardı ödemek istedim."

"Dur annesinin telefonu bende olacaktı."

En sonunda başıma gelenlerin nedenini öğrenebilecektim... Kadın numarayı söyledi yanında aramamı bekler gibi merakla yüzüme bakıyordu. Teşekkür ederek uzaklaştım dar sokakta çocuklar bağırarak top peşinde koşturuyor insanlar kapılarda pencerelerde birbirleriyle konuşuyorlardı. Bu ortamda neler olduğunu sormamın imkânı yoktu, aşağı doğru yürüdüm parklar bile kalabalıktı. Önüme çıkan ilk minibüse bindim, merkeze bildiğim yerlere gidiyordu. Kordon boyunda indim daha sakindi... Telefon numarasını aradım ikinci çalışta açıldı. Cevap verenin sesini tanımamam imkânsızdı "Birgül benim..." dememle telefon kapandı benden bu kadar çabuk kurtulamayacaktı tekrar tekrar aradım bu sefer telefon tümden kapatıldı suçlu olmasaydı bana cevap verirdi, neden nedenini bilmek zorundaydım ona hiçbir kötülüğüm dokunmamıştı...

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



4. BÖLÜM

İzmir'e veda etmeliydim. Buralı mıydım, değil miydim onu bile bilmiyordum. Sonuçta büyüdüğüm yerdi. Kordon'u her zaman çok sevmiştim. Gece olunca Karşıyaka'nın ışıklarını seyretmekten çok hoşlanırdım. Yemek kokusu burnuma gelince midem guruldadı, çok uzun süredir ağzıma bir lokma girmemişti... İzmir'in kumrusu, bir tane söyledim, adam hazırlamaya başladı. Köz ateşin üstünde içine koyacağı malzemeleri çevirirken çıkan enfes koku dünden beri hiçbir şey yemediğimi aklıma getirdi. "İki tane olsun." İstanbul'a yabancıydım, ilk kez gidecektim, nerede ne yenir bilmiyordum. Ayran alıp, sahildeki banklardan birine oturdum.

Ah İzmir ah böyle kırgın, yıkılmış, mahvolmuş bir şekilde mi veda edecektim sana? Hani gelinlik giyecektim, Kordon'da gelin arabasının içinde gezecektim. Kolumda kocamla denizin kenarında resim çektirecektim. Bir bebek, belki iki tane... Hiçbiri, hiçbiri olmamıştı, beni bu halimde kabul edecek erkek bulmam, aile kurmam olanaksızdı. Nasıl bir açıklama yapabilirdim ki... Bebeğimin mis kokusunu koklayamadan hayallerime veda etmek zorunda bırakılmıştım. Tek başına bir yaşam, ağzımdaki lokma büyüdü gırtlağıma tıkandı.

Kahrol Ayaz... Her kimsen neredeysen acılar içinde can ver, bana yaptıkların fitil fitil burnundan gelsin.

Yiyemiyordum, yine tıkanmıştım. Sandviçi sıkıca sardım bavulumun içine koydum. Atmaya kıyamamıştım. Bir lokma yiyeceği

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bile ziyan etme lüksüm yoktu. Zaman gelmişti son kez sahile, Karşıyaka'ya baktım. Belki... belki bir gün yine gelirdim.

Ağır adımlarla otobüs terminaline götürecek servise yürüdüm. Telefonum çalıyordu en son aradığım numarayı ekranda görünce hemen açtım...

"Birgül, neden Birgül?"

"Çok özür dilerim Mine."

"Anlat bilmek istiyorum."

"Ben sana kötülük yapmadım."

"Baştan başla Birgül!"

"Sana çok benzeyen biri geldi."

"Bana benzeyen mi?"

"*Onun ablasıyım kardeşimle kavuşmak istiyorum* bana dediği bu, sana fazlasıyla benziyordu sanki ikizin gibiydi. Senin kimsesizler yurdunda yetiştiğini biliyorum benzerlik çok olunca dediklerini kabul etmekte sakınca görmedim."

"O kadının bir ismi var mı?"

"Ayşe."

"Ayşe ne?"

"Soy ismini sormadım, seni kral süitine getirebilirsem kazançlı çıkacağımı söyledi."

"Para için mi beni hiç bilmediğin tanımadığın kişilerin eline bıraktın. Başıma neler geldiğinden haberin var mı?"

"Parayı ben istemedim annemin üzerine yemin ederim istemedim"

"Söylediğine inanmıyorum suçsuz olsaydın kaçmazdın"

"Seni odaya çıkardım iki adam Ayşe adındaki kadın gelene kadar içeride durmamızı istediler yiyecek içecek getirmişlerdi. Hiçbir sakınca görmedim çok kibar görünüyorlardı. Tuvalete gittiğimi biliyorsun çıktığımda seni koltuğun üzerinde uyur buldum uyanman için sarstım ama uyanmıyordun. Kadın geldi gitmemi ve bundan sonra sana bakacağını söyleyerek çantama bir zarf soktu. Bizi buluşturduğun için sana hediyem dedi."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sende hemen çıktın öyle mi?"

"Çıktım ama uzaklaşmadım görünmeyeceğim bir yerde beklemeye başladım o iki adam içeri girdiler bir iki dakika sonra dışarı çıktılar. Adamlardan biri *temizlikçi kız kim bilir nerededir nasıl bulacağız* deyince benden bahsettiklerini anladım korktum Mine hem seni hem de kendimi neye bulaştırdığımı bilemedim. İki adamda da silah vardı ve beni ne niyetle aradıkları belliydi."

"Polise gitseydin."

"Ne diyecektim, neyi anlatacaktım. Arkadaşımın akrabası geldi onu bulduğuna çok sevindi, arkadaşım uyudu kaldı. Kadın iyiliğim karşısında bana ödül verdi adamlarının belinde silah gördüm bunları söyleseydim ne olurdu. Benim bedensel engelli annem var eve geldim anneme bile durumu anlatmadım zaten eşyamız yoktu olanı topladım uzaklaşmaya karar verdim."

"Yalan söylüyorsun hayatımı mahvettin, para için seni sattım deseydin doğruyu söylemiş olurdun."

"Ne istersen onu düşün..."

"Birgül gel polise gidelim..." Sözlerimle telefon kapandı, aradığımda ulaşılamıyor mesajıyla karşılaştım. Yardım etmeyeceği baştan belliydi. Otobüs saatim gelmişti binip yerime oturdum, o kadın kimdi? Neden beni kullanmıştı? Ya o adam kimdi bu oyunun neresindeydi?

***

Gece bindiğim otobüs öğle saatlerinde büyüklüğünden dehşete düştüğüm şehre vardı. İzmir için kalabalık diyen İstanbul'u görmeliydi. Bir an insan ve araç yoğunluğundan başım döner gibi oldu. Herhalde bu koca şehir beni de saklardı.

Kalacak ucuz bir otel bulmalıydım ama bunu her önüme gelene soramazdım. Servisle Taksim tarafına çıktım. Daha önce İstanbul'a gelip çalışmış olan iş arkadaşlarım Taksim'de ki bazı otellerin diğer yerlere nazaran fiyatlarının daha uygun olduklarını konuşmuşlardı. Nereden aklımda kaldıysa servis araçlarından Taksim tarafına gi-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

deni seçmiştim. Sudan çıkmış balık gibiydim, alıştığım yerlerden daha farklı, daha kalabalık ve daha gürültülü her şeyin fazlası İstanbul'du... Taksim'in göbeğinde bulunan sadece resimlerde gördüğüm Cumhuriyet Anıtının önündeydim. Uzun süre anıtı izledim. Yanımdan geçen biri bavuluma çarpınca buraya niye geldiğimi hatırladım. Herkesin gittiği yöne doğru yürüdüm, sağlı sollu mağazalar, lokantalar, büfeler ve kafeteryalar karmakarışık halde sıralanmışlardı. Beyoğlu çikolatası yazan küçük büfeyi gördüğümde müdür babam aklıma geldi. Ne zaman İstanbul'a gelse gelirken mutlaka bu çikolatalardan getirirdi. Bol fındıklı olanlarının tadı hiçbir çikolataya benzemezdi. Yine gözlerim dolmuştu, en küçüklerinden aldım tekrar o tadı bulmak için. Hatırladığım lezzet hiç değişmeden ağzımın içine yayıldı. Eski günlerin özlemi içimde büyüdü. Kahrolası pislikler, çocukluğumu, masumiyetimi ve sevincimi elimden almışlar bir köşeye kolu bacağı kırık bebek gibi fırlatıp atmışlardı. O bebeği tekrar ayağa kaldırmak, yürütmek zorundaydım. Son lokmayı da ağzıma attım, şeker takviyesi iyi gelmişti, kendimi çok daha canlı hissediyordum. Tekrar hayaller dünyasından gerçeğe dönüş yaptım.

O kadar değişik insan vardı ki şaşırdım, turistlerin her milletten olanı, büyük, küçük, yaşlı, genç, kadın ve erkek, hatta travestiler... Yok yoktu. Neredeyse insanlar omuz omuza yürüyorlardı ilk aklıma geleni yaptım. Mağazanın birine girdim, elbiselere bakarken yanıma gelen satış elemanına civardaki ucuz temiz otelleri sordum. İlk önce tıka basa dolu sırt çantama, sonrada elimde ki koca bavula baktı.

"Yolculuk nereye?"

"Yoldan geldim."

"Nereden?"

"İzmir."

"Vay memleketlim, İzmir bırakılır da buralara gelinir mi?"

Kızın İzmirli çıkmasına sevinmiştim "Sende gelmişsin?"

"Ailem gelince ben mecburiyetten geldim. Sonra buralarda takıldık kaldık, sen niye geldin?"

"Ben..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Dur, öğle yemeği saatim geldi. Sakın neredeyse akşam olacak bu nasıl öğlen yemeği deme, ancak vakit bulabildim. İstersen birlikte gidelim bir şeyler yerken konuşuruz. Karşıda ki kafeteryada yiyeceğim."

"Olur ama ben aç değilim."

"Sende çay içersin." Bavulumun sapından tuttu... Bir bardak çayı ödeyebilirdim, bavulu ikimiz birlikte çekerek karşıya geçtik. "İsmin ne? Benim ki Ezgi."

"Mine."

Kız garsona karışık üç tost, iki çay söyledi "Bak Mine, İzmirli olduğunu duyunca çok sevindim. Buralar İzmir'i sollarda geçer, her yerde kötülük olabilir ama her nedense buralarda hele ki böyle muhitlerde çok daha fazlası olur. İzmir'de yabancı zor bulunur, buradaysa İstanbullu bulmak zordur. Yurdun dört bir yanından gelmiş kişiler gerçek İstanbulluların sayısını azaltmışlar. Demem o ki memleketlerinde akıllı uslu duran kişiler böylesi büyük şehirde huy değiştirirler. Bu yüzden bana gerçeği söyle evinden mi kaçtın? Buralarda kimin kimsen var mı?"

"Ne demek istediğini anladım, evimden kaçmadım. Burada tanıdığım kimse yok, ucuz bir otel arıyorum sonrasında ne yapabileceğime bakacağım."

Ezgi yardımseverdi ve sıcakkanlıydı, arkadaşının yakınlarda bir otelde çalıştığını, temizliğine garanti veremeyeceğini söyledi. Olsun dedim, beğenmezsem gündüz gözüyle arar parama göre bir yer bulurdum.

Muhabbetimiz koyulaştı. Bu arada tostlarla çaylar geldi, tostun birini bana uzattı yakın gördüğüm kızın verdiği içecekle ne hale düşmüştüm bu kız milyon kez yabancıydı. "İstemem."

"Utanma ye, memleketlim gelmiş ikramım olsun."

Fırsat bu fırsattı, yardıma ihtiyacım vardı. "Ezgi ben iş arıyorum."

"Daha önce ne iş yaptın?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Üniversite de okuyorum. Ufak tefek işler dışında otelde garsonluk yaptım ve acil olarak işe ihtiyacım var."

"Bak ne yapalım, öğle tatilim bitti. Önce kalacak yerini halledelim, bahsettiğim otelde erkek arkadaşım çalışıyor. Çok iyi bir otel sayılmasa da, ucuzdur."

Bu muhitteki otellerden bazılarının ne olarak kullanıldığını duymuştum. Çok büyük ve lüks otellerin yanı sıra değişik amaçla kullanılan otellerde vardı. Duruma göre hareket edecektim.

Erkek arkadaşının yardımcı olabileceğini söyleyip, telefon etti. Ardından adresi peçeteye yazıp verdi, çayı içmedim tostu sonra yerim diyerek yanıma aldım. Ne olur ne olmaz, ikinci kez tuzağa düşmeye gerek yoktu. Oteli ararken tostu çöpe attım, Taksim'in arka sokaklarında oldukça küçük bir oteldi, içeri girdiğimde benim yaşlarımda bir genç tarafından karşılandım. Kendini Yekta diye tanıttı, Ezgi'nin erkek arkadaşı olduğunu söyleyince rahatladım.

"Gel bakalım, Ezgi en güzel odayı sana ucuz fiyata vereceğim konusunda benden söz aldı. Hem memleketlimiz oluyormuşsun. Sana kıyak geçmezsem bana bir hafta küseceğini söyledi. Aman kimseye söyleme!"

Temiz yüzlü bir gence benziyordu, yer yer boyası dökülmüş duvarların eşlik ettiği rengi pislikten belli olmayan merdivenlerden iki kat yukarı çıktık. Otel otel değil ahır gibiydi, ister istemez elimle burnumu tıkadım. Benim bu yaptığımı görünce gülmeye başladı.

"Burası ucuz olduğundan, elaman eksiğimiz var patron para vermiyor. Gördüğün gibi otel pislik içinde, kalacak olursan burnun alışır."

Oda dediği yerin kapısını açtı, ufacık bir yatak, küçük bir dolap, ayağı kırık bir etajer ve üzerinde gece lambası vardı. Ama odanın kokusu çok kötüydü. Yutkundum ve mecburen içeri girdim içim fena olmuştu. Yatağın üzerinde ki örtü kırış kırıştı. Belli ki daha evvel kim bilir kimler tarafından kullanılmış değiştirilmeden öylece bırakılmıştı.

"Burası ne Allah aşkına!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Anlamışındır ne olduğunu, saatlik kiralarlar işleri bitince gider-ler. Bu gece kal istersen, kapını iyice kilitle. Yarın daha düzgün bir yer ayarlamaya çalışırız, dur sana temiz çarşaf getireyim. Battaniye veremem, belki bir senedir yıkanmıyorlar."

"Sağ ol Yekta." İki dakika sonra çarşafı getirdi, lekeler içindeydi ama hiç olmazsa temiz kokuyordu. Odanın içinde banyo dedikleri yerin kapısını açtım.

Eski usul alaturka bir tuvalet rengi simsiyah olmuştu, önünde kırmızı bir maşrapa o da yer yer siyahlanmış kireç tutmuştu. öğürmemek için kendimi zor tuttum. Lavabo çatlamış sararmıştı. Aynası kararmış az bir kısmı gösteriyordu. Sadece duş başlığı vardı açtım ve bir tek onun düzgün çalıştığını gördüm. Sıcak su olsun diye dua ettim ama kabul olmadı.

Çarşafı hiçbir yere dokunmadan yatağa serdim, kıyafetlerimi soyunmadan üzerine yattım. Bavulum aklıma geldi bu kadar pis otelde yüzlerce böcek olmalıydı. Sanki tırmanamayacaklarmış gibi bavulumu da yatağın üzerine aldım. İki büklüm olmuş, yarı uyur yarı uyanık sabahı zor ettim. Tam dalar gibi oluyor, şuh kahkaha atan kadın ve yüksek sesle konuşan erkek seslerine uyanıyordum. Hele sabaha karşı yan odadan gelen inleme sesleriyle uykusuzluktan perişan bir haldeydim. Unutmak istediklerimi en kötü şekilde aklıma getiriyorlardı... Birkaç kez duvarı yumruklamama rağmen susmamışlardı.

En nihayet sabah oldu, yine hiçbir yere dokunmadan dişlerimi fırçaladım. Çok geçmeden kapım vuruldu. Açmaya çekiniyordum "Ben Yekta." deyince rahatladım.

"Günaydın, çok rahat uyuduğun belli." Derken gülüyordu.

"Ne demezsin bebekler gibi uyudum."

"Hadi gel, mesaim bitti. Hemşeriler birbirlerine yardım etmeli. Patronun kaldığından haberi yok, oda ücretini almayacağım. Ezgi yoldaymış birlikte kahvaltı edelim. Seni nereye yerleştireceğimize karar verelim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Gündüzün erken saatleri olmasına karşılık yine de sokaklar kalabalıktı. Ezgi ile buluştuk. Yekta ile birbirlerine âşık oldukları çok belliydi.

Telefonum çaldı, '*Orkun nerede olduğumu merak ettiğini yerim, söylememi isteyip durdu. Adana'dayım ve beni bir daha arama diyerek*' kapattım. İkisi de merakla yüzüme bakıyorlardı konuştuklarımı duymuşlardı. Yekta, "Eski sevgilinden kaçıyorsun anlaşıldı." dediğinde diyecek söz bulamadığım için "Evet baş belasının tekiydi." demek kolayıma geldi.

Kahvaltıdan sonra Ezgi'den ayrıldık, yine Taksim'de daha eli yüzü düzgün bir otele geldik.

"Sakın çaktırma senin için kuzenim diyeceğim, böylece seni rahatsız edeceklerden korunursun."

"Sağ ol Yekta, beni hiç tanımamanıza rağmen yardım ediyorsunuz."

"İnsanlık ölmedi ya, herkes kötü olsa bu dünya yaşanmaz. Sen temiz bir insana benziyorsun, on beş yıldır İstanbul'un içindeyim her türlü pisliği gördüm. Bende kendi çapımda insan sarrafı oldum."

Konuşacağı adam daha gelmemişti, lobide oturduk.

"Hah adamın hası geldi, ne haber Fatih abi." İçeri giren adam kelli felli göbekli biriydi, Yekta yerinden fırlayıp adamın eline eğilince adam şöyle bir eline dokunup Yekta'nın omzundan tuttu.

" Koçum seni buraya hangi rüzgâr attı?"

"Abim senden bir ricada bulunmaya geldim, kuzenim iş için buraya geldi, bizim otelde korkarak bir gece yatırdım. Senin otelin temizdir, namuslu mekândır diyerek buraya getirdim."

Adam göz ucuyla bana baktı, ölçüp biçtiği belliydi. "Bizde yamuk olmaz aslanım."

"Biliyorum abi, o yüzden getirdim teyzekızımı, ben bekâr evinde kalmasaydım bir dakika yanımdan ayırmazdım. Artık sana emanet. Ha birde İzmir'de beş yıldızlı otelde garson olarak çalışıyordu. Haberin olsun yine iyi bir yere yerleştirelim."

"Bakarız, hele bir yerleşsin."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Yekta arkasını dönerek bana göz kırptı. Kabul edilmiştim, yanıma geldi "Bak teyzekızı abim bir tanedir, adamın hasıdır. Sakın bir yamuk yapayım demeyesin." diyerek abi dediği adama döndü "Abi eti senin kemiği benim. Teyzemi çok severim, kızı da benim canımdır."

Yekta gitmişti, adam beni baştan ayağa süzdü. "Bak bacı, Taksim'in göbeğinde iş yapmama rağmen, hayat kadınlarını otelime sokmam, yani bu otelde fuhuş yasaktır. Bir iki gün sonra otele adamlarla gelecek olursan seni kulağından tuttuğum gibi kapının önüne koyarım."

"Hiç merak etmeyin, ben öyle biri değilim."

"Bakalım ne olacağını zaman gösterecek? Çok kızlar gördüm iş için bir ümitle gelip pavyonlara düştüler. Ayağını denk al, sırf Yekta'nın kuzenisin diye söylüyorum bu sözleri yoksa bana ne?"

Yanından geçen elemanına beni yukarıya çıkarmasını söyledi, oda fiyatında indirim olmasına rağmen yine de pahalıydı. Acilen iş bulmalıydım. Çıkartıldığım oda, öteki otel odasına göre çok iyiydi. Hiç olmazsa temizdi, kullanabilecek temiz banyosu ve sıcak akan suyu vardı.

İlk işim banyo yapmak oldu. Yine telefonum çalıyordu kesin Orkun'du...

"Mine?"

Sesi tanımıyordum "Kimsiniz?"

"Lütfen kapatma ben Ayaz!"

"Allah senin belanı versin." dedim ve hemen kapattım. Telefonumu nasıl bulmuştu. Bende ki salaklığa bak, otelden veya ev sahibimden bir şekilde almış olmalıydı. Yarın ilk iş telefon numaramı değiştirmeliydim. Yine çaldı bu sefer açmadan arayan numaraya baktım Orkun'du...

Zaten sinirlerim alt üst olmuştu, bir de bununla uğraşıp dert anlatmak beni deli ediyordu "Sana beni arama dedim, neyini anlamıyorsun?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bana doğru dürüst açıklama yapmadan gittin?" Sesi sitemli geliyordu ama benim onunla uğraşacak halim yoktu.

"Böyle olması gerekiyordu Orkun, bak arkadaşlığımız çok güzeldi, her şeye rağmen seninle olabileceğimi düşündüm ama yanıldım ailenle özellikle annenle savaşacak kadar seni sevmediğimi anladım. Mutsuz olurduk yol yakınken dönmeyi istedim. Düşününce sende bana hak vereceksin. Bir tarafta annen, bir tarafta ben, ikimizin arasında kalıp huzursuz olmaya değmez."

"Ben seni seviyordum."

"Tek başına sevgi yetmiyor, ailelerinde gönül rızası gerek. Annen beni sevmedi, onun istediği gibi bir kızla daha mutlu olursun."

"Yapma seninle mutlu olabilirdik."

"Ben son sözlerimi söyledim, kapatıyorum artık. Sana gerçekten çok mutlu olabileceğin, seni seven senin de seveceğin, özellikle annenin onaylayacağı bir kız dilerim!" O kız ben olabilirdim, her şeye rağmen Orkun'la evlenebilirdim.

"Mine ilişkimizi bir daha düşün, seni yine arayacağım. Bu arada daha önce hiç tanımadığım bir adam geldi seni sordu. Kim olduğunu sorunca akrabasıyım dedi. Yalan söylediğini senin hiç kimsen olmadığını yetiştirme yurdunda büyüdüğünü söyledim, telefonunu ısrarla istedi vermedim. Sonradan öğrendim ki resepsiyondaki kız vermiş. Kim acaba bir bilgin var mı?"

"Tanımıyorum, kapatıyorum artık bende ısrar etme." Allah'ın aptalları, biri kimsesiz olduğumu anlatmış, biri de telefon numaramı vermişti... Şimdi bu hayatta tek başıma olduğumu da öğrenmişlerdi, daha savunmasızdım. Allahtan İstanbul'a geleceğimi kimseye söylememiştim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



5. BÖLÜM

İş bulmak çok zordu, adım adım Taksim, Beyoğlu çevresini dolaştım. Daha uzağa gidemezdim yol parasını karşılayacak maddi gücüm yoktu. Nihayet bir kafeteryada garson olarak çalışmaya başladım. Otelin parasını çıkardıktan sonra birazda bana kalıyordu. İşlek yerde olduğundan iş çok oluyor, bazı hayırsever müşteriler bahşiş bile bırakıyordu.

Telefon numaramı değişince İzmir ile hiçbir bağlantım kalmamıştı.

Okul işi kafamı kurcalıyordu, nasıl yapacaktım bir senem ziyan olacaktı. Sırf notlarla sınav zamanı girerek okulumu bitirmeyi başarabilir miydim? Biraz daha zamanım vardı sonra ne yapacağımı düşünecektim.

Yavaş yavaş arkadaş ediniyordum; Yekta, Ezgi, Hanife, Pervin... İzin günlerimizi denk getirerek birlikte geziyorduk. İzmir'in ışıklarına hayran olduğumu düşünürken, İstanbul'u gece görünce tek kelimeyle âşık olmuştum. Köprünün üstünden geçerken görünen manzara muhteşemdi.

Geleli bir ayı geçmişti, iş ve otel arasında mekik dokuyordum. Gündüzleri koşuşturma içinde gelip geçiyor geceleri kâbuslar içinde uyanıyordum. Hiç tanımadığım bir adamla isteyerek sevişmek kendimden iğrenmeme neden olmuştu. Uykusuzluğun getirdiği halsizlikle iş saatlerinde uyuklamam patronun gözüne batmaya başlamıştı. İki kez uyarı aldım, üçüncüsünde işten atacağını söyledi. Geçmişi, o kara geceyi aklımdan söküp atmalı yaşamıma devam etmek is-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

uyorsam unutmalıydım. Nasıl unutabileceğimi de bir bilsem rahat edecektim. Yine de kendimi zorlamaya başladım, gündüzleri çok çalışırsam gece yorgunlukla biraz daha uzun uyuyabiliyordum...

Arkadaşlarla arada bir dışarı çıkmazsak devamlı otelde idim. Ezgi'nin yemek davetiyle dışarı çıktık.

"Minecığım İlk önce markete girelim, malum günüm geldi pet almam gerekiyor."

"Olur, benimde diş macunum bitti."

Reyonların arasında gezerken aklıma gelen düşünceyle ürktüm. Bu ay regl olmamıştım. İmkânsız olamaz, olmaması gerek...

"Ne oldu Mine, rengin bembeyaz oldu rahatsız mısın?"

"Birden başım çok ağrıdı, sen buradan çıkana kadar, ilerideki eczaneden ağrı kesici alayım. Kapıda buluşuruz."

Yarı koşarak, yarı yürüyerek eczaneye geldim. "Hamilelik testi istiyorum." Çıkarken tekrar döndüm "Bunların güvenirlilik oranı nedir? Siz bir tane daha verin."

"%99 doğrudur ama %1'lik hata payı da mümkün. Kesin sonuç istiyorsanız kan testi yaptırın."

"Nasıl kullanacağım?"

"İçinde ve üzerinde nasıl kullanacağınıza dair yazı var. Genelde sabahları daha net sonuç alınır. Gerçi eskisi gibi değil her an öğrenilebilir."

Teşekkür ederek dışarı çıktım. İçim içimi yiyordu. Ezgi'ye telefon açıp gelemeyeceğimi başımın ağrısının çok şiddetlendiğini söyleyerek otele döndüm, ilk işim testi yapmak oldu, gerekli süreyi beklerken içim içimi yiyordu. Allah'ım ne olur olmayayım ne olur? Korkarak çubuğa baktım çift çizgi görünce ağlamaya başladım. Eczacı sabah daha kesin olur demişti, evet birde sabah tekrarlamalıydım.

O adamın çocuğu... Sabah olmadı, sabah ezanında ben sonuç bekliyordum. Çift çizgi... Yanlış çıkar umudum ikinci doğrulamayla suya düşmüştü.

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ağlayamıyordum, hiçbir şey hissetmiyordum donmuş gibiydim. Banyomu yaptım, üzerimi giyindim, işe gidip yoğun tempoda çalışmaya başladım. Bedenimi acımasızca yoruyordum, her zaman erkek arkadaşların taşıdığı ağır meyve sandıklarını, içecek kolilerini taşıdım. Ne kadar zor iş varsa hepsini yaptım, patronumun bile ne oluyorsun sakatlanacaksın demesine rağmen dinlemedim. Olmuyordu, düşmüyordu bir hafta sonra hâlâ içimdeydi.

"Ay kızlar gelinde habere bir bakın ne kadar ilginç." Hanife'nin çağırmasıyla arkadaşlar yanına gitti, hepsi pür dikkat seyrediyordu. İş yerinde devamlı açık olan televizyona hiç bakmazdım, daha çok müzik kanalı açık olurdu, haber olduğunu duyunca bende meraklandım.

"Baksana şu kadına Mine!"

"Ne olmuş?"

"Kadın sırf çocuk sahibi olabilmek için, kadavradan rahim nakli yaptırmış. Bazısı bu kadın gibi bebek sahibi olabilmek adına her şeyi göze alıyor. Bazı kadınlarda korunmayıp hamile kalıyor sonrada Allah'ın can verdiğini öldürüyorlar, revamı bu..."

Hiç sevmediğin... Tanımadığın birinin tohumunu, bedeninde taşımak... Hemen hemen her gece tekrar tekrar o gecenin verdiği utançla, kan ter içinde çığlıklarla uyanmak. Yok, başına gelmeyen bilmezdi çektiğim ıstırabı.

Bu çocuğu aldırmalıydım, doktora ne söyleyecektim. Öylesine gidip bebek aldırılamayacağını biliyordum bir şekilde halletmeliydim, belki sevgilimden hamile kaldım, beni terk etti gibi sözler söylesem almaya razı olurdu. O gece gerçek, adam silik bir hayal gibiydi...

***

Ertesi gün kadın doğum uzmanının muayenehanesindeydim. Bekleme salonunda otururdum, bekleyen çoktu eşiyle gelen hamile kadınlar, eşi olmadan gelenler vardı. Hamile kadınların ellerini karınlarında dolaştırırken yüzlerinde mutlu bir ifade oluyordu. Doktorun odasından çıkan kadın ağlayarak yanıma oturdu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Merakla "Neyiniz var?" diye sordum. Yaptığım belki çok büyük bir hataydı ama dayanamadım.

"Bebeğim olmayacakmış, anne olamayacağım."

Bu kadar üzgün hayal kırıklığına uğramış biri nasıl teselli edile. bilirdi... "Allah'tan ümit kesilmez."

"Bilsen nasıl istiyordum, bebeğimi karnımda taşıyayım onu kol. larıma alıp mis kokusunu içime çekeyim. Bir sürü kadın istemediği halde hamile kalıp bebeğini aldırırken veya doğurup sokaklara atarken çocuk özlemiyle yanan benim gibi birinin bebeği olmuyor. Allah'ım bu acıyla nasıl yaşarım."

Kadın fenalaşınca hemşire geldi, yanımdan kaldırıp götürdüler.

Elimi karnıma götürüp gözlerimi kapattım, içimdekini hissetmek istedim. O benimde çocuğumdu, dokuz ay boyunca ben kanımla canımla besleyecektim. O adam sadece tohumu verendi. Yabancı ülkelerde birçok kadın yapay döllenmeyle hiç tanımadıkları adamların spermlerini kullanarak çocuk sahibi oluyorlardı. Ondan önce benimde çocuğumdu, işte o an bir daha yalnız kalmayacağımı düşündüm. Ayağa kalktım hemşire seslendi. "Sizin sıranız Mine Hanım." yüzümde oluşan tebessüme kendimde şaştım. "Gerek kalmadı, daha sonra muayene için randevu alırım."

Dışarı çıktım, geçmişi unutmaya kararlıydım, bebeğim ve ben aile olacaktık. Diğer her şey önemini yitirmişti.

***

Günlerim daha bir güzel olmuş gibi hissediyordum, ben mutlu olursam bebeğimde mutlu olurdu. Okulumu dondurdum, kendime çok daha fazla dikkat etmeye başladım.

Kimse görmeden karnıma dokunuyor, bebeğimi seviyordum. Geceleri onunla konuşmayı adet haline getirdim. Umutlarımı, özlemlerimi, isteklerimi ve doğduğunda beraberce yapacağımız şeyleri konuşuyor, anlatıyordum. Yalnız değildim, artık yalnız değildim.

İki ayın sonunda doktordan tekrar randevu aldım, şimdi bende diğer hamileler gibi gülümsüyordum.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"İlk bebeğiniz mi?" diye soran yanımda oturan kişi karnı burnunda ki hamileydi...

"Evet, ilk bebeğim."

"Benim ikinci, ilkinden çok daha fazla heyecanlıyım. Oğlumda acemiydim anlamadım, kızımı çok daha fazla merak ediyorum, sen ne olmasını istersin?"

"Kız... Bebeğimin kız olmasını istiyorum." Babası gibi erkek olup kadınları kullanıp atan acımasız biri olacağına, kız olması ve benim en yakın arkadaşım olması daha iyiydi. Düşünmeyecektim, içimden fısıldadım. Özür dilerim bebeğim.

"Erkeği kızı hepsi ayrı bir güzel oluyor"

Muayene olumlu geçti, kan testlerim her şey normaldi. Doktor vitamin takviyesine bile gerek görmedi. '*Doğal olarak beslenmenize devam edin.*' diyerek gelecek kontrol gününü söyledi.

Bir dahaki gelişimde kalp seslerini dinleteceğini söyleyince daha çok heyecanlandım. Merdivenleri ikişer üçer inip çıkan ben, artık çok dikkatli hareket ediyordum kıymetlim karnımda büyüyordu.

***

Benim hızlı çalışmama, hatta bir dönem ağır kasaları taşımama alışmış müdürümün dikkatini çekmiş olmalıydım.

"Ne bu yavaşlık Mine Hanım?"

"Bu sıralar biraz belim ağrıyor." Yalan ama pembe bir yalan, zaten yakında hamileliğim öğrenilecekti. Burada çalışamayacağım belliydi. Geçen ay hamile kalan arkadaşımızı iş verimi düştü diye çıkarmışlardı. Karnım belli olana kadar devam edecektim, para kazanmam gerekti. Daha kolay bir iş edinip doğuma kadar orada idare edebilirdim. Sonrası Allah kerim diyecektim.

***

Kalacak ucuz bir ev arama zamanı gelmişti, çocuğumu otel odalarında büyütemezdim. İzinli günlerimde ev aramaya başladım.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ev kiraları ateş pahasıydı. Tek derdimin bu olmadığını evleri gezince anlamaya başladım. Ev sahipleri tek kadın görünce ve tek olarak yaşayacağımı öğrenince şüpheyle yaklaşıyorlardı. Üç dört evden sonra akıllanmıştım. Eşim yurt dışında çalışıyor, yakında bebeğimiz olacak açıklamasını onlar sormadan söylemeye başladım. Bazısı merhametli yaklaşıyor, bazısı nüfus cüzdanıma kadar soruyordu.

Bazen Ezgi benimle beraber geliyor "Kızım aylığa vursan otel odasıyla denk geliyor kiraları. Oturulacak gibi değil buralar." diyerek karşı çıkıyor benden daha çok titizleniyordu.

"Bende oturulacak gibisini bulmaya çalışıyorum. Bir oda olsa yeter ve sana bir şey itiraf etmek zorundayım." Artık doğruları söylemenin zamanı gelmişti, hafifte olsa karnım belli olmaya başlamıştı, arkadaşlar şişmanladın diyerek dalga geçiyorlardı. Cesaretimi topladım güçlü olmalıydım, beni yargılarsa da kendi bilirdi. "Ben hamileyim yaklaşık üç buçuk aylık, babası kim diye sorma, yok."

Şaşırdı, ne diyeceğini bilemez gibiydi. "O telefon eden miydi?"

"Hayır, sorma dedim."

Ezgi kararlı olduğumu, açıklama yapmayacağımı da anlamıştı "Tamam arkadaşım." diyerek hiçbir söz söylemeden bana sarıldı... Ağladığımı bile fark etmemiştim, hırsla gözyaşlarımı sildim, ağlama zamanı değildi.

"İşte bu yüzden çocuğumu otel odalarında doğurup büyütmek istemiyorum. Zaten babasız çocuk doğurunca Fatih Bey'de istemez."

"Gerçi ona ne ama seni kendi halinde bir kız olarak tanıyor koruyor. Babasız çocuk doğuracağını öğrenirse korumasını üzerinden çeker. Yekta'dan duydum, kaç garsonu sana kötü bakıyorlar diye işten çıkarmış. Tam bir aile babasıdır."

Fatih Bey dediği kadar vardı, acımadan kapının önüne koyardı "Karnım çok belli olmadan ev bulmalıyım."

"Bende bakınayım, arkadaşlara da söyleyelim"

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bebeğimin kalp seslerini duyduğum an gözyaşlarımı tutamadım. İkimiz birlikte çok mutlu olacağız bebeğim, sana söz veriyorum.

Dördüncü aya girdiğim gün, Şişli taraflarında oldukça küçük bir ev bulunduğu haberi geldi. İki odalıydı bana yeterde artardı. Görünce beğendim temizdi, oturan kişilerde nezih görünüyordu. Eşyalar için tüm arkadaşlarım seferber oldu. Hatta Fatih Bey bile küçük bir buzdolabı ve televizyonla katkıda bulundu.

Şimdi iş bulma zamanıydı, evime yakın olmalıydı. Küçük bir tuhafiye dükkânında yüzüm güldü. Sahibi oldukça yaşlı bir kadındı, Neriman teyze. Sağa sola gidip malzemeleri alacak insana ihtiyacı vardı. Hamile olduğumu ama son zamanıma kadar çalışacağımı söyledim. Verdiği para çok değildi kirama anca yeterdi. İş yerimden ayrıldım, bırakmak istemediler. Patron ilk kez kalıplarının dışına çıkarak üç maaş birden verdi. Çok çalışmanın karşılığı olarak veriyorum kimselere söyleme diyerek tembih etti. Sevincimden uçacak gibi oldum. Bu bebeğimin şansıydı.

***

Altı aylık olmuştu, cinsiyetinin kız olduğunu duyunca çok sevinmiştim. Sevincimi paylaşmak için Ezgi'yi aradığıma arayacağıma pişman olmuştum.

"Canım çok sevindim, kız istiyordun dileğin kabul oldu. Yekta telefon etti, seni İzmir'den tanıyan biri gelmiş. Kimseye burada olduğunu söylememiştin nasıl ulaşmışlar çok merak ettim."

"Kimmiş, nasıl biriymiş?"

"Bilmiyorum, Yekta'ya sor!"

Yine beni bulmuştu, mutlaka oydu. Allah'ım kurtulamayacak mıydım bu kâbustan, hemen telefon açtım.

"Yekta biri beni sormuş, nasıl biriydi. Ne söyledin?"

"Yaşlıca bir adamdı, Mine Tuğcu adında biri burada kaldı mı diye sordu."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Soy ismime bile ulaşmışlardı, kesin otel kayıtlarından öğrenmiş olmalıydılar. Yaşlı bir adamla birlikte olduğumu düşünmek yine mi, dem bulamıyordu "Sen bir şey söylemedin değil mi?"

"Merak etme hiçbir şey söylemedim, ama adam çok kararlı gibiydi. Tek tek tüm otelleri dolaşacak gibi..."

"Niye aradığını söyledi mi?"

"Ayaz isimli birinden sana iletmek zorunda olduğu çok önemli bir mesaj varmış."

"Bana mesaj gönderecek hiç kimse yok. Ayaz isimli birini de tanımıyorum, yine gelirse sakın telefonumu, adresimi verme."

"Başının belada olmadığını söyle."

"İnan kötü bir şey yok."

O adam yüzünden hayatım yine mahvolmak üzereydi, niye hâlâ benimle uğraşıyordu. Yine diken üzerinde yaşıyordum. Korkarak işime gidiyor, korkuyla evime dönüyordum.

Zaman geçtikçe yine rahatlamaya başladım.

***

Doğumuma az kalmıştı, bir gece sancılarım tuttu tek başıma hastaneye gittim, yavrum beni çok üzmeden sabaha karşı doğdu. Yalnızlık kadar kötü bir şey olmadığını işte o an da çok daha iyi anladım. Diğer annelerin yanlarında akrabaları, kocaları varken ben bir başımaydım. Bebeğimi getirdiklerinde kollarıma korkuyla aldım, işte şimdi tek başıma değildim. Mis kokuyordu. Göğsüme bastırdım ilk kez mutluluktan ağladım. Güzeller güzeliydi.

Beni eve götürmek için Yekta ile Ezgi geldi, onların yardımıyla bebeğimi yeni evine getirdim. Uslu bir bebekti, biraz zaman geçince onu da yanıma alarak tuhafiyedeki işime devam etmeye başladım. Neriman teyze bebeği kabullenmiş, ben bir yerlere gidince ona bakmaya başlamıştı.

"Bak Mine bu kız bana gülümsüyor."

"Dört aylık oldu teyzesi, agucuklara başladı benim akıllı kızım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kapanma saatimiz geldi. Güzelimi sıkıca sarıp kucağıma aldım, ağır adımlarla yürümeye başladım. Neriman teyze kocan nerde diye sorduğunda, yurt dışına gittiğini orada sevgili edinip beni hamileyken terk ettiğini söylemiştim. Onun hikâyesine çok benzediğinden hem kendi kocasına, hem de benim olmayan kocama beddua edip duruyordu. Bazen işi o kadar abartıyordu ki, "Benimkinin şeyi kalmamış, çoktan düşmüştür. Seninkinin de düşer inşallah." deyince kahkahayla gülmüştüm.

Sütüm erken kesilmişti, Minel'imin biberonunu hazırladım emzirip, altını değiştirdim. Hınzır kızım oldukça iştahlıydı. Bolca bez tüketiyorduk. Biraz sevip oynadıktan sonra yatırdım.

Bende yanına uzandım, telefonumun sesine uyandım. Otel sahibi Fatih Beydi aylardan beri ilk kez arıyordu.

"Mine biraz evvel biri seni sordu, sana sormadan bir şey söylemek istemedim"

Kalbimin sesini kulaklarımda duyuyordum, niye vazgeçmiyordu lanet herif... "İyi yapmışsınız Fatih Bey. Yaşlıca bir adam mıydı?"

"Evet, ısrarla senin burada olup olmadığını sordu. Ben bir şey söylemedim garsonlara sorduysa bilemem. Demin Yusuf'la konuşurken gördüm."

Eyvahlar olsun Yusuf'un kız kardeşi, iki ev ilerimde oturuyordu. Yusuf'ta benim nerde oturduğumdan haberdardı. Şimdi korkum daha da fazlalaşmıştı, asla bebeğimi öğrenmemeliydi.

Yine çantamı hazırladım. Anahtarı kapının üstünde bıraktım. Ani işim çıktığını içindeki eşyaları istedikleri gibi dağıtabileceklerini söyleyen notu ev sahibimin kapısının altından attım. Neriman teyze ile sabah olunca telefonla konuşacaktım. Çok iyiliklerini görmüştüm bir notla bırakılmayacak kadar iyi bir insandı. Bebeğimi kucağıma alarak gecenin karanlığına karıştım. Yine küçük pis bir otel odasındaydım. Bu sefer uzunca süre hiç kimseyle bağlantı kurmayacak nerede olduğumu bildirmeyecektim. Biraz orda biraz burada kalarak iki ay daha geçirdim Havalar soğumaya başlamıştı, paramda tükeniyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Çocuğuma sıcak bir yuva vermeliydim. Alibeyköy'e yolum düştü. Bakkal Hasan amca ile tanıştım ve evlerinde yaşamaya başladım. İş buldum ve bugüne kadar geldim...

Yine bulunurum diye korku içindeydim. Bana benzeyen kadının cezasını on sekiz aydır kaçak hayatı yaşayarak çekiyordum. O kadına da, peşimi bırakmayan Ayaz denen adamada lanet olsun!

Bu işkence gibi hayatın tek güzel yanı, şu an mışıl mışıl uyuyan Minel'imdi. Yarın yeni bir gündü. Bebeğimi öptüm ve bende uykuya daldım.

***

"Hafize teyzeciğim ben çıkıyorum, Minel'in altını değiştirdim, karnını doyurdum."

"Bugün niye erkencisin?"

"Eleman kıtlığı yaşanıyor, patron erken gel diye tembih etti."

"Yollarda dikkat et, sıkı giyin hava ayaza çekti."

"Olur, teyzeciğim." Sana bu adı koyan anana da babana da diyesim vardı. Bir an önce yaz gelse bir daha duymasam diye düşündüm.

Sokağa çıktım. Hanife teyzemin dediği gibi yerler buz kesmişti... Yan evdeki dedikoducu kadın yine kapıdaydı.

"Gız Mine bugün ergencisin,"

Çiğnediği sakızı şişirip patlatınca, ya sabır çektim... "İşler yoğun."

"Bak gız, gocan belli ki seni bırakmış, bizim Murtaza sana çok meyilli. He desin deyip duruyor. Bebeni bile gabul edecekmiş."

Çokbilmiş, sabah sabah sinirimi bozmuştu "Benim kocam gelecek, sizlerin memleketinde nasıl olur bilmem ama bizim memlekette kocası olana talip olunmaz. Bu dediğimi aynen iletirsin. Bir daha da böyle sözler duymayayım."

Kadının yüzünde ki yılışık gülümseme yerini bozulmuşluğun verdiği ifadeye büründü, orman gibi kaşları çatıldı "Rahat ederdin gızım kötü demedik."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ses çıkarmadım, bu gibi insanlara bulaşmaya gelmezdi. Veda sözcüğü bile söylemedim. Arkamdan bakakalmıştı. Yerler buzdu ama mis gibi bir hava vardı. Ana yollar temizlenmişti. Son anda otobüse yetiştim o pis kafeteryaya gitmek içimden gelmese de mecburdum.

İş yerime geldiğimde mesaisi olan olmayan tüm çalışanlar gelmişti. Hepimizin bir araya toplanması hayra alamet değildi. Merakla benden önce gelen kıza sordum.

"Ne oluyor Yeşim?"

"Bilmiyorum, topumuzu birden işten çıkaracak herhalde. Dur patron geliyor vay be yanında ki adama bak."

Gerçekten yakışıklı bir adamdı; uzun boyluydu, güzel yüz hatları vardı. Hepimize tek tek baktı sıra bana gelince başımı yere eğdim. Hiçbir erkeğin dik bakışlarına katlanamıyordum. Patronumuz nihayet konuşmaya karar verdi.

"Arkadaşlar size Ahmet Bey'i tanıtayım kafeteryamızın müdürü olacak. Tek başıma yetişemiyorum bundan sonra emirleri benden değil ondan alacaksınız. Ben bir süre aranızda olmayacağım. Ahmet Bey'in sözü benim sözümdür ne isterse eksiksiz yerine gelecek. Şimdi sizi onunla baş başa bırakıyorum."

Sözü biter bitmez kafeteryadan çıkıp gitti. Adam bizlerden fazlasıyla bıkmış olmalıydı. Kısa süren sessizlik sonrası yeni müdürümüz konuşmaya başladı "Arkadaşlar, patronunuz ismimi söyledi, resmi tanışma için bir de ben tekrarlayayım. İsmim Ahmet bu tür batmakta olan iş yerlerini alır düzenleme yaparım, buna hem iç ve dış mekân değişikliği, hem de çalışmayan elemanlarda dâhildir. İsimlerinizi ve görevlerinizi söyleyin."

Sırasıyla isimleri sordu tokalaştı. Önüme geldiğinde tedirgindim "İsminiz nedir?"

"Mine efendim."

"Memnun oldum Mine."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Elini uzattı arkadaşların hepsinin bana baktığını hissettim. Hiç bir erkeğin, her ne olursa olsun bana dokunmasına asla izin verme diğimi çok iyi bilirlerdi.

Ellerimi arkama kavuşturdum. Ahmet Bey'in eli havada kalmıştı "Üzgünüm tokalaştık farz edin." Benim geveze mesai arkadaşım adamın bana uzanmış elini tutup sıktı, yakışıklı bulduğundan yalakalığına çabuk başlamıştı. "Sakın alınmayın Ahmet Bey, Minc arkadaşımız erkeklere dokunmaz. Fobisi varmış hatta..." Birde bu sözlerin üzerine kıkırdayınca adamın kaşları çatıldı.

"Kısa kesin buraya sizin dedikodularınızı dinlemeye gelmedim, şimdi oldukça büyük bir temizlik şirketi gelecek sizlerde ona yardımcı olacaksınız, merak etmeyin fazla çalıştığınız her saatin ücreti ödenecek."

Adamın sesi oldukça sertti, fazla ücret sözüne sevinmiştim. Minel'e yeni bir mont alabilirdim diğeri oldukça küçülmüştü.

Kapımıza tadilat dolayısıyla kapalıyız tabelasını astık. Temizlik şirketinin gelmesiyle hummalı bir çalışma işine girdik. Kafenin temizlenmemiş, ovulmamış tek bir köşesi dahi kalmamıştı. Bittiğinde hepimiz yarı ölü halde koltuklara yığıldık.

Bizim kadar hatta daha fazla çalışmış olan Ahmet Bey'e baktım. Hâlâ koşturuyor etrafı denetliyordu, işinde oldukça titiz olduğu belliydi. Yerimden doğruldum, acilen sıcak bol köpüklü Türk kahvesine ihtiyacım vardı. Mutfak kısmına yürüdüm, arka boşluğa bakan kapı sonuna kadar açıktı bir anda buz kestim. Kahve makinesini çalıştırdım "Bir fincanda benim için ekler misiniz?" Tam arkamda ki tok sesi duyunca irkildim. Ahmet Beydi.

"Nasıl içersiniz?"

"Orta şekerli."

Cezveye ilave yaptım, mutfak büyük olsa da onun varlığıyla küçülmüş gibiydi. Tezgâha biraz daha yanaştım aramızda mesafe bırakmak istiyordum. Beni anlamış gibi geriye çekildi...

"Siz içeri geçin ben kahvenizi getiririm."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Size hiç dokunmuyorum Mine Hanım, yine de benden rahatsız mı oluyorsunuz?"

Tokalaşmamam canını sıkmıştı besbelli... "Hayır, lütfen üzerinize alınmayın, size özel bir davranış şekli değil!"

"Elimi tutmak istemediğiniz gibi yüzüme de hiç bakmadığınızın farkında mısınız? Biraz üzerime alınmadım desem yalan söylemiş olurum.. Öteki erkek arkadaşlarınızın yüzüne rahatça baktığınızı gördüm."

Bu söz üzerine diyecek bir şey bulamadığımdan, başımı kaldırdım. Baktığım yine de yüzü değildi omuz mesafesine gelince durdum, adamın oldukça geniş omuzları vardı.

"Sizi ilk kez bugün gördüm, yabancılara karşı hep böyleyimdir."

"Yani yeni tanıdığınız her erkeğe mesafeli davranıyorsunuz."

"Evet."

"Geçmişte bir erkek çok canınızı yakmış olmalı!"

Doğru tespitti canımın yanmasına hatta kendimden tiksinmeme, erkeklere hiçbir şekilde yaklaşmamama neden olmuştu "Bu sizi hiç ilgilendirmez." dedikten sonra kahvesini tezgâha çarpar gibi bırakıp yanından uzaklaştım.

İçeri girer girmez arkadaşların hepsi sitem etmeye başladı... "Ne hainsin Mine insan bize de yapar."

Zaten sinirlerim bozulmuştu, "Kalkın kendiniz yapın, bende sizler kadar yorgunum." Montumu giyip kapının önüne çıktım, temizlik malzemelerinin birbirine karışmış kokularından başım ağrımaya başlamıştı. Yavrum nasıldı, yine ateşi çıkmış mıydı? Eve telefon açtım oldukça uzun çaldı açan olmuyordu. Bebeğime kesin bir şey olmuştu, bu sefer Hasan amcayı aradım ikinci çalışta açıldı.

"Hasan amca eve ulaşamıyorum."

"Bak Hafize hatun dışarı çıkarken bu kıza haber et dedim, endişeden ölmüş." Korkudan tuttuğum soluğumu duyduğum güzel haber üzerine bıraktım. "Bir şey yok değil mi?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Minel biraz huysuzluk yapınca hava alsın diye dışarı çıkarmış, şu an benim kucağımda, anneye bir agucuk yap bakayım. Yok, kızım elindeki oyuncağı kemirip duruyor."

"İyilerse sorun yok, gelirken istediğiniz bir şey var mı alayım?" Telefonu kapatınca tekrar keyfim yerine geldi, yavrıma bir şey olmasına dayanamazdım. İçeri girmek için arkamı döndüm, Ahmet Bey elinde kahvesi kapıya yaslanmış duruyordu. "Siz beni mi dinliyordunuz?"

"Seni niye dinleyeyim, bende hava almak istemiş olamaz mıyım? Kimsenin konuşması beni ilgilendirmez. Özel konuşuyorsan kendine daha sakin bir yer seçmeliydin." Sesi buz gibiydi, arkasını dönüp içeri girdi. Sanırım bende biraz fazla oluyordum, daha ilk günden müdürü kendime düşman etmenin anlamı yoktu.

Öğlen saatlerine doğru, tüm hazırlıklar bitmiş kafeterya tekrar müşteri kabul eder hale gelmişti. Devamlı gelenler değişikliği hemen fark etmişler, yeni müdürümüzü kutlamışlardı.

Adamın ayağının uğurlu geldiği belliydi, civarda ne kadar kadın çalışan varsa bizim kafeteryaya akın ediyordu. Servis yaptığım masadaki kadınların konuşmalarına ister istemez kulak misafiri oluyordum. Birisi dayanamamış olacak kolumdan tuttu. "Sizin bu yeni müdürünüz bekâr mı?"

"Bilmiyorum."

"Nasıl olur nasıl bilmezsin, gerçi adamın elinde yüzük yok. Ama çoğu erkek artık yüzük takmıyor. Hadi benim için öğreniver."

"Bekâr veya evli olması beni ilgilendirmiyor, siz kendiniz sorun."

"Çalışanımı ilgilendirmiyor olabilir ama evli değilim." Ahmet Bey ensemin dibindeydi, kenara çekildim, kadınlar kıkırdamaya başlamışlardı.

Menüyü alıp masaya getirdim, kadınlar mest olmuş halde yanlarından yeni ayrılmış olan Ahmet Bey'in arkasından bakıyorlardı "Gözlerini gördünüz mü gözlerini, ölünür bu adama..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sırf gözlerimi Allah övmüş yaratmış, o kolların bana sarılması için her şeyi yaparım. Adamdaki vücuda bak, taş gibi taş!"

"Kim bilir yatakta nasıldır, ezer geçer bu afet." Daha fazla sululuklarını dinleyemeyecektim. Menüyü her birine uzattım "Karar verdiniz mi, ne getirmemi istiyorsunuz?"

"Bana kalsa müdür derim ama menüde yok, çok yazık. Izgara köfte, işte her zamankinden getir."

Erkek budalaları...

Siparişlerini mutfağa bildirdim, diğer masalarıma baktım. Aşağı yukarı masadaki her kadın müdürümüzden bahsediyordu. Sanki tüm civar çalışanların telepatik özelliği varmış gibi arada bir uğradıkları yere akın ettiler.

Temizliğin üzerine bu koşuşturma çok fazla geldi, neredeyse yorgunluktan yere yığılmak üzereydim. Tek koşturan ben değildim, tüm çalışanlar yorgunluktan fenalaşmak üzereydi. Hele mutfak çalışanları kan ter içinde kalmışlardı. Aşçımız kepini yere fırlattı "Patronumuza insafsız derdik müdür daha beter çıktı, gitti eteri geldi beteri denir buna."

Kepini yerden alıp eline tutuşturdum "Birkaç gün içinde göbeğini eritirsin Emin abi, daha ne olsun."

"Ben göbeğimden memnunum kızım, bunca senedir büyütmek için ne emekler verdim. Al tabağı hazır, başka ne isteniyor?"

Kızmış gibi yapsa da çalışmaktan hoşnut olduğu gülümsemesinden belliydi. Akşam saatlerine kadar koşuşturma azalarak olsa da devam etti. Akşam yemeği, öğlen gibi fazla kalabalık olmadı. Biraz olsun nefes alabildik, hatta bir ara dışarı çıkıp kahve bile içtim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



6. BÖLÜM

Ahmet Bey, gece kapanışta çalışanları yine bir araya topladı. "Çalışma saatlerinize siz karar verin. Özel durumlar hariç mesai değişimi yapılmayacaktır. Bugün hepiniz çok iyi çalıştınız, gösterdiğiniz performansı her gün bekliyorum. Tembelliğe kaytarmaya müsamaha göstermem. Anında çıkartılırsınız, dediklerim anlaşıldıysa hepinize iyi geceler..."

Çıkmak için hazırlanmaya başladığımızda "Mine Hanım siz kalın!" dedi.

"Otobüsümün kalkış zamanı yaklaşıyor."

"Çok tutmayacağım, gerekirse taksi paranızı veririm."

Sözlerine karşı çıkmam için açık bırakmamıştı durmak zorunda kaldım, kafe boşalınca yabancı bir erkekle tek başıma kalmak beni korkutmuştu. Çantamın sapını kavradım, sanki yumuşak çantayla bir şey yapabilecekmişim gibi. Kapıya en yakın masaya oturdum. Sandalyeyi ters çevirerek karşıma oturup kollarını dayadı. Hayır gömleğinin omuzlarında nasıl gerildiği hiç önemli değildi, hafif parfüm kokusu burnuma ulaştı, çok güzeldi. Ne yapıyordum ben, ellerim niye terlemişti "Mine Hanım, Cemil Bey sizin en çalışkan elemanlarından olduğunuzu söyledi, benim olmadığım zamanlarda benden sonra gelecek bir yetkiliye ihtiyacım var. Yardımcım olmak ister misiniz?"

"Burada çalışmaya başlayalı çok olmadı, benden eski Esin abla var."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Biliyorum, Esin Hanım bir süre sonra ayrılmayı düşündüğünü söylemiş öyle olmasaydı bile ben yine sizi tercih ederdim."

Niye yüzüme bakamıyordum, gözlerimi sandalyeye dayadığı kollarımdan çekmiyordum. "Neden?"

"Gereksiz muhabbetlere girmiyorsunuz, masalarda oyalanmıyorsunuz. İşinizi dikkatli yapıyorsunuz, eğer kabul edecek olursanız maaşınıza zam alacaksınız."

Yeni müdürümün teklifi çok güzeldi hele iki zam kısmı dar olan bütçemi biraz olsun rahatlatabilirdi. Sevinçten çığlık atabilirdim ama zamanı değildi. Dudaklarım içimde olan sevinci dışa vurmak için gülümseme pozisyonuna girmek için ısrar etse de kendimi tuttum. "Peki, çalışma saatlerimde herhangi bir değişiklik olacak mı?"

"Benim haberdar olmam karşılığında, istediğiniz zamanı ayarlayabilirsiniz."

"Şimdilik eski saatlerimde devam etmek istiyorum, sonra size yeni saat çizelgemi bildiririm. Söyleyecekleriniz bu kadarsa otobüsümün kalkma vakti yaklaştı."

"Gece buraları tehlikelidir, dikkatli olun!"

"Biliyorum iyi geceler." Dışarı çıktım, rutin hareketlerimi yaptım. Montumun yakalarını kaldırdım ve koşmaya başladım. Bir bugün yoruldum, iki terfi aldım mutluyum, üç kimseler yok rahatım, saya saya yine ışıklı caddeme kavuştum, hızlı adımlarla yürüyüp otobüsüme bindim. Gece yolculuk yapanlar belliydi. Çoğumuz birbirimizi tanıyorduk "İyi geceler." diyerek selam verdim. Direksiyonda Yasin abi vardı. "Mine bu gece yüzünde güller açıyor, hayırdır?"

"Hayır abim hayır... Terfi aldım ona sevindim, senin kızın şekeri bu sefer iki paket."

"Hiç unutmazsın, teşekkür ederiz ablası."

Otobüsten indiğimde yine koşu başlamıştı, bu sefer korkulu değil mutlu bir koşuydu. Uzunca süredir ondan haber çıkmamıştı. Benimle irtibat kurmak istemekten en sonunda bıkmış olmalıydı. Bundan sonra daha rahat edecek, bebeğimle huzurlu yaşayacaktım.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Eve geldim, kapıyı açan Hafize teyzeme sarıldım "Dur deli kız beni düşüreceksin, ne bu neşen?"

"Terfi aldım güzel teyzem, maaşım artacak. Size olan maddi borçlarımı ödeyebileceğim. Manevi borcumu ömrüm boyunca ödeyemem." Hasan amcamın da ellerinden öptüm, buruşuk elleriyle saçımı okşadı "Sen artık bizim kızımız oldun. Ne maddi, ne manevi olarak hiçbir borcun yok. Baba, anne evladı için ne yapıyorsa bizde onları yapıyoruz. Ağzından bir daha böyle sözler duymayacağım. O kocan olacak hayırsız bir gün çıkıp gelirse benden çok büyük azar işitecek."

Minel ağlayınca yanına gittim. Artık yalan söylemek çok ağır geliyordu, biraz daha zaman geçmesini bekleyip, kendimi iyice güvende hissedince tüm gerçeği anlatacaktım. Babasını hiç tanımadığını nasıl anlatacaktım onu da bilemiyordum.

O benim meleğimdi, alttan iki dişi daha çıkınca rahatlamıştı, tombul kollarını uzattı kucağıma alıp sıkıca sarıldım.

"Hanimiş annesinin güzeller güzeli Minel'i."

Biraz bebeğimle oynadım ve ardından uyku hazırlığını yaptım. Mamasını içerken gözleri kapanmaya çoktan başlamıştı "Uykucu Minel." Beşiğini yatağımın yanına yanaştırdım, boğum boğum minik elini tuttum. Uzun süredir ilk kez bu kadar huzurluydum, hayatım yoluna girmeye başlamıştı. Ahmet Bey kimdi, nasıl biriydi, of iyice saçmalıyordum. Kimse kim uzak durulacak biriydi işte o kadar... Bundan sonra ki yaşamımda erkeklere yer yoktu, kızım ve ben birbirimize yeterdik.

***

Sabah kızımla yatak keyfi yaptık, sonra da birlikte banyo sefası. Uzun süre suyun içinde kaldık, minik oyuncak ördeklerle oynadık. O kadar güzel bir bebekti ki baktıkça içime sokasım geliyordu. Ne şekilde olduğunu düşünmek bile istemiyordum, benim canım kanımla beslenmişti, sadece benim bebeğimdi...

Yorulmuştu, giydirdim ve karnını doyurdum. Yatağına yatmasıyla uyuması bir oldu, bırakıp işe gitmek zor gelse de çalışmalı

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yavrumun geleceği için para biriktirmeliydim. Öğleden sonra mesai almak kızım açısından çok daha iyi olacaktı. Onunla ilgilenmek, büyümesini yakından görmek istiyordum. Geceleri erken uyuduğundan Hafize teyzeye fazla iş kalmazdı. Hiç şikâyeti yoktu, her ne olursa olsun of yeter artık demesini istemiyordum.

"Hafize teyzem Minel uyudu, ben çıkıyorum."

"Biraz sevseydik, ben uyuturdum yer elmasını."

"Uyanınca akşama kadar seversin, bugün biraz geç kalabilirim yeni müdürün durumuna göre gidiş geliş saatlerimi ayarlayacağım."

"İş saatini ne zaman istersen alabilirsin, Minel çok uslu bana hiç eziyeti olmuyor. Kızım sana tost hazırladım evde kahvaltı yapmıyorsun bari giderken yolda ye!"

Anne tanımamıştım, bir anne nasıl davranır bildiğim yoktu. Yanına gidip sıkıca sarıldım, yumuşak yanaklarına çabucak öpücük kondurdum. Sırtımı sıvazladı "Hayırlı işler yavrum." deyince gırtlağım düğümlendi. Hafize teyze özlem duyduğum anne modeliydi; ilgili, düşünceli ve fedakâr...

***

Dışarı çıkuğımda yan komşu Havin yine kapının önündeydi, bu kadın hiç evinde oturmaz mıydı? "Gız işe mi gidiyon yine? Evde herif parası yeyip rahat oturmak varken. Goştur dur el âlemin yerinde. "

Karşı komşu cama çıkınca kurtuluşum oldu "Ya Emine, senin oğlan yine sapıtmış he içip içip naralar atıyormuş."

Sıcak soğuk, gece gündüz hiç fark etmiyordu, mahallenin muhtarı herkese edecek bir lafı olurdu... Emine abla çat diye camı kapayınca, kadın yine bana baktı "Terbiyesize bak gını, sanki kötü dedim."

Daha fazla konuşmasına fırsat vermeden yürüdüm. Otobüse az kalmıştı.

"Dur bi hele Mine Hanım." döndüğümde Murtaza olduğunu gördüm. "Duramam mesaim başlayacak." adımlarımı hızlandırdım.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

O da hızla yürüyüp önüme geçince durmak zorunda kaldım. Aslında yanından yürür giderdim ama konuşmazsa peşimden ayrılmayacakmış gibi duruyordu. "Vaktim yok, ne söyleyeceksen acele et." Ne diyeceğini tahmin etmemek mümkün değildi.

"Bak aylardır buradasın, belli ki kocan seni bırakmış gitmiş. Ben sana talibim."

Bu işi sonlandırmak için açıkça konuşmak en iyisi olacaktı. Adam bana ilgi gösterince muhitteki abazalar korkularından geri durmuşlardı. Adamın zararından çok yararı olmuştu... "Esas sen bana bak Murtaza abi, benim kocam gelecek. Kocası olan kadına göz koymak yazar mı sizin kitabınızda?"

"Sen yine de, niyetimin ne olduğunu bil, ikinizi de gül gibi yaşatırım. Paraya para demezsin. Yeter ki beni kabul et, istediğin yerde ev tutarım, arabada alırım. He dediğin an kapalı çarşının altınlarını ayağının altına sererim. Sana hükümet nikâhı da kıyarım."

Adam saydıkça sayıyordu, teklifleri çok cazip olsa da asla evlilik düşüneceğim biri değildi. Gülmemek için kendimi zor tutuyordum, memleketinde imam nikâhlı iki karısı olduğunu duymuştum.

"Sağ ol Murtaza abi, sen diyeceğini dedin. Niyetinin temiz olduğunu biliyorum... Ben kocamı seviyorum, gel seninle abi kardeş olalım."

Adama diyeceğimi demiştim, adımlarımı hızlandırdım. Arkamdan '*Gel razı ol*' diye bağırdı. Çabası boşunaydı, asla evlenmeyecektim.

***

İş yeri her zamankine nazaran daha dolu görünüyordu. Üzerimi değişmeye bize ayrılan odaya gittim. Gömleklerimiz ve önlüklerimiz yenilenmişti. Giyinip işe başladım. Ahmet Bey yine masalar arasında mekik dokuyordu. Akşamüzerine doğru işler biraz hafifleyince yanına gittim. "Kendime kahve yapacağım, sizde ister misiniz?" İlk defa yüzüne baktım, gözleri dedikleri gibi çok güzeldi. Yüzüne baktığımı görünce sevinmiş gibi gülümsedi, gülüşü de çok güzeldi "Memnun olurum." deyince mutfak kısmına geçtim. Kal-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bim niye hızlanmıştı ki! Kahveyi yaparken yine yanıma geldi, bu sefer çekilmedim. "Ben birazdan dışarı çıkacağım, birkaç saatliğine yokum. Burası sana emanet!"

Nereye gidiyordu acaba, kahveyi uzatırım "Tamam efendim, merak etmeyin." Sıcaklığına bakmadan yudumladı. Devamlı niye beni süzüyordu anlamıyordum, tabii bakmasam onun baktığını da görmeyecektim hata bendeydi. Gerisin geri fincanı elime tutuşturup mutfaktan çıktı. Bu kadar uzun boyuyla yürüyüşü güzeldi, saçlarının kısacık oluşunu beğenmiştim. Adamın incelemediğim yeri kalmamıştı, hayatımda ilk kez bir erkek bu kadar ilgimi çekiyordu ve ne yazık ki imkânsıza bakıyordum.

İşler yine yoğunlaşmıştı, kahvemi çabucak bitirdim. Ahmet Bey'i çıkarken gördüm "Çok geç kalmam." dedi ve gitti.

Kızlar hemen bir araya geldiler "Adam ne karizma, birden kafenin havası söndü, birer çay mı içsek ne yapsak?"

"Ayaklarım acıyor, odaya gidip biraz dinleneceğim."

"Çay değil de şöyle yeni sıkılmış portakal suyu iyi olur, gelene kadar biraz keyif yapalım."

O gidince çalışanlar yine işi boşluyorlardı. "Yeter konuştuğunuz, birkaç saat sonra gelecek herkes işinin başına."

"Ne o Mine, hemen yetkili havasına girdin."

Çatlak seslerin çıkacağının farkındaydım, çalışma arkadaşlarımın birçoğunun bana yetki verilmesi hoşlarına gitmemişti "Dün Ahmet Beyden yetkiyi aldım, o yokken buradan ben sorumluyum. Bu yaptığım havaya girmek değil, verilen sorumluluğa ihanet etmemek."

Kızlar biraz homurdandılar, ters ters baktılar ama umursamadım. Aynı ters bakışlarla bende onlara baktım. Ekmek aslanın ağzında değil midesindeydi. İş bulmak çok zordu, çalışmak isteyen aldığı paranın karşılığını vermeyi de bilecekti. İki kuruş para veriyorum diyt elemanlara haddinden fazla iş yükleyen yöneticilere de karşıydım. ilk fırsatta işten kaytaranları da hiç sevmiyordum.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Herkes işinin başına döndü, müdürümüz de saatinde geldi. Onun geldiğini gören sevgili çalışma arkadaşlarım birden daha faal hale geldiler. Yorgun görünüyordu "Mine bana bir kahve daha yapar mısın?" Kahveyi odasına götürdüm, başını koltuğun arkasına yaslamış gözlerini kapatmıştı. Sessizce kahveyi masasının üstüne baktım. Kirpikleri ne kadar uzundu, birden gözlerini açtı... Yine yakalamıştı. Telaşla başımı öne eğdim "Ellerine sağlık, ben birazdan inerim." Hiçbir şey demeden arkamı dönüp aşağı indim.

***

Kafenin görünüşü ve yemek kalitesi değişince müşteri sayısı artış göstermişti. Birkaç eleman alınmasına rağmen, bazı günler daha erken gelmek zorunda kalıyordum. Ahmet Bey hepimizden önce gelip, en son çıkıyordu. Ama her gün öğleden sonra üç dört saat gitmelerine alışmıştık.

"Ne biçim yer burası, hey baksanıza buraya!"

Dört genç en az iki saattir oturuyorlardı, birkaç kez yanlarına gitmiş ne istediklerini sormuştuk. Daha sonra diyerek göndermişlerdi. Kızlara baktım, hepsi başka işlerle meşgul olmaya başlayınca masaya gitmek bana kalmıştı.

"Buyurun, size daha önce menü verilmişti, siparişinizi alayım."

"Bir şey yemek istemiyoruz, bize birer kahve getir."

Kahvelerini hazırlattım, masaya servisi yaparken kenarda oturanın elini kalçamda hissettim. Ani hareketimle fincan devrildi, sıcak kahve kucağına döküldü, yerinden fırlayıp pantolonunun ağını teninden uzaklaştırmaya çalıştı. Öylece duruyordum, hareket edemez haldeydim. Elini kaldırdığını gördüm. "Allah'ın cezası orospu, yaktın beni!"

"Eğer o elini indirecek olursan elini keserim. Çabuk Hanımefendiden özür dile!" Ahmet Bey'in öfkeli sesi bile donmuş halimden çıkmamı sağlayamıyordu. Çocuğun eli hâlâ kalçamdaymış gibi hissediyordum, midem bulanmaya başladı.

"Beni yakan o, siz benden özür dileyeceksiniz"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Terbiyesizlik etme kızı taciz ettiğini gördüm." Diyen yan masada ki kadın yeni yetmenin hatasını söyleyince, Ahmet Bey'in yumruğu çocuğun yüzünde patladı, yüzü gözü kan içindeydi. Kahkahayla gülen arkadaşları olay ciddileşince sus pus olmuşlardı.

Olayı gören çalışanlar, diğer müşteriler masanın etrafına toplanınca, tacizci takımı çareyi arkadaşlarını yerden kaldırıp kaçmakta buldular.

Utancımdan kimsenin yüzüne bakamıyordum. Ahmet Bey kolumdan tuttu, yine bir dokunma midemin bulantımı arttırmıştı. Elinin temasından kurtulmak için geriye çekildim bırakmadı, odasına götürdü "Kendine gel bir şeyler söyle Mine, kendine gel!"

Elinin teması olmayınca nefes alabilmiştim "Ben üzgünüm." diye mırıldandım...

"Senin suçun yok, zamanında yetişemediğim ve o piçe engel olmadığım için asıl ben çok üzgünüm." Omuzlarımdan tuttu. "Yüzüme bak Mine."

"Beni bırakın, canımı yakıyorsunuz." Omuzlarımdan tuttuğunu yeni fark etmiş gibiydi, ellerini çekti...

"Canını yaktığım için çok üzgünüm, inan bana çok üzgünüm."

"Mesaim bitti gidebilir miyim?"

"Ben seni bırakırım, o serserilerin ne yapacakları hiç belli olmaz."

"Gerek yok şimdi iyiyim." desem de haklıydı, o pislikler zarar vermek için geri gelebilirlerdi.

"İtiraz istemiyorum. Üzerini değiştir, kapıda bekliyorum."

Aşağı indim üzerimi değişip, uzun süre yüzümü yıkadım. O serserinin yaptığının etkisinden kurtulmalıydım... Ahmet Bey sokağın başında duruyordu. Laf olmasın diye uzakta beklemişti. İnce düşünmesine memnun olmuştum. "Beni ışıklara kadar bırakmanız yeterli." Bu adamı her gördüğümde niye içimi sıcaklık basıyordu hiç anlamış değildim.

"Neden ışıklara kadar?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Işıkları görünce korkmuyorum, insanlar ana caddede daha çok."

Montunun yakasını iyice kapatıp bana baktı. "Boynunu kapa gece ayaz çıkmış." Ellerini cebine soktu... Yanımda ağır adımlarla yürümeye başladı, benden oldukça uzundu daha geniş adımlarla yürümesi gerekirken adımlarını bana göre ayarlıyordu. Ya ben niye bu kadar yavaş yürüyordum? Her gece yaptığım koşturmalarımın yerini ağır adımlar almıştı. Aramızda oluşan sessizliği kırmalıydım.

"Ayaz sözünden nefret ediyorum." Nefesimi soğuğa verdim, sanki sigara dumanı üflemişim gibi şekillenip kayboldu.

"Peki, sen nefret ediyorsan bende soğuk çıkmış derim, neden nefret ediyorsun?"

"Çünkü can yakan, zarar verecek kadar acımasız bir soğuk."

Ne kadar ağır yürürsek yürüyelim ışıklara gelmiştik. Durdum, aylardır beni tek görmeye alışmış şoförlerin yanımda erkek görünce değişik düşünme ihtimallerinden çekinmiştim. "Geri dönün, otobüsün az ileriden kalkıyor."

"Bu sefer ısrar etmeyeceğim, dikkatli ol!"

"Olurum." Arkamdan baktığını biliyordum, ilgisi hoşuma gidiyordu. İlk kez bir erkekten bu kadar etkilendiğimi hissediyordum. Duygularımı engellemeliydim, ben bebeğinin babası belli olmayan bir anneydim. Bu durumu nasıl açıklayabilirdim...

***

Semte gelene kadar Ahmet Beyi düşündüm... Güzel gözleri vardı, bakışları çok anlamlıydı, görünüşü çok düzgün hatta fazlasıyla yakışıklıydı, sesi içime işliyor, benimle veya başkasıyla konuşurken onu dinlemek hoşuma gidiyordu. Erkeksi tavırları, kendinden çok emin yürüyüşü, duruşuyla daha fazlalaşıyordu. Neydi bu adamda beni bu kadar çeken, ellerini omuzlarımda hissettiğimde aşırı tepki vermemiştim. Midemin bulantısı bile devam etmemişti... Otobüsten inip bakkala kadar nasıl yürüdüğümü bile fark etmeyecek kadar düşüncelerimi işgal etmişti.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ne bu dalgınlık Mine kızım, yanında top patlasa duymayacak sın."

"Bilmem öylesine düşünceler Hasan amca, kış bitiyor artık."

"Gelsin bahar, bu kış çok sert geçti. Güneşi görelimde kemiklerimiz ısınsın."

"Kepenkleri çekmene yardım edeyim." Elinden kilitleri aldım yuvalarına taktım "Her gece beni beklemekten bıkmadın mı Hasan amca?"

"Bıkmadım, hadi düş önüme. Minel bizi bekler."

Elinde ki torbanın ucundan kocaman bir ayı bakıyordu "Yine mi oyuncak aldın, şımartacaksın."

"Şımarsın, elimde bir şey görünce kucağıma atlamasına bayılıyorum."

Bebeğimi gerçek torunu gibi seviyordu. Hafize teyze, Hasan amcanın gün içinde defalarca telefonla sorduğunu, bazen bakkalı kapatarak sevmeye eve geldiğini söylüyordu.

Kapıdan içeri girdiğimiz an, Hafize teyzenin uyarısıyla karşılaştık. "Sakın görünce tepki vermeyin korkmasın, kuzum yürümek için çaba veriyor sıralamaya başladı."

Gülerek salona girdim, Minelim koltuğun önünde ayakta duruyordu. Beni görünce popo üstü düştü, bağırmamak için ağzımı kapadım. Hemen yüzüstü döndü, bana doğru emeklemeye çalışırken ben ağlıyordum.

Hasan amcanın getirdiği oyuncak ayı oldukça ilgisini çekti, koltuğun bir o yanına bir bu yanına koyarak minik adımlarını seyrettik. Sanki dünyada yürümeye çalışan ilk bebek Minel gibi çocuğumla gurur duyuyordum.

Uyku saatimiz geldiğinde oyuncak ayıyı elinden bırakmamak için inat etti. Yatağına birlikte yatırdım, uyumasına bayılıyordum Yüz üstü dönüp poposunu havaya kaldırıyor emekler pozisyonda yatıyordu. Gece kalkıp yan yatırıyordum uyandığımda yine ayni pozisyonda buluyordum.

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Sabah Minel beşiğinde değildi, odamdan dışarı çıktığımda Hafize teyze ile kahvaltı ediyorlardı.

"Teyzem ben doyururdum." Yavrum kollarını bana doğru uzatınca kucağıma aldım.

"Biraz uyu istedim kızım, çok yoruluyorsun."

"Ben çalışıyorum teyzem ama sen bu yaşta küçücük bebeğe bakıyorsun, esas yorulan sensin. Bugün biraz geç gideceğim, temizlik yapmaya karar verdim."

"Kabul etmiyorum. Hem bir kızcağız varmış eşini işten çıkarmışlar durumları kötü, yardımda kabul etmiyor temizlik işi bulun deyince bana lazım dedim yarın gelecek sen dinlenmene bak."

"O zaman parası benden, yoksa temizlik yapmaya başlarım."

"Yarı yarıya olursa kabul ederim."

"Anlaştık." Bu güzel çift cennetlikti, yardıma muhtaç insanlara el uzatıyorlar, onları gücendirmeden yardım ediyorlardı.

***

İş yeriyle ev arasında koşturmayla günler gelip geçiyordu, garip bir şekilde huzurluydum, önceden işe zorla giderken şimdi koşarak gitmek istiyordum. Ruhumdaki çalkantılar hoşuma gidiyordu. Ahmet Bey tüm elemanlara aynı ciddiyetle yaklaşıyor, kızların kahve teklifini reddediyordu. Mola zamanı geldi, kahveleri hazırladım, barda duruyordu yanından geçerken kahvesini tezgâhın üzerine bıraktım. Dışarı çıkıp duvara yaslandım, hava soğuk olsa da güneş yüzünü göstermeye başlamıştı.

O da geldi benim yaptığım gibi sırtını duvara yasladı...

Sessizce kahvemizi içmeye başladık, diğer kızlar baştan "Senin ne ayrıcalığın var." diyerek tepki vermişlerdi. Molaya her çıkışımızda kontrol amaçlı sudan bahanelerle yanımıza geliyorlardı, özellikle de Hande geliyordu. Ahmet Beyle aramızda kocaman bir mesafe bırakır fazla konuşmazdık. Bu halimizi görünce kontrolü de bıraktılar.

"Biraz kendinden bahset!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hiç konuşmayan adamın birden soru sormasıyla irkildim "Ben mi?"

"Başka kimse olmadığına göre sen."

"Niye merak ediyorsunuz?"

Gözlerinde merak ifadesi vardı, dudaklarında hafif bir tebessüm oluştu... "Seni tanımak istememin nesi yanlış söyler misin?"

"Diğer arkadaşlara sordunuz mu?"

"Onlara da sıra gelir ilk senden başlamak istedim."

"Ne anlatayım, hiç ilginç bir yaşamım yok."

"O zaman ben sorayım. Nerelisin? Ailen var mı? Kardeşlerin var mı? Okuyor musun? Saç rengin doğal mı? Etrafında hiç erkek görmüyorum, geçenlerde işe yeni giren adamı terslediğini gördüm. Erkeklere bu düşmanlığın neden kaynaklanıyor?"

"Özel sorular değil mi bunlar?"

"Birazı, özellikle saçının rengi..."

"Müşteri geldi ve kahvemde bitti." Aklıma gelen muzip düşünceyi kenara itmedim. "Bakın şöyle yapalım her molada bir sorunuza cevap vereyim." diyerek yanından uzaklaştım.

"Cevap alamadım." diye seslendi...

"Evet saçımın rengi doğal." Bugünkü cevabını almıştı yanından geçerken, kulağıma doğru eğildi, sıcak nefesini hissettim. "Demek oyunbazsın, teklifini kabul ediyorum tarçın."

"Tarçın mı? Portakal, havuç denmişti ama tarçını ilk kez duydum."

"Hadı bakalım çok oyalandın iş başına." derken sesi yükseldi...

Ahmet Beyin ses tonunun yüksek ve sert olması, Hande'nin hoşuna gitmiş olacak ki kıkırdadı. Bu kızı bir gün halledecektim de bugün o gün değildi. Mutluydum... Lavaboya gidip aynasında saçlarıma baktım gerçekten tarçın rengine benziyordu.

***

Her gün sadece inatla bir sorusunu cevaplıyordum.

"Okuyor musun?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Okuyordum dondurmak zorunda kaldım."

"Niye?"

"Bu iki soru etti, devamı yarına Ahmet Bey."

"Oyuna devam mı ediyorsun?"

"Bunu da soru olarak kabul etsem mi?"

"Neredeyse bir ay oldu, saçının renginin doğal olduğunu, okulunu dondurmak zorunda kaldığını, Pırasadan nefret ettiğini, kahveyi, köfteyi, limonlu şekeri çok sevdiğini, gazlı içeceklerden hoşlanmadığını öğrendim ve çoğu zamanda sorumu cevaplamadan kaçtın en önemli sorulara hiç cevap vermedin. Ailen, kardeşlerin var mı? Erkeklerden neden uzak durduğun gibi..."

"Siz benim hakkımda hiç olmazsa bunları biliyorsunuz, ben sizin hakkınızda hiçbir şey bilmiyorum."

Özellikle laf karıştırıp duruyor, can alıcı sorulara cevap vermekten kaçınıyordum. Söylediğinin aksine diğer arkadaşlara hiçbir soru sormuyordu. Bakışları, ilgisi hiç çarpmayan kalbimi tekrar çarpar hale getirmişti. Onu görünce istemesem de midemde kelebekler uçuşmaya başlıyor, tenim içimden gelen sıcaklıkla yanıyordu. Rüzgâra kapılmış kuru bir yaprak gibi nereye gideceğimi bilmeden sürükleniyordum. Beni oradan oraya savuruyor hiç sorumluluğum yokmuş gibi hissettiriyordu.

Öyle bir sorumluluğum vardı ki kalbimi delicesine çarptıran adamı bile göz ardı edebilecek kadar büyüktü... Geçmişim ve kızım, birini temizleyemez diğerinden asla vazgeçemezdim...

"Bu oyun fazla uzadı Ahmet Bey, vermek istediğim cevapları verdim. Artık bitirelim..."

"Ya ben bitirmek istemiyorsam?"

"Bu sizin sorununuz ben bitirdim." Yanından kaçarcasına uzaklaştım, gün boyunca hatta sonrasında yüzüne bakmaktan yanına gitmekten kaçındım. Resmen köşe kapmaca oynuyor gibiydik, nefes aldığım tek zaman parçası gittiği saatler oluyordu.

Kahve içmek için dışarı çıkmadım, hazırlayıp arkadaşlardan biriyle gönderdim bir süre sonra o da bıkmış olmalıydı, üstelemedi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

benden uzak durmaya başladı yine de ne zaman ona baksam göz-leri üzerimde oluyordu, fark edince tebessüm ediyor ya da yanıma gelmeye çalışıyordu, bakışlarını kaçırıyordum... Ah Ahmet benden vazgeç sana uygun değilim...

Bir gece çıkış saatinde odasına çağırdı, gitmesem ne olurdu ya sonrası işten çıkartırsa ne yapardım. Karakteri güçlü adaletli biriydi, yanına gitmedim diye atılacak değildim herhalde...

İş yerinden çıktım, bir üzgünüm, iki gerçekten üzgünüm, üç gerçekten çok çok üzgünüm, dört ben sana layık değilim... Ayaz kahrol Ayaz!

"Niye benden kaçıyorsun?" Peşimden gelmişti şimdi ne diyecektim. "Her gün birlikteyiz, ne kaçmasından bahsediyorsunuz?"

"Mine ben..."

"Lütfen Ahmet Bey işveren sınırlarını aşmayın, işten çıkmak zorunda bırakmayın beni!"

"Demek ilgimi anlamışsın, itici biri miyim, neden uzaklaştın ya da benden hoşlanmadın mı?"

"Benim ilgi alanıma girmiyorsunuz, sorumluluklarım var."

"Ne, nedir sorumluluğun?"

"Sizi ilgilendirmez, rica ediyorum benden uzak durun."

Uzak durmalıydı uzak... Koşmaya başladım bu sefer sayacak halim yoktu ağlıyordum...

***

İstediğime kavuşmuştum, Ahmet benden uzaklaşmıştı ne bir söz ne bir bakış bu beni mutlu etmeliydi ama etmiyordu.

"Ne o müdür sana olan ilgisini kaybetmiş gibi..."

"Defol git başımdan Hande, sorunlarım kendime yetiyor bir de seninle uğraşmayayım."

"Ne bağırıp duruyorsun sordum sadece."

"Sorma Hande sorma kendi işinle ilgilen." Başımı çevirdiğim anda onu gördüm çatılmış kaşlarla bana, bize bakıyordu. "Haddinizi aşmayın burası iş yeri, kadınlar hamamı değil." sözleri haklı olsa da

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bakışları içimi acıttı. Buz gibiydi sanki yabancıya bakar gibi... Tabii ben onun için neydim ki yakınlaşma çabalarını reddeden bir kadın...

***

Kafeterya gün geçtikçe daha da güzelleşiyor ve daha lüks hale geliyordu, müşterilerimiz artmaya başlamış, kalite yükselmişti...

"Ahmet Bey nerede?"

Sildiğim masadan başımı kaldırıp soruyu soran kadına baktım oldukça güzeldi "Neden sordunuz?"

"Randevum var"

"Ne için?"

"Bana bak sadece cevap ver, randevum var diyorum ama sen hâlâ soru soruyorsun. Seni ilgilendirmez." Doğruydu onu arayan güzel kadınlar beni ilgilendirmezdi ama ilgilendiriyordu hem de fazlasıyla... "Soruma cevap verin, her önümüze geleni müdürümüzün yanına götürme iznimiz yok."

"Arkadaşıyım, çok çok yakın arkadaş bu yeterli olmalı!"

Çok yakın arkadaşı mı işte bu canımı yakmıştı, tabii onun gibi bir adam kadınsız kalacak değildi...

"Nereden bileyim?"

"Of canımı sıktın, git Fahriye geldi de."

Masayı bir kez daha sildım ama daha fazla oyalanmamın anlamı yoktu... Odasına giden merdivenleri bir çırpıda çıktım kapısı açıktı masasının başında dosyalarla uğraşıyordu. Kısa kısacık bir an onu izledim... Buradan ayrılmadıkça ona karşı olan ilgim her gün daha da artacak ve en sonunda canı yanan ben olacaktım... Sanki beni hissetmiş gibi başını kaldırdı, çok sevdiğim tebessümü dudaklarında uçuştu ilk zamanlarında baktığı gibi bakınca yine kalbim eridi.

"Ne var Mine?"

Ses tonu soğuktu yüz ifadesi de değişmişti "Çok çok yakın Hanım arkadaşınız sizi bekliyor."

"Fahriye'mi geldi?"

"Evet ta kendisi bir hava, bir tafra sizi soruyor."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ne o Mine kızgın mısın?"

"Neden kızgın olayım, ne haddime!"

Ne zaman masadan kalkıp yanıma gelmişti "Yüzüme bak tarçın." inatla başımı kaldırmadım, iç dünyası yüzüne yansıyan bir görüntüye sahiptim. Tek parmağıyla çenemden tutup yukarı kaldırdı. İşte şimdi göz gözeydik... "Kıskanmışsın."

"Hayır." Cevabımı duyunca gülümsedi öyle tebessüm değil kocaman bir gülümsemeydi... Kendinden emin hedefine ulaşmış bir erkeğin gülümsemesi...

"Yalan söylüyorsun gözlerin hançer olsa çoktan yara bere içinde kalmıştım. Kıskanmana gerek yok. Fahriye iç mimardır dekorasyon için geldi."

Elini ittim, itiraz etmek için ağzımı açtığım anda topuk tıkırtıları duydum.

"Ahmet beklemekten ağaç oldum."

Cilveli ses tonu, ağır adımlar, sallanan kalçalar, kocaman bir sarılma ve yanaklara konan uzun buseler... Bu mu sadece arkadaşı?

"Seni özlemişim Ahmet, kıza söyle de iki çay getirsin işe başlayalım canım."

Canın çıksın senin, hâlâ Ahmet'e sarılmış halde duruyordu.

"İki çay hatta üç çay alıp gelin Mine Hanım?"

"Neden üç çay şekerim?"

"Mine Hanım benden sonra gelen yetkili kişidir, fikirleri benim için çok önemli."

Bu kalp çarpıntım neydi? Ahmet yine güzel bakıyordu uçarcasına aşağı indim, arkadaşlardan birinin hazırlamış olduğu tepsiyi elinden aldım.

"Mine çaylar müşterinindi."

"Yeniden hazırla bu acil!"

"Çayın nesi acilse anlamadım." Bu kadın Ahmet'le iki dakikadan fazla tek başına kalamazdı... İşleri fazla sürmedi, çayları birlikte içtik, kafeteryayı hep birlikte dolaştık. Kadın beni dışlamaya çalış-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

tıkça Ahmet konuşmalara beni de dâhil ediyor, fikrimi soruyordu. Davranışı hoşuma gitmişti, onun için gerçekten önemliydim...

"Mine ben çıkıyorum."

"Fahriye Hanımla birlikte mi?" Tutulası çenem, böyle soru sorulur muydu?

"Hayır, tek başıma kendi aracımla gidiyorum, Fahriye ilgimi çekmiyor fazlasıyla ilgimi çeken başka bir kadın var."

Dünya daha mı hızlı dönmeye başlamıştı yoksa benim başım mutluluktan mı dönüyordu?

"Odama çık ilk çekmeceyi aç, görüşürüz tarçın." Gitmişti, koşarak yukarı çıktım ilk çekmecede ne vardı ki! Merakla açtım iki paket şeker, limonlu olanı elime aldım diğerinin üzerinde minik bir not vardı. *'Bu şeker tarçınlı. Hafif baharatlı bir tadı var, boğazını yakar gibi oluyor ama benim çok hoşuma gitti. Senin gibi yakıcı ve fazlasıyla tatlı...'* tarçınlı şeker hiç yememiştim, beni benzettiği şekeri ağzıma attım, dediği gibiydi... Acı ve tatlı... Ben gibi, hayatım gibi...

Her zamanki gibi geri dönmedi, telefon açarak işleri çıktığını sabah geleceğini söyleyince hayal kırıklığı yaşadım. Belki de böylesi çok daha iyiydi, yine hızlı gitmeye kendimi kaybetmeye başlamıştım. Nefes almam tekrar düşünmem gerekliydi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



7. BÖLÜM

Kızım güzel Minelim eve gittiğimde uyuyordu, yavrumu çok az görebiliyordum. Çabucak duş yaptım ve bebeğimi beşiğinden aldım, yanımda olmasına ihtiyacım vardı. Ben her şeyden önce anneydim, önceliğim kendi isteklerim veya arzularının değil evladım olmalıydı. Çok küçüktü...

Sabah telefon sesine gözlerimi açtım, hâlâ kayıtlı olmayan numaraları görünce korkularım geri geliyordu.

"Mine ben Ahmet!"

Kalbim gümledi "Buyurun Ahmet Bey, iş yerinde bir sorun mu var?"

"Taksim'de yürüyüş olacak diyorlar, burası polis kaynıyor gelirken çok dikkatli ol!" Sesini duymak hoşuma gitmişti, neşeyle hazırlandım. Bebeğime kocaman bir öpücük verdim gitme zamanıydı.

***

Taksim'e gelince, Ahmet'in haklı olduğunu gördüm, ortalık polis kaynıyordu. Gruplar halinde toplanmış insanlar ellerinde pankartlarla yürüyüşe geçmeye hazırlanıyorlardı. Onlardan mümkün olduğunca uzak durmaya çalışarak hızlı adımlarla yürümeye başladım. Bir anda ortalık karıştı, insanlar koşturmaya başladı. Biri itekleyince düşmeme ramak kaldı...

"Gel." diyerek elimi tutan Ahmet'i görünce rahatladım, etrafımızı sarmış olan insan kalabalığının içinden kurtulmaya çalışıyor-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

duk. Polisler arkamızdaydı, ara sokaklardan birine daldık nefes nefese kalmıştım. Elimi bırakmadan bir apartmanın girişine soktu...

Hiç rahatsızlık duymuyordum yanımızdan koşarak geçenler olunca beni apartmanın kuytusuna daha çok itti. Önüme geçti saklamaya çalışıyordu, başımı omzuna yaslamıştım nefesim hâlâ düzelmemişti, koşmaktan mı yoksa ona bu kadar yakın olmaktan mı anlamıyordum.

Başımı göğsüne bastırdı "Mine?" iki elim göğsündeydi oldukça yakındık, eliyle başımı kaldırdı, gözlerimin içine baktı "İyi misin?" Konuşamadım bu yakınlık beni sarhoş etmişti, başım dönüyor, bayılacakmış gibi içim çekiliyordu.

Anlamıştı... Bendeki ruh değişimini anlamıştı. Gözlerimi gözlerinden ayıramıyordum, parmağıyla dudağımı okşadı. Birden geriledim ama hâlâ ondan ayrılamıyordum. Dudaklarıma eğildi, kendi irademle ilk kez öpülecektim. Farkında bile olmadan dudaklarımı araladığımı hissettim. Tadını kokusunu aldım kendimi bıraktığım an öpüşleri daha da derinleşti. Vücudumdaki kan delicesine akıyor gibiydi.

Daha önce hiç hissetmediğim duygu yoğunluğu, tiksineceğimi sandığım ihtiras onun tadıyla şekil değiştirmiş arzu bütün tenime yayılmıştı. Daha fazlasını ister haldeydim, kollarımı boynuna doladım üzerimizdeki kalın montlar bizi engelliyordu.

Apartmanın kapısının otomatik sesini duyduğumda kendime geldim ne yapıyordum. Dudaklarımı ondan zorlukla ayırdım "Bırak beni... bırak!" Yaptıklarıma inanamaz haldeydim "Tamam... Sakin ol canım, seni ilk gördüğümden beri öpmek istedim."

"Ben seni tanımıyorum bile."

Güldü, kollarını hâlâ bedenimden ayırmamıştı.

"Her gün görüşüyoruz ve kahve molalarında bir nevi buluşma yaşıyoruz. Bundan sonra birbirimizi daha yakından tanımaya çalışırız. Hadi gel ortalık sakinleşmiş gibi..." dedikten sonra eğilip hafifçe dudağımdan öptü, engel olamamıştım. Tekrar elimi tutunca çekmeye çalıştım bırakmadı, bırakmasını da istemiyordum zaten.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Birbirimizin ten sıcaklığını hissederek yürümeye başladık. Güzeldi çok güzel...

Kafeteryaya çok yakındık, elimi çekmek zor gelmişti. "Sen içeri gir ben birazdan gelirim," birlikte görünmekten çekindiğimi hissetmişti. "Şimdilik seni zorlamak istemiyorum, içeridekilerin ne düşüneceği umurumda değil!"

"Benim umurumda!"

"Bildiğim için, bir süre kaçamak aşk yaşayacağız. Sonrasında herkes sevgili olduğumuzu bilecek."

"Ben kabul etmedim." Elimi tekrar tutup avucumun içini öptü.

"Edeceksin, hatta sen kabul etmesen bile şu anda sevgiliyiz, bence bu duruma alıştır kendini. Seni bir daha bırakmam."

Gözlerinin içi gülüyordu, böyle güzel bir erkeğin sevgilisi olmak. Tekrar yaşamak, onun gücünü kuvvetini hissetmek. Hazır mıydım? Korkularımdan kurtulmama yardımcı olabilir miydi? Erkek bedeninin ihtirasını vücudum kabullenebilir miydi? O geceden sonra yaşadığım mide bulantım, herhangi bir erkekle tokalaşma gibi en ufak ten temasında bile tekrar başladığından hep onlardan uzak durmuştum. Ahmet'te bu bulantıyı hissetmiyordum ya işler ciddileşirse ne olacaktı.

İçeri girdim, arkadaşları selamladım üzerimi değiştim. Odadaki minik aynada yüzüme baktım. Gözlerim parlıyordu, parmaklarımı dudaklarıma götürdüm, tadını hâlâ hissedebiliyordum. Öpüşleriyle kızarmışlardı, parlatıcımı sürdüm.

Onu gördüğümde yüzümün kızarmasına engel olamadım. Çok güzel bakıyordu "Günaydın Mine Hanım, bugün kahve geç kaldı."

"Hemen yapıyorum Ahmet Bey."

Gün içinde ne zaman başımı çevirsem bana baktığını gördüm. Bakışları daha çok dudaklarımda takılı kalıyordu " Yeter artık baktığın, herkes anlayacak." diye fısıldadım.

"Derler ya tadı damağımda kaldı diye. İşte dudaklarının lezzeti de bende kaldı. Kısa sürede tekrarlamalıyız."

" Alışkanlık haline getirme."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

" Getireceğim tarçın, sende bundan çok hoşlanacaksın."

"Bakar mısınız?" diyen müşterinin sesiyle onun sözlerinin erotik büyüsünden kurtuldum. Kaçarcasına yanından ayrıldım, bedenime ateş basmıştı. Yanaklarımın kızardığını görünce kahkaha attı. Diğer çalışanların dikkatini çekmeye başlamıştık, Ahmet'in yanından ayrılır ayrılmaz Hande yanıma geldi "Ne o müdürümüzle yine çok sıkı fıkısın?" Gözlerinden hasedi belli oluyordu. "Sizlerden fazla değil." diyerek tezgâhın üzerinde ki bardaklarla dolu tepsiyi aldım.

"Hadi canım yeme beni, adama ne yaptıysan gözlerini senden ayıramıyor."

"Hande işinin başına git!"

"Şimdi anladım, boşu boşuna seni bizim başımıza sorumlu yapmadı. Adama ne verdin?"

Neyi ima ettiği açıkça belliydi "Elinin körünü verdim, seni terbiyesiz. Sen ikide bir işten kaytarmasaydın, belki asıl patronumuz seni de önerirdi. Amirin olmamın hatasını bende değil kendi iş ahlakında ara. Bir kez daha saçma sapan düşüncelerle beni incitmeye çalışırsan kovulman için ne mümkünse yaparım. Yürü işinin başına..." Sesimi alçak ama sert tutmuştum, çalışanlardan birkaçı da bizim sözlerimizi duymuştu. Müberra yanıma geldi, "Üzülme Mine, hasedinden çatlıyor edepsiz. Ahmet Bey'in geldiği ilk günden beri peşinde dolaştı başarılı olamadı."

"Benim Ahmet Beyle herhangi bir ilişkim yok. Sorumluluk verilmesi yüz vermemden değil, çalışkanlığımın takdiri yüzünden oldu."

"Biz kim nedir kim değildir biliyoruz üzme kendini. Hem gençsin güzelsin Ahmet Beyle bir ilişkin olursa kimseyi ilgilendirmez."

"Ya Müberra!"

"Kızım görünen köy kılavuz istemez, adam seni çok beğeniyor hepimiz farkındayız. Sende biraz gözünü aç adam çok çekici ve kaliteli..."

"Of ya of... Sus geliyor sakın duyması." Ahmet yanımdan geçerken yüzüme hiç bakmadı. Müberra'nın yüzüne bak gördün mü

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

benimle ilgilenmiyor bakışı attım. Kız omuzlarını silkti "Sen öyle san." diye fısıldadı.

Ahmet tezgâhın arkasına geçti. "Mine Hanım!"

"Buyurun Ahmet Bey."

"Elinizde kı bardaklar oldukça kirli görünüyor, servise çıkarmayı düşünmüyorsunuz sanırım." Sesi yüksek değil ama oldukça sertti, yakın masayı temizleyen Hande duraksadı, bizi dinlediğini biliyordum. "Hayır efendim, mutfağa bırakmaya gidiyordum."

"Bu sizin işiniz mi?" Dediğinde yüzüne bakakaldım. "Ben..."

"Mine Hanım siz benden sonra gelen yöneticisiniz. Göreviniz bardak taşımak değil, elemanların koordineli olarak çalışmasını sağlamaktır. Bakın Hande Hanım dördüncü kez aynı masayı silip zaman geçiriyor farkında mısınız?" Bu adam bana göz mü kırpmıştı? Ne yapmaya çalıştığını anca anlamıştım "Haklısınız efendim." diyerek Hande'nin yanına gittim, tepsiyi eline tutuşturdum. "Bunları mutfağa götür, yenilerini getir bir daha da lütfen oyalanma."

Hande hemen harekete geçti, Ahmet'e baktım sırtı bana dönüktü. Tezgâhın arkasında duran büyük aynadan beni seyrediyor ve bende aynı şekilde onu görüyordum. Hafifçe tebessüm edip başını eğdi. Aramızdaki dedikoduları sonlandırabilmek için beni çalışanların yönetici olarak düşünebilmeleri için yaptığı küçük oyunu sevmiştim.

***

Akşamüzeri yine aynı saatte girti, her gün nereye gittiğini merak ediyordum. Sanırım o da sırları olan bir adamdı. Benim sırlarım çok daha fazlaydı ve bu yüzden ona hiçbir şey sormamaya karar verdim. Onu sorgulamam benim sorgulanmama da neden olurdu. Şimdilik yeni tanıştığım hisleri yaşamaya karar verdim. Gençtim, bende eğlenmek ve gezmek istiyordum. Uzunca süredir her şeyi unutmuş kendimi korkulara, kaçmaya odaklamıştım. Tekrar yaşamaya başlayabilirdim, sürdüğü yere kadar.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Geldiğinde kahvelerimizi yaptım. Her zamanki gibi dışarı çıktık. Yerlerdeki buzlar erimiş, ayaz soğukları bitmişti ama hava yine de serindi. Duvarın dibine gittik, hafif esen rüzgârın beni üşütmesini engellemek ister gibi önüme dikildi "Hava kolay kolay ısınmayacak, üzerine montunu almamışsın üşüyeceksin!"

"Hırkam oldukça kalın." İtiraz etsem de hava gerçekten serindi. İçeri gidip gelerek bu kısacık mola anını bitirmek istemiyordum.

"Bana kendinden bahset Mine!"

"Gördüğün gibiyim."

"Seni daha çok tanımak istiyorum, sorularımı hep geçiştirdin oyunu bırakalım artık."

Ne anlatabilirdim ki? " Sen bana soru sorma, bende sana sormayayım."

"Birbirimizi zaman içinde keşfedelim diyorsan, bana uyar. Her şeyi hemen öğrenmektense seni içime sindire sindire tanımak isterim. Hoşuma gitti, ilginç bir ilişkimiz olacak."

"Ya sindiremeyeceğin sırlarım varsa ya da senin sindiremeyeceğim sırların varsa?"

"Birbirimizi öğrendikçe, sırlarımızın üstesinden gelebilecek kuvveti bulacağımızdan eminim."

Ben emin değilim diyemedim, bekâr ve çevresindeki kadınları kendine mıknatıs gibi çeken bir erkeğin çocuklu bir kadına ilgisi ne kadar sürerdi? Hem de benim gibi sorunları olan bekâr bir anne. Kabullenebilir miydi? Ya ben... Ben onun isteklerini kabullenebilecek miydim? Öpüşü hoşuma gitmişti evet... Ya daha fazlasını isterse? Bu ilişkiye hazır değildim, evet bir an boş bulunmuştum. Bakmakla yükümlü olduğum çocuğum vardı. Hiç tanımadığım bir adamın aşkına kapılıp gidemezdim.

Yüzüme bakıyordu "Sakın tereddüde düşme, başladık ve her ne olursa olsun sonunu getireceğiz." Parmaklarıyla yüzüme dokununca geri çekildim, eli havada kalmıştı "Kahvem bitti, ben içeri giriyorum." Mesai bitimine kadar ona hiç bakmadım.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Dışarı çıktığımda yine köşede bekliyordu, hiç konuşmadan yanıma geldi. Atkısını çıkarıp boynuma doladı. Kokusunu içimde hissettim, atkı onun teninin kokusunu taşıyordu. Elimi tuttu ağır adımlarla yürüme başladık, korkmuyordum ve koşmuyordum. Gülmeye başladım.

"Neden güldüğünü bana söylemeyecek misin?"

"Karanlıktan korktuğum için, her gece ışıklara kadar koşardım. Şimdi belki de ilk kez ağır adımlarla yürüyorum. Korkmadan sayı saymadan..."

"Sayı neden?"

"Bilmem tekerleme gibi oluyordu, kendi sesim bana arkadaşlık ediyordu."

"Hadi nasıl yaptığını göster!"

"Öf dalga geçersin."

"Söz veriyorum geçmeyeceğim."

"Bir yürüyorum, iki korkmuyorum, üç ışıklara az kaldı, dört kimse seni takip etmiyor gibi, saçma sapan sözler."

"Bir yürüyoruz, iki birbirimizden hoşlanıyoruz, üç hatta ben yanımdaki kıza abayı yakmış durumdayım, dört onu yine öpmek istiyorum."

"Bak dalga geçiyorsun işte!"

"İnsanın korkularını geçirdiği her yol doğrudur. Askerliğimi komando olarak yaptım, dağ başındaydık. Karşımızda teröristler, baskın yapmak için hazırlık yapıyorduk. Bu işin eğitimini almamız korkmamıza engel olmuyordu. Her an ölebilirdik yanımdaki arkadaşım fısıldayarak şarkı söylemeye başladı. Şarkının sözleri bizim neşelenmemize korkularımızın geçmesine neden oldu."

"Neydi?"

"Salla salla gür memeler çağlasın... Salla salla yer yerinden oynasın..."[1]

Gülmekten gözlerim yaşarmıştı, kamuflaj elbiseleri giymiş, gayet ciddi bir çalışmaya girecek olan askerlerin şarkısı çok hoşuma

1 Sezen Aksu'nun seslendirdiği RAKKAS şarkısı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gitmişti. Işıklara yaklaşmıştık, beni karanlığın altına çekip yüzümü avuçlarının içine aldı. "Sen hep gül." Öpüşü ihtiraslıydı hiç ayrılmak istemezmiş gibi sarılıyor, dudaklarımı öpüyordu. Ayak seslerini aynı anda duyduk "Seni sokak ortalarında öpmeyi bırakmalıyım, yarım kalıyor." Hâlâ yüzümü okşuyordu. "Gitmeliyim." dedim. Her an bu adamın etkisinde daha fazla kalıyordum, kendimi bu kadar bırakmam hayrıma olmayacak, gerçekler öğrenildiğinde hayal kırıklığım çok daha fazla olacaktı.

"Seni evine kadar bıraksam?" Yüzüme evet de der gibi bakıyordu. "Hayır." demek zorundaydım, bebeğimi gördüğü an arkasına bakmadan kaçardı.

"Kabul şimdilik ısrar etmeyeceğim, yarın izin günün, sensiz nasıl geçecek saatler?"

"Benden önce nasıl geçiyorsa, yine öyle geçer."

"Senden önce nasıl geçtiği önemli değildi, şimdi sen varsın her saatimin seninle dolu olmasını istiyorum. Mine ben seninle evlenmek istiyorum." Pat diye söylenen bir söz, yok kesin şaka yapıyordu. Ani evlilik teklifine nasıl cevap vermemi bekliyordu ki!

"Dalga geçiyorsun!"

"İnan çok ciddiyim, istersen hemen cevap verme düşün."

"Otobüsüm kalkacak, bırak elimi gideyim."

"Elim elinden ayrılmak istemiyor, bak birbirlerine nasıl yapışmışlar."

"Eyvah abilerim gelmiş bizi öldürecekler."

"Abilerin mi?" Bir an boş bulunup elimi bırakmıştı, gülerek koşmaya başladım.

Arkamdan "Beni kandırdın, senden bunun acısını çıkartırım." diye bağırdı.

Gülsem de evlilik teklifi beni oldukça korkutmuştu, evdekilerle fazla oyalamadan yorgun olduğumu bahane ederek odama geçip yavrumun yanına uzandım.

"Mine kızım uyan."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hanife teyzemin sesiyle yerimden fırladım "Ne oldu Minel'e hastalandı?"

"Minel iyi, çığlık duyunca odana girmek zorunda kaldım."

Of saç diplerimden bile ter çıkmıştı "Özür dilerim kâbus görmüş olmalıyım iyi ki Minel uyanmamış." Midem yine bulanıyordu ağzımı tutarak hızla kalktım banyoya zor yetiştim midemde çalkalanan safra çıkınca rahatlamıştım.

"Ah hiç kendine bakmıyorsun hastalandın işte"

"Hasta değilim, yediğim bir şey dokunmuş olmalı." Midemdeki sorunun neden kaynaklandığını çok iyi biliyordum.

Elim kolum titriyordu, tekrar yattım. Hafize teyze Minel'i kontrol ederek odadan çıktı. Gördüğüm tam bir kâbustu, düşlerimdeki adamın yüzü canavar gibiydi çok uzun süredir bu tür rüya görmemiştim. Derdime bir çare bulamazsam Ahmet'le asla sağlıklı bir ilişki kurmam mümkün olmayacaktı.

***

Ertesi gün bebeğimle parka gittik, dolaştık. Hava güzeldi, tam ısınmasa da kardaki gibi üşütmüyordu.

Telefonum çaldı Ahmet'ti gülümseyerek açtım.

"Canım, patron geldi bende izin aldım, neredeysen gelip seni alayım."

"Ben müsait değilim."

"Lütfen Mine kim bilir bir daha ne zaman böyle bir fırsat yakalayabiliriz."

Arabasında uyumak üzere olan kızıma baktım, kaç gün daha hayatımın en önemli sırrını saklayabilirdim. Aramızda başlamakta olan aşkın daha fazla büyümesine fırsat vermeden bebeğim olduğunu açıklamalı mıydım? Evlenme teklif etmişti, çocuğum olduğunu öğrendiğinde bu teklifini geri çekeceğinden emindim. Hiçbir erkek kolaylıkla başka bir erkeğin çocuğunu kabul etmezdi. Biterse biterdi Ahmet'ten çok etkileniyordum. İleride daha fazla acı çekeceğime baştan kopmak daha iyiydi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Hadi Tarçınım kırma beni." Dediğinde kararımı vermiştim. "İki saat sonra buluşalım, mümkünse sessiz sakin bir yer olsun." Eve gittim hem bebeğimin üzerini, hem de kendi kıyafetlerimi değiştim. Büyük çantamın içine Minel için gerekli olan malzemeleri aldım. "Hafize teyze ben kızımla gezmeye gidiyorum, çok geç kalmam."

Taksi çağırdım ve bana verdiği adresi söyledim. Bebeğimi göğsüme bastırdım. " Kızım şimdi kaderimiz yazılacak. Ya beni seninle birlikte kabul edecek ya da bu aşk burada bitecek." Yavrumu bir kez daha öptüm. Çok sürmeden geleceğimiz yere vardık.

Mini bir kafeteryaydı, kızımı kucağıma alarak içeri girdim. Hiç kimse yoktu. "Mine." Onun sesiyle arkamı döndüm, ilk önce yüzüme gülümseyerek baktı, sonra gözlerini kucağımdaki bebeğime çevirdi. Kızım uyuyordu. "Bu güzellik de kim?" Sorusuna cevap verirken yüzünde ki hiçbir ifadeyi kaçırmak istemiyordum "Benim kızım."

"Kızın mı?" Yüzündeki şoka girmiş ifade yüreğimi dağladı. "Evet, benim kızım." kaşları çatılmıştı.

"Evli misin? Nasıl bir insansın sen, kocana ihanet mi ediyorsun?"

Düşüncesi çok çirkindi ama kim olursa olsun aynı şeyi düşünürdü "Benim kocam yok, evli değilim." Yüz ifadesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi, ellerini cebine sokup benden uzaklaştı "Peki çocuk nasıl? Kimden?"

"Nefret ettiğim bir adamdan..."

"Nefret ettiğin adamın çocuğu!" Bir anlığına duraksadı, gözlerini Minel'den ayırmıyordu "Kaç aylık bu çocuk?"

Yüzünde ki ifade değişiyor, ne düşündüğünü anlayamıyordum "Dokuzuncu ayına girecek."

"Bir dakika dur, dediklerini düşünmeliyim." Kafeteryanın içinde dolaşıp duruyor, ensesini ovuşturuyor, burun kemerini sıkıyordu. Yanıma geldi, tam o anda Minel uyanıp gözlerini açtı. Ahmet'i görünce güzel gülücüklerinden birini sundu, elini ona doğru uzattı.

"Aman tanrım! Aman tanrım!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

İkinci kez başlamadan biten bir ilişki ama bu çok acı veriyordu. Her kim olursa olsun bebeğim bir tarafa dünya bir tarafaydı. "Sana daha geçen gün sırlarımızdan bahsetmiş, sindiremeyeceğimiz şeyler olabilir demıştım. Görüyorum ki sindiremiyorsun."

Bebeğimin elini tuttu, beni duymuyor gibiydi "İsmi ne?"

"İsmi Minel. Kolay kabullenecek bir şey değil sana hak veriyorum. Aramızda ne olacaksa ya da oluyorsa başlamadan öğrenmen istedim. Ben gidiyorum Ahmet."

"Lütfen gitme, kısa süreli bir şok yaşadığımı kabul ediyorum, hiç böyle bir olaya hazırlıklı değildim. Otur konuşalım lütfen Mine." Sesi yüz ifadesi gibi değişmiş yumuşamıştı, doğruları anlatmak, sorularına cevap vermek en güzeli olacaktı "Konuşacak bir şey yok, ilk sorduğunda da söylediğim gibi nefret ettiğim bir adamın çocuğu."

"Nefret ediyorsan nasıl doğurmaya karar verdin?"

"İlk öğrendiğimde düşsün diye her şeyi yaptım ama olmadı düşmedi. Sonra aldırmaya gittim, yapamadım o benimde bebeğimdi. Ahmet, ben kimsesizler yurdunda büyüdüm. Ne annemi, ne babamı bilirim. Bebekken bırakılmışım, bebeğimi aldırmamamın en büyük sebebi ise bir daha asla yalnız olmayacaktım. Bebeğimi o adamın değil sadece kendimin olarak düşündüm. Bu kararı aldıktan sonra tek bir an bile pişman olmadım. Baştan her şeyi bil istedim. Sana başka hiçbir şey söylemeyeceğim."

Minel kollarını Ahmet'e doğru uzattı "Kucağıma alabilir miyim?" Koltuk altlarından tutarak uzattım "Bana yardım et, düşmesin." Minel Ahmet'in kollarında küçücük kalmıştı. Emziğini almak için eğildim, tekrar doğrulduğumda gördüğüm manzara çok ilginçti. Ahmet kızını boynuna yaslamış, başını ve yanaklarını öpüyordu. Gözleri yaşarmış gibiydi, benim baktığımı görünce arkasını döndü.

Bebeğim mızıldanıyordu anlaşılan karnı acıkmıştı. Biberonunu hazırlayıp kucağıma almak istedim.

"Ben yedirebilir miyim?"

"Daha önce bebek besledin mi?"

"Bana nasıl tutacağımı göster?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Önlüğünü taktım, biberonu nasıl tutması gerektiğini gösterdim. Minel keyifle mamasını içmeye başladı, arada bir elini uzatıp Ahmet'in yüzüne dokunuyordu "Çok güzel bir kız, sen işteyken kim bakıyor?"

"Yanında kaldığım aile ilgileniyor."

"Eşin olmadığını biliyorlar mı?"

"Söyleyemedim, kocam yurt dışında çalışıyor dedim. Bekâr bir anneye hele kimsesizse iyi gözle bakmazlar diye düşündüm. Yakında onlara da açıklayacağım. Yalanı hak etmiyorlar. Hasan amcam olmayan kocamı dövmeyi bile düşünüyor."

Kızım mamasını bitirmişti, uyku haline geçmiş gözleri kapanmıştı "Ver arabasına yatırayım."

"Bırak kucağımda uyusun."

"Rahatsız olursun."

"Olmam"

Kapı açıldı, içeriye giren genç aynı Ahmet'e benziyordu. Ahmet hemen kalkıp gelen gencin yanına gitti.

"Mine sana kardeşim Rüzgâr'ı tanıştırayım, buranın sahibidir."

"Memnun oldum, bugün birbirimiz hakkında yeni şeyler öğrenme günümüz sanırım." Abisine yakın boyu vardı, tek farkları Rüzgâr daha sarışındı, onunda gözleri açık renkti. Elini uzatıp bebeğimin eline dokundu. Minel hissetmiş gibi gözlerini açtı.

"Of abi bu kızın gözleri aynı..."

"Rüzgâr git yiyecek bir şeyler hazırla, çok acıktık." Kardeşinin lafını ağzına tıkamıştı, ani çıkışına şaşırmıştım. İçeri geçip bir süre sonra eli kolu dolu gelen Rüzgâr, masayı donattı.

"Siz karnınızı doyurun, hem konuşursunuz. Ben bu küçük Hanımla ilgilenirim, hava çok güzelleşti güneş ısıtmaya başladı." İzin istemiş gibi yüzüme bakıyordu.

Ben cevap veremeden Ahmet konuştu "Çok uzaklaşma, gözümüzün önünde ol!"

"Tamam, abi tamam şimdiden..."

"Rüzgâr..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sustum ve gidiyorum."

"Kardeşin iyi bir gence benziyor, aranızda oldukça fazla yaş farkı var."

"Of birden kendimi yaşlı hissettim, altı üstü yirmi dokuz yaşındayım. Rüzgâr yirmi üç, benimle onun arasında iki kardeşimiz daha var; Meltem yirmi beş, Boran yirmi yedi yaşında."

"Kalabalık bir ailesiniz, hep özenmişimdir. Kardeşlerim olsun isterdim."

"Bazen tek başına kalmak istediğin anlar oluyor. Annem bıkmış durumda evlenin de başımdan gidin diye söylenip duruyor."

"Ailenle birlikte mi yaşıyorsun?"

"Kendi evim var ama çok sık bir araya geliriz. Özellikle bayram sabahları, yılbaşı günü babamlarda curcuna yaşanır. Sırf biz değil teyzeler, amcalar, kuzenler hep birlikte oluruz."

"Bizde yurtta kalabalık olurduk ama gerçek ailenin yerini hiç kimse tutamaz."

"Mine... Minel çok yakın isimler. Anlamını biliyor musun?"

"*Cennetteki inci tanesi*, gönüllü annelerden en sevdiğim kadının ismiydi."

"Anlamı çok güzelmiş, özel bir isim vermişsin. Anne dediğin kadınla hâlâ görüşüyor musun?"

"Sekiz dokuz yaşlarındayken gitti ve bir daha gelmedi."

"Ailenin olmamasına, tek başına olmana çok üzüldüm."

"Üzülme insan her şeye alışıyor, artık tek değilim. Minelim bebeğim hep yanımda olacak."

"Birde ben olacağım, ben olunca ailemde olacak. Hiç yalnız kalmayacaksınız." Yanlış mı duyuyordum, gerçekleşmesini istediğim olayları hayal mi ediyordum? "Ahmet ne dediğinin farkında mısın? Ailen çocuklu bir kadını istemez."

"Ailem benim isteklerime saygı gösterir. Annem seni ve Minel'i görünce çok sevecek bundan eminim."

"Daha yolun çok başındayız, senin olmayan bir bebeği kabullenmen zor olur. Senin ona tek bir sert bakışın benim içimi yakar."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Diğer babalar nasıl davranırsa öyle hareket ederim. Sert bakmam diyemem yaramazlık yaparsa tatlı sert olabilirim. Bebeğinin gerçek bir babası olmasını istemez misin? Hayali kocanı hemen boşa benimle evlen!"

"Ahmet şaka yapılacak bir olay değil!"

"Şaka yaptığımı kim söyledi, çok ciddiyim. Benimle evlen Mine sonsuza kadar hiç yalnız kalmayacaksın."

Kolumdan tuttu "Gel benimle." Diyerek kafenin arkasına götürdü "Senin ikna edilmeye ihtiyacın var." Dudakları dudaklarımda elleri her yerimdeydi. Öpüşündeki ihtiras beni de sardı, istekle karşılık verdim. Elleri göğüslerime oradan da kalçama gidince korkularım geri geldi. "Bırak beni, bırak..." Sözlerimi duymuyordu, hırsla ittim. "Dur, dur diyorum ben hazır değilim." Nihayet beni duymuştu, gözlerimden akan yaşlara acıyla bakıyordu. "Özür dilerim, sen karşılık verince..."

"Ben gitmeliyim, hazırım sandım. Değilmişim... Değilmişim!" Hemen bebeğimin arabasını alarak dışarı çıktım. Ahmet donup kalmıştı. Rüzgâr'a veda ederek kızımı kucağından alıp arabasına yatırdım. Mümkün olan en son hızla yürümeye başladım. Gözyaşlarım hâlâ akıyordu. Lanet olası Ayaz, mutluluğumun katili Ayaz... Beni mahvetmişti, yoldan geçen taksiyi çevirdim. Tam hareket etmiştik ki Ahmet'in bize doğru koştuğunu gördüm.

"Abi durun diyor durayım mı abla?"

"Devam edin!"

Arkama bakmadım, sadece ağladım... Ağladım...

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



8. BÖLÜM

Evdekilere halimi belli etmemek için elimden geleni yaptım. Yarın nasıl davranacaktım, ne diyecektim. Sabaha kadar yatağımın içinde döndüm durdum. Ondan çok hoşlanıyordum, öpüşlerinle eridiğimin farkındaydım. Ya sonrası başka bir erkeğin ruhumda bıraktığı yaralarda onun ne suçu vardı. Evlenince doğal olarak sevişmek isteyecekti, peki ben ona karşılık verebilecek miydim? Bugün biraz ileri gidince midemin bulandığını hissetmiştim. Öpüşlerinden aldığım zevk bile yeterli gelmemişti.

Sabah işe gittiğimde yine beni aynı yerde sokağın başında bekliyordu. Onu görmezden gelip yürümeye devam ettim "Öylece önümden geçip gidemezsin konuşmalıyız bunu sende biliyorsun!" diye söylendi.

Durdum, yüzümü ona çevirmeden öylece durdum "Bazı şeyleri atlatabilirim sandım olmadı, benden sana hayır yok."

Kolumdan tutup yüzümü çevirdi. "Senden vazgeçmiyorum, sorunun neyse birlikte çözeceğiz. Evlenme teklifimde ısrarlıyım." Kolumu kurtardım hiçbir şey demeden içeri girdim, kahve molalarımız sona erdi.

Günler geçiyordu, o anları bile özler oluyordum. Ahmet hiçbir şey olmamış gibi davranıyordu ne uzak ne yakın. Bir iş yerinde olması gerçken mesafe içindeydik. İş bitiminde olaylar değişiyordu...

Her akşam caddeye bıraktı, her sabah bekledi. Günlerce, hiç bıkmadan, konuşmadan beni beklemeye devam etti. Bir gün elimi tuttu, çekmek istedim ama bırakmadı. Sessizliğimi kabullenmişti, bende

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

teninin tenime değmesini kabullendim. Gündüzleri işe, geceleri otobüse yürüdük. Sadece elimi tutuyordu.

***

Bir sabah beni beklemiyordu. İçimin fena olduğunu hissettim benden bıkmış olmalıydı. İş yerine geldiğimde yoktu, akşam giderken yoktu. Ertesi günde... Bir sonraki günde yoktu... Ondan sonraki günde... Kimse nerede olduğunu bilmiyordu. Özlemiştim, gerçekten özlemiştim. Telefon etmeye çekiniyordum o benden hiç vazgeçmemişti, aramıza engeller koyan bendim...

Bir akşam işten çıktığımda sokak başına baktım. Oradaydı sırtını duvara dayamış başını öne eğmiş, ayağının ucuyla yerdeki taşlara vuruyor beni bekliyordu. Onu gördüğümdeki sevinç, mutluluk çok fazlaydı. "Ahmet!" diye bağırdım, sesimi duyunca başını kaldırdı gülümsedi.

Onu çok özlemiştim, sevinçle koştum, açtığı kollarına atıldım "Neredeydin?"

Yüzümü avuçlarının içine aldı "Hastalandım."

"Niye aramadın, seni çok merak ettim. Telefon etmeyince de benden vazgeçtin sandım."

"Sana düşünme fırsatı vermek için aramadım, kollarıma atıldığına göre doğru yapmışım." Elimden tuttu, ellerini bile özlemiştim. "Minel nasıl?" Çocuğumu sormasından mutlu oldum. "Çok iyi, yürümeye çabalıyor. Birkaç adım atıp düşüyor."

"Ben görmeyi çok isterim, ilk adımlarını..."

"İzin günümde ayarlarsın, önceki gibi buluşuruz. Hastalığın neydi?"

"Ağır bir grip geçirdim. Çok önemli değildi ama asıl seni görememek kötü geldi."

Artık gizlememin onu reddetmemin anlamı yoktu, beni çocuğumla birlikte isteyen adamı bende çok istiyordum. "Seninle yine denemek istiyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Gülümsedi hem de kocaman, mutlu olduğunu gözlerinden anlamamak mümkün değildi. Yıldızlar gözlerinde dans ediyor gibi parıldıyordu. "Yine diye bir şey yok, seni bir daha kaybedemem. Hele şimdi asla..."

Hayatında ilk kez bende çok mutluydum, hele şimdi asla sözüyle ne demek istiyordu?

"Ne demek istediğini anlayamadım asla..." Sözümü bitiremeden öpücüklerinin yoğun saldırısı altında kaldım, sorular önemini yitirmişti. Dudaklarımdan başka hiçbir yerime dokunmuyordu, öpüşlerinin zevkine vardım.

Uzunca süre sonra birbirimizden ayrıldık "Bu gece evine kadar bırakayım, biraz Minel'i severim."

"Olmaz, Hasan amcam beni bekler. Seni ona nasıl açıklarım." İstesem de yapamazdım, ne söyleyeceğimi düşünmem gerekiyordu, çok iyiliklerini görmüştüm onları hayal kırıklığına uğratamazdım.

"Bir şekilde anlatman gerek, yoksa ben gelip anlatacağım. Beklemek istemiyorum."

Bende beklemek istemiyordum. "En kısa sürede anlatacağım söz veriyorum."

***

İzin günümde yine buluştuk, baharın güzel günleri başlamıştı. Caddede beklerim demişti. Kızımla birlikte randevulaştığımız yere geldik. Erken mi geldik diye düşünürken, siyah renkli bir arabadan dışarı çıktı, ilk işi Minel'i öpmek oldu. Sonrada yanağıma küçük bir öpücük kondurdu. Arka koltuğa geçmek için kapıyı açtığımda küçük bir sürpriz bizi bekliyordu.

"Sen öne, yanıma geç kızımıza araba koltuğu aldım."

"Ah Ahmet, teşekkür ederiz." Çok mutlu olmuştum, kızıma değer vermesi beni duygulandırıyordu. Kızımız sözü gözlerimin dolmasına neden oldu, görmemesi için yüzümü çevirdim.

"Hadi sende bin koca bebek, bugün uzun bir yolculuk yapacağız."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Riva tarafına yolculuğumuz başladı, kendimi rahat ve huzurlu hissediyordum. Kocaman bahçe içinde ki bir lokantanın önünde durdu. Bahçesinde bizim gibi düşünüp, baharın güzel havasından yararlanmak için gelen aileler vardı. Korunaklı bir masayı seçtik...

"Burası et ağırlıklı ne yemek istersin. Mangal yapacağız"

"Köfte, mantar, örgü peynir ve varsa kabak"

"Kabak mı?"

"Evet, mümkünse kalınlarından olsun. Daha önce hiç yemedin mi? Kalın dilimleyip mangal ateşinde kızarınca çok güzel olur. Hasan amcam hep yapar."

"Varsa deneyelim bakalım."

Çevre çok güzeldi, kendimi tam bir aile gibi hissediyordum. Kocaman ahşap ağırlıklı lokanta, şirin beyaz örtülü masalar. Yeni yeşermeye başlamış çiçekler, çimenler. Temiz havada derin bir nefes aldım. Ben bu adama âşık oluyordum. Siparişlerimizin hepsi vardı, pişirmeye başladı. İlk pişen köftenin içini minik parçalara böldüm. Ahmet hayretle bakıyordu "Bu kadar ufak bebek köfte yer mi?"

" Az veriyorum, her yemekten tattırıyorum."

"Dur lütfen ellerimi yıkayıp geliyorum, bende yedirmek istiyorum." Koşarak gitti, ellerini hiçbir yere sürmeden peçeteyle kuruladı. Minik bir parçayı parmaklarının arasına aldı Minel'in ağzına uzattı. Hasan amcanın her zaman yaptığı yedirme şekliydi ve Minel ne yapması gerektiğini biliyordu. Yüzümdeki tebessümü gizleyerek geriye yaslandım. Ağzını kocaman açtı Ahmet eti uzattığı anda parmağını ısırdı. "Seni hınzır kız parmağımı ısırdın." Minel kıkırdıyordu. Ahmet ikinci verişinde ustalaşmıştı bu sefer parmağını kaptırmadı. Biberonunu hazırlayıp eline verdim, çok geçmeden uyudu.

Yemeğimizin sonuna gelmiş keyif kahvelerimizi içiyorduk, birden hava kapadı aniden yağmur bastırdı. Ahmet bebeğimi kucaklayarak arabaya koştu. Piknik yağmurla son buldu.

"Bu gece Riva'da kalalım, sabah kahvaltıdan sonra gideriz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Günümüz çok güzeldi devam etmesini istedim. Hafize teyzeme telefon açıp bir arkadaşımda kalacağımızı sabah geleceğimizi söy. ledim.

Yine yeşillikler içinde bir otelin önünde durdu. Ara geçiş kapılı aile odası tuttu yukarı çıktığımızda Minel uyanmıştı altını değiştir. dim, Ahmet'e kollarını uzattı ikisi oynarlarken maması için sıcak su gerekiyordu aşağı indim. Geri geldiğimde birbirlerinin kollarında uyumuşlardı. Ne güzel bir görüntüydü, biberonu sıcak kalması için termosun içine koyup, yanlarına uzandım Minel'in boşta olan elini de ben tuttum. Yüzümü okşayan parmaklarla uyandım Ahmet seve. cen gözlerle bana bakıyordu." İkinizde çok güzelsiniz iyi ki hayatıma girdiniz." Hiçbir şey söylemedim yüzümü okşayan elini öptüm. Kımıldamaya başlayan bebeğimin karnını doyurdum. İkinci odayı boşuna tutmuştuk aynı yatakta ortamızda bebeğimle tekrar uykuya daldık.

Sabah kalktığımda Minel de, Ahmet'te odada yoklardı. Telaşla yerimden fırladım tam kapıyı açacakken içeri girdiler. "Korkuttuk mu seni annesi ama bu güzelin karnı acıkmış, sıcak su bulmaya gittik."

Kahvaltı yaptıktan sonra tekrar yola çıktık, rüya gibi bir gün ve gece bitmişti. "Ahmet kızımı sevdiğin için teşekkür ederim, başka bir erkeğin çocuğuna..."

"O senin parçan tabii ki seveceğim"

"Ama nasıl bu kadar kolay kabullenebiliyorsun, babasının kim olduğunu bile sormadın."

"Nefret ettiğim adam dedin, kendini hazır hissettiğin anda ayrıntılı olarak anlatacağından eminim. Gezimizi beğendin mi?"

Benim karşıma nefret ettiğim adamın çocuğu diyen biri çıksa, neden, nasıl sorularıyla gerçeği öğrenmeye çalışırdım. Ahmet'in bizi bu kadar sorunsuz kabul etmesi hem içimi rahatlatıyor hem de sebebini merak ediyordum. "Teşekkür ederim her şey çok güzeldi."

"Böyle güzel çok günlerimiz olacak, size her yeri göstermek istiyorum, bugün işe biraz geç geleceğim"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ne işin var diye sormak istemedim, şimdiden baskıcı bir kadın gibi görünmek istemiyordum. Zamanla kendisi nereye gideceğini veya gittiğini açıklardı. Çok merak ediyorsam ben sorardım. O benim hakkımda ki hemen hemen her şeyi öğrenmişti bense fazla bilgiye sahip değildim.

***

Semte yakın bir yerde arabadan inip taksiye bindim. Eve geldiğimde hazırlandım, işe gittiğimde Ahmet daha gelmemişti, iş başı yaptım oldukça kalabalıktı bir saat sonunda ayaklarımın acıdığını hissettim. Birazcık dinlenmek bile yasaktı, oldukça büyük bir grup içeri girdi yanlarına giderek siparişlerini aldım.

Tam o anda Ahmet içeri girdi, servis yaptığım masaya bakıyordu. Kapıdan çıkmak için geri döndü, şaşkınlıkla ne yaptığına bakıyordum. Masadaki kadınlardan biri bağırdı "Ayaz nihayet seni yakaladık!" Kime diyorlardı, korkuyla çevreme bakındım, Ahmet bana bakıyordu. "Hadi Ayaz gelsene!" O sırada kapıdan grubun geri kalanı olan kişiler girdi. Ahmet'in koluna girdiler, kadın hâlâ konuşuyordu. "Seni bulamaz mıyız sandın Ayazcığım? İşte böyle yakalarız."

Donmuş kalmıştım, uzun adımlarla yanıma geldi, yüzünde ki panik ifadesi... Aman Allah'ım! "Sen Ahmet'sin, Ayaz olmadığını söyle!"

Kolumu tutmaya çalıştı "Dinle beni! " Bu sözü onun Ayaz olduğunun ispatıydı. Allah'ım bebeğim, bebeğimi de biliyordu.

Şaşkınlıktan ne yapacağımı bilemez haldeydim "Lütfen dinle beni." dedi tekrar kolumu tutmaya çalıştı. Elini bileğinden tuttum ona dokunmak bile midemi kaldırmıştı.

"Sakın sakın bana dokunma, bebeğimden de benden de uzak dur."

Gitmeliydim, kaçmalıydım sanki tekrar o geceyi yaşıyordum. Tezgâhın altından çantamı kaptım, dışarı çıkmaya çalıştım beni engellemeye çalışıyor, bir şeyler söylüyordu ama duymuyordum. Bir

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

anlık boşlukta dışarı fırladım deli gibi koşuyordum. Peşimden "Gülme Mine!" diye bağırıyordu.

Birden bardaktan boşanırcasına yağmur yağmaya başladı, göz yaşlarım gibi hız kesmeden iniyordu.

Bir sen yakalayamaz, iki korkmuyorum, üç bebeğimi alıp kaçmalıyım. Kahrol Ayaz, hayallerimin katili Ayaz... Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyordu. Önümden geçen taksiyi durdurup bindim "Lütfen daha hızlı."

"Polis ceza yazar daha fazla hız yapamam."

"İki katını veririm. Allah aşkına acele et!" Bebeğimi almalı hemen bu şehirden kaçmalıydım, trafik arapsaçı gibiydi. Niye ben Allah'ım yetmedi mi çektiklerim? Ya bebeğimi benden alırsa, bir daha yavrumu göremezsem?

Evin kapısına geldiğimde Siyah bir arabanın hızla uzaklaştığını gördüm. Aklıma gelen başıma gelmişti. Ayaz bebeğimi kaçırmıştı. Peşinden koştum yetişemedim çamurların içine yığıldım.

Hasan amca koşarak geldi "Kızım engelleyemedik, ben babasıyım dedi. Minel'i beşiğinden kaptığı gibi gitti."

Hafize teyzemde ağlıyordu "Kızım gerçekten babası mı? Polise haber verelim. Giderken sana bir adres bıraktı, bebeğini geri istiyorsan bu adrese gitmeliymişsin."

"Polise gerek yok." Artık gerçeği söylememin zamanı gelmişti "Öz babası ben gidiyorum, bebeğimi alıp geleceğim."

"Bende seninle geleyim kızım."

"Yok, Hasan amcam, gerek yok."

"Bizi merakta bırakma."

Düşmüş olduğum çamurun içinden kalktım, ellerimi üzerime sildim, bir dakika bile kaybedecek zamanım yoktu. Ne aptaldım nasıl anlayamamıştım, gözü yaşlı Hafize teyzeye, üzgün duran Hasan amcama son kez baktım, çocuğumu alabilirsem yine yok olacaktım. Koşma zamanıydı caddeye kadar nefes almadan koştum, ilk gördüğüm taksiyi neredeyse zorla durdurdum.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Adres yazılı kâğıdı şoföre uzattım, nereye hangi istikamete gittiğini görmüyordum. Nasıl böyle bir hataya düşmüştüm, söylediği bazı sözler, bana karşı ani ilgisi, bebeğimi görünce verdiği tepki, şaşkınlığı ve gözleri, soru sormadan ikimizi de kabullenmesi... Niye benzerliği fark etmemiştim. Kızımın gözlerini nasıl tanıyamamıştım. Aptal... Aptal Mine...

Şoförün "Hanımefendi adres burası." diyen sesiyle kendime geldim. Demir kapılı bahçe içinde kocaman bir evdi. Elimi zile uzatmama bile gerek kalmadı kapı kendiliğinden otomatik olarak açıldı, beni beklediği belliydi. Ana eve kadar ağır adımlarla yürüdüm. Kapının önündeydi yüzüne bakmadım.

"Bebeğimi ver."

"İçeri gir Mine!"

"Bebeğimi istiyorum, onu geri ver".

"İçeri girmezsen onu bir daha asla göremezsin."

"Allah'ın cezası, bana yaşattığınız acılar daha bitmedi mi? Benden daha neyi almak istiyorsun?" Aniden kolumdan tutup beni içeri çekti ve kapıyı kapattı, korkuyla kapının koluna yapıştım.

"Sakın bana dokunma, Mine! senin çocuğun değil. Bırak bizi gidelim!"

"Mine! benim kızım, bundan eminim."

"Hayır değil, babası başkası..."

"Mine DNA testi diye bir şey var. Yarın yaptırır benim kızım olduğunu kanıtlarım. İnan gerek duymuyorum. O Benim bebeğim."

"Senin onun üzerinde hiçbir hakkın yok. Bırak gidelim!"

"Beni dinlemeden hiçbir yere gidemezsin, bende senin kadar acı çekiyorum."

"Benim kadar acı mı çekiyorsun? Hayatımı mahvettin, hayallerimi çaldın, on yedi ay... On yedi ay ben kâbuslarla boğuştum. Pis otel köşelerinde yattım, fahişelerin günü birlik ilişki kurduğu otellerde, çoğu zaman aç yaşadım. Senden o adamlardan, o kadından kaçabilmek uğruna tanıdığım bildiğim şehri terk ettim. Bebeğim olacağını anladığımda üzüntüden kahroldum. Yüzünü bile görme-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

diğim bir adamın tohumu rahmimde büyüyordu. Çocuğumu tek başına doğurdum, yanımda kimseler yoktu. Sen acıdan mı bahsediyorsun yalancı, içimize girdin. O zamanda, şimdi de beni mahvettin. Benden ne istediniz"

"Bitti mi diyeceklerin?"

"Biter mi milyonlarca ıstırabım var Ahmet ya da Ayaz hangisiysen, Çocuğumu ver!"

"İkisi de benim ismim. Şimdi otur."

"Çocuğumu görmeden senin dediğin hiçbir şeyi yapmam."

"Gel o zaman."

Oldukça büyük bir evdi, merdivenlerden yukarı çıktık. Uzun koridorun sonunda olan odanın kapısını açtı. Çocuk odasıydı, köşedeki beşikte kızım uyuyordu, yanına gitmeye çalıştım.

"Anlatacaklarımı dinle, sonra yanına gidersin." Kapıyı kapatınca öylece kalakalmıştım.

Kapının önüne çökercesine oturdum. Beni kaldırmaya çalışmadı, o da yere oturdu.

"Benim ailemin ilaç şirketi var. Laboratuvarlarımız da sağlık için gerekli ilaçlar hazırlanır. İlaçları geliştirmek yeni formüller bulmak için uğraşılır. Rekabet korkunç boyutlardadır. Hem yurt dışı hem de yurt içinde. Rakip şirketlerden bir adım önde olmalısın. Seni görmeden sekiz ay önce. İlaç şirketlerinden birinin verdiği davete katıldım. Sevda denilen kadını ilk orada gördüm. Şuh güzel bir kadındı, hemen göze çarpan tiplerden. Gece boyunca hiç yanımdan ayrılmadı, benimle birlikte olabilmek için tüm kadınlık hünerlerini üzerimde denedi. O gece birlikte olduk. Rahattı, neşeliydi. Gel dediğimde geliyor, hiç sorun çıkartmıyordu. İlişkimiz sorunsuz ilerliyordu, evlenme gibi bir isteği de yoktu. Baskısız rahat seks karşılığında hiçbir beklentisi olmaması hoşuma gidiyordu. Kendini moda evi sahibi olarak tanıttı. Gerçi hiç araştırmak aklıma gelmedi, aramızdaki ilişkide duygusallık yoktu. Sadece seks için birbirimizi kullanıyorduk. Zamanla şirketimin içine kadar girmeye başladı. Hiç şüphelenmedim. Kanser için geliştirdiğimiz formülü defalarca test edip güvenirliğini kanıtlamıştık. Piyasaya sürme zamanımız gel-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mişti. Sadece ülke içinde değil dünya çapında ses getirecekti, seneler süren emeğimizin karşılığını nihayet alacaktık. Biz ilacımızın tanıtım işiyle uğraşırken yabancı rakip şirketlerden biri bizden evvel ilacı piyasaya sürdü. Onlarında kanser ilacı geliştirmeye çalıştığını başarılı olamadığını biliyorduk. Birden piyasaya sürmeleri her şeyi alt üst etmişti. Formül kasadaydı, ellerine geçmesinin imkânı yoktu.

Çok büyük zarara uğramıştık. Yine de ilacımızı piyasaya sürdük, kendimizden ve güvenirliğimizden o kadar emindik ki! Formülün değiştirildiği aklımıza gelmedi. Çok büyük hezimete uğradık. İlacı kullanan birçok kanser hastası zarar gördü. İçlerinde küçücük çocuklar bile vardı. Maddi tarafını bırak manevi olarak yıkılmıştım. Zaten canıyla uğraşan bir sürü hasta benim piyasaya sürdüğüm sahte ilaçla çok daha kötü duruma gelmişti. Sevda çoğu zaman daha çok da geceleri yanımdaydı. Formülleri değiştireni bulmak için tam bir gizlilik içinde tekrar kamera döşettik. İçimizden birinin olduğunu bilip suçluya ulaşamamak bizi mahvediyordu. Yeni bir ilaç için formül geliştirmeye karar verdiğimizi, İzmir'de gizli bir laboratuvarda çalıştığımızı söyleyerek birkaç kişiye bilgiyi sızdırdık... Bu oltanın ucunda ki yem olacaktı. Balığın yeme kanması gerekiyordu zaman geçmek bilmiyor ben adımıza açılan davalarla uğraşıp duruyordum. Formülün değiştirildiğini ispat edemezsek sonumuz çok kötü olacaktı."

"Bu anlattıklarında ben neredeyim? Neden uyuşturuldum ve sen neden benimle birlikte oldun."

"Bu olayda benim de hiçbir suçum yok. İnan. O gece Sevda yanımdaydı barda fazlasıyla içki içmiştik ya da ben içmiş onun içtiğini de sanarak yine tuzağına düşmüştüm. Onunla sevişme niyetimin olmadığını söyledim. İlişkimizin devam etmesini istemiyordum defalarca söylemiş yine de yapışkanlığından kurtulamamıştım. Odama çıktım başım korkunç şekilde ağrıyordu içkiyi fazla kaçırmıştım. Tam yatacakken kapım çaldı oydu, gitmesini söyledim aldırmadı. Kötü göründüğümü yemek yersem düzeleceğimi söyledi. Aslında haklıydı sabahtan beri biraz kuruyemiş harici bir şey yememiştim. Yemek söyledik geldi birkaç lokma atıştırdım, onun zoruyla bir

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kadeh daha içtim, gittikçe kötü oluyordum banyo yapacağımı tek. rar gitmesini söyledim. Odaya geri döndüğümde masa kaldırılmış ışıklar karartılmıştı o yoktu. Yatağa girdim hemen uyudum daha doğrusu sızdım. Bir ara uyandığımda kollarımın arasında o, yani o sandığım sen vardın. Kıpır kıpırdın ve ben fazlasıyla istekliydim."

Utançla yüzümü kapadım bileklerimden tutup ellerimi çekmeye çalıştı izin vermedim. "Ben neden o halde olduğumu bilmiyorum."

"Ben biliyorum, daha doğrusu sonradan nedenini öğrendim. İki. mize de cinsel uyarıcı ilaç verilmiş..."

"Nasıl öğrendin"

"Gömleğime kusmuşsun analiz yaptırdım... Yüzünü aç lütfen Mine, konuşamazsak gerçekleri ne sen ne de ben öğrenebiliriz."

Haklıydı ben suçlu değildim, özgür irademle onunla birlikte ol. mamıştım "Ona bu kadar çok mu benziyorum?"

"Saçların çok daha açık renk, onunkiler daha koyu ve boyalıydı Karanlıkta fark edemedim, o gece onca içkiyi içmeseydim uyarıcı verilmiş olmasaydı senin o olmadığını anlardım. Kardeşim gelip suçlunun Sevda olduğunu söylediğinde henüz tam olarak ayılma. mıştım. İtiraz edip gece yanımda olduğunu söyledim kamera görün. tüleri vardı her şeyi yapan oydu ya sen kimdin. Çarşaftaki lekeyi görünce bedensel olarak masum olan bir kadınla birlikte olduğumu anladım. Ama bedensel olarak masum olsan da niye böyle iğrenç bir oyuna alet olmuştun. İlk ulaşmak istediğim Sevda oldu, ortalarda yok olmuştu. Otel odasının kameraları odaya girişimizi gösteriyor ondan sonrası görünmüyordu. Bu hazırlıkları yapanların gözden kaçırdığı gizli kamera senin masumiyetinin kanıtı oldu. Diğer odaya girişin oradan yarı baygın halde çıkarılışın. Hepsi onun o rezil kadının komplosuydu, günahsız bir kızı kullanmış bende istemeden bu olaya dâhil olmuştum. Pişmanlık içindeydim, yaptığımın telafisi olmasa bile bir şekilde sana ulaşmalı, günahımın bedelini ödemeliydim. Senin hakkında bilgi almaya çalıştım."

"Allah'ım tüm otel öğrenmiştir, rezil oldum."

"Hayır, buna izin vermedim soruşturmayı çok gizli yürüttük telefonuma gelen mesaj masum olduğunu çoktan kanıtlamıştı. On-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

dandı '*Doğum günü sürprizini beğendin mi?*' diye yazmıştı. Telefonunun izini sürmeyi düşünsem de boşuna çaba olacağını biliyordum çoktan iptal etmiş olmalıydı. Senin kimsesiz olduğunu öğrenince daha da mahvoldum. Telefon numaranı, adresini buldum telefon açınca yüzüme kapattın, sonra defalarca aradım. Evine gittim taşındığını öğrendim. Telefondan izini sürmeye çalıştım. İptal ettirdiğinden ulaşamadım. Kaldığın yurda gittim, belki oraya gitmişsindir diye. Hiç gelmediğini söylediler. Tekrar otele döndüm, bir şekilde Adana'ya gittiğini duydum.

Adamlarımı devreye soktum. Adana'nın altını üstüne getirdiler yoktun. Otel müdürünüzden resmini istedim. Havaalanı, otobüs terminalleri, bilet gişeleri. Hepsi dolaşıldı ve sonunda seni hatırlayan gişe memuru sayesinde İstanbul'a gittiğini öğrendim. Yerin belli olmuştu ama Türkiye'nin en büyük şehrindeydin. Seni aramak iğneyle kuyu kazmak gibiydi.

Otobüs terminalinin, servislerinin güzergâhlarındaki, bütün otelleri tek tek arattım. Tek başına kimsesiz bir kız otelden başka nerede kalabilirdi ki! Başına bir şey gelmemesi için dua ettim. Daha fazla günahı taşıyamazdım. Birkaç kez sana ulaşır gibi oldum ama yine kayboldun. Tam her şeyden vazgeçmek üzereyken, şu anda çalıştığın iş yerinin bulunduğu haberi geldi. Araştırıldığını duyduğun anda kaçtığını öğrenmiştim. Bir süre bekledim, sonra patronunla anlaşma yaptım. Beni, gerçek beni tanımanı istedim. Seni de tanımayı çok istedim"

"Neden?"

"Önce sana verdiğim zararın telafisi olmamasına rağmen, bir şekilde hayatını kolaylaştırmak, beni affetmeni sağlamak için peşine düşmüştüm. Sonra seni tanıdıkça hoşlanmaya başladım. Kızımızı ilk gördüğümde neredeyse şok geçirecektim. Gözlerini açıp bana baktığında benim kızım olduğundan hiç şüphe duymadım. O gecenin sonunda olan kızımı görmek beni perişan etti. Çocuğum olduğuna sevindim ama senin çektiğin acıları düşünmek beni yıkıyordu. Çocuğum olduğunu bilmeden sana evlenme teklif ettim. Benimle

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

evlen Mine geçmişinde istemeden açtığım yaraları tedavi etmeme izin ver!"

"Hayır, seninle asla evlenmeyeceğim. Yalan söyleyerek bana yaklaştın, bekâretimin diyetini mi ödemeye çalışıyorsun. Bana acıdığından mı sevme numaralarına yattın. Yoksa peşine düştüğün kadına çok benziyorum diye hâlâ beni, yani onu arzuladığından mı bu ısrarın? Senden geçen ayların her saniyesi nefret ettim. Her dakikası lanet okudum ve sen işlediğin günahın bedelini ödemeye çalışıyorsun. Bunu da benimle evlenerek yapacağını düşünecek kadar acımasızsın. Bu yaşıma kadar hep dik durdum. Kimseye boyun eğmedim. Ailem olmaması, dayanacak kimsem olmaması, bu hayata beni daha güçlü yaptı. Benim sana ihtiyacım yok, hiçbir zaman da olmayacak. Şimdi bırak bizi gidelim!"

"Bırakmam sende beni anla, baştan öyle düşündüğümü kabul ediyorum. Ama resmine her baktığımda içime daha fazla işledin. Hele seni gördükten sonra daha fazla etkilendim. O kadına sadece görüntü olarak benzerliğin var. Diğer her şeyin çok farklı, davranışların, konuşmaların, gülüşün, bakışın, dudaklarının şekli, hatta vücut şeklin bile farklı... Oda karanlıktı, seni göremiyordum ve bende ikimize kurulan tuzağın içinde masumdum. İnan bana, sana o diye bakmıyorum. Ben onunla evlenmeyi hiç istemedim, onu hiç sevmedim. Hafif meşrep bir tipti. Sadece yatak partneriydi. Kendini asla onunla bir tutma. Ben tutmuyorum."

"Sırf o kadına benziyorum diye arkadaşım sandığım kişi tarafından parayla satıldım, öyle şaşkınlıkla bakma akrabam olduğunu söylemiş beni o odaya getirmesi karşılığında para vermiş. Belki de gerçekten akrabamdır onu bile bilmiyorum... Sen oyuna getirildiğini söylüyorsun içkili olsan da sevişiğin kadını tanımalıydın, beni o diye kullandın bunu kabul et."

"Mine seni hiç zorladığımı hatırlamıyorum"

"İşte olay burada zaten ne verildiyse kendi isteğim dışında bana sahip oldun. Senden şimdiye kadar neden uzak durduğumu hiç sorguladın mı? Hiç tanımadığın yüzünü bile görmediğim bir adamın

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

isteklerine karşılık vermiştim, kendimden iğrendim, bedenimden iğrendim"

"Öpüşmelerimiz!"

"Beni daha fazla utandırma daha ileri ilişkiyi düşününce her seferinde kustuğumu biliyor musun, tabii ki bilemezsin, buradan gitmek istiyorum."

"Ben de gidemezsin diyorum, benimle evlenmeyi kabul et. Nasıl istersen ilişkimiz öyle olacak."

Yüzüne bakmak istemiyordum, açıklamaları bahaneleri umurumda değildi. Şu an öfkem kızgınlığımdan çok daha fazlaydı beni mahvettiği yetmiyormuş gibi, ilk aşkım olan Ahmet'i de yok etmişti. Yüreğim öylesine acıyordu ki bir an kriz geçireceğimden korktum. Ama ona bile imkân yoktu, yavrumu bir başına onun eline bırakamazdım "Seninle hiçbir ilişki içinde olmayacağım. Kızımı alıp gidiyorum."

"Ben istemeden bu evden adım bile atamazsın. Şu an şok geçirdiğini biliyorum biraz sakinleşince benim de oyuna getirildiğimi anlayacaksın."

"Kaçarım. İyi kaçtığımı izimi kolayca kaybettirebildiğimi çok iyi biliyorsun."

"Biliyorum, sende benim eninde sonunda seni yakaladığımı biliyorsun. Bir kez daha kaçmaya çalış, bu sefer acımasızca peşine düşerim. Kızımı tanıdım. Ne seni ne de onu bırakmaya niyetim yok. Şimdi içeri gir çamur içindesin, banyo yap!"

"Senin gibi birinin evinde banyo mu yapacağım?"

"Öfkenin kurbanı olduğunu biliyorum sahnelenen oyunun kötü adamı olmadığımın farkına ne zaman varacaksın çok merak ediyorum."

"İlk fırsatta kaçacağım."

"Kaçmayı unut, bir şekilde gidecek olursan. Kızımı senden alırım, hem de mahkeme yoluyla."

"Senin bana yaptıklarını anlatırım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bu saatten sonra önemli mi sanıyorsun? Tekrar yeniliyorum ben de kurbandım... İkinize çok rahat bir hayat yaşatabilirim, hâkim bunu dikkate alacaktır. Ben sırf çocuğumu istemiyorum, seni de istiyorum. Her an gözüm üstünde olacak. Bu evden çıkabileceğini düşünme, kale gibi korunaklıdır. Ben şifresini girmediğim sürece ne camlar ne kapılar açılır. Hadi şimdi uslu bir kız ol banyonu yap."

Düşünmem gerekliydi, şu an için iplerim onun eline geçmişti, vakit kazanmalı nasıl bir yol izleyeceğimi iyice düşünmeliydim. Bu sefer kaçışım çok daha planlı olmalıydı. Ayağa kalkıp kızıma bir daha baktım hâlâ uyuyordu. Eliyle gösterdiği kapıdan girdim, oldukça büyük bir odaydı. Ayaklarım halının içine gömülmüştü, ilerideki kapı banyo olmalıydı tahminim doğruydu. Yattığım odadan daha büyük bir banyo, aynaya baktım korkunç görünüyordum. Saçlarım, yüzüm çamurdan yol yol iz olmuştu. Kıyafetlerim berbat haldeydi. Suçsuzmuş, hiçbir şey yapmamış mış... Daha ne yapacaktı beni kullanmıştı olayın hangi yönünden bakarsam bakayım zarar gören ben olmuştum. Kim yüzünden tabii ki beyzadenin sevgilisinin intikam isteği bu hale gelmeme neden olmuştu.

"Yatağın üstüne giyecek bir şeyler bıraktım."

Ahmet Ayaz'ın sesiyle sıçradım. Başımı kapıdan çıkardım, odada yoktu. Hemen kıyafetleri alıp banyoya geri döndüm. Minel neredeyse uyanırdı. Üzerime ve saçlarıma yapışan çamurları çıkarmak uzun sürdü. Nihayet temizlendim, oldukça uzun zaman geçmişti. Verdiği eşofmanları giydim, kız kardeşinin ya da sevgilisinin olmalıydı. Saçlarımı kuruturken banyonun penceresinin açılıp açılmadığına baktım. Buradan kaçamayacağımı bilsem bile sözlerinin doğru olup olmadığını görmem gerekiyordu. Haklıydı yerinden oynamamıştı. Dışarı çıktım, çocuk odası iki oda ilerimdeydi. Kapısını açtım Ayaz, Minel'i doyuruyordu. Sallanan sandalyeye oturmuş, yumuşak sesle kızıyla konuşuyordu beni fark edince başını kaldırdı.

"Karnı doydu ama altını nasıl değiştireceğimi bilmiyorum."

Çocuk odasına baktım, yeni alındığı belliydi. Minel'i öğrendiğinde hazırlamış olmalıydı "Bezi yok, hazırlık yaparak buraya geldiğimi düşünmüyorsun herhalde."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Dolapları aç, çocuk için ne gerekiyorsa hazırlatım, eksik bir şey varsa söylersin getirtirim."

Bir sürü oyuncak odanın her köşesindeydi. Dolapları açtım, onlarca rengârenk çocuk kıyafeti asılıydı. "Ne büyük israf, bunların hiçbirisi bir ay sonra olmaz."

"Gerekli olanları tutar, diğerlerini ya geri verir ya da değiştirirsin."

"Uzun süre kalmayacağımız için sen halledersin."

"Niye inat ediyorsun? İstesen de istemesen de benimle evleneceksin. Biz aile olacağız, okulunu dondurduğunu biliyorum. Artık çalışmana gerek kalmayacak, hem çocuğumuzla ilgilenir, hem de okuluna devam edersin. Benim eşim olmaktan başka hiçbir şey yapmana gerek yok."

"Niye bende inat ediyorsun, gel bir anlaşma yapalım. Minel'i nüfusuna geçir. İstediğin zaman gel gör."

"Annesiyle evlenip, öyle nüfusuma geçireceğim."

"Seninle evlenmeyeceğimi söyledim, ola ki evlensem bile sayende eş olma vasıflarımı kaybettim. Benden hiçbir şey bekleme."

"Öpüşlerimden hoşlanıyordun, sen yeter ki benimle evlen her şeye razıyım."

"O senin Ayaz olduğunu öğrenmeden önceydi, şimdi bana dokunmana katlanamam."

"Evlenelim, çocuğumuz meşru olsun. Okulunu bitir, senden hiçbir şey istemeyeceğim. Kocalık haklarımı talep etmeyeceğim. İlerisi için sana verebileceğim sözler bunlar. Beni tanıdıkça düşüncelerinin ne kadar saçma olduğunu anlayacaksın"

"Saçmamı? Peşimde adamların olduğunu düşünürken korkuyla geçen günlerimi biliyor musun? Kendini bir anlığına benim yerime koyarak neler çektiğimi düşündün mü?"

"Düşündüm kaç kez düşündüğümü bilemezsin, sana verilen ilaç cinsel uyarıcı ve bana da aynısı verildi."

"Kim olursa olsun sevişirdim diyorsun yani öyle mi? Hem sen gülüyor musun?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Asla asla gülmüyorum"

Hikâyemiz trajikomikti, beni komik tarafı değil trajik kısmı ilgilendiriyordu "Ailene beni nasıl açıklayacaksın? Sevgilim sandığın ama sevgilim olmayan kadınla o diye sevişti kız hamile kalmış, çocuğum olmuş. Sırf acıdığım için nikâh kıyıyorum mu diyeceksin, nasıl... Nasıl açıklayacaksın beni ve çocuğumu?"

"Bir şekilde açıklarım. Yat artık."

Arkasından baktım, omuzları çökmüş gibiydi. Pişmanlık onun bana yanaşmasına neden olmuştu. Bana zaman içinde bir şeyler hissettiğini söylemişti, nasıl inanır nasıl güvenebilirdim. Hislerinin acıma duygusundan kaynaklanmadığına, ya benim hislerim? Ahmet'ken ona duyduğum hisler. Ayaz olduğunda duyduğum nefret Sevdiğimde, ölesiye nefret ettiğimde aynı adamdı. Ne yapacaktım ben? Ne yapacaktım?

Onun bana gösterdiği odaya gitmedim, kızımın yattığı odadaki kanepeye uzandım. Bebeğimi elimden alacaklarmış, onu bir daha hiç göremeyecekmişim gibi geliyordu. Ölürdüm...

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



9.BÖLÜM

Sabah uyandığımda yataktaydım, yumuşacık mis gibi kokan bir yatakta. Yatak mı? Yattığım yerden fırladım, çocuğumun yanından buraya o taşımış olmalıydı. Vücudumu saran kollarını nasıl fark etmezdim nasıl.

Minel... odasında yoktu, çıplak ayakla merdivenlerden aşağı koştum. Ev kocamandı neredeydi? Minel neredeydi?

"Hadi babasının güzeli, bir lokma daha..." Duyduğum sese doğru yürüdüm, eve yakışır kocaman mutfakta kızım mama sandalyesine oturmuş, babasının verdiği mamayı geriye püskürtüyordu. İkisinin de üstü başı batmış bir haldeydi. İster istemez gülümsedim kızım beni görür görmez kollarını uzattı.

"Yediremedim, ağzından çıkarıp durdu."

"Doymuş. Onun minicik midesi bu koca kâse mamayı nasıl alır? Şimdi banyo zamanı üstü başı batmış."

"Bende seyredebilir miyim?"

"Senin de banyo yapman gerekiyor. Ama gel nasılsa ıslanacaksın." O kadar özlemle bakıyordu ki, nasıl olmaz derdim. Kızımın babasıydı.

Küveti yarım doldurdum, suyun sesini duyunca çırpınmaya başlamıştı. Banyo yapmaya, suyla oynamaya bayılıyordu.

"Suyu çok sever, çoğunlukla birlikte banyo yaparız. Kol altlarından sıkı tut kaymasın. Sabunlayınca balık gibi ellerinden kayar gider dikkatli ol!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ne dediysem yaptı, kızının suyu sıçratmasına sabunlu ellerini yüzüne sürmesine bile aldırmadı. Gözlerinde oluşan sevgi ifadesi çok yoğundu içimin titrediğini hissettim. Havluya sarıp kucağına verdim. Kocaman kollarıyla kırılacak bibloymuş gibi itinayla taşıyordu kızını.

Minel banyonun mahmurluğuyla yarı uyur yarı uyanıktı. Pijamalarını giydirdim çoktan uykuya dalmıştı. Beşiğine yatırdım "Uykucu Minel." Döndü yine poposunu havaya kaldırdı.

"Gece kaç kez düzelttim, her seferinde bu pozisyonu aldı."

"Bende çok uğraştım, başka türlü uyutamadım. Beni de yatağa taşımışsın."

"İki büklüm uyuyordun, bende banyo yapayım."

Bende duş yaptım, üstümdekilerin kolları ıslak olsa da başka giyecek kıyafetim olmadığından geriye giymek zorunda kaldım. Banyodan çıktım, yeni kıyafetler yatağın üzerindeydi. Kapalı kutu içinde iç çamaşırı bile vardı. Ne zaman aldırmıştı bunları. Üzerimdekileri çıkarttım kıyafetleri giydim. Kot pantolon ve gömlek üzerime tam oturmuştu. Kutunun içinde duran spor ayakkabılarda ayağıma uygundu.

Onun tarafından alınan hiçbir şeyi istemiyordum geri soyunurken ıslak eşofmanı gördüm. Eski kıyafetlerim çamur içindeydi, eşofman ıslaktı. Başka çarem olmadığına karar verdim. Beni hiçbir şeysiz buraya getirten oydu.

Çocuğumu bir kez daha kontrol ettikten sonra aşağı indim. Kocaman salonun pencereleri yerlere kadardı, tüm cepheyi kaplıyordu. Açık bej rengi koltuk takımı, ahşapla kombine edilmişti. Koltuğun üzerindeki birkaç rengin oluşturmasıyla yapılmış minik yastıklar. Odaya renk katıyordu çok beğenmiştim, kadınca bir içgüdüyle köşelere büyük yeşil salon çiçeklerinin yakışacağını düşündüm. Öf saçmalamaya başlamışım mutfağa geçtim. Karnım acıkmıştı, buzdolabından kahvaltılıkları çıkardım bir kuşsütü yoktu. Çayı da demledim.

"Evime ne kadar yakıştığını bir bilsen..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ahmet kapıya yaslanmış bana bakıyordu. Hiçbir şey söylemedim, kahvaltımızı bitirdik. Alışkanlıktan olsa gerek hemen kahveyi ocağa koydum. Ne yaptığımı fark edince altını geri kapattım. Ayaz beni izliyordu, yanıma geldi ve ocağı yaktı. Kahveler pişmişti fincanlara doldurdu "Gel salonda konuşalım."

Gerçekten konuşmamız gerektiğinin farkındaydım, peşine takıldım. Salona geçip karşılıklı koltuklara oturduk.

"En kısa sürede nikâhımızın olmasını istiyorum. Bugün birlikte kaldığın eve gidelim, sana aylardır yakın olan insanlar bizden açıklama bekliyorlardır. Gerekli gördüğün eşyalarını alırsın."

"Bir fırsatını bulup kaçacağımdan korkmuyor musun?"

"Yanından bir saniye bile ayrılmayı düşünmüyorum. Ne söyleyelim karar verdin mi?"

"Ne anlatacağımı bilemiyorum. Eninde sonunda gerçek ortaya çıkacaktır. Daha fazla onlara yalan söylemek istemiyorum. Hiç olmayan annem babam oldular. Haklarını ödeyemem."

"Ne diyeceğiz peki. Tüm gerçeği mi?"

"Senin sevgilin tarafından tuzağa düşürüldüğümü, isteğim dışında cinsel birliktelik yaşadığımı, hamile kaldığımı. Asla böyle bir şeyi söyleyemem. İzmir'de karşılaştığımızı evlenmek üzereyken kıskançlık yüzünden senden kaçtığımı, beni geri döndürmek için bebeğimi aldığını söylesek?"

"Eh yarı yarıya doğru gibi..."

Kahveleri bitirdiğimizde bebek telsizinden Minel 'in sesini duyduk. Bir bebek için gerekli her şeyi fazlasıyla almıştı. Çocuğumu yokluğa mahkûm etmemin bir anlamı var mıydı? Yaşardık ama zorlukla. Babasının varlığı kızımın rahat yaşamasına neden olacaksa benim kabullenmekten başka çarem kalmıyordu.

Kaderi kabullenmek, yapacağım bu olacaktı. Bu olayda tek teselim isteğim dışında da olsa seviştiğim adamın Ahmet olmasıydı.

Kızımın yeni cicilerini giydirdim, çok sevimli olmuştu. Koltuğuna oturttuk, yolda giderken çiçekçinin önünde durdu. Hafize teyze için kocaman bir buket yaptırdı. Yanıma geldi, elindeki tek

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gülü kucağıma bıraktı. Gülü okşadım pürüzsüzdü, elim sapına değince dikeni elime battı. Bu gül Ahmet'ken yumuşacık mis kokuluydu, Ayaz'ken dikenleri canımı yakıyordu.

Yola çıkmadan önce telefon etmiştim, bizi kapıda karşıladılar. Minel, Ayaz'ın kucağındaydı. Dediklerimin gerçek olduğunu düşünmeleri için mecburen elini tuttum. İlk temas anında şaşkınlıkla yüzüme baktı "Sakın yanlış anlama." diye fısıldadım. Elimi daha çok kavradı, bu benim Ahmet'imdi.

Kararlaştırdığımız hikâyeyi anlattım, azarlanmaktan kurtulamadım. Birden bütün suç benim oluvermişti. Ayaz keyifle sırıtıyordu.

"Senin yaptığın da iş mi kızım, kıskançlık uğruna bu kadar çile çekmek. Bebeğini söylememek. Hiç yakıştıramadım sana hiç!"

"Konuş Hafize teyze, aylardır peşindeyim. Çocuğumu bile yeni öğrendim. Benim o olayda hiç suçum yoktu. Gereksiz bir kıskançlık yaptı, dün gecede bebeği almasaydım yine bu inatçı kıskanç benimle gelmezdi. İki üç gün sonra evleniyoruz, bu sefer elimden kaçmasına müsaade etmeyeceğim."

"İyi yaparsın oğlum, gerekirse zincirle!"

"Hafize teyzeee..."

"Gerekirse onu da yaparım ama artık gerek yok değil mi sevgilim?"

Gülümseyerek söylediği sözlere sinirlenmiştim. "Öyle!" Somurtarak başımı çevirdim.

Kıyafetlerimizi topladım, iki küçük valiz tutmuştu. Ayaz arabaya yerleştirdi. Aylardır yaşadığım eve baktım. Bana kol kanat geren insanlara gözyaşları içinde sarıldım.

"Minel'i sık sık getirirsin değil mi kızım, biz onu çok özleriz." Hasan amcam çok kötü olmuştu.

"Getiririm amcacığım, sizde gelirsiniz. Benim sizden başka hiç kimsem yok."

"Hadi git artık, bir daha da böyle yanlış hareketlerde bulunma. Senin kulaklarını çok kötü çekerim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ahmet'in güldüğünü görüyordum, sertçe yüzüne baktım. Onun yaptıklarını ben üstlenmiştim. Anlamış gibi gözleri üzüntüyle kararttı. "Rahat edeceksen bütün suçu üstlenmeye hazırım seni bu duruma düşürdüğüm için özür dilerim." diye fısıldadı.

Eh böylesi daha iyiydi, olaylar fazla hızlı ilerliyor düşüncelerimi toparlayamıyordum.

Tüm mahalle halkı çoluk çocuk dışarıdaydı. Ahmet Ayaz'ın lüks arabasını gören koşup geliyordu. Utancımdan yerin dibine girmek istiyordum. Murtaza bile gelmiş üzgün gözlerle bana bakıyordu. Birden bağırdı "Ah ulan ah batsın bu dünya, kaderin böylesine yazıklar olsun."

Ahmet "Bu adam niye bağırıyor?" diye şaşkınlıkla sordu.

"Taliplerimden biriydi, hadi çabuk gidelim rezil oluyoruz."

"Çok talibin oldu mu?"

"Olmaz mı milyonlarca talip biri geldi biri gitti" Nihayet gülen surat Ayaz'ın yüzü düşmüştü...

"Seni zamanında bulduğuma şükretmeliyim desene."

"Bilmem şükür mü edersin lanet mi edersin zaman gösterecek."

"Şükür edeceğim kesin, kızımın yabancı bir adama baba demesini hazmedebileceğimi asla düşünemem."

"Şu an için senin de bir yabancı olduğunu gözden kaçırıyorsun, isteğimiz dışında birlikte olmamız bizi eş yapmıyor. Ben o geceyi tam olarak hatırlamıyorum bile"

"Bende tam olarak anımsadığımı söyleyemem ama çok zevk aldığımı ve verdiğimi hatırlıyorum bu düşünce sana karşı olan ilgimi daha da arttırıyor."

"Sevgilinin garip bir öç alma veya şaka yapma şekli varmış. Çok çirkin, obez ya da çok yaşlı biri olabilirdim."

"İşte tam bu dediklerin yüzünden şükrüm çok daha fazla oldu, gizli kamerada seni gördüğümde derin bir nefes aldım."

"Sen benden öndesin, ben aylarca nasıl bir adamla seviştiğimi bilmediğim için kâbuslar gördüm."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Haklısın hem de çok haklısın, seni görmüş olmasaydım bende kâbus görürdüm."

Nihayet ortak bir paydada buluşmuştuk... İkimizde sessizleştik, eve gideceğimizi düşünürken, büyük alışveriş merkezlerinden birinin oto parkına girdi.

"Niye buraya geldik?"

"Üstüne başına bir şeyler alalım."

"Yeterli kıyafetim var, senden hiçbir şey istemiyorum."

"Biliyorum istemediğini, ben istediğim için alacağız."

Kollarımı kavuşturdum, arabanın içinden inmeyecektim. Arka kapıyı açtı Minel'i kucakladı "Anne inat ediyor, biz gidelim anne beğense de beğenmese de kendi zevkimize göre cici kıyafetler alalım, olur mu kızım?" Arabanın bagajını açtı yeni bebek arabasını indirdi ve Minel'i içine yatırdı. Kızımın ihtiyacı olan her şeyi anne her şeyi düşünmüştü, puseti vardı kaç kez kullanıldığı belli olmayan rengi solmuş, komşulardan birinin kapının önüne attığı arabaydı.. Yürümeye başladı, kaçmayacağımdan çok emindi çünkü kızım elindeydi. Öfkeyle arabadan indim, onun canını yakmak istiyordum "Bana ya da kızıma bir şeyler alarak gözümü boyayacağını zannetme. Sen Ayaz'sın!"

"Kızımıza demelisin ve ben Ahmet Ayaz'ım, bu duruma alışsan iyi olur. Çevrem çok geniştir, birlikte davetlere katılacağımız zamanlar olacak. Hiçbir şeyin eksik olmamalı. Benim için önemli değil ileride bir kadın olarak sen rahatsız olursun."

Asansör nihayet gelmişti, yanımıza o anda gelen kişiler yüzünden bir şey söyleyemedim. Dolunca beni yanına çekti. Korunmak ilk düşündüğüm bu oldu. AVM oldukça kalabalıktı, Ayaz gideceği yeri biliyor gibiydi. Elimden tuttu.

"Bıraksana elimi!"

"Bu kalabalıkta birbirimizi kaybetmeyelim diye tutuyorum."

"Bende beş yaşında çocuktum inandım."

"Çok farklı değilsin, uslu durursan sana dondurma alacağım."

"Ukala..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Gülümsedi. Ahmet'im gibi, yürürken insanların bakışlarını fark etim. Çoğunluğu kadın olan bakışları, bazısı bebeğime bakıyordu, bazısı da Ayaz'a. Onun oldukça yakışıklı olduğunun farkındaydım, dikkat çekici bir tipti. Uzun boyuna yakışır şekilde esnek adımlarla yürüyor, in bir adam olmasına rağmen zarafetle hareket ediyordu. Allah'ın yaratırken özendiği bir tipti. Yüzünün ovalliği, burnunun düzgünlüğü ve dudaklarının simetrik dolgunluğu...

Hele gözleri kızımın gözleri gibiydi. Bir erkekte olmaması gereken doğuştan sürmeli laciverte yakın renkte uzun kirpikli gözler.

Ya ben, portakal, havuç, tarçın karışımı saçlar, ela yeşil arası renge sahip gözlerle gösterişsiz biriydim... Yüzümde en beğendiğim yerim dudaklarım ve burnumdu. Bana bakan gönüllü annelerden birinin dediği gibi. Hokka burunlu, lokum ağızlı. Küçükken çelimsiz olan vücudum büyüdükçe şekillenmiş biçime girmişti. Arkadaşlarım arasında en geç gelişen ben olmuştum. Bakıcı annelerin *'Gelişimi ağır oldu ama tam oldu.'* diye konuştuklarını duyduğumda çok sevinmiş kendime boy aynasında ilgiyle bakmıştım. Evet, pürüzsüz lekesiz bir tenim, dolgun göğüslerim, İnce belim, biçimli kalçalarım ve uzun bacaklarım vardı. İlk genç kızlığın verdiği güvenle dar kıyafetler seçmiştim. Sonra erkeklerin bakışlarını fark edince kendimi koruma içgüdüsü ağır basmış hep bol kıyafetler giymeye başlamıştım. Vücut hatlarımı belli etmeyen kıyafetler.

"Geldik."

Durduğumuz mağazanın vitrinine baktım, çok şık kıyafetler sergilenmişti. Pahalı bir yer olduğu belliydi, içeri girdik oldukça seksi görünen bir kadın bizi karşıladı. Ahmet Ayaz'a bakışı beni sinirlendirdi. Kesin bu kadının Ahmet'te gözü vardı.

"Ooo, Ayaz Bey nihayet mağazamızı şereflendirdiniz."

"Kusura bakma Esra açılışınıza gelemedim, çiçeklerimi almışsınızdır umarım. Nihal yok mu?"

"Geldiler çok güzellerdi teşekkür ederiz, kucağındaki kim böyle. Ne kadar sana benziyor."

"Benzeyecek tabii benim kızım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ne zaman evlendin? İnanamıyorum." Kadının gözlerindeki hayal kırıklığı çok barizdi, şu ana kadar beni görmezden gelmiş. Bakışlarını bana çevirdi, öyle kötü bakıyordu ki kendimi çıngıraklı yılanların bulunduğu çukura düşmüş gibi hissettim.

"İki gün sonra evleniyoruz. Mine ile kavga ettik, benden kaçı zor buldum."

Birbirlerini önceden tanıdıkları çok belliydi.

"A- Ayaz hoş geldin." Diyen kişi Nihal olmalıydı, sevecenlikle Ayaz'a sarıldı. Minel'in ve benim kim olduğumuzu öğrendi.

"Helal sana Mine, bu müzmin bekârı en sonunda yola getirmişsin." Yanağımdan öptüğünde bu kadından hiçbir kötülük gelmeyeceğini sezdim, diğer kadın gibi değildi.

"Mine için kıyafet bakıyoruz, onu senin ellerine bırakıyorum. Biz kızımla oyun alanına gidiyoruz işiniz bittiğinde telefon açarsınız."

Ardından Nihal'in kulağına eğilerek bir şeyler söyledi, benimde yanağımdan öperek gitti. Esra'nın gözleri ateş saçıyordu. Bana hiç bakmadan kasanın arkasına gitti oturdu. Nihal de onun bu saygısız tavırlarını fark etmişti "Sen aldırma ona Ayaz da gözü vardı, evleneceğini duyunca besbelli şok geçirdi." Bu sözlerden sonra kıyafet seçimine başladı.

"İlk önce bedenini öğrenelim, sonra sana uyan renkleri seçeriz." dedi.

Düşüncelerimde haklı çıkmıştım, kadın hâlâ düşman gibi bakıyordu "Bir iki kıyafet olsa yeterli Nihal."

"Emin ol bir iki kıyafet olacak." dedi gülmeye başladı.

Üç saat sonunda parmağımı kıpırdatacak halim kalmamıştı. "Yeter Nihal ne olur dur artık." kendi mağazasındaki kıyafet seçimlerini bitirmiş spor, gündelik, ayakkabı, çanta, makyaj ve iç çamaşırı mağazalarında resmen maraton yaptırmıştı. En sonunda kuaför soktu "Yok istemem." Dememe bile aldırmadı. Biraz sonra saçlarım yıkanıyor, kesiliyor ve şekil veriliyordu. Makyöz abartmadan gündelik makyaj bile yaptı. İşleri bittiğinde bende bitmiştim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Çok güzel oldun."

Aynaya baktım, üzerimde bej rengi truvakar kollu, etek boyu dizlerimin biraz üzerinde biten bir elbise vardı. Önden belime kadar fermuarlıydı, belimdeki kalın açık kahverengi kemer ona uygun çanta ve yüksek sayılacak ayakkabılar. Saçlarım evrim geçirmiş gibiydi kuaförün maharetli ellerinde biçimlenmiş dalga dalga sırtıma dökülmüştü.

"Bu güzel vücudu saklama Mine yazık edersin ve artık elimdesin." Nihal sanki sanat eseri yaratmış gibi beğeniyle bakıyordu...

"Televizyondaki beni baştan yarat programına katılmış gibi oldum."

"Doğru renk seçimi, birazda bakım, güzelliğin doğal çok çabaya gerek olmadı. Saçlarının rengi harika, seni görünce Ayaz'ın yüzünün alacağı şekli çok merak ediyorum"

Telefon açtı ve yerini öğrendi. Yürürken erkeklerin beğeni dolu bakışları altında kızımla oturdukları kafeteryaya vardık. Ahmet gözlerini benden ayıramıyordu ayağa kalktı "Çok güzel olmuşsun." Kadınca bir güvenle gülümsedim.

Nihal "İstediğin gibi olmuş mu?" diye sordu.

"Zaten güzeldi ama şimdi çok daha fazlası olmuş." Gözlerindeki hayranlık ifadesi hoşuma gitmişti.

"Ben gidiyorum. Kıyafetleri evine, faturayı işyerine gönderirim."

"Sağ ol Nihal çok yoruldun."

"Sana kıyafet seçmekten çok hoşlandım Mine. Hepsini güle güle kullan, evliliğinizi de kutlarım." Diyerek uzaklaştı.

Kızım yeni pusetinde uyuyordu, Ahmet elimi tuttu "Hadi evimize gidelim." Bu defa özgüvenim oldukça yüksekti. Sırtım dik yürüdüm.

"Çok salınma beni katil edersin."

"Ne?" Söylediği söze şaşırmıştım.

"Duydun, sizi tek başınıza bırakmamalıydım. Eski kıyafetlerin daha iyiydi."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sen emir verdin, şimdi böyle konuşmaya hakkın yok."

Arabanın koltuğuna oturunca eteğimin boyu iyice kısalmıştı. Ahmet'in gözü bacaklarımda takılı kaldı, eteğimi aşağı doğru çekiştirdim. Gözlerindeki ihtiras ifadesinden korkmuştum.

Korkumu saklayamamış olmalıyım ki Ahmet'in keyfi kaçmış gibi yüzü asıldı "Çantanı kucağına al, ne sen üzül ne ben üzüleyim."

Sessizce dediğini yaptım. Ahmet olarak gözlerindeki ihtiras ifadesi çok hoşuma gitmişti ama Ayaz olarak korkutmuştu.

Eve geldik bebeğimi kucağıma alıp, merdivenlerden hızlı adımlarla çıktım, arkamdan bakıyordu. Sırtımda kalçalarımda dolaşan bakışlarını hissedebilir haldeydim. Hemen üzerimi değiştirdim, tehlikeli sularda bilerek yüzmemek gerekti.

Birkaç saat sonra kapı çalındı iki adamın elleri kolları poşetlerle doluydu, Ahmet Ayaz içeri bırakmalarını söyledi. İki kez daha gidip geldiler. Kanepelerin, masanın üstü, hatta yerler paket ve poşetlerle dolmuştu. Görmediğim bir sürü kıyafet eklenmişti, aralarında kaybolmuştum.

Utandım, beni açgözlü biri gibi görecekti "Ben bu kadar istemedim, birçoğunu görmedim bile."

Hiç önemli değil der gibi omzunu kaldırdı.

"Nihal'e bir kadının neye ihtiyacı olduğunu düşünüyorsan hiç kısıtlama olmadan al diyen benim."

Üstü kapalı çantalardan birinin fermuarını açtı. Ateş kırmızısı elbiseyi görünce rengi değişti. "Bunu hangi akla hizmet aldın?"

Elbise askıda bile oldukça açık görünüyordu. "Görmediklerimden birisi, bana tavır yapıp durma. Geri gönder hepsini..."

"Nihal iyice abartmış."

"Sen kadın zevkinden ne anlarsın." diyen sesle ikimizde arkamızı döndük. "Anne!"

"Ya annen! Evleneceğini, üstüne üstlük bir torunum olduğunu Esra'dan öğrenen annen. Kız *'Yakında düğününüz varmış, hem de torununuz.'* dediğinde ne söyleyeceğimi bilemedim. Gözüme görünme Ahmet Ayaz sana çok kızgınım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ellili yaşlarda çok hoş bir kadındı, uzun boyluydu koyu renk saçlarında yer yer beyazlar vardı. O kadar şaşırmıştım ki yerde oturduğumu bile unutmuştum ayağa kalktım bu şekilde görünmekten utanmıştım.

"İçeri nasıl girdin anne."

"Aşktan başın çok dönmüş olmalı ki, kapıyı kapatmayı unutmuşsun. Şimdi uzaklaş ben gelinimle tanışayım."

Ahmet Ayaz gözlerimin içine bakıyordu. Oğlunun yüzünden başıma gelenleri anlatabilir kadının üzülmesine neden olabilirdim. Ama Ahmet'e bunu yapamazdım aklımdan saniyelik geçen düşüncelerdi. Hemen yanına gittim donmuş gibi kalmıştı.

"Hoş geldiniz, biz de akşama sizinle tanışmaya gelecektik." Ayaz sözlerime şaşırmıştı yüzüme baktı.

"Hayatım bebeğimiz uyanmak üzeredir getir bir an evvel babaannesiyle tanışsın, bizde birer kahve içer miyiz efendim?"

"İçelim kızım, oğluma duyduğum sinir belki biraz hafifler." Birlikte mutfağa doğru yürürken kadın açıklama bekler gibi yüzüme baktı. "Ahmet'e kızmayın onun suçu yok. Ben çok fazla kıskançlık yaptım, onu yanlış anladım." Ahmet merdivenlerin başında arkası dönük öylece kalakalmıştı söylediklerimi duymuştu. Başını öne eğip ağır adımlarla yukarı çıktığını gördüm.

Annesi samimi, sıcakkanlı ve çok tatlı kadındı "Ah kızım, oğlumun evleneceğini duyduğumda haberim olmadığı için kızdım. Bir taraftan da çok sevindim, evlensinler diye ettiğim dualar nihayet kabul oldu."

Ayaz kucağında kızımızla geldi, yavrumun uykudan yanakları pespembe olmuştu. "Aman Allah'ım bu ne kadar güzel bir bebek." Babaannesi ağlıyordu "Kızım kucağıma alabilir miyim?"

"Ne demek Minel sizin torununuz, istediğiniz zaman alabilirsiniz."

Kızım babaannesinin kucağında ona en güzel gülücüklerini sunuyordu. Ahmet Ayaz yanıma geldi, saçlarımdan öptü. "Sana çok teşekkür ederim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Hadi nasıl tanıştığınızı anlatın bana. Ayaz bu kızın gözleri aynı sana benziyor." Kadın gözlerini Minel 'in yüzünden çekemiyordu. Kızım benim gibi kimsesiz bir hayat yaşamayacaktı. Bu tabloya bakarken gözlerimin yaşardığını hissettim.

Ahmet Ayaz'ın yüzüne baktım, bir şeyler söyleme sırası onda daydı. Hâlâ yanımda duruyordu ve el eleydik.

"İzmir'de gece yarısı rastladım Mine'ye. İlk karşılaştığımızda birbirimize düşmanca davrandık. Özelliklede ben çok acımasızdım. Sonra nasıl olduğunu bilmeden âşık oldum ona. Günler geçtikçe daha çok bağlandım."

Ahmet'in sesi titremeye başlamıştı, annesi gözlerini torunundan ayırıp oğluna baksaydı çok daha farklı olayların olduğunu anlamaması mümkün değildi.

"Dur Ahmet bundan sonrasını ben anlatayım. Bir gece eğlenmeye gittik, oradaki kadının biri Ayaz'a çok fazla ilgi gösterdi. Ahmet Ayaz bir ara lavaboya gittiğinde, sevgilisi olduğunu benim aralarından çekilmem gerektiğini söyledi, bende aşırı tepki verdim. Ayaz'a inanacağıma o kadına inanmayı tercih ettim. Bebeğimi kendi başıma büyütebilirim sandım. Ahmet bizi buldu yakında evleniyoruz, işte bizim hikâyemiz."

"İyi ki oğlum seni bulmuş, yoksa ben bu güzeller güzeli torunumu nasıl severdim. Kızım havalar güzel bizim evimizin bahçesi çok büyük. Nikâhınızın bahçede olmasını ister misin?"

Ben tek kelime etmeden Ahmet atıldı hemen. "Biz nikâh dairesinde olsun diyorduk."

"Bak oğlum ilk çocuğumsun, mürüvvetini görmek isterim, güzel gelinimde beyazlar içinde olmalı. Hatta bu minik Minel de beyaz giyecek. Ben gidiyorum hazırlıklara başlayacağım. Sen hiç dert etme kızım, sana çok güzel düğün yapacağım. İsterseniz biraz daha bekleyin büyük düğün yapalım."

"Biz daha fazla beklemek istemiyoruz anne."

"İyi o zaman sizin dediğiniz gibi aile arasında olsun, iki gün sonra her şey hazır olacak. Şimdi ben gidiyorum akşama yemeğe bekliyorum. Aileyle tanışma zamanınız geldi de geçiyor."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ahmet'in annesinin beni bu kadar rahat kabul etmesi hem hoşuma gitmiş hem de endişelendirmişti. Kimsin diye bile sormamıştı, endişemi Ahmet'e de söyledim...

"Annem benim yanlış insan seçmeyeceğimi bilir, gerçi senden hoşlanmasaydı emin ol bu davranışı göstermezdi. Tabii ona vermiş olduğun bu güzeller güzeli bebekte gönlünü kazanmana neden oldu. Soru soracaktır, zamanını bekleyecek kadar olgun ve düşünceli biridir."

Sözleriyle biraz olsun rahatlamıştım, geçmişim yoktu ailem hakkında anlatacağım hiçbir bilgiye sahip değildim. Kimsesizliğim aile için sorun olmazdı umarım. Sorun olursa da kendileri bilirdi evlenmek zorunda değildim, Ahmet'e yaptığım teklif benim için hâlâ geçerliydi. Kızını nüfusuna alır ikimizi de serbest bırakırdı.

***

Bebeğimle birlikte banyoya girdim, akşama ikimizde görücüye çıkıyorduk. Saçlarımı ıslatmamak için, tepemde topladım. Uzunca süre suyun içinde oynadık. Ahmet'in söyledikleri kafamı kurcalayıp duruyordu, beni sevdiği... Âşık olduğu. Kızımı görmeden evlenme teklif etmişti. Niyeti günahlarından temizlenmek, sırf affedilmek olsaydı evlenme zorunluluğu yoktu. Bana yardım teklif eder veya beni hiç önemsemezdi.

Bebişimi havlusuna sardım, yatağın içinde oyuncaklarıyla oynarken. Siyah pantolon ve ceketten oluşan takımın içine bej rengi ipek bluzu giydim. Yüksek ayakkabılar ve hafif makyajla benim işim bitmişti. Kızımı okşaya, öpe, seve pembe karpuz kollu elbisesini, beyaz çoraplarını yine elbisesiyle aynı renk ayakkabılarını giydirdim. Beyaz etek uçlarına pembe çiçekler işlenmiş hırkasını aldım. Kıvırcık saçları biraz daha uzamıştı başının iki yanından çiçekli tokalarla topladım. Çok şirin olmuştu aşağı indik.

Ahmet Ayaz bizi bekliyordu. Minel'i ellerinden tuttum babasına doğru yürümesini sağladım. Ellerini çekti yardımsız ilk adımlarını babasına doğru attı. Ahmet kızının yürüdüğünü görünce dizlerinin üzerine çöktü. Ellerini uzattı, her an düşer çığlık atarım korkusuyla,

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ellerimle ağzımı kapatmıştım. Babasının ellerine ulaştı kıkırdadı, boynuna sarıldı.

"Bir kamera almalıyım, her anını kaydetmeliyim. Çok duygulandım."

"Bende öyle..."

"İkinizde çok güzel olmuşsunuz. Hadi gidelim." Yolda giderken ikimizde sessizdik, Minel'in arada sırada çıkardığı seslerle yolculuk ediyorduk.

"Heyecanlı mısın?"

"Evet, ellerim buz gibi oldu."

Kucağımda birleştirdiğim ellerimi tuttu "Ben yanındayım, ailem seni sevecek. Rahatsız olduğun anda hemen söyle kalkarız. Kimse için, hiçbir şey için üzülmene fırsat vermeyeceğim."

"Sana bir şey sormak istiyorum."

"Sor, ne istersen cevaplamaya hazırım."

"O kadını tanıyan var mı ailenden?"

"Ailemin içine hiç sokmadım. Bir tek Boran tanıyor."

"Boran şeyi yani of..."

Ayaz sessiz kaldı bu sessizlik Boran'ın olanları bildiğinin sessizliğiydi. Elimi çektim yine tuttu.

"Sabah Sevda'nın suçlu olduğunu söylemek için odama geldi, devamında seni aramamda çok yardım etti"

"Tüm gerçeği biliyor... Onun yüzüne nasıl bakacağım ya aramızdakileri ailene anlatırsa yalan söylediğimiz ortaya çıkacak rezil olacağız."

"Hâlâ ikimizin de suçu olmadığını kabullenemedin. Boran sana karşı olan hislerimi biliyor, onunla konuştum."

"Peki, o kadın yakalandı mı?"

"Daha değil arkasında ki adamlar çok güçlü olmalı!"

"Seninle tanışmadan önce, üç dört genç önümü kesip beni taciz etmeye çalışmışlardı. *'Seni bulduk Ayşe, Muzaffer Bey* çok *sevecek.* 'diyorlardı. Polis gelince kaçtılar, bir daha da görünmediler. Beni birine benzettiler yaptıkları yanlışlığı anladılar diye düşünmüş-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

tim. Sonra sende o ismi telaffuz edince aklıma geldi, bir bağlantısı olabilir mi?"

"Kesin vardır, kadının dolandırmadığı adam kalmamış. Muzaffer ismini bildireceğim belki bir ipucu olabilir."

"Bir de... O gece"

"Ne, devam et..."

"Otelden, senden ve o adamlardan kaçtığımda. Başka bir adam tarafından yakalandım, beni o kadın sandı"

Ahmet aniden frene basınca öne doğru savruldum, korkuyla Mine'ye baktım etkilenmemiş olduğunu görünce rahatladım...

"Sana bir şey yaptı mı?"

"Ya kızıma bir şey olsaydı nasıl ani fren yaparsın?"

"Cevap ver Mine"

"Dövdü, çok sarhoştu elinden zor kurtuldum"

"O herifi öldüreceğim, görsen tanır mısın?"

"Çok karanlıktı, başıma gelenlerden dolayı panik içindeydim birde üzerine hırpalanınca canımı kurtarmaktan başka bir düşüncem olmadı. Adamın niyeti beni öldürmekti yani o kadını öldürmekti"

"Allah o kadının belasını versin onun yüzünden çekmediğin kalmamış, seni, beni, işimi mahvetmek için ne pislik varsa yaptı. Beni para için kullandı bunu kabul edebiliyorum ya senin gibi masum birinden ne istedi işte bunu hiç anlamıyorum"

Bende anlamıyordum bana garezi neydi o kadın kimdi!

Konuşunca vaktin nasıl geçtiğini anlamadan ailesinin evine geldik, iki katlı ahşap bir binaydı, bahçeye girdik, oldukça büyüktü.

Mineli yere bırakıp, ikimizde birer elinden tuttuk. Tüm aile kapıdaydı, bize bakıyorlardı onlara doğru yürüdük.

Ahmet Ayaz yanlarına gitmeden bana onları tanıttı.

"Babam Kerim, annem Saliha, hemen yanında duran Mehmet Boran, kız kardeşim Zübeyde Meltem. Küçük erkek kardeşimle zaten tanışmıştın Kemal Rüzgâr."

"Hepiniz çift isimlisiniz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Büyüklerle çatışma olmasın istemişler, hem kendi istedikleri hem de büyüklerin istediği isimleri koymuşlar."

Erkeklerin hepsi birbirinden yakışıklıydı. Kız kardeşi de çok güzeldi. Meltem daha fazla dayanamamış olacak koşarak geldi.

"Ailemize hoş geldin Mine, seni öpüyorum ve artık bu pamuk helvasını kucağıma alıyorum, yoksa ortadan çatlayacağım, gel halasının güzeli..."

Rüzgâr yanımıza gelince Minel kollarını ona doğru uzattı küçük amcasını tanımıştı. "Bu kız şimdiden yakışıklı erkekleri tanıyor, yandın abi!"

Babası ve annesi de güler yüzle karşıladılar torunlarını, kucaklarından indirmediler. Minel kucaktan kucağa gezmekten çok memnundu. En son Boran'ın kucağına gitti "Hoş geldin Küçük Hanım, ailemiz tarafından çok sevileceksin. Sende hoş geldin Mine!"

"Teşekkür ederim." Kapıda Boran'ı gördüğümde yüz ifadesine dikkat etmiştim. O kadını tek tanıyan oydu. Beni gördüğünde gözlerini kısmış sonra rahatlamıştı.

Yemek neşe içinde yendi, kendimi çok iyi hissediyordum. Benim kendimi rahat hissetmem için tüm aile seferber olmuştu. Minel uykuya dalınca aldığı pozisyonu gören herkes gülmeye başladı. Rüzgâr "Minel topu havaya dikti." diye dalga geçiyordu. Saliha Hanım "Acaba kime benzemiş dersin Rüzgâr? Sende o bahsettiğin topu havaya kaldırıp uyurdun." deyince yine hepimiz gülmeye başladık. "Amca yeğen topçuyuz demek..."

Kızımın kocaman sevgi dolu bir ailesi olmuştu. Onun adına çok mutluydum... Keşke sadece Ahmet olsaydı... Gözlerim onu aradı, babasıyla muhabbet ediyordu. Benim baktığımı hissetmiş gibi başını çevirdi gülümsedi.

Gün kararmıştı, Boran kahvesini dışarıda içiyordu. Bende kahvemi alarak yanına gittim "Sana bir sorum var. Cevap verir misin?"

"Bildiğim bir şeyse tabii ki veririm."

"O kadını tanıdığını biliyorum, ona benziyor muyum?" Bu sorunun cevabı benim geleceğim için çok önemliydi, gerçeği duymaya

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

hayacım vardı. Ne kadar onu hiç sevmedim dese de bana o diye sahip olmuştu. Bende onu aramadığından emin olmalıydım.

"Bir an evet, saç renginiz aynı gibi, sonra tamamen farklısınız. Hiçbir yönden benzemiyorsunuz. Neden sordun?"

"Cevabımı aldım, benim için gerçekten çok önemliydi. Teşekkür ederim."

"Sıkıldın mı?" Ahmet Ayaz'da yanımıza gelmişti "Sıkılmadım, hava geceleri serinlese de baharı seviyorum."

"Bende severim, üşüdüysen hırka getireyim."

"Yok, üşümedim, iki iri yarı erkeğin arasında rüzgâr gelmiyor."

"Kim demiş onu Rüzgâr tam arkanda!"

"Meltem eseyim şimdi ısıtırım Mine'yi..."

Hepsi dışarı çıkmıştı, Ahmet belimden sarılarak beni kendisine doğru çekti. Uzaklardan bir yerlerden kim bilir nereden gelen gemi sirenini çaldı. Hepimiz sessizce geminin selamını dinledik. Bu aile konuşmasını da susmasını da biliyordu.

***

Gece eve geri döndük...

Birbirimize sadece iyi uykular diyerek odalarımıza çekildik. Bahçede gösterdiği fiziksel yakınlığı sadece gösteriş olsun diye yaptığı belliydi. Ailesine birbirimizi seviyoruz imajı vermek için gerekli olan bir hareketti.

Minel 'in uyku düzeni şaştığından huysuzluk yapıp duruyordu. Saat üç olmuştu ve ben hâlâ kızımla uğraşıyordum.

Evde dolaşmadığımız yer kalmadı. "Huysuzluk mu yapıyor benim kızım." Sesimize Ahmet de uyanmıştı...

"Üst üste birçok değişim yaşadı, değişikliklerin o da farkında."

"Sen git yat, nöbet sırası bende."

"Ben kaçmayacağım, bebeğimin bir ailesi oldu. Benim gibi yalnız büyümeyecek. Sırf benim kaçabileceğimi düşünüp evde kalıp başımı beklemek zorunda değilsin."

"Sana güvenmek istiyorum, artık siz olmadan yapamam."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Söz veriyorum. Hadi git yat, sabahta işine git akşam geldiğinde beni burada bulacaksın." Aramızda hiç olmazsa güven duygusu gelişmeliydi. Sabaha karşı uyuyabilmiştim, Ahmet'ın gittiğini de duymamıştım.

***

Konuşacağım derdimi anlatıp akıl alabileceğim hiç kimsem yoktu, kime olanları anlatsam zararlı çıkan yine ben olacaktım. Elim kolum bağlanmıştı... Olayları akışına bırakmaya karar verince içime huzur geldi... Ayaz olarak değil, Ahmet olarak düşünecek yavrum için bu saçma birlikteliği devam ettirmeye çalışacaktım. Nereye kadar giderse...

Kızımı giydirdim bahçede dolaşıp hava alma zamanıydı. Koca man güzel bir bahçe, pembe güllerle bezenmiş bir kameriye gördüğümde çok hoşuma gitti. Oturulacak bank bile vardı. Mermer çok katlı süs havuzundan sular akıyor sesi huzur veriyordu. Kızımla yürüme egzersizleri yaparken gelen, minik bir beyaz kedinin peşinden oldukça koştuk. Eve alışkın olmalıydı, bizden kaçmıyor oyunumuza gönüllü katılıyordu.

"Öyle durun!"

Başımı kaldırdığımda Ahmet Ayaz'ın fotoğrafımızı çektiğini gördüm. Kızım hâlâ kediyle ilgileniyordu.

"Minel bak babaya..."

"Ba-ba..."

"Aaa konuştu!"

Ahmet bir koşuda gelip kızını kucağına almış öpücüklere boğuyordu "Hadi bir kere daha söyle kızım Baba... Baba..."

"Ba-ba..."

"Hain Minel besle büyüt, oysun gözünü. Anne de bakayım iki günde sattın beni..."

Ahmet Ayaz zevkten dört köşe olmuş kızını kucağında hoplatırken, ben anneden evvel baba demesinin şokunu yaşıyordum.

"Kıskandın mı bizi"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Gülüp durma, kız çocukları babacı olur derlerdi de inanmazdım. Seni kaç kez gördü ilk söylediği söz baba oldu."

"Kan çekiyor canım, kan çekiyor."

Baba kızın oyunlarına baktım, ikisi de kedinin peşine düşmüştü. Normal bir aile olsaydık ne güzel olurdu diye düşündüm.

"Hadi sizi dışarıya yemeğe götüreyim. Kızımın ilk konuştuğu günü kutlayalım. İçeri gidip hemen geliyorum"

***

Nereye gideceğimizi söylemedi "Ahmet kafeterya..."

"Orası sadece seni bulduğum yer, herhangi bir bağlantım kalmadı. Sende çocuğumuzla ilgilen. Okuluna git..." dedi sonra aramızda uzunca bir sessizlik oluştu. Evet ne yapacağıma nasıl hareket edeceğime ben karar verecektim.

Üsküdar sahilinde hoş bir lokantanın önünde durduk, teras kata çıktık... Çok rüzgâr almayan köşe masaya oturduk. İzmir'den geldiğim ilk andan beri hayran olduğum İstanbul'un manzarası yine muhteşemdi.

Beyaz örtülü masalar üzerinde fanuslar içinde yanan mumlar, romantik atmosfer olmasını sağlamıştı. Hafif bir müzik sesi ortamı daha da güzelleştiriyordu.

"İyi akşamlar!" Sesine başımı çevirdim. Sevinçle yerimden fırladım. Hafize teyzemle, Hasan amcam gelmişti. İkisine de özlemle sarıldım. Minel de sevindiğini çıkardığı ilginç seslerle gösteriyordu. Arabasından çıkarıp kucaklarına verdim. Minicik kollarıyla onlara sarılması gözlerimi yaşarttı. Ahmet'e baktım olanları gülen gözlerle izliyordu. Elini tuttum, hemen bana döndü "Teşekkür ederim, bizi çok mutlu ettin bu gece."

Elimi bırakmadan dudaklarına götürüp avucumun içini öptü. Elim dağlanmış gibi oldu geri çektim. Yüzündeki hayal kırıklığı belliydi, dokunmasından hoşlanmadığımı sanmıştı. Yüz ifadesini çabuk düzeltti Hasan amcamla muhabbet etmeye başladı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Çok geçmeden Minel alışkın olduğu kollarda huzurla uykuya daldı. "Arabasına yatırayım kolların ağrımasın teyzem."

"Bırak yavrumu uyusun kokusunu bile çok özledim, siz gidince evimiz bomboş kaldı."

"Bizde sizi çok özledik, Minel ilk adımlarını attı. Bugün baba dedi."

"Yürüyeceği belliydi, konuşmasına şaşırmadım. Geveze olacak bıcırık."

"Hasan Bey yarın akşam annemlerin evinde nikâhımız var. Sizin için araç göndereceğim mutlaka bekliyoruz"

"Tabii oğlum geliriz. Kızımızın torunumuzun yanında olmaktan memnun oluruz."

Ahmet Ayaz'ın sürprizleri bitmek bilmiyordu, şimdi sıra bendeydi. "Nikâh şahidim olur musun Hasan amcam?"

"Beni ağlatacaksın deli kız, tabii olurum."

"Hafize Hanım, yarın sizi erken aldırsam. Minel sizi seviyor ve yanınızda huysuzluk etmez, annesi rahatça hazırlansa?"

"Ne demek evladım, saat kaçta derseniz gelirim."

Ahmet Ayaz her şeyi en ince ayrıntısına kadar düşünüyordu. Hafize teyzem kulağıma eğildi.

"Allah bozmasın yavrum çok düşünceli bir erkek. Çok da yakışıklı, yüzü gibi kalbide güzel..."

Ne diyeceğimi bilemiyordum, iyimi kötümü ben bile karar verememiştim. Güzel bir geceydi, çabuk bitti.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



10. BÖLÜM

Ertesi sabah büyük bir curcunaya uyandım. Meltem gelmişti, Ahmet Ayaz araba göndererek Hafize teyzemi aldırmıştı. Minel'i bıraktık ve iki kadın yola çıktık.

Meltem beni oradan oraya sürüklüyordu. İlk kıyafet seçimi gelinliğe benzeyen çok şık beyaz bir gece elbisesi oldu. Göğüs ve sırt açıklığı çok hoş durmuştu. Meltem elbiseyi üzerimde görünce gözleri parladı.

"Vallahi ağabeyim ağzının tadını biliyor. Vücudun hiç çocuk doğurmuş gibi değil, hele bu dolgun göğüsler şanslı adam vesselam."

"Teşekkür ederim." Ben de kendimi çok beğenmiştim, gerçek bir evlilik olmaması içimi acıtıyordu. O acıdığından, yaptığının diyetini ödemek için evleniyordu. Ben çocuğum aile sahibi olsun diye evleniyordum.

Saçıma takmak için çok güzel beyaz incilerle süslenmiş taç verdiler. Ayakkabılar çok daha kolay oldu. İstikamet güzellik salonuydu.

Akşamüzerine doğru tüm hazırlıklarım bitmişti. Annesinin evine doğru yola çıktık. Hafize teyzem hazırlamış olduğum kıyafetlen giydirerek Minel'le beraber gelecekti. Babaannesi beyaz dantel elbise göndermişti. Beyaz ayakkabılar ve başına takılacak beyaz tacı vardı, tabi tutarsa. Birkaç kez takmaya çalıştım geri çıkardı ağzına alıp çiğnemeye çalıştı.

Ev oldukça kalabalıktı, bir ara Minel'i görür gibi oldum daha tanışmaya fırsat bulamadığım kadınlar, kızlar tarafından üst kattaki

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

odaya çıkartıldım. Yeni alınan iç çamaşırlarını giymem için bir anlığına yalnız bırakıldım. Beni damat için hazırlıyorlardı acıyla gülümsedim. Elbisemi yarı giyinmişken içeri daldılar. "Gelin çok utangaçmış, bak bize vücudunu göstermiyor." Diye dalga geçtiler ve son hazırlıklarımı yapmama yardımcı oldular. Artık hazırdım.

Rüzgâr'ın "Yenge hazır değil misin? Memur geldi." Haberiyle kapıdan çıkmak istedim ama açılmıyordu yanımda olanlar gülmeye başladı.

Kapının arkasından Rüzgâr'ın sesini duydum "Abi ısrar etme bahşişimi vermezsen kapıyı açmam gelini sana vermem."

"Olmaz mı diyorsun sıkıysa bu kapının önünden kaldırırsın sen beni. Ya para verirsin ya da sana gelin yok." Ahmet Ayaz istediğini vermiş olacak ki Rüzgâr'ın sesi kesilmişti.

Kapı tam açılacakken bu defa odadaki kızlar kapıya yaslandılar. "Bizde isteriz yoksa gelini çıkartmayız."

Ahmet Ayaz "Tamam, ne isterseniz söz gelinimi verin artık!" diye bağırdı. Kapıyı açtılar odanın ortasında öylece duruyordum. Meltem sırtımdan itti ve ona doğru yürüdüm "Çok çok güzel olmuşsun." İltifatını duyunca pembeleştiğimi hissettim...

Siyah takım elbise, kar beyazı gömlek, yelek ve çok şık bir fularla Ahmet'im de çok yakışıklı görünüyordu. Elimi tuttu koluna girmemi sağladı. Merdivenlerden inip nikâh masasına oturana kadar alkışlar dinmedi. Kızım, Boran amcasının kucağındaydı o bile bizi alkışlıyordu.

Nikâhımız kıyıldı, parmağıma alyans ve ardından çok güzel pırlanta bir yüzük taktı. Ona takmam için kendi alyansını bana uzattı, parmaklarımın titrediğini hissettim gerçekten kocam olmuştu.

Gelenler tarafından takılara boğuldum. İlk dans için beni kollarına aldı. Günler sonra kollarındaydım oldukça mesafeli duruyordu.

Bir şey anlamadan, önce Boran tarafından, sonrada Rüzgâr tarafından dansa kaldırdım. Kayın pederim ve Hasan amcamla bile dans ettim. Ahmet Ayaz kızıyla dans ediyordu. Bir sürü akrabayla tanıştırıldım. Onlarca fotoğraf çekildi ve nihayet eğlence bitmiş herkes dağılmaya başlamıştı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Gitme zamanıydı, Kızımızı kucaklayıp koltuğuna oturttu. El sallayarak arkamızda kalanlara veda ettik.

Eve vardığımızda, sanki düğünümüzden değil de herhangi bir geziden geliyor gibiydik. İçeri girdik, yatak odalarımızın bulunduğu katta birbirimize iyi geceler diledik.

Uyumakta olan bebeğimi yatağına yatırdım. Odama gittim kıyafetimi çıkarttım banyoya girdim akan suyla birlikte ağladım... Ağladım...

***

"Günaydın!"

"Günaydın, çayı demledim kahvaltını yap ta öyle işe git!"

"Sözde balayında olduğumuz için bugün işe gitmem yanlış anlaşılır. Hafta başına kadar gitmeyeceğim. Hadi hazırlanın yakın bir yerlere gidelim. Çalışanlar da hafta başında işlerine geri dönecekler."

"Çalışanlar mı var?"

"Sen evliliğimizi kabullenene kadar, izin vermiştim. Bu koca ev yardımcısız olmaz. Sabah erken gelip, gece giderler senin hiçbir şey yapmana gerek yok. Füsun abla ve iki yardımcısı her işi halleder-ler. Her hafta gelip bahçenin bakımıyla uğraşan adamlarımız olacak. Zamanı geldiğinde onlarla da tanışırsın. Sen okula başladığında ilgilenmesi için Minel'e iyi bir bakıcı bulmak gerek."

"Okula başlamama daha vakit var, o zamana kadar çocuğuma ben bakarım. Onu tanımadığım kişilerin eline bırakamam."

"Birde unutmadan kredi kartını vereyim, limitsizdir istediğin gibi kullanabilirsin."

Cüzdanından çıkardığı kredi kartını uzattı "Gerek yok benim param var."

"İnat etme Mine aldığın iki kuruş parayı biliyorum. Artık benim eşimsin, istediğini almakta özgürsün. Sana söylemiştim bir daha hiç yokluk çekmeyeceksin. Para konusunu kapatalım. Aslında aklıma gelen bir düşünce var. Sen veya onlar nasıl karşılar bilmiyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kartı elime almadığımı görünce masaya bıraktı. "Nedir?"

Bir erkeğe parasal olarak bağımlı olmak bana çok ters geliyordu. Şimdiye kadar çalışmış kendime ve kızıma bakmıştım. Kimseye de minnetim olmamıştı. Bir yolunu bulup yine para kazanmalıydım. Kızına bakması yeterliydi. "Dinliyor musun beni!" Kendi düşüncelerime daldığımı fark etmişti. Bozuntuya vermedim "Dinliyorum."

"Arkadaki müştemilatı görmüşsündür. Evden ayrı kendi başına bağımsız bir yer. Hasan Bey ve Hafize Hanım oraya yerleşseler. İkisi de Minel'i çok seviyorlar, hem bizim içimiz rahat eder hem de onlar o semtten kurtulurlar."

Düşüncesi çok güzeldi "Çok güzel düşünmüşsün. Gerçi Hasan amcam artık bakkallıktan sıkıldığını bırakacağını söylüyordu. Kabul etseler içim rahatlar, gözüm arkada kalmaz."

"Biz teklif ederiz, kabul etmezlerse ona göre bir formül düşünürüz. Hadi hazırlan çıkalım, baharın tadını çıkarmak gerek."

"Kaç gün kalırız ona göre kıyafet alayım."

"Beğenirsen hafta başına kadar kalabiliriz. Gitmek, görmek istediğin bir yer varsa oraya gidelim!"

"Hayır yok, Riva taraflarını çok beğenmiştim. Gerçi İstanbul'un sayfiye yerlerini hiç bilmiyorum."

"Adalara gittin mi? Bahar aylarında çok güzel olur."

"Gitmedim, görmek isterim."

"İstikamet belli oldu. Adalara gidiyoruz."

Telefon açarak özel ulaşım sağladı. Bir saat sonra küçük bir yattaydık. Hava güzel, deniz kıpırtısızdı. Minel gökyüzünde uçan martılara bayılmıştı, martılar yatın çevresine yaklaştıkça onlarla iletişime geçmek için elinden geleni yapıyordu. Uzaklaştıklarında ağlamaya başladı. Kaptanımız elime ekmek verdi koparıp attıkça yine teknenin etrafında uçuşmaya başladılar yavrumun sevinci görülmeye değerdi. İlk Büyükada'dan başlamaya karar vermiştik. İner inmez fayton bulduk.

"Önce otele yerleşelim, adayı dolaşmaya çıkarız. Beğendiğin yerde yemek yeriz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kalacağımız yer. Eski bir evin restore edilerek otel şekline getirilmiş haliydi. Ara kapılı aile odası tutmuştu. Yarım saat sonra lobide buluşmak üzere sözleştik. Kızımın altını temizledim. "Minel Hanım, erken yürüdün, hainlik edip ilk baba diyerek erken de konuştun, şu bezini de erken bırakmayı düşünsen olmaz mı?"

Bana "IHHHH!" diyerek karşılık verdi, yeni bağladığım bez de batmıştı. Belden aşağısını yıkamak için banyoya geçtim, kapı çalındı. Bezini açmadan kapıyı açtım.

"Geç kaldınız merak ettim."

"Kızının bağırsakları mükemmel çalışıyor. Madem geldin bana yardım et!"

"Bak ben yapamam sanırım." Endişesinden ensesini kaşıyordu ve kokuyu duyduğu belliydi.

"Nedenmiş o, benim kızım deyip sevmeyi biliyorsun. Bakmayı da bileceksin sen kollarından tut."

Gülmemek için kendimi zor tutuyordum. Kocaman elleriyle Minel'i kendinden oldukça uzak tutuyordu. Bir an oldukça kızardı nefes almadığını anladım. Artık kendimi tutamayacaktım kahkahayla gülmeye başladım.

"Babalık o kadar kolay mıymış Ahmet Bey?"

"Bu kısım hariç hiçbir şikâyetim yok, bir dahaki sefere burnuma mandal takacağım. Bu kız ne yedi böyle?"

Minel Hanımın keyfi yerine gelmişti. Kendi dilinde bıcır bıcır konuşmaya başladı. Arada dediği ba-ba sözüyle babasının gönlünü yeniden fethetti.

Hazırdık, geldiğimiz faytonu geri yollamamıştı. Binip adanın her bir köşesini dolaştık. Beğendiğimiz yerlerde durduk. Manzarayı seyrettik gün aydınlığında kalabalık olan ada, son yolcu gemisinin gitmesiyle sakinliğe bürünmüştü. Denizin ve çam ağaçlarının mis gibi kokusu ciğerlerime doluyordu.

"Beğendin mi?"

"Çok... İstanbul'un her yeri ayrı güzel!"

"İzmir'de güzeldir."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Evet güzeldir." diye kısık bir sesle doğruladım. Doğduğum bu yüdüğüm şehri özlemiştim...

"Ailenden hiç kimse yok mu?"

Hayatımı merak ettiğini biliyordum, anlatmamın ne gibi bir sakıncası olabilirdi ki. Evli olsak da gerçekten evli değildik. Arkadaş olmak için çaba veriyordu, bende biraz esnek davranabilirdim.

"Çocuk esirgeme kurumunun kapısına bırakılmışım. Henüz bir günlük olduğumu söylediler üzerimde herhangi bir not hiçbir şey yokmuş geçmişim hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Annem kim? Babam kim? Nasıl insanlar hiç bilmiyorum. Kökleri olmayan bir ağaç gibiyim rüzgârda savrulup gidebilirim."

"İzin vermem, benim köklerim ikimizde yeter sana o kadar sıkı sarılacağım ki fırtına çıksa da yerinden kımıldamayacaksın. Kaç yaşına kadar orada kaldın?"

"On sekiz yaşına kadar, bazı çocuklar kadar şanslı değildim. Yuva edinemedim, çocukken çok sık hasta olurmuşum. Tabii evlat edinen aileler sağlıklı çocuk isterler. Kısaca demirbaş olarak on sekiz yaşına kadar kaldım. Sonrasında okul, iş... Kendi başıma yaşamayı öğrendim, kendimi şanslı görüyorum. Kötülerden çok iyi insanlar karşıma çıktı."

"Kötülerden biride benim yüzümden sana çattı değil mi?" Sesindeki pişmanlığı fark etmemek mümkün değildi.

Minel'in ağlamasıyla cevap vermekten kurtuldum. Acıkmıştı. "Kızım da bende çok acıktık, bize ne ısmarlayacaksın?"

Asık suratla duruyordu, sözüne cevap vermeyeceğimi, lafı değiştirmeye çalıştığımı anlamıştı...

"Balık yemeye ne dersiniz?"

"Evet deriz, babaya alkış, Minel alkış."

Sahilde denize sıfır balık restoranında karnımızı doyurduk. Kızım ufakta olsa bir balık yemişti, yerken eline yüzüne bulaştırdı, ıslak mendille ne kadar silsem balık kokusu geçmemişti.

Otele geri döndük kucağındaki Minel'i bana verdi. "İyi geceler." diyerek kızını öptü odasına girdi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Evet, Minel Hanım, seni bu balık kokusuyla koynuma alamam. Şimdi bıcı bıcı zamanı!"

Soyundum, kızımı da soydum. Banyo keyfimiz başlamıştı her zaman yaptığı gibi yüksek sesle söylenmeye başladı. Sesinin banyodaki aksini seviyordu.

"Sus kızım şimdi şikâyet edecekler, evde değiliz." Beni anlamayacağını biliyordum, söylenmelerine devam etti. Duruladım yerde hazırladığım havlu yığınının üzerine bıraktım. Üzerimdeki sabunu akıtmak için ayağa kalkıp duşu açtığım anda kapı açıldı akan suyun altında kalakalmıştım. Tüm çıplaklığımla Ahmet Ayaz'ın önündeydim. Donmuş bir şekilde bana bakıyordu, aceleyle duş kabinin kapısını kapattım utanmıştım. "Çık buradan."

"Özür dilerim Minel'in çığlığını duyunca düştü sandım." Sesi kilometrelerce koşmuş gibi nefes nefeseydi. Kapının kapandığını duydum, kendimi küvetin içine bıraktım kalbim deli gibi çarpıyordu.

Minel 'in sesiyle kendime geldim. Çabucak giyindim, kızımı da aceleyle giydirdim yatağımıza yattık. Kalbim hâlâ çırpınıyordu, göğsüme vurdum.

Beynim kalbime dedi neden hızlı çarpıyorsun... O Ayaz.

Kalbim dedi... *O Ahmet'te.*

***

Sabah ikimizde gergindik. Kızımızı birbirimize verirken bile tenlerimiz temas ettiğinde ateşe değmiş gibi elimizi çekiyorduk. Minel bu yüzden düşme tehlikesi geçirince Ahmet dayanamamış olacak "Yeter artık şu çocuğu ya sen tut ya da ben. Patlayacağım gerginlikten." diye bağırdı.

"Ne bağırıp duruyorsun, banyoya pat diye ben mi dal dedim?"

"Sana açıkladım, çocuk düştü sandım."

"Hemen kapıyı kapatabilirdin, bana bakmayı tercih ettin."

Elini sıkıntıyla saçlarından geçirdi "Ben erkeğim, sen farkında olmasan bile normal ihtiyaçları olan bir erkeğim. Karşımda seni o

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

halde görünce... Çok güzeldin Mine, çok güzel." Ses tonu boğulaşmış, gözleri koyulaşmıştı.

"Senin nasıl normal ihtiyaçların olduğunu çok iyi öğrenmiş bulunuyum." İma ettiğim sözle yüzü allak bullak oldu.

"Gerçekten yeter! Olayı tek taraflı düşünmekte ısrar ediyorsun, benim yalnız kalmaya ihtiyacım var." Yürümeye başladı, gittikçe hızlanıyordu. Ardından koşmaya başladı.

Arkasından bağırdım "Git! Benim sana ihtiyacım yok Ayaz Bey. Hiçbir zamanda olmayacak." Sinirlenmiştim, utanmıştım içimdeki duyguların değişimi beni mahvediyordu. Kızım ilk kez beni bu kadar yüksek sesle bağırırken duymuştu, korkudan ağlamaya başladı. Kucağıma aldım bende onunla ağladım...

Akşam kızımla baş başa yemek yedik. Görünürde yoktu, merak etmeye başlamıştım. Gece çok geç vakit kapısının sesini duydum, geldiğini duyunca içim rahatladı.

***

Sabah ikimizde sözleşmiş gibiydik. Hiçbir şey olmamış gibi davranmaya başladık. Bir süre sonra eski rahatlığımıza kavuştuk.

"Hazırlanın diğer adaları dolaşalım."

"İlk hangisine gidiyoruz?"

"Kınalıada, Burgazada ve Heybeliada kaptanımız nerden başlarsa oraya..."

Adaları bazen yaya, bazen faytonla dolaştık. Birbirimize dokunduğumuzda önceki sabahki gibi tepki vermedik.

Ormanlık alanda yürürken çıkmakta zorlandığım yerlerde uzatmış olduğu eli reddetmedim. Ona dokunduğumda elim yansa da çekmedim. Çocuğumuz için ateş kes sağlamalıydık. Onunda aynı düşünceler içinde hareket ettiği çok belliydi.

Çok geç vakit otele döndük. Uyuyamıyordum daha önce gördüğüm havuzun kenarına inmeye karar verdim. Geceleri ışıklandırıyorlardı kimseler yoktu. Hava kavurucu derecede sıcak olsaydı şu anda suya atlayabilirdim, biraz otururdum. Uzaktan gelen denizin

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

dalga sesleri ile arada bir esen rüzgârın ağaçların dallarında çıkardığı sesleri gözlerim kapalı dinledim. Kızımı yeteri kadar yalnız bırakmıştım, şimdi yukarı çıkma zamanıydı. Adım sesleri duyduğumda karanlığın içindeydim. Benim gibi bu saatte uykusuz olanı merak ettim. Görünmeden baktım Ahmet Ayaz'dı üstündeki tişörtü çıkardı. Kıyafetleriyle de güzel vücudu olduğu belli oluyordu. İlk kez onu yarı çıplak görüyordum. Dergilerde poz veren mankenler gibiydi, hatta onlardan daha erkeksi duruyordu. Suya atladı delice bir tempoyla yüzmeye başladı. Her dönüşte daha da hızlanıyordu. Görünme riskini göze alamazdım, son günlerde ona karşı oldukça zayıftım. Aramızdakiler ya yatakta ya da mahkemede sonuçlanacak gibiydi. İki şıkta bana uymuyordu, hemen yukarı çıktım.

***

Sabah gözlerimi zorlukla açtım, gece gördüğüm rüyanın etkisinden kurtulmam çok zor oldu. Vücudum hâlâ alev alev yanıyordu. Dudaklarım gerçekten öpülmüş gibiydi. Havuzun içinde bir Ahmet'le, bir Ayaz'la birlikteydim. Beni delicesine öpen Ahmet'le eriyor. Vücuduma dokunan Ayaz'la buz kesiyordum. Bir ara ikisi birbirine karışmıştı, hangisi nereme dokunuyor artık önemsizdi. Kendimi bıraktığımda aldığım zevk inanılmazdı.

Ilık bir duş aldım, tenimin sıcaklığını belki söndürürdü. Odaya geri döndüm, bebeğim uyanmıştı. Her sabah yaptıklarımızı tekrarladık. Biraz mıncıklanma bolca öpücük. Alt üst değişim az yatak keyfi ve kahvaltıya hazırdık.

Ara kapıya vurdum, ses çıkmadı "Baba uyuyor kızım. Tembel baba uyuyor." Bir daha çaldım kapıyı ardından yavaşça araladım. Tahmin ettiğim gibiydi sırt üstü yatmış uyuyordu. Bir eli başının altındaydı, kol kasları kabarmıştı. Rüyamda o ellerin kolların bana yapıkları aklıma gelince yutkundum. Yavaşça ilerleyip göğsüne Minel'i bıraktım. Hissedince gözlerini açtı ve gülümsedi, kızım bu sefer yatak keyfini babasıyla yaptı.

"Hadi bakalım kalkın karnım acıktı."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Anne emir verdi uymak gerek. Siz inin beş dakikaya geliyorum."

Kahvaltımızı bitirince yürüyüşe çıktık. Kahve içeceğimiz bir tepede mola verdik. Deniz ayağınızın altında gibiydi. "Seninle içtiğimiz kahve gibi değil."

"O günlerin üzerinden yıllar geçmiş gibi geliyor."

"Haklısın, arada bir gidip nostalji yapmak gerek."

"Patronu hiç sevmezdim, sen gelene kadar çalıştığım yeri hiç benimsemedim."

"Ben gelince sevdin demek..." Çapkınca gülümsüyordu.

"Ya öyle demek istemedim. Adam çok acımasızdı ve az elemanla çok iş yaptırmaya çalışıyordu, bak görürsün kısa zamanda orası kapanır."

"Belki de kapanmaz. Rüzgâr bizim sektörümüze hiç ilgi duymadı. Çocukluğundan beri hayali bu tür işler yapmak oldu. Bizde destekledik yaşı büyüdükçe fikrini değiştirirse aramızda yeri hazır. Yoksa sevdiği işi yapacak."

"Öyle bir iş yapacaksa bende orada çalışmaya devam edebilirim."

"Sen oraya sadece kahve içmeye veya ziyarete gidebilirsin."

"Yapma Ahmet çalışmayı sevdiğimi biliyorsun. Hem evde oturmak bana göre değil."

"Bizim sektörde çalışmaya ne dersin?"

"Ne yapabilirim ki?"

"Yabancı dilin olduğunu biliyorum, yurt dışıyla bağlantılarımız oluyor. Onların yazışmalarını ve anlaşmalarını hazırlayabilirsin. İşe alıştıktan sonra istediğin bölümde görev alırsın."

"Bak mantıklı konuşalım, okulumun bitmesine bir dönem daha var. Sınavlarım olacak, İzmir'e gitmem gerekecek."

"İzmir olmaz senin burada bitirmeni sağlayacak formül arama peşindeyim."

"Bu benimde işime gelir, çocuğumdan uzun süre ayrılmak istemem. Bu arada maaşımı konuşalım patron!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"İşe başla bakalım, neler yapabildiğine bakar ona göre maaşını düşünürüz."

"Aynı şey benim içinde geçerli, işi ve vereceğin maaşı beğenmezsem istifa ederim."

"Vay, sıkı pazarlık ediyorsun."

"Tabii ederim, kafeteryada az para alsam da bazen bahşişler çok oluyordu. Senin önerdiğin işte bahşişte olmayacak."

Çalışmamı destekliyordu, işte bu içimi daha da rahatlamıştı. Onun yanında veya başka bir yerde kendi paramı kendim kazanacaktım.

Hava iyice kararmıştı. Merkeze indik hafif bir şeyler yedik sahilde biraz daha dolaştıktan sonra otelimize geldik. Güzel bir gün geçirmiştik birbirimize tebessüm ederek iyi geceler diledik. Hayatımda ilk kez bu kadar huzurluydum.

***

Sabah kalktığımızda dünkü dinginliğimiz hâlâ devam ediyordu. Akşamüzerine doğru çamların altında denize karşı piknik yapmaya karar verdik. Ahmet otelde istediğimiz yiyecekleri hazırlattı. Kalın bir battaniye alarak piknik yerimize vardık.

"Hava ne kadar güzel..."

"Sizin kadar değil."

Kızımız arabasının içinde kendi dilinde konuşuyordu. Eline bir parça kuru ekmek verdim.

"Boğazına tıkanmasın." Endişeyle kızını seyrediyordu.

"Dişleri çıktığından beri kuru ekmek veriyorum, kemirmekten hoşlanıyor sincap. Gözümü ayırmıyorum. Biraz sonra ıslatır o zaman elinden alıyorum."

"Bende severim kuru ekmek yemeyi, hele sıcak olursa ekmeğin ucu benimdir."

Sıcak ekmek sözünü duyunca ağzım sulandı "Birde Trabzon'un tuzlu tereyağı olursa yemeye doyum olmaz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"İlk işim tereyağı ve İzmir Bergama tulumu sipariş vermek olacak. İkimizin de karnı acıktı herhalde yemeklerden bahsedip duruyoruz."

Küçük örtümüzü sererek malzemelerimizi çıkardık. Kısa süre sonra ikimizde doymuştuk. Aslında bu kadar yakın olmak benim iştahımı kapatmıştı.

"İzin verir misin?"

"Neye?"

"Dün gece çok geç yattım, sabahta çok erken kalktım. Temiz hava uykumu getirdi."

"Uyumak için iznimi mi istiyorsun?" Kahkaha attım "Abartıyorsun Ahmet, hadi izin verdim."

Kucağıma yatıverdi "Ne yapıyorsun sen?" diye sordum.

"İzin verdin, şimdi kıvıldamada birazcık kestireyim."

"Kandırdın beni!"

"Abimler geliyor olayını unutmadım, o zaman da sen beni kandırmıştın. Şimdi ödeştik sus artık!"

Başını kucağıma iyice yerleştirdi, ben ateşler içinde yanarken o uyumuştu bile. Alnına düşen saçını hafifçe yana ittim. "Ah Ahmet ne yapacağım ben seninle!" Gittikçe ona daha fazla bağlandığını hissediyordum. Savunma duvarlarım birer birer yıkılıyordu. Başıma gelen olayda onunda kullanıldığını kalbim kabul etse de beynim kabullenmekte zorluk çekiyordu. Yakın temas için şüphelerim vardı. Bir çare bulmalıydım ama ne?

Minel'in yedek battaniyesini göğsüne örttüm, elimi tuttu göğsüne koydu yine uykuya daldı. Kalp atışlarını avucumda hissediyordum.

"Ahmet kalk artık!"

"Biraz daha!" Döndü yüzümü karnıma yasladı. "Ne güzel kokuyorsun sen?"

"Sivrisinekler başladı, kalk hadi." Nefesini çıplak tenimde hissediyor gibiydim, huzursuz olmuştum. Yediğim yiyecekler midemde harekete geçmişlerdi...

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ben bu sivrisineklerin... En güzel uykumu mahvettiler."

Kolumu ısırmışlardı, aceleyle toparlanıp otele geldik, Ahmet kesme şekerini bir damla bile olmayan suyla ıslatarak ısırılan yere koydu "Ne olacak, niye şeker koydun?"

"Şeker eridikçe sineğin zehrini emer kaşıntın kesilir."

"Dalga geçiyorsun!"

"Geçmediğimi az sonra göreceksin."

Dediği gibi olmuş, kaşıntım geçmişti.

"Tatilimizin son gecesi, yarın dönüyoruz."

"Gezimiz güzeldi, adaları çok beğendim."

"Yine geliriz." Bu sefer hem kızını hem de beni yanağımızdan öptü ve "İyi geceler güzellerim, yarın sabah erkenden hazır olun." dedi.

İyi geceler bile diyemedim, odama girerek elimi yanağıma götürdüm, öptüğü yer sıcacıktı. Gel gitlerim beni mahvediyordu...

***

"Hoş geldiniz efendim, Ben Füsun bu kızlarımızda Şermin ve Fatma."

Evimizin kapısında orta yaşlarda ufak tefek bir kadın bizi karşılamıştı. Güler yüzlüydü, kızlarda ilgiyle beni süzüyorlardı.

"Hoş bulduk!"

"Nasılsın Füsun abla?"

"Sağ olun Ayaz Bey. Evlendiğinizi duyunca çok sevindim artık zamanımız gelmişti. Mine Hanım izin verirseniz küçüğü kucağıma alabilir miyim? Çok sevimli."

"Lütfen sadece Mine, izin vermeme gerek yok kollarını size uzatı bile!"

Kadın hoşuma gitmişti, kızlar bavulları almak için koşturdular. Kızım gülücükler saçarak son avını da kendine bağlıyordu. Odama çıkmadan salona girdim yol fazla uzak olmasa da yorulmuştum. Koltuklardan birine oturdum Ahmet'te benim gibi düşünüyor olsa gerek karşımda ki koltuğa geçti. Minel kızlardan birinin kucağında

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

oyalanırken kahvelerimiz önümüze geldi. "Mine Hanım yapmamı istediğiniz özel bir şey veya beğenmediğiniz bir şey varsa lütfen söyleyin hemen yapalım."

Alışkın olmadığım bir durumdu, ben her zaman emir alırdım. Ahmet suskundu, benim konuşmamı bekliyordu, derin bir nefes aldım "Sizin uzunca süredir, bu evi çekip çevirdiğinizi biliyorum. Lütfen eskisi gibi devam edin. Ahmet size abla diyor bende demek isterim, aramızdaki resmiyeti kaldıralım. Müştemilat nasıl durumda, oturmaya uygun mu?" Göz ucuyla Ahmet Ayaz'a baktım sözlerimden hoşnut kalmış olacak ki dudaklarında hafif bir tebessüm oluştu, rahatlamıştım doğru yoldaydım.

"Temizliğini, bakımını yeni yaptık. Her an oturulmaya müsait."

"Teşekkür ederim ellerinize sağlık."

Hasan amcamın, Hafize teyzemin yanımıza yerleşme fikrini kabul etmeleri için dua ettim. Ahmet'ın kahvesini bitirmesini sabırsızlıkla bekledim, son yudumunu aldı...

"Ahmet lütfen arabanla gitmeyelim."

"Neden?"

"O semtte çok fakir insanlar var. Bana gösteriş yapıyormuş gibi geliyor. Çoğumuz senin gibi şanslı doğmuyoruz." Büyük apartmanlarda oturanlardan daha çok derme çatma evlerde oturanlar vardı. Benim olduğum kısım gecekondu bölgesiydi, zamanla çok değerleneceğini söylüyorlardı.

"Amacımın gösteriş olmadığını bil, sadece alışkanlık. Doğum şartlarımızı değiştirmemizin imkânı yok. Kader, alınyazısı ne dersen de... Bazılarına çok fazla bazılarına da çok az geçim olanağı veriliyor. Biz durumu iyi olanların daha duyarlı olması gerek. Ailemin kurduğu vakıf elinden gelen yardımı yapmaya çalışıyor."

Şaşırmıştım, karnı tok olan insanların birçoğu açın halini umursamazdı "Sizin vakfınız mı var?"

"Babam ve annem, ilaç fabrikasının yönetim kurulu başkanlığı bana verip emekliye ayrıldılar. Uzun süren bir yolculuğa çıktılar bu gezi yurt dışı değildi, doğu gezisinde oldukça fakir insanları, oku'u-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mayan çocuk yaşta evlendirilen kızları görünce Vakıf kurmaya karar verdiler. Daha çok kırsal bölgelerdeki kız çocuklarına yönelik bir yardım vakfı. Çoğu aile kabul etmese de anne ve babanın ısrarıyla. Daha çokta bir boğaz eksilsin diye kızlarını vakfın himayesine veriyorlar. Okutuluyor ve meslek sahibi olmaları sağlanıyor."

Vakfın içeriğine bayılmıştım. "Çok sevindim ve kendine başka bir çalışan bul. Ben işimi buldum. Vakıfta çalışmak istiyorum, tabii annem beni işe alırsa!"

"Sen nerede mutlu olursan orada çalışırsın. Sana söyledim sen ne dersen... Ne istersen o olacak. İlk Hasan amcalara gidelim, konuşalım. Sonrada vakfa gideriz."

İstediğimi yaptı, arabasını garaja bırakarak taksi tuttuk. Ona rağmen gelişimiz yine ilgi uyandırmıştı. Havin kıskanç gözlerle bana bakıyordu, yanındaki kadına " Zengin gocayı buldu haspam, Murtaza'yı dediydim de burun gıvırmıştı. Elinin altında daha yüklüsü varmış, yüzümüze bile bakmaz artık." dediğini duydum. Sanki önceden samimiymişiz gibi tavır yapıyordu.

Hafize annem gelişimize çok sevinmişti. Minel'le sarmaş dolaş oldular yavrumun ilk işi köşede duran ayısına sarılmak oldu. Küçükte olsa alışkanlıklar çabuk unutulmuyordu. Hasan amcamı da çağırdık.

Kahvelerimizi içerken düşüncemizi söylememizin tam zamanıydı.

"Hasan amcacığım sizden bir ricam var umarım kabul edersiniz? Ben kısa süre sonra çalışmaya başlayacağım ve okulumu bitirmem gerek. Minel'in sizi ne kadar sevdiğini biliyorsunuz, sizin de onu sevdiğinizi biliyorum. Kızımı sizden başkasına emanet edemem gözüm arkada kalır."

Hafize teyzem söze girdi. "Ne zaman istersen gelir bakarım kızım, gözümde tütüyor hınzır."

"Sevdiğini çok iyi biliyorum teyzem, çağırdığım anda geleceğini de biliyorum, demek istediğim bu değil!"

Sözü Ahmet Ayaz aldı. "Size yapacağımız teklifi iyi düşünmenizi istiyorum, bizim evimizin arkasında müştemilatımız var. Size

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

özel bir eviniz olacak tek isteğimiz Minel'in sizler gibi güvenilir insanların yanında olduğunu bilmek. Hem Mine hem de ben bu teklifimizi kabul ederseniz çok rahat olacağız. Ayrıca Mine'de sizleri çok özlüyor."

Hasan amcamla, Hafize teyzem birbirlerine baktılar. Minel'in bacaklarına sarılıp başını dizlerine yaslaması Hasan amcamı kötü etti.

"Bak Ayaz oğlum, burası benim evim ve dükkânım var. Geçen büyük marketler açıldığından beri işler eskisi gibi değil. Uzunca zamandır kapatmayı düşünüyordum. Çalışmadan da duramam. Bir tek şartla kabul ederim, asla para vermeye kalkışmayacaksın. Biz gelecek olursak torunumuz, kızımız için geliriz."

"Kabul, ne derseniz kabul ediyoruz. Hafize Hanım bahçemizi gördü, siz daha evimizi görmediniz. Toprakla uğraşmayı sever misiniz bilmem. Canınız sıkıldığında bahçeyle uğraşırsınız."

"Biz toprak adamıyız oğlum, gençliğim bağ bahçe çapalamakla geçti. Eşimle etraflıca düşünelim size haber veririz."

Yerimden kalkıp ikisine de sarılıp kabul etmeleri için dua ettiğimi kulaklarına fısıldadım, Hasan amcam sırtımı sıvazladı. "Bir düşünelim yavrum, Allah yazdıysa olur biz sizi çok özlüyoruz." deyince sevindim yarı yarıya teklifimiz kabul görmüş gibiydi.

Vedalaşarak dışarı çıktık, vakfa gideceğimiz için Minel'i onlarla bıraktım.

***

Vakıf büyük arazi içine kurulmuş yayvan bir binaydı.

İçeri girdik, Saliha anne bizi karşıladı. Düğünden beri ilk kez görüşüyorduk "Sizi hayırsızlar, yeni evlisiniz diye sesimi çıkarmadım. Bir telefon bile etmediniz."

Kadıncağız sitem etmekte haklıydı, sitem ederken bile yüz ifadesi yumuşacıktı. "Haklısınız efendim, cahilliğimize verin."

"Hadi sen küçüksün benim koca oğluma ne oluyor?"

"Anne seni duyanda beni dede sanacak."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yalan mı, kızım daha yirmi bir yaşında, sen neredeyse otuzuna gireceksin!"

"Haklısın, bak bundan sonra bizleri daha sık göreceksin. Mine burada yanında çalışmak istiyor."

"Çok sevindim kızım. Her türlü desteğe ihtiyacımız var, Melem'le her yere yetişemiyoruz."

"O zaman kabul edildim mi?"

"Edildin, istediğin zaman gel başla!"

Bu işi de halletmiştik, benim gibi yardıma ihtiyacı olan kişilerle ilgilenmek çok hoşuma gidecekti. Zaman belirlemedik, Hafize annemlerin kararı çalışıp çalışmamamda etkili olacaktı. Ahmet bir süreliğine annesinin aracını istedi, *ihtiyacım yok alabilirsiniz* sözüyle vedalaşarak arabasına bindik.

"Ne gerek vardı?"

"Minel güvenilir ellerdeyken biraz sahil kenarına otururuz diye düşündüm. Sonrasında geri döner tekrar taksiyle kızımızı almaya gideriz."

Değişiklik güzel olacaktı sesimi çıkarmadım...

***

Arabayı sahile çekti, deniz çok güzeldi.

"Mutlu musun?"

"Evet, teşekkür ederim. Benim gibi olan kişilere yardımcı olmaktan çok mutlu olacağım."

Elini uzattı, yüzümü kendine doğru çevirdi "Sen mutluysan bende mutlu olurum." dedi. Yüzü o kadar yakındı ki, gözlerindeki değişimi görebiliyordum. "Mine ah Mine!" Parmaklarını dudaklarında gezdiriyordu kelebeğin kanatlarına dokunur gibi yavaşça incitmeden. Ahmet'imi çok özlemiştim, birbirimizin gözlerinde boğuluyorduk

"Abi güzel ablama çiçek alsana!"

Kendini geriye çekip "Soğuk duş diye buna diyorlar herhalde." gülerek camı açtı. "Ver bakalım güllerinden." Bir demet çiçeği ku-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

cağıma bıraktı. Yine uzandı geri çekildim, çok çabuk dağılıyordum. O Ayaz'dı...

"Gidelim Ayaz!"

"Yakında bu ismimi değiştireceğim, ne zaman aklına gelse değiştiriyorsun." Sesi kırgındı, kızgındı...

Esas ben kendime kızgındım, içimden Ayaz ismini yüzlerce kez tekrarlamama rağmen eski kızgınlığımı hissedemiyordum. Ahmet'le Ayaz birbirinin içine geçmişti. Ne bir söz ne bir bakış, başımı camdan çevirdim ona hiç bakmadım. Bakarsam bitecektim.

Minel'i aldık, bizimle gelmemek için katılarak ağlayınca, Hasan amcamla, Hafize teyzemin son dirençleri de yıkılmış gibi, hazır olduklarında geleceklerini söylediler. Çok sevindim.

"Toplanmanız için hiçbir eşyaya el sürmeyin, taşınmanız için adamlar göndereceğim. Müştemilat mobilyalıdır, istediğiniz zaman gelip görün."

Ahmet taşınma işini bile ayarlamıştı, onun için ruhumda yükseltiğim duvarın tuğlalarını birer birer yıktıkça ben yerine yenisini koyacak gücü kendimde bulamıyordum.

***

Eve geldik, masamız hazırlanmış yemekler ocağın üstünde ısıtılmaya hazır bekliyordu. Ahmet eve gelene kadar hiç konuşmamıştı.

Birkaç lokma yedi yemedi. "Ben biraz dışarı çıkıyorum." Diyerek masadan kalktı.

"Bizi yalnız mı bırakacaksın?"

"Senin istediğinde o değil mi? Mümkün olduğunca benden uzak kalmak."

"Kızımız..."

"Kızımız biraz sonra uyuyacak, istediğin gibi senden uzak duruyorum."

Adada yaşadığımız o anlara geri dönmüştük. Ahmet öfkeliydi ben ondan çok daha fazla kızgındım. "Ne kızıyorsun, kızmaya hakkın var mı? Çok rahatsızsan bırak bizi gidelim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ellerini masaya dayayıp burnumun ucuna kadar eğildi. "İkide bir bunu söyleyip durma, ben sana değil kendime kızıyorum. Bir türlü benim de kurbanlardan biri olduğuma inanmıyorsun. Ama olay o olmaktan çıktı ben sana aşığım, tutkunum. Bu derece olacağımı bilmiyordum, gün geçtikçe daha çok bağlanıyorum ve bu bana azap vermeye başladı. Seni her gördüğümde delicesine öpmek istiyorum, sende kaybolmak istiyorum. Duyuyor musun beni, ne dediğimi idrak ediyor musun? Senden nefret eden, tiksinen bir kadına aşık olmak cehennem azabıymış."

Geriye çekilip masadan kalktım, onunla bu kadar yakın durup sıcaklığını hissederken kızgın olmak çok zor geliyordu, bu hislerde beni çok daha fazla kızdırıyordu. "Buna sen ve o sevgilin olacak kadın sebep oldunuz ben değilim." Diye bağırdım.

Başka söz söylemedi arkasını döndü, üzerine montunu bile almadan evden çıktı.

Masayı topladım. Kızımı kucağıma alıp odama çıktım ne yapacaktım, ne yapmalıydım. Kısa sürede bu hale gelip birbirimizi hırpalıyorsak ileri ki zamanlarda ne olacaktı.

Beni seviyormuş... Bana âşıkmış... Ya ben ya benim duygularım, tek Ahmet'im olsaydın ya! Ben kadın değil miyim? Benim arzularım yok mu? Bir erkeğin gücünü ihtirasını hissetmek istemiyor muyum? Beni bu duruma getiren sen değil misin? Tiksinmeden dokunabildiğim tek erkek Ahmet oldu, o da Ayaz çıktı.

Çıldırmak üzereyim...

***

Yaz gelmek üzereydi. Ahmet Ayaz artık benimle mesafeliydi, sadece kahvaltı da ve akşam yemeklerinde birlikteydik. Konuşmalarımız birkaç kelimenin ötesini geçmiyordu. Hafize teyzemlerin yanımıza taşınmalarıyla biraz olsun yalnızlığım sona ermişti. Ama Ahmet'imi çok özlüyordum.

Her gece yemekten sonra kızımızı uyutmaya çıktığım an kapının kapanış sesini duyuyordum. Kim bilir nereye gidiyordu? Belki de bende bulamadığı cinselliği başka bir kadının kollarında yaşıyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Benim sahip olamadığıma başka kadınlar sahip oluyordu. Bu düşüncelerden kurtulmalıydım. İstediğim bu değil miydi o olmadan bir hayat yaşamak?

Maddi olarak hiçbir problemim kalmamıştı. Çocuğum sevgi içinde babasını tanıyarak büyüyordu. Sorunum neydi? Kocamın bir hiç... İstediğim gibi bir hayatın içindeydim onun zorladığı ama kendi seçtiğim yalnızlığın.

***

Vakıfta çalışmaya başladım gencecik kızların, çocukların çektiklerini duyunca benim sorunlarım bir hiçti. Evden vakfa, vakıftan eve gidip gelirken gözümün sıklıkla iliştiği psikolog Merve Caner tabelası belki derdime derman olurdu. Yazan numarayı aradım şansıma hemen görüşmeye alınabileceğim söylendi. Orta yaşlarda sevimli bir kadın doktorum olacak ve tüm özelimi bilecekti. Kendi kendimi düzeltemiyor işin içinden çıkamıyordum belki bir çare bulabilirdim.

"Hoş geldiniz Mine Hanım, kafanızın içinde dönen çarkları görebiliyorum. Düşündüklerinizi bana anlatır mısınız?"

"Mantıklı tarafım sevdiğim adamın suçsuz olduğunu bilmeme rağmen neden uzatıyorsun diyor, kalbim ve bedenim o kadın yerine seninle sevişti, sana acıdığı için evlendi diyor."

"Belli ki olayın ortasından konuya girdiniz birçok duygunuzu kendi kendinize tahlil etmişsiniz bir çözüm bulamadığınızdan psikoloğa ihtiyaç duymuşsunuz. Şimdi en baştan başlayın"

Ne olduysa anlattım, kadın önünde ki kâğıda notlar alıyor hiç sözümü kesmiyordu.

"Size tecavüz mü etti?"

"Hayır asla böyle bir şey olmadı"

"Sizi buldu ilk ismini söyleyerek kendisini tanımanızı sağladı."

"Evet."

"Onu sevmeye başladınız."

"Evet."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sonra sevdiğiniz adamın; sizinle isteğiniz dışında ama sevişti-ğiniz adam olduğunu öğrendiniz ve bu olayda kendinin de kullanıl-dığını söyledi. Buna rağmen onu hâlâ kabullenemiyorsunuz. Doğru anlamış mıyım?"

"Evet, o kadının gölgesi olmaktan nefret ediyorum"

"Asıl sorununuz bu, kocanızı çoktan kabullenmişsiniz. Onu kendinizden uzak tutmanızın tek nedeni o kadın."

"Tek başıma başa çıkamadığım için yardımınızı istiyorum."

"Defalarca o kadına cinsellik dışında hiçbir duygu hissetmediğini anlatmış. Sizinle ilk birlikte olduğu gece bile onu reddetmiş ayrılmak istediğini öncesinde defalarca söylemiş. Kocanızı seviyorsanız samimiyetine inanmalısınız. Benzerlik olabilir, çoğu boşanmış insanın eski karısına veya kocasına huy ya da görünüş olarak benzeyen kişilerle birlikte olduğunu gözlemleyebilirsiniz. Bu durumun size olan hisleriyle alakası yoktur. Tekrar ve tekrar düşünün duygularınız değişmiyorsa yine görüşebiliriz."

Muayeneden çıktım aklım yine karmakarışıktı. Ahmet'i ilk gördüğüm andan beri seviyordum, aslında doktora bile gerek yoktu kalbimde Ahmet'le Ayaz'ı birleştirebilirsem olacağından korktuğum mide bulantısını yok edebilirdim. Bunun içinde zaman gerekiyordu. . O lanet olası kadını kıskanıyordum. Tam anlamıyla aile olmamız için o kadını beynimin içinden çıkartmalıydım.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



11. BÖLÜM

Vakfa geldim, kapıya yakın bir yerde taşların üzerine oturmuş ufacık bir kız çocuğu görünce yanına gittim.

"Canım iyi misin?"

Başını kaldırınca çocuk değil de, güzel genç bir kız olduğunu gördüm.

"Ben okumak istiyorum, beni okutur musunuz?" Yosun yeşili gözleri akmaya hazır yaşlarla doluydu.

"Gel bakalım önce seninle konuşalım, sonra neler yapabileceğimize bakarız."

Daha Saliha anne gelmemişti. Sekreter kıza çay ve yiyecek bir şeyler göndermesini söyledim. Kızcağız açlıktan olsa gerek çok bitkin görünüyordu.

Yiyecekleri görünce gözleri parladı. Hafize teyzemlerin evine gittiğim ilk gün aklıma geldi; "Hadi çekinmeden ye, ben açlığın ne demek olduğunu çok iyi bilirim."

Utanarak sıkılarak yiyordu. Karnım tok olmasına rağmen ona eşlik ettim, bende yersem kendini çok daha rahat hissedeceğini biliyordum.

"İsmin nedir?"

"Şana!"

"İsmin çok değişik, nerelisin?"

"Ben Lazım, ailem eskiden kullanılan isimlerden birini koymayı tercih etmiş."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Anlamı nedir?"

"Mutluluk tanrıçası, aynı zamanda alyans demek... Nasıl mutluluk tanrıçasıysam bende anlamadım."

"Şimdi anlat bakalım hikâyeni!"

"Ben lise birdeyken ailem trafik kazasında öldü. Amcam beni yanına aldı, lise sona kadar yatılı okuttu. Sömestr içim geldiğimde okuluma geri dönmek için hazırlanırken göndermediler. Birçok kez tekrarladım *'Okul hayatın bitti, kocaya gideceksin bizim seni okutacak paramız yok.'* dediler. Okuluma telefon açtım durumumu söyledim, çok sevdiğim öğretmenlerimden biri kaldığım yere kadar geldi. Amcamla konuştu *'Biz okutalım.'* dedi. Amcam Nuh dedi peygamber demedi. *'Okuyan kızla başa çıkamam isteyenler var evlendireceğim.'* diye inat etti. Ben evlenmek istemiyorum, okumak istiyorum desem de dinletemedim. Elli yaşında ki adamı karşıma çıkardılar zenginmiş hem ben, hem onlar rahat edeceklermiş. Kaçtım, öğretmenimin yanına sığındım. Sınavlara girdim okulumu bitirdim, üniversite sınavlarından yüksek notlar aldım. Amcam peşime düştü adam ille beni istiyormuş. Bunlara oldukça yüklü para vermiş. Daha önce bu vakfı duymuştum. Okumak isteyenlere yardımcı olduğunuzu öğrenmiştim. Düğün için hazırlık yapılırken kaçtım, lütfen bana yardım edin. Ne isterseniz yaparım."

Bir kaçak daha...

"Şana şimdi sakin ol, birazdan vakıf başkanımız gelir. Seninle yukarı çıkalım banyo yap, yeni kıyafetler giyin. Mutlaka yardımcı olacaktır için rahat olsun!"

Bir üst kata çıkardım, kalacak yerleri olmayanlar için ayrılmış odalar vardı. Hayırsever insanların yardımıyla çeşitli bedenlerde kıyafetler ayakkabılar, iç çamaşırları alınıyor ihtiyaç sahiplerine veriliyordu.

Şana temizlenmiş, giyinmiş olarak geldiğinde gözlerime inanamadım. Güneş gibiydi saçları sapsarı dalga dalga belime dökülmüş, sıcak sudan lekesiz teni pembe beyaz olmuştu.

"Çok güzelsin Şana!"

"Güzellik başa bela olabiliyor, ben okumak istiyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Karadenizliler okuyan insanı severler."

"Benim amcam sevmeyen cinsinden, kendi kızlarını da okutmadı. Neymiş kız kısmı okursa asi olur, baba-koca lafı dinlemezmiş."

"Şu zamanda bu kadar yoz fikirli insanlar olmasını kabullenemiyorum. Ne yazık ki çok var. Gerçi sende okumuşsundur. Kara kızı hastalanır erkek doktora göstermez. İlle kadın doktor olsun der. Kendi kızlarını okutmak akıllarının ucundan geçmez"

"İşte benim amcamda onlardan biri."

Biz muhabbet ederken Saliha anne yanında Boran'la birlikte geldi. Selamlaştık öpüştük.

Şana'yı onlara tanıttım. Boran'ın gözlerindeki bakış hoşuma gitmişti. Şana'ya hayranlıkla bakıyordu. Gerçekten güzelliği fark edilmeyecek gibi değildi. Saliha anne Şana ile konuşurken, ben kızdan gözlerini ayıramayan Boran'ın yanına gittim.

"Nasılsın Boran, Şana çok güzel değil mi?"

"Güzel bem de çok güzel, sormanda ki maksadı anladım ama çok küçük."

"Büyür kayınbiraderim büyür." deyip gülünce o da gülmeye başladı.

Saliha anne, Şana'nın on sekiz yaşına girmesine birkaç ay kaldığını o zamana kadar, amcası tarafından bulunmazsa rüştünü ispat edeceğini, amcasının onun üzerinde hiçbir hakkı kalmayacağını söyledi. Bir süre tehlike içinde olacaktı.

"Ne okumak istiyorsun?"

Boran hafiften atağa geçmişti, bunların hepsi doğuştan çapkındı.

"Tıpla ilgili bir bölüm olsun istiyorum, puan durumuma göre karar vereceğim."

"Kimyager olmayı düşünmez misin?"

"Oooo Boran şirkete kimyager lazım herhalde." Dalga geçmekten kendimi alamamıştım.

"Neden olmasın, okulunu bitirene kadar yeri hazırlanır."

"Bak Şana şimdiden işinde hazır."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Şana mahcup olmuştu, Boran'ın ilgisini hissetmişti yanakları kızarıverdi.

"Olabilir." deyince Boran gülümsedi.

"Biz gidiyoruz kızım, şirkette imzalanacak evraklar varmış. Sen Şana'yı yukarı katlardaki odalardan birine yerleştirirsin."

Kayınvalidemle, kayınbiraderim ofisin kapısından çıkarken Boran gözlerini Şana'dan zor ayırmıştı...

"Boran Bey eşiniz mi?"

"Hayır, ben onun ağabeyiyle evliyim. Boran bekâr, bem benimle sizli konuşma aramızda çok yaş farkı yok."

Bu kızdan hoşlanmıştım, belli mi olur belki çok uzak olmayan bir gelecekte elti olabilirdik. Tabii Ahmet Ayaz'la evliliğimizi sürdürebilirsek...

Şana'yı odasına yerleştirdim. Telefon numaramı verdim, evime gitme zamanıydı. Tam çıkarken telefon çaldı. Ahmet Ayaz'dı.

"Dün sana söylemeyi unutmuşum, bu gece yaza hoş geldin partisi yapılıyor. Saat sekiz gibi alırım seni."

Hiç tanımadığım insanların arasına girmekten hoşlanacağımı sanmıyordum "Ben gelmesem olmaz mı?"

"Tüm arkadaş çevrem orada olacak, gelmek istemiyorsan gitmeyiz olur biter." Sesi oldukça soğuk geliyordu.

***

Eve geldiğimde huzursuzluk içindeydim. İstese tek başına gidebilirdi benimde yanında olmamı istemişti ki aramıştı. Bu parti tekrar arkadaş olmamıza sebep olabilirdi. Telefon açıp hazırlanacağımı söyledim. Aramızda oluşan soğukluğu istemiyordum.

Nihal'e telefon açtım, gönderdiği elbiselerden hangisinin uygun olduğunu sordum. İyi arkadaş olmuştuk. Desenli şifon elbisemi giymemi söyledi. Onunda geleceğini duyunca çok sevindim. Tanıdığım biri olunca daha rahat davranabilirdim.

Şifon elbise boyundan bağlıydı, göğüs aralığı ve sırtı açıktı. Saçlarımı açık bıraktım yaz gecesine uygun hafif makyajımı yap-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ama. Koluma ve kulaklarıma takılarımı takınca hazırdım. Oldukça yüksek ayakkabılarımı da giydim. Alt kata indim. Ahmet çoktan peyinmiş kızıyla oynuyordu. Beni fark etti gözleri göğüs açıklığımda oldukça fazla durdu. Elimdeki ince şalı üzerime aldım.

"Hoş geldin."

"Hoş bulduk, gidelim."

Kıyafetim ve görünüşüm hakkında hiçbir şey söylememişti. Başımı arabanın camına çevirdim. Kızmıştım o konuşmuyorsa benim ısrarcı olmamın anlamı yoktu. Uzunca süren yolculuktan sonra eğlence yerine vardık. Arabayı park etti kapımı açtı, eteklerimi toplayarak indim.

"Göğüs dekoltene dikkat et, sakın üzerindeki şalı çıkarma."

"Neden? Hava sıcak."

"Vaktimiz olsaydı üzerindeki elbiseyi çıkarttırırdım. Bir daha bu kadar açık kıyafet giymeni istemiyorum."

"Ne hakla?"

"Kocan olma hakkıyla. Mine bu gece beni seviyormuş gibi davran, eve gidince yine eski halimize döneriz." Elini uzattı, çekingen davranınca yüzü daha çok kardı "Elimi tutacak mısın, yoksa kaçmaya devam mı?"

"Bu sıralarda kaçan ben değilim sensin!"

"Neden acaba bir düşün istersen?"

Daha fazla aksilik etmeme gerek yoktu, iyice tadımız kaçacak aramızda ki uçurum büyüyecekti... El ele tutuştuk, of ne güzeldi Ahmet'i yeniden hissetmek. Kalabalık bir grup tarafından karşılandık, herkes birbirini tanıyordu. Bu gece Ahmet'e çok ihtiyacım vardı.

Nihal bizi görür görmez yanımıza geldi, sevinçle sarıldım öptüştük. Arkasında duran Esra kuru bir selamla yetindi. Ama Ayaz'ı çok bir tavırla öptü. Gözleri de bendeydi gülümseyerek baktım. Yaptığı şovu önemsemediğimi anlayınca sinirlendi.

Gece ilerledikçe alkol su gibi akmaya başladı. Ahmet girişte tek bir kadeh şarap almış hâlâ onu elinde tutuyordu. Hep yanımdaydı

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

olan belimden hiç çekmedi, dans müziği çalınca kendimi kollarında buldum. "Rahatla sevgilim, biz daha yeni evliyiz gülümse. Herkes bize bakıyor." Çevreme bakınca haklı olduğunu gördüm. Özellikle Esra o çıpıl gözlerini bize dikmişti, oyununa oyunla karşılık verme vaktiydi.

Kollarımı Ahmet'in boynuna doladım, vücutlarımız birbirine yapışmıştı. Ne yapıyorsun der gibi yüzüme baktı. "Sadece oyun oynuyorum, senin istediğin gibi." Sarıldı, ellerini sırtımın çıplaklığında hissediyordum. Bel kemiğim boyunca okşadı. "Yapma!" diye fısıldadım.

"Oyun oynuyoruz ya sevgilim bunların hepsi sadece gösteriş. Ben etkilensem bile biliyorum ki sen asla etkilenmezsin."

O kadar sıkı sarıldı ki göğüslerimin ezildiğini hissettim. "Sen karşı çıksan da vücudun beni arzuluyor, göğüs uçların taş gibi oldu."

"Hayır!"

"Evet, aşkım sana ispat etmemi ister misin?" Eli göğsümü avuçladı, bir parmağı ispat etmek istediği uçlarda dolaşıyordu. İçimde sıcak lav iniyor gibiydi etrafıma baktım. Dans pistinde değildik. Ağaçların arasındaydık.

Ne zaman getirmişti beni buraya "İnandın mı bana?"

"Sadece bir tepki, soğukta da aynı hale gelirler." Havanın sıcak olduğunu söylemezdi umarım. Nefesimi ayarlamaya çalışıyordum. Sonraki hamlesine hiç hazırlıklı değildim, elini dekoltemden içeri soktu göğsümü avuçladı, dudaklarını dudaklarımda hissettim. Umutsuzca öpüyordu birden bıraktı "Git hemen uzaklaş benden." Sırtını döndü. "Ahmet!"

"Hadi Mine git, yaptığım hataydı senin vücudun sadece tepki veriyor. Beni arzulamayacağını sindirmeye çalışıyorum. Hiç kolay olmuyor. İnan hiç kolay olmuyor."

Sersem gibi olmuştum. Kadehler dolusu içki içmiş gibiydim. Birbirimizi görmeden ikimizde farklı duygular altında acı çekmiştik. Şimdi yan yanayken çok daha fazla acı çekiyorduk. İstediğini yaptım adım adım uzaklaştım... Havuzun kenarına kurulmuş masaların birinde durdum. Kimseyi tanımıyor hatta şu an tanımak dahi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

istemiyordum. Düşüncelerim karmakarışıktı... Gel desem, seni sevmiyorum desem! Cesaretim yoktu...

"Ne o, Ayaz çabuk bıktı galiba senden?"

"Ne diyorsun sen?" Esra burnumun dibinde sırıtıyordu.

"Yakında başından atar seni, bir adamı ağına düşürebilmek için çocuk peydahlayan kadın iğrençtir."

"Ağzını toplada konuş bana saygısızlık edemezsin."

"Nesin sen, bir hiç!"

"Esra mısın nesin, defol git başımdan şimdiye kadar onu elde edemediysen bu benim suçum değil, demek ki seni benim kadar istememiş."

"Bizim yaşamımıza uymuyorsun, yakında o da bunu anlayacak."

"Sizin yaşamınız ne? Yiyip içip böyle astronomik paraların su gibi akıtıldığı saçma partiler vermek mi? Yaza merhaba partisi, kışa elveda partisi. Kalbinde biraz merhamet olan kişi bu saçma partilere para yatıracağına fakirlere yardım eder."

"Sen benim partime saçmamı diyorsun?"

"Senin miydi parti, belli gösteriş budalası." Sinirlerim son sınırına dayanmıştı. Çığlık çığlığa bağırmak istiyordum.

"Ne oluyor sevgilim kim bu!"

"Ne olsun sevgilim bu varoş gülü, partimize hakaret ediyor."

"Sen bu yılanın sevgilisi misin?" Adam kırk yaşlarında vardı, kırmızı renkte pantolon ve gömlek giymiş, yakasına fular takmıştı. Gülmemek için kendimi zor tuttum.

"Evet." diye ağzını yaya yaya konuştu. "O zaman sevgiline sahip çık, kocam ona bakmadığı için bana hakaret ediyor."

"Yalancı, basit kadın..."

"Ben var ya seni..." Bu kadının saçını başını yolacaktım, hareketlendiğim anda Nihal koluma girdi.

"Bana bak Esra günlerdir söylendin durdun. Ayaz'ın seni tercih etmemesine bozuldun. Ayaz'ın hiçbir zaman tercihi olmadın. Kaç kez seni uyardım, ilk fırsatta Mine'ye saldırdın. Senin basit dediğin kadın senin yanında İngiltere kraliçesi olur. Bundan sonra hiçbir

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

aşınlığına katlanmayacağım. Yürü Mine gidelim, şunun seviyesine düşme."

Kadın, Nihal'in ona karşı olmasına inanamıyormuş gibiydi. "Nihal sen benimle nasıl konuşuyorsun, hem de bu basit kadın için!"

İşte şimdi tellerim birbirine değmişti. Ayaz'la aramızda oluşan gerginliğin sinirini bu sosyete yosmasından çıkarmamın tam zamanıydı. "Bana bir saniye müsaade et Nihal, ben bu kadının ateşini söndürmezsem ömrüm boyunca pişmanlık yaşarım."

"Buyur arkadaşım sahne senin."

Esra'nın üzerine yürümeye başladım, geri geri gidiyordu. Yumuşak sevgilisi ağzına elini koymuş bizi seyrediyordu. Ve sona geldim, iki elimle birden göğsünden ittim havuzun içindeydi. "İşte şimdi ateşin biraz sönmüştür. Tekrar Alev alırsan gel bir daha söndüreyim."

"Ne oluyor burada." diyen Ahmet Ayaz, şaşkınlıkla havuzun içinde çırpınan Esra'ya bakıyordu. Sadece o mu partide olanların hepsi havuzun çevresine toplanmışlardı.

"Daha ne olsun arkadaşım, sevgili karın ateşi başına vurmuş terbiyesizler için itfaiye görevini üstlendi. Hadi artık buradan gidelim. Zaten sevimsiz bir partiydi." Nihal benden önce cevabı vermişti... Koluma girdi, yanımda olduğunu tüm misafirler gördü. İçlerinden birçoğu gülüyordu.

Esra sudan zorlukla çıktı, elbisesi sarkmış, saçı başı dağılmış bir haldeydi, yüzünde akmış rimelle zombilere benziyordu. Ayaz'ın koluna yapıştı.

"Bak Ayaz terbiyesiz karının bana neler yaptığını gördün mü?"

Sesi ufak kızlar gibi incelmiş şımarıkça bir tona bürünmüştü, iğrenç kadındı iğrenç!

"Benim karıma terbiyesiz diyecek kişi daha anasının karnından doğmadı, ne yaptıysa doğrusunu yapmıştır. Nihal'in dediği gibi senin ateşin daha sönmemiş."

Kolunu silkelemesiyle Esra yine suyun içini boyladı, Ayaz elini uzattı tuttum. "Hadi Mine gidelim buradan."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Nihayet bu iğrenç yerden gidiyorduk.

Nihal gülmekten bir hal oluyordu. "Helal sana Mine yıllarda yapamadığını yaptın. Ay içim rahatladı vallahi şımarıklıklarından fenalık gelmişti."

Ahmet durdu, yüz ifadesi korkunçtu.

"Sana kötü bir şey mi söyledi, üzdü mü seni?"

"Yo seninle evlenmek için çocuk peydahladığımı, seni tuzağa düşürdüğümü, yakında benden bıkıp bırakacağını söyledi. İğrenç, yalancı ve basit bir kadın olduğumu ekledi. Aranıza hiç yakışmadığımı ilave etti. Bir hiç olduğumu söylemeyi de ihmal etmedi. Bu sözlerinin içinde en hoşuma giden varoş gülü oldu, tam isabetti."

"Canına okuyacağım onun." Eve geri dönmeye kalkınca kolunu tuttum. "Gerek yok, cevabını ıslanarak rezil olarak aldı. Bir daha bana bulaşırsa daha kötü olacak. Ben onun gibi pamuklara sarılarak büyümedim. Dediği gibi varoşların çamurunda yoğrularak kendini korumayı öğrenerek büyüdüm."

Nihal sevecenlikle sırtımı okşadı "Sen bu sözlerin hiçbirine aldırma, cevabını çok güzel verdin. Ayaz sende daha fazla uzatma, senden de aldı cevabını. Onun ne mal olduğunu herkes biliyor. İlk işim onu mağazamdan kovmak olacak."

"Ortak değil miydiniz?"

"Yok canım, ben açınca yalvardı yakardı. Bu sıralarda modaymış. Tüm sosyete kadınları bir yerler açıyormuş. Bende geleyim dedi acıdım eh gel dedim. Herkese ortağız deyince bozuntuya vermedim. Ama bu saatten sonra müşteri olarak bile kapımın önünden geçemez."

Nihal'le vedalaştık, arabaya bindik. Yola çıktık, Ahmet'in yüzü asıktı.

"Seni böyle seviyesiz bir ortama soktuğum için özür dilerim. Üzülmene neden oldum."

Umursamıyormuşçasına omuzlarımı silktim. "İlk gördüğümde anlamıştım. Kıskanç bir kadının sözleri benim için önemli değil

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bunları aşalı çok oldu, seninle paran için veya konumun için evlenmediğimi sende bende çok iyi biliyoruz."

"Evet, benimle ne için evlendiğini biliyorum... Benim zorumla!"

Umursamıyorum desem de hâlâ öfkeden kanım kaynıyordu "Niyetin kavga çıkarmak mı?"

"Gerekiyorsa edelim, susmaktan bıktım."

"Her gece çıkıp giden sensin, ben değilim."

"Senden uzak durmak gün geçtikçe zorlaşıyor. Yan odamda uyuduğunu bilmek sana dokunamamak, hele senin beni istemediğini bilmek. Ne yapacağımı bilemez haldeyim. Hiçbir şeye yoğunlaşamıyorum. Ne yapmamı istiyorsun Mine? Ne dersen yapacağım."

Bende yalnız gecelerden, günlerden bıkmıştım. Beni en çok üzen, zoruma gidense aramızda ki suskunluktu. Ahmet'imin muhabbetini özlemiştim. "Aramızda hiçbir şey olmamış, geçmemiş gibi arkadaş olamaz mıyız?"

"Pekâlâ, senin istediğin gibi sadece arkadaş olacağız."

Minel'i Hafize teyzemlerden almaya gittik, uyuduğunu sabah almamızı söyledi. İyi uykular dileyerek odalarımıza çekildik. Söyledikleri uzun süre kafamın içinde doladı durdu, yine beni hayal ediyor muydu? Evlilik onun için neyi değiştirmişti, ille evlendi diye benimle birlikte olması gerekmezdi, istediği kadınla ihtiyacını giderebileceğini biliyordum. Ama o beni istiyordu. İstem dışı gülümsemek vücudumun gevşemesi, mutlu mu olmuştum ne?

Gece yarısı odamın kapısının tıklatılmasıyla yerimden fırladım, kesin kızıma bir şey olmuştu. Hızla kapıyı açtım Ayaz giyinik haldeydi oldukça heyecanlı görünüyordu "Mine ben gidiyorum nihayet iz bulunmuş."

"Kimin, neyin?" Uyku sersemliğinden olayı idrak edemiyordum. "Muzaffer denilen adamı bulmuşlar." Koşarak merdivenlerden inmeye başladı. Peşinden koştum. Kızımın iyi olduğunu duymak içimi rahatlatsa da, Ahmet'in başına kötülük gelebileceği düşüncesinden ürkmüştüm.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Lütfen dikkatli ol bana, bize geri dön." döndü bana baktı. Parmak uçlarıyla yanağımı okşadı... "Döneceğim, merak etme. Seni sizi bırakmam..."

Parmaklarının değdiği yer ateş gibi yanıyordu, elimi yanağıma koydum hoşuma gitmişti.

***

Sabah ezanı okunurken ben camın önündeydim, hâlâ gelmemişti. Evin içinde boğuluyordum, üzerime hırkamı giyip uzun süre bahçede dolanıp durdum.

Ben değil miydim uzak dursun diyen? Neydi şimdi bu merak? Ama bu durumda kim olsa merak ederdim. Abartmanın anlamı yoktu. Bir geç kaldı, iki nerede bu adam, üç başına bir şey mi geldi dört niye telefonunu açmıyor.

"Yine korktun mu, saymaya başlamışsın." Birden sesini duyunca olduğum yerde sıçradım.

"Beni korkuttun. Niye haber vermedin?" Geldiğine çok sevinmiştim...

"Üşümüşsün içeri girelim."

Eve girip salona geçtik, ne olduğunu çok merak ediyordum. Koltuğa oturdu, yorgun olduğu o kadar çok belliydi ki, yanına oturdum. "Ne oldu?"

"Olaylar çok çabuk gelişti. Adam bildiğimiz mafya babalarından, o kadın eskiden onun çalışanı ve sevgilisiymiş. Üç sene evvel onları polise gammazlayarak, ardından da kasalarında ne var ne yok alarak ortadan kaybolmuş. Adam o zamandan beri onu arıyormuş. Polise birlikte gidelim deyince adam bana güldü. Biz işimizi polisle yapmayız dedi. Kuyruk acısı çok fazla, onlarda ulaşamamışlar. Sadece adamla dertleşmiş oldum. O gece, birlikte olduğumuz gece nerede olduğunu sordum İzmir'deyim deseydi elimden çekecek vardı"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Muzaffer'in beni döven adam çıkmadığına sevinmiştim, böyle belalı adamlarla dalaşmasını benim yüzümden zarar görmesini hiç istemezdim. Yüreğim sıcacık oluverdi...

"Ne kadınmış!"

"Profesyonel dolandırıcı, hırsız. Erkekleri kandırmak için kullandığı meziyetlerini saymıyorum. Tek başına bu işleri yaptığını düşünmüyorum. Mutlaka arkasında güçlü kişiler var. Hadi beni bir tarafa bırak, belalı bir adamdan bile korkusu olmamış."

"Bir gün mutlaka hata yapacaktır."

"Ben vazgeçmeye karar verdim. Olan oldu poliste kaydı var. İntikam için peşinde çok adam var, elbet birinden biri yakalayacaktır. O zaman bana ve günahsız hastalara verdiği zararın cezasını kanun belirler. Bir yakalansın, en yüksek cezayı alması için elimden geleni ardına koymayacağım. Ondan ne kadar nefret etsem de seni tanımama sebep oldu..."

"Peşini bırakma sebebin bu mu?"

"Seni ve kızımı tanımak bence her şey demek, birkaç saat uyumam gerek yoksa yarın işe gidemeyeceğim."

"Ne yapıyorsun? Kalk odana git!"

"Kanepedeyiz, biraz kucağında uyuyayım. Birkaç saate kadar çalışanlarımız gelir, zaten biz arkadaşız bu kadar panik yapma yoksa benden etkilenmeye başladığını düşüneceğim."

"Sen kız arkadaşlarının kucağında mı uyursun?"

"Sen en özel kız arkadaşımsın, hadi kıpırdayıp durma. Bak uyudum bile..."

Başını kucağıma iyice yerleştirip, bir elimi alıp başına koydu. "Biraz alnımı ov gerginlikten ağrımaya başladı. Hadi başla tarçın, arkadaşına bu iyiliği yaparsın herhalde!"

Uzunca süredir bana tarçın demiyordu, içim sıcacık oluverdi. "Senin arkadaş tanımınla benimki pek uyuşmuyor gibi. Eh madem öyle, ileride başka erkek arkadaşlarım olursa senin bana yapturdıklarını onlara yaparım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sakın deneme, mümkünse hiç erkek arkadaş edinme. Tek erkek arkadaşın ben olacağım. Bak başımı daha çok ağrıttın."

"Despot, kıskanç..."

"Evet, kıskancım. Sana bakan gözleri bile kıskanıyorum. Bunu hiçbir zaman inkâr etmedim. Öf hadi ov başımı uyuyayım. Dur bakayım gençler ne diyordu *'Kanka'* evet hadi *kankacığım* ov!"

"Şımarık!"

Çok şirindi, nasıl ret ederdim. Alnını yavaşça ovmaya başladım. Çok geçmeden rahatlamış gerçekten uykuya dalmıştı. Ona istediğim gibi dokunuyordum ve midemde hissettiğim bulantı değil vücudumda uçuşan binlerce kelebekti. Derin uykudaydı eğilip yanağından öptüm kokusunu çok seviyordum.

Birkaç saat sonra gelen Füsun Hanıma ses yapmamaları için işaret ettim. Bacaklarım uyuşmaya başlamıştı ama uyandırmaya kıyamıyordum. Ben kıyamasam da kızı bir güzel kıydı. Üzerine tırmanıp göğsüne yattı. Ağzıyla burnuyla oynamaya başladı. Kızını başından tutarak göğsüne sıkıca bastırdı. "Benim güzelim gelmiş. Annenin kucağı çok rahat, izin versen biraz daha dinlensem bebeğim"

Hafize teyzem gülen gözlerle bizi seyrediyordu.

"Hadi kalk ev halkı geldi."

"Of o kadar geç mi oldu?"

Kucağımdan kalkmıyordu "Ahmet Ayaz, ben taş değilim bacaklarım uyuştu."

"Kim demiş onu kanka, taş gibisin taş." Bu adam resmen benimle dalga geçiyordu, gülerek omzuna vurdum.

"İnsan arkadaşına vurur mu?"

"Arkadaşının kucağını kendine mesken tuttuysan, üstüne de dalga geçiyorsan vurur."

"Çok rahat, sıcacık, mis kokulu..." Sözlerin içeriği Ahmet'in bakışları gibi değişmeye başlamıştı. Şimdi kucağımda ki başının ağırlığını çok daha fazla hissediyordum. Kanım delice akmaya başladı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Kalk artık Ahmet Ayaz." diye fısıldadım. Elini uzatıp yüzümü okşadı.

Füsun abla kahvaltının hazır olduğunu söyleyince mecburen kalkmak zorunda kaldı. Birlikte yukarı odalarımıza girdik. On dakika sonra kahvaltı masasındaydık.

"Yarın yurt dışına gidiyorum."

İçim bir boş olmuştu "Ne zaman döneceksin?"

"Bir haftayı bulur herhalde, bazı bağlantılar yapmam gerek. Siz de bu sıcakta burada duracağınıza Ayvalık'taki yazlığa gidin. Annemlerde oradalar, işim bitince bende gelirim."

"Aslında fena olmaz. Minel de eğlenir." Burada yalnızlıktan sıkılmaktansa, aileyle bir arada olmak daha iyi olacaktı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



12. BÖLÜM

Gideli üç gün olmuştu, ev onsuz ne kadar boş geliyordu. Bavullarımızı hazırlayıp Salıha anneye geleceğimizi bildirdim. Hafta sonlarında memleketlerine gitmeye karar verdiler. İçim daha da rahatlamıştı.

Kızımla birlikte yine yolculuğa çıktık. Bu sefer kaçmıyorduk. Yekta ile Ezgi aklıma geldi. Arada bir konuşuyorduk, nişanlanmışlardı. Evlenmek için durumlarının düzelmesini bekliyorlardı. Aldıkları iki kuruş maaşla yakın zamanda evlenemeyeceklerdi. Ahmet Ayaz gelince konuşmaya karar verdim. Bir şekilde onlara yardımcı olmalıydım. Bu koca şehirde beni hiç yalnız bırakmamışlar, yardım etmişlerdi.

Bizi Meltem karşıladı. Denize sıfır, ağaçlar içinde çok şirin bir sayfiye evi. Minel gelecek diye salıncak bile kurdurmuşlardı. Ağaçların arasındaki hamağa bayıldım. İlk işim içine yatıp keyif yapmak olacaktı.

Dedesi Minel'i görünce hemen kucakladı. "Kızım karnı tok ah tatlısı, ben bu fıstığı dolaştırmaya götüreceğim. Arkadaşların sende torun ne zaman deyip duruyorlardı gidelim de torun görsünler."

"Her şeyi tamam dedesi, iki saat sorun yok."

Onlar gidince Meltem kalacağım odayı gösterdi. "Burası abimin odası, sadece ona ait. Tabii şimdi senin de odan, Minel'in yatağını biraz sonra getirirler. Hadi gel dede torun gezerlerken bizde denize kaçalım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"İlk çarşıya gitsek, ben mayo getirmedim buradan alırım diye düşündüm."

"Benimkilerden vereyim desem üst kısım oldukça küçük gelir. Hadi hemen gidelim oradan da denize gideriz."

Değişik renklerde birkaç bikini aldım. Mayo alacağım dememe rağmen Meltem ille bikini alacaksın diye ısrar etmişti. Yine de onun gösterdiği bikinileri almaya cesaret edememiştim. Onun aldırmaya çalıştıklarından biraz daha kapalıydı. İki tanede havlu elbise alınca benim alışverişim tamamlandı. Son giydiğimi üzerimden çıkartmadım.

Güneş güzel, deniz güzeldi. Bir saat kadar sahilde keyif yaptık.

Meltem "Şu erkeklerin komikliğine bak." diye söylenip duruyordu.

"Ne? Kim komik?"

"Yanımızda erkek yok ya bakışlarına bak şapşalların. Gönül diyor ki git yanlarına sizin karınıza kızınıza böyle bakılsa ne yaparsınız de. Bir kadın rahatsız olmadan denize girip güneşlenemeyecek mi?"

"Maalesef bunu önlemenin imkânı yok. Yanında erkek yoksa tavlanacak kadın gözüyle bakıyorlar. İlgilenme yüz bulamayınca vazgeçerler." Oflaya puflaya gözlüğünü taktı güneşlenmeye başladık. "Bari görüp de sinir olmayayım."

Deniz kenarında fazla oyalanmadık, aklım Minel'deydi. Kızım gezisinden dönmüş dedesinin kucağında babaannesi tarafından doyurulуyordu. "Size zahmet oldu, ben besleseydim."

"Yok, kızım burada kaldığın sürece gezmene bak, torunumuzla biz ilgileneceğiz. Ufak bebeği özlemişim, senelerdir torun hasreti çekiyoruz zaten. Minel bize piyango gibi oldu."

Kızımı gerçekten el üzerinde tutup seviyorlar bana da çok iyi davranıyorlardı. Doğru karar verdiğime bir kez daha emin oldum. Kızımı şımartmaları için dedesiyle, babaannesinin bakımına bıraktım.

Ahmet Ayaz gittiğinden beri sık arıyordu. Yine telefonum çaldı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Selam kanka vardınız mı?"

"Çoktan Meltem'le denize bile girdik"

"Deniz güzel miydi, ben burada pişiyorum."

"Çok ama çok güzeldi. Aşırı sıcak değil, deniz çarşaf gibi insan içine girince rahatlıyor. Şezlonga oturup buz gibi meyve suyunu yudumlayınca da için bir hoş oluyor. Hele bir ara garsondan üzerine buz atılmış meyveler istedik, denizi seyrederek yemek çok güzeldi. Ooh içim serinledi."

"Sen bana nispet yapıyorsun, hain seni. Bir geleyim ben senin içini bir hoş edeceğim. Asılan olmuyor değil mi?"

"Asılan var desem ne yapacaksın, Süpermen gibi uçarak gelip yumruk mu atacaksın?"

"Belli mi olur?"

"Merak etme kimsenin asıldığı yok." Kıskançlığı hoşuma mı gidiyordu ne...

"İstediğin bir şey var mı?"

"Yok, zaten yurt dışından yapılan alışverişe karşıyım. Ülkemizde de tüm markaların şubeleri mevcut, niye paramızı yabancılara yatıralım."

"Milliyetçilik var sende."

"Ülkemi çok seviyorum orası doğru. Düşüncesizce harcanan paraları kızıyorum."

"Desene senin bu cimriliğinden yakında ben dünyanın birinci zengini seçilirim."

"Ben cimri değil tutumluyum. Paramı yurt dışında çarçur edeceğime ülkemde ederim. Sen yine de o beğendiğim parfümü unutma." Dediğimde gülmeye başladı.

Telefonu kapatırken ikimizde gülüyorduk.

Minel ve ben el bebek gül bebek şımartılıyorduk. Hiç aile sahibi olmamış ben mutluluktan uçuyor gibiydim. Kayınpederimle tavla oynadık, tabii boyumun ölçüsünü aldım. Kayınvalidemle sabah yürüyüşleri yapıp gelirken sıcak ekmek, simit alarak kahvaltıyı hazırladık. Meltem çok iyi arkadaştı, çocukluğundan beri buraya geldiği

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

için çevresinde arkadaşları çok oluyordu arada bir onlara katılıyordum. Kızımla kısa yürüyüşler yapmayı çok seviyordum. Kimse kimseye karışmıyordu. Evin tek şartı her ne olursa olsun telefonunuzu çalınca duyabilecek mesafede tutmaktı. Çok mantıklı gelmişti. Böylece sorunsuz eğlenilebiliyordu. Sabah kahvaltıları hariç öğle ve akşam yemeklerinde de baskı yoktu. *'Eve bildirin istediğiniz yerde* ...mız' şartı vardı, çok rahat ediyordum.

***

Biz de bebişimle öğlen yemeğine çıkmıştık. Artık arabasında durmuyor yürümek istiyordu. Elimi tutmak istemeyince korkuyordum. Adım adım gidiyorduk, oldukça minik adımlar;

"Kızım yürü."

"Ih." Bir karıncanın başında beş dakika...

"Kızım yürü."

"Ih." Bir çiçekte on dakika...

" Minel pusetine bin."

"Ih."

"Yeter ama Minel eve varmamız akşamı bulacak." Kucaklayıp pusetine bindirmek istedim ağlamaya başladı, iyice şımarık olmuştu.

"Benim kızın annesini üzüyor muymuş?" Diyen sesi duyduğumda sevinçle arkamı döndüm. Gelmişti, kızını kucağına alıp öperken gözleri bendeydi. "Özledim seni." O kadar güzel bakıyordu ki uzandım yanaklarından öptüm. Ben de çok hem de pek çok özlemiştim. "Hoş geldin!"

"İlk kez beni kendi isteğinle öpüyorsun daha mı sık yolculuğa çıksam?"

"Daha sık çıkarsan alışkanlık olur, sadece kuru bir hoş geldin alırsın."

"Her şeye bir cevabın var değil mi?"

"Olmaz mı ben varoşların gülüyüm. Susmak bizim klâsımızı bozar."

"Senin gibi varoşa can kurban."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Gülerek kolunu omzuma attı, kolunun ağırlığını zevkle kabul lendim itiraz etmediğimi görünce sanki yüzü mutlulukla ışıldadı ağır adımlarla eve doğru yürüdük. Bana iki saattir cadılık eden Minel babasını görünce prenses olmuştu. Sevgi sözcükleri, yurt dışından getirdiği haberler mini atıştırmalıklarla sohbet bitti, Minel babasının kucağında uyuklamaya başladı.

Ahmet Ayaz'ın "Hadi denize gidelim!" teklifiyle kayınvalidemize baktım. "Siz gidin kızım ben evdeyim, Minel'e biz bakarız. Zehra yanımızda gönül rahatlığıyla eğlenmenize bakın."

Yardımcının olması içimi rahatlatıyor, Minel çok fazla zorluk vermiyordu... Bu kadına bayılıyordum, sadece ona mı kayınpederimde çok anlayışlıydı.

Odama çıkıp, kadınca bir içgüdüyle şimdiye kadar oldukça açık diye giymediğim bikinimi üzerime geçirdim. Ateşle oynuyordum, hangimizin kavrulacağı belli olmayan bir ateşti. Havlu elbisemi de giyince hazırdım. Ne ara üzerini değiştiğini anlamasam da Ahmet Ayaz benden önce hazırlanmış hatta kahve içiyordu. Elinden masanın üzerine bıraktığı kahve fincanını alıp son yudumunu içtim. Ahmet Ayaz "Söyleseydin sana da yaptırırdım." derken elini uzattı, parmağını dudak kenarımda gezdirdi. Kendi ağzına götürdü parmağına bulaşan kahve bir anda yok oldu...

Telaşla çevreme baktım yaptığı hareketi gören varsa utançtan yerin dibine girebilirdim. Kimseler yoktu, alevler ayak parmaklarımdan başlayıp vücudumda yükselerek yüzüme hızla yaklaşırken yutkunup sırtımı döndüm. "Gerek yok yetti." dediğim anda kahkahasını duydum. Tecrübeliydi, beni ne hale getirdiğini anlamış olmalıydı.

***

Sahil oldukça kalabalıktı, hafta sonu olduğundan yakın bölgelerden gelen çok olmuştu. Bir an üstümü çıkartmasam mı diye düşündüğüm an vazgeçtim, rahatsızlık verme sırası bana gelmişti... Ahmet'in tepkisini merak ediyordum. Şezlonga oturup havlu elbisemin fermuarını göğüslerime kadar açtım. Ahmet'e baktım elimi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

takip ediyordu, yutkunduğunu gördüm. "Sakın o fermuarı daha fazla indirme! Yürü buradan gidiyoruz."

Emelime ulaşmıştım, şimdi ne olacaktı. O anda aklıma gelen söze güldüm; Kaşınanı kaşırlar.

"Niye gülüyorsun sen?" Derken sert sert yüzüme bakıyordu.

"Hiç ileride adam düştü de ona güldüm."

"Senin niyetin beni deli etmek..."

Arabaya bindik "Nereye gidiyoruz."

Yüzüme bakmadan "Gidince görürsün." cevabını verince susum sesi pek hoş değildi... Yarım saate yakın yolculuktan sonra tepelik bir yerde durdu. Aşağı inen dik patika yoldan inmeye başladık. Oldukça ufak bir koyla karşılaştım. İndiğimiz yerdeki ağaçlar yoğundu, yukarıdan ve yanlardan asla görünmeyecek şekilde büyümüşlerdi. Deniz içeri sokulmuş doğal havuz şeklinde güneş ışınlarıyla parlıyordu. "Çok güzel"

"Bende burayı çok severim, çocukken keşfetmiştim. Şimdi sevgilim istediğin gibi soyunabilirsin."

"Ih."

Yalancı pehlivanlık edip adamı deli etmiştim, şimdi ne yapacağımı bilemez haldeydim.

Duraksadığımı anladı "Onca insanın içinde soyunurken hiç çekinmiyordun, hiç endişen olmasın sana parmağımın ucunu bile sürmem arkadaşını." Üstünü çıkardı koşarak denize atladı, hızlı kulaçlarla açılmaya başladı.

Soyundum, deniz çok güzeldi kendimi suya bıraktım. Ben daha denizin içindeyken dışarı çıktı, benden tarafa bir kez bile bakmamıştı. Arkasından çıktım, bakmak istemesem de gözüm ona kayıyordu, hem niye bakmayacaktım o benim kocamdı. Sırt kasları, bacak kasları yürüdükçe dalgalanıyor o dalgalar bedenimi karıncalandırıyordu. Başını vücudunu üstünkörü kuruladıktan sonra havlusunun üzerine yüzükoyun uzandı.

"Sırtıma güneş kremi sürer misin?" Hiç sesimi çıkarmadan elime döktüğüm kremi sırtına yaymaya başladım. Ağır ağır yedirerek, çok

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mu sıcak olmuştu bana mı öyle geliyordu. Olur, olmaz yerlerimde kasılmalar hissediyordum.

Daha fazla süremezdim kendi tarafıma yüz üstü uzandım, vücudumun tepkilerini düzenlemeye çalışırken, bu sefer onun eller sırtımdaydı. İlk hissettiğim güneş kreminin serinliği sonrası onun ellerinin sıcaklığı oldu. "Gerek yok!" Diyerek itiraz edeyim dedim, dinlemedi ellerini çok daha fazla dolaştırmaya başladı.

"Olmaz mı, güneşin en sıcak olduğu an, yanmanı istemem." Of ki ne of, hislerime hâkim olamadan, bu sefer daha yoğunlaşmışlardı. Her hücremde Ahmet'in ellerinin verdiği hazzı hissediyordum. Bikinimin iplerini çözdü. "Yapma." Diye fısıldadım.

"Şiiiti sakin ol hiçbir şey yapmayacağımı göreceksin." Ne muydu bir şey yapmayan hali, sırtım, kollarım, bacaklarım ve göğsümün tam kenarına değen parmaklar. Nefes almayı bıraktım boğuluyordum. "Bitti şimdi rahatça güneşlenebilirsin."

Bitmişti... Bitmişti... Bitmişti... Yattığım yerde kalıp gibi kalakaldım. Hissettiğim neydi hayal kırıklığı mı? Yoksa o dayanamayıp benimle sevişmek isterse, yine eskileri hatırlamanın verecek olduğu his mi?

Ya da benimle delicesine sevişmesini istediğimden mi? Hangi hissim için hayal kırıklığı yaşıyordum?

O denizdeyken ben kıyıda, o kıyıdayken ben denizdeydim. Vakit geç olunca toparlandık eve döndük. Boran ve Rüzgâr da gelmişlerdi. Selamlaştık, kucaklaştık ev daha da şenlendi, Minel'in keyfine diyecek yoktu. Bir amcasının kollarından, öteki amcasının kollarına geçip duruyordu.

Aceleyle duş alıp yanlarına indim, gece mangal yakılmasına karar vermişlerdi. Genç erkekler alışverişe çıkınca, kaynpederim mangal işini üstlendi.

Mangalın yanındakiler tam benim istediğim malzemeler olunca ağzım sulandı. Deniz çok acıktırmıştı.

Kaynpederim, "Oğlum koca koca kabakları neden aldın?" Diye sordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Mine seviyor, mangalda kızarınca çok güzel oluyorlar." Etten daha çok kabak yenmişti.

***

Gençler dışarıya gitmeye karar verdiler. Hep birlikte dans edilebilecek yazlık bara girdik. Arkadaşları çok fazlaydı, bizi gören yanımıza geliyordu.

Bir süredir oldukça yakışıklı bir erkeğin göz hapsindeydim, mümkün oldukça onun olduğu tarafa bakmamaya çalışıyordum. Korkuğum başıma gelmişti, adam yanımda bitti...

"Dans edelim mi?"

"Edemez." Ben ret etmeden Ahmet Ayaz söze atlamıştı.

"Sen ne karışıyorsun Ayaz, her kadın senin tekelinde mi olacak?"

"Kendisi karım olur, başka bir diyeceğin var mı?" Sesi gittikçe yükselince elini tutup sıktım, bana da ters ters baktı.

"Sen evlendin mi, nerden bileyim kardeşim. Pardon!"

Adam apar topar yanımızdan uzaklaştı. "O kadar bağıracak ne vardı?"

"Benden o kadar uzak duruyorsun ki millet seni tek sanıyor."

"Niye ben uzak duruyormuşum, arkadaşlarınla muhabbet eden sensin."

"Sana karım gibi davranmamada sen engel oluyorsun."

"Ne bu haliniz? Birbirinizi ya öpecek ya da öldürecek gibisiniz."

İkimizde aynı anda "Rüzgârrrr..." dedik

"Tamam, tamam gittim ne haliniz varsa görün!"

Eve dönerken ikimizin de suratı asıktı, aramızdaki gerilim dorukta tırmanmış bir haldeydi. Saliha anne bizi karşıladı. "Kızım Mikel'i uyutup beşiğine yatırdım."

"Teşekkür ederim, iyi geceler!"

Ahmet Ayaz kardeşleriyle bahçedeki koltuklara oturmuştu. Ona hiç bakmadım sanki adamı ben çağırmıştım. Hırsla odama gittim

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

soyundum bir duş iyi gelecekti. Tam geceliğimi giyip yatmıştım ki kapı açıldı.

"Senin ne işin var odamda?"

"Burası benim odam, şimdi de ikimizin odası."

"Git başka odada yat!"

"Tüm odalar dolu ve hatırlarsan ailem bizi gerçekten evli sanıyor."

"Yerde yat o zaman."

"Kim demiş onu? Rahat yatak varken yerde yatamam. Gece üzerime de saldırmazsın nasıl olsa."

"Ne saçmalıyorsun sen?"

"Benden etkilenmediğine göre birlikte yatmamız sorun olmamalı sevgili arkadaşım." Soyunmaya başlamıştı, gömlek ve pantolon bir çırpıda çıktı. "Kenara çekil!" Adam resmen yatağımdaydı. Sırtını döndü yastığa birkaç kez yumruk attı amacı kabartmak olsa da niyetinin hırsını çıkarmak olduğu belliydi... Adam yarı çıplaktan bile çıplaktı "Senin pijaman yok mu?"

"Bu sıcakta pijama ve ben ikilisi asla bir arada olmaz."

"Bir şort giyseydin bari."

Yatağın kıyısına kadar kaydım, Minel'i yanımıza mı alsaydım? Ama bu sıcakta üçümüz aynı yatakta pişerdik.

Bende sırtımı döndüm, biraz daha kenara kaydım. "Ha gayret birkaç santim daha gidersen kendini yerde bulacaksın." Sesimi çıkarmadım dalaşmak istediği belliydi. Derin soluklarını duyana kadar diken üstünde duruyor gibiydim nihayet uykuya daldığından emin olunca bende gözlerimi kapadım.

Eller... Eller geceliğimin yakasından girmiş göğsümü avuçlamıştı. Soluklarını dinledim tam kulağımın dibindeydi uyuyordu. Eli hareketlendi göğsümü hafifçe okşadıktan sonra elini çekti. Tutuğum nefesimi tam bırakacaktım. Kolunu belime sardı kendine iyice yapıştırdı. Tüm vücudunu hissediyordum. Kalçalarım onun baskısı altındaydı. Sakinledi elini tekrar göğsüme götürdü. Yangın var diye bağırasım geldi. Gerçekten yanıyor gibiydim. Daha önce

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

farkında bile olmadığım yerlerim sızlamaya başladı. Bir sakin ol... Bu uyuyor... Üç bir kez daha sıksa göğsümü o geceki gibi benimle sevişse... Dört kafayı yedim ben.

Beş demeden vücudumdan ayrıldı, iyi ki de ayrıldı dayanamayacak noktaya gelmiştim. Sabah kalktığımda yine kollarındaydım ama zararsız bir şekilde. "Günaydın." Dedi.

"Sana da günaydın!" Kızımız uyanmış beşiğinde dikilmiş yatağa gelmek için şirinlik yapıyordu. Almak için kalkmaya çalıştım, kolumdan tutunca tekrar yatağa yuvarlandım. "Mine Rusya'da nasıl selamlaşırlar biliyor musun?"

"Nasıl?" Yüzümüz birbirine çok yakındı.

"Erkekler de bile selamlaşırken dudaktan öpmek onlarda çok doğal, demek istediğim bizde arkadaşça selamlaşma yapalım. Ruslar gibi..."

"Biz Rus olmadığımıza göre Türk usulü günaydın yeterli."

"Ama ben şu anda kendimi Rus gibi hissediyorum, senide Rus gibi görüyorum." Sözünü tam bitirmeden dudaklarıma eğildi, zorlamıyor dudaklarını dudaklarımda gezdiriyordu. Nefesim yine hızlanmaya başladı. Ahmet daha fazla dayanamıyormuş gibiydi dudakların dudaklarımda kayboldu.

"Babaaaaaaaa..." Sevgili kızım, evladım bir tanem kurtulupamdu. Hemen altından kalkıp kızımı kucakladım. Ahmet Ayaz yine yastığı kabartıyordu. Gülmemi zor tutarak kızıma sabah banyosunu yaptırıp babasının kucağına verdim. Banyoda üstümü giyindim odaya döndüm, Ahmet Ayaz da giyinmişti. Birlikte aşağı indik, bahçede kahvaltı sofrası hazırlanmıştı. Rüzgâr Minel'i kucağımdan aldı.

"Hanimiş amcasının güzeli, ne yapmış benim meleğim?"

"Ba- ba, an-ne öp..."

Rüzgâr "Baba, anneye ne yaptı Minel hadi yine söyle?" diyerek Minel'i konuşturmaya çalışıyordu. Utancımdan yerin dibine girmek üzereydim benim ispiyoncu kızım sırf sözlerle değil hareketlerle de gösteriyor. Öp sözünü bitirince amcasını öpmeye çalışıyordu. Ev

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

halkı gülüyordu, ben utanıyordum. Ahmet Ayaz. "Sanki izin verdi miydim." deyip sırıtıyordu.

***

Gece aynı yatağa tekrar nasıl gireceğim diye düşünmekten gü-nüm stres içinde geçti. Hep birlikte Ahmet ile gittiğimiz sakin koya gittik. Bu sefer kapalı olan bikinimi giydim, yüzdük güneşlendik akşam saatlerini bulduk. Ne zaman Ahmet'e baksam beni seyreder-ken yakalıyordum. Bakmadığı zamanlarda ben onu seyrediyordum. Koyu renkli güneş gözlüğü almam çok iyi olmuştu. O Ahmet'ti kal-bimi çarpıtan ilk erkekti. Dudaklarımdan öpen ilk erkekti. Benim Ahmet'imdi...

Meltem elimden çekip denize doğru götürünce, düşüncelerim-den kurtuldum.

Güneş batarken eve geri döndük... Yemek masası hazırdı, ka-yınvalidem ve kayınpederim hariç herkes geri dönmek için hazırlık-larını yapmıştı.

"İstersen bizimle kal kızım."

Ben cevap veremeden Ahmet Ayaz "Yok. Bu kadar tatil yeter, benimle beraber gelsinler anne." diyerek itiraz etti.

"Ben sana mı soruyorum, Minel burada eğleniyor. Mine de ra-hat."

"Anne ben karımı, kızımı İstanbul'da eğlendirecek yerler bulu-rum."

Kayınpederimin, karısına "Sen çocuklara ne karışıyorsun iste-diklerini yapsınlar." demesiyle, yukarı çıkıp sinirle eşyalarımı topla-maya başladım. Ahmet Ayaz geldi.

"Sen kalmak mı istiyordun?"

"Ben kalmak istediğimi söylemedim. Bana sormadan benim ye-rime kararlar almana kızıyorum. Geri zekâlı gibimi görünüyorum sana. Kendi kararlarımı almaktan aciz miyim?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Olayları tersine anlama, ben sizden ayrı kalmak istemiyorum. Tamam, haklısın sana sormalıydım ama sende beni anla, evet kahrım demenden korktum."

İkimizde nefes nefeseydik, bizim hiçbir olayımız düzgün değildi.

"Beni deli ediyorsunuz Ahmet Bey!"

"Sizde beni, hem de her yönden Mine Hanım!"

Kapıyı hızlıca çekip gitti. Bende eşyalarımızı toplamaya başladım. Garip bir şekilde biraz öncekinden daha sakindim.

Bizden ayrı kalmak istemiyordu kendi kendime gülümsediğimi fark ettim. Ahmet'i zaten seviyordum. Ayaz'a da âşık olmuştum. Aklımdan birden geçen hiç beklemediğim bu söz dona kalmama neden oldu. Yatağın üzerine oturdum elimi kalbimin üzerine koydum. Ben Ahmet Ayaz'ı özlüyordum. Merak ediyordum. Dokunuşlarından çok hoşlanıyordum. Bana bakışlarını, sahiplenmesini, kıskançlığını, gülümsemesini seviyordum. Kocamı birbirinden farklı iki erkek olarak düşünmüyordum bütününe âşık olmuştum. O kadın geçmişi, ben şimdiki anı ve geleceğiydim.

Kapıyı çarparak aşağı inmişti, çalarak içeri girdiğinde asık suratlıydı. Yeni fark ettiğim gerçeğimle yüzüne şefkatle baktım.

"Hazır mısın?"

"Hazırım." Sesimdeki yumuşak tınıyı fark etmişti. "Ne oldu, ben giderken sinirin tependeydi."

"Yok, hiçbir şey olmadı hadi gidelim!" Hemen değil, bu kadar erken bilmesini istemiyordum. Bana gerçekten âşık olduğuna ikna olmalıydım.

Üzgünüm sevgilim, biraz daha sürüneceksin... Beni aşkına *ikna etene kadar senin olayım!*

Niye gülümsediğimi anlayamamıştı, bavulları taşırken "Allah Allah bu kadına ne oldu diye." söyleniyordu.

Otobüsle geldiğimiz güzel Ayvalık'tan kocamın kullandığı arabayla dönüyorduk. Arada bir gizlice ona bakıyordum. Daha önce

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

onu hiç görmemiş gibi, yüzünün hatlarını, direksiyonu tutan uzun parmaklı güzel ellerini seyrediyordum.

"Yüzümde bir şey mi var?"

"Hı!"

"Mine yüzümde bir şey mi var?"

"Neden sordun?"

"Yüzüme bakıp duruyorsun!"

Mine kendine gel kızım, daha ilk andan pelte kıvamına geldin. "Öf ne var baktıysam ne olacak, yüzün mü eskir. Hem ben sana değil dışarıdaki manzaraya bakıyordum."

"Gece zifir gibi karanlıkta, manzara muhteşem görünüyordu."

"Her şeyi irdelemek zorundasın değil mi? Senden taraf bak, mamdan çok rahatsız olduğun belli."

"Dünya kurulduğu günden beri kadınları anlayan çıkmamış, bu saatten sonra ben mi anlayacağım. Ayrıca dünyanın en karmaşık yapısına sahip kadın benim karım oldu. Bu gidişle kafayı yemezsem iyidir."

Benim davranışlarımı o kadar dikkatli inceliyordu ki duygularımın değişiminden kafasının karıştığını biliyordum. Daha fazla karışmadan kördüğüm hale gelmiş ilişkimizi çözmesine şimdilik yardım etmeye niyetim yoktu. Sorunlar yumağının aşk bölümünü çözecek olan oydu. "Ne yapıyorum ben sana?"

"Bir ateşsin bir buz, bir sakinsin bir sinirli, bir suskun bir konuşkan ve ne zaman ne olacağını bilemiyorum."

"Çok şikâyetçisin, düz bir insan olmamı mı isterdin? Tamam kocacığım, peki kocacığım, olur kocacığım senin her dediğini her istediğini yapan kişiliği olmayan bir kadın daha mı hoşuna giderdi?"

"Fena fikir değil düşününce çok hoş geldi. Her zaman emrime amade bir kadın!"

"Doğru genlerinizde diz çöktürme, egemen olma güdüsü mevcut. İlle üstte olacaksınız."

"Benim ille üste olmak gibi bir niyetim yok, sen de üstünde olabilirsin. Her türlü pozisyondan zevk alacağımızdan eminim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Sözlerimi cinsellikle bağdaştırması yüzümün kızarmasına yetmişti. Gözümün önünde bir anda beliriveren görüntüler çok fenaydı vücudumda olur olmaz yerlerimde alevler çıkaracak kadar fena...

"Aklınız başka bir şeye işlemez zaten, ben ne söyledim sen ne anladın."

"Eşeklik bende, sen benimle asla o durumda olmak istemezsin."

"Ahmet Ayaz ileri gidiyorsun, biz seninle arkadaş olacağız demedik mi?"

Sinir katsayımız yine yükseliyordu. Bu aksiye âşık olduğum düşüncesini bir daha gözden geçirse miydim acaba? Kalbim şarkılar söylerken ona âşık olduğum gerçeğiyle kanatlanmışken yapamazdım. Onunla kavga etmek bile hoşuma gidiyordu.

"Ahmet Ayaz!" Biraz ılımlı olmamın bir mahsuru yoktu.

"Efendim, yine ne söyleyeceksin?"

"Mola versek, biraz hava alsak hı... Ne dersin?" İpek gibi bir ses tonu, bende nasıl yaptığıma şaşırdım.

"Bak yine aynı şeyi yapıyorsun, biraz önce sinirli sinirli konuşuyordun ama şimdi bir melek oldun. Asabi bir tavır ve yüksek sesle *'AHMET AYAZ İLK MOLA YERİNDE HEMEN DUR!'* Demen gerekiyordu"

Tavırlarıma dikkat etmeliydim. "Ben dominant bir kadın mıyım?" Diye neredeyse fısıldayan bir ses tonuyla sordum.

Cevabımı Ahmet Ayaz'ın bu haline inanamıyorum der gibi ani yan bakışıyla ve "Ne olduğunu bir anlayabilsem ona göre davranacağım." Sözleriyle aldım.

Ufak sohbetimiz sonrası ikimizde, özellikle Ahmet Ayaz sakinleşmişti. Mola yerine park etti. Boran'lar da arkamızdan geldiler. Kızımı koltuğundan kaldırdım, ter içinde kalmıştı. Üzerini değiştirmek için arabanın içine eğildim.

"Kızın pikesini bana uzat." Diye resmen dişlerinin arasından tıslayan Ahmet Ayaz'a döndüm.

"Neden?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bana bak kadın, dışarıdan kalçalarının nasıl göründüğünün farkında değil misin? Sen beni çıldırtmaya mı karar verdin?"

Kızın pikesini uzattım, adamın boyun damarları oklava gibi şişmişti. Daha fazla kızdırmamın anlamı yoktu. Minel'in üstünü değişene kadar perde görevini üstlendi.

Hava çok güzeldi, uzun süre ağaçların arasındaki masada oturduk. Hepsiyle çok iyi anlaşıyordum. Ahmet Ayaz kolunu sandalyemin arkasına atmıştı. Arada bir omzumu okşuyordu. Çıplak omzumda gezinen eli bende değişik hisler uyandırmaya başlayınca kendimi geri çektim. Kaşları çatıldı masadan hızla kalktı. "Gidelim artık." Beni yanlış anlamış, dokunuşundan tiksindiğimi sanmıştı.

Eve varana kadar arabanın içinde sadece radyoda çalan müziğin sesi vardı. Kızını kucakladı odasına girerek yatağına yatırdı.

"Yarın toplantım var. Erken çıkacağım ben yatıyorum."

"Ben de vakfa gideceğim."

"Senin ehliyetin var mı?"

"Hayır."

"Yarın kursa yazıl!"

"Emredersin padişahım."

İki elini birde havaya kaldırdı. "Hey Allah'ım ya... Ben ne dedim yine?"

"Ehliyet almak ister misin, istemez misin diye sormuyorsun, direkt emir kipi kullanıyorsun. Şimdiye kadar bir şekilde ehliyet alabilirdim. Araba kullanmak istemiyorum, korkuyorum."

"Alışınca korkun geçer."

"İstemiyorum, yollarda yeterince trafik canavarı sürücü var. Aralarına benimde girmeme gerek yok."

"Otobüse binme, istersen sana şoförlü araba ayarlayayım."

"Teşekkür ederim şimdilik gerek yok, olursa ben sana söylerim. Hem taksicilerde bir şekilde para kazanmalı değil mi?"

"Eh bu da bir çeşit çözüm."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Beyaz bayrağımı çoktan çıkarmıştım, yavaşça sallayıp görmesini sağlamam gerekiyordu. "Uykumu kaçırmaz dersen kahve içelim mi?"

"Güzel kahveni özlemiştim, bu sularda senden başka hiçbir şey uykumu kaçırmıyor."

Tekrar aşağı indik, biraz muhabbet eski güzel anılarımızın tekrarı olacaktı. Aklımda dolaşıp duran soruyu da bir şekilde sormalıydım.

"Bir sorunun mu var?"

Yüz ifademden anlamış olmalıydı. "Aslında sorun değil, şimdi aklıma geldi. Ben İstanbul'a ilk geldiğim zamanlarda bana yardımcı olan Yekta..."

"Genç ve yakışıklı otelci sana çok mu yardım etti."

Bir kaşı havalanmış, sesi manidar bir tona bürünmüştü. Seni kıskanç adam...

"İma etmeye çalıştığını anlamadığımı zannetme. Evet, beyefendi. Yekta çok yardım etti, o ve sevgilisi Ezgi. Erkek adı duyunca nedense bir hoş oluyorsun."

"Seni kıskandığımı hiçbir zaman gizlemedim. Devam et bakalım!"

"Arkadaşlarım nişanlanmış. Çalıştıkları işlerden çok fazla bir kazançları yok, bu yüzden de evlenmeleri gecikiyor. Onlar için yapabileceğimiz bir şey var mı diye sormak istemiştim."

"Düşünürüz..."

"Teşekkür ederim." Dedikten sonra uzanıp yanağından öpmek istedim. Şaşkınlıkla başını kaçırdı, yüzüme bakıyor ne yapmak istediğimi anlamaya çalışıyordu. Derin bir nefes aldı, bu adamın gözleri bu kadar koyu renk miydi? Mavilikler kaybolmuştu, derin dipsiz bir kuyu gibi. İçine atlayıp kaybolmaktan mutlu olacağım bir kuyu. "Mine gerçekten çok kötü durumdayım, senin yakınlığın beni öldürmek üzere."

"Teşekkür için öpecektim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Başlarımız birbirine çok yakındı, ateşle oynadığımı bile bile iki. rar yanağına uzandım. Dudaklarına çok yakın mesafeden öpmeyi çalıştım. Öylece duruyordu donmuş bir heykel gibi. Biraz daha uzandım.

"Ah Mine"

Dudaklarım dudaklarının içinde kaybolmuştu, dizlerimin bağının çözüldüğünü hissettim. Sıkıca kalçalarımdan kavradı. Dilinin ağzının tadı hiç olmadığı kadar güzeldi.

"AYYYYYYYYY!" Birden kendimi geri çektim ne olduğunu şaşırmıştı, elim sıcak kahveden kıpkırmızı olmuştu.

Ahmet Ayaz elimi soğuk suya tutarken "Tanrım bana garezin mi var?" diye söyleniyordu, canımın acısına rağmen güldüm.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



13. BÖLÜM

Sabah elimdeki kızarıklık yok denecek kadar azalmıştı. Ahmet Ayaz'ın çabuk davranıp elimi suyun altına tutması ve ardından yanık ilacı sürmesi su toplayıp kabarmasını önlemişti. Kapımın önünden zor ayrılmıştı. Elimin yanmasına çok üzülmüştü. Çalan telefona gülümseyerek baktım.

"Elim on dakika öncesinden farklı değil Ahmet Ayaz."

"Çok üzgünüm biraz ileri gittim."

Bu adam ne diyordu böyle?

"Ne?"

"Benim yüzümden yine canın yandı."

"Ahmet Ayaz öyle ol..."

"Dana ne desen, ne söylesen haklısın bir daha sana yaklaşmayacağım."

Kapatmıştı, Allah'ım telefonu kapatmıştı.

Yine yanlış anlamıştı ne yapmalıydım, nasıl davranmalıydım. Görür görmez kollarına atılıp seni seviyorum diyemezdim ya. Eski korkularım geri gelirse o zaman onu sonsuza kadar kaybederdim. Kendime güvenim olmalıydı. Ayaklarımı sağlam basmalı ve bu evliliğin sorunsuz yürümesi için ruhumla savaşa girmeliydim.

Ahmet Ayaz'a, kocama âşıktım. En karanlık korkularım, bedenim bunu kabul etmeliydi. Ufacık bir tereddüt bile yaşamamalıydım. Buna o da inanmalıydı...

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Vakfa geldim, Şana bahçedeki bankta oturuyordu, güzel yüzü endişeli gibiydi. Kaşlarını çatmış, Minel gibi dudaklarını sarkıtmıştı. Beni görünce biraz düzelir gibi oldu.

"Günaydın Şana!"

"Günaydın Mine Hanım!"

"Hani biz seninle resmiyeti kaldıracaktık, görmeyeli nasılsın kızım? Yüzünden haber aldın mı?"

"Tehdit etmedikleri adam kalmamış, öğretmenimin evine kadar gitmişler. Yerini söylemezsen çok kötü olur demişler."

"Öğretmenin senin burada olduğunu biliyor mu?"

"Burayı bana öğretmenim anlatmıştı. Ya ona bir şey yaparlarsa?"

"Başka kimseye söyledin mi?" Söylediyse Şana tehlikedeydi, amcası geldiği anda gözünün yaşına bakmaz çeker götürürdü.

"Bilet param yetmeyince kız arkadaşımdan borç almıştım. Bir tek onun haberi var, başka kimse bilmiyor."

"Tamam, üzme kendini. Burayı koruyan adamımız var. Amcan gelse de bir şey yapamaz." Benim sözlerim teselli amaçlıydı, kanunen yasal velisi amcasıydı.

"Ben amcamdan çok korkmuyorum. Bahri denen o adamdan korkuyorum. Belalı dediklerini duymuştum belinde silah olmadan gezmezmiş."

"Burası dağ başı değil, ben kapıdaki korumaya söylerim dikkatli olur. Sen de çok ortalıklarda dolaşma. On sekiz yaşına girmene çok az kaldı, sonra isteseler de senin üzerinde hak iddia edemezler."

"Mine ben size düğün eğlencesi olurken kaçtım demiştim ya!"

"Nikâhlıyım, o adam kocam deme... sakın!"

"Hayır! Öyle değil, adamın zaten nikâhlı karısı varmış. Bana zorla hoca nikâhı kıydılar."

"Sorun değil güzelim korkma. Adam üç kez boş ol der kurtulursun. Bu yaptıkları bile başlı başına suç teşkil ediyor. Reşit olmayan kıza zorla hoca nikâhı kıymak ve onu kendine eş yapmaya çalışmak suçtur."

"Nasılsınız Hanımlar?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Hoş geldin Meltem, Şana ile dertleşiyorduk."

Olanları anlattım, tüm yetkili ve çalışanların bilmesi gerekiyordu.

Meltem, Şana'nın koluna girdi. "Yakında kurtulacak, istediğin gibi okuyacaksın. Hadi içeri girelim ve birer kahve içelim burası çok soğuk."

Tam yaz sıcaklarının yoğun olduğu zamanlardı, Ayaz soğukları özlemiştim.

Evrak işlerini düzenlemeye başladık. Sadece burs vererek okumalar yanında, yatakhanelerde kalan çocuklar vardı. Birçoğu yazlı sebebiyle ailelerinin yanlarına gittiklerinden vakıf binası oldukça sakindi. Gidenlerden bir kısmının bazen geri gelmediğini öğrenmem çok üzücü oldu. Çoğunlukla da on bir, on iki yaşına gelmiş kız çocuklarının...

Meltem'le dışarı çıkarken kapıdaki görevliye hiç kimseyi içeriye almamasını tembih ettik.

"Hadi gel seni eve bırakayım, hem pamuk helvamı özledim. Biraz severim."

"Akşama yemeğe de kalırsın Meltem öyle kapıdan bakıp gitmek yok. Rüzgâr 'la Boran'ı da çağıralım. Bahçede yemek yeriz."

"Güzel olur evde tek başıma olmaktan sıkıldım zaten."

"Niye bize kalmaya gelmiyorsun?"

"Canım siz aylar sonra birbirinizi buldunuz daha çok yeni evlisiniz, biraz eskiyin sonra gelirim."

"Duyan da minicik evde kaldığımızı düşünecek. Kocaman ev istemezsek birbirimizi görmeyiz bile."

"Haklısında ama ne bileyim."

"Bu gece hiçbirinizi göndermeyeceğim, dur abine telefon açalım Boran ve Rüzgar'a haber versin" Yurttan kalma bir hisli, kalabalığı seviyordum...

Ahmet Ayaz da memnun olmuştu, hâlâ sesi çok normal değildi. Kardeşleri sayesinde belki biraz düzelir diye düşündüm.

"Ahmet gelirken tatlı al... Meltem dikkat etti..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bir anda ne olduğunu şaşırmıştım çarpmanın şiddetiyle telefon elimden fırlamıştı. Meltem frene kuvvetlice bastı. Araba yan tarafa savrularak anca durabildi. Ayağımın dibindeki telefondan Ahmet Ayaz ne oldu diye bas bas bağırıyordu. Eğildim telefonumu aldım, kapılar açıldı. Ne oluyor dememize kalmadan adamın biri kolumdan tutup resmen arka tarafa attı. Yanıma da pis kokulu iki adam bindi.

Meltem'in yanına binen adam elindeki silahı göstererek "Çabuk sür yoksa beynini dağıtırım." diye bağırırken benim yanımdakilerden biri silahını bedenime dayadı.

Telefonu avucumun içinde sıktım. Meltem'in elleri titriyordu, zorlukla arabayı çalıştırdı hareket ettik. Ahmet Ayaz'ın bağırmalarını hâlâ duyuyordum.

"Ne yaptığınızı sanıyorsunuz? Siz kimsiniz, bizden ne istiyorsunuz?" Beni tuzağa düşüren o kadının adamları olabilir miydi? Korkudan her yanım titriyordu, adam halimi sezince sırıttı. "Kork tabii korkman gerek, dediklerimi yapmazsanız mahvedeceğim sizi!"

"O telefonda bağıran kocan mı?" Öndeki adam uzanıp zorla telefonumu alıp hoparlörünü açtı.

"Bana bak efendi benim karımı ver. Ben de senin karınla kız kardeşini vereyim."

Tehlike devam etse de Ahmet Ayaz'ın eski sevgilisiyle alakalarının olmadığını öğrenince rahatladım. Sorumları Şana'ydı... Adam hakkımızda araştırma yapmış olmalıydı, kim kimdir biliyordu.

"Kimsin sen, senin karın kim?"

Ahmet Ayaz'ın sesi çok sert geliyordu.

"Şana'yı verirsin. Karını ve kız kardeşini alırsın. Yok dersen ikisi de güzelmiş onları kendime karı yaparım. Seçim senin..."

"U'lan onların saçının bir teline dokunursan canını alman için yalvarırsın bana!"

Ahmet kararlı bir ses tonuyla cevap vermişti, başımıza bir olay gelirse dediğini yapacağından emindim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Adam güldü "Zengin bebesi, ufak atta civcivler yesin. Sen benim kim olduğumu bilmiyorsun vaktin azalıyor. Benim karıma karşılık seninkiler. Hangisi işine gelirse?"

Ayaz'ın ciddiyetini umursamamıştı, kozlar şimdilik onun elindeydi. Ahmet Ayaz bize ulaşana kadar bu pisliği oyalamalıydık ama nasıl?

Şana kaçmakla en doğrusunu yapmıştı. iğrenç bir adamdı.

"Karımın sesini duyayım, ne durumdalar bilmem gerek."

"Konuş kocan seni çok özlemiş." Adam pis pis sırıtıyordu.

"Ahmet Ayaz biz iyiyiz, Meltem'in arabasındayız."

"Duydun zilin sesini Ahmet Ayaz. Polise haber verirsen bu güzeller zarar görür. Bak inat etme derim. Karımı ver, kıllarına zarar gelmeden ikisini de teslim edeyim."

"Nereye götürüyorsun onları?"

"Gidince yerimizi söylerim, sen karımı almaya git hazır olsun. Telefon açarım getirirsin."

Telefonu tam kapatacakken bağırdım "Silahları var." Duydu mu duymadı mı bilmiyordum. Bu olayı hasarsız atlatmak için dua ettim.

"Benzin... benzin bitiyor." Meltem'in korku dolu sesi arabada yankılandı, adam elini hırsla ön panele vurdu.

"Kan milleti kadar aptal millet yoktur. Ruj sürmeyi unutmazlar, kullandıkları arabaya benzin koymayı unuturlar. Gıkınızı çıkartmayın canınız yanmasın. Bu seferlik bendensin çek şuradaki benzinciye."

Benzincide yardımcı olacak birini göremedim, zaten adamlar gözlerini ayırmadan bakıyorlardı. Boşluğuma dayadıkları silah kımıldamama izin vermiyordu, pisipisine ölmek istemiyordum. Sevdiğim adamı, kızımı bırakamazdım.

Adam benzini doldurttu. Yine yola çıktık.

Bu adamın Laz genlerine sahip olduğu bariz belliydi. Uzun sarkık burnu ve açık saman sarısı saçları başında oldukça azalmış, hatta tepesi görünmesin diye saçlarını epeyce yandan taramıştı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Konuştukça ağzından çıkan koku dayanılmaz boyuttaydı tam o anda geğirdi.

Yanımdakiler koro halinde "Yarasın patron." dediler arabanın içine leş gibi bir koku yayıldı. Kendi çıkarttığı kokudan kendisi de rahatsız olmuş olacak camı açtı.

"Bu adamlar işi bilmiyorlar, Recep usta yapacaktı ki lahmacunu keyifle yiyecektik." Yanımdakiler yine bir ağızdan "Haklısın Patron." dediler.

Dayanamadım "Biraz soğanını bol yemişsiniz herhalde..." deyince, adam pis pis suratıma baktı.

"Sen aklın sıra benimle alay mı ediyorsun?" Meltem'in omuzları sarsılıyordu. "Ne haddime soğan kokusu daha fazlaydı ondan dedim." Meltem dayanamayıp gülmeyle öksürme arası bir ses çıkardı.

Adamın yol tarifiyle, Şile sapağına girmiştik çok fazla gitmeden toprak yola soktular. Yakınlarında yerleşim yeri görünmeyen tepedeki bir evin önünde durdurdular.

"İnin aşağıya, sakın kaçmayı denemeyin!"

Üç silahlı adamı atlatıp açık, engebeli arazide nereye kaçabilirdik ki, dediklerini yapıp bizi kurtarmaları için dua etmekten başka çaremiz yoktu. Eve doğru yürümeye başladık, tam içeri girerken telefonum çaldı. Zaten telefonum adamın elindeydi.

"Karım yanınızda demek, şimdi de ben onun sesini duyayım. Polise haber verdiyseniz, bu bıldırcınları unutun."

Şana konuşmuş olacak ki yerimizi tarif etti. Evin içine girdik "Oturun!"

"Bahri Bey... Adınız Bahri değil mi?"

"Evet, nereden biliyorsun?"

"Şana ile muhabbet ettik sizden, amcasından çok bahsetti." Adamın gözleri parlamıştı, yaşlı teke...

"Benden mi bahsetti?"

"Bakın o daha reşit değil, yaptığınızın suç olduğunun farkında mısınız?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ne suçu parasını saydım hem de bolca... Nikâhta kıydım ne suç işlemişim?"

Meltem konuşmaya başladı "Sizin kıydığınız hoca nikâhı sayılmıyor, hem medeni nikâhlı karınız varmış. Şana'nın yaşı küçük çok ceza alırsınız."

"Hiç kimse bana ceza veremez, saydım parayı aldım kızı, zamanla alışır oturur dizimin dibinde, benden iyisini mi bulacak başka?"

"Şana sadece okumak istiyor, evlenmek istemiyor. Siz kızlarınızı bu şartlarda verir misiniz?"

"Çok fazla vır vır ediyorsunuz, karı kısmından akıl alacak değilim. Onu satın aldım, artık benim malım. Allah katında o benim karım."

Adam ne söylediğimize dikkat etmiyor kendi doğrularında ısrar ediyordu. Çabuk gel Ahmet Ayaz çabuk gel...

***

Bir saat önce

Ahmet Ayaz'dan...

Öfke içindeydim, Boran ve Rüzgâr'da gelmek bilmemişlerdi. Odanın içinde dört dönüyordum, Mine'nin korku dolu sesi kulaklarımdan gitmiyordu. En nihayet kapı açıldı.

"Nerede kaldınız?"

"Geldik abi ne bu telaşın?"

"Delirmek üzereyim, Mine ile Meltem kaçırıldı."

"Şaka mı yapıyorsun?"

"Bu işin şakası mı olur saçmalama Rüzgâr!"

"Kim veya kimler ne için kaçırmışlar? Polise haber verdin mi?"

"Vakıf himayesinde olan kızın kocası kaçırmış, ismi Şana"

"Şana evli miymiş?"

"Ben ne diyorum Boran? Karım ve kız kardeşimiz kaçırıldı. Hayvan herif ille karımı getirin diyor. Polise haber verirseniz onlara zarar veririm diyor."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Nereye kaçırıldıklarını nasıl bileceğiz? Kesin polise gitmemiz gerek."

"Meltem'in arabasının CPR sinyallerinden Şile yolunda olduklarını tespit ettik. Gidip Şana'yı almak gerek."

"O adama teslim mi edeceksin?"

"Boran kocasıysa tabii ki edeceğim önceliğimiz karım ve kız kardeşimiz."

"Kaçtıysa sorun vardır."

"Şimdi bunun muhasebesini yapamayacağım Boran. Sorun varsa sonra hallederiz."

"Abi benim yunuslardan arkadaşlarım var, hatta bugün toplanacaktık. Onları çağıralım yanlış bir şey yapıp yengemle ablama zarar vermeyelim."

Rüzgâr'ın polis arkadaşlarının yardımına çok ihtiyacımız olacaktı, adam istediği kadar polis olmasın diye tehdit etsin, Mine ile Meltem'i bizden çok daha kolay kurtarabilir, adamları yakalayıp adalete teslim edebilirlerdi...

"Yola çıkalım beklemek istemiyorum. Çağır arkadaşlarını. Hadi Vakfa gidip o kızı alalım hemen gidelim durmayın."

Arabalarımıza atladık. Of tanrım yine benim bir şekilde sebep olduğum olaydan dolayı aşkım acı çekiyordu. Ona bir şey olmasına izin veremezdim, arabayı son hız kullanıyordum. Mine'den, kız kardeşimden başka hiçbir şey düşünemiyordum. Ya ona dokunurlarsa, ya onu incitirlerse. Daha kötüsünü aklıma bile getirmek istemiyordum... Vakfa giden yol bitmek bilmedi, en sonunda vardık. Arabadan inmeden derin bir nefes aldım. Görevliler bizi görünce koşarak yanımıza geldiler üçümüzü bir arada çok fazla görmemişlerdi.

"Şana isimli misafirimizi çabuk buraya çağırın."

Boran kolumdan tuttu "Abi onu korkutacaksın, bırak ben tanıyorum."

Ne oluyordu buna "Tepemi attırma!" diyerek önüme geçmiş olan Boran'ı ittim. Yerinden kımıldamadı "İzin ver ben konuşayım abi, kız korkmasın."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Çekil önümden Boran, bak kötü olacak."

"Hayır ben konuşacağım, halini görmüyorsun öfkelisin."

"Bir sakinleşsin ya. İkinizin de hali ne böyle, panik yaparak ne elde edeceksiniz. Arkadaşlarım yolda..."

"Rüzgâr bana akıl verme sonuç getir." Annemin ofisine girdik oturmak ne kelime yerimde duramaz haldeydim. Ardına kadar açık kapıdan tekrar seslendim "Çabuk biraz çabuk!"

İçeri giren kız oldukça gençti, korkuyla bize bakıyordu. Boran yanına gitti, kızın ellerinden tuttu "Sakın bağırma abi, yeterince korkmuş."

"Bak Şana kocan, benim karımla kız kardeşimi kaçırmış. Seni geri istiyor." Dediğim anda kızın rengi attı, Boran tutmasaydı yere düşmesi an meselesiydi.

"Ben evli değilim, nasıl yapar bunu? Üzgünüm çok üzgünüm..."

"Hem evli değilim diyorsun, hem de nasıl yapar bunu diyorsun bu adamı tanıdığın belli."

"Amcam beni o adama sattı, zorla hoca nikâhı yaptılar. Bende kaçtım."

Tam yanında olan Boran'ın derin bir nefes aldığını gördüm. Kız ağlamaya başladı, kolunu omzuna dolayınca kızda ona sarıldı. Neler oluyordu böyle...

Rüzgârın polis arkadaşları geldi, durumu anlattım. Amirleriyle bağlantı kurup onun iznini alınca nasıl hareket edeceğimizi konuşmaya başladık. Endişeden ölmek üzereydim, niye bu kadar yavaşlardı "Acele etsek, her dakika tehlike artıyor."

"Sakin olun, panikle öfkeyle hareket edemeyiz. Ben Komiser Bulut Pars, bağlantı sizinle kurulmuş. Nasıl oldu, neler konuştunuz?"

Olanları konuştuklarımızı anlattım, bizim geride durmamız gerektiğini söyleyince ölecek olsam dahi o eve gireceğimi söyledim.

Şana ile konuştular, yaşının çok genç olduğunu ve nikâh rızası dışında yapıldığı için adamın üzerinde hiçbir hakkı olmadığını söylediler, Boran da Şana da rahatlamıştı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Telefon açtım, zaten arabanın Şile de bulunduğu mevkii biliyordu. Adama karısını getireceğimi söyledim. Yola çıktık, yollar bomboş görünüyordu... Kaçırıldıklarını haber alıp bildirilen adrese gelmemiz bir saati bulmuştu. Dakikalar içinde onlara zarar gelmiş olmaması için bildiğim tüm duaları yol boyunca okudum.

Nihayet, en nihayet tepedeki evi gördük. Bulut Pars benim arabam hariç diğerlerini durdurdu. Arka taraftan dolanmalarını sessiz olmalarını söyledi. Evin konumundan dolayı görünme riskimiz çok fazlaydı. Benim içeridekileri oyalamam gerektiğini ancak eve öyle yaklaşabileceklerini söyledi. Yanlış bir hareketim veya onların görünmesi evdekilere zarar verebilirdi.

"Abi Şana'ya dikkat et, o herif bir zarar vermesin"

Boran yol boyunca kızın elini tutmuştu içeride karım ve kardeşim burada gencecik, korkudan beti benzi atmış genç bir kız vardı.

"Merak etme tabii ki korurum"

Arabayı evin önüne çektim. Telefon ettim "Çık dışarı şerefsiz herif, karını getirdim."

İlk önce camın perdesi aralandı, etrafı kolaçan ettikleri belliydi. İki üç dakika sonra emin olmuşlardı ki kapı açıldı "Girin içeri!"

Kız korkuyla koluma yapıştı. Adam hırsla atılıp kızı kolundan çekti "Sen nasıl kaçarsın, elin adamının kolunu nasıl tutarsın. Cezanı eve gidince vereceğim."

Öfkemi dizginlemeliydim, tek bir ters hareket sevdiklerimin zarar görmesine neden olurdu. Yoksa ufacık kızı hırpalayan adamın o sıska boynunu kırmamak için sabretmek çok zordu. "Karımla, kardeşim nerede?"

"Merak etme cici çocuk, yan odada keyif yapıyorlar. Adamım da yanında onları oyalıyor. Nasıl oyalıyor onu da sen tahmin et" deyince dayanacak halim kalmamıştı. Yumruğumu kanca burnunun ortasına gömdüm kırılan kemiğin sesini duymuştum. Bir anda yere çöktü ve ardından yüzükoyun zemine kapaklandı. Elindeki silah düştü. Hemen yerden aldım, tam o anda kapı açıldı polisler içeri girdiler. Yan odadan fırlayan adamı yakaladılar. Üçüncü adam Mi-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ne'nin başına silah dayamış "Bırakın beni gideyim yoksa kadını öldürürüm." diye tehditler savuruyordu.

Dünya dönmeyi bir anda bıraktı, tek gördüğüm canımın korkuyla bakan gözleriydi. Kendime gelmeliydim "Bak arkadaşım sakin ol çevren sarıldı, kaçacak hiçbir yerin yok. Bence sen karımı güvenlikle bırak cezan az olur. Ona bir zarar verirsen etlerini azar azar doğrar, gözünün önünde köpeklere yediririm. İnan bunu yaparım."

Polisler silahlarını doğrultmuşlar yanımda duruyorlardı, iki polis yan camlarda aynı pozisyondaydı.

Elimle çevreyi gösterdim, bu işin şakası yoktu..."Bak görüyorsun kaçamazsın."

Adam zorlukla elindeki silahı indirince dünya yeniden dönmeye başladı. Mine'me sarıldım.

"İyi misin? İyi misin sana zarar verdiler mi?"

"Vermediler"

"Öldürdüm Mine bu sefer öldürdüm." Kollarımın arasında olması ne güzeldi.

"Ahmet Ayaz..."

"Söyle canım, söyle meleğim?"

"Adam kıza hoca nikâhı kıymış, şu nikâhı bir bozdursan da adam kıza karım deyip durmasa?"

"Emrin olur aşkım emrin olur!"

İçerdeki odaya gittik, adam polisin yardımıyla yerden yeni kalkıyordu. Bulut Parsa baktım, Mine'nin dediklerini duymuştu başını hafifçe eğdi, onay vermişti...

Yanına gittim "Bana bak bu kızdan hemen boşanacaksın."

"O benim karım onu boşamam." Arkasındaki polis bacağına tekme attı. "A yanlışlıkla bacağım bacağına değdi." Yine yerden kaldırmaya çalışırken bu sefer üzerine bastı. "Kardeşim sende bir rahat durmuyorsun bu gidişle burnun yine acıyacak." Adama bu tehdit yetmiş olacak ki yüzüme bakıyordu. Şana'ya sarılmış olan Boran'a işaret ettim, kızı önüne getirdi. "Şimdi söyle şerefsiz herif."

"Zorla söyletiyorsunuz kabul olmaz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sen rızası olmadan zorla söylettin kabul oldu da, bizim kan söylettiğimiz mi kabul olmayacak? İşinin ehli bir hoca bulayım ba kalım reşit olmayan kızla kıyılan zoraki nikâh, kanunen oluyor mu muş soralım... Burnun kanıyor bir sileyim istersen..."

"Boş ol Şana... Boş ol Şana... Boş ol Şana..."

"Kabul ettim, Allah'ım sana şükürler olsun."

"Bizler de şahit olduk, artık boşandınız. Şana senin hiçbir şeyin değil."

"Paralarım ne olacak paralarım?"

"Onu da amcası olacak o hayvanla görüşürsün, bizim seninle hiçbir işimiz olmaz. Bir daha herhangi bir şekilde aileme yanaşacak olursan seni mahvederim."

Boran "Şana da ailemizden, abimin bu sözleri onun içinde geçerli. Bu kadar polisin içinde söylüyorum ölümün benim elimden olur. Bir daha ona yaklaşırsan seni anandan doğduğuna pişman ederim." dediğinde nihayet gerçeği anladım. Kardeşimin bu kıza ilgisi vardı ama an itibarıyle beni onlar değil sevdiğim kadın ilgilendiriyordu. Karıma baktım, Mine kocaman gülümsedi, sanki güneş yeniden doğdu yanına giderek beline sarıldım, onsuzluk ölüm gibiydi...

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



14. BÖLÜM

Mine'den...

Ahmet'in belime sarılıp başını başıma dayamasını keyifle karşıladım, onsuz kalabileceğimi düşünmekten çok korkmuştum. Diğerlerine baktım, Boran, Şana'ya olan ilgisini açıkça belli etmişti, Şana çok mutlu görünüyordu.

Polisler adamların ellerini kelepçeleyip dışarı çıkardı. Meltem kapıda öylece bizi seyrediyordu "Ben de buradayım, bende kaçırıldım ve bende korktum. Hiç kimse benimle ilgilenmeyecek mi?" diye bağırınca bizi kurtaran ve adının Bulut Pars olduğunu öğrendiğim komiser yanına gitti "İsterseniz ben ilgilenirim sizinle." Meltem'in gözleri parladı. "Olurrr!"

Nihayet evden dışarı çıktık, Boran Şana'nın kolundan tutmuştu. Bulut Pars gülen gözlerle Meltem'e bakıyordu. Rüzgâr otların arasına yatmış şarkı söylüyordu, Ahmet Ayaz kardeşine seslendi.

"Neredesin oğlum sen?" Rüzgâr tembelce başını yerden kaldırdı "O kadar çok adam vardı ki bir de ben kalabalık etmeyeyim. Hani siz beceremezseniz diye yedek kuvvet olarak bekleyeyim dedim." Sözlerine hepimiz gülmeye başladık. Kötü başlayan gün mutlulukla sona ermişti.

Adamlar polis arabalarına bindirilerek götürülürken hava yeni kararmak üzereydi. Geride kalan Rüzgâr'ın arkadaşlarına birlikte yemek yiyelim teklifi yaptım.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Komiser Bulut motoruna binmek üzereydi. Meltem hülyalı bakışlarla Bulut'a bakıyordu.

Kocama döndüm "Komiser Bulut'u da yemeğe davet etsek?" Bu sözümü duyan Meltem'in gözleri parladı. "Edelim abi edelim." Diyen görümcemin ağzı kulaklarına varıyordu.

Yemek teklifimizi yaptığımızda *'Gerekli dosyaları doldurunca gelebileceğini'* söyledi. En nihayet evimize doğru yola çıktık.

Evdekilerin hiçbir şeyden haberi yoktu, yolda giderken telefon açıp yemek için gerekli ilaveleri yapmalarını sağladım. Arabayı Rüzgâr kullanıyordu, çok kişi olduğundan arabalarda üst üste oturuyorduk. Gerçi ben hiç rahatsız değildim. Arka koltukta kocamın yarı yarıya kucağında oturuyordum. İkide bir şakağımı alnımı öpüyor kulağıma "Sana bir şey olsaydı bende ölürdüm." deyip duruyordu. Daha çok sarıldım ve başımı boynuna yasladım. Sevgiyle saçlarımı okşadı, saatlerce bu durumda gidebilirdim. Ne yazık ki yol kısa sürdü...

Füsun ablaya misafirlerimizle ilgilenmesini söyledim. Ahmet Ayaz, Boran'la konuşuyordu. Son hız odama çıkıp duş aldım üzerimi değiştim. Kapımın önünde kocamla burun buruna geldim. "Hemen nereye kayboldun? Bana söylemeden yanımdan ayrılma!"

"Canım aşağıda bir sürü polis var, bu gece hiçbirimize bir şey olmaz."

"Olsun sen yine de gözümün önünde ol, seni kaybetme korkusu biraz olsun dinene kadar yanımdan ayrılma. Gerçi seni kaybetmekten ölene kadar korkacağım."

"Ahmet Ayaz?"

"Şişttt bir şey söyleme, bak emir vermiyorum sadece yanımda ol!"

Uzandım yanağından öptüm "Olurum, misafirlerimizin yanına gitme zamanı!" Elimi uzattım sıkıca kavradı birlikte bahçeye indik.

Minel'in ayağı yere basmıyordu, her kucaktan nasibini aldı. Mıncıklanmaktan yorulmuş olarak Bulut komiserin kucağında uyuyakaldı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Meltem'le yan yana ağacın altında, kucağında Minel'le sohbet ediyorlardı. Görümcem çok mutlu görünüyordu. Bulut, uzun boylu yapılı, karakaşlı kara gözlü oldukça yakışıklıydı. Birbirlerine fizik olarak çok yakıştıklarını düşündüm. Ruh olarak da anlaşmalarını dilediım.

Minel'in uykusu bozulunca huysuzluk yapmaya başladı "Ahmet Ayaz ben kızımızı yukarı çıkarıyorum."

"Yardım ister misin?"

"Sen misafirlerimizle ilgilen hemen gelirim."

Eve girerken Hafize teyzem de benimle geldi "Kızım sana diyecek bir sözüm var."

"Söyle Hafize teyzem?"

"Şana kızın hikâyesini dinledim, içim yandı. Diyorum ki kimsesiz kalmış biçare. Vakıf odalarında kalacağına bizim yanımızda kalsa? Kaldığımız ev çok büyük, o da kızımız olsun."

"Ah Hafize annem, sen nasıl bir şeysin böyle!"

Hafize teyzem ağlamaya başladı. "Güzel annem bu gözyaşlarının nedeni ne?"

"Bana ilk kez anne dedin, farkında mısın?"

"Hep demek istedim. Ama şimdi kıskançlığımdan söyledim. Benim pabucum dama atılmasın, büyük kızın her zaman ben olacağım"

"Sen benim ilk göz ağrımsın, yerin hiç değişmez yavrum. Olur dedin mi Şana bizimle yaşayabilecek mi?"

"Ahmet Ayaz'a danışayım. Şana'ya da sormak gerek. Ama sen oldu bil Hafize annem. Hasan babam ne diyor?"

"Baban seni gönderen Allah'a kurban olurum kızım diyor." Arkamı döndüğümde Hasan babamın da ağladığını gördüm, koca adam gözlerini siliyordu. Sarıldım...

"Bak Hafize kadın hiç çocuğumuz yok derken iki kızımız bir de torunumuz oldu. Şana kızım da kabul ederse güzel bir aile olacağız. Ayaz Bey oğlum karşı çıkmaz inşallah."

"Ayaz damadın karısının mutlu olması için her şeyi yapar. Sizler istiyorsanız ve Şana da onaylıyorsa evet diyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ben çok sevinirim." Şana, Boran ve diğerleri yanımıza gelmişlerdi. Şana'nın kabul etmesine en çok sevinenin Boran olduğu ortadaydı.

"Evet, evet burada kalması çok iyi olur, daha rahat eder." Boran, Şana'ya olan ilgisini açıkça belli ediyordu. Bakışlarından ve davranışından anlamamak mümkün değildi. Ahmet kardeşini kısa bir süre süzdü.

"Şana artık benim evimin çatısı altında, ayağını denk al Boran. Kardeş demem yumruğumun tadına bakarsın."

"Farkındayım abi, hem daha büyüteceğiz değil mi Mine?" diyerek bana baktı.

"Öyle kayınbiraderim öyle..."

"Bulut'a da bir yer yok muydu?" diyen Meltem'in sözleriyle hepimiz gülmeye başladık. Olan çocuğuma oldu. Yüksek sesli kahkahalardan iyice uykusu açıldı.

Misafirlerimiz gitti, masa toplandı. Boran, Meltem ve Rüzgar misafir odalarına gittiler. Şana yeni evine yeni ailesiyle beraber gitti. Odama çıktım, üstümü çıkarıp geceliğimi giydim, Oldukça hareketli geçen bir günün ardından yumuşacık ve fazlasıyla davetkâr görünen yatağıma yattım. Kapımın önünde Ahmet Ayaz'a iyi geceler dilerken gözlerinde gördüğüm saf şefkat ifadesi yüreğimin içine işlemişti. Kurtarıldığım anda bana sarılışı, onlarca kez yüzümü saçlarımı okşaması, canım meleğim sözleri kalbimi sıcacık yapmıştı. Gözlerimi kapattım kendimi uykunun kollarına bıraktım.

"Mine!" Adımı duymamla gözlerimi araladım, kocam başucumda duruyordu.

"Seninle yatmama izin ver, sadece yatalım kollarımda olmama ihtiyacım var." Hiç sesimi çıkarmadan pikeyi açtım, hemen yattı. Bir saniye sonra güçlü kollarının arasında başımı göğsüne yaslamış olarak uykuya daldım.

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Uyandığımda Ahmet Ayaz yanımda yoktu. Giyinip Minel'in odasına gittim. Kızıyla oyun oynuyordu. "Günaydın."

Bana bakıp sıcacık gülümsedi. "Günaydın annesi kızımızın karnı acıkmış, bizde seni uyandırmaya geliyorduk."

Birlikte aşağıya indik. Ev halkı çoktan kalkmış, bahçedeki masada yerlerini almışlardı. Masanın başında oturan Hasan babam, bembeyaz tülbendi içinde nur yüzlü Hafize annem, onun yanında güneş gibi parlayan yeni kız kardeşim... Hemen yanında Şana'dan gözlerini ayıramayan yakışıklı Boran, tam karşısında oturan muzip, şakacı bir o kadarda yakışıklı Rüzgâr, yanında mutluluğu yüzünden belli olan şu anda telefonla konuştuğu kişinin Bulut olduğundan emin olduğum güzel Meltem. Hepsinden değerli olan iki sevgilim, kalbimin sahibi ve güzel bebeğim... Çok mutluydum hem de pek çok mutluydum.

"Hadi annesi otur artık, Minel söylenmeye başladı."

Kocamın yanına oturdum, kızımı beslemeye başladım. Gerçi pek bana gerek kalmıyor, masadaki herkes ağzına bir şeyler veriyordu.

Kahvaltı keyfimiz bitince hepimiz hazırlanarak işlerimize dağıldık. Şana da evde boş durmaktansa bizimle gelerek vakıfta çalışmaya karar vermişti.

Ahmet Ayaz, yanağımdan öperken Şana'ya yeni kıyafetler almamı, ne eksiği varsa tamamlamamı istedi.

Akşam iş çıkışı istikametimiz Nihal'in mağazası oldu.

Şana AVM'in büyüklüğünü görünce çok şaşırmış, hele insan yoğunluğunu görünce sıkıca koluma yapışmıştı. Bu şehre ilk geldiğimde, İstanbul'u ilk gördüğümde bende şaşırmış korkmuştum. Bir eski halimi bir de şimdiki halimi düşündüm, zaman yaşanılan yerleri nasıl değiştiriyordu. Hayatım çok daha kötü olabilirdi. Allah beni kayırmıştı, şimdi de Şana'yı... Biz şanslı olanlardık. Bizim gibi kimsesiz olup da zorda kalanlara dua ettim.

"Bu ne güzel kız!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Nihal de bizler gibi Şana'nın güzelliğine bayılmıştı. "Benim buraya ilk geldiğim günkü gibi davran, yeni kız kardeşimi birlikte giydirelim."

Şana'nın çevresinde şöyle bir döndü "Burada ona göre pek bir şey yok, iki elbise buradan. Şimdi beni takip edin!"

Ve Nihal'in maratonu başladı. Genç bir kızın giyebileceği kıyafet satan mağazalar tek tek dolaşıldı. Kotlar, bluzlar, penyeler, etekler, rengârenk elbiseler, normal ve spor ayakkabılar, açık renklerde makyaj malzemesi, iç çamaşırları çantalar ve kuaför...

Son giydiği daracık koyu mavi kot pantolon, beyaz buruşuk gömleği çıkarttırmadık. Nihal mini yelek giydirdi, düğmeleri iliklenince tam vücuduna oturmuş incecik beli daha çok ortaya çıkmıştı. Nihal bugünlük ille yüksek topuk giy diye ısrar etti, spor ayakkabılarını çıkarıp giyindi. Ben seksiyim diyen görünüşü herkesin dikkatini çekiyordu. Sağımızdan solumuzdan geçen erkekler yanımda yürüyen lolitaya ilgiyle bakıyorlardı. Çok güzel olmuştu, hatta çoğu mankene taş çıkartacak kadar güzel. Onu bu halde görmesi için bir tek kişiye ihtiyaç vardı, telefon açtım.

"Boran alışveriş merkezinin önüne gel!"

Nihal'e veda ettik. Boran'ı beklerken önümüzde duran arabaların haddi hesabı yoktu. Kırmızı spor arabasının içinden gözlerindeki hayranlık ifadesi açıkça belli olan Boran indiğinde, yeni yetme gençlerin laf atmalarından henüz kurtulmuştuk.

"Şana çok güzel olmuşsun, muhteşem görünüyorsun."

Şana, Boran'ı görünce kıpkırmızı oldu. Bunlar üniversitenin bitmesini beklemezler diye düşündüm. Aralarındaki çekim çok güçlüydü.

"Hadi siz gidin biraz dolaşın. Boran, ağabeyini biliyorsun söylememe gerek yok, çok geç kalmayın!"

"Biliyorum Mine, ben Şana'yı gözümden sakınırım. Geç kalmayız, hadi gel seni bırakalım."

"Gerek yok bak taksi geldi bile." İlgileri bana değil birbirleriyeydi, evde görüşürüz dememi bile duyduklarından emin değildim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Araca binip, arkama baktım. Boran Şana'ya arabanın kapısını açıyordu. Mutlulukla gülümsedim.

***

Eve gelince derin bir nefes aldım, çalışmayı çok sevsem de kızım gözümde tütüyor, onu çok özlüyordum. Babamız gelene kadar kızımla oyun oynama zamanıydı. Üzerimi değiştirdim şortumu, askılı penyemi giyindim.

Oldum olası hareketli müzikle dans etmeye bayılırdım. Çocuk esirgeme kurumunda yakalanana kadar kızlarla oynardık. Zamanla alışkanlık haline getirmiştim. Uzunca süredir yapmadığım aklıma geldi. Vücudumun formunu korumalıydım.

"Evet, Minel Hanım şimdi annenin dansla sporunu izleyeceksin. Hem eğleneceğiz hem de kilo vereceğiz. Görmediğimi zannetme göbişin çıktı. Sonra kimseler beğenmeyecek seni."

Kızımın üstünü soydum, ince atlet ve beziyle bıraktım. Telefonumun radyo bölümüne girip gönlümce müzik buldum ve kızımla karşılıklı kıvırmaya başladık. İlk önce şaşkınlıkla beni seyreden kızım sonradan poposunu sallamaya başladı.

"İşte böyle kıvır, salla popoyu. Bir sağa bir sola..."

Radyodaki müzik değişti "Bak Minel babanın şarkısı... Popoyu daha fazla sallayacağız. Şimdilik sende hiçbir şey yok ama büyüyünce olacak. Kollarını sallaman yeterli." deyip ben kızımla tekrar sallamaya başladım.

Salla salla gür memeler çağlasın, salla salla yer yerinden oynasın. Bir taraftan da gülüyordum. Düğünlerde gayet mazbut, yaşını başını almış kadınların bu müzikle oynamaları bana her zaman çok komik gelmişti.

"Anne, baba!"

"Evet kızım babanın şarkısı. Salla..."

"Anne ba-baaaa!"

Arkamı döndüğümde Ahmet Ayaz'ın gülerek bizi seyrettiğini görünce birden utandım. "Anne bayağı güzel sallıyor kızım ama sen

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

de ondan aşağı kalmıyorsun." Diyerek ona kollarını açan kızımı kucağına aldı. Aman Allah'ım rezil olmuştum. Yüzüne bile bakmadan banyoya koşup duşumu yaptım, yemeğimiz hazırdı. Ahmet Ayaz da duşunu yapıp üstünü değiştirmişti. Yemeğimizi yedik ve kahvelerimizi alarak kanepeye yerleştik.

"Neler yaptın bugün?"

"Biliyorsun sabahtan vakfa gittik, oradan da Şana için alışveriş, kız güzeldi görsen şimdi çok daha güzel oldu."

"Allah sahibine bağışlasın, benim için tek güzel sensin."

Sözleri çok güzeldi, önceden gözlerimin içine bakan Ahmet Ayaz şimdi bakmıyor, gözlerini kaçırıyordu.

"Teşekkür ederim, utandım. Sen neler yaptın?"

"Evraklar... Evraklar... Yakında yurt dışından misafirlerimiz gelecek."

"Evde mi ağırlayacağız?"

"Dışarıda ama senin de gelmen gerekiyor, aralarında evli çiftlerde olacak."

"Bildirirsin hazırlanırım."

Biz muhabbet ederken Boran ile Şana'da geldi. Arkalarında Rüzgâr ve dışarıda ki motor sesini duyduğumuzda son gelenin Meltem ve Bulut olduğunu anladık. Onlara da kahve yaptım, salon birden şenlenmişti, her kafadan bir ses çıkıyor, neşeli konuşmalar muhabbetler çok hoşuma gidiyordu.

Meltem, "Hafta sonu doğum günüm, umarım unutmadınız!" dedi. Hazırlamış olduğum minik kurabiyelerden ağzına atıp tabağı Bulut'a uzattı.

Rüzgâr, ablasının uzattığı tabağı elinden alıp kucağına koydu "Offf abla her gün hatırlatıyorsun, unutmamız mümkün değil. Gittikçe yaşlanıyorsun, şu doğum günü muhabbetini bıraksan artık!"

"Şebek Rüzgâr daha ben çiçeği burnundayım."

"Hah burnunun ucundaki çiçek çoktan solmuş haberin yok."

İki kardeş birbirlerine takılıyordu, böylesi muhabbeti hiç yaşamadığımı düşünüyordum. Keşke kardeşim, kardeşlerim olsaydı...

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

-Ben bilmiyordum öğrendiğim iyi oldu, ne hediye alayım görümcecığım?"

"Geçen seneki yeri kapatacağım, tabii sen geçen yıl aramızda yoktun ama hediyemi çoktan verdin; güzeller güzeli Minel... Orda olmanız yeterli. Annemlerde geliyor."

***

Gece yine kapım açıldı bir şey söylemedim. Beni kollarının arasına aldı ve "Uyu canım iyi geceler." Dedi.

Sadece bu kadar kuru bir iyi geceler. Dün gece yorgunduk peki bu gece ne vardı? Niye bir şeyleri başlatmıyor sadece sarılıp uykuya dalıyordu. Kardeşleri burada olduğundan mı odama geliyordu. Of yine duygularım allak bullak olmuştu.

Sabah yine yanımda yoktu. Yastığı yumruklarımla kabarttım. "Uyuz adam bu gece seni koynuma almayacağım."

Aşağı indim, işe gitmişti. Bu paldır küldür gitmelerine de sinir oluyordum, onu sevdiğimi söylesem kapıdan uğurlarken beni öper miydi ya da eve geldiğinde kızımla birlikte karşılayıp hoş geldin desem? Yanağıma bir buse alır mıydım? Birçok huyunu, alışkanlığını bilmiyordum, belki de böyle hareketlerden hoşlanmayan biriydi. Yanlış düşünüyordum, ona karşılık verdiğim anda fazlasını bulacaktım. Sevmese de sevecekti, hayallerimden o sevmiyor diye vazgeçemezdim. Zorla öperdim bir süre sonra o da alışırdı...

***

Meltem'le vakfa gittik, iki üç günden beri uyuz pis bir köpek bana musallat olmuştu. Ne zaman beni görse yanıma geliyor oramı buramı kokluyordu. Ayaklarımın dibinde yatıyordu. Birkaç kez kovaladım. O kadar zavallı bakıyordu ki her seferinde yanıma gelmesine müsaade ettim. Yemekhanede yapılan yiyeceklere beslemeye başlayınca ellerimi yalamaya başladı. Tiksindim yine de ellerimi çekmedim, o da eskiden benim olduğum gibi yalnızdı. İlk işim veterinere götürmek olacaktı ama nasıl. Hiçbir taksi bu kocaman pis

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bayvanı arabasına almazdı. Doğum gününden sonra Ahmet Ayaz'a söylemeliydim, bir şekilde bu dev adamın bakımını yaptırtmak gerekiyordu. Meltem bahçeye çıkınca köpek hemen yanımdan uzaklaştı.

"Seninki beni gördü yine kaçıyor."

"Vallahi ben de anlamadım, çocukların bekçinin bile yanına gitmiyor. Beni mi izliyor nedir? Ne zaman bahçeye çıksam yanımda bitiveriyor. Çokta pis hınzır köpek, gideyim de ellerimi yıkayayım."

Telefonum çaldı, arayan numaraya Ahmet Ayaz diye heyecanla baktım ama değildi.

"Yekta nasılsın?"

"Mine sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum."

"Ne oldu ben ne yaptım?"

"Kızım biliyorum sen neden oldun, yoksa kocan beni nereden tanısın."

"Ahmet Ayaz mı?"

"Şaşkın, başka kocan yoksa Ahmet Ayaz tabii."

"Yekta dalga geçme!"

"Geçilmeyecek gibi misin?"

"Hadi söyle ne yaptı benim kocam?"

"Erkek kardeşinin yeni açacağı kafeterya da, yani senin çalıştığın eski kafeterya da müdür pozisyonunda işe alındım, hem de oldukça da yüksek maaşla."

"Çok sevindim, Rüzgâr'la çok iyi anlaşacağınızdan eminim."

"Daha bitmedi, bak Ezgi'yi veriyorum. Çok sağ ol Mine!"

"Canım senin kocanın iyiliklerini nasıl öderiz bilmem. Benim de arkadaşı Nihal'in yanında işe başlamamı sağladı, ücreti de iyi. Nihal Hanım senelerdir bu sektörde çalıştığımı ve referanslarımın iyi olduğunu görünce yardımcısı olarak işe aldı. Sizin sayenizde nihayet borçsuz harçsız evlenebileceğiz. Ve sen arkadaşım çok iyi bir adamla evlisin kıymetini bil! İkimizde o kadar sıkı çalışacağız ki bize referans olduğuna pişman olmayacaksın."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Biliyorum dostlarım, sizden emin olmasaydım Ahmet Ayaz'a böyle bir şey söylemezdim. Çok sevindim hemen ilgilenmiş, oysa daha yeni söylemiştim."

"Ha birde uzun süredir görüşemediğimizi söyleyince bizi kız kardeşinin doğum gününe davet etti."

"Çok sevindim canım, bende sizi çok özlemiştim."

***

Kardeşler eve oldukça geç geldiler. Boran da, Ayaz da çok yorgundu. Çok oturmadan hemen yattık. Ertesi gün olacak doğum günü partisinde enerjik olmalıydık. Banyodan çıkıp yatağa geldim. Ahmet Ayaz uyumuştu. Böyle ne yapıyorduk hiç aklım ermiyordu. Onu tanıdığımdan beri şu veya bu şekilde ellerini üzerimden çekmeyen adam, günaydın, hoş geldin sözleri ve yatakta sarılma harici hiç bana cinsel şekilde dokunmuyordu.

İlgisini mi kaybetmişti, artık beni arzulamıyor muydu? Of of elini belimden itiverdim, daha sıkı sarıldı. Dönsem benimle seviş desem yok ben böyle bir şey yapamazdım.

Bu sefer ondan önce yataktan ben kalktım. Kahvaltıda sadece kızımla ilgilendim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



15. BÖLÜM

Hayatımda ki duygusal çalkantıdan bıkıp usanmıştım... Gece, bu gece ne olacaksa olacaktı...

Kıyafet odasına girdim, özel çantalarının içinde duran, görünce kızdığı elbiseyi çıkardım. Şana'yı yanıma alarak güzellik salonuna gittim. Baştan ayağa bakıma girdim, makyajım saçlarım hepsi ayrı ayrı elden geçti. Makyözün ısrarlarına rağmen doğal makyajda ısrar ettim. Pudralar, fondötenler, kapatıcılar yoğun makyajın güzel olduğunu sananlar yanılıyordu. Yüzlerinde maske gibi duruyordu.

Telefon açtım.

"Ahmet Ayaz bizim işimiz uzun sürecek kulüpte buluşuruz."

"Tamam, çok geç kalmayın." Allah'ım ateş gibi adam buzdolabı gibi olmuştu.

Kıyafetimi giyindim, gerekli yerlerime Avrupa'dan getirdiği parfümü sıktım ve kocamı baştan çıkarma savaşına hazırdım. Göğüslerimin sırtımın açıklığını görüp bu gece baştan çıkmazsa hiçbir zaman çıkmazdı.

Şana beni gördüğünde şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemedi.

"Muhteşem görünüyorsun, Ahmet Ayaz abi çıldıracak."

Güldüm. "Ben de çıldırmasını istediğimden böyle giyindim."

Hafize anneme kızın onda kalacağını tembih ettikten sonra elimdeki şalı sırtımı ve göğsümü kapatacak şekilde sardım.

Kulübe girdik, bizi karşılayan garson, arkadaşların olduğu oldukça kalabalık masaya getirdi. En az otuz kişinin olduğu bir masa.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Saliha annelerle uzaktan selamlaştık, herkesi tek tek öpmenin imkânı yoktu. Ben geç gelip Ahmet Ayaz'ı bekleteceğimi düşünürken o daha ortada yoktu. Boran'la birlikte beş dakika sonra geldiler. Tam yanımda Ezgi oturuyordu, öbür yanıma da Ahmet Ayaz oturdu. Kulağıma eğildi ve "Sakın ama sakın o şalı üzerinden çıkarayım deme. Hangi elbiseyi giydiğini anladım." dedi.

Biraz açık giyindim mi, kıskançlığından ilgilenesi geliyordu "Huh!" dedim sırtımı döndüm.

Doğum günü tüm neşesiyle başladı, kahkahalar... Muhabbetler... Şakalar... Danslar... Ben yerimde oturmak zorunda kaldım. Beni ayağa kaldırmıyor arada bir şalım kaymış mı diye kontrol ediyordu.

"Niye biz dans etmiyoruz?"

"Neden acaba? Üstündeki elbiseyi geri gönder demiştim."

Pasta garson eşliğinde geldi. Üzeri mumlarla doluydu Rüzgâr ablasıyla dalga geçip duruyordu.

"Pastanın yanında bir kovada su getirseydiniz. Mumlar anca söner."

Pasta mumları üflenmiş, kesilmiş tabaklarımıza dağıtılmıştı. Meltem kardeşleriyle dans etmeye başladı. Sıra Ahmet Ayaz'a gelmişti kalktılar. Bir süre onları seyrettikten sonra Ezgi'ye döndüm.

"Ev işini ne yaptınız?"

"Bulduk bahçe katı. Yekta çok sevindi köpek alacakmış ama ben hiç istemiyorum."

"Bende de var vakfın bahçesinde."

"Biz alalım onu."

"İnan yanıma her geldiğinde midem bulanıyor. Ama bir bakışı var beni sev der gibi içim acıyor. Yanımda yatmak istiyor sırf acıdığımdan izin veriyorum. Yoksa katlanılacak gibi değil!"

"Hâlâ mı miden bulanıyor?" diyen sese hiç hazırlıklı değildim, Ahmet Ayaz tam arkamda duruyordu.

"Evet!" diye şaşkınlıkla cevap verdim, henüz ona köpeği söylememiştim nereden biliyordu?

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Beni hâlâ sevemedin değil mi, bu kadar çok mu midem bulanıyorum senin!"

Şaşırmıştım.

"Sen ne diyorsun?"

"Ne dediğini çok iyi anladım, artık özgür olacaksın. Her zaman istediğin gibi..." Dediklerini anlamamanın verdiği şokla öylece duruyordum, ne demek istiyordu, ne olmuştu.

Ayağa kalktı pasta çatalıyla kadehine vurdu "Hepiniz beni dinleyin günah çıkarma zamanı... Sevdiğim kadının bana duyduğu gerçek hisleri açıklama zamanı." Herkes susmuştu... Sadece Ahmet'e değil birbirlerine de şaşkınlıkla bakıyorlardı.

"Abi neler diyorsun sen, şakamı yapıyorsun anlamadım." Diyen Meltem'in şaşkınlık dolu sözlerine katılıyordum...

"Gerçekleri itiraf etme zamanı, iğrenilmek, reddedilmek ve birazcık sevgi için yerlerde sürünecek hale gelmek..."

Aman Allah'ım Ezgi'yle konuştuklarımızı yanlış anlamıştı. Ondan bahsediyorum sanmıştı. Elinden tuttum yerine oturtmaya çalıştım. Elini elimden sertçe çekti. Bir şeyler yapmalıydım konuşmasına engel olmalıydım, kardeşleri, annesi, babası ve tüm dostları... Kendini bir yanlışlık uğruna bitirecekti.

"Ben Mine'ye..."

"Çabuk Ezgi elimden tut." dedim. Elbisemin eteği dardı biraz yukarı sıyırdım.

Ezgi şaşırmış bir halde bana bakıyordu.

Sandalyenin üzerine çıktım.

Bu sefer herkes bana bakıyordu.

Ahmet Ayaz'ı omuzlarından tuttum kendime çevirdim. O da şaşırmış haldeydi. Boynuna sıkıca sarıldım.

"Canım ben sana aşığım Ahmet Ayaz, hem de deliler gibi aşığım." Bir söz bile söylemesine müsaade etmeden onu, kocamı sevdiğim adamı deliler gibi öpmeye başladım. Bir an duraksadıktan sonra kollarını belime sardı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rüzgâr'ın sesini duyar gibi oldum. "Ben de ilginç bir şey söyleyeceksin diye heyecanlanmıştım. Sandalyeye niye çıktın ki anlamadım. Bildiğimiz itiraf hiç aksiyon yaratmadı."

İçimden *'Sen öyle san.'* dedim. Kocamın dudaklarının tadına varmaya devam ettim.

Dudaklarımız ayrıldığında hâlâ birbirimize sıkıca sarılmış haldeydik. "İnanamıyorum sen bana âşıksın, bir daha söyle!"

"Sana aşığım! Sana aşığım!"

"Ya demin iğrendiğin..."

"Olur olmaz konuşmalara kulak misafiri olursan işte böyle yanlış anlarsın. Vakfın önündeki köpekten bahsediyordum."

Ahmet Ayaz'ın başını arkaya atarak attığı kahkaha görülmeye değerdi.

Sevgiyle boynuna sarıldım. "Bu gece aşkım bu gece beni gerçekten karın yap." diye kulağına fısıldadığımda kahkahası birden kesildi. Gözlerimin içine inanamaz gibi baktı. O bakışlarına sevgiyle karşılık verdim.

Belimden kucaklayarak yere indirdi. "Dostlarım size iyi eğlenceler bizim önemli bir işimiz çıktı."

Elimden tuttu koşmaya başladık, ikimizde gülüyorduk. Gittiğimiz istikamet mutluluktu.

Rüzgâr yine bağırıyordu. "Aceleniz ne daha Garpuz kesecektik."

***

Arabayla eve giderken elimi hiç bırakmadı. Avucumun içini öpüp duruyordu.

"İnanamıyorum ne zaman, ne zaman âşık oldun?"

"Ayvalık'ta anladım. Ama ne zaman âşık olduğumu bilmiyorum. Belki de seni ilk kez kafeterya da Ahmet olarak gördüğümde..."

"Ya Ayaz... "

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Doğru söylediğini biliyorum, sadece yanlış zamanda yanlış yerdeydin. Ahmet ile Ayaz bir bütün. Ayrı düşünmüyorum, uzun süre önce birleştiler gönlümde de ruhumda da!"

"Seni seviyorum Mine, elime resmin geçtiğinden beri her şeyi sana karşı olan hislerim değişti. Kafeteryada gördüğümden beri, gerçek seni tanıdıktan sonra aşk olarak baktım sana."

"Biliyorum sevgilim, biliyorum. Benimle evlenmek zorunda değildin, çocuğumuzu öğrenmeden önce benimle evlenmek istedin. İki gündür niye gözlerimin içine hiç bakmadın."

"Bakarsam çok kötü olacaktım. Seni korkutmak istemiyordum. Benim vücuduma alışman tiksinmemen için kaç gecedir cehennem azapları içinde seninle yattığımı biliyor musun? Her hücrem seni arzularken, sadece kollarımda tutmak hiç kolay değildi. Seni dans ederken görmek kopuş noktam oldu. Sen o an bana nasıl göründüğünü biliyor musun? Minicik şort kalçalarını anca örtüyordu. Üzerindeki tişört terden vücuduna yapışmıştı. İçine sutyen giymemişsin o an seninle sevişmek istedim. Kıvırdığın kalçaların beni deli etti."

Ellerimle yüzümü kapattım. "O an çok utanmıştım."

"Harika dans ediyorsun. Bundan sonra sadece benim karşımda edeceksin bu kesin bir emirdir." Ellerimi yüzümden çekip tekrar avucumun içini öptü...

Eve varmıştık. Kalbim deli gibi çarpıyordu, tam kapının önünde yüzüme baktı "Mine!?"

"Hafize annemde kalacak." Kapıyı açtı ve beni kucakladı.

"Bu gece benim gelinimsin." Boynuna sarıldım, başımı boynuna yasladım.

"Merdivenlerden çıkarma sakatlanacaksın. Yürürüm."

"Asla olmaz, kollarımda odamıza gireceksin, ömrümüz ne kadar sürerse odamızdan çıkmayacaksın."

Gelmiştik, beni odanın ortasında yere indirdi, bacaklarım tüy gibiydi. Üzerimdeki şalı gözlerimin içine bakarak çıkarttı.

"Ben..."

"Sakın korkma!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Korkmuyorum, ben sana nasıl karşılık vereceğimi bilmiyorum."

"Sadece bana bırak kendini. Bu sefer birbirimizi göreerek, hissederek sevişeceğiz"

***

Tanrım böyle diyordum da ayların açlığı beni mahvediyordu. Bu gece her ne olursa olsun sevgilimi, karımı delicesine mutlu etmeliydim. Minik bir kuş gibi heyecandan titriyordu elimi uzattım üstündeki elbisenin fermuarını açtım, kayarak ayaklarının dibine yığıldı.

***

Titriyordum, elini uzattı fermuarımı indirdi, iç çamaşırım yoktu. Göğüslerim çıplak kalınca birden çekindim ellerimle kapatmaya çalıştım izin vermedi ellerimin yerine kendi ellerini koydu, göğüslerimi okşaması çok hoşuma gitmişti kendimi onun ellerine bıraktım, ağzı ellerinin yerini alınca kanım delicesine akmaya başladı.

***

İçinde sutyeni yoktu bir anda gözümü önünde olan güzelliklerden başım döner gibi oldu. Minik elleriyle kapatmaya çalıştı izin vermedim ellerinin yerini ellerim aldı. Avucumdan taşıyorlardı ne büyük mutluluktu onu böyle hissetmek. Hazla gözlerini kapadı dudaklarımı irileşmiş başlarına sürdüm daha da dikildiler. Ağzımın içinde her seferinde çok daha fazla emerek öbürünü okşayarak ilk haz çığlığının ağzından çıktığını duyduğumda ağzının ıslak sıcaklığına kavuştum.

***

Ağzıma uzandı dilini tadını hissediyordum, nasıl öpüyorsa aynısını yapmaya başladım. Duyduğum zevk gittikçe beni soluksuz bırakıyordu. Kollarımı boynuna doladım, gücünü hissediyordum. Vü-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

cuduma değen sertliğini fark etmemek mümkün değildi çok ıs
Bir anda gömleğini tutu düğmeler etrafa uçuştu.

***

Kollarını boynuma sarmıştı, tenine ihtiyacım vardı. Düğmeler uğraşamazdım. Gömleğimi neredeyse yırtarak çıkardım. İri göğüsleri göğsüme değdiğinde hissettiklerimden ölebilirdim. Elbiseyi içinden çıkmasını sağladım, tekrar dudaklarındaydım çölde susuz kalmış insanın suya kavuştuğu an gibi öpüyordum hiç doymayacakmış gibi...

***

Teni göğüslerime değince, ilk kez hissettiklerimden korktum. Dünya dönmeyi kesmiş gibiydi, kendimi ona daha çok yaklaştırdım. Boynum bu kadar hassas mıydı? Dili, nefesi her değdiğinde vücudum ürperdi.

***

Güzel boynunun çukurunda oyalandım, onun elleri omuzlarımda göğüslerimde ürkekçe geziniyordu. Göğüslerinde biraz daha oyalandım, ikisiyle de ayrı ayrı ilgilendim. Göğüs altı karnının çukuru dilimin altındaydı. Minicik siyah iç çamaşırının üstünden benim olanı öptüm. İnce kenarlarına elimi geçirdim başımı yukarı çekmeye çalışıyordu. Ona baktım gözleri çakmak çakmak olmuş. İç çamaşırını fazla oyalanmadan aşağı indirdim yaşam pınarının kuşatmındaydı. Kadınlığını dudaklarımla okşayarak açılmasını sağladım. Çığlığı, bu defa ihtiras çığlığı dudaklarından döküldü. Baldırlarını indim okşadım öptüm.

***

Ellerimi onun omuzlarından sırtından ayıramıyordum. Tenine dokunmazsam ölecek gibiydim. Göğsümden aşağılara iniyorda yangınlardaydım. Kasıklarımda, en mahrem yerimde nefesi dudak

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ben gezmiyordu. Bacaklarım kendiliğinden ona açılıyor gibiydi. Bu andan sonra utanma duygusu diye bir şey kalmamıştı. Kocamdı, erkeğimdi, sevdiğimdi. O benim hem Ahmet'ım hem de Ayazımdı. Beni kadını yapması için yalvarmak istedim.

"Ahmet Ayaz lütfen..."

***

Arkamızdaki yatağın üzerine öperek yatırdım, pantolonumu çıkardım. Yanına uzandığımda iç çamaşırıma uzandı "İkimiz de eşitiz şimdi!"

"Biz hep eşit olacağız aşkım." Dudaklarına, dudaklarımla erişebildiğim her noktasına ulaşarak öptüm, göğüslerini her seferinde daha çok zevk alarak, zevk vererek okşadım, emdim. Daha aşağı öperek indim indim ta ki bana bir çiçek gibi açılana kadar uğraştım. Her Ahmet Ayaz dediğinde yeniden başladım.

***

Pantolonunu çıkardı, iç çamaşırıyla kalmıştı aramızdaki engellere gerek yoktu artık utanmazca elimi çamaşırına uzattım. Tüm erkekliği karşımdaydı korkmadım ona bakmaktan zevk aldım. Tekrar kasıklarına indiğimde iyice ona açıldım. Dayanamıyordum, yanıyordum içim daha fazlasını, onu istiyordu.

***

Ta ki dayanamıyorum yanıyorum dediği ana kadar. Sıcacıktı, ıslaktı ve sıkıydı. Yavaş her seferinde biraz daha kendimi iterek istediğim yere ulaştım. Bekledim beni hissetmesini sindirmesini. Kalçaları istem dışı salınmaya bana doğru kalkmaya başladığında işte o zaman o büyük anın ilk duyacağı zevkin çığlıklarını defalarca duyana kadar kendimi tuttum. Kasılmaları başlamıştı kendimi daha çok hareketlendirdim, sona birlikte gidiyorduk. Fazla baskı yüzündeki zevk, gerilimi fazlalaştı artık benim de dayanacak halim kal-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mamıştı. Onun doyuma ulaştığını görmeden kendimi bırakmadım. O rahatlarken bende ona büyük bir zevkle katıldım.

***

İçime girdiğinde sertliğini hissettim. Daha fazlası, daha da fazlası için kalçalarımı kaldırdım. Ağzımdan çıkan seslere engel olamıyordum. Bana her seferinde daha fazla baskı yaparken sert darbelerini ihtirasla karşıladım. Hissettiğim ihtiras dayanamayacağım hale gelmişti, kasılmalardan duyduğum zevk her an yükseldi. Beni beklediğini biliyordum, onun sırf ben zevk alayım diye kendini bırakmadığını biliyordum son sert darbelerle içimdeki patlamalar çoğaldı. Ahmet Ayaz'ım da bana katıldı doruğa aynı anda ulaştık. Nefesimiz nefesimize terimiz terimize karıştı. Birdik tek bedendik artık.

Mutlulukla, sevdiğime sarıldım.

***

"İyi misin aşkım?"

"Harikayım kocacığım, ikinci için çok beklemek gerekiyor mu?"

Güldü ve "Bak bakalım çok beklemen gerekecek mi karıcığım?" dedi.

Gözlerimi aşağıya indirdiğimde beklememe gerek olmadığını gördüm, bu sefer sıra bendeydi. Bir an sonra üstündeydim zevkimiz yine başlamıştı.

Sabah tüm bedenim ayrı ayrı sızlıyordu. Bu sızıları zevkle kabullendim, onun olmak defalarca doruğa ulaşmak. Kadın olmanın ihtirasın güzelliğini hissetmek duyduğum sızıları çekmeye değerdi.

Hâlâ uyuyan kocama sarıldım, ne güzel adamdı bu. Benimdi her şeyimdi. Bedenini okşamaya başladım. Elleri hemen göğsümü avuçladı.

"Muhteşemler."

Göğüs ucum ağzının içinde kaybolmuştu bile. Öteki eli de kadınlığıma gitmiş oyunlar oynuyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Önce bir günaydın deseydin!" Desem de başını göğsüme bastırıyor, elinin daha çok rahat etmesi için bir an önce zevke ulaşmak için kendimi ona açıyordum.

Arzular dinmişti. Nefes nefese yatıyorduk başını bana doğru çevirdi. "Şimdi günaydın aşkım."

Beynimi kurcalayan sorunun cevabını almak zorundaydım. İkimizde çırılçıplaktık, sadece ince çarşaf belimize kadar örtüyordu. Biraz yukarı çektim, tekrar aşağı indirdi. "Ahmet ilk ve son olarak sana bir sorum olacak, gerçeği söylemeni istiyorum söz ver!"

"Söz ne sorarsan sor gerçeği söyleyeceğim."

"Ben o kadına çok mu benziyorum, vücudum..." Birden göğüslerimi avuçladı. "Bunlar gerçek, onunkiler sahteydi ve dudakların bir lokmalık yiyip bitiresim geliyor. Onunkiler göğüsleri gibi yapaydı. Belin çok daha ince, kalçaların daha yuvarlak, bacakların uzun... Sana ilk zamanlarda da söyledim eğer uyarıcı ilaç verilmemiş ve o kadar karanlık olmasaydı karıştırmam mümkün değildi. Seni aramaya başladığımda gizli kameradaki halini ve resmini gördüm. Aranızda ki ilk benzerliği açıklayamıyorum, bir anlık benzerlik... Aileni bilmediğini söylemiştin aklıma geleni düşünmek bile istemiyorum."

"Ailemden biri mi sence?"

"Umarım değildir, öyle birinin ailenden olması..."

"Her aileden iyide çıkar kötüde, bir gün bulunursa tek dileğim ablam veya kız kardeşim olmaması!"

"Sorun bitti mi?"

"Bitti, bir daha onu sormayacağım."

Elini karnımın üzerine koydu. "Bu kadar yoğun performanstan sonra ikinci bebeğimiz yuvasına yerleşmiş midir acaba?"

"Kesinlikle hayır. Bir Minel çok küçük, iki yeni bir bebeğe hazır değilim, üç ihtirasın zevkine daha yeni vardım, dört okulum var."

"Korunmadık."

"Ben doğum kontrol ilacı kullanıyorum."

"Ne zamandan beri?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ayvalık'tan beri."

"Demek boşu boşuna eziyet çekmişim sen dünden hazırmışsın."

"Evet, canım ben dünden hazırdım ama sen anlamadın. Kalk duşa girelim kızımız nerdeyse oda oda bizi aramaya başlar. Bu halde yakalanmak istemezsin herhalde."

"Of şu misafirler gelmeyecek olsaydı iki günlüğüne Ayvalık'a kaçardık."

"Neden oraya gideceğiz?"

"O sahilde sana sahip olmadığım için neredeyse kendimi denizde boğuyordum. Tekrar o bikinini giysen. Ben iplerini ellerimle değil, dişlerimle açsam. Bütün vücuduna güneş yağını ellerimle azar azar yedirerek sürsem."

"Sonra da ben seni yağlasam ve pehlivanlar gibi güreşe başlasak. Hayallerden çabuk kurtul kalk Minel bağırıyor."

Aceleyle duşa koştum, bornozumu giyerken göğüslerimde küçük morlukları görünce içim yine gıcıklandı. Bu adamın ihtirası da yanılmayacak boyuttaydı. Aylardır nasıl sabredebildiğine şaşırdım.

Banyoya geldi, sırtındaki tırnak izlerimi görünce hiçbir şey dememeye karar verdim bende ondan aşağı kalmamıştım. Dayanamadım yüksek sesle kahkaha attım Allah'tan duşun altındaydı sesim duymadı.

***

"Oy bebeğim, beni mi arıyormuş?"

"Kızım tutamadım hınzırı, anne diye paraladı kendini."

"Ayaklanınca atom karınca oldu kızım, annem seni yoruyor bakıcı tutalım."

"Yok kızım, ben onunla başa çıkarım. Hem Şana ile de çok iyi anlaşıyorlar. Siz okula başlayınca baş edemezsem o zaman bakıcı bir çaresine!"

Kızımı kucakladım bahçeye çıktık. Minel kedinin peşinde koşturmaya başladı. Sevgiyle onu seyrettim. Dünya bir başka dönüyor, güneş bir başka parlıyor gibiydi. Sırtımdan sarılan kolların arasın

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

daha çok sokuldum. Vücudum hemen tepki vermiş kasıklarım sızlamıştı. Ahmet Ayaz saçlarımı kenara çekti boyun çukurumda dilini gezdiriyordu.

"Görecekler uslu dur."

"Mutfakta hepsi. Kalçalarını daha çok yasla, halime bak."

Kendimi arkaya daha çok verdim, elini bluzumun içine soktu. Sertliğini kalçamda hissediyordum.

"Şu anda sana burada sahip olabilirim."

"Ben de zevkle izin verebilirim. Ama görüyorsun imkânsız göğsümü muncuklamayı bırak. Minel bize doğru koşuyor. Biliyorsun ufaktı, her şeyi anlatıyordu. Bu halimizi görünce nasıl anlatır bilemem."

"Bizim biraz yalnız kalmamız şart. Bugün nasıl çalışırım, vakit nasıl geçer?"

"Fena mı daha çok özlersin beni!"

"Zararlı çıkarsın sana neler yapmayı düşündüğümü anlatayım." Kulağıma fısıldadığı sözler kanımda ateş oldu, göğüslerimde kasıklarımda toplandı.

"Bir an önce akşam olsa, bugün nasıl geçecek." Deyince sevgili kocam kahkahayı patlattı.

Kahvaltımızı neşe içinde yaptık.

"Hadi vakfa seni ben bırakayım. Hem şu meşhur köpeği göreyim ona borcum var, sayesinde birleştik."

Kızımızı öpüp yola çıktık. Vakfa geldiğimizde dev adam binanın köşesine sinmiş duruyordu. Beni görünce yanıma gelmek için ayaklandı. Ahmet Ayaz'ı fark ettiğinde yine sindi. Yavaşça ona doğru yürüdük hırlamaya başladı.

"Sakin ol oğlum!" Elimdeki yiyecek paketini açıp önüne doğru itti, bir bana bir Ayaz'a bakıyordu. Yavaşça yanına yaklaştım elimi uzattım.

Ahmet Ayaz kısık sesle "Dikkat et ısıracak!" dedi.

Elimi başına götürdüm okşadım "Sen beni ısırmazsın değil mi oğlum, hadi mamanı ye!" Sözlerimi anlamış gibiydi, gözlerini

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Başımıza vuranı ben biliyorum. Sıcak olmadığı kesin. Evet ıssız bir adaya gidiyoruz bir gece orada kalacağız. Nostaljimiz devreye giriyor."

"Minel?"

"Hafize anneye haber verdim sorun yok."

"Geceliğim bile yok."

"Gerek olacak mı sence hayatım?"

Evet gerek yoktu, hem bu sıcakta giyinik uyunur muydu?

Adaya giden yatın kenarında birbirimize sarılmış duruyorduk. Ada uzaktan da olsa görünmüştü.

"Ahmet Ayaz!"

"Söyle canım."

"Daha önce geldiğimizde... "

"Devam et!"

"Beni uyku tutmayınca otelin havuzuna inmiştim, tam çıkacakken sen geldin havuza girdin. Seni gizlice gözetlemiştim."

"Seni röntgenci. Ben de sana bir sır vereyim mi? Beni seyrettiğini biliyordum, kolundan tutup havuza çekmemek için kendimi zor tuttum. Sonra ne yaptım biliyor musun? Soğuk havuz suyu bile ateşimi söndürmemişti, gizlice odana girdim dudaklarından öpüverdim."

"Of Ahmet Ayaz ben de rüya gördüğümü sanmıştım, yakuğu ateşin devamını da ben getirdim."

"Hadi nasıl getirdiğini anlat!"

"Ayıp."

"Artık aramızda ayıp yok, anlat sevgilim."

"Havuzun içindeydim, sen bir Ahmet oluyordun, bir Ayaz oluyordun. Ahmet'le yanıyor, Ayaz'la buz kesiyordum bir süre sonra birbirinize karıştınız of çok güzeldi işte."

"Seni azgın kadın, iki erkekle aynı anda seviştin demek!"

"Sana bir daha bir şey anlatırsam ne olsun! Ayaz, Ahmet'i.. Ahmet, Ayaz'ı kıskanıyor. Yeter ben ikinizle birden baş edemem. Teker teker gelin!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"İkimiz birden geleceğiz her zaman."

"Memnun mu olsam, üzülsem mi bilemedim."

"Bu gece ne olduğunu test edersin."

Adaya inmiştik, bu sefer faytona binmedik. Ayaklarımız acıyana kadar dolaştık. El ele, kol kola çoğunlukla da sarmaş dolaş...

En sonunda yorulduk, daha önce kahve içtiğimiz yerde mola vermeye karar verdik. Ahmet Ayaz "Canım ben lavaboya kadar gidip geleyim." Dedi

Ahmet Ayaz gitti, karşımda duran İstanbul'a baktım. Hem uzaktı hem de bir o kadar yakın. Burası değişik bir dünya gibiydi. Adayı çok sevmiştim.

"Mine gözlerime inanamıyorum, bu sen misin?"

Dünya küçük derlerdi de inanmazdım, hiç olmadık yerde karşımda kimi bulmuştum. "Orkun, senin ne işin var burada?"

"Sen Adana'da değil miydin? Bana öyle söyledin, seni sormadığım yer kalmadı."

"Oraya hiç gitmedim." Kısa da olsa geçmişimiz vardı, yüzündeki kırgınlık ifadesine üzülmemek elde değildi.

"Neden terk ettin beni Mine, neden?"

"Orkun ben evlendim, bir bebeğim var."

"Bunu hak edecek ne yaptım? Seninle evlenmek istediğimi, seni sevdiğimi biliyordun."

"Biliyordum ama sana anlattım, aramızdakiler yeterli değildi. İnan evlenseydik çok mutsuz olurduk."

"Olmazdık, ben seni mutlu ederdim."

Çok iyi bir insan olmasına rağmen bu inatçı tavırları beni deli ediyordu. Ayrılırken de, telefonda da söylemiştim. Şimdi görünce çok daha iyi anladım. Hiçbir şekilde bu adamla evlenemezdim. Evlenecek olsaydım hayatımın hatasını yapmış olacaktım. O zamanlar boşu boşuna kendimi üzmüştüm. Belki de... O gece... Beni hayat boyu mutsuz olacağım evlilikten korumuştu.

"Daha fazla uzatmasan, sana evli olduğumu ve bir çocuğum olduğunu söylüyorum. Kocamı da çok seviyorum ve mutlu bir evlili-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gim var. Lütfen sende git ve mutlu ol! Kocam çok kıskançtır benim yüzünden aramızda huzursuzluk çıkmasını istemem."

"Hâlâ inanamıyorum."

"Karımın dediklerini dinlesen iyi edersin, gerçekten çok kıskanç cımdır."

Tam arkasında duran dev gibi Ahmet Ayaz'ı görünce birden şaşırdı kildi. Ayağa kalktı boyu çenesine anca gelmişti, bir adım geri çekildi.

"Ben Mine'yi burada görünce şaşırdım. Mutluluklar dilerim."

"Teşekkür ederiz, güle güle!"

"Orkun oğlum, hadi ne duruyorsun orada." Diyen cadı kaynanaadayım Sevim'di... Beş yaşında çocuk gibi oğlunun arkasında dolaşıyordu.

"Geliyorum anne." Annesinin yanına gitti, kadının onu azarladığı hareketlerinden belliydi.

Orkun annesinin çekiştirmeleriyle arkasına bakmadan gitti Peşlerinden *'Oğlunun turşusunu kur, öyle bir geline düş ki seni canından bezdirsin.'* diye bağırmak istedim. Bu kadın hayatı boyunca oğlunun yakasından düşmeyecek mutsuz edecekti. Ahmet Ayaz hâlâ arkalarından bakıyordu, yüz ifadesi kızgındı.

"Kim bu, nereden tanıyor seni?"

"İzmir'den. Aynı yerde çalışıyorduk."

"Hatırladım bu adamı, telefon numaranı vermek istememiş. Aranızda ne vardı da senden hesap soruyor?"

"Benimle evlenmek istiyordu"

"Ya sen? Sen onunla evlenmek istedin mi?"

"Belki olabilir diye düşünmüştüm." Kahveler unutulmuştu, soruların gidişatı kötüydü ayağa kalktım. Hızla yürümeye başladım peşimden geliyordu.

"O kadar ciddiydiniz demek!"

"O ciddiydi, ben düşünüyordum."

"Düşünüyordum dediğine göre o herife duyguların var demektir."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Lafları istediğin gibi kullanma, çok iyi bir insandır. Biliyorsun, ben kimsesizim hep bir ailem olsun istedim. Bana iyi davranınca olabilir diye düşünmüştüm. Tam kararımı vermemiştim bile!"

"Neden vermedin kararını?"

"Ahmet Ayaz ileri gidiyorsun, birbirimizi çok kötü kıracağız." Güzel başlayan günüm zehir olmaya başlamıştı...

"O sana dokundu mu, öptü mü, ne kadar ileri gittiniz. Söyle kafayı yiyeceğim."

Öfkeliydi, bende onun kadar kızgındım sorularına cevap vermeyebilir, çekip gidebilirdim. Yeni başlayan birlikteliğimizin kıskançlık yüzünden bozulmasını istemiyordum. Bugünlere kolay gelmemiştik. İçimden ya sabır çektim derin bir nefes aldım. "Sadece koluna girdim, ilişkimiz hiç o boyuta taşınmadı. Beni ilk öpende, ilk elimi tutanda sensin."

"Kararını neden vermedin, ne bekliyordun?"

"Neden mi vermedim, nedenini gerçekten öğrenmek istiyor musun ha? İstiyor musun?"

"Mine, çıldırtma beni!"

Sabrımın sınırı buraya kadardı, cevap mı istiyordu alasını alacak. "Senin yüzünden, anladın mı senin ve sevgilin yüzünden." Diye bağırıp koşmaya başladım. Gözyaşlarım yağmur gibi yanaklarımdan iniyordu. Peşimden koştuğunu duyuyordum, yakalandım sıkıca sarılınca ittim, daha sıkı sarıldı. Kımıldayamıyordum bir kolu belimde diğer eli başımdaydı. Göğsüne bastırdı, kalbinin gümbürtüsü duyuyordum. Uzun süre saçlarımı okşadı, ikimizde sakinleşmeye başlamıştık... Kaçmayacağımı anlayınca geri çekilip iki eliyle yüzümü tuttu...

"Özür dilerim, özür dilerim... Özür dilerim. Seni böyle sorgulamaya hakkı olmayan tek insan benim."

Yanaklarıma, gözlerime ve alnıma minik buseler kondururken havayı devam ettirmek istemedim. Tüm sorularına açık yürekli bir şekilde cevap vermek en güzeliydi. "Orkun benimle evlenmek istiyordu. Ama ben düşünme aşamasındaydım. O olay olmasaydı da

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

onunla evlenmek için yeterli hislerim yoktu. Çok büyük olasılıkla evlenmeyecektim. Daha ne söylememi bekliyorsun?"

"Hayatın benim yüzümden mahvoldu, aylarca benim yüzümden azap çektin. Belki o adamla evlenecek çok önceden mutlu olacaktın."

Ellerini yüzümden çekti, sıcaklığı gidince üşüdüm gerçekten üşüdüm. Yine sinirlenmeye başlamıştım sabit fikirlinin tekiydi. "Hâlâ aynı şeyleri söylüyorsun, geçmiş geçmişte kaldı, ben senin geçmişini kurcalıyor muyum? Ya sen Ayaz Bey, madem ettiğimiz dedi taşları döküyoruz şimdi benimle gerçekten sevişirken hâlâ o kadın gibi mi görüyorsun?"

"Ne biçim konuşuyorsun sen, ona benzemediğini söyledim. Sana âşık olduğumu söyledim. Nasıl kendini onunla bir tutarsın?"

"Sana âşık olduğumu söylemem beni suçlamana engel olmaz."

"Hatalıydım, gerçekten çok üzgünüm. Tekrar başa dönmek istemiyorum. Benim gibi bir öküzü affeder misin hı?"

Elleri tekrar yüzümdeydi, içim ısındı. Yola geliyordu, saçma kıskançlık kavgamızı bitirmenin zamanı gelmişti. "Öküz olduğumu kabul ediyor musun?"

"Sen yeter ki affet, ben hayvan cinsinden olmaya razıyım."

"Senin hayvan olmanı değil benim sevdiğim âşık olduğum Ahmet Ayaz olmanı istiyorum. Gereksiz kıskançlıklar yapma."

"İnan elimde değil seni kıskanmamak. Ama affettin değil mi hadi affettiğini söyle!"

Yok bu adam akıllanmazdı... Hâlâ kıskanacağını söylüyordu, ellerini ittim hızlıca yürümeye başladım. Bir önüme geçiyor, bir arkamda kalıyordu.

"Hadi affettim de Mine!"

"Hayvan isimlerini saymaya başla, beğendiğimde dur derim."

"Aslan, kaplan, kurt, panter, leopar, pars daha sayayım mı?"

"Beyefendiye bak nerde asil hayvanlar onları sayıyor. Ötekiler say ötekileri..."

"Bülbül, kanarya, kelebek, uğur böceği, muhabbet kuşu..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bu adama nasıl kızmaya devam edebilirdim, üstüne sarılıp kocaman öpünce bir daha ki kıskançlığına kadar olayı kapattık.

***

Bolca yürümüş, arada koşmuş, kavga bile etmiştik ve nihayet yemek zamanı gelmişti.

Balık, bol yeşillik ve kızarmış ekmek... İlk gittiğimiz balık lokantasında zar zor yer bulduk. Güneşin batarken verdiği kızıllık altında yemeğimize başladık. Çocuklar gibiydik kibarlığı bıraktık ellerimizle birbirimize balık yedirmeye başladık.

"Bakanlar var, balığımızı kendimiz yesek?"

"Sen benden başkasına bakma, benim gözüm senden başkasını görmüyor. Hadi aç o güzel ağzını ham yap bakayım."

"Sen beni Minel'le karıştırdın herhalde, parmağını ısırırsam görürsün gününü."

"Isırılacak çok daha güzel yerlerim var sevgilim!"

Düşününce haklı olduğuna karar verdim, çok daha güzel yerleri vardı. Yüzümün kızardığını görünce nereleri düşündüğümü anlamıştı. Gülmeye başladı.

Uzunca süre oturduk. Mehtap çıkmıştı hele bir de ut çalan müzisyen mehtaplı gecelerde hep seni andımla başlayıp eski şarkılarla devam edince keyfimiz ikiye katlandı. Bildiğimiz şarkılara eşlik ettik, bilmediklerimize tempo tuttuk.

Sadece ikişer kadeh şarap içtik. Birbirimize sarılarak mehtaplı gecelerde şarkısını yarı bağırır yarı gülerek söyleyerek otele geldik.

Aynı odayı tutmuştu. Birbirimizi soyduk son parçasına kadar hayaletlerimiz bir bir yere düştü, ağır ağır acele etmeden... Her iki odanın yatağını da kullandık. Verilen para boşa gitmemeliydi değil mi?

Buraya gelirken konuştuklarımız aklıma geldi. Ahmet'in de Ayaz'ın da her zaman geleceğini, memnun kalıp kalmayacağımı test etmemi istemişti.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Sabaha kadar bir değil, dört kez test ettim ve büyük bir zevkle onayladım. İkisi aynı anda gelmeliydi.

***

Adayı arkamızda bırakmıştık, üzülmüştüm. "Nostalji gezimiz bitti." Adayı bir başka seviyordum.

"Olur mu canım, daha Ayvalık var. Sonra tekrar başlarız yeni anılar edindikçe tekrarlamak hoş olacak."

"Bugün ne yapacaksın?"

"İşleri iyice boşladım, Boran isyanlardadır. Yeni ilacın tanıtımı yapılacak, oldukça yoğun bir döneme gireceğiz."

"Benim okul işimi nasıl halletsek?"

"Ben konuştum, Rüzgâr'ın okuduğu okul olumlu baktı."

"Ya Şana?"

"Puanları oldukça yüksek söyleyince hemen dediler. Sorun yok halledildi her şey. Artık okulun ilk günü elinden tutar öğretmeninin önüne götürürüm."

"Beslenme çantamı da hazırlayacak mısın?"

"O kadar da değil, eline günlük harçlığını veririm kantinden yersin. Ama sakın abur cubur yeme olur mu küçüğüm!"

"Öf Ahmet Ayaz!"

"Bak güzelim baştan anlaşalım. Hocaymış, asistanmış ya da erkek arkadaşmış bana uymaz. Evden okula, okuldan eve uslu kız olacaksın."

"Senin niyetin baştan belliydi. Özellikle Rüzgâr'ın okuduğu okula yazdırdın bizi. Sen yine hayvanları saymaya başlasan diyorum."

"Kaplanım demem yeterli."

"Ben balı çok seven, ormanlarda yaşayan hani kocaman olan var ya senin için onu düşünüyordum."

"Cık cık cık... Hiç yakıştıramadım, insan çok sevdiği kocasına hiç ayı der mi?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Senin gibi dağ başında yaşıyor gibi hareket ederse der. Sen bana hiç güvenmiyor musun?"

"Sana canımı emanet edecek kadar çok güveniyorum. Olay o değil sen beni aldatacaksın diye de bir düşüncem yok buna emin ol. Ben sana bakan, senin yanına gezen erkekleri kıskanıyorum. Sana duyduğum ihtirası da biliyorsun sana benim gözümle bakacaklarını, benim gibi arzulayacaklarını düşününce işte o zaman çok kötü oluyorum."

"Buna nasıl engel olacağım Ahmet Ayaz Bey, benim suçum ne?"

"Erkek arkadaş edinme merhaba, merhaba sadece bu kadar. Ben senin arkadaşın, dostun her şeyin olurum. Çevrende olan kişileri bende tanıyacağım, onlarda beni tanıyacak sahipsiz görmeyecekler."

Elimi kaldırıp alyansımı neredeyse gözünün içine soktum. "Parmağımda olan yüzük sahipsiz olmadığımın garantisi beyefendi"

"İnan güzelim, on yedi yaş ve üzeri çapkın erkekleri bu yüzük durduramaz. Kadın olman ihtiraslarını çok daha fazlalaştırır."

"Hep kötü düşünüyorsun değil mi?"

"Sadece erkek gibi düşünüyorum, hadi bakalım sen eve ben işe. Akşam annemlerde buluşuruz. Hasan babanlara da söyle onlarda gelsinler hep birlikte olalım. Şu ehliyet işini bir kez daha düşün lütfen. Bak lütfen dedim."

"Üstünü değiştirmeyecek misin?"

"İş yerinde yedek kıyafetlerim var."

Ben taksiye binene kadar gitmedi, hatta birkaç taksiciyi beğenmediği için bindirmedi. Ben bu adamla ne yapacaktım.

"Ahmet Ayaz bu kaçıncı taksi insaf et!"

"Yoldan geçen taksilere dikkat edeceksin. Taksi durağından olsa hiç önemli değil. Televizyonlarda gazetelerde neler duyup, neler okuyoruz. Tek başınaysan taksi duraklarından başka taksiye binmeyeceksin. Bu sırf kadın olduğun için değil, erkekte olsan aynı şey geçerli."

"Çok şükür bu defa kıskançlık değil yani?"

"Değil canım sadece önlem."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Nihayet, beğendiği gibi bir taksi yani taksici bulduk. Yine ka kapısında yazan durak numarasını, adını ve plakasını kaydetti gördüm.

Eve geldiğimde Minel tarafından büyük bir tezahüratla karşıla dım. Yavrumu bir gecede nasıl özlemiştim. Yoğurdum, mıncıkladı her yerini öpücüklere boğdum.

Uzun bir banyo keyfi yaptık. Geceden yorgun olduğumdan ve kız koyun koyuna uykuya daldık.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



17. BÖLÜM

Akşamüzeri kayınvalidemlerin evindeydik. "Yardım edeceğim bir şey var mı?"

"Yok, kızım her şey hazır. Nerdeyse bizimkiler birbiri ardına gelmeye başlarlar."

"Kalabalık aile olmak çok güzel olmalı!"

"Güzel olmaz mı vaktin nasıl geçtiğini anlamıyorsun. Bir kişisin bakmışsın iki olmuşsun. Sonrasında çocuklar oluyor zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorsun. Kaç çocuk doğurursan doğur büyüyünce birer birer yuvadan uçuyorlar. Yine iki kalıyorsun değişmeyen tek kişi, tabii mutlu bir evlilik hayatın varsa eşin oluyor. Bu yüzden tavsiyem birbirinizi çok seviu. Hah işte gelmeye başladılar."

Gelenlerin ilk işi Minel'i mıncıklamak oluyordu. Sonra sıra büyüklere geliyordu. Sevgilim kızını kucağından bırakmadan belime sarıldı, yanağımdan öptü.

Bahçeye hazırlanmış masanın etrafına oturduk, yemekler birbirinden güzeldi. Kayınvalidem yardımcılarına bırakmamış, her şeyi kendisi yapmıştı.

"Yenge bu kızın ne diyor gel bir bak."

Kızım her zamanki gibi küçük amcasının yanından ayrılmıyordu. "Ne diyor yine geveze Minel?"

"Salla, salla deyip duruyor neyi sallayacağımı anlamadım."

"Ben çok iyi anladım diz üstü bilgisayarını getirir misin?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Çok geçmeden benim kızım sallamaya başlamıştı, müziği duyun Meltem yeğeniyle beraber oynamaya başlayınca, Rüzgâr da onlara katıldı.

"Yok, vallahi bende dayanamayacağım." Dedi kayınvalidem.

"Allah aşkına otur Hanım bu yaşta."

"Yaşımda ne varmış, hadi sen de benimle beraber kalk. Birkaç sene sonra istesek de oynayamayacağız." Diyen vakıf başkanı kayınvalidem de sallıyordu.

Gülmekten bir hal olmuştuk. Ahmet Ayaz bir an bile yanından ayrılmıyordu, kızının hareketlerini gülen gözlerle seyrediyor, arada sine kahkahalarla gülüyordu.

"Canım iyi ki seni buldum, iyi ki bebeğimizi doğurmuşsun, iyi ki karım oldun seni çok seviyorum."

"Ben de aşkım ben de seni çok seviyorum." Birbirimizin kulağına fısıldadığımız aşk sözcüklerinden sonra oynayanları alkışlamaya başladık. Saliha anne eşinin önünde gerdan kırarken, adamcağız yüzünü kapattı bir yandan da parmaklarının arasından karısını gözetliyordu.

Şarkı birkaç kere daha çalındı oynandı, en sonunda Minel yorgunluktan uyuyakaldı.

"Vakit oldukça geç oldu Mine, hazırlan gidelim artık."

"Oğlum gitmeseniz, yarın sabah kahvaltısında yine hep birlikte olsak?"

Boran gözlerimin içine bakıyordu "Ahmet Ayaz kalalım. Hem Minel de uyudu rahatsız olmasın." Benim cin kocam niye kalmak için ısrar ettiğimi hemen anladı.

"Kabul ama kahvaltıda evde olmayalım, yarın sabah erken kalkın hep beraber Anadolu Hisarındaki öğretmen evine gidelim. Manzarası çok güzeldir."

Teklif tüm ev halkı tarafından kabul edildi. Boran, Şana ile birlikte olacağı için çok sevinmişti. "Sağ ol Mine sana borçlandım, yaramaz ufak kız sevmekte çok zor oluyormuş. Tekrar lise yıllarıma dönmüş gibiyim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Zor geliyorsa baştan bırak sevgili kayınbiraderim!"

"Şana ile bazı şeyleri yaşayamayacağımı bilerek bu sevdaya başladım. *'Çıkamam görürler, elini tutamam ayıplarlar...'* acaba diyorum o benden hoşlanmıyor mu?"

"Çocuk değilsin Boran, niye kendisine sormuyorsun?"

"İnanmayacaksın ama hoşlanmıyorum demesinden korkuyorum."

"Şana'nın senden hoşlandığı çok belli ama ona da hak ver. Kendi toprağından ne şartlar altında geldiğini biliyorsun, hâlâ bizlere alışmaya çalışıyor. Yanlış bir şey yapmaktan korkuyordur. O yüzden senden uzak durduğunu düşünüyorum. Bence açık açık konuş, bak ne yapalım herkes odasına çekilsin, ben Şana'yı bahçeye çıkarayım. Bir an önce düşüncelerini öğren sende rahat et o da rahat etsin. Hadi şimdi git, ağabeyin meraklanmaya başladı."

"O da bir âlem zaten."

"Kız babası olunca bu tarz durumlara değişik bakmaya başladığından olsa gerek. Ben yanına gideyim."

El ayak çekildikten sonra oluşan sessizliğe bayılıyordum, gecenin en sevdiğim saatleriydi. Sadece arada bir öten gece kuşları ve cırcır böceklerinin sesleri bana huzur veriyordu. Bahçe salıncağında oturmuş uzaktan bizi izleyen kocamın yanına gittim, bacaklarımı toplayarak kollarının arasına yerleştim.

"Boran'la ne konuşuyordunuz?"

"Şana'nın hislerinden emin olmamak onu üzüyor. Bu gece adamakıllı konuşun dedim."

"Şana bize Allah'ın emaneti, kırılmasını üzülmesini istemem."

"Boran'ın onu üzeceğini mi düşünüyorsun?"

"Şimdiye kadar hep rahat ilişkiler yaşadı."

"Yani senin gibi..."

"Şimdi beni karıştırma."

"Neden? Ne demeye çalıştığını anladım. Sen nasıl günübirlik ilişkilerinden vazgeçtiysen Boran'ın da geçeceğinden eminim. Şa-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

na'nın asla üzülmesini istemem ama nedense içimden bir his onların birbirleri için doğru insan olduğunu söylüyor."

"Kız çok küçük. Boran'a güvenim tam olmasına rağmen onun sene bekleyebilir mi ondan şüpheliyim."

"Tanışma şartlarımız farklı olsaydı sen beni beklemez miydin?"

"Doğru mu söyleyeyim, yalan mı?"

"Tabii ki doğruyu söyle!"

"Seninle hemen evlenmek için elimden geleni yapardım."

"Kimseler duymasın ama ben de kabul ederdim. Hadi sen yukarı çık ben birazdan yanına gelirim."

"Çok geç kalma, bekliyorum."

Şana'nın kaldığı odaya gittim. "Canım Boran seni bahçede bekliyor." Haberi verince hemen yüzü kızarıverdi. "Ya görürlerse?"

"Kötü bir şey yapmayacaksınız sadece konuşacaksınız."

"Bizim oralarda kızla erkeğin konuşması ayıp sayılır. Büyükler tarafından kız kınanır."

"Burada öyle bir şey olmaz. Sen Boran'dan hoşlanıyor musun?"

"Evet."

"Hadi git konuşun, içindeki gerçek hisler neyse onu söyle. İstediğini de... İstemediğini de açıkça konuş. Boran ne söylersen kabul edecek kadar olgun bir erkektir."

Birlikte bahçeye çıktık, biraz evvel Ahmet Ayaz'la oturduğumuz yerde Boran bekliyordu. Şana'yı sırtından hafifçe ittim. "Hadi git konuş onunla." Ürkek adımlarla yanına gitti, hâlâ eve bakıyordu. Eski alışkanlıkların kolay kolay değişmediğini gördüm. Ben de kocamın yanına gitmek için eve girdim. Baba kız koyun koyuna uyumuşlardı, üzerimi çıkarır çıkarmaz yanlarına yattım.

***

BORAN&ŞANA

Boran'dan...

İlk gördüğüm andan beri bu küçük kızın sevdasına düşmüştüm. Kendinden emin Boran gitmiş yerine yeni yetme Boran gelmişti. Yi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

beni istemezse, ya ret ederse korkusu beynimde dolanıp duruyordu. Mine'nin dediği gibi açıkça konuşmalı düşüncelerini kesin öğrenmeliydim. Ağabeyimin başıma koruma kesilmesine hiç gerek yoktu. Onu kendimden bile korumak istiyordum. Şana'yı diğer kadınlardan ayıran neydi? Cevabı yine bendeydi, onu seviyordum.

"Gel Şana, çekinme benden!"

"Senden hiç çekinmedim, ben söz olur diye çekiniyorum."

Lafı dolandırmadan konuşmak en güzeli olacaktı. "Şana yaşının küçük olduğunu biliyorum, sana baskıda yapmıyorum. Ben sana sevdalandım ya sen? Senin düşüncelerin ne?"

Başını yere eğdi, gözlerini görmek istiyordum. Kelebeğin kanatlarına zarar vermemek için nasıl özen gösteriyorsam parmağımın ucuyla çenesinden tutup kaldırdım. Bu küçük kadın benim ölümüm olacaktı. Pembeleşmiş yüzü, mermer gibi beyaz teni, güneş sarısı saçları Allah'ım aklıma mukayyet ol...

"Ben utanıyorum."

"Utanma küçüğüm, her ne söylersen kabul etmeye hazırım. Benden hoşlanıyorsan söyle, hoşlanmıyorsan da söyle sana hiçbir şey demem sadece arkadaşın olurum."

"Annen ve baban, kız eve geldi oğlumuzu baştan çıkardı derlerse?"

"Ah Şana ben baştan çıkmaya çoktan razıyım. Hem hiç kimse böyle sözler söylemez korkma!"

Yüzünde hafif bir tebessüm oluştu, çenesini tuttuğum parmağını güzel eliyle sardı... Elinin teması bile kalbimi deli gibi çarptırıyorsa diğer yerlerine dokununca ne olacaktım.

"Seninleyken hiçbir şeyden korkmuyorum, vakıfta seni ilk gördüğüm anda o adam kocam olacağına keşke Boran olsaydı diye düşünmüştüm."

"Oh Şana, şimdi benden kocan olacak kadar hoşlandığını mı söylüyorsun?"

"Evet."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Beni ne kadar mutlu ettin bir bilsen, niyetim ciddi biraz daha büyüyünce seninle evlenmek istiyorum."

"Bizim oralarda benden daha küçük evlenen arkadaşlarım oldu, on sekiz yaşıma girmeme çok az kaldı."

"Beklemek istemiyor musun, hislerinden emin misin?"

"Belki birazcık bekleriz... beni istiyorsan, ben de seni istiyorum."

Kim olsa yerimde bu sözün üstüne dayanamazdı. İncecik vücudunu kollarımın arasına aldım gün ışığı gibi sıcacıktı, mis gibi çiçek kokuyordu. Çenesini elimle kaldırdım, bir ceylan gibi ürkek gözlerle bana baktı. "Şanа!" Vücudunun kollarımın arasında titrediğini hissettim. Pembe dudaklarını korkutmadan yavaşça öptüm bal gibiydi, gül gibiydi.

Sıkıca sarıldım. "Biz şimdi sözlü müyüz?" dediğinde kahkaha attım. "Evet küçüğüm biz şimdi sözlüyüz, yeminimiz de ilk öpücüğümüz."

"İyi o zaman, bir kez daha öpersen yeminimiz mühürlenir." Mührümüzü biraz uzun tuttum, hiç bozulmasın diye katmerli bir mühür oldu. Kendimi zor tuttum çok uzatmadan uzaklaştım daha melekti, küçük bir çiçekti.

"Hadi odana git, yarın niyetimi aileme söyleyeceğim. Herkesin bilmesini istiyorum."

"Olur." Giderken arkasından baktım, küçük adımlarla yürüyor, sık sık arkasına bakıp gülümsüyordu. En az bir sene ya sabır çekmeliydim. Bu güzel kız beklemeye değerdi.

***

AHMET AYAZ & MİNE

Mine'den...

Gözlerimi kızımın yatağın üzerinde zıplamalarıyla açtım.

"Günaydın benim meleğim uyanmış mı? Hadi babayı da uyandıralım."

"Babası çoktan uyandı hem de ne uyanma!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Niye yüzünü dönmüyorsun canım?"

"Dönersem görüntü fena, sen Minel'i aşağıya bırak annemler uyanmışlardır."

"Erken gidecektik ayıp olur."

"Sen kızı bırak gel, inan ben çok çabuk olurum."

Kızı Hafize anneme teslim edip, koşarak yukarı çıktım. Evet, koşmayı seviyordum zaman kazandırıyordu. Kapıyı açmamla beni kollarına alması bir oldu. Hızlı ve etkili bir sevişme sonrası acele hazırlanıp aşağı indik.

"Tüh daha çoğunluk kalkmamış, uzun tutabilirmişiz."

"Kısa ama çok güzeldi, devamını akşama getiririz."

Boran'ın "Günaydın!" sözüyle konuşmamız yarım kaldı.

"Günaydın Boran, nasılsın?"

"Çok iyiyim Mine."

"Belli ki konuşmanız olumlu geçmiş olmalı, yüzün gülüyor."

"Oldukça olumluydu."

"Hadi Boran söyle artık ne dedi, bak Şana'da geliyor ona soracam."

"Sormana gerek yok aile tamamlansın, ikimiz birlikte kararımızı söyleyeceğiz."

İki üç dakika içinde tüm aile salonda bir araya gelmiştik. Boran bir köşede başını önüne eğmiş olarak duran Şana'nın yanına gitti ve elini tuttu.

"Dün geceki kararından emin misin Şana?"

"Eminim."

"Sevgili ailem, dün gece Şana'ya evlenme niyetimi söyledim, kabul etti. Niyetimizin ciddi olduğunu hepinizin bilmesi gerektiğini düşündük."

Boran'ı biraz telaşa düşürmenin zamanı gelmişti. "Senin niyetin ciddi olabilir bakalım ben kız kardeşimi hemen sana verecek miyim?"

Tahmin ettiğim gibi telaşlandı. "Bizi destekleyen sendin, şimdi ne oluyor?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Biz kız tarafıyız naz yapacağız, öyle kızı istedim aldım olmaz. Birkaç kez evimize gel git canından bez sonra kızı alırsın."

"Mineeee!"

"Yok Mine! Kız isteme seremonisi tam anlamıyla yapılacak. Bizde olmadı, bari kardeşimde göreyim."

"Kanıma katılıyorum hiç yüzüme bakma, ben de baldızım öyle çabuk vermem. Anne, baba gelirken en iyi yerden çikolata ve çiçek isterim ona göre!"

Ahmet Ayaz da oyunuma katılınca ortamın gerginliği yumuşadı. Şok olmuş bir şekilde bizi izleyen kayınvalidemle ve kayınpederim nihayet kendine geldi.

"Sizin istediğiniz çiçek olsun en alasından yaptırırım, kararınız çok sevindim oğlum. Hayırlısı olsun ne diyeyim."

"Sağ ol baba. Hayırlısı olacak, kalbimde hissediyorum."

Boran'a ellerini öpün diye işaret ettim, hemen dediğimi yerine getirdiler. Şana utancından kıpkırmızı olsa da aileye kabul edildiği için çok mutlu görünüyordu.

"Eee Hanım ikinci oğlumuzun da başı bağlandı sayılır."

"Üzülüyordum evlenmiyorlar diye, şimdi peş peşe uçuyorlar yuvadan."

"Tek uçuyorlar, sonra kalabalık olarak geri geliyorlar hep istediğimiz hayalini kurduğumuz gibi. Geride kalıyor iki tane..."

"Sırada Meltem var, Rüzgâr daha çok genç."

Meltem; "Benden küçük kızlar evleniyor. Biri evlendi anne bir oldu, ben kesin evde kaldım." diyerek söylenmeye başladı.

"Bulut ne oldu?"

"Şimdilik sadece arkadaşız Mine, adamın boş zamanı yok."

Ahmet Ayaz "Hadi hazırsanız gidelim, öğlen sıcağına kalmayalım. Rüzgâr kalkmadı mı daha?" diye sorunca kayınvalidem; "Çoktan işe gitti." diyerek cevap verdi.

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Anadolu Hisarı'na doğru yola çıktık. İstanbul gezmekle bitmeyecek kadar büyüktü, her yanı ayrı güzel, her tarafı tarih kokan bir şehir.

Öğretmen evi oldukça büyük bir arazi üstüne kurulmuş, ahşap görünüşlü binaydı açık ve kapalı olmak üzere iki kısımdan oluşuyordu. İlk görüşte çok beğendim. Hava çok soğuk değildi, bahçede oturmaya karar verdik.

Açık büfe kahvaltı, hem dışarıda hem de içeride hazırlanmıştı. Çocuk parkına yakın masalara oturduk. Kahvaltı çeşitleri tam benim istediğim gibi olmasa da manzarası için değerdi. Şana ilk kez gördüğü manzaraya hayran olmuştu, sadece tarih kitaplarında bazen de televizyonda gördüğü hisarları yakından görmek çok ilgisini çekti. Sadece o mu bende aynı haldeydim. Tam karşımızda Rumelihisarı tüm görselliğiyle önümüzdeydi. Bu dünyadan kimler gelmiş kimler geçmişti, savaşlar yapılmış canlar verilmiş, aşklar yaşanmış bir devir kapanıp, yenisi açılmıştı. Bizden sonra da yaşam devam edecek, eski eserler durmaya devam edecekti. Belki yüz iki yüz sene sonra çok büyük felaketler olup yıkılmazsa benim oturduğum yerde, başka bir kadın sevdiği kocasıyla karşı sahili seyredip benim gibi düşünecekti.

"Ahmet Ayaz şu görünen yer neresi? Çok ağaç olan yer."

"Aşiyan mezarlığı, duyduğum doğruluğundan emin olmadığım bir hikâyesi var."

"Dilden dile dolaştığına göre herhalde doğrudur. Anlatsana?"

"İki genç birbirlerini çok sevmişler, aileleri ne hikmetse istememiş. Ne yapmış ne etmişlerse sevgilerini kabul ettirememişler. Son bir çareleri kalmış tam ortada kocaman bir ağaç vardır. Arabayı içerine sürmüşler ikisi de el ele ölmüş. Aileleri çok yanmış ama iş işten geçmiş. Biz çocuklarımızı hayattayken ayırdık. Aynı yerde mezarları olsun demişler. Şimdi ikisinin de Aşiyan mezarlığında yattığı söyleniyor. Bazen yolum düştüğünde o mezarlığın önünden geçerken onları hatırlar dua ederim."

"Helal sana ağabey, tüm Hanımları ağlattın. Gerçi ben bile fena oldum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Aileler mi haklıydı, aşıklar mı haklıydı bilemeyiz. Ne olursa olsun iki gencecik insanın ölmesine değer miydi? Hadi yeter bu kadar duygusallık kızımı oyun parkına götürelim."

Boğazımdaki yumru daha açılmamıştı. Kızımızı kucaklayan kocamın elinden sıkıca tuttum yüzüme baktı gözlerimden hâlâ üzgün olduğumu anladı.

"Bu bir hikâye doğru veya yanlış bilmiyorum. Dünyada pek çok buna benzer olaylar var. Bizde, daha çokta sen acı olaylar yaşadık. Allah'ıma şükürler olsun birleşebildik, aşkımızı yaşıyoruz, yaşayacağız da..."

"Her ne olursa olsun ayrılmayalım Ayaz!"

"Hiçbir zaman seni bırakmam tarçınım, senden vazgeçmem ölene kadar beraberiz."

Hava çok güzeldi, manzara çok güzeldi. Keyif kahvelerimizi içtik. Minel kocaman yük gemilerini görünce çok şaşırdı. Devasa boyutlarda gemilerdi geçtikten sonra pervanesinin dalgaları bizim olduğumuz masaya kadar geldi. Islanmaktan zor kurtulduk. Ardından geçen yat tüllerle çiçeklerle süslenmişti. Kesin düğün oluyordu biraz yanaşınca gelinle damat bizlere el salladı...

"Ne kadar güzel, bak Boran çok güzeller."

"Beğendiysen düğünümüzü ufacık yatta değil de, büyük gezinti teknelerinden birinde yaparız."

"Çok isterim."

Boran'ın sevdiği kadının isteğini anında kabul etmesi, Şana'nın yüzünde güller açmasına neden olmuştu... Düğünün olacağı yer böylece kesinleşti, nasıl olurdu acaba? Hiç yat düğününde bulunmamıştım.

***

"Mine!"

"Hım..."

"Ben sana hiçbir şey yaşatamadım değil mi?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Yarın düğün planlamasını kafamda evirip çevirirken, Ahmet Ayaz'ın sorusuna şaşırdım. "Nasıl yani?"

"Genç bir kızın hayalindeki düğün, isteme, nişan gibi olayları..."

Sevdiğimin elinden tuttum oldukça üzgün görünüyordu. "Ben şikâyetçi değilim."

"Hayatım boyunca bunun vicdan azabını yaşayacağım."

"Vicdan azabı çekmeni istemiyorum, bu çektiklerimin karşılığında tek bir şey istiyorum."

"Söyle ne istersen alayım?"

"Paha biçilemez bir şey. Almaya gücün yetmez."

"Çok çalışırım, çok çok fazla çalışırım. İstediğini söyle hadi!"

"Her zaman beni çok sevmeni istiyorum, istediğim tek şey bu."

"Ah Minem, istediğin her an koşulsuz şartsız yerine getirilecek. Söz veriyorum."

Omzuma sevgiyle sarıldı kolunun gücünü kuvvetini ta yüreğimde hissettim. Her zaman onun sevgisi altında olacak. Bir daha hayattan hiç korkmayacaktım.

***

Hah çok büyük konuşmuşum, şimdi hissettiğim korku değil miydi. Bu konuşmaların üzerinden sadece bir haftacık geçmişken ben, Ahmet Ayaz denen adamı bir kaşık suda boğacak haldeydim.

"Yahu benim ne suçum var?"

"Suçu yokmuş beyefendinin, sen yüz vermesen o kadın asılmazdı."

"İnan tarçınım, ne olur bak saatlerdir dil dökülüyorum. Birkaç kez yemeğe gittik. Yalnızda değildik sadece iş yemeğiydi."

"Ben iş miş anlamam kadın senden yüz bulmuş besbelli."

"Ben yüz vermedim o kadına!"

Odanın içinde bir o yana bir bu yana yürüyordum. Önüme geçip kolumdan tuttu elini silkeledim. "Sakın bana dokunma, parmağının ucunu dahi sürme."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Hadi güzelim, sakinleş. Suçum yok."

"Nasıl sakinleşmemi beklersin?"

"Mine abartıtın iyice."

"Ne abartması ha ne abartması, kadın senin elini okşuyordu."

"Ben de hemen çektim görmedin mi?"

"Elini çekmişmiş, kadın senin mahsustan çektiğini düşündü, sonra bacağını okşadı."

"Ben de yanından kalkmadım mı?"

"Gördüğümü fark ettin ondan kalktın."

"Vallahi değil Mine, daha ne diyeyim?"

Daha fazla yalanlarına katlanamayacaktım, gözümün önünde kadınla fingirdeşmişti. "Deme bir şey deme zaten, sende konuşacak yüz var mı? Ben annemin evine gidiyorum. Seni terk ediyorum."

"Annenin evine mi?"

"Evet, sakın beni arama!"

"Yapma aşkım hadi sakinleş konuşalım."

"Bırak beni durduramayacaksın, o kadına git nereni istersen oranı okşat. Senin Mine diye bir karın yok artık."

***

"Kızım gecenin bu saatinde gelmeseydin. Minel uyuyor sabaha alırdın."

"Ah anneciğim ben evimi terk ettim, bir daha o adamın yüzünü görmek istemiyorum. Yarın buradan hemen taşınalım."

"Dur bakalım yavrum bir sakin ol hele, ne oldu anlat!"

"Biliyorsun bu gece iş yemeği vardı, çoğunluğu yabancı. Bazıları eşleriyle gelmişti içlerinde birkaç kişi tek başınaydı. Hele içlerinde bir yosma vardı ki sana anlatamam. Dünyayı ben yarattım havalarındaydı, bir azamet ki sanırsın İngiltere kraliçesi... Şuh tavırlar, yeri yersiz atılan kahkahalar. Ahmet Ayaz'ın önünde göğüs dekoltesini göstermeler. Bacağını okşamalar, elini tutmalar... Daha hangisini anlatayım?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Kocan karşılık verdi mi o kadına?"

"Vermedi, ben olmasaydım kesin verirdi."

"Kızım yapma böyle, adam aldatacak olsa senin gözünün önünde yapar mıydı?"

"Yapmadı işte neden? Çünkü ben yanındaydım. Demek bu kadınla geçen gittiğinde beraber olmuş."

"Ahmet Ayaz oğlum ne diyor?"

"Artık ne o senin oğlun, ne de benim kocam. Yarın onu boşayacağım."

"Kızım öfkeyle kalkan zararla oturur. Sen biraz sakinleş dur ben sana bir ıhlamur kaynatayım iyi gelir."

"Değil bir bardak ıhlamur çayı içmek, ağacını yesem sakinleşemem."

"Sakinleş, bağırma Minel uyanmasın."

"Yoluk yoluk edeceğim ben bu adamı, kel bırakacağım bir daha kimseler bakmasın. O gözlerini yerinden çıkartacağım. Haspam bir de *'Ayaz gözlerine bayılıyorum.'* demez mi? Neredeyse çıldıracaktım."

"Hani şimdi boşuyordun?"

"Boşandıktan sonra da kimse bakmasın, bitti bitti Ahmet Ayaz diye biri yok hayatımda."

***

Oysa ne mutluydum. Yemek için hazırlan dediğinde ilk işim kuaföre gitmek olmuştu. Ahmet Ayaz Özdemir'in karısı olarak çok güzel olmalıydım.

Eve geldim, siyah elbisemi giydim ince askılı düz bir elbiseydi göğüs dekoltesini kapatmak için dantelden ufak bir bolerosu vardı. Aynı dantel etek ucunda da olunca çok şık görünüyordu. Altına çapraz bantlı oldukça yüksek ayakkabılarımı giydim elimdeki minik bir çantayla geceye hazırdım.

"Bir içim su olmuşsun güzelim."

"Sen de öyle."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bir adama her giydiği bu kadar yakışırdı, siyah bedenine oturan takımının içinde çok hoş görünüyordu.

"Eteğinde dantel olacağına, kumaş olsaymış"

"Niye çirkin mi duruyor?"

"Bacakların daha az görünürdü."

"Hadi gidelim davet eden sensin geç kalacağız."

"Otururken dikkat et!"

"Olur, Ahmet Ayaz olur. Göğsüm bitti şimdi bacaklarım başladı bir dahaki sefere bakalım nereme karışacaksın."

"Her yerine karışırım, her yerine."

Nihayet yemek davetini verdiğimiz restoranın önüne gelmiştik. Arabanın kapısını başkasının açmasına izin vermedi. Niyetinin bu barlık etmek olmadığını inerken tam önümde durup sağa sola bakmasından anladım. Bacaklarım görünmesin diye kendince önlem alıyordu. İnerken kazara olmuş gibi ayağına bastım.

"Of Mine!"

"Aa fark etmedim, canın acıdı mı?"

"Mahsustan yaptın değil mi?"

"O kadar önümde duruyorsun ki basacak yer bulamadım."

İçeriye girdik, eli hafifçe belime dokunuyordu. Garsonun yönlendirmesiyle terasa çıktık en ön masa hazırlanmıştı. Birkaç dakika sonra misafirlerimiz gelmeye başladılar.

Birbirinden şık Hanımlar ve Beyler, hepsini güler yüzle karşıladım. Son gelen kadına kadar... Hoş geldiniz sözüme cevap bile vermeden hemen kocamın yanağından öptü.

"Kendini özlettin Ayaz!"

"Hoş geldin, eşim Mine'yi tanıtayım sana. Sevgilim, bu arkadaş da Berlin'den Sofia aynı sektördeniz."

"Evet, babamın holdinginde genel müdürlük yapıyorum."

Sanki sormuşum gibi, bu kadından hoşlanmamıştım. Üstündeki elbise, süper mini ve göğüs dekolteliydi. Olmayan göğsünün uçları görünecek kadar açık. Çaktırmadan benimkilere baktım. Maşallahları vardı üzerimdeki boleroyu çıkarttım. Ahmet Ayaz'ın bir an

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gözleri büyüdü görmemezlikten geldim. O holdingiyle övünüyordu. Ben de bazı fazlalıklarımla övünmeliydim değil mi?

Kadının baktığını gördüm bu göğüs meselesi kadınların birbirini kıskandığı tek olaydır diyebilirim. Genç kız olma zamanlarında acaba senin mi büyük, benimki mi büyük diye arkadaşlarla birbirimize takılırdık. Küçük göğüslüler her zaman daha iri göğüslü kadınlara imrenerek bakarlardı. Ben şanslı olanlardandım.

Yerlerimize oturduk yemekler sipariş edildi, davet sahibi olarak herkesle ilgilenmek konuşmak zorundaydım. Kadın devamlı Ahmet Ayaz'la muhabbet etmeye çalışıyor bu da benim gözümden kaçmıyordu. Yemekler bittikten sonra bahçe kısmına inildi, tam kocamın yanına oturacaktım benden evvel davrandı. Kadın beni yok gibi görüyor benim de sinirlerim iyice kabarıyordu. Kendimi zor tutuyor bozuntuya vermemeye çalışıyordum.

"Geldiğinde birlikte ne kadar eğlenmiştik değil mi Ayazzz?"

Bu ne biçim kadındı, tam o anda kocamın elini tuttu. Sakin olmalıydım yanımdaki kadınlardan biri yüzüme baktı. "Aldırmayın siz ona doğal hareketleridir." dedi. "Sizde doğal karşılanabilir ama bir kadın tarafından kocamın gözlerimin önünde okşanmasını ben karşılayamam." diyemedim. Ayaz elini çekti, başını kaldırdı benim baktığımı gördü. Nasıl bakıyorsam Ahmet Ayaz'ın renginin attığına yemin edebilirdim. Koltukta biraz uzaklaştı tam oh diyecekken kadın elini bacağına koydu hem de baldır kısmına ve parmak uçlarıyla yukarı aşağı okşamaya başladı. Kocam hemen ayağa fırladı ama çok geçti ben zıvanadan çıkmış bir haldeyim. İçim içimi yiyerek zamanı geçirmeye başladım nihayet eziyet olan yemek bitmişti. Misafirlerimizi yolcu etmeye başladık, bazı hanımlarla öpüştük, görüşme dileklerinde bulunduk, sıra o manyağa geldi.

"Yine görüşelim Ayazzz." Dedi bana yalancıktan elini uzattı, elini Türk usulü kavradım oldukça fazla sıkı toka sonrası, kadının parmaklarındaki yüzükleri birbirine geçirdim. "Ayyy canım acıdı." Bu erkek avcısı kadına hiç acıyamazdım daha fazla sıktım, kadın eğilip bükülerek elini elimden kurtarabildi. İstesem bırakmazdım daha fazla dokunmak istemiyordum...

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ayy çok üzüldüm, güle güle!" Kadının çıkmasını bile beklemeden arkamı döndüm bir saniye daha dayanacak halim kalmamıştı.

"Minç!"

"Sus Ahmet Ayaz!"

"Bak sinirlendiğini biliyorum, boşuna kıskanıyorsun."

"Ben mi kıskanıyorum, kim demiş onu. Kocamı gözlerimin önünde kadınların mıncıklamasına alışmalıyım herhalde. Senin için gayet doğal hareketler olmalı."

"O kadın biraz acayiptir, kafasından zoru var."

"Böyle mi savunuyorsun sevgilini, benim arkamdan da bu kadın deli diyecek misin? Sen yüz vermesen o kadın seni okşamaya cesaret edebilir miydi? Hem de benim gözlerimin önünde. Gittiğinde benden bahsetmedin mi... Ne dedin ona ha ne dedin. Evlendim ama öylesine daha yatmıyoruz mu dedin de kadın bana aldırmadı bile."

"O benim sevgilim değil, babası iş yaptığım insanlardan, kendi gelemeyince kızını göndermiş."

"Onun babası da, kızı da beni ilgilendirmiyor. Elini tutuyor, bacağını okşuyor ve sen beyefendi duruyorsun."

"Durmadım, yanından kalktım. Hadi güzelim uzatmayalım ama kıskanacak bir şey yok."

Ahmet Ayaz beni sakinleştirmeye çalıştıkça ben daha alevlendim. Annemin evine geldim onu terk ettim.

"Kızım al ihlamurunu."

"Boşayacağım ben bu adamı kesin boşayacağım, bak ardımdan gelmedi bile demek ben haklıyım. O kadın gerçekten sevgilisi. Sabah olsun ilk işim avukata gitmek olacak tüm masrafı da ona ödeteceğim. Evlenirken masraf etmedi boşanırken etsin bari. Aramıyor bile uyuz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



18. BÖLÜM

Ahmet Ayaz'dan...

Gecenin bir yarısı annesinin evine kaçan karımın sinirinin geçmesini bekliyordum. Tek katlı müştemilatın perdesi kapalı penceresine gözümü dikmiştim. Fazlasıyla sinirlenmişti odanın içinde dolaşıp duruyordu. Ayak sesi duyunca baktım, ellerini arkada kavuşturup ağır adımlarla yürüyen Hasan babaydı.

"Ahmet Bey oğlum gecenin bu saatinde bahçede ne işin var."

"Sen de dışarıdasın Hasan baba."

"Arkadaşlarla biraz laflıadık geç kaldım, peki sen niye buradasın oğlum."

"Karım beni terk etti, annemin evine gidiyorum dedi. Biraz sinirinin geçmesini bekliyorum."

"Karışmak istemem, zaten karı koca arasına da girilmez. Ama neden kavga ettiniz?"

"Kıskançlık, yemekteki davetlilerden birini kıskandı."

"Evini terk edecek kadar sinirlenmiş demek!"

"Çok sinirlendi."

"Geçen sefer de kıskançlık yüzünden bu kız senden kaçmış, çocuğunuzu bile tek başına doğurmuş. Suçlu musun oğlum?"

"Hiçbir suçum yok."

"O zaman eve gel güzellikle karını ikna et, edemiyorsan zorla al evimize götür. Bir kadın kocasıyla kavga edince anasının evine gi-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

derse bu zamanla alışkanlığa dönüşür. Sen hemen bir şeyler yapmasan bu diğer atışmalarınızda da tekrarlanır. Aranızda soğuma başlar. Kavgada etseniz o evden çıkıp gitmeyecek tek kişi evin kadınıdır. Sen sinirlendiğinde çık dolaş sakinleş sonra evine dön. Ama kadın giderse çok kötü olur. Bir kadının evden çıkmasına izin vermeyeceksin, bir de ne kadar kavgada etseniz yatağınızı ayırmayacaksınız. Hadi burada oturup durma yine aylarca aramak mı istiyorsun. Ben buralardayım beni görünce arkasına destek bilmesin. Ama sen biraz olaydın kızıma destek çıkardım."

Hasan baba çok haklıydı, karımı ikna etmeli evimize geri götürmeliydim. Müştemilata doğru neredeyse koştum. Birkaç kez kapıya bastım açan olmadı. Minel uyuyor diye çok seste yapamıyordum. "Mine uyumadığını biliyorum kapıyı aç!"

"Gel oğlum gir içeri." Kapıyı inatçı karım değil, Hafize anne açtı. "Mine gelsin, içeri girmeyeyim."

"Kızım kocan geldi inat etme, kapıya gelsin diyor."

"Beyefendi bir de beni ayağına mı çağırıyor, çok bekler evine dönsün."

***

Mine'den...

Gelmişti beyefendi ama gitmeyecektim görecekti gününü. Sesi duyunca başımı kaldırdım, zebellah gibi odanın kapısında dikiliyordu. "Kalk evimize gidiyoruz."

"Gelmiyorum, evine o kadını alırsın."

"Hâlâ mı inat ediyorsun, sen bilirsin. Gel dedim gelmedin gitmek benden gitti."

"Ayyy bırak beni!"

"Kapıyı açıver Hafize anne, sus bak kız uyanacak bağırıp durma!"

"İndir beni sırtından, gelmiyorum işte gelmiyorum."

"Kuzu gibi geleceksin, bir daha ananın evine kaç bak ben sana neler yapıyorum?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bırak beni yere bırak, Hasan baba bana yardım et!"

"Ben karı kocanın arasına girmem kızım. Derdinizi evinizde halledin sende dinle kocanı."

"Senin yüzünden rezil oldum, un çuvalı gibi taşıyorsun."

"Yürü dedim yürümedin, bana başka çare mi bıraktın? Kızsan da, sinirlensen de bir daha evimizden çıkmayacaksın."

Eve girdik, sırtından inmek için çırpınınca kalçama vurdu. "Kıpırdayıp durma, belimin acısını senden fena çıkaracağım."

Of beli acımış olmalıydı. "Sanki beni sırtına al da taşı dedim."

"Hâlâ konuşuyorsun, boşuna kıskançlık yapıyorsun. Yaptıklarının cezasını çekeceksin."

Beni yatağın üzerine resmen fırlattı. "Bak üzerime gelme fena olacak, üzerime gelme in yataktan."

"Hadi fena olsun ne yapacaksın göreyim?"

"Elbiseme dokunma dünyanın parasını verdim, pekâlâ sen benim elbisemi yırtarsan ben de senin gömleğini yırtarım."

"Kabul oldukça heyecanlı olacak."

Şapşal adam gülüp duruyordu, vallahi yırttı ben altta kalır mıyım, gömleğinin düğmeleri havalarda uçuşuyordu. Bu adam pantolonunu ne zaman çıkarmıştı ki?

"Bir daha başka kadınlar sana dokunacak olurlarsa seni öldürürüm."

"Öldür, ben sadece seninim!"

"Bunu unutmasan çok iyi edersin, biraz daha aşağı kay! "

"Burası mı?"

"Evet, Ahmet Ayazzzz..."

Kavga edip barışınca sevişmek daha mı güzel oluyordu ne, iliklerime kadar rahatlamıştım. Ahmet Ayaz da benim gibiydi.

"Canım bu gece kendini boşu boşuna üzdün, o kadında bir sorun var. Evli veya bekâr onun için hiç önemli değil hoşuna giden erkek oldu mu taciz etmekten hoşlanıyor."

"Niye beni uyarmadın, bu kadar sorun yaşamazdık."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Onun geleceğini bilmiyordum, olaylarda çok çabuk gelişme bir türlü sana söyleyecek fırsat bulamadım."

"Kıskançlıktan öldüyorum sandım."

"Şimdi benim neler hissettiğimi anlıyor musun?"

"Senin kıskançlıklarınla benimkini bir tutma, aynı değil!"

"Aynı veya değil, kıskançlık kıskançlıktır."

"Yine mi kavga etmeye başlayacağız, üzerimizde yırtacak bir şeyde kalmadı"

"Beğenmediğin kıyafetin yok mu giyiver."

"Dalga geçmeyi bırak neredeyse sabah oluyor, üniversiteye gidip kayıt yaptıracağız."

"Vay okullu sevgilim olacak."

"Hadi rahat bırak da biraz uyuyayım."

***

Bir sene rötarla gelinen üniversite kapısının önündeydim.

Üniversiteye ilk girdiğimde duyduğum aynı heyecanı yine hissettim. Yanımda olan Şana'nın sevincini paylaşıyordum. Bu zamana kadar neler yaşamış, ne badireler atlatmış ve ummadığım kişide aşkı bulmuştum.

İzmir'de okuduğum üniversite gibiydi. Sınıflar, koridorlar, büyük bir anfi, tekrar sınıflar. Fakülte Sekreterliğini bulduk giriş işlemlerimiz yapıldı. Boran'ın dediği gibi Şana kimya mühendisliğini seçmişti. Fakültelerimiz aynı arazi üzerinde oldukça farklı yerlerdeydi.

İleriden gelen adamı tanıyordum ama nereden! Evet hatırlamıştım. "Murat hocam ne arıyorsunuz burada?"

Yüzüme bir süre baktı, hâlâ çok yakışıklıydı. Kızlar onu elde edebilmek için neredeyse savaş verirlerdi. Şu anda otuz dört yaşında olduğunu biliyordum. Kızlar şeceresini çıkarmışlardı. Uzun boy, ela renkli gözler, açık kumral saçlar. Önceki sene olmayan kırlıklar şakaklarında çoğalmış. Bu görüntü ona yaşlı bir hava vereceğine daha karizmatik olmuştu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ben Mine Tuğcu, Ege Üniversitesinde dersime giriyordunuz. Bir kez oğlunuz Furkan'a bakmaya evinize gelmiştim."

"Evet, şimdi hatırladım seni, kusura bakma."

"Hocam ne kusuru, yüzlerce öğrenciyle karşılaşıyorsunuz. Eşiniz Selma Hanım nasıl?"

Yüzü birden kardı. "Geçen yaz kullandığı araç kaza yaptı. Furkan ve Selma yaralandı. Ama kurtulamadı."

"Of hocam çok üzüldüm Furkan ya Furkan?" Birden gözlerimin önüne kıvır kıvır saçlı, bal rengi gözlü Furkan geldi. Ben ona bakmaya gittiğimde altı yedi yaşlarında kadardı sözlerinin devamının o da öldü demesinden korktum.

"Kurtuldu, Allah yavrumu bana bağışladı."

"Başınız sağ olsun Hocam. Furkan'a bir şey olmamasına çok sevindim."

"Ya sen burada ne arıyorsun? Geçen sene okulun bitmiş olmalıydı."

"Dondurdum, o arada evlendim bir kızım var. Biraz büyüdü ben de okulumu bitireyim dedim."

"Tebrikler Mine. Bu sene beraber olacağız demektir. Bende İstanbul'a yerleştim, Furkan burada ameliyat olacak."

"Ne ameliyatı?"

"Kazada omurgası oldukça zarar görmüş. Birkaç kez ameliyat olmasına rağmen düzelmedi. Burada çok iyi bir profesör olduğunu söylediler. Profesör Doktor Garbis Artaryan ameliyat için gün almaya çalışıyorum."

"Çok üzüldüm, gerçekten çok üzüldüm benim yapabileceğim bir şey olursa lütfen haber verin."

"Sağ ol Mine burada hiç kimseyi tanımıyorum. Seni görünce sevindim. Şimdi ben gideyim, oğlum evde tanımadığım bakıcı bir kadınla beraber aklım onda."

"Ben size telefon numaramı vereyim ihtiyacınız olunca arayınız." Vedalaşmıştık, giderken arkasından baktım her zaman kendinden çok emin dimdik yürüyen adam omuzları çökmüş bir şekilde

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sanki zorla adım atar gibi yürüyordu. İçim acıdı insanın hayatı bir anda değişebiliyordu. Karısı orta boylarda oldukça güzel bir kadındı. Aşırı kıskanç olduğunu onu tanıyanlar söylerdi, ben kadına haksızlık etmiş olmayayım diye bu kadar yakışıklı kocası olup da kıskanmayacak kadın çok az olmalıydı ve Murat hocanın konumu da kıskanılmaya çok müsaitti, yüzlerce kanları kaynayan genç kız. Ben bir kez bile Murat hocanın kızlara baktığını ilgilendiğini görmemiştim.

Fakülte sekreterliğinde çocuğuna bakmak için bakıcı aradığını duyduğumda gönüllü olmuştum, paraya ihtiyacım vardı. Üç dört saatliğine bakacaktım Selma Hanım neredeyse kütüğümü çıkarmış benim kimsesizler yurdundan olduğumu ve orada da çocuklarla ilgilendiğimi duyduğunda içi rahat etmişti. Beni baştan aşağı kadarda incelemeyi ihmal etmemişti. Bir araya geldiğimizde gözleri kocası ve benim aramda mekik dokumuş. Birbirimizle ilgileniyor muyuz diye şüphe içinde bakmıştı. İçi rahat etmiş olacak ki. Çocuğuna bakmama izin vermişti.

Furkan cıvıl cıvıl, akıllı ve neşeliydi çok iyi anlaşmıştık. Yaşıtı çocuklardan çok daha olgundu. Selma Hanım benden memnun kalmış olacak bir kez daha çağırmıştı. Sonrada bir daha görmedim. O güzel çocuğun şimdi hasta olması beni çok kötü etkilemişti.

"Benim de işim bitti Mine gidelim mi?

"Gidelim Şana!"

"Niye durgunsun bir şey mi oldu?"

"İzmir'de ki hocalarımdan birini gördüm. Bu sene derslerime girecek."

"Niye üzgünsün peki!"

Kısaca durumu özetledim, Şana da üzüldü. Üzülmeyecek gibi değildi ki. Bir trafik kazasının getirdiği yıkım korkunçtu. Kurmuş yuvası dağılmış, biricik oğlu sakat kalmıştı. O küçük çocuğun çektiği acıları düşünmek beni fena ediyordu. Hele ona kısa süreli bakmış, tanımış olmam üzüntümün daha da fazla olmasına neden oluyordu.

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Eve döndük, Ahmet Ayaz gelmişti. Yanına gidip yanağından öptüm, belimden çekip kucağına oturtunca boynuna sarıldım. Hâlâ Murat hocanın yaşadıklarının üzüntüsü içindeydim.

"Ne yaptınız, kayıt işini halledebildiniz mi?"

"İşimiz çok çabuk bitti, okulun ilk gün gibi heyecanlandım."

"Heyecanlı gibi değil de üzgün gibi duruyorsun, neye üzüldün canını sıkan bir şey mi oldu?"

"İzmir'den Murat Hocama rastladım."

"Murat hoca?"

"Gözlerini devirme öyle, baştan konuşalım çok sevdiğim hocalarımdan biriydi."

"Genç mi bu hoca?"

"Ahmet Ayaz ne olur yine başlama, kıskançlık yapacak bir durum yok. Evet gençtir, çok da yakışıklıdır. Sırf bizim bölümün kızları değil, diğer fakülte kızları da onu elde etmek için ne yapacaklarını şaşırırlardı... Benim hiç ilgimi çekmedi sadece öğretmenim gözüyle baktım. Evliydi hatta iki kez evlerine gidip oğullarına bakıcılık yapmıştım."

"Evliydi dedin?"

"Karısı trafik kazasında ölmüş, oğlu da sakat kalmış. Bir görsen çok güzel akıllı bir çocuktu, duyunca çok kötü oldum. İstanbul'a ameliyat için gün almaya gelmişler. Profesör Garbis Artaryan, adama ulaşmak çok zormuş. Buraya yerleşmiş, derslerimden birinde yine hocam olacak. Sakın kıskançlık yapma, gel tanış çok efendi biridir."

"Annemin tanıdığı çok doktor var ona soralım, mutlaka yolunu bulur."

Bu kocaya ölünürdü, ölünür! "Canım benim, Aşkım benim. Kocaların hasısın sen hası..."

"Geçenlerde ayı olmuştuk, şimdi kocaların hası mı olduk?"

"Cık cık cık ben sana hiç ayı der miyim? Kaplanım benim!"

"Bacaklarını aç da otur kucağıma kaplanın seni ham yapsın."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bu adam için yer biç önemli değildi. Neresi olursa olsun yeter ki canı beni istesin. Gerçi canının istemediği zamanda yoktu. Şöyle yetim var mıydı? Tabii ki hayır!

***

Sabah ilk işim vakfa koşturmak oldu, okul zamanı yaklaşıyordu. Çocuklardan gidenler birer ikişer gelmeye başlamışlardı. İş günlaşıyor yeni gelenleri araştırmak, yerleştirmek oldukça zaman alıyordu. Başıboş günlerimiz bitmiş yoğun çalışma günleri başlamıştı...

İlk boşlukta sabah çaylarımızı elimize aldık.

"Anne siz Profesör Garbis Artanyan'ı tanıyor musunuz veya tanıyan bir tanıdığınız var mı?"

"Ne oldu herhangi bir şey yok değil mi?"

"Üniversiteden hocamın oğlu için gerekli, doktor çok yoğunmuş bir türlü randevu alamıyorlarmış."

Meltem "Sen şu doktorun adını bir kez daha tekrar et bakayım" dedi.

"Garbis..."

"Dur dur bu doktor benim arkadaşımın babası, Anuş'un evine gittiğimde bir kez görmüştüm... Hemen arıyorum bu iş yüzde doksan oldu bil!"

"Çok sevinirim Meltem, küçük Furkan'ı tanıyordum, duyunca çok kötü oldum."

Hemen arkadaşına telefon açtı, geri dönüşün olumlu olması için dua etmeye başladım. Uzunca süren konuşmalarından sonra, arkadaşının babasına durumu anlatmak için telefonu kapattığını geri dönüneceğini söyledi. Beklemek zor geliyordu.

Kayınvalidem düşünceliydi "Neyiniz var anne, bir sorununuz mu var?"

"Vakfın bağışçıları bu sıralarda tembellik yapıyorlar, onları hareketlendirmek için bir şeyler yapmak gerek."

"Aklınızda herhangi bir şey var mı?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Şimdilik düşünme aşamasındayım. Orijinal bir şeyler istiyorum. İnsanların dikkatini çekebilecek, eğlenebilecekleri bir organizasyon yapmak gerek."

"Anne benim aklıma bir şey geldi ama biraz uçuk..."

"Söyle bakayım her türlü teklife hazırım."

"Bakın sizlerin içinde olduğunuz grup, hep aynı tür partiler veriyorlar. Havuz başları, beş yıldızlı otellerin salonları veya yat partileri. Piknik yapalım."

"Orijinal değil birçok kez yapıldı."

"Öyle değil, gazetelerden okuduğum kadarıyla sizin verdiğiniz piknik bile beş yıldızlı otel formunda. Ben diyorum ki tam halk işi piknik olsun. Yerlerde kilimlerin üzerinde oturulsun, herkes kendi mangalını kendi yaksın. Kadınlar sofraları hazırlasın. Top oynansın, hatta ufak bir Roman çalgıcı grubu olur. Kıyafetlerde çok rahat olmalarını isteriz."

"Bilmem ki, bizim saraylı grubu ne der? Burunları çok büyüktür, yerlerde filan oturmak onlara ters gelir."

"Anneciğim biz Türkler Orta Asya'dan gelen göçebe bir milletiz, hepimizin içinde toprak kokusu var. Yerlerde yatmışız, oturmuşuz, yemişiz, çadırlarda yaşamışız. Yanı toprakla haşır neşir olmak genlerimizden geliyor. Sırf büyükler değil çocuklarda olsun. Zaten onlar olmadan piknik olmaz. Sağda solda tüm güçleriyle koşan ağlayan çocuklar olmalı, toplar yemeklerin içine düşmeli, hafiften kızgınlıklar olmalı. Genç oğlanlar kızları kesmeli. Su almaya giderlerken peşlerine düşmeli. Tabii onların arkasında da kızın abisi veya babası olmalı. Hatta yarışmalar yapalım, ip çekme yarışması ya da çiftlerin elma yeme yarışması bunun gibi birçok aktivite bulabiliriz."

"Anlattıkların kulağa çok keyifli geliyor, ben bir düşünceyim birkaç arkadaşla da konuşayım bakalım ne diyecekler?"

"Susun Anuş arıyor!"

Konuşması bittiğinde Meltem'in yüzü gülüyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bugün saat dörtte boş vakti varmış. Hemen geliyorsanız iyi karım, yoksa başka boş vaktim yok demiş. Çok sallanma, acele et hocana haber ver!"

"Dün gerçi ben telefon numaramı vermiştim, geri dönüş olmayınca numarası bende kayıtlı değil,"

Üniversiteye telefon açıp Murat hocanın numarasını aldım. "Hocam ben Mine, dün siz Doktor Garbis'ten bahsedince tanıyan var mı diye anneme sordum. Doktor, görümcem Meltem'in arkadaşının babası çıktı. Sadece bugün dörtte boş zamanı olduğunu söylemiş. Size uygun mudur?" Sevinçle kabul edince muayenehanenin adresini verdim, önünde buluşmaya karar verdik.

"Meltem sende benimle gel, ben doktoru tanımıyorum."

Meltem'le iki saat sonra yola çıktık. Furkan'ı göreceğim için çok seviniyordum. Biz gittikten beş dakika sonra geldiler. Murat Hocanın taksiden inerek bagajdan çıkardığı tekerlekli sandalyeyi gördüğümde içim kötü oldu. Hele arka kapıyı açıp o küçücük bedeni kucaklayıp sandalyeye oturttuğunda çok daha fena oldum. Çocuk merakla bize bakıyordu, "Ben seni hatırlıyorum, bana bakan abla sın."

"Akıllı çocuk, bende seni unutmadım. Kocaman olmuşsun."

"Büyüdüm, ayağa kalkınca rahatça okuluma gideceğim."

"Sen güçlüsün, mutlaka ayağa kalkarsın, bak eşimin kız kardeşi Meltem'de sana merhaba demek istiyor."

Meltem'i Murat hocamla tanıştırdım. Hep birlikte içeri girdik. Garbis Bey görünce Meltem'i tanımıştı. Biz dışarıda bekledik, baba oğul içeriye girdiler. Uzun süren tetkikler sonrası dışarı çıktılar. Murat hocanın yüzü gülüyordu.

"Ne oldu hocam?"

"Bir ay sonraya gün verdi, olumlu geçeceğini söylüyor. Çok teşekkür ederim, Allah ikinizden de razı olsun yoksa daha çok bekleyecektik."

"Yardımcı olabildiğimize sevindik Murat Bey!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Lütfen bana Murat deyin, resmiyete hiç gerek yok Meltem tabii isterseniz?"

"Memnun olurum."

"Ben size hocam demeye devam edeceğim."

"Tabii öyle diyeceksin Mine sen benim öğrencimsin. Okulu bitirince senin içinde Murat olurum. Size birer kahve ısmarlamama izin verin."

"Meltem sen istersen Murat Hocamla git. Ben abine bir sürpriz yapayım, oradan da eve giderim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



19. BÖLÜM

BORAN & SANA

Boran'dan...

Şana aklımdan çıkmıyordu, hele o gül dudaklarının bal gibi tadı. Yakında çok yakında kafayı yemek üzereydim. Hiç olmazsa sesini duymalıydım.

"Bebeğim neredesin?"

"Evdeyim, kimse yok canım sıkıldı kitap okuyarak vakit geçirmeye çalışıyorum."

"Yalnız mısın, bir yerlere gitmek ister misin?"

"Hava dışarı çıkılacak gibi değil çok sıcak, sen gelsen. Bahçede otururuz."

"Olur, gelirim." Olmaz mıydı, o geceden sonra ilk kez yalnız olacaktık uça uça giderdim. *Sabır Boran sabır sakinleş sen yine yetme genç değilsin sakinleş...*

"Hoş geldin Mine!"

"Hoş bulduk Boran abin yok mu?"

"Odasında."

"Gideyim de sürpriz yapayım, kandırırsam yemeğe götürsün beni!"

"Mutlaka kandırırsın, abimin şimdiye kadar gördüğüm tek zaafı sensin. Öl desen kesin ölür."

"Ben ona hiç kıyamam. Sen nereye böyle ayaklandın?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ben de Şana'yı kandırabilirsem dolaşmaya götüreceğim."

"Keyifli gezmeler çok geç kalmayın abini..." Mine'nin cümlesini ben tamamladım.

"Biliyorum kızar."

Son hızla Şana'ya geldim.

Bahçenin kapısından girdiğimde kalbim trampet çalıyor gibiydi. Arka tarafa doğru yürüdüm kapıyı çalmama bile gerek kalmadı.

"Hoş geldin." Bu kız ne güzel gülümsüyordu, ya kıyafetleri bu kız yüzünden delirecektim. Bilerek mi mini minicik şort ve askılı bluz giymişti?

"Üstünü değiştir de dışarı çıkalım." Gözlerimi vücudundan zor ayırdım. Adı gibi tanrıça vücuduna, inci gibi pürüzsüz tene sahipti.

"Sen gel çok sıcak."

"Şana farkında mısın evde kimse yok."

"Yok"

Ben senin yok diyen dillerini yerim... Sakin ol Boran sakin ol...

İçeri girdim gerçekten serindi, elimden tuttu kaldığı odaya götürdü, tipik genç kız odası. İlk kez odasını görüyordum. Tek kişilik bir yatak, pencerenin önünde bir kanepe ve çalışma masası.

Onunda heyecanlandığı belliydi, tişörtünün etek kısmını parmaklarıyla büküp duruyordu. "Ben sana buzlu kola getireyim,"

İstemem diyecekken vazgeçtim. "Olur." *Biraz uzaklaş ki nefesimi düzelteyim.*

Yatağının üzerinde kitap vardı, elime aldığımda aşk romanı olduğunu gördüm, kaldığı sayfaya göz gezdirdim. '*Frank kızın vücudunda en mahrem yerlerinde iş başındaydı, Katherina zevkten çığlıklar atıyordu.*' Bu kız neler okuyordu böyle gülümsedim evet oldukça ilginç bir kitaptı.

"Ay okuma, okuma..." Elinden tepsiyi kenara bıraktı, atılarak elimdeki kitabı kapmaya çalıştı.

"Bırak sevgilim, ilginçmiş sen okuyorsan bende okuyabilirim." Kitabı arkama götürdüm, elimden almak için uzandı vücudu vücuduma yapışmıştı. Yüzü yüzüme iyice yaklaştı bahar gibi kokuyordu,

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

misler gibiydi. Kokusunu içime çektim bir kez daha derin nefes al... sam durum fenaydı... Aldım kendimi engelleyemiyordum.

"Şana, biraz uzaklaş bebeğim. Olduğumuz pozisyondan çok tu. hum sonuçlar çıkacak." Bu kız içine sutyen giymemiş miydi? Göz. lerimin içine bakıyordu gecenin karanlığında araba farlarının kesik ışığında dona kalmış bir tavşan gibi. Güzeller güzeli, çok güzel öpü. lesi bir tavşan! Beynimde dönen ya sabır sözlerini bir süre duyma. maya karar verdim. Yumuşacık dudaklar tam ağzımın hizasındaydı, vücudunun kıvrımlarını vücuduma yaslamışsa, üstelik bu kızı anor. mal derecede arzuluyor ve seviyorsam kim, hangi çılgın bana öyle diyebilecekti.

Belinden kavradım, yatağın üzerine yatırdım. Yüzünde hafif seksi bir gülümseme uçuştu. Elini uzattı yüzümü okşadı "Hâlâ ne bekliyorsun?" diye fısıldadı. *Bu çağrıya hangi erkek karşı çıkabilmiş ki ben çıkayım. Sonuçta ölümlü bir faniyim zaaflarıma yenilebilirim.*

Dudaklarını yavaşça öpmeye başladım, birden boynuma sarıldı Bunu herhalde okuduğu kitaplardan öğrenmiş olsa gerek dudaklarını araladı bacaklarını belime doladı. Bendeki şalterler kısa devre yaptı bu durumda taş olsa dayanmazdı. Ona istediği gibi bir öpücük verdim, her seferinde ağzının içine daha çok girerek. Kasıklarını bana bastırıyor gittikçe irademin zayıflamasına neden oluyordu.

Penyesini aşağı çektim küçük diri göğsü avucumun içindeydi Bu ne mutluluktu, güzel boynundan aşağı kaydım pembe tepecikleri öpmeye başladım gözleri yarı kapalıydı. O güzel ağzından minik zevk çığlıkları çıkmaya başladı. Kendimi ona daha çok bastırdım elimi kalçasına götürdüm kısacık şortun içinden çıplak kalçasını avuçladım. Altımda yay gibi gerilmişti.

Telefon, telefon çalıyordu. Tam zamanını bulmuşlardı kanepeden yere düşmüş telefonun ekranına baktım beni durdurabilecek tek çılgının aradığını gördüm, sınırdan çevirmişti.

"Abi!"

"Şana ile neredeyseniz gelin birlikte yemek yiyelim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Biz de dışarıdayız bir saate kadar geliriz." Mor gözle dolaşmayı istemiyorsam gerçeği söyleyemezdim, Şana'nın odasında baş başayız desem adam kesin uçarak gelirdi.

Ben konuşurken Şana boynumu öpüyor göğsümü okşuyordu. Telefonu kapatınca dudaklarıma uzandı. Son kez dudaklarını kısacık öptüm ayağa kalktım, itiraz eder gibi bir ses çıkardı. Yanağını okşadım gözleri arzuyla bakıyordu.

"Güzelim farkındayım yaşın çok genç olduğundan hormonların son hız çalışıyor, okuduğun bu tür kitaplarda seni ateşliyor. Ben senin için bekliyorum, yoksa benim de dayanacak halim yok."

"Beklemeyelim, hemen evlenelim."

"Sonra pişman olursan ben dayanamam."

"Seni seviyorum, karın olmaktan, senin olmaktan başka bir şey düşünemiyorum."

"Hadi kalk yoksa dayanamayacak Frank'ın, Katherina'ya yapacaklarını yapmaya başlayacağım. Çabuk üstünü giyin, abimlerle buluşalım."

***

Mine'den...

Ahmet Ayaz'ın balık yemeye Rumeli Kavağına gidelim teklifiyle yola çıktık. Sarıyer'in semtiydi, balığı ve midyesinin meşhurdu. Trafik sıkışık olsa da geldiğimiz yer çok güzeldi. Daracık sokaklar irili ufaklı lokantalar. İki üç katlı eski görünümlü evler. Semt değil de sanki sahil kasabası görünümündeydi.

Girdiğimiz lokantada sevgili kocam Ahmet Ayaz olukça fazla tanınıyor olsa gerek, garsonlar ve şef garson tarafından ilgiyle karşılandı. Biraz bekleyeceğiz demesine rağmen masamız çeşit çeşit mezelerle donatıldı.

Çok geçmeden Şana ve Boran'da geldiler. Aynı özen Boran'a da gösterildi. İki kardeşinde burada oldukça meşhur oldukları belliydi. Hemen balıkları söylediler ben yemek istemedim. Bol midye ve karides yeterliydi. Zaten mezeler başlı başına bir olaydı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Boran'la Şana birbirlerine yiyecek gibi bakıyorlardı. Yavaşça Ahmet Ayazı dürttüm.

"Hayatım düğün yerini düşünmeye başlasan iyi olur bunlarda ateş bacayı sarmış alev alev yanıyorlar."

"Esas ben seni alev alev yakacağım. Yandım Ayaz dedikçe daha fazla odun atacağım."

"Ne şanslı kadınım yanmam için çok beklememe gerek kalmayacak."

"Abi!"

"Efendim Boran?"

"Gerçi bende söylerim ama sen benim büyüğümsün annemlerle konuşsak bir an önce istemeye gitsek."

Ahmet Ayaz masanın altında bacağımı sıktı, yine muziplik peşindeydi...

"Çok mu acelen var."

"Bir an önce olsun istiyoruz."

"Daha Şana küçük bence bekleyin."

"Ben de evlenmek istiyorum Ayaz abi."

"Bak kızın da kanına girmişsin, size düğün müğün yok okul bitene kadar bekleyin."

"Bak beni kızdırma Şana'yı kaçırırım."

"Benim çatım altından kız kaçıranın alnını karışlarım. Kolaydı öyle..."

"Abi inat etme!"

"Ahmet Ayaz yeter artık uzatma." demekten kendimi alamadım...

"Hadi hadi kızma yarın annemlerle konuşurum. Siz istedikten sonra en kısa sürede düğününüzü yaparız."

Abisinin desteğini alan Boran'ın yüzündeki sevinç görülmeye değerdi... Hele Şana utanmasa zil takıp oynayacak seviyeye gelmişti. Kıkırdayıp duruyordu...

Yanımıza yaşlı bir adam geldi, boynunda eski model fotoğraf makinesi asılıydı. "Fotoğrafınızı çekeyim mi?" Deyince hatıra olsun

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

diye poz verdik. Yarım saat olmadan fotoğraflarımız geldi, çok güzel çıkmıştık.

"Geçen sefer geldiğinizde yanınızdaki Hanımlar güzel çıkmadığını söylemişlerdi, bu seferki fotoğrafı beğendiniz mi?"

Bu adam ne demişti, bir an algılayamadım. Başka kadınlar ve fotoğraf çekimi. Şana kolumu sarstı. "Ben yanlış anlamış olamam değil mi Mine?"

"Borannnnn evlenmeyi unut!"

"Ahmet Ayazzzzz odunları unut!" Öfkeyle yerimden kalktım, artık yeter! Onun geçmişindeki kadınlardan bıkmıştım, elimden tutup çekti.

"Bir yanlışlık olmalı, Mine bu sefer dinle." Diyerek zorla oturttu. Asık suratla şef garsonun gelmesini bekledim. Boran'da Şana'yı rapt etmeye çalışıyordu. Ahmet Ayaz durumu şefe anlattı.

Adam mahcup bir tebessümle "Fotoğrafçı amcamız Alzheimer hastası, insanları karıştırıyor. Böyle birçok olay yaşadık. Evinde otursun diye para verdik ama fotoğraf çekmek onun tek tutkusu. İdare ediyoruz kusura bakmayın." Diyerek defalarca özür diledi. Adamın sesinde ki samimiyet, Ahmet Ayaz ve Boran'ın yüzünde ki kendilerinden emin ifade inanmamı sağladı. Hatta masamıza kocaman bir meyve tabağı özür amaçlı getirildi. Ahmet Ayaz çileklerden birini alıp ısırdı kalanını ağzıma uzattı. "Ye, kıskanç tarçın."

Yine teilerim birbirine değer gibi oldu. "Benim için böyle bir söz duysaydın ne yapardın kocacığım."

Açılan ağzıma yarım harici bir çilek daha soktu. "Ne yapacağımı çok iyi biliyorsun, o fotoğrafçıyı var ya o fotoğrafçıyı..."

Ağzımda ki çileklerle zar zor konuştum. "Eh tepki vermem çok doğal o zaman!" Çileklere uzanıp en irisini seçip ağzına resmen tıktım, işte şimdi eşitlenmiştik.

Tekrar neşeniz yerine gelmişti. Bu nahoş olayı çabuk atlatmıştık, huzurla evimize vardık.

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Boran bir türlü gitmek bilmiyordu, Ahmet Ayaz bıkkınlıkla kardeşine baktı.

"Oğlum hadi evine git"

"Abi kardeşini nasıl kovarsın, biraz Minel'i sevseydim."

"Saatin kaç olduğunun farkında mısın, sana dünkü çocuk gibi geliyorum. Hadi git yarın ilk iş babamla konuşmak olsun. Bir an evvel evlenin sizde bizde rahat edelim."

"Benden kurtulacağını sanma abi, Şana burayı çok seviyor. Yanındaki evi aldım."

"İşte buna çok sevindim kardeşim, niyetim senden kurtulmak değil bunu çok iyi bilirsin. Vakit çok geç oldu evine git!"

"Tadilat yapıracağım, sonrada sıra iç döşemesine gelir. Şana nasıl istersen öyle döşenecek."

Boran hâlâ oturuyor konu açmaya çalışıyordu. Şana bir bana bir Ahmet Ayaz'a baktı. "Ben çok anlamam hep birlikte seçeriz" Dedikten sonra elini ağzına götürerek esnedi. "Boran uykum geldi hadi git artık."

Yaşı çok genç olsa da olayları Boran'dan çok daha çabuk kavrıyordu.

Boran'ı nerdeyse zorla yollamıştı. Şana da evine gidince odamıza çekildik. Yarın oldukça yoğun olacaktım.

***

Vakıfta piknik organizasyonu başlamıştı. Başımızı kaşıyacak vakit bulamıyorduk. Yer bulunması, davet edileceklerin listesi, anmalar... Telefon elimizden düşmüyordu.

En sonunda yapacağımız organizasyon için Şile yolu üzerindeki piknik alanlarından biriyle anlaştık. Sadece özel davetlilerin girmesi için bir günlüğüne kiralandı. Düzenleme için adamlar tutuldu, özel mangallar alındı, kasaplarla, manavlarla anlaşıldı. Meltem'le birlikte sık sık piknik alanına gidiyor işlerin sorunsuz olarak ilerlemesine çalışıyorduk. Her şeyle tek tek ilgilenmek oldukça zahmetliydi.

Eve gelince gözüm yastıktan başka hiçbir şey görmez olmuştu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Unutuldum unutuldum, kurutulmuş güller gibi. Yosun tutmuş duvarlara yazılmış günler gibi..."

Gözlerimi zorlukla araladım, başımı yastıktan kaldırmadan uzanıp kocamın kolunu okşadım. "Aşkım haklısın seni çok ihmal ettiğimin farkındayım. Bende bu sözlerin üzerine sana diyorum ki geçer geçer bunlarda geçer. Üzme tatlı canını bunlarda geçer."

"Seni ovayım rahatlarsın."

"Kalsın canım o ovmaların sonunun nerelere gideceğini defalarca denedik, bak gözümü bile açamıyorum. Ağrımayan tek uzvum kalmadı."

"Kıyamam ben güzel karıma söz veriyorum, rahatlaman için ovacağım."

Gerçekten sözünü tuttu, tüm vücudum onun güzel ellerinin altında gevşedi rahatladı. Kollarının arasına alarak uyumam için en rahat pozisyonu almamı sağladı. Geniş omzunu bana yastık yapıp, saçlarımı okşayarak uyuttu.

***

Sabaha dinlenmiştim değil mi? Kocamın istediğini vermemem için hiçbir mazeretim yoktu. Günlerin getirdiği zoraki perhiz, sevişmemizin çok daha ateşli olmasını sağladı. Arada bir mola vermek iyi oluyordu.

Of sırf kocamı değil, bebişimi de ihmal ediyordum. Bir saat kadar onunla da ilgilendim ama yetmedi beni çok özlemiş olacak ki gitmemem için ağlayıp durdu. Tek seçeneğim vardı onu da işe götürmek. Hem biraz Hafize annemde dinlenmiş olurdu. Meltem, kayınvalidem ve ben üçümüz bir çocukla başa çıkabilirdik herhalde.

Bizi Ahmet Ayaz bıraktı. İşlerini halleder halletmez Minel'i almaya geleceğini söyleyerek gitti.

Benim dev adamım, kucağımda Mineli görünce hemen yanıma geldi. "Bak Minel cici köpek hav hav."

"Vov vov..."

"Hayır canım hav hav."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Vov vov..."

Ben kızımdan iyi mi bilecektim varsın vov vov olsundu.

Önce çekinsem de kucağımda olduğu için bir şey yapmayacağını biliyordum. Uzandı kokladı uzaklaştı.

Veteriner tarafından yaraları tedavi edildikten sonra gösterdiğimiz ihtimamla çabuk düzelmiş, güzeller güzeli bir köpek olmuştu. Veteriner saf kan Saint Bernard[2] olduğunu söylemişti. Kim bilir hangi vicdansız bakacağım diye almış sonrada sokağa atmıştı. Sadece psikolojisi tam düzelmemişti. Hâlâ insanlardan uzak duruyor tanımadıklarına asla yanaşmıyordu. Zaten insanlarda ona yanaşmıyor büyük olmasından dolayı korkuyorlardı. Bu hızla gelişirse dev adam yerine dev dev adam demem gerekecekti.

Minel babaannesi tarafından sevinçle karşılandı. "Babaannenin güzeli çalışmaya mı gelmiş?"

Oyuncaklarını önüne koyduk, yarı konuşarak yarı oynayarak vakit geçiyordu. Kızım yanımda olunca bende rahatlamıştım. Onu ihmal etmek, hem de bana en ihtiyacı olduğu zamanda zor gelmeye başlamıştı. Birde üniversite başlayınca daha da zor olacaktı.

"Listeyi yukarıda unutmuşum anne, hemen alıp geliyorum." Dosyayı alacağım odaya girerken bağrışma sesleri duydum, ikisi birbiriyle kavga ediyordu.

"Ne oluyor size ne bu gürültü?"

"Tokamı almış."

"Sadece baktım."

"Saçına takıyordun, eşyalarımın ellenmesinden hoşlanmadığımı söylemiştim."

"Geçen günde sen benim kolyemi taktın, ne var bunda?"

Aklıma eskiler geldi, ailesinden ayrı olan bir sürü çocuk bir araya gelince böylesi tartışmalar doğaldı.

"İncir çekirdeğini doldurmayacak bir olay için kavga ediyorsunuz. İkinizde çocuk değilsiniz, aynı odada kalıp aynı okula gideceksiniz. Birbirinize destek olmanız gerekirken sizin yaptığınıza bakın.

2 Saint Bernard: Çok büyük ve adaleli, İsviçre kökenli köpek ırkı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bir daha böyle saçma sapan olaylar için kavga ettiğinizi görmeyeceğim."

Nihayet kızları barıştırdım, bizde arkadaşlarımızla ne çok kavga ederdik. Ailelerimizin olmaması bizi sinirli yapardı, bu çocukları en iyi anlayanlardan biride bendim. Kısa süre sonra dayanacak kimseleri olmadığından birbirlerine sarılacaklardı.

"Sonunda gelebildim, yukarıda kızlar birbirine girmiş."

"Birkaç gün geçsin alışırlar."

Gözlerim Minel'i aradı, bıcır bıcır konuşan sesini duymamıştım.

"Anne Minel nerede?"

"Buradaydı kızım."

"Minel yok." Hemen koltuğun arkasına baktım, saklambaç oynamayı seviyordu. Yoktu, masanın arkasında da yoktu.

"Buralardadır daha az önce konuşuyordu." Kayınvalidemde telaşlanmıştı, kapıdan dışarı fırladım. Ahmet Ayaza çarptım.

"Nedir bu telaşınız?"

"Minel yok, Minel yok."

"Dur bir sakin olun, odaya iyice baktınız mı?"

"Baktım orada yok." Duramıyordum ortalarda dolaşan birkaç çocuğa Minel'i aramalarını söyledim. Ahmet Ayaz'da odaları dolaşıyordu.

Ahmet Ayaz kızımızı bulamadıkça sinirlenmeye başlamıştı. "Ufacık bir çocuğa üç kadın bakamadınız."

"Mine'ye söylenip durma bütün hata benim, konuşacağımıza arayalım." Kayınvalidem öfkeyle bağıran Ahmet Ayaz'ın önüne geçti, haklıydı ne dese haklıydı bebeğime sahip olmalı onu tek bırakmamalıydım.

"Mine abla çabuk gel." Diye bağıran çocuğun yanına koştuk, diyle arka bahçeyi gösterdi, gözleri korku doluydu.

Baktım, bakmamla çığlık atmam bir oldu. Arka bahçedeki kuyunun taşları döküldüğünden yenisi yapılması için yıkılmıştı. Çocuklara kesinlikle arka bahçe men edilmişti. Benim kızım o derin çukura doğru sarsak adımlarla yürüyordu, nasıl çıkmıştı nasıl. Ah-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

met Ayaz koşmaya başladı, bende peşinden fırladım. Allah'ım... Allah'ım yavrumu bana bağışla...

Çığlık atmamak için ağzımı kapadım iki minik adım daha atarsa kuyuya düşecekti. Arkasında yaptığımız gürültüyü duyunca birden bize döndü gülümsedi, dengesini kaybetti.

Allah'ım düşüyordu, yanımdan hızla bir şey geçti. Yere yığıldım Minel son anda Dev adam tarafından pantolonundan yakalandı. Ahmet Ayaz hızını kesmeden yanına gitti, kızımızı almak için elini uzattığını gördüm... Dev adam Minel'i bırakmıyor hırlıyordu, birkaç kez daha elini uzattı köpeğin hırlaması tehlikeli bir hale geldi...

Yığıldığım yerden kalktım, hızlı hareket etmek istemiyordum. Ağır adımlarla yanlarına gittim yere oturdum yavrumu ağzından önüme bıraktı. Hem kızıma hem de dev adama sarılarak ağladım. Ahmet Ayaz da yanıma oturdu. Başımı omzuna yasladım, o da ağlıyordu.

"Cici vov vov."

"Ya yavrum çok cici vov vov."

Ahmet Ayaz'ın kolları daha da sıkılaştı, Minel sıkılmış kollarından kurtulmak için kıpırdanmaya başladı. "Bu köpeğe ne yapsam az gelir. Önce seni bana getirdi, şimdide yavrumuzu kurtardı. Bizim için gönderilen iyilik meleğimiz değil de nedir?"

Kucağımdan Minel'i alıp göğsüne bastırdı. Kolunu omzuma doladı, içeri doğru yürümeye başladık. Dev adamda yanımızda yürüyordu.

Ahmet Ayaz "Kim açtı bahçe kapısını?" diye bağırdı yüzünün ifadesi korkunçtu.

Hademe kadın ağlıyordu. "Vallahi bir saniye için açtım, çöpü koydum. İkinci torba için geri döndüğümde çıkmış olmalı. İnanın sırf çocuklar dışarı çıkmasın diye anahtarı cebimden çıkarmıyorum."

Kadın gerçekten çok üzgündü, uyarı amaçlı Ahmet Ayaz'ın kolunu sıktım, yüzüme baktı. "Canım sakin ol, eminim Esin'in bir anlık gafletiyle olmuştur. Dikkatli olduğunu çok iyi biliyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Kızım ölebilirdi, başka çocuklarında başına ayrı olay gelebilirdi. Sizin senelerdir burada çalıştığınızı bilmesem şu anda kovulmuş olurdunuz. Bundan sonra çok daha fazla özen gösterin."

Kadın ağlayarak gitti. "Bende suçluyum, unuttuğum evrakları almaya çıkmasaydım, kızların kavgasını ayırmak için oyalanmasaydım. Bunlar başımıza gelmeyecekti." Gözyaşlarıma engel olamıyordum, ya kızım o kuyunun içine düşseydi ben ne yapardım...

"Üzme kendini, yeter ağladığın. Allah'ımıza şükür kızımızın burnu bile kanamadı."

Kayınvalidem de Meltem'de benden farklı değildi...

"Çok üzgünüm, inanın gözüm üzerindeydi. Torunuma bir şey olsaydı dayanamazdım öldürdüm kahrımdan."

"Hadi sizde üzülmeyin, çok yaramaz oldu, neredeyse düz duvara tırmanacak. Şükür bir şey olmadan atlattık."

Minel'in olanlar hiç umurunda değildi, babasının kucağından inmeye dev adama ulaşmaya çalışıyordu. Dev adam ilk kez okulun içine bu kadar insanın arasına girmişti. Hep birlikte odaya girdik kızın oyuncaklarının yanına koştu eline geçen bir tanesini dev adamın önüne attı. O da ağzına alıp ona getirdi. Aralarında ilginç bir oyun başlattılar Minel atıyor, dev adam geri koyuyordu bir süre sonra hepimiz rahatladık.

Köpeğin havlamasına arkamı döndüm gördüğüm manzaradan çok duygulandım. Kızım kendine esaslı bir koruyucu bulmuştu.

Bir anda yine gözden kaçırdığımız Minel Hanım kapıdan çıkmaya çalışırken koruyucusu tarafından engellenmişti. Dev adam kapının önüne yatmış çıkmasına izin vermiyor. Her denediğinde burnuyla içeri doğru itiyordu. Minel de çıkamayacağını anlayınca tekrar oyuncak atma oyununa geri döndüler.

"Mine biz bu köpeği eve götürelim, gözümüz arkada kalmaz."

Kocamın teklifine sevinmiştim, vakfın bahçesi de rahattı ama evimizde çok daha rahat olacaktı. "Bahçemizde büyük hem evi hem Minel'i korur. Çok insan olmayınca dev adamda rahat eder. Bir süre sonra burası çok kalabalık olacak."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Tamam canım, arabaya bindirebilirsem bugünden götürelim."

"Bende seninle geleyim, belki daha rahat biner."

Aslında bana bile gerek kalmadı, Mineli koltuğa oturttuğumuz anda arabaya binip yanına yerleşti, arabaya alışkın olduğu belliydi. Eve varana kadar camdan bakıp durdu.

Şimdi sırada ev ahalisiyle tanışma ve onlara vereceği tepki vardı. Telefon açıp durumu anlattım beklemelerini söyledim. Bahçe kapısından hep birlikte içeri girdik. Hafize Annem, Hasan Babam ve Şana bir arada duruyorlardı, Şana dev adamı daha önce görse de kendisine dirgin bakıyordu. Yanlarına gittim üçüne de sarıldım. Mineli kucaklarına verdim. Zarar gelmeyeceğini anlamış olacak ki hepsini tek tek kokladı. Oturup kuyruğunu sallamaya başladı. Evdeki çalışanlara da aynısını uyguladım. Onları da kabullendi Bahçede tura çıktı tabii ki, zımda peşinden gitti, beyaz kediyi görünce hiç tepki vermedi. Kedi birkaç kere tısladı tüylerini kabarttı Dev adam umursamadı havuzun yanına yattı gözünü Minel'e dikti. Bizi ve yeni evini kabullenmişti.

Akşam olayın vahametini duyan tüm aile bize geldi. Bir tek Boran gelmedi. Şana'nın gözü yollardaydı. Sonuçları çok kötü olabilecek bir olayı zarar gelmeden atlatmıştık.

Bu kötü olaydan çıkardığım ders, her ne şartlarda olursa olsun çocuğumu gözümün önünden ayırmamak oldu.

Ahmet Ayaz, Hasan babama bahçede Minel için tehlikeli olabilecek ne varsa yok etmesini söyledi. Söylediği yetmedi defalarca bahçeyi turladı durdu.

Yine bahçeye masa hazırlattım, Boran'ı beklemeye başladık çok geçmeden geldi. Elinde kocaman bir kutu ve kucak dolusu gül vardı.

"Hayırdır Boran bunlar ne bu gece kız mı isteyeceksin?"

"Hiç fena olmaz, hazır hepimiz bir aradayken şu isteme işini bitiriversek. Bugün sevgilimin doğum günü bu pasta ve çiçekler onun için."

İşlerin yoğunluğundan, Şana'nın doğum gününü unutmuştuk. Evimizin kasvetli havası birden değişti Ahmet Ayaz babasına, Boran

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Şana'nın evlenme isteğinden bahsedince olaylar daha da neşeli bir hal aldı.

"Siz karar vermişsiniz madem beklemek istemiyorsunuz, yarın yüzüklerinizi alın nişanımızı yapalım."

"Yarına kadar beklemeye gerek yok. Ben aldım." Deyince Boran'ın haline hepimiz gülmeye başladık.

"Ne o abi peşinden atlımı kovalıyor, Şana'yı kimse kaçırmaz."

"Ben Şana'yı garantiye alayımda sonrası umurumda değil Rüzgâr Efendi, hem seni de göreceğiz."

"Yok, sizler gibi asla olmam. İkinizde mecnuna döndünüz. Ben bir kadın için bu duruma asla düşmem."

Kocam gülerek "Göreceğiz zamanı gelince seninle de ben dalga geçeceğim." dedi.

"Yapma Ayaz abi, yengemin kölesi oldun dalga geçmemek elde değil. Sen yetmedin şimdi Boran abim de senin durumuna düştü. Beni sizin durumunuza düşmekten Allah korusun!"

"Konuş çokbilmiş konuş. Aşık olup evlenen arkadaşlarımla zamanında bende çok dalga geçtim Çok hata etmişim sevdiğini bulmak dünyanın en güzel duygusuymuş."

"Bir kadına bağlanıp kalmak bana uymaz, dışarıda bin bir çeşit çiçek var. Ben arıyım hepsinden bal toplayacağım."

"Öyle bir çiçek çıkar ki karşına, öteki çiçekleri siler geçer. Sadece o çiçekten bal almak sana zevk verir. Bu sözümü unutma bir gün duvara toslayacaksın sersemleyeceksin. Gözün ondan başkasını görmeyecek."

Kocamın söylediği sözlerden mest olmak üzereydim, ne güzel konuşuyordu bu adam.

"Çok beklersiniz!"

"Seni de göreceğiz Rüzgâr Bey seni de göreceğiz. Hadi baba ne diyorsun yüzükler bile alınmış hazır hep bir aradayken şu gençlerin istediklerini yapalım."

Kız tarafı ve erkek tarafı olarak ayrıldık. Karşılıklı koltuklara oturduk. Kerim baba, Hasan babaya hitaben rutin kız isteme sözle-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rini söyledi. Kahveler geldi, yüzüklerini Ahmet Ayaz taktı ve *'Bizden kadar hatta çok fazla mutlu olun.'* diyerek kurdeleyi kesti...

Hem nişanlarını, hem de doğum gününü birlikte kutladık. Pasta yı ikisi birlikte kestiler.

Kerim baba gülmeye başladı "Hanım biz çok şanslıyız, bizim oğlanlar bedavadan kız alıyorlar. Hiçbir masraf yok takıyoruz yüzükleri işleri bitiyor."

"Sen öyle san babacığım, okul başlamadan, havalar soğumadan gemide düğün istiyoruz. Ne kadar çabuk olursa o kadar iyi olur." Boran babasının sözlerine tüm ciddiyetiyle cevap verince, güleç adam birden sustu.

"Saliha Hanım, koştur bakalım, işin çok."

"Evladımın canı sağ olsun. Şu yardım pikniğini atlatalım hemen düğün hazırlıklarına başlarız."

Boran' la Şana çok mutlulardı. Yüzük takıldığından beri ellerı birbirinden ayrılmamıştı. Bende kocamla el ele oturuyordum.

Bahçe kapımızın zili durmaksızın çalınıyor bir taraftan da vuruluyordu. Ahmet Ayaz oturduğu yerden fırladı. "Kim bu densiz, gecenin bir vaktinde kapıya nasıl vuruyor?" Tüm aile üyeleri burada olduğuna göre gelen tanıdık biri değildi. Onun arkasından evin tüm erkekleri ayaklandı. Kapıyı açtık, içeriye girmeye çalışanları hiçbirimiz tanımıyorduk, Şana dışında...

"Amca?"

"Ya amca, seni aşüfte beni ne hallere düşürdün çabuk diş önüme!"

Ahmet Ayaz sinirlenmişti "Bana bak efendi ağzını toplada konuş, benim çatım altında hiç kimseye hakaret edemezsin."

"Sizin eviniz batsın umurumda değil, bu günahkârı evine götüreceğim."

Boran'ın tepesi atmıştı, hırsla adamın üzerine yürüdü. Adamın arkasındakiler hemen diklendiler. Kerim baba öne çıktı.

"Ne istiyorsan bana konuş."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bu zilliyi almaya geldim, beni cümle âleme rezil etti hesabını verecek."

Adam ne kadar sinirliyse, Kerim baba o kadar sakindi...

"Olanları, yaptıklarını biliyorum. Ufacık bir kızı para için yaşlı bir adama sattığını, hoca nikâhıyla zorla evlendirmeye çalıştığını, olmasına engel olduğunu, hangi suçunu sayayım? Yaşını başını almış adamsın öksüz, yetim kalmış ufacık bir kıza yaptıkların Allah'tan revamı ve birde bu kız senin öz yeğenin..."

"Ben ne yapmışım, namusuyla evlensin kocasını evini bilsin dedim. Aldığım parada evimde yediği yemeğin, kaldığı zaman ettiğim masrafın parası."

Ahmet Ayaz dayanamadı.

"Her gün Paris de özel yemek yediriyordun herhalde Şana'ya."

"Ha!"

"Anlamayacağını biliyordum zaten."

"Çok uzatmayın, düş önüme Şana!"

Adam Şana'ya doğru yürüdü, önüne geçen Boran oldu.

"Şana sizinle birlikte gelmeyecek, ben onunla evleneceğim."

"Kim izin vermiş, kimden istemişsiniz. Bu kötü kız benimle beraber gelip kocasının evine gidecek."

"Seni yobaz kıt beyinli herif, hâlâ mı inat ediyorsun. Onun kocası ben olacağım, zoraki kıydırdığın hoca nikâhı şimdi geçersiz. Sen niyetini söyle de bileyim."

Şana'nın amcası bir an duraksadı, ne diyeceğini toparlamaya çalışıyor gibiydi...

"Adam paramı isterim diye tutturdu."

"Hah şimdi gerçeği söyledin derdini anlamış olduk. Kaç para istiyorsan söyle?"

"Boran!"

Şimdiye kadar bir köşede ses çıkarmadan duran Şana, amcasının önüne kadar gelmişti.

"Şana vereyim şunun parasını defolsun gitsin."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bir daha para lafı edersen seninle evlenmekten vazgeçe... Ben satılacak, alınacak davar değilim. Bana bak amca bo... babamla nasıl kardeş olduğunuzu bilemiyorum. Benim baban... lek gibi insandı. Ya sen onun emanetini, yani beni, hayvandan fark... gördün. Ne yapacağımı bilemedim. Kaçtım yine yakaladın, ben... istemediğimi bildiğin halde o adama sattın. Zorla hoca nikâhını... dırdın, karın olacak kadın evet demem için vücudumu moranıyordu... Hepiniz Allah'ınızdan bulun. Para meselesine gelince babamın... mirası olan toprakları yıllardır ekip biçiyorsun. Bize bir kuruş... parası ödemedin, yediğim iki lokmanın borcunu, ödemediğin... ralara sayarsın. Şimdi defol git buradan. Yarın seni polise şikâyet... edeceğim, yanıma bir daha yaklaşacak olursan hapse atılmanı sağ... layacağım. Bu elimdeki tabaktaki pastayı görüyor musun? Bu geç... rüştümü ispat ettim, on sekiz yaşına girdim. Üzerimde kanunen... bir vasilik hakkının olmadığının ve nişanlandığımın göstergesi olan... bir pasta, şimdi bunu afiyetle ye! Sen benim hiçbir şeyim değilsin."

Adam daha ağzını açıp tek kelime etmeden, Şana amcasının ya... ratına koca bir tabak pastayı yapıştırdı.

Kayınpederim "Size istediğinizi Şana verdi, şimdi hemen burayı terk edin. Tehdit edeceğiniz, korkutabileceğiniz insanlardan olmadığımızı da anlamışsınızdır. Bir daha sizi görmek istemiyoruz." dedi. Adam hâlâ gitmemekte inat ediyordu.

Rüzgâr adamı itekleyerek dışarı attı, arkasında duran adamlar çoktan çekip gitmişlerdi. Kapıyı kapattık, Şana hiçbir şey olmamış gibi güldü.

"Bu gece benim en mutlu gecem, hiçbir olay olmadı diye düşünüyorum. Nişanımda, doğum günümde devam ediyor."

Hepimiz Şana'nın isteğine uyduk, bir ara Boran'la yan yana geldik. "Sevgili nişanlımın yaşı küçük olmasına rağmen güçlü bir karakteri var, dominant sanki..." dedi.

"Senin için sorun olur mu Boran?"

"Bayılırım."

Zaman gösterecekti, bayılıp bayılmadığını... Sevgiyle nişanlısına sarılınca bende kocama sarıldım. Yuvayı dişi kuş yapar sözü

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

aklıma geldi. İki garip dişi kuşun yuvasını bu sefer erkek kuşlar yapmıştı.

***

"Mine!"

"Efendim baba?"

"Koy kızım şu acayip şarkıyı. Nişanda, doğum günüde eğlence olmaz. Bak Hanım sessiz sakin yaşıyorduk gelinlerimiz geldiğinden beri hayatımızdan heyecan eksik olmuyor. Gençleştim vallahi."

"Sahi mi kocacığım kendini genç mi hissediyorsun?"

"Evet, Başkan Hanım evet."

"Hemen çal şu parçayı Mine." Kayınvalidemin yüzünde güller açıyor.

Ve biz hep beraber sallıyorduk.

Hafize annemin bile Minel kucağındayken salındığını gördüm, vakit ilerleyince gidelim dediler. Kerim babalar daha önce çıktılar. Bizde, çiçeği burnunda nişanlılar baş başa kalsınlar diye evimize gittik.

***

Minel mızıldansa da bir süre uykuya yenildi. Beşiğine yatırdım odasının kapısını aralık bıraktım...

Oldukça heyecanlı, yorucu bir günden sonra iyi gelecek tek şey. Uzun bir banyo keyfiydi. Odamıza gittiğimde aynı düşünceler içinde olan sevgili kocam küveti doldurmuş içine uzanmış başını arkaya yaslayarak gözünü kapatmıştı.

Hemen aşağı indim büyük mumları aldım, banyonun birkaç yerine koyarak yaktım. Işığı kapattım mum ışıkları banyoyu loş hale getirdi. Kocama bakarak soyunmaya başladım gözlerini açtı keyifle beni seyretmeye başladı.

Yavaş yavaş, ağır ağır... Keyfine vararak onun yüz ifadesinin değişmesinin zevkine vararak son parçayı çıkardım. "Çok yoruldun hemen uyursun sanıyordum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Elini uzattı, suyun içine girdim. "Söylediğin o sözlerden sonra nasıl uyurum."

"Her söz gerçekti, hayatıma öyle bir girdin ki, damarlarımda akan kan gibisin, aldığım her nefessin. Ayakta kal aşkım!"

Ondan sonra olanları, bana yaptıklarını düşününce ister istemez yüzüm kızarıyor ateş basıyordu. Sık sık banyo keyfi yapmaya karar verdim.

***

BORAN & ŞANA

Boran'dan...

Biraz önce neşeli görünen Şana'nın şimdi yüzü asılmıştı. "Canım niye birden üzüldün?"

"Tek amcam Boran, tek amcam, bir insan nasıl bu kadar kötü olabilir. Yediğimin hesabını yapmış verdikleri iki lokma ekmeği saymış."

"Geçti artık!"

"Hiçbir zaman geçmeyecek Boran. Ailenin karşısında beni ne kadar kötü duruma düşürdü. Açgözlü bir amca, para için sattığı öz be öz yeğeni... Çok utandım ya bana söylediği o kötü sözler..."

Uzandım kucağıma çektim, boynuma sarılıp başını omuzuma yasladı.

"Bu olanların hiçbiri senin suçun değil. Ailemizi de, akrabalarımızı da biz seçemeyiz, doğumla oluşan aile bağını beğensek de beğenmesek de kabul ediyoruz. Bazılarımız aile konusunda şanslı oluyor, bazılarımızda şanssız. Bu yüzden hiç kimse hele benim ailem asla seni küçük görmez. Ya Mine'ye bak ne iyi, ne kötü aile sahibi değil. Mine'nin de senin de ailen biziz. Hadi şimdi kötü anıları güzel kafandan sil. Nişanlına geçen günkü gibi öpücük ver."

Bal tadında dudaklarını uzun süre öptüm. Okuduğu kitaplardan bende okumaya başlasam iyi olacaktı. Kucağımda kıvranıyor beni mahvediyordu. Ne hale geldiğimi fark edince, yüzünde tatmin duygusu oluştu. Kendini bana daha çok bastırdı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bu hale gelmeni çok seviyorum."

"İşkence çektirmek hoşuna mı gidiyor?"

"O yüzden değil, benim tecrübelerim sadece okuduğum kitaplarla sınırlı. Sana yeterli gelememekten, benden çabuk sıkılmandan korkuyorum. Senin heyecanını görünce mutlu oluyorum."

"Sen o işi kafana hiç takma bebeğim, senden hiç bıkmayacağım. İstediğin her şeyi evlendikten sonra sana göstereceğim. İşte gerçek heyecanımı o zaman göreceksin. Ateşli bir karım olacağını düşününce ihtirasım daha da çoğalıyor."

"İyi bir öğrenci olacağım."

"Gecenin son öpücüğünü ver, Hafize annenler seni bekliyorlar, ışıklarını söndürmediler."

Zorla ayrıldım, günlerin çabucak geçmesini dileyerek arabama binip kısa süre sonra benim evim olmaktan çıkacak olan, annemlerin evine doğru hareket ettim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



20. BÖLÜM

Mine'den...

Bir hafta sonra piknik yeri hazırlanmış, son kontrolleri yapıyorduk. Davetiye gönderdiklerimizin hemen hemen hepsi katılacaklarına dair haber göndermişler. Saliha annemde çok sevinmiş: Ne kadar çok katılım o kadar çok okuyacak çocuğa yardım demekti.

Ertesi gün sabah çok erken saatte gittik. Yerlerde rengârenk kilimler, üzerlerinde irili ufaklı yastıklar. Her kilimin üstünde ilk kahvaltı için bazırlanmış hasırdan piknik sepetleri. İçindeki kahvaltılıklar özel olarak seçilmiş vakumlanmıştı. Tabii bu holding başkanları, gelen müdürler, büyük patronların piknik malzemelerinin farklı olması kaçınılmazdı.

Yavaş yavaş gelenler çoğaldı, hayatlarında ilk kez kilim görmüş gibi davranıyorlardı. Ahmet Ayaz, Boran, Şana, Ben, Meltem ve Rüzgâr hepimiz koşturuyorduk.

Bir süre sonra tüm kilimler dolmuş, yenilerini sermek zorunda kalmıştık. Dediğim gibi çıkmıştı. Başlarda yabancılık çeken ülkenin zenginleri, bir süre sonra kilimlere iyice yayılmışlar gönüllerince eğlenmeye başlamışlardı. Bir ara piknik alanının kenarına gittim. Dışarıda olan arabaların görüntüsü âlemdi. Ferrari, Rolls-Royce, Alfa Romeo, Hummer, Lomborghini ve birçokları bazılarının başlarında bekleyen şoförler. Ah adaletsiz dünya diye söylendim.

"Düşündüklerin için en yüksek bağışı yaparım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Arkamı döndüm, hiç tanımadığım bir adam neredeyse burnumun dibinde duruyordu. Oldukça genç bir erkekti.

"Çok önemli düşünceler değil, tabii yüksek bağış yapmanızı bekleriz."

"Hadi söyle neden çekiniyorsun?"

"Düşüncelerim satılık değil, iyi eğlenceler." Ne kadar rahat olmuştu, gözlerimle Ahmet Ayaz'ı aradım kızımızın peşinde koşturuyordu. Görmediğine çok sevindim yanlarına gittim. Beni görünce kolunu omzuma doladı, derin bir nefes verdim.

"Sevgilim, dışarıdaki arabaların başında bekleyen şoförlere de yiyecek bir şeyler göndersek?"

"Sandviç hazırlatıyorum."

Kocam kocaların hasıydı. "Seni ne kadar çok sevdiğimi söylemiş miydim?"

"Binlerce kez söylesen yine de duymaktan bıkmam."

"Ben anneme bakayım, yapacak bir şey var mı? Söylememe bile gerek yok Minel'e dikkat!"

"Gözümü ayırmıyorum."

Yanağından öperek yürümeye başladım, kayınvalidem biraz ilerde misafir kadınlardan bazılarıyla muhabbetteydi. Yanıma Şana da katıldı oldukça yaklaşmıştık. Kadınların sözlerini duyunca ikimizde donup kaldık.

"Büyük oğlunu soyu sopu belli olmayan biriyle evlendirdiğin yetmiyormuş gibi Boran'ı da bizim camiamıza yakışmayan birisiyle uşanlanmışsın. İkinci gelininin de köylü olduğunu duydum."

"Şerminciğim sözlerine devam etme istersen. Misafirim sayılırsın kalbini kırmak istemem."

"Neden canım yalan mı söylüyorum, soyu sopu belli olmayan avallıları oğullarına nasıl eş olarak kabul edebiliyorsun, aklım almıyor."

Şana'nın yüzü kıpkırmızı olmuştu, yanlarına gitmek isteyince engelledim. Çok sinir olsam da misafirlere müdahale edemezdik.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hele bizim yaptığımız etkinlikte olmazdı. Kayınvalidemin gerçekten cevabı vereceğinden adım gibi emindim...

"Şermin sen güya soylusunda ne oldu? Kızını soylu zengin diye alan oldu mu? Neredeyse kızın elli yaşında ve soylu oğluna soylu gelin aldın, iki günde o soylu gelinin soylu oğlunu aldattı. Sen neyse kimin soyundan bahsediyorsun. Yeter ki oğullarım mutlu olsun. O soysuz diye küçümsediğin gelinlerim pırlanta gibi kızlar. Dünyanın tüm soylu kızlarını onlara değişmem. Bu son olsun bir daha bu tür sözler duyarsam kötü olur."

Kadın Saliha annenin terslemesi sonucu üzerinde ki bluzun rengi gibi morardı. Tam araya girme zamanıydı. "Anneciğim yapmamız gereken bir şey var mı diye sormaya geldik."

"Yok, canlarım. Girin bakayım kollarıma, millet güzel gelinlerimi görsün."

Kayınvalidem gerçekten çok iyi bir kadındı. Anne sözünün kutsallığını tam olarak hak eden bir kadın varsa kayınvalidemdi. Sevgiyle koluna girdim yanağından öptüm, Şana da aynı düşünmüş olmalıydı beni taklit ederek o da yanağına öpücük kondurunca annemiz ikimize de sevgiyle gülümsedi.

***

Piknik tüm hızıyla devam ediyordu. Genç olanlar çuval yarışı yapmaya karar verdiler. Çiftler hazırlandı birbirimizin beline sarıldık sağ ve sol ayaklarımızı çuvalın içine soktuk, tek vücut gibi başlama işaretinin verilmesini bekledik.

Şana Boran'la, Meltem Rüzgar'la ve ben kocamla oyuna katıldım. Verilen hedefe doğru giderken kahkahalar havalarda uçuşuyordu. Düşenler oldukça gülüyor hedefe ulaşmaya çalışıyorduk. Önümüzde olan iki çift aynı anda düşünce takılıp bizde düştük. Boran'lar biraz daha çabaladılar onlarda bizim gibi başarılı olamadılar. Bizim guruptan sadece Meltem'le Rüzgâr kalmıştı. Tüm gücümüzle tezahürat yapıyorduk.

"Yürü oğlum kim tutar seni!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hınzır Rüzgâr o çabasının içinde bile laf yetiştirmekten geri kalmadı. "Bizi ata mı benzettin, ganyanım yüksek." dediği anda ipi göğüslediler. Ödülleri kocaman meyveli kek oldu.

Hepimiz çimenlerin üstüne serildik, oyunun galipleri hâlâ nefes nefeseydiler.

Rüzgar eline aldığı keki evirdi çevirdi ve "Ben bunun için mi tendimi paraladım." Diye söylendi.

Meltem sinirlendi. "Sırf sen paraladın, ben bir şey yapmadım sanki."

"Tamam canım ablacığım itiraf et, son adımlarda sen koşmuyordun ben seni taşıyordum."

"İşte bunda haklısın maymun."

"Meltem!"

"A... Murat hoş geldin, geç kalınca gelmeyeceksin sandım."

"Murat hocam hoş geldiniz."

"Hoş buldum Mine."

"Size eşimi tanıtayım Ahmet Ayaz Özdemir."

"Memnun oldum, ben de Murat Okan. Eşiniz çok disiplinli, ciddi ve çalışkan öğrencilerimdendir. Bu senede çok başarılı olacağından eminim."

"Eminim olacağından, oğlunuz nasıl?"

"Ameliyatına çok az bir zaman kaldı. İkimizde çok heyecanlıyız. Şu anda aşağıda, tekerlekli sandalyesini merdivenlerden çıkaramadım."

"Biz size yardım edelim."

Ahmet Ayaz hemen yerinden doğruldu, az sonra küçük Furkan'da aramızdaydı. Tüm aileyle tanıştılar, birlikte oturmaya başladık. Meltem oldukça durgundu, birkaç kez Murat Hocaya bakışını yakaladım. Hocam hiç ondan tarafa bakmıyordu.

Tekerlekli sandalyede oturan Furkan Minel'in ilgisini çekti, kucağına çıkmak için kollarını açtı.

"Mine abla, bebek kucağıma gelmek istiyor."

"Taşıyabilir misin?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Evet gelsin, biriniz arabamı iterseniz Minel'i dolaştırırım."

"Ben iterim ama kızımı sıkı tutacaksın, daha küçük."

Kısa bir yolculuk oldu, zemin tekerlekli sandalye için müsait değildi. Bedensel engelli insanlar için ne kadar zor olduğunu düşündüm. Tümsekler, yokuşlar zaten hareketleri oldukça zor olan kişilerin daha da zorlanmalarına neden oluyordu. Benim başımdan geçenler bu gibi insanların yanında hiçbir şeydi. Sağlıklı bir bedenim, sağlıklı çocuğum ve sağlıklı kocam vardı, şükrettim.

Gezintileri bitmesine rağmen Minel, Furkan'ın yanından ayrılmadı. Bol bol yiyecek ikram etti. Bir ara kozalakları bile yedirmeye çalıştı.

"Yeni bir aşk mı başlıyor ne?"

"Pes Rüzgâr, Minel daha bebek. Hani sen aşka inanmıyordun."

"Hâlâ inanmıyorum yengeciğim, sadece lafın gelişi söyledim."

Boran ve Ayaz, Murat hocamla iyi anlaşmışlardı. Ahmet Ayaz'a tepki vermemesi çok hoşuma gitti. Bir ara Meltem'in yanımızdan kalktığını gördüm, üzgün görünüyordu. Hemen peşine takıldım.

"Ne oldu Meltem, yüzünün hali ne böyle?"

"Yok, bir şey."

"Var bir şey. Murat hocam geldikten sonra böyle oldun. Hem sen davet etmişsin şimdi niye uzaklaşıyorsun."

"Biliyorum Mine, benim hiç erkeklerden yana şansım gülmüyor. Bulut olabilir dedim adamın işlerinden başını kaşıyacak zamanı olmadı, başlamadan bitti. Murat'ı gördüğümde kalbim bir değişik çarptı doğru adam bu dedim. O gün sen yanımızdan ayrıldıktan sonra uzunca süre birlikte oturduk. Sonrasında yemeğe gittik gözlerinde hüzün olmasına rağmen, neşeli sohbeti çok hoşuma gitti. Ben ona hoşlandığım erkek gözüyle baksam da o hiç bana kadın gözüyle bakmadı. Birkaç kez Furkan'ın testlerini bahane ederek aradım. Hiç geri dönmedi, belli ki hâlâ karısının yasını tutuyor."

"Murat Hocamı çok fazla tanıdığımı söyleyemem, kadınlara karşı mesafeli durduğunu çok iyi biliyorum. Yoksa okulda bana namazdı. Kızlar neredeyse kendilerini ona tepsi içinde sunarlardı.

hatta birkaç edepsiz kızın sağda solda Murat hoca ile yattık diye övündüklerini duymuştum. Okulda çok olaylar oldu. Hocam kanıtlarla temize çıktı o kızlar okuldan uzaklaştırıldılar. Mesafeli durması alışkanlığından olabilir."

"Mine hadi gel, elma yeme yarışmasına katılalım bu sefer ödül bizim olacak." Kocamın çağrısı her ne için olursa olsun hoşuma gidiyordu...

MELTEM & MURAT

Meltem'den...

Ağabeyimle, Mine neşeyle koşarak gitmişlerdi. Arkalarından gülerek baktım, benimde böyle bir aşk istemem yanlış mıydı? Ağabeyimle birlikte gelen Murat sessizce yanımda duruyordu. Elimde olmadan başımı kaldırıp yüzüne baktım, o da bana baktı bu bal renkli gözlerin içinde gönüllü olarak boğulabilirdim.

"Meltem gel seninle biraz yürüyelim."

Sessizce yanında yürümeye başladım, kalabalıktan uzaklaşınca durdu.

"Bana bak Meltem!"

Başımı kaldırdım sıcacık bakıyordu.

"Çocuğum için yaptıklarınıza hayatım boyunca ne kadar teşekkür etsem az. Doktor için randevu alabilirdim ama ne zamana? Sizin sayenizde bir an önce ameliyat olup Allah izin verirse düzelecek."

"Düzelmesine bende çok mutlu olurum, Furkan çok şeker bir çocuk."

"Meltem, ben senelerdir genç kızlarla iç içeyim. Senin bana karşı olan ilgini anlamamam mümkün değil. Uzak dur Meltem, canın yanar, mutsuz olursun... Benden sana hayır gelmez. Yaralarım çok fazla."

"Benden hoşlanmıyorsan..."

"Bu hoşlanıp hoşlanmama meselesi değil. Ben kör değilim, sen çok güzelsin. Benden çok daha iyilerini hak ediyorsun. Çevrene bir

bak dul olmamı, çocuğum olmasını bir tarafa bırak. Sence birbirimize uygun muyuz?"

"Neden olmasın, Mine ve Şana'da bu camianın dışından."

"Onlar kadın, eşlerinin onlardan zengin olması çok doğal, yadırganmaz. Ben sadece bir öğretmenim ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Sırf bu yüzden mi kendini geri çekiyorsun."

"Daha ne olmasını istiyorsun? Benden oldukça gençsin, zengin sin ve çok güzelsin. Bana takılıp kalma, bak çevrede senin ayarında bir sürü genç adam var git onlarla eğlen!"

"Onları isteseydim onlarla olurdum." Kızmıştım, tabii eğitimciydi ders anlatır gibi benim onu neden istememem gerektiğini anlatıyordu.

"Söylediklerimi düşününce bana hak verip onlardan biriyle olacaksın."

Arkasını döndü, daha gitmesini istemiyordum kolundan tuttum teni ateş gibiydi, kolunda ki sarı tüyler elimin altında kıvılcım olmuş tenimi yakıyordu. Elini uzattı kolunu tuttuğum elimin üzerine koydu, kolundan ayırdı.

"Yapma küçük kız. Ben hayatını mahvetmene değmem."

Yavaşça yürüyerek uzaklaştı. Elinin sıcaklığını hâlâ hissediyordum. Son sözü söylediğini sanıyordu. Ama beni hiç tanımıyordu. Konuşmaya gelmeseydi belki de onu düşünmeyi bırakacaktım. Şimdi daha çok ilgimi çekmişti sevgili hocam. Kahkaha attım evet benimde aşk için savaşım bu andan itibaren başlamıştı.

***

Mine'den...

"Bu yarışmayı da kazanamadık sen ne biçim adamsın Ahmet Ayaz."

"Ben seni çok seven o biçim adamım."

"Millet elmayı ısırmaya çalışırken sen beni öpüyordun."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ama güzelim benim ne suçum var? Elmayı ısırmak için ağzını açınca dayanamadım."

"Of Ahmet Ayaz of!"

"Akşama aynen şöyle diyeceksin, oh Ahmet Ayaz oh!"

"Sıcak başına vurmuş şimdi görürsün sen." Elimdeki su şişesinin kapağını açtım, suyu üzerine atmaya başladım, o önde ben arkada koşturuyorduk.

Kızımız yanına gelince durdu onu kucakladı, Hafize anneye doğru yürüdü bende çimenlerin arasına sırt üstü yattım. Koşmaktan nefes nefese kalmıştım. Uzun zamandır koşmayınca hamladığımı düşünüp kendi kendime gülmeye başladım.

"Kocan ellerini, dudaklarını senden uzak tutamıyor."

Gözlerimi açmadan, yılışık sesinden kim olduğunu anladım. Doğruydu ukala, şımarık yeni yetme... Arsızca göğüslerime kalçalarıma bakıyordu. Hemen yerden doğruldum.

"Sana ne, uzak dur benden."

"Kocandan çok çok daha fazla zenginim. Bir gece içinde zengin ederim seni."

"Bak küçük adam, git yaşıtlarınla oyna. Kocam bu sözlerini duyarsa inan içinde beyni olmayan kafanı bedeninden ayırır."

"Emin ol oldukça büyüğüm, ne kadar büyük olduğunu görünce senin de çok hoşuna gidecek. Bir gecen karşılığında ömür boyu yecek paran olur."

"Seni onun bunun çocuğu, git anana, kız kardeşine teklif et eminim seninle yatmayı onlar kabul eder."

Yanından ayrılırken hızlıca ayağına bastım. Daha fazlasını yapmak için içim gitse de ortam müsait değildi. Bir züppe için bugünü mahvedemezdim.

***

Öğleden sonra mangallar yakıldı. Yani yakılmaya çalışıldı erkekler kömürcü çırağı gibi olmuşlardı. Her zaman hizmetkârlarının yaptığı işi şimdi kendileri yapıyordu. Holdingleri olan aşırı zengin

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bir adamın mangalı tutuşturacağım diye çaba verdiğini görmek hoş güzeldi. Dumandan gözleri yaşarıyor yine de vazgeçmiyordu.

Yanındaki başka holding patronu bağırınca nedenini anladım. Adam kendi mangalını yakmış keyifle közlenmesi için yelliyordu.

"Bak bir mangalı bile yakmayı beceremedin Haşim Bey. İşte lerde niye kaybettiğin belli oluyor."

Bunların hayatı rekabetti, adamın söylediği sözler zoruna gitmiş olacak ki daha fazla üflemeye başladı. Alevler görününce yüzündeki muzaffer ifade çok komikti. Etrafına ilk ateşi o bulmuş gibi bakıyordu.

Kayınvalidemin yüzünde güller açıyordu. Bağışlar umduğumuzun üzerindeydi, yeni dolgun bir çeki henüz elime almıştım.

"Anneciğim bu seferki oldukça yüksek."

"Çok seviniyorum kızım, bağış ne kadar çok olursa bir çocuğumuz daha okuyacak."

"Keşke herkes sizin gibi olsa, zengin insanların eşleri orada burada para harcayıp gösteriş yapacaklarına, bir fakirin elinden tutsalar keşke"

"Kızım onlar yokluk nedir görmemişler, aç yatmamışlar."

"Ya siz anneciğim, sizde görmemişiniz."

Eliyle yanına oturmamı işaret etti, bacaklarımı altıma alarak oturdum. Buzluktan çıkardığı meyve suyunu uzattı, oldukça susamıştım ikramını keyifle kabullendim...

"Büyükannem fakir bir ailenin kızıymış. Dedemin de zamanında bu kadar mal varlığı yokmuş. Allah yürü ya kulum demiş. Zamanla zenginlikleri katlanarak büyümüş. Ben küçükken çok şımarıktım oldukça şımarık. Onu bunu beğenmez yemez evde terör estirirdim. Bir gün sırf iş olsun diye yemek tabağını yere fırlattım. Büyük annemin canına tak etmiş olacak. Beni kulağımdan tutuğu gibi odama kapattı, anahtarını da cebine koydu ne babamın ne de annemin yalvarmalarına kulak asmadı. Gece açarlar diye koltuğunu da odamın kapısına getirtip oturdu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

İlk gün sesimi çıkarmadım, ikinci gün açlığım başlamıştı yemek istemeye başladım. Üçüncü günün sabahında artık açlıktan yalvarıyordum.

Kapıyı açtı. "Açlığın ne demek olduğunu öğrendin mi? Hâlâ yemek için sorun çıkartacak mısın?" dedi. O oldu bir daha hiç ses etmedim önüme ne koyulursa yedim. Bu kıyafetlerim içinde geçerli oldu. odadan çıkıp karnımı doyurduktan sonra büyük annem beni şimdi varoşlar diye tabir edilen yere götürdü. Sokaklarda yarı çıplak oynayan çocukları gösterdi. " Bak dünyanın çoğunluğu bu halde yarı aç yarı tok yaşıyor, değil üzerlerine giyecek kıyafet almak, karınlarını doyurmak için ekmek almaya para bulamıyorlar. Sen şanslı doğanlardansın bunun kıymetini bil nankörlük etme." deyince aklım daha da başıma geldi, bir daha kıyafetlerim içinde aç gözlülük etmedim.

Evlendiğimde kocam bizden daha zengindi, ne yapabilirim diye düşündüm. Benim kadar şanslı doğmayanlara elimden geldiği kadar ulaşmak için bu vakfı kurdum. Eşimde beni destekledi. Parasal yardım yeterli değildi, özellikle kız çocuklarını düşünerek okutmaya karar verdim.

Okuyunca işleri olacak, işleri olunca da para kazanacaklardı. Şimdi büyükannemi rahmetle anıyorum. Nur içinde yatsın, O tavırda bulunmasaydı aklım başıma gelmeyecek. Çoğunluğu vurdumduymaz olan zengin kadınlarından biri olup çıkacaktım. Açlığın ne demek olduğunu bende bilirim."

"Büyükanne nur içinde yatsın. Eğer cennetten sizi seyrediyorsa çok mutlu oluyordur."

"Gelin kaynana ne çok konuştunuz, hadi nerdeyse mangallar kalkacak gelinde iki lokma bir şeyler yiyin."

Gerçekten acıkmıştım, kocamın yemek çağrısına zevkle uydum. Yine benim kabaklar gözde olmuştu, sırf bizim aile değil yan taraftaki piknikçilerde kabak ızgarasına bayıldılar. Şimdi biraz siesta zamanıydı. Hep Ahmet Ayaz mı benim kucağıma yatacaktı. Bu sefer sıra bendeydi kafamı kucağına yerleştiriverdim.

"Tüh benden önce davrandın."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sıra benim, hadi saçlarımı okşa." diye fısıldadım, parmakları saçlarımda şefkatli donuşlarla gezinirken uykuya geçiverdim.

"Yenge buraya uyumaya mı geldin, halat çekme yarışması ya pacağız. Hadi kalk." Diyen küçük kayınbiraderimin sesiyle birden yerimden fırladım.

"Oğlum yavaş bağır, karımın aklını başından benden başkası alamaz. Ödünü patlattın!"

"Amma kıymetli karın var. Hadi takım kuruluyor."

"Kimler var?"

"Bizim takım belli. Murat Hoca, ben, Mine, Meltem, sen, Boran abim ve Şana. Karşı takımda ileride grup halinde duranlar."

Rakiplerimiz kimler diye baktım, bana asılan züppenin karşı takımda olduğunu gördüm. "Rüzgâr bir elimi yüzümü yıkayayım, benimle çeşmeye kadar gelir misin?" Ahmet Ayaz kalkmaya çalışır, engelledim. "Ayakların uyuşmuştur hayatım, ben Rüzgârla gider gelirim." diyerek kayınbiraderimin koluna girdim. Çeşmeyi çoktan geçmiştik. "Ne oluyor yüzünü yıkamayacak mısın?" Rüzgâr meraklı gözlerle bakıyordu. "Sana bir şey anlatacağım ama kesinlikle aramızda kalacak, ağabeyin öğrenirse cinayet çıkar. Öldüreceği kişiye değil kocamın bir pislik yüzünden katil olmasına yanarım."

"Ne oldu yenge söz belli etmem, söylemem. Rahatsız eden ben mi var geberteyim berifi."

"Gebermesini isteseydim Ahmet Ayaz'a bile söylemem ben öldürürdüm. Değmeyecek bir yaratık. Sadece biraz ders alsın istiyorum."

"Kim?"

"Karşı takımın arasında duran mavi eşofman giymiş olan serseri"

"Kasıntı Haluk, her gördüğü kadına, kıza sarkar. Parasıyla hava atar."

"Hah aynen dediğin gibi biri, bak ne yapalım... "

Çevreden birkaç adam bularak çok derin olmayan genişçe sığ bir çukur kazdırdık. İçine su doldurduk bir süre sonra su çamur haline

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

geldi. Evet, şimdi intikam alma zamanıydı. Bizim takım Rüzgâr'ın çağrısıyla bir araya geldi...

"Ağabeylerim, ablalarım karşı takımın arasında benim kızıma sarkan yatmak için para teklif eden herife gününü göstermek istiyorum. Bu çamura o herifi gömersek dileyin benden ne dilersiniz. Tabii isteğiniz makul bir şey olsun." Dedi ve bana göz kırptı. Rüzgâr'ı öz kardeşim gibi seviyordum.

Çukurun bir tarafına biz, bir tarafına onlar geçtiler. Halatı sırayla tuttuk, önde erkekler vardı, biz Hanımlar arka saflardaydık. Haluk denen züppe pis pis sırıtıyordu, aralarında olan iki iri yarı gence güvendiği belliydi. "Hepinizi çamura gömeceğiz, hanımlar çamurdan çıkınca çok hoş görünecekler." diye bağırınca bizim erkekler ellerinden ipi attılar.

Rüzgâr'la ben önlerine geçtik.

"Bu ammemizin daveti eğer kavga ederseniz onu üzersiniz. Çamura gömün o züppeyi, ağzının payını almış olur."

Eğlence için başlayan oyun ciddiye binmişti, bir biz çamurun kenarına geliyorduk bir onlar geliyordu. Boran bağırdı. "Abi artık bu çekişmeden sıkıldım, gösterelim gerçek gücümüzü asılın. Ya Allah Bismillah!" demesiyle karşı takım başta züppe Haluk olmak üzere çamurun içinde debeleniyorlardı. Rüzgâr'ın onun yanına gidip kulağına bir şeyler söylediğini gördüm. Neşeli, güler yüzlü kaymbiraderimin yüz ifadesi korkunçtu.

Züppe... Çamurdan çıkınca koşar adımlarla arabasına binip gitti. İlk fırsatta Rüzgâr'ın yanına gidip sordum. "Ne dedin de kaçarcasına gitti. "

"Bir daha ailemden birini, herhangi bir şekilde bakarak bile taciz edecek olursan, ne yapar ne eder seni bulur hadım ederim dedim. Zaten çocukluğundan beri ödlektir. Ödü patladı garibin."

***

Akşam saatleri yaklaşmıştı, o serseriden başka kimse pikniktan ayrılmamıştı. Kahveler hızla ikram edildi. Yerlerine oturmaları

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

söylendi. Roman grup, çalgılarıyla dansözleriyle oynayarak aramıza girdiler. Dansöz kızların maşallahları vardı. Zengin misafirlerin görünce bahşiş için tüm hünerlerini göstermeye başladılar.

Erkek milletin dansöz gördüğünde niye bir acayip olduğuna bir anlam verememişimdir. Yediden yetmişe hepsi gözlerini dansözlere dikmişti. Hele Rüzgâr, aralarında göbek atmaya başlamıştı.

"Ahmet Ayaz, bana bak aşkım!"

"Boran dolaşmaya mı gitsek?"

"Murat!"

"Kerim senin bacakların ağrımıyor muydu?"

"Hasan Bey tövbe tövbe sende abdest falan kalmadı."

Hiçbir kadın erkekler tarafından duyulamadı.

Kayınvalidemin "Aman boş verin keyfimize bakalım." demesiyle bizde onlara katıldık.

Piknikçiler oynuyordu, bir süre sonra oyunlar bitti. Misafirlerimiz gülerek, teşekkür ederek gittiler. Yüzümüzün akıyla partiyi bitirdik.

Tüm misafirler gittikten sonra bizim aile oy birliğiyle bir süre daha kalmaya karar verdik. Adamlar alanı toplarken bir köşede oturup sessizliği dinledik.

Murat hoca gitmek için kalkınca Meltem hemen yerinden fırladı.

"Piknik çok güzeldi, beni de davet ettiğiniz için teşekkür ederim. Oğlumda bende uzun süredir böyle eğlenmemiştik."

"Bende sizinle gelsem, arkadaşıma randevu verdiğimi unutmuş. Şimdi nerede kaldın diye telefon açtı."

Boran hemen atladı "Bizde kalkacağız seni bırakırız."

Meltem yüzüme yalvarır gibi bakınca hemen durumu anladım.

"Biz Şana ile biraz daha kalalım diyorduk. Hava çok güzel biraz demli çay içeriz değil mi Şana?"

"Evet, evet kalalım Boran."

Şana gerçekten leb demeden leblebiyi anlayan biriydi, iyi anlaşacaktık.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"İyi o zaman siz keyfinize bakın ben Murat'la gidiyorum." Uzaklaşırken görümcem arkasını döndü ve dudaklarını oynatarak "Sağ ol Mine." dedi. Gülümsedim, aşkın ne zaman geleceği belli olmuyor. Kalp söz dinlemiyordu. Bunun en güzel örneği bendim. Başımı kocamın omzuna yasladım. Sevgiyle saçlarımdan öptü.

"Öf mangal kokmuş."

"Ahmet Ayaz, sende kokuyorsun."

"Banyo yaparız hayatım banyo yaparız."

***

MELTEM & MURAT

Meltem'den...

Murat'ın, Furkan'ı arabaya bindirirken yüzünde beliren şefkat ifadesi içimi eritmişti. Bu adamı kendime âşık edebilirsem beni çok mutlu edeceğini yüreğimin derinliklerinde hissediyordum. Karısının yasını hâlâ tutuyor muydu? Onu çok sevmiş miydi? Yeniden sevebilir miydi? Hepsi cevap bekleyen sorulardı.

"Meltem abla?"

"Efendim canım."

"Hastaneye gittiğimde, yani ameliyata girdiğimde sende yanımda olacak mısın?"

"İstersen yanında olmaktan çok mutlu olurum."

"İsterim, babamda tek başına kalmamış olur."

"Furkan, Meltem ablanın yapacak başka işleri vardır."

"Sen babana bakma canım, o gün geldiğinde senin elini tutuyor olacağım."

"İyi o zaman, içim rahat eder. Ben biraz uyuyayım uykum geldi."

Hiç konuşmadan biraz daha yol gittik, Furkan kısa süre sonra uykuya daldı.

"Meltem sen Furkan'ın kusuruna bakma, bizimle beraber olmak zorunda değilsin."

"Niye çocuk kusur yaptı diyorsun, yanında olacağım."

"Bize çok yakın olma Meltem, ne ona ne bana."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Neden?"

"Sana bağlanmasına izin verme yeterince acı çekti, sana bağlanır da sende bir gün gidecek olursan bu sefer çok daha fazla acı çeker."

"Sadece oğlundan mı bahsediyorsun? Yoksa bu söylediklerin senide içeriyor mu?"

"Ben daha kuvvetliyim, oğlum güçsüz onun bir kez daha üzülmesine katlanamam."

"Onu üzeceğimi, bırakıp gideceğimi nereden çıkarıyorsun?"

"Sana bugün açıkladığımı sanıyordum. Ne sen benim hayatıma uygunsun, ne de ben senin hayatına uygunum."

Daha fazla üzerine gitmek ve sinirlendirmek istemiyordum. Sustum...

"Beni buralarda bir yerde bırakabilirsin."

"Arkadaşınla nerede buluşacaksın oldukça geç oldu."

"Yalan söyledim, seninle birlikte gelmek istedim. Burada durabilirsin, taksiyle evime giderim."

"Yapma Meltem, şimdiden aramızda bir şey olmadığını kabullen. Evin nerede?"

"Biraz ileriden sağa dön, annemlerin evine gitmeyeceğim"

"Nereye gidiyorsun?"

"Niye soruyorsun? Benimle ilgilendiğini düşünmeye başlayacağım."

"Aileni tanıdım, benim arabamla geldiğine göre bana emanetsin. Sormam gayet doğal."

"Burada dur. İyi geceler!"

Hiçbir şey demesine fırsat bırakmadan arabadan indim. Emel'in evde olması için dua ettim, telefonu ikinci çalışta açınca sevindim.

Kapıdan içeri girecekken Emel'in eşi Emre geldi sarıldık. İkisi de çocukluktan beri arkadaşımdı.

Arabanın hızla kalktığını duydum.

"Hoş geldin bende bir şeyler almaya çıkmıştım."

"Bir kahve içmeye geldim."

"İyi yapmışsın arkadaşım, hadi yukarı çıkalım"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bir saat kadar oturdum ve taksiyle eve geçtim. Annemler daha gelmemişti.

***

Mine'den...

Piknik yerinde oturduğumuz sürece. Boran ve Şana'nın düğün hazırlıklarını konuştuk, başlamak için bir hafta sonrasını seçtik.

Gerçi bizim yapacağımız şeyler çok azdı. Düğün organizatörleri A dan Z ye. Her şeyle ilgileniyor bizlere sadece denetlemesi kalıyordu.

Yorgun argın eve geldiğimizde kısa bir duş sonrası, uykudan başka hiçbir şey düşünemeyecek haldeydik.

Sabah uykumu Minel'in odamıza girip yatağın üzerinde hoplamaya başlamasıyla son buldu.

"Bu kızın enerjisi hiç mi bitmez?" diye sordu Ahmet Ayaz.

"Hadi kalk aşkım, işler bizi bekliyor."

Kızımı babasına bırakarak hazırlanmaya gittim. Babamız hazırlanırken bizde aşağı inip kahvaltı sofrasına oturduk.

"Mine."

"Efendim Füsun abla."

"Sana mektup var, dün çok erken gidince veremedim."

Bana uzattığı zarf İzmir'den gelmişti. Çocukluğumun geçtiği çocuk esirgeme kurumunun amblemini taşıyordu.

Heyecanla açtım. Mektubun uzunca süre dolaştıktan sonra elime geçmiş olduğunu üzerinde yazan tarihten anladım.

Minel annenin geri döndüğünü bana ulaşmak istediğini belirten bir mektup, müdür babamın hayatım hakkında merak ettikleri ve niye onları aramadığımla ilgili sitemleri yazıyordu.

Hepsinin içinde en çok ilgimi çeken Minel annenin geri gelip beni araması olmuştu. Sevinmiştim beni unutmamıştı. Giderken veda bile etmeden beni terk etmesine üzülmüştüm. Ama şimdi araması eski günlerimi, onun yüzünden döktüğüm onca gözyaşını hatırlatmıştı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Müdür babama telefon açtım. Tatilde olduğunu söylediler ve telefon numarasını aldım.

"Müdür babacığım. Ben Mine Tuğcu Özdemir, yazdığınız mektup yeni elime geçti. Bir ara çok sık ev değiştirmiştim, sitemlerinizde çok haklısınız. En kısa zamanda sizinle yüz yüze görüşmek isterim. Bir de Minel Hanımdan bahsetmişsiniz beni aradığını yazmışsınız."

"..."

"Aylar evvel bir kez geldi, sonra bir daha görünmedi mi?"

"..."

"İletişim numarası bırakmadıysa önemli değil o zaman. Ellerinden öpüyorum babacığım, telefonumu kaydet."

"Kiminle konuşuyorsun?"

Elimdeki mektubu Ahmet Ayaza uzattım. "Mektubu oku anlarsın."

"Bahsettiğin annen seni aramış."

"Tarihe bak, oldukça eski. Bir daha da aramamış zaten. Telefon numaramı müdür babama bıraktım isterse ulaşır."

"Haklısın, sana gerçekten ulaşmak isteseydi, adresini veya telefon numarasını bırakırdı. Üzgün görünüyorsun."

"Bilmem, veda bile etmeden gidince çok ağlamıştım o günler aklıma geldi."

"Üzülme hiçbir zaman yalnız kalmayacaksın. Ben yanındayım, kızımız ve ailemiz var." Ahmet Ayaz beni kollarının arasına aldı, yalnız olmadığımı hissettirmek istiyordu. Kollarımı beline sardım ve daha da çok sokulup başımı omzuna yasladım.

"İyiyim ben, bir an üzüldüm ve geçti hadi kahvaltımızı yapalım işlerimize gidelim. Bugün organizasyon şirketleri arasından seçim yapacağız."

***

Şana beni bahçede bekliyordu, onu görünce neşem yerine geldi çok mutlu görünüyordu. Dev adam eşliğinde kapıdan yolcu edildik daha da büyümüştü. Vakfa geldiğimizde bilgisayarın başına geçtik

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

market isimlerini aldık aradık. Fiyat araştırması için Meltem'in arabasıyla yola çıktık.

Şana arka koltukta oturmuş hiç durmadan Boran'la telefonda muhabbet ediyordu.

"Dün gece ne oldu Murat hocayla?"

"Zor adam, birbirimize uygun olmadığımızı söylüyor. Ben zenginmişim o sadece öğretmenmiş."

"Haksız mı sence?"

"Zengin kız fakir adamla niye evlenmesin? Bunda terslik nerede, sakın yanlış anlama sadece kendi durumumu anlatabilmek istiyorum."

"Ne demek istediğini anlıyorum. Siz fakirken zenginlerle evlendiniz mutlusunuz. Ben niye sevdiğim fakir adamla evlenip mutlu olmayayım diyorsun."

"Söylemek istediğimi özetledin, seni üzeceğim diye ifade edemedim. Zengin-fakir ayrımı yapmadığımı çok iyi bilirsin. Böyle bir ayrım yapacak olsam bir öğretmenin kalbine girmeye çalışmazdım."

"Biliyorum, ne düşünüyorsun?"

"Kendi kendime sorduğum sorular çok fazla. Hâlâ karısının yasını mı tutuyor? Başka bir kadını daha sevemez mi? Beni beğenmiyor mu gibi bir sürü soru kafamın içinde dönüp duruyor. Birkaç gün sonra Furkan ön tetkikler için hastaneye yatacak. Sonrasında da ameliyatı var. Benimde yanında, hatta babasının yanında olmamı istedi. Murat hayır dedi."

"Sen ne yapacaksın?"

"Gideceğim, beni ister istesin, isterse istemesin. Furkan'ın yanında olacağım. O kadar küçük bir çocuğun isteğini geri çeviremem."

"Dilerim kalbiniz en doğru kararı verir. Sen benim ailemden birisin, olmayan kardeşimsin. Murat hoca saygı duyduğum bir insan. İkinizin kaderi birse hiç kimse, hiçbir olay sizi ayıramaz. Eninde sonunda birleşirsiniz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Boran ve Şana'nın istedikleri düğün belliydi, beşinci şirketa karar kıldık. Daha önce yaptıkları düğünleri izledik, renk, çiçek, yemek seçimleri, masa düzenlemesi derken akşamı bulduk.

***

Ertesi gün soluğu Nihal'de aldık. Baş modacımız Nihal, her zamanki gibi güler yüzlüydü. Sevgili arkadaşım Ezgi'yi de görünce çok sevindim, ilk önce güzel bir yemek yedik. Sonra da mağazaya gelip neler giyebileceğimizi, gelinliği nerede diktirebileceğimiz hakkında araştırmalar içine girdik. Sanki Şana evlenmiyor Melisa ile ben evleniyordum. Saatlerdir Boran'la telefonda muhabbet ediyordu.

"Yeter artık Şana!"

"Görüyorsun ben aramıyorum, o ikide bir telefon ediyor."

"Ver bakayım o Boran'ı bana. Bana bak sevgili kayınbiraderim, sen damat olmak istemiyorsun herhalde. Gelini bu kadar meşgul edersen havada bulut sen bu düğünü unut."

Düğünün gecikeceğini duyunca bizim damat aramayı kesti. Kataloglara bakarak gelinlik seçmeye çalıştık olmadı. Bu sefer yanımıza Nihal'i de alarak onun çalıştığı modacının atölyesine gittik.

Kapıda bizi karşılayanı görünce ne desem bilmedim. Kadın desem kadın değil, erkek desem erkek değildi. Şaşkınlığımı belli etmemek için nereye bakacağımı şaşırdım.

"Kızlar sizi Nihat'la tanıştırayım, harika gelinlik tasarımları vardır."

"Aman Nihal kaç kez diyeceğim bana Nigoş de!"

Uzun saçları, sürmeli gözleri. Civciv sarısı pantolonu, fosforlu yeşil dantel gömleğiyle tam Nigoş denmesi gereken görüntü içindeydi.

İşinin erbabı olduğunu bir saat sonra anlamış bulunuyorduk. Gelinlik için yaptığı çizimler harikaydı.

Bizim giyeceğimiz gece kıyafeti çizimlerini de yaptı. Ölçü alırken üçümüzün de mıncıklanmadık yeri kalmadı.

"Nihal bu Nigoş'un eşcinsel olduğundan emin misin?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Niye sordun?"

"Bu sağımızı solumuzu muncuklayıp duruyor."

"Kıskançlığından yapıyor, aldırma çok çok zararsızdır."

Şana'nın ölçüleri alınırken söylenip duruyordu. "Kız çok güzel-sin de göğüslerin meşe palamudu gibi küçücük ama kalçalar yerli yerinde taş gibi. Enişte Bey bayılacak."

Hepimizde birer kusur bularak ölçülerimizi aldı.

Renk seçimlerimizi yaparak işimizi bitirdik. Diğer detaylar ya-rına kalmıştı.

Meltem "Yarın ben sizinle gelemem, Furkan hastaneye yatacak, onun yanına gideceğim." Diyerek randevusunu erteletmeye çalıştı...

"Bende uğramak isterim."

"O zaman birlikte uğrarız."

***

Nihayet eve vardığımda, Ahmet Ayaz gelmiş üzerini değiştiri-yordu. Banyodaki büyük aynanın önüne gittim bluzumu kaldırdım. Sağıma soluma dönerek göbeğime değişik açılardan baktım.

"Ne yapıyorsun sen?"

"Ayva göbeğim varmış ona bakıyorum."

"Kim dedi onu, seni kim çıplak gördü."

"Nigoş."

"Bu ne biçim isim?"

"Nihat da, kendine Nigoş denmesini istiyor. Bana *'Ayva göbek-lisin, padişah zamanında yaşasaydın bu göbekle gözde olurdun ama bu zamanda olmaz hemen erit şunu!'* dedi."

"O Nigoş kıskançlığından söylemiştir."

"Şişmanlamadım değil mi, bak doğruyu söyle."

"Yanıma gel bir bakayım."

Önüne gittim, yatağa oturdu belimden tutup bir sağa bir sola çe-virdi. "Ne yapıyorsun sen?"

"Ayvanın ne tarafını ısırsam diye bakıyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yaaa soru sordum cevap versene." Vermedi, veremedi dediğim yapmakla meşguldü.

***

BORAN & ŞANA

Boran'dan...

Şana ile yaşayacağımız evimizin tadilatı bitmek üzereydi, birkaç güne kadar mutfak dolapları takılınca evimiz hazır olacaktı.

"Merdiven altını kapatmaları iyi oldu değil mi aşkım?"

"Boran."

"Evet canım."

"Benim göğüslerim çok mu küçük?"

"Nereden çıktı bu soru?"

"Bugün gelinliğimin ölçüsünü alırken Nigoş öyle dedi."

"Nigoş ne biçim isim?"

"Nihat'ta Nigoş densin istiyor. Hani erkekte erkek olmayanlar dan..."

"O herif senin göğüslerini mi gördü?"

"İç çamaşırım üstümdeydi, cevap versene."

Tam önüme gelmiş, göğüslerini neredeyse gözüme sokar halde duruyordu. Bu kız beni deli edecekti.

"Canım, gayet iyiler."

"Baştan savma cevap verme, baksana." Gömleğinin düğmelerini açmaya başladı.

Of sutyeni siyahtı, teninin beyazlığıyla muhteşem durmuştu.

"Küçükler mi?" Durumun vahametini değil hâlâ küçük olup olmadıklarını düşünüyordu.

"Çok güzeller, hatta harikalar. Şana kapat şu düğmelerini."

"Doğru söylüyorsun değil mi?"

"Doğru aşkım doğru." Bir erkek bu işkenceye nasıl katlanabilirdi. Belinden sarılıp kendime çektim, bir an sonra küçük ama dik göğüsleri avucumun içindeydi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



21. BÖLÜM

MELTEM & MURAT

Meltem'den...

Hemen hazırlanmalıydım, daha Mine'yi alacaktım. "Anne ben bu sabah Mine ile birlikte hastaneye gideceğim. Vakfa sonra gelirim."

"Sen bu Murat denen adama karşı bir şeyler mi hissediyorsun?"

"Sadece çocukla ilgileniyorum."

"Sana dünkü çocuk gibi mi geliyorum? Piknikte ona nasıl baktığını gördüm."

"Ben baktım anne, o benimle ilgilenmiyor."

"Çocuklu bir adam, adımlarını dikkatli at Meltem. Tek kızımın hata yapmasını istemem."

"Merak edecek bir şey yok. Şey anne benim kalçalarım genişledi mi?"

"Yo on sekiz yaşından beri kalçaların aynı ebatta..."

Salak adam, Nihal'in dediği doğruydu. Kıskançlığından hepimizde bir kusur bulmuştu. Annemi öpüp evden çıkıp, Ağabeyimin evine gittiğimde Mine kapıda bekliyordu. Hastaneye gittiğimizde Furkan odaya alınmıştı, Murat yanında yoktu.

"Hoş geldin Meltem abla."

"Bakıyorum hemen pabucum dama atılmış, gücenirim ama."

"Gücenme Mine abla, sende hoş geldin."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Baban nerde?"

"Okuldan çağırdılar işi bitince gelecekmiş."

"Meltem sen istersen Furkan'ın yanında kal, vakfa ben gide-rim."

"Çok sağ ol Mine... Tam sana bunu teklif etmek üzereydim. Murat gelince ben de gelirim."

"Acele etme, Şana da birazdan orada olur. Önemli bir şey olursa sana bildiririm."

"Abim seninle evli olduğu için çok şanslı bir adam."

"Bende onunla evli olduğum için şanslıyım."

Mine gitmişti, az sonra hemşireler geldi. Kan almak için kolumu açtılar, yanına gidip elini tuttum başını göğsüme dayayıp gözlerini kapattı.

"Şimdi geçecek canım."

"Biliyorum defalarca kan alındı ama yine de korkuyorum."

"Korkma ben yanındayım."

Anne çocuğuydu, babasını kendime istememe rağmen annesiz olmasına üzülüyordum. Murat inat etmeyip biraz benimle ilgilense seve seve bu güzel çocuğun annesi olurdum. Ben bu düşüncelere boğulmuşken duyduğum sözlerle irkildim.

"Senin ne işin var burada?"

"Biraz yavaş ol şimdi uyudu. Sana da günaydın Murat"

"Günaydın ama gelmemeni söylemiştim."

"Bende geleceğimi söylemiştim."

"Çok inatçısın değil mi?"

"Biz Özdemirler çok inatçıyızdır. Bir şey istediğimizde onu elde edene kadar peşini bırakmayız."

"Yanlış adamda inat ediyorsun."

"Ben doğru kişi olduğunu düşünüyorum."

"Erkek arkadaşından mı bahsediyorsun?"

"Hangi erkek arkadaşım?" Kimden bahsediyordu...

"Evine gittiğin, kapıda sarılıp öpüştüğün..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sen beni kıskandın mı?"

Soruma cevap veremeden hemşire içeri girdi. Hastanın uzun süre uyuyacağını kalmamıza gerek olmadığını söyledi.

"İşe mi gideceksin?"

"Evet ya sen?"

"Furkan'ın kıyafetlerini hazırlayacağım, birçok şeyi unutmuşum."

"Araban yoksa bırakayım seni."

"Gerek yok taksiye binerim."

"Birde bana inatçı diyorsun, hazır araba varken niye binmiyorsun hadi bin artık."

Zorla da olsa binmişti. Ataşehir taraflarında yeni yapılan binalardan birinin önünde durduk. Teşekkür etti indi. Arabayı park ettim ve ardından indim.

"Nereye geliyorsun sen?"

"Evine, eşyaları geri götürmen gerek."

"Meltem!"

"Murat asansör geldi."

Beni geri çevirmesinden korkuyordum. Yüzüme sert sert bakarak asansöre bindi, son anda gelenler olunca hiç konuşmadan kata çıktık. Kapıyı açıp "Burada bekle beni, hemen gelirim." dedi.

İçeri girince kapının önünde öylece kalakalmıştım. Burada beklemenin bir anlamı yoktu, arkasından ağır adımlarla içeri girdim. Yarı döşenmiş tipik bir bekâr evi. Kadın eli değmediği o kadar belliydi ki seslere doğru ilerledim, küçük bir çantanın içine Furkan'ın kıyafetlerini koyuyordu. Sanırım beni hissetti ve aniden arkasını döndü. "Ben sana dışarıda bekle demedim mi? Meltem ateşle oynuyorsun."

Adımlarım beni ona doğru götürüyordu. Ellerini iki yanında yumruk yaptığını gördüm. İyice yanaştım yumruğunu avucumun içine aldım kalbimin üstüne bastırdım, öylece gözlerime bakıyordu. "Bak yüreğim nasıl çarpıyor, hissediyor musun?"

"Ah Meltem kaç kez uyardım seni..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bir anda sıkılı yumruğunu açtı, göğsümü kavradı. Öteki kolunu belime sarıp kendine çekti. İlk kez öpülüyor gibi heyecanlıydım. Ders vermeye çalışır gibi öpüyordu, kollarını boynuna sıkıca dolayladım, dudaklarımı aralayarak onu zevkle karşıladım. Çılgınca bir tempo yakalamıştık o da benim gibi kendini kaybetmişti. Yatağın üzerine yuvarlandık. Öpüşmeyi bırakmadan gömleğimin düğmelerini açtı elini çıplak göğsümde hissettim kendimi daha çok kaldırdım yanıyor gibiydim. Dudaklarımdan ayrılıp göğüs uçlarımdan birini ağzının içine aldı, ilk kez bir erkeğin ağzının ıslaklığını hissettim göğüslerim sanki gerginlikten patlayacak gibiydi. Elinin karnımdan kasıklarıma indiğini hissettim, bir an sonra iç çamaşırımın içine değdi. Eteğimin ne zaman yukarı sıyrıldığını bile fark etmemiştim. İlk kez kadınlığıma dokunan eller, parmaklar. Parmaklarının yerini dudakları alınca yangın başlamıştı içimde bir yerlerde... Daha önce hiç duymadığım hislerin yoğunluğundan şaşırmıştım. Fermuarının sesini duyduğumda birden gerildim. Hissetmişti yüzüme baktı bal rengi gözleri ihtirastan koyulaşmıştı.

"Üst üste iki erkekle birlikte olmak fazla mı gelecek?" deyip başını göğüslerime eğdi, iyice irileşmiş başını dişlerinin arasına aldı, diliyle dokunup geriye çekiyordu.

Eli ise hâlâ kasıklarımı okşuyordu. "Ne diyorsun sen?" Diye sorarken, of yangınlardaydım. Biraz daha göğüslerimle oyalandı.

"O geceki adamı diyorum, onunla da sevişirken de bu kadar zevk alıyor musun?"

"O arkadaşımın kocası, ben daha önce hiç kimseyle..."

"Bakire misin sen?"

Birden yataktan kalktı "Ben senin o adamın evine girdiğini görünce, bana da bu kadar çabuk karşılık verince sevişmeye alışkınsın, tecrübelisin sandım. Çabuk kalk yatağımdan... Git yaşıtlarınla oyna."

Sözlerine rağmen, gözleri açıkta duran göğüslerimde ve eteğimin altından görünen bacaklarımdaydı. Daha fazla dayanamayacakmış gibi üzerime çarşafı atıp sırtını döndü.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Beni duymuyor musun? Kalk, çık git bu evden. Bir daha da karşıma çıkma."

Son kozumu oynamalıydım, bu inatçı adamın eşi, Furkan'ın annesi olmayı şimdi daha fazla istiyordum. Ayağa kalktım sırtından sarıldım, gerildiğini hissettim. "Tadımı aldın. Beni düşünmeden durabilecek misin? Kolaylıkla sahip olacağın bedenime bir başka erkeğin sahip olmasına dayanabilecek misin?"

"Çık buradan, sen daha çok gençsin. Neler dediğini bilmiyorsun." Dediğini yaptım, sakin olmalı ve fazla üzerine gitmemeliydim. Benden kurtulduğunu sanıyorsa çok yanılıyordu.

***

Ertesi gece hastaneye gittim, beni görünce bir selam bile vermeden odadan dışarı çıktı. Soğuk tavırlarına aldıracak halim yoktu. Onun benimle değil kendiyle savaştığını biliyordum. Dayanamadığı bir an gelip pes edecekti işte o zaman zafer benim olacaktı.

"Nasılsın Furkan heyecanlı mısın?"

"Evet, Meltem abla yarın sabah burada olacaksın değil mi?"

"Geleceğim sana söz verdim."

"Abla babamın yanında ol, desteğe ihtiyacı olacak."

"Akrabalarınızdan kimse yok mu? Annenin annesi, babası..." Merak ediyordum...

"Onlar beni de babamı da sevmezler. Annem öldükten sonra hiç görmedim, yaşarken de gelmezlerdi."

"Niye?"

"Benim dedemler çok..."

"Furkan sus bizim sorunlarımızı Meltem'in öğrenmesine gerek yok." Dayanamamış odaya geri dönmüştü, dönüşünün biraz benim yüzümden olduğunu hayal etmek güzeldi.

"Bir şey söylemedim baba."

"Hadi artık uyu oğlum, Meltem ablanda hemen gidiyor."

Eğildim Furkan'ı öptüm. "Yarın sabah buradayım, iyi geceler." Kapıdan çıkar çıkmaz kolumdan tuttu, eli kelepçe gibiydi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sen Furkan'ı sorguya mı çekiyorsun?" diye dişlerinin arasından tısladı.

"Sadece niye yanınızda kimse yok dedim."

"Seni ilgilendirmez."

"Ama çok ilgilendiriyor."

"Seni hayatımda istemiyorum, senden hoşlanmıyorum."

"O zaman niye kolumu okşuyorsun, sevgilim. Yarın sabah gürültü yürüyüşü, gelirken sana sıcak simit getireceğim."

Uzandım yanağından öptüm ve onu orada şok olmuş bir halde bıraktım.

***

AHMET AYAZ & MİNE

Mine'den...

İzmir'den gelen mektup hâlâ aklımdaydı. Minel anne niye beni aramış, bulamayınca neden telefon numarasını bırakmamıştı.

"Yine derinlere daldın tarçınım, neler düşünüyorsun?"

"Hiç havadan sudan şeyler, çok önemli değil."

"Önemli olmasa da anlat. Senin suratının asılmasına neden oluyorsa bilmem gerekir."

Ahmet Ayaz böyleydi; söylemezsem öğrenene kadar ısrar edecekti. Anlatmak yok bir şey demekten daha kolaydı. "Öf işte mektubu düşünüyordum."

"Düğünden sonra İzmir'e gitmek ister misin?"

"Gider miyiz gerçekten?" Heyecandan Minel gibi zıplayınca Ahmet Ayaz gülmeye başladı...

"Bu kadar özlediğini bilseydim çok daha önceden götürürdüm seni. Niye söylemedin?"

"Bilmem, özlediğimi yeni fark ettim. Hayallerim arasında evlendiğimde gelinlikle kordon boyunda dolaşıp, fotoğraf çektirmek vardı. Seninle orada yürüyelim, resim çektirelim. Bir de Karşıyaka'yı gören banklarda oturup boyoz yiyelim."

"Yanında yumurtayla çay ısmarlayacak mısın?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Çok sevinmiştim, yuvam burası olsa da büyüdüğüm toprakların özlemini çekiyordum "Ne kadar istersen ısmarlarım. Bir de Kemeraltı'na gidip balık böreği yiyelim "

"Hep bölük pörçük konuştuğumuzun farkında mısın? Birbirimiz hakkında çok şey biliyoruz ama derinlemesine hiçbir şey bilmiyoruz. Bana duygularından bahset, benden önceki ve benden sonraki."

Yine tatsız anılardan bahsetmek, keyfimizi kaçıracaktı. Anlatmamı bekler gibi suskundu. "Çoğu üzücü duygular, şimdi bunları düşünüp moralimizi bozmanın bir anlamı var mı?"

"Hadi sevgilim sen anlat bende anlatacağım."

Beni konuşturmaya kararlıydı kurtulamayacağımı biliyordum, birçok kez konuşmuştuk asıl bilmediğim onun duygularıydı. Yine de isteğini geri çevirmedim, acı tatlı anılarımı birbiri peşi sıra anlatırken bakışlarımızı birbirimizden hiç kaçırmamıştık. Sözler ağzımdan çıkarken Ahmet Ayaz'ın yüz ifadesi şekilden şekle girmişti... Hayranlık, üzüntü, acıma ve kendine duyduğu öfke... Duygularını kendi duygumuş gibi hissedebiliyordum.

Elini uzattı parmaklarını saçımın ucuna doladı. "Sana hayranım Mine, tek başına yaşam savaşı vermen, yaşadığın onca olaya rağmen dik dimdik olman yıkılmaman... Annesiz babasız olup yurtlarda büyümene içim acıyor. Anne babası olan birçok kişiden daha güzel meziyetlere sahip olarak yetişmişsin. Ailen olmaması seni yıkmamış aksine demir gibi kuvvetli olmana neden olmuş."

Saçımla oynamayı bıraktı, elimi sıkıca tuttu, bir süre sessiz kaldı derin bir nefes alarak yeniden gözlerimin içine baktı...

"O geceden sonra peşine düşmem vicdan azabımı biraz olsun hafifletmek içindi. Sonra otel müdüründen fotoğrafını aldım, yirmili yaşlarda gencecik bir kız bana gülümsüyordu. Her bakışımda kendime küfür ettim, bu azap dayanılmaz bir hale gelmişti. O fotoğrafın hâlâ cüzdanımın başköşesinde duruyor. Senin hayatını mahvettiğimi bilmek çok büyük acı veriyordu. Geceleri kâbuslarla uyanıyordum dedim ya, bende farklı değildim. Uzun uykusuz geceler masum bir kadının benim yüzümden zarar görmesi. Bir ara o kadar zayıfladım ki annem geldi evime yerleşti. Neyin var diyorlardı, nasıl anlatabi-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lirdim? Resmini her gece cüzdanımdan çıkarıyor yastığımın üzerine koyuyordum. Seninle uyudum seninle kalktım... Zamanla duyduğum hislerin değiştiğini fark ettim. Resimdeki küçük kıza âşık oluyordum, her gece hemen hemen her gece seni rüyalarımda görmeye başladım. Bana gülüyordun, yanımda yürüyordun, oturuyordum.

Birçok kez peşini bırakmayı düşündüm ama sana âşık olduğumu fark ettiğimde daha fazla adam tutarak aratmaya başladım. Bulunduğun haberi geldiğinde araç kullanıyordum, şaşkınlıkla direğe çarptım... Uzun aramalar nihayet sonuçlanmıştı, teyit etmek için fotoğrafını çekip yolladılar. Bendeki fotoğrafından daha olgun, daha güzeldin... Gülümsüyordun..."

"Hangi resmimmiş o"

Elinin tersiyle yanağımı okşadı. "Hâlâ saklıyorum sonra gösteririm... Fotoğraf yeterli değildi, verilen adrese nasıl gittiğimi bilmiyorum... Kapının önündeydin elinde çöp poşeti vardı, konteynır koymaya çalışırken yırtılıp dağıldı..."

"Dur Ahmet Ayaz dur... Allah'ım gözümün önüne gelen görüntülere inanamıyorum, beni ilk kez görüyorsun ve ben çöplerin içindeyim." Sözlerimi duymuyordu, gözleri dalgın bakıyordu şu an yanımda değil o anların içindeydi...

"Seni o kafeterya da gördüğüm ilk an kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu... Yanına gelmek istedim özür dilemek ama yaptığımın özrü olmazdı. Beni, gerçek beni tanımanı istedim, araya adamlar soktum patronunla anlaştım. Kalbini kazanana kadar kafeterya mekânım olacaktı"

"Ya seni sevmeseydim"

"Sonsuza kadar sevmen için uğraşırdım... Senin de beni sevmeni istedim. Bunu o kadar çok istedim ki delirecek hale gelmiştim. Bana karşı olan hislerini fark ettiğimde sevincimden havalara uçtum. Karım olmalıydın gerçeği öğrenince çoktan bana âşık olmuş olacaktın. Beni affetmesen bile, benimle gerçekten karı koca olmasan bile yine de seninle evlenmek istiyordum. Hayatını mahvetmiştim. Sana maddi rahatlık vererek hiç olmazsa hayatını kolaylaştırmak istedim. Tek umudum gerçeği öğrendikten sonra benim seni

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sevdiğim kadar beni sevmendi. Seni çok sevdiğimi bil, sevgim asla nedan azabından değil. O kadar çok seviyorum ki ifade etmekte bile zorlanıyorum. Öl de öleyim."

Anlattıklarının gerçekliğinden bir an bile şüphe duymadım, tüm hislerini yalansız dolansız anlatmıştı. Bu kadar ciddiyetten sonra biraz neşelenmenin vakti gelmişti. "Sen istediğin için eskileri açtım, hepsi bitti gitti. İyi ki peşimi bırakmamışsın yoksa senin gibi âşık, seksi bir kocayı nerden bulacaktım."

"Canımsın benim canım."

Uzun bir konuşma olmuş içimizdekileri dökmüştük. Kocamın kollarının arasına girdim, sevgiyle sarıldım.

***

Sabah, Furkan'ın ameliyat günü olduğunu ve hastaneye gideceğimi söyledim, Ahmet Ayaz da geleceğini söyleyince birlikte dışarı çıktık.

"Günaydın abi, Mine."

"Günaydın Boran sabahın köründe ne işin var?"

"Bana öz kardeşine bu kadar laf ediyorsun, kızın büyüyüp evlenmeye karar verince bakalım ne yapacaksın?"

"Damada nefes aldırmayacağım."

"Yaparsın, yazık kızını sevecek olan adama. Hayırdır siz neye!"

İki kardeşin birbirlerine takılmalarını çok seviyordum. "Furkan ameliyat olacak."

Boran ve Şana da bizimle gelmeye karar verdiler... Hep birlikte hastaneye gittik. Meltem, odanın kapısında duruyordu, çok erken gelmiş olmalıydı...

"Ameliyata girdi mi?"

"Daha girmedi şimdi alacaklar, babasıyla içerideler. Hah işte çıkıyor."

Furkan'ın minik bedeni sedyenin üzerindeydi, ameliyat önlüğü giydirilmiş halde yatıyordu. Hepimizi bir arada görünce gülümse-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yip "Minel'e söyleyin ayağa kalkınca onu kucağımda taşıyacağım." dedi.

Hasta bakıcılar sedyeyi iterken Murat hocam oğlunun elini tuyordu...

***

MELTEM & MURAT

Meltem'den...

Asansöre binmeden Furkan "Meltem abla." diye seslendi...

"Buradayım canım."

"Sözünü unutmadın değil mi?"

"Unutmadım, sen çıkana kadar buradayım."

Asansörün kapısı kapandı, Meltem hâlâ öylece duruyordu yanına gittim. "İyileşir değil mi Mine."

"Gel çabuk aşağıya inelim doktoru ameliyata başlamadan yakalarız"

Ameliyathanenin kapısından içeri girerken doktoru gördük. Meltem endişesini dile getirdi. "Her ameliyatta risk vardır ama içinizi ferah tutun. Ben umutluyum..." demesi biraz olsun rahatlamamıza neden oldu...

"Operasyon uzun sürecek, beklemenize hiç gerek yok. Biter bitmez size bilgi verilecektir."

***

Bizimkiler biraz daha kalıp gittiler. "Murat gel birer bardak çay içelim."

"Buradan ayrılamam sen git." Yanına oturdum, çekmeye çalışsa da elini tuttum. Desteğe ihtiyacı olduğunun o da farkına vardığından olsa gerek elimi iyice avucunun içine aldı. Başını arkaya yasladı gözlerini kapattı. "Ben seninle ne yapacağım?" Hiç sesimi çıkarmadan başımı omzuna yasladım.

Saatler, hatta dakikalar geçmek bilmiyordu. Kaç kere yerimizden kalktığımızı, kaç kere o koridoru dolaştığımızı saymayı çoktan

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yalnızmıştım. Bir ara gittim çayla yiyecek bir şeyler aldım. Sadece çayı içti, otur, kalk dolaş yine otur.

En sonunda ameliyathanenin kapısı açıldı... Garbis Bey dışarı çıktı. "Gözünüz aydın ameliyat çok başarılı geçti."

Sevincimden uçacak gibi oldum, Murat'ın yüzü ilk kez gülümsedi sevinçle bana sarıldı, sonra ne yaptığının farkına varmış gibi uzaklaştı.

Mine bu zaman zarfında defalarca telefon etmişti, ameliyatın başarılı geçtiğini bu gece yoğun bakımda kalacağını yarın odasına alınacağını söyledim.

"Meltem evine git artık."

"Furkan'a söz verdim, hiçbir yere gitmeyeceğim. Yarın gözünü açınca beni burada görmeli."

"Bu gece uyanmayacağını sende biliyorsun, sabah yine gelirsin."

"Benim Furkan'a ne için söz verdiğimi bilmiyorsun. Benden onu yalnız bırakmamamı istedi."

"O daha çocuk ne istediğini bilmiyor."

"Sen ondan daha çocuksun. O ne istediğini senden çok daha iyi biliyor."

"Meltem yapma, ölmüş karımla olanları tekrar seninle yaşayamam."

"Ne demek şimdi bu? Ben karını sevme demiyorum, sadece beni de sev diyorum."

"Odaya gel neden seninle olmak istemediğimi anlatacağım."

Odadaki kanepeye oturduk, bana doğru döndü. "Sözlerimi can kulağıyla dinlemeni istiyorum. Üniversiteye yeni başladığım sene Selma ile tanıştık. Şımarıktı, neşeliydi, güzeldi ve aramızdaki arkadaşlık zamanla değişti. Oldukça zengin bir ailenin kızıydı. Bir giydiğini bir daha giymez, bir yediğini bir daha yemezdi. Ben çiftçi bir ailenin çocuğuyum, imkânlarım kısıtlıydı. Ondan uzak durdukça daha çok üzerime geldi. Durumumu açıkladım onunla bir olmadığımızı. Önemli değil, *ben her şeye razıyım.*' dedi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bende çok gençtim aptal gibi dediklerine inandım, ailesi maddi durumumu öğrenince asla senin gibi birini kabul etmeyiz dediler. Haklılardı, uzaklaştım yine peşimi bırakmadı. Bir gün *'Artık benden ayrılamazsın hamileyim.'* dedi. Korunduğunu ısrarla söylediği için ben önlem almaya gerek duymamıştım. Numara yapmıştı, evlenmek zorunda kaldım. Küçük bir ev tuttum ve çocuğumuz doğdu.

Baştan her şey normal gidiyordu, defalarca ailesinden af dilemeye gitmiş her seferinde geri çevrilmişti. Umutları gittikçe tükendi. Benim aldığım maaş ona yetmiyordu. Her seferinde arkadaşlarının nasıl Avrupa'yı gezdiğini, kat kat elbiseleri olduğunu ve kocalarının onlara araba aldığını söyleyip durmaya başladı.

Mutsuzdu, ailesinin onu hemen affedeceğini sanıyordu ama çok yanılmıştı. Söylenmeleri gittikçe arttı, birçok kere boşanmayı teklif ettim ama ona da yanaşmadı. Aile hayatı diye bir şeyimiz kalmamıştı. Aynı evin içinde iki yabancı gibi yaşıyorduk. Hiçbir ev işi yapmıyor, çocuğumuza bakmıyordu. Eve geldiğimde Furkan'ı çoğu zaman aç ve pislik içinde bulurdum.

En son çocuğu dövdüğünü fark ettiğimde aramızda çok büyük kavga çıktı. Onu evden attım, yalvardı yakardı gidecek bir yeri olmadığını söyleyince tekrar eve aldım.

Biraz düzelir gibi oldu bu sefer kıskançlıklara başladı, sen bana para vermiyorsun kızlarla yiyorsun diyordu. Defalarca anlatmaya çalıştım. Aldığım paranın onun lüks hayatına yeterli gelmeyeceğini, öğretmen olduğumu öğrencilerimle birlikte olmadığımı ama anlatamadım. İki işte birden çalışmaya başladım, tek isteğim çocuğumun iyi bakmasıydı. İstediği için borç harç araba almıştım, ilk baştan çok sevinmiş, sonra arkadaşlarının modeli düşük diye dalga geçtiklerini söylemişti.

Benim yemek için verdiğim paraları içkiye yatırdığını öğrendim. Bir kadehle başlayan içki alışkanlığı şişelere dönüştü. Elimden geldiği kadar onu dışarı çıkartıyordum, hatta iki kez Mine Furkan'a bakıcılık yaptı. Hiçbir zaman ne yaptıysam yeterli olmadı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Bir gece yine ettiğimiz kavga sonrası evden çıktım. Kalırsam onu ya da kendimi öldürmekten korktum. Saatlerce yürüdüm eve geldiğimde araba kapının önünde değildi.

Defalarca aradım en sonunda telefonu açtı, içkiden dili dolaşmış halde konuşuyordu. Ailesine gittiğini çok sevinçli olduğunu söyledi. Bu sefer onu kabul etmişler. Çocuğunu kocana bırak gel demişler. Olduğun yerde dur ben gelir, Furkan'ı alırım dedim. Hemen bırakacağım sizden ve bu sefil hayattan kurtuluyorum dedi.

Telefonu kapattı delirmiştim, nereden nasıl geleceğini bilmiyordum saatler geçti telefonum çaldı arayan polisti araba bariyerlere çarparak takla atmış, Selma'nın boynu kırılmış anında ölmüş. Çocuğum da sakat kaldı. Şimdi söyle Meltem aynı şeyleri sen olsan tekrar göze alır mısın?"

Beni reddetmesinin sebebi şahsım değil eski karısının yaptıklarıydı. Beni seveceğine inancım daha çok arttı "Ben Selma değilim, olmadığımı göreceksin."

"Yapma Meltem, Selma'nın ailesinin zenginliği sizin zenginliğinizin dörtte biri etmezdi, buna rağmen uyum sağlayamadı. İmkânsız mı diyorsun imkânsız."

"Selma'nın çalışmasından hiç bahsetmedin, demek çalışmıyormuş. Bu kadar söylenmesine rağmen her şeyi önüne hazır beklemiş, ben çalışıyorum. Kendi paramı da kendim kazanıyorum. Ayrıca kendime ait bir evin var. Ben almadım öyle alay eder gibi bakıp durma. Babam hepimize birer ev aldı ne var bunda. Ağabeylerimin eşleri ya bu evi baban almış, sen almadığın için oturmayız mı diyecekler?"

"Erkek, kadın farklıdır."

"Bu fark senin kafanda, benim düşüncemde değil. Ağabeylerim sevdikleri fakir kızlarla evlendiler ve çok mutlular. Bende sevdiğim fakir ama çok seksi olan adamla evlenip mutlu olmak istiyorum."

"Çok yanlış düşünüyorsun. Benim yaşadıklarımı yaşamayan anlayamaz."

"Doğru düşünüyorum sevgilim, sana bunu ispat edeceğim." Dizlerimin üstüne kalktım, başını tuttum.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Şimdi sevgilim beni dün öptüğün gibi öpmeni istiyorum. Oğlumuzun ameliyatının iyi geçmesini kutlama öpücüğü olacak."

"Hayır."

"Evet, aşkım evet." Onun öpmesini beklemedim, dudaklarından delice bir istekle öpmeye başladım. Öpüşlerime karşılık verdi. Ayrıldığımızda ilk sözü; "Biz diye bir şey olmaz, bunu o güzel kafana sok." oldu ama gözleri hâlâ dudaklarımdaydı. Gülümsedim, kanepenin köşesine yatıp sabahı beklemeye başladım biraz sonra üzerime ince bir battaniye örttü ben bu adamı seviyordum. Eninde sonunda kocam olacaktı.

***

Sabah olmuştu kanepenin öteki ucunda da Murat uyuyordu. Başlarımızın aynı yastıkta yatacağı günler çok uzak değildi. Hemşire içeri girip "Gözünüz aydın oğlunuz uyandı, getiriyoruz." Dedi Murat'ta gözlerini açıp hemen ayağa fırladı "Oğlumuz geliyor sevgilim." diyerek gülümsedim.

"Meltemmm!" Sinirlenmiş miydi? Yok canım sadece ismini yüksek sesle söylemeyi seviyordu...

Furkan odasına gülümseyerek geldi. Yatağına yatırıldı ve babasıyla öpüştüler arından benden de bir öpücük aldı.

"Doktor Garbis'le konuşmaya gidiyorum, bundan sonra neler olacak öğreneyim."

"Ben buradayım, sen rahat rahat konuş." Dediğimde aksi sevgilim surat asarak odadan çıktı...

"Meltem abla babamı yalnız bırakmadığın için çok teşekkür ederim."

Furkan'a düşüncelerimi anlatma zamanı gelmişti, nasıl tepki vereceğini bilmiyordum. Belki de karşı çıkacaktı. Korkunun ecele faydası yoktu "Sizi artık hiç yalnız bırakmayacağım, babanla evlenmeyi düşünüyorum sen ne dersin?"

"Ben çok sevinirim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rahatlamıştım, küçük elini avuçlarımın içine aldım. "O zaman bana yardım et babanı birlikte kandıralım."

"Annem babamı çok üzdü, sen babamı üzmezsin değil mi?"

Küçücük çocuğun yüzünde ki tedirgin ifade içimi acıttı. "Tüm bunları biliyorum sana söz veriyorum onu üzmeyeceğim."

"Sözünü tutacağını biliyorum, peki sen babamla evlenirsen ben sana anne mi diyeceğim?"

"Dersen çok sevinirim. Ama istersen abla demeye devam edersin."

"Anne demeyi çok isterim. Bana sarılır mısın?" Gözlerim dolmuştu, annesinden sevgi görmemiş küçücük bir çocuktu sevgiyle bağrıma bastım. "Babanı kandırana kadar konuştuklarımız aramızda sır olsun tamam mı oğlum?"

"Tamam anneciğim."

"Ne konuşuyorsunuz siz?"

Oğlumla ikimiz aynı anda, "Hiççç..." dedik ve birbirimize gülümsedik.

Yürüme egzersizleri için bir süre daha hastanede yatacaktı. Okuluna devam edip etmemesine tedavi sırasında karar verilecekti.

Öğlene doğru bizimkiler ziyarete geldi. Çiçekler ve oyuncaklar odanın her tarafını doldurdu. Onlarla birlikte çıktım eve gittim duşumu aldım. Baba oğlu bir süre yalnız bırakmamda mahsur yoktu. Artık oğlumda benim için babasını ikna çalışmaları yapacaktı. Kurtuluşun yok hocam kurtuluşun yok.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



22. BÖLÜM

AHMET AYAZ&MİNE

Ahmet Ayaz'dan...

Düğün vakti iyice yaklaşmış, iki ayağımız bir pabuca girmiş:

"Ahmet Ayaz çok oyalanıyorsun, bak geç kalıyorum. Taksi çağıracağım haberin olsun."

"Geliyorum, gazeteler nerede? Bugün bizim şirketin haberi yayınlanacaktı."

"Buradalar, hangi sayfa da çıkar? Bende bakayım."

Elime aldığım gazetenin sayfalarına bakmaya başladım, ikinci sayfada önüme çıkan haber için hiç hazırlıklı değildim.

'Sanayii casusluğu, hırsızlık ve dolandırıcılıktan aranan Serdar Güner, Belgrat ormanlarında ölü olarak bulundu. Polis intihar değil cinayet olduğunu düşünüyor.'

Resmini de koymuşlardı. Mine'ye baktım gözlerini fotoğraftan ayırmadan bakıyordu.

"Benziyormuşuz." diye mırıldandı.

Salona telaşla giren Boran elinde ki gazeteyi uzattı "Abi haberi okudun mu?"

"Bende şimdi gördüm Boran böyle olacağı belliydi. Hak etmişti şimdi polis bizi de arar."

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Mine'den...

Gazeteyi elime aldım, karıştırıldığım kadına daha yakından bakmak istiyordum. İlk bakışta benzesek bile onun dudakları daha kalın görünüyordu. Burnu biraz daha büyük gibiydi. Kaşları ince ve kavisliydi. Saçları gürdü benim gibi, göğüsleri daha büyük duruyordu. Resmi dikkatlice inceleyince bulduğum farklılıklar bunlardı. Ahmet Ayaz'ın daha önce her yeri silikonluydu dediğini hatırladım. Çok fazla benzemediğimizi görmek beni sevindirmişti.

İki kardeş konuşurken, çalışma odasına geçtim bilgisayarı açtım... Diğer gazete haberlerini okudum, araştırdım. Benden iki yaş büyüktü. Bu olayı öğrendiğimde acaba bir ikizim mi var diye düşünmüştüm. Olmadığımıza çok sevindim.

Ahmet Ayaz'ın dediği gibi daha evden dışarı çıkmadan kapıya polisler geldi. İfade vermek için gittiler. Polisler eve giriş çıkış saatlerimizi gösteren kamera kayıtlarını da aldılar. Neler olduğunu haber vermek için telefon açtı, sesi oldukça sinirli geliyordu.

Arkasında olan kişileri öğrenemediği için üzgün olduğunu söyledi. Öldürüldüğüne değil, onun yüzünden acı çeken insanlara ve şirketine verilen zararın giderilemeyeceğine üzülmüştü.

Karıncayı bile incitmekten çekinen adamın onu enayi yerine koyan kadının ölümü karşısında hak etmişti demesi düşmanlığının en büyük göstergesiydi. Gazeteyi parçaladım çöpe attım onun gibi bir kadının fotoğrafının olduğu gazetenin evimde durmasını istemiyordum.

***

Tekrar düğüne yoğunlaşmalıydım, bugünlerde Meltem'den haber yoktu. Murat başımda dunan ilk aşkım ilk heyecan, kovaladıkça kaçan ateş böceği misin diye şarkı söyleyip duruyordu.

Şana ile birlikte modaevine gittik, gelinliğinin son provasıydı rüya gibi güzel olmuştu.

"Emeklerine sağlık muhteşem olmuş Nigoş."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Kız bir de seninkini giy gelinden aşağı olmayacaksın. Düğün gecesi hamile kalmazsan ben başka bir şey bilmiyorum, adamını kudurtacaksın."

"Benim adamı kudurtmaya gerek yok, her dakika kuduruk zaten."

"Valla mı kız ne şanslısın, bir ben öyle azgın herif bulamadım."

Nigoş'un bugün seçtiği renkler çok daha güzeldi. Mor renkli pantolonun üzerine, limonküfü payetli gömlek giymişti.

"Sende düğüne gelecek misin?"

"Kaçar mı kız, hem senin azgın herifi görürüm."

"Benim erkeğime asılırsan bozuşuruz."

"Yok kız, arkadaşlar arasında birbirinin erkeğini çalmak olmaz. Sadece bakıp bakıp iç geçireceğim."

"Bakmak serbest. Ellemek, asılmak yasak."

"Tamam, tatlişkom tamam."

Bende kıyafetimi giydim gerçekten çok güzel ve seksi görünüyordum. Boyundan bağlıydı, boyun kısmına taşlar işlenmişti, sırt dekoltesi oldukça derindi. İpek kumaş tüm vücut hatlarımı sarıyor etek uçlarına doğru bollaşıyordu.

"Şekerim bu kıyafetin içine sutyen giymeyeceksin. Özel olanları var, bu tür kıyafetler için tasarlanmış."

"Ya askıları?"

"Senin göğüslerinin kaldırılmaya ihtiyacı yok. Doğuştan asi gibiler dimdik duruyorlar."

Ahmet Ayaz bu konuşmaları duysa eşcinsel olmasına aldırmadan bu adamı gömerdi. Elbiseyi üzerimden çıkarttım.

Tam o anda Meltem geldi elbisesini giyindi. Onunki göğüs ve sırt dekolteliydi, daracık üzerine oturuyor bacağındaki derin yırtmaçla harika görünüyordu. Meltem de onayladıktan sonra dışarı çıktık. Kitapçıya uğrayıp Furkan için bir sürü kitap aldı. Tableti benim aldığımı söylememi istedi. Birkaç pijama takımını da Şana'nın eline tutuşturdu. "Şimdi gidebiliriz."

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

MELTEM & MURAT

Meltem'den...

Hastaneye geldik, müstakbel kocam oğlumuzun başındaydı. Beni görünce yine mi sen geldin der gibi baktı. Bende sevimli sevimli gülümsedim.

Geçmiş olsun hediyelerini görünce sert sert gözlerime baktı. Elimde ki kitap dolu poşeti kaldırdım. "Canım ben sana bir sürü kitap aldım."

"Sağ ol Meltem ablacığım, seni özledim keşke hiç gitmesen!"

"Furkan, Meltem ablanın işi çok, buraya her zaman gelemez."

"Sen merak etme canım sık sık geleceğim. Hafta sonunda Boran ve Şana'nın düğününde olmanızı çok isterdim. Yeşilköy Marina'dan hareket edeceğiz."

"Ben gelemem ama babam gelebilir. Yataktan kalkamıyorum diye başımda beklemesine gerek yok. Hemşire ablalar ilgilenir."

"Sen burada yatarken benim düğünde ne işim var?"

"Yapma baba ben çok iyiyim. Birkaç güne kadar yürümek için ayağa kalkacağım. Günlerce gelmeyecek değilsin ya, alt tarafı birkaç saat."

Akıllı oğluma gizlice göz kırptım. "O zaman anlaştık, Murat gelirsen çok sevinirim. Hepimiz mutlu oluruz değil mi kızlar"

Şana ve Mine "Tabii çok sevineriz." diye bir ağızdan cevap verdiler.

***

RÜZGÂR

Rüzgâr'dan...

Bugün kafeteryanın hâsılatı oldukça iyiydi, kalabalık bir gün olmuştu. Son müşterilerin gitmesini dört gözle bekliyordum nihayet hesabı istediler. Gece çalışan garsonların kapı kapanır kapanmaz masaları düzenlemesine yardım ederken ayaklarımın acıdığını hissediyordum. El birliğiyle kafeteryayı sabaha hazır hale getirdik. Ben kasa çıkısını alırken Yekta yerleri paspaslıyordu. Elinden paspası

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

alıp duvara yasladım "Bu kadar yeter devamı sabaha, hadi evler-mize."

Otomatik kepengi indirdim. Elemanlar birer ikişer iyi geceler diyerek dağıldı. İş yerimi seviyordum hayalimdeki işi kurmama ailem baştan karşı çıksa da şimdi hepsi destek oluyordu. Özellikle abilerim ama ablamın hakkını da yiyemezdim. Babam ya fabrikada çalışırsın ya da kimya okur laboratuvarda çalışırsın diye şart koşsa da işletme okumayı seçmiş hayalimdeki iş için zemin hazırlamıştım.

Abim Mine'yle evlendiğinden beri hayatımızdan güzel olaylar eksik olmuyordu. Ayağı uğurlu gelen yengemin bana iyiliği arkadaşı Yekta'daydı, elim ayağım olmuştu. Benden daha çok çalışıyor aldığı maaşı hak ediyordu. Aslında daha fazlasını vermeliydim, bu ay bir sürpriz yapabilirdim. "Yekta sabah biraz geç gel çok yoruldun."

"Sende benim kadar yoruldun Rüzgâr. Sıcak bir banyodan sonra sabaha bir şeyim kalmaz."

"Kendini çok yorma okula başladığımda daha çok yorulacaksın. Sözümü dinle, öğlen gelirsin. Sonrada ben giderim."

Haklı olduğunu biliyordu çok yorulacaktı. Şimdiden enerjisini bitirmesinin anlamı yoktu. İyi bir yardımcıydı, dürüst, çalışkan... Küçük bir yerle işe başlamayı düşünsem de çalışmaktan bıkmış olan eski sahibinin kelepir denecek fiyata elinden çıkartacağını duyunca abimle yengemin tanışmasına vesile olan kafeteryaya talip olmuştum. Abilerim ve ablam maddi olarak destek olmuş tapusu üzerime geçtikten sonra babamlara söylemiştim. Babam koşturmaktan bıkıp fabrikaya döneceğim günü bekliyordu.

Eve gitme zamanıydı, annemlerin evine gitmektense Ulus'taki küçük daireme gitmek daha iyi olacaktı, o kadar yolu çekemeyecektim. Ağır adımlarla yürümeye başladım, arabama bir ulaşabilseydim benden mutlusu olmayacaktı. Beyoğlu'nun arka sokakları, daha çok eski yılların izini taşıyan evler dar sokaklarla özünü bozmamış nadir semtlerdendi. Gündüz gözüyle çok sevsem de geceleri, hele gece yarısı fazla hoşlandığımı söyleyemezdim.

"Pezevengin evladı, beni nasıl aldatırsın, seni cümle âleme rezil etmezsem bende Zeliha değilim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kadının biri bas bas bağırıyordu, kesin sevgilisini veya kocasını birisiyle görmüş olmalıydı. Aman uzak durmak en iyisiydi, böyle olaylara karışılırsa suçlu daha çok karışan olarak görülürdü. Zaten yorgundum ve hiç tanımadığım insanların ailevi meseleleriyle uğraşmayacaktım. Yanlarından geçip gitse miydim yoksa yolumu mu değiştirseydim? Şimdi geri dönmemin anlamı yoktu.

"Anneciğim ne olur bağırma etrafa rezil oluyoruz."

Apartmanın ışığında gördüğüm kadarıyla an itibariyle çığlık atmaya başlayan kadının kızı ben yaşlarda ya var ya yoktu. Kız annesinin kolunu tuttu...

"Gördün dimi baban olacak adamı, hem benim paralarımı yer hem de utanmadan başka kadınlarla yatar."

"Gördüm anne gidelim."

Kızın sesinde ki bıkkınlık ifadesini ben bile anladım, ilk kez başına gelmediği belliydi. Kadın yerden kocaman kaldırım taşını alıp binaya fırlattı.

"Anne ne yapıyorsun, gidelim etrafa rezil oluyoruz."

"Sende babanın kızısın, rezil oluyormuşuz... Babana bağıracağına; anne gidelim, anne gidelim."

Kadın hırsından ne yapacağını bilmez halde gibiydi, kolundan çeken kızını hırsla itti, ağır çekimde gibi kızın arkaya doğru sendelediğini başını duvara vurup yere yığıldığını gördüm. Yerden kaldırmak için yürüdüğüm an kalktı. Ayağa kalkabildiğine göre iyi olmalıydı, yoluma gitme vaktim gelmişti. Sesi duyan insanlar birer ikişer toplanmaya tiyatro seyreder gibi kadını izlemeye başladılar.

"Kanya bak canavar gibi..."

"Parçalar bu adamı..."

"Yürü len ne halleri varsa görsünler."

Kadın önünde durduğu binanın içine daldı, kızı da arkasından koşarak girdi. Başından kan aktığını gördüm. Apartmanın önünden geçerken ister istemez içeri baktım. Yarı çıplak bir adam kendini kadının darbelerinden korumaya çalışıyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Karı koca birbirlerine girmişlerdi, apartman ahalisi de merdivenlerde onları seyrediyordu, bir iki adam yanlarına indi ayırmaya çalıştı.

Onları izlerken kızın çığlık çığlığa bağırmasını duydum. "İkinizden de nefret ediyorum. İsterseniz birbirinizi öldürün bıktım artık!" diyerek dışarı fırladı. Bir iki adım gitmeden duvara tutundu, elini başına götürdü. Apartmanın ışığında elindeki yoğun kan açıkça görünüyordu. Başını tutarak koşmaya başladı. Yan sokaktan polis arabasının geldiğini gördüm, birileri çağırmış olmalıydı. Daha önce niye benim aklıma gelmemişti, belki kadın kızını itmeyecek, kız başını duvara vurmadan polisler olayı bitirecekti, aptal kafam.

Kız gözden kaybolmak üzereydi, sendeleyerek koşuyordu. Onu bu durumda bırakamazdım peşine düştüm. Kaybetmiştim yakın ara sokaklara doğru hızlıca koşmaya başladım, karanlık sokaklarda her şey başına gelebilirdi. Bir an durdum bana neydi... Garaja doğru yürümeye başladım adımlarım yavaşladı... Başı çok kanıyordu ya bir yerlerde düştüyse insanlık ölmemişti ya. Biraz daha bakınmaya karar verdim bulursam yardım ederdim. Bulamazsam da günah benim değildi.

Geriye döndüm koştuğu taraftaki ara sokaklara bakmaya başladım. "Lan, ölmüş mü bu?"

İki sarhoş yerde yatan birinin başındaydılar, sadece ayaklarını görebiliyordum, sızmış bir sarhoşta olabilirdi.

"Yok lan baygın gibi, kanı lan bu oh yaşadık. Para vermemize gerek kalmadı. Tut şunu bacaklarından..." dediğini duyduğum anda yanlarındaydım, bu o kızdı yerde yatıyordu. Başından akan kan yüzüne yayılmıştı.

"Defolun gidin buradan!"

"Sen sıranı bekle olum, ilk ben..."

"Sarhoş herifler, yardım edeceğinize bilmem neyinizin derdine düşmüşsünüz, elimden bir kaza çıkmadan defolun gidin."

Arkamda olan adamı son anda fark ettim, nerden bulduysa tahta parçasını kafama vurmaya çalışıyordu. Tahtayı elinden aldığım gibi ben ona vurdum yere yıkılıverdi, ötekine gerek kalmadı, ellerini ba-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

neye kaldırdı. "Tamam abi, al kan senin olsun." diyerek arkadaşının koluna girip sallanarak yürümeye başladılar.

Kızın yanına gittim, yüzüne yapışmış saçlarını kenara çektim. Ölmüş müydü? Elimi nabzına koydum atıyordu. Yavaşça yüzüne vurdum. "Şişttt kendine gel." Tam o anda ayıldı, başında beni gö- görünce korkuyla doğruldu "Uzak dur benden."

"Korkma bayılmışsın, sadece sana yardım etmeye çalışıyorum." Ayağa kalkmaya çalışıyordu, kolundan tuttum. "Dokunma, do- dokunma dedim."

"Eh be kızım sıktın artık, yardım etmeye çalışıyorum. Ne halin varsa gör." Hırsla arkamı dönüp yürümeye başladım, hata bendeydi ne karışırsın el âlemin işine...

"Yardım et." diyen sesine geri döndüğümde yine yere yığılmıştı. Ayaklarım bir ileri bir geri gitti, yardım çağrısını duymamış gibi ya- yapamazdım.

Yanına gittim. "Bak sana sadece yardım için dokunacağım, başka bir amacım yok." Yavaş hareketlerle kollarından tuttum, yine uzaklaşmak niyetinde değildim.

Sesini çıkarmadı. Kollarını bırakıp beline sarıldım, irkilir gibi oldu sonra kendini bıraktı. Zor yürüyordu, bu gidişle bir arpa boyu yol alamayacaktık, başı çok kanıyordu. "Sakın bağırma, kafan hâlâ kanıyor acilen bir doktorun görmesi gerek."

Kucakladım, sesini çıkarmadı. "Kollarını boynuma dola ki, daha rahat taşıyayım." dediğimi yaptı. Mecali kalmamış gibi başını boy- boynuma yasladı.

Arabamın yanına gidince, kucağımdan indirdim. Elimle destek- destekleyerek arabaya yasladım, neredeydi bu lanet anahtarlar... Nihayet bulup ön kapıyı açarak canını yakmadan koltuğa oturttum, eline arka koltukta yedek bulundurduğum tişörtü tutuşturdum. "Başına bastır." Kızın elleri titriyordu...

En yakındaki hastanenin acil girişinde park ettim. Zorlukla indi, kolundan tuttum içeri girdiğimizde pansuman odasına gitmemizi söylediler. "Beni yalnız bırakma." deyince yanında içeri girdim sed- sedyeye yatırdılar, elimi sıkıca kavramıştı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

[illegible] başındaki yaranın kötüydü ama derin bir kesik değildi. Her ihtimale karşı beyin tomografisi çektirmek gerektiğini söyledi. Hemşire yanımdan gelip kayıt ayrıntılarını gerektiğini hatırlattığında sırada, bekliyordum. "Ülker Dikmen." diye fısıldadı.

Hemşire kanı sildi, bebek yüzlüydü, mavi gözleri ve kalın dolgun dudakları. Acıdan gözlerini kapatmıştı, uzun elini uzattığında irkilerek gözlerini açtı. Küçücük yüreği sarsıntıda kalmış gibi gözler. Sanki beni tanıyormuş gibi bakın, yok canım yanlış anlamış olmalıydım. Normal hastane prosedürlerine uymak gerekiyordu ödeme yapmaya giderek ödemeyi yaptım. Tekrar yanına geri döndüğümde yarasına dikiş atılmış üzeri kapatılmıştı.

"Hâlâ canın yanıyor mu?"

"Anestezi, ağrı kesici etkisini gösteriyor. Benim yanımda yeterli para yok."

Gözlerime bakamıyordu. "Önemli değil, ödemeyi yaptım." Maddi durumunu bilmiyordum, parası var veya yoktu. Böyle bir durumda zaten önemsizdi..

"Benim için önemli, sana borcumu ödeyeceğim."

Dinlenmesi için dışarı çıktım, şimdi evimde olsaydım sıcak uyumuştum. Koltukta öne doğru kayıp başımı arkaya yaslasam sıcak kestirsem iyi olacaktı. Ufacık tefecik bir kadın, boyu zorlana zor geliyordu. Onu tanıyordum ama nereden? Uyanık rüyada değildi, burası acildi. Birkaç saat sonra çok önemli bir şey olmadığını, sadece izlenmesi gerektiğini söyleyip taburcu etiler. Her adım düşme ihtimaline karşı kolundan tuttum.

"Evin nerede seni bırakayım."

"Taksiyle giderim."

"Paran olmadığını söylemiştim."

"Taksiye yeter."

"Saatlerdir yanında olup, şimdi taksiyle göndermem hoş olmaz mı? Evinin adresini söyle."

"Bu gece eve gitmek istemiyorum, hem arkadaşıma borçlu [illegible] Rüzgâr?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

[illegible] söylemeyecektim, mecbur bıraktı. "Sen [illegible]

"Ayın üçünde ve ayın [illegible]

"Nasıl olur? Hem sana haz gösteriyor. Hem [illegible]

"Bilmiyorum, sen ve [illegible]

[illegible] "Nasıl? Sonra [illegible] hem mi konuşmak mı bilgisizdiniz?"

"Bir hayvanın haçlar [illegible]

"Tamam, sana [illegible]

Sandalyemde [illegible] cevap vermedim. [illegible] [illegible] [illegible] diye [illegible] "Hem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

"Arkadaşının evi nerede?"

"Emrgan'da, [illegible]

"Hem hiç ağır değildin, [illegible]

"Ona demek istemediğimi biliyorsun. Yardımsız [illegible]

İlk kez kızarmış mıydı? Yok canım. [illegible] [illegible] [illegible]

Cebinden telefonunu çıkardı, aradığı numarayı [illegible]

"Seni [illegible]

"İstemiyorum." Derken [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Hiç sesini çıkarmadı, onun suçu olmadığı halde utandığı çok belliydi. Arkaya geçmeye çalışınca ön kapıyı gösterdim. "Çok özür dilerim, koltuk kan olmuş. Hemen yarın temizletirim."

"Bin hadi... Yarın öderim, yarın temizletirim başka söz bilmez misin?"

Gece yarısı yollar sakindi çok çabuk eve geldim, çekingen adamla içeri girdi.

"Banyo koridorun sonunda, yanındaki odada sen kalırsın yatak çarşafları temizdir. Çekmecede ablamın pijamalarından birini giyebilirsin."

Odanın ortasında ellerini önüne birleştirmiş öylece duruyordu. Dalgalı omuz hizasında kesilmiş gür saçları yürek suratına çok yakışmıştı. Üç dönemdir aynı sınıfı paylaştığımız halde ben bu kızı nasıl fark etmemiştim.

"İsmin Ülker... Fırtına mısın?"

"İlk kez biri bu ne biçim isim, ailen bisküvi markasını isim diye koymuşlar demedi. Babam denizi çok sever, Ülker ismini o yüzden koymuş. Sen nereden biliyorsun? Çoğu kişi bilmez."

"Lise çağlarımda, rüzgâr sörfü kullandım. Hâlâ da arada bir yaparım, fırtına isimlerini o yüzden biliyorum."

"Benim başım ağrımaya başladı, biraz uyuyayım. Tekrar teşekkürler."

"İyisin değil mi?"

"Uyursam geçer."

Gece birkaç kez ona baktım. Doktor bu gece dikkat edin ki mide bulantısı olursa, baş ağrısı şiddetlenirse yine gelin demişti. Kocaman yatağın köşesine kıvrılmış, saçları yastığın üstüne dağılmıştı, bir elini yanağının altına koymuş uyuyordu. Ablamın pijamaları büyük gelmiş bir omuzu açığa çıkmıştı elimi uzattım uyandırmadan örtmeye çalıştım. Kıpırdayınca endişeyle elimi çektim. Ne yapıyordum ben yanlış anlayabilirdi. Allahtan uyanmamıştı, hemen dışarı çıktım.

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Sabah kapı zilinin sesine fırladım, ablamdı. "Dün gece eve gelmedin seni merak ettik, bir telefon bile açmadın. Annem sana ulaşamayınca deli oldu"

"Of abla sersem gibiyim, telefonumu şarj etmeyi unuttum. Öyle olaylar oldu ki haber... Ülker..."

"Ülker? Sabahın köründe bisküvi mi aklına geldi."

Hızlıca yürüdüm, yattığı odanın kapısını açtım. Yatak hiç yatılmamış gibi düzeltilmişti, pijamalar düzgünce katlanıp bir köşeye konmuştu. Üzerinde ki kâğıdı elime aldım. *'Her şey için çok teşekkür ederim, en kısa sürede borcumu ödeyeceğim.'* yazmıştı.

"Kadın mı vardı evde, bir gün başını belaya sokacaksın."

"Öyle değil, sadece yardım amaçlı."

"Bilirim bilirim. Önüne gelene de benim pijamalarımı verme. Senin odan yok muydu da benim odamda yattınız. Şimdi bu yatakta ben nasıl yatacağım?"

"Abla öyle değil. Dün iş çıkışı bir aile kavgasına şahit oldum. Bir kadın kocasını basmış, hırsından kızını itince kız başını duvara vurdu, kanıyordu. Annesi ve babası kavga ederken sizden bıktım diyerek koşmaya başladı. Önce umursamadım ama koşarken sendeliyordu, o yüzden merak edip peşine düştüm. Tahmin ettiğim gibi ara sokaklardan birinde düşmüş halde buldum, başında da iki sarhoş. Sen olsen bırakabilir miydin? Kaldırıp hastaneye götürdüm. Evine gitmek istemedi, ağlıyordu bende buraya getirdim. Ama şimdi gitmiş."

"Kardeşim iyi yapmışsın ama bilmediğin bir kadını nasıl evine alırsın? Ya gece bir şey yapsaydı?"

"Abartma abla, neredeyse benim yarım kadar olan kız bana ne yapabilir ki? Hem aynı sınıftan çıktık."

Ablam konuşurken mutfağa doğru yürüyünce bana da onu takip etmesi kaldı, çantasından çıkardığı poşeti masaya bıraktı kokusundan poğaça olduğu belliydi su ısıtıcısının düğmesine bastım. Dolaptan çay poşetini alıp ablamın tezgâha koyduğu fincanların içine birer tane attım...

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Aynı sınıftan olmanıza rağmen sen onu tanımadın öyleni?"

"Yürek suratlıyı nasıl görmemişim bilmiyorum." Aklımda o varken kahvaltı tabaklarını ne zaman masaya çıkardığıma şaşırdım, yiyecekleri pay ettik kaynamış suyu fincana döktüm.

"Hayırdır kardeşim, önceden ilgini çekmeyen kız birdenbire ilgini mi çekti?"

Ablam ne zaman sorgudan vazgeçecekti "Başı nasıl oldu, onu merak ettim."

"Tam da dediğin gibi sadece başını merak etmiş gibisin. Telefon aç öğren."

"Telefonunu bilmiyorum ki!"

"Ah yazık sana, kuş kaçmış elinden."

"Ablaaaaa... Sen benimle uğraşacağına git hocayla uğraş!"

"Merak etme kardeşim onunla da uğraşıyorum."

Konu benim üzerimden ona yönelmişti, rahatlamıştım hem yeni elmasıyla benim ne işim olurdu. "Bari başarılı olabiliyor musun?"

"Ağır ama emin adımlarla ilerliyorum. Enişten yapmaya kesin kararlıyım."

"Vay be senden korkulur vallahi. Hocanın kaçarı yok desene."

"Yok, eninde sonunda nikâh masasına oturtacağım."

"Furkan bu kararını biliyor mu? Annesi öleli çok olmamış, yeni anne istemeyebilir."

"Kararımı yani babasını istediğimi söyledim, çok sevindi ve beni destekliyor."

"Adam kaçıyorsa, senden hoşlanmadığı hiç aklına gelmiyor mu?"

"Olay öyle değil, benden çok hoşlandığını biliyorum. Gel sana nedenini anlatayım..."

Odadaki kanepeye oturduk, bana doğru döndü. "Sözlerimi can kulağıyla dinlemeni istiyorum." Deyip Murat'ın ona anlattığı her şeyi bana anlattı. Ama hikâyenin sonu gerçekten üzücüydü. "Telefonu çalmış arayan ne yazık ki polismiş, Selma'nın kullandığı araç bariyerlere çarparak takla atmış kadının boynu kırılmış, Furkan ise

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kalmış... Bana sorusu *'Şimdi söyle Meltem aynı şeyleri sen ol-sam tekrar göze alır mısın?'* oldu. *'Ben Selma değilim, olmadığımı görüyorsun.'* diyerek cevap verdim."

"Of Murat hoca ne çok çekmiş. Senden kaçmaya çalışmakta haksız değil adam. Aynı şeyler başına gelir diye korkması çok doğal. Seni bizleri tanımıyor."

"Çok kısa sürede tanıyacak kardeşim, ondan vazgeçmeye niyetim yok. Benim Selma olmadığımı ona çok iyi anlatacağım"

Ablam Murat hocaya kafayı iyice takmıştı adamın kurtuluşu yoktu. "Mine aramıza girdiğinden beri aşk kelebekleri etrafta dolaşıyor."

"Haklısın, onların sevgilerini görünce insan ister istemez etkileniyor. Onlar gibi âşık olmak istiyorsun."

"Sizler âşık ola durun, ben işime bakayım."

"Ülker'in başı nasıl olmuştur acaba, bak şimdi bende merak ettim."

Dönüp dolaşıp sözü Ülker'e bağlıyordu. "Sadece yardım ettiğim bir kız, yanlış anlamlar yükleme. Ben sizler gibi değilim şıp diye ilk görüşte âşık olayım. Ne saçmalık."

"Saçmalıkmış bu sözlerini sana yedireceğim, o an öyle bir hale geliyorsun ki, sanki senelerdir onu tanıyormuş gibi oluyorsun. Zaman yok oluyor. Bu yüzden kardeşim ağzından çıkan sözlere çok dikkat et!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



23. BÖLÜM

Ülker'den...

Sabah erken saatlerde Rüzgâr'ın evinden çıktım. Gece aniliği olarak odaya geldiğini bana baktığını hissetmiştim. Gözlerimi aç. madım bir anlık kararla onun bekâr evine gelmek benim için riskli Gerçi hiçbir zaman benim gibi kızlara bakmazdı yanında dolaşan kızlar oldukça gösterişli güzel kızlardı. Beni tanımamasına hiç şaşır. mamıştım. Okulun gözde çapkınının peşinde onca kız varken beni fark etmemesi çok doğaldı.

Eve gitmekten nefret ediyordum, çocukluğumdan beri yaşadığım duygusal eziyet artık canıma yetmişti. Babam annemi aldatır, annem sinirlenir bağırır çağırır birkaç gün terör estirir. Babam gelir özür diler bir daha yapmayacağım diye yeminler eder ve annem hiçbir şey olmamış gibi affeder. Birkaç ay her şey güllük gülistanlık olur. Sonra sil baştan aynı olaylar tekrar yaşanırdı, defalarca ayrılın teklifime ikisi de karşı çıktı. Beni ne hale getirdiklerinin farkında değillerdi. Okulum biter bitmez yanlarından ayrılacaktım. Ondan sonra ne halleri varsa görürlerdi. İkisi de ayrı ayrı çok iyi insanlardı. Bir arada olmaları onları kötü insanlar haline getiriyordu. Ne birbirleriyle ne de birbirleri olmadan yaşayabiliyorlardı. Bir sene, bir sene daha bu eziyeti çekecektim.

Evden içeri girdim, her zamanki gibi hiçbir şey olmamış gecekı rezalet yaşanmamış gibi kahvaltı ediyorlardı.

"Kızım gel kahvaltı et!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Neredeydin diye sormamalarına şaşırmadım, bu olay o kadar çok olurdu ki her seferinde Gülbin'in evine kalmaya giderdim. Onlarda bunu bildiklerinden rahatlardı. Şimdi bağırarak *'Geceyi bir erkeğin evinde geçirdim.'* desem ne yaparlardı acaba?

Hiçbir söz söylemeden banyoya doğru yürüdüm, üstümdeki kanı fark etmemişlerdi. Birbirleriyle ilgilenmekten bana bakmamışlardı. İğreniyordum bu hallerinden. Babamın sesini duydum.

"Ülker hafta sonunda olacak düğünü unutma sakın. Bana yardım edeceksin."

"Unutmadım baba."

Babamın gezi tekneleri vardı, toplantılar, düğünler, nişanlar için kiralar bende bu etkinliklerde garson olarak çalışır, hem eğlenir hem de para kazanırdım.

"Gülbin de gelecek değil mi?"

"Evet baba."

Özdemir ailesinden Boran'ın düğünü olduğunu duyunca çok sevinmiştim. Okulumuzun yakışıklı çapkını Rüzgâr ve ailesi bizim teknede eğlenecekti. Düğünden evvel görmüştüm hem de ne görüş... Görmekle kalmamış bir de onun evinde kalmıştım. Evde olmak beni boğuyordu, Gülbin'le deniz kenarında yürümek iyi gelecekti. Saçımı ıslatmadan duş alıp giyindim, banyonun aynasından başımda ki pansumana baktım ailemin görmemesi olanaksızdı, işte ben onlar için bu kadar değersizdim.

"Gülbin sahile gel her zaman ki yere"

"Sana da günaydın Ülker fırtınası, ne o sesin keyifsiz Karadeniz'de gemilerini mi batırdın"

Öpücük sesi gönderdim birazdan alabora olmaya yaklaştığımı görecekti, yıllardır içinde olduğum gemi sallanıp duruyordu. Sahile yürümeyi düşünsem de vücudum dün gecenin sarsıntısını henüz atlatmış değildi taksiye bindim. Denizi her zaman çok sevmiştim kenarda olan banklardan birine oturdum iyot kokusu bana iyi gelecekti... Sevgili arkadaşım Gülbin fazla gecikmeden geldi.

"Aman Allah'ım ne bu halin, başına ne oldu?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ailemin görmediğini saliseler içinde arkadaşımın görmesi daha çok içimi acıttı. "Ne olacak her zamanki olaylar... Annem!"

"Annen mi? Sakın vurdu deme!"

"Kazara oldu, babamdan başkasını gözü görmüyor."

"Ülker bir an önce boşanmalılar, bunlarınki hastalıklı bir ilişki."

"Birbirlerini çok sevdiklerini söylüyorlar, bu nasıl aşksa? Asla aşk denen bu duyguyu tatmak istemiyorum."

"Böyle deme seninkiler bir acayip. Ben annemle babamın ilişkisine imreniyorum"

Gülbin haklıydı benimkiler bir acayipti, onun ailesine bende çok imreniyordum. "Hadi neler olduğunu anlat."

"Annem babamın telefonunu karıştırmış..."

"Her zaman ki gibi..."

"Evet, babamın bu kadar aptallık etmesine inanamıyorum. Sanki bilerek yakalanıyor, anneme ve kendine acı çektirmekten haz alıyor. Taksim de bir binanın adresi yazıyormuş beni zorla peşine takıp gecenin bir yarısı tek başına zaten göndermezdim. Evi buldu sokaklarda bağırmaya başladı nasıl utandım anlatamam. Evi taşladı, tutmaya çalıştım gözü hiçbir şey görmüyordu beni itti başımı duvara vurdum, sivri bir yer olmalı ki yarıldı. Minik bir yarık ama çok fazla kan aktı, Binaya girdi tabii bende peşinden gittim, dairenin kapısını yumruklamaya başladı babam kapıyı açtı arkasında annem yaşlarında yarı çıplak bir kadın vardı. İnanmazsın babam sırıtıyordu annem üzerine saldırdı bu arada arkada duran kadının saçlarına nasıl ulaştığını bilmiyorum. Rezillik üzerine rezillik... İnsanlar toplandı ayırmaya çalıştılar, artık dayanamıyordum onları o halde bırakıp çıktım. Polis sireni duyunca içim rahatladı olayları sonlandırabilecek tek yetkili o an için polislerdi. Koştum birkaç sokak uzaklaşmış olmalıyım birden gözlerim kararda fenalaşarak yere yığıldım"

"Ay Allah korumuş geceleri pek tekin yerler değildir. Keşke bana telefon açsaydın, ya başına kötü olaylar gelseydi"

"Ramak kaldı, üç sarhoş tarafından götürülmek üzereyken bir adam yardımıma koştu"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Oh rahatladım..."

"Başta onu da kötü adamlardan sandım tepki verdim, sonra tanıdık geldi"

"Tanıdık mı? Bak Allah'ın işine kimmiş?"

"Rüzgâr."

"Kesin karıştırmışsındır, hani o bizim Rüzgâr değildir..."

"Baştan bende benzettim sandım ama oydu."

"Vay be, oralarda ne işi varmış?"

"Beni o halde görmesinden o kadar utandım ki sormadım."

Gülbin yanıma oturup kolunu omuzuma doladı. Eğer bir kardeş seçme hakkım olsaydı seçeceğim kardeş kesinlikle Gülbin olurdu. Ne yazık ki annem bana hamile kaldığı zaman çok zorlanmış, doktorlar bir daha çocuk sahibi olmasının imkânsız olduğunu söylemişler. Kendimi bildim bileli aynılardı, birbirlerini öldüresiye seven tek çift benimkiler olmalıydı. Tek teselim ikisinin de bu olaylar harici beni sevdiklerini bilmemdi. Ama bu yeterli değildi huzur, evimizde hissetmediğim duygulardan biriydi. Deniz kıyısında uzun süre oturduk eve gitmeden borcum olan miktarı Rüzgâr'ın kapısının altından attım. Evde olup olmadığını bile bilmiyordum onunla bir kez daha yüz yüze gelme isteğim yoktu. Onunda beni çoktan unuttuğundan emindim, benim gibisiyle bir kez daha muhatap olacak adam değildi.

***

Rüzgâr'dan...

"Bu ne ya! Aceleniz ne hemen paldır küldür evleniyorsunuz?"

"Dediğimde laf Rüzgâr, düğün yerimiz bile ayarlandı."

İkinci abimi de kaybediyordum, küçük kardeş olarak her an yanında olan abilerim bundan sonra sevdikleri kadınlarla daha çok ilgileneceklerdi. Küçük çocuklar gibi kıskanacağım tutmuştu... Abilerim yetmemiş gibi ablamda hocanın aşkına düşmüş adamı evliliğe ikna etmek için yapmadığı numara kalmıyordu. Tek başıma kalacaktım, bundan sonra kimlerle dağlara tırmanıp, denizde sörf

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yapacaktım. En küçük olmak kötüydü kalabalıkken birden bire kendi başına kalmayı sevmemiştim.

"Hani bu kış Alaska'ya gidip buz evlerde kalıp kayak yapacaktık?"

"Seneye gideriz, tabii Şana'ya sormam gerek."

"Şimdiden karım köylü mü oldun?"

"Rüzgâr sen benim kardeşimsin, Şana sevdiğim kadın. Bir gün sende kadınını bulacak, onun onayını alarak hareket etmekten zevk alacaksın."

"Hiç sanmıyorum, önce Ayaz abim, şimdi sen ve bu gidişle ablamın da aranıza katılması fazla zaman almayacak." Telefonu çalınca konuşmamız sonlandı tabii kadını kardeşinden çok daha önemliydi. Fazlasıyla sıkılıyordum, kardeşlerim olunca arkadaş edinmekte tembellik etmiştim, okul arkadaşları sadece okul arkadaşlarıydı hiç kimse abilerim ya da ablam gibi olamazdı. En iyisi işle meşgul olup onların yokluğunu doldurmak olacaktı. Abimin telefon konuşması bitmek bilmeyince bende telefonumu kurcalamaya başladım. Okul arkadaşlarımın bazılarının isimlerine baktım içlerinden hiçbirisi benim çılgın isteklerime katılmak istemezlerdi. Mesela Kadir güneş hastasıydı, solaryumdan çıkmaz yaz kış bronz dolaşırdı. İbrahim belki o bana uyum sağlayabilirdi dağa çıkmasa da, soğuktan fazla hoşlanmasa da hız delisiydi. Bu sene düzenlenecek olan Camel Trophy'e[3] onunla katılabilirdim. Ya yürek surat bu tür sporları sever miydi? Hiç kuvvetli bir tipe benzemiyordu, yaptığım sporların hepsi beden gücü gerektiriyordu.

"Abi ben gidiyorum."

"Nereye küçük kardeşim?"

"Dağa, bayıra, ovaya neresi olursa..."

"Ne o işinden çabuk sıkıldın?"

"Yakta kafeteryada okula başladığımda iş nasıl gidecek denemesini yapıyorum."

"Neden?"

3 Camel Trophy: Off road tutkunlarının bildiği bir şampiyonadır. 4x4 araçların boy gösterdiği, engebeli arazilerde gerçekleşen bir organizasyondur.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yekta'ya güveniyorum ben olmadığımda diğer elemanların benim yanımda çalıştıkları gibi, ona da saygı duyulmalarını işlerin yolunda gitmesini istiyorum."

"Okulun başlamasına çok kalmadı, haklısın. Düğünümü unutma seni asla affetmem bilesin."

Evden anneme veda edip hayır duasını almadan çıkarsam en az iki gün benimle konuşmazdı, her zamanki gibi yemek yapıyordu yardımcısı olmasına rağmen mutfak onun kalesi gibiydi. Mutfağa yayılmış olan kek kokusunu içime çektim. "Kakaolu mu?"

"Karışık zebra kek tarifi buldum, birinize sade birinize kakaolu pişirmekten sıkıldım kısa yoldan ikisi bir arada. Allahtan abiniz evlendi de meyveli kekten kurtuldum. "

"Bizden bu kadar mı bıktın sultanım."

"Abilerinin yuvadan uçma zamanları gelmişte geçiyordu evlenmelerine çok seviniyorum."

"Çocuklarını bu kadar evlendirme meraklısı bir anne daha yoktur herhalde?"

"Sen öyle san, her anne baba yaşı gelmiş çocuklarının evlendiğini görmek ister. Sıra Meltem'de ona da hayırlı bir kısmet çıksa."

"Bu gidişle korkarım sıra sende diyeceksin."

"Yaşın çok genç Rüzgâr. Yoksa bir kız mı var? Sakın var demeyesin." Annemin şaşkınlık dolu bakışına güldüm...

"Var dersem ne yaparsın?"

"Düşer bayılırım."

Çırpığı kek hamurundan bir parmak çaldım, pişmeden bile tadı nefisti, bunun karşılığında tahta kaşıkla elime vurdu. "Rüzgâr hâlâ çocukluktan çıkamadın. Bir de evlilik düşünüyorsun, seni alan kıza kırım vallahi."

"Henüz niyetim yok, için rahat olsun."

"Dur gitmeden pişen kekten ye."

"Yanıma versen, akşam eve gelmem."

"Neden gelmiyorsun?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Anne sen beni hâlâ çocuk gibi görmeye devam etsen de yakında 24 yaşıma gireceğim. Üniversitede son senem..."

"İki sene avarelik yapmasaydın bitirmiş olacağın üniversite değil mi orası?"

"Her an başıma kakacaksın değil mi?"

"Evet evladım başka kusur bulamıyorum, hadi gel öp de git."

Annemin hazırladığı paketi alır almaz evden çıktım, hava oldukça güzeldi bugünü kendime tatil ilan ettim. Telefonum çalıyordu arayan İbrahim'di, okul biter bitmez yurt dışına gitmişti "Ne haber Rüzgâr?"

"Gezen sensin asıl haberler sende."

"Geleli iki gün oldu sıkıntıdan kafayı yemek üzereyim, buluşalım bizim gruptakiler yarış yapmaya karar vermişler."

"Nerede, geçen seferki gibi olmasın." Önüme çıkan ineğe vurmamak için ekin dolu tarlaya dalmıştım sahibinin şikâyetiyle son yarışımız karakolda bitmişti. Aracım mahvolsa da ineğe vurmadığıma sevinerek adamın şikâyetini geri alması için oldukça yüklü para ödemiştim. Ömrüm boyunca dakika başı mısır yesem o kadar ücret vermezdim...

"Orman içine gideceğiz Camel Trophy'e hazırlık olur"

Adam sanki beynimi okumuştu. " İyi konum atarsın arabayı değiştirmem gerek." Eve geri dönüp garajdan jeep'e çıkardım. İbrahim konumu atmıştı hızla hareket ettim, engebeli yollara kadar motoru iyice ısıtmalıydım. Bir saatlik yolculuk beni şimdiden yormuştu, yer elması yüzünden doğru dürüst dinlenememiştim. İbrahim'in aracını görünce durdum uzun süredir görüşmediğimizden selamlaşıp otların üzerine uzandık... O da benim gibi yorgun görünüyordu "Dün gece ki kadın iliğimi kemiğimi kuruttu, bugün yarışmasak."

"Sen çağırdın istemezsen yarışmayız, bende yorgunum."

"Sende mi kadınlaydın?"

"Hayır uykusuzum, İbrahim, sen sınıfta ki herkesi bire bir tanıyor musun?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yeteri kadarını tanıyorum, niye sordun"

"Dün bir kız gördüm ufacık tefecik, sanki tanıdık geldi. Omuzlarında dalgalı saçları var, kocaman ela gözlü, yürek suratlı..."

"Hayırdır kız oldukça fazla ilgini çekmiş, oltana yeni balık mı takılıyor?"

"Saçmalama tanıdık geldi okuldan olup olmadığını merak ettim." Aslında aynı sınıftan olduğumuzu biliyor olsam da her kıza sorsan İbrahim'in ne diyeceğini merak ediyordum.

"Sınıfta ki kızları düşünüyorum biri senin tarifine çok uyuyor. Canım Ülker, eğer anlattığın o kızsa uzak dur derim. İkinci sınıfta biraz kur yapmıştım, dizime okkalı bir tekme yemiştim."

Aferin Ülker'e...

"Ne yaptın da tekmeledi?"

"Bir şey yapmadım sadece memelerin gerçek mi, taş gibi görünüyor demiştim!"

"Eh tekmeyi hak etmişsin." Kendini korumayı biliyordu küçük canı...

***

Gece eve geldiğimde ayağıma çarpan zarfı gördüm. Hastaneye verdiğim para olduğunu tahmin etmek hiç zor değildi. İçinde bana yazılmış bir not var mı diye baktım yoktu. Öf ona o kadar iyilik yapmıştım, kapının altından atacağına elime verebilirdi. Bende almazdım. Ama şimdi ister istemez parayı kabul etmiş olacaktım.

Sabahtan beri acaba başı nasıl oldu diye merak etmiştim. Ülker Hanım merak edeceğimi bilmeli hiç olmazsa bir not yazmalıydı. "Nankör kadın, yürek suratlı fırtına." Üniversitenin başlamasına sayılı günler kalmıştı elbet önüme çıkacaktı. Okulun başlamasını ilk kez çok istediğimi fark ettim. *Ne oluyor oğlum sana, o herhangi bir kız daha önce hiç fark etmediğin ilgini çekmeyen bir kız.*

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

KINA GECESİ

Mine'den...

Kına gecesi zamanı gelmişti, bizim bahçede yapmaya karar ver. miştik kalktığımızdan beri koşturuyordum.

"Of hadi aşkım kalk artık. Ahmet Ayaz kime diyorum ben..."

"Bıktım artık bu düğün telaşından, gönlümce karımla sabah keyfi yapamayacak mıyım ben?"

"Ahmet'im, Ayaz'ım güzel gözlü kocam sadece bir gün kaldı."

"Bizde yeni evliyiz daha sana doyamadım Minemmm, çiçeğim."

"Hadi hadi kalk, bahçe hazırlanıyor akşama kadar başımı kaşıyacak vaktim yok. İşine git, siz ne yapacaksınız?"

"Bilmem, Rüzgâr bizde eğleniriz diyordu."

"Yaramazlık yok değil mi kocacığım."

"Daha karımla yaramazlık yapamıyorum, dışarıda mı yapacağım?"

Neredeyse zorla evden göndermiştim. Elinden gelse beni yirmi dört saat yataktan çıkarmayacaktı... Yakın akrabalar yardım amaçlı birer ikişer gelmeye başlamışlardı. Konuşmalar, kahkahalar, küçük çocukların koşturmaları, bağırmaları içinde koşturup duruyordum. Dev adam bu kadar kalabalığı görünce ne yapacağını şaşırmış bahçenin en dibine kuytu bir köşeye resmen sinmişti. Arka bahçe ile ön bahçe arasında kapı olduğundan Hasan baba korkan köpeği arkaya geçirmişti. Minel'in yanından ayrıldığı için uzunca süre havlamış. Kucağıma alıp gösterince emniyette olduğuna ikna olup susmuştu.

Adamlar geldi sandalyeleri masaları yerleştirdiler. Üzerlerini süslediler organizasyonu yapan kişiler ellerinde kına gecesi özel kıyafetleriyle geldi. Tüm genç kadınlar, kızlar bindallı giyecek beyazlarına minik kırmızı duvak takacaklardı. Boran'ın yüzü olan maskeler bile yapılmıştı. Bu gece hepimiz Boran olacaktık. Hatta bu yetmiyormuş gibi Şana'nın giymesi için beyaz bir tişörtün üzerine göğüs kısmına "Ben bilmem..." sırt kısmına "Beyim bilir..." diye yazı yazılmıştı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Aile uzun zamandır toplanmadığı için yemekli olmasına karar verilmişti. Çengiler gelecek gece boyunca eğlence devam edecekti.

Daha öğlen olmadan ben pert duruma gelmiştim. Hadi kalk Mine, yarın dinleneceksin, bütün gün yatacaktım. Sonraki gece yine düğün için sabahtan hazırlıklar başlardı. Meltem'de nerede kalmıştı!

***

MELTEM & MURAT

Meltem'den...

Kına hazırlığı için Mine'lerin eve gitmeden hastaneye uğradım, odaya girdiğimde Furkan uyuyordu. Murat'ta kanepenin üzerinde uyuyakalmışın, yavaşça yanına yaklaştım. Ne güzel adamdı bu her gördüğümde içimden ılık ılık bir şeylerin aktığını hissediyordum. Eğildim güzel gür saçlarında, şakaklarındaki kırlıklarda parmaklarımı gezdirdim, gözlerini açtı. "Meltem!" Dediğinde dudaklarımı dudaklarına bastırdım, duraklar gibi olduğunda öpmeye başladım. Kendini geri çekti. "İnatçı git buradan!"

"Beni güzel öp gideyim." diye fısıldayarak cevap verdim. Tekrar yaklaşınca birden ensemden kavradı. "Beni deli ediyorsun." Bir adam bu kadar mı güzel öpüşürdü, erimeye başlamıştım bırakıverdi. "Yeter artık bende inat etme."

Kalktım kapıya yürüdüm. "Yarın görüşürüz aşkım, oğlumuza iyi bak."

"Hey Allah'ım!" dediğini duyduğumda gülerek kapıyı kapadım.

***

Mine'lerin evine doğru giderken aklıma gelen dâhiyane bir fikirle, arabayı şirkete çevirdim. Ağabeylerim beni görünce şaşırdılar.

"Hayırdır Meltem, bizim evde olman gerekmiyor muydu?" Sorusu Ayaz abimden geldi.

"İkinizin de yardımına ihtiyacım var, lütfen sözümü kesmeden beni dinleyin. Baştan söylüyorum çoktan reşit olmuş durumdayım. Sizin kıskançlıklarınızla uğraşamam."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Belli oldu. Murat Hoca ile ilgili bir durum."

"Ayaz abim bu haline bayılıyorum. Leb demeden lebleb anlıyorsun."

"Yeter övdüğün ters bir şeyler istemezsin umarım."

"İsteyeceğim şey benim mutluluğumla ilgili, sizlerde Murat'a olan ilgimi anlamışsınız. İkiniz de sevdiğiniz kadınlarla evlendiniz evleniyorsunuz. Benimde sevdiğim adamla evlenmek hakkım."

"Kimse sana evlenme demiyor."

Gerçeği söylemek en güzeli olacaktı. "Murat beni istemiyor."

"Vay Murat Hocaya bak kız kardeşimizi istemiyormuş."

"Öyle değil Boran abi, Murat'ın beni istememesi için kendince nedenleri var."

Ahmet Ayaz abim masasından kalkıp karşıma oturdu. "Neymiş bu çok önemli nedenleri, başka bir kadın mı?"

"Sözümü kesip durmasanız durumu anlatacağım." İkisi de merakla ne diyeceğimi bekliyordu, bir anlığına sustum. Anlatacaklarımı tam anlamıyla idrak etmelerini istiyordum. kelimeler ağzımdan düzgün çıkmalıydı.

"Hadi be kızım sende anlat bir an önce, neymiş anlayalım."

Karısıyla evlilik hayatını anlattım, neler çektiğini benimle niye olmak istemediğini, sözlerimi bitirdim. İki abim de ne diyeceklerine karar vermeye çalışıyor gibi sessizlerdi. "Abilerim niye sustunuz Ayaz abi bir şey söyle."

"Karısı tam bir zenginlik budalasıymış. Murat'ın çektikleri ya bana atılır cinsten değil kardeşim, korkması gayet doğal."

"Sırf zenginim diye ondan vazgeçmek zorunda mıyım? Furkan'da evliliğimizi onaylıyor."

"Peki, ne istiyorsun bizden?"

"Güzellikle bana gelmeyecek sizden bizi basmanızı istiyorum."

"Asla böyle bir şey olmaz."

"Hemen sinirlenme Ayaz abi, çok kötü durumda basın demiyorum. Sevdiğim adamla evlenmem için küçük bir öpücüğü görmezden gelebilirsiniz herhalde."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Kendinden ve duygularından emin misin Meltem? Bu adam bir daha aynı olayları kaldıramaz."

"Aşk olsun, ben anlattığım kadın karakterinde olan bir insan mıyım?"

"Olmadığını biliyorum. Murat senin için doğru insan mı?"

"Mine senin için, Şana Boran ağabeyim için ne kadar doğruysa Murat'ta benim için o kadar doğru bir erkek. Şu yüreğim var ya abi o içinde doğru insan olduğunu hissediyorum."

İki abim de birbirlerine baktılar, gözleriyle anlaşıyor gibilerdi. Uzun süre ses çıkmayınca tüm ümitlerim suya düştü. Sakince yerimden kalktım, çantama uzandım.

"Belli oldu tek kız kardeşinize yardım etmeyeceksiniz, ikinize de söylüyorum. Hastalanıp yatağa düşersem suçlusu siz olacaksınız." Biraz duygu sömürüsü yapmalıydım. Hatta biraz gözyaşı bu ana uygundu, ağlamama ikisi de dayanamazdı. Hedefime ulaşmak için her yolu kullanabilirdim.

Boran abim uzanıp saçımı çekti, "Ne o kendini Leyla Mecnun zamanında mı hissettin?"

"Hah diyene bak, Şana evlenmekten vazgeçmeyi düşünüyormuş."

"Olamaz imkânsız asla bırakmam onu, hemen gidiyorum. Öldürecek bu kız beni..."

"Dur şaşkın abim, dur... Nasıl panikledin, sizden ufacık bir iyilik istedim. İnsan sevince gözü dünyayı görmüyor." Kolundan tutup kalktığı koltuğa oturttum, bende yerime geçtim.

Ahmet Ayaz abim, yerinden kımıldamamıştı. Koltukta biraz doğruldu öne doğru eğildi tam gözlerimin içine baktı.

"Ne yapmayı düşündüğünü söyle?"

"Bakın düğünde oradaki yakışıklılarla dans edeceğim. Kıskanıp da yanıma gelirse doğru yoldayım demektir. İşte o zaman onu yalnız kalacağımız bir yere götüreceğim sadece ufak bir öpücük, benim istediğim olacak. Bizi görünce biraz sert çıkar gibi yapın ailemi-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

zin para gibi bir düşüncesi olmadığını anlatın. Sizler anlatırsanız anlamasını sağlarsanız sonrası benim işim, düğünüme bekleriz."

"Bu davranış şekli bana ters, adama resmen tuzak kuruyorsun ve buna bizi de alet ediyorsun."

"Lütfen abi, küçük bir yardım. Başka çarem kalmadı çok inan."

"Sakın aşırı hareketler yapma beni katil edersin."

"Söz veriyorum, sizi utandıracak hiçbir şey yapmayacağım. Bir öpücük harici..."

"Şimdi git Mine'ye yardım et, yorgunluktan ölmüştür."

"Oy karısına kıyamazmış."

"Kıyamam tabi, o benim bir tanem."

Yola çıktım, mutluydum hem de çok mutlu. Abilerim arkamda oldukça sırtım yere gelmezdi. Oğluma mesaj çektim.

-Furkan müsait misin?

-Evet anneciğim.

-Ne yap ne et, babanın düğüne gelmesini sağla!

-Tamam, merak etme. Büyük ihtimalle gelecek gibi...

-Sana güveniyorum oğlum. Babanla hemen evlenebilmem, düğüne gelmesiyle olacak. Seni kocaman öptüm. Mesajları silmeyi unutma.

-Bende seni çok öptüm anneciğim, unutmam.

Oğlumu da ayarlamıştım. Sadece iki gün sonra benimde geleceğim belli olacaktı.

***

Mine neredeyse kapıda karşıladı. "Nerede kaldın Meltem? Elim ayağım birbirine dolaştı." Sitem etmekte haklıydı, işe koşturmadan evvel aklımdakileri paylaşmalıydım.

"Mine sana anlatacaklarım var." Durumu, yapmak istediğimi ve abilerimin söylediklerini anlattım.

"Kendini tuzağa düşmüş gibi hissetmesin."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Onu da düşündüm, ben sadece zengin olduğum için benden uzak durmasına gerek olmadığını anlatmak istiyorum. Hiçbir zaman kendi isteğiyle kabullenmeyecek, geçmişten gelen korkularından dolayı tedirgin. O geçmişteki olayların tekrarlanacağını düşünerek beni reddediyor. Zengin ve fakir ayrımı yapmadığımızı iyice öğrenince aklı başına gelecektir. Beni öptüğünde gözlerinde ki sevgiyi, aşkı görebiliyorum."

"Haklısın, piknikte hastanede kaç kez sana istekle sevgiyle baktığını gördüm. Biraz iteklemenin hiçbir zararı olmaz."

Ben bu Mine'yi seviyordum, yanağına kocaman bir öpücük kondurdum. "Hadi aşağıya inelim, misafirler isyan edecek."

Kına eğlencesi başladı, Şana'yı Hafize annemlerin evinden maniler aldık. Kırmızı bindallı giymiş, liralı kırmızı duvak takmıştı. Gençler ellerimizdeki mumları yakarak bahçenin ortasında olan sandalyeye oturttuk. Çevresinde dönerek kına şarkısını söyledik. Avuçlarına kına yakmaya sıra gelmişti. Kayınvalide gelin avucunu açmıyor diye bağırdığımızda geldi "Bir sandalye daha getirin ve bir duvak daha, biliyorsunuz büyük gelinime kına gecesi yapmaya fırsatımız olmadı. Bu gece iki gelinimin de kına gecesi olacak." diye seslendi.

"Anneciğim gerek yok"

"Gerek var kızım, hep içimdeydi sana gerektiği gibi ne kına gecesi ne de düğün yaptım. İkinizin de birbirinizden farkı yok. Şimdi anne sözü dinle beni kırma içim rahat etsin."

Bir anda bende kına gelini olmuştum, maniler benim içinde söylendi. Avucumuzu açtık kına yakıldı kayınvalidem ikimizin de avuçlarına birer altın lira koydu. Eldivenleri giydik ve eğlence başladı.

Çerezler, meyveler dağıtıldı. Çengiler gelince kına gecesi daha da hareketlendi üç saatin sonunda hepimiz yerlere serilmiş bir haldeydik. Kızım ısrarla ortada kıvırtıyordu... Misafirler birer ikişer gittiler.

Ortalığın toplanmasını görevlilere bırakarak odalarımıza çekildik. Minel'i uyutur uyutmaz yatağa girdim. Ahmet Ayaz'ın gelişini bile duymadım.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Günaydın kınalı yapıncak."

"Günaydın canım o kadar yorgundum ki, geldiğini duymadım. Bak ellerime, bana da kına gecesi yapıldı."

"Biliyorum, Meltem canlı yayın yaptı. İnan çok mutlu oldum."

Avuçlarımın içini öptü. "Kına ellerine çok yakışmış."

"Çok kararmasın diye hemen yıkadım, yine de az biraz kaldı."

Yatakta epeyce tembellik ettik, ağrıyan ayaklarıma yaptığı masaj değişik aktiviteler içine girmemize neden oldu. Yataktan çıktığımızda akşamüzerini bulmuştuk.

"Gece neremize uyuyacağız bakalım."

"Ben seni çokça yorar uyumanı sağlarım."

"Ahmet Ayaz, aklın fikrin sevişmekte..."

"Bak fesata, aklımda yokken aklıma getiriyorsun. Ben sahile inersek yürürüz diyordum."

"Bende çok inandım."

Gerçekten sahile indik, son sıcakları değerlendirmek gerekiyordu. Dondurmalarımızı yedik, kızımızı oyun parkında salıncakta salladık. Çok fazla yorulmadan eve geldik.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



24. BÖLÜM

Boran & Şana Düğün Günü...

"Hafize anne Şana daha uyanmadı mı?"

"Uyandıramıyorum kızım. Her sabah erkenden kalkan kız şimdi sanki baygın gibi uyuyor."

"Ben de bakayım."

Kapısını tıklattım ses çıkmıyordu, yavaşça kapıyı araladım. Şana yüzüstü yatmış derin uykudaydı, bu kıza ne olmuştu böyle. "Şana hadi canım kalk!" Birkaç kez seslendim duymadı, en güzeli biraz sarsmaktı... "Şana!"

"Çok uykum var."

"Canım bugün senin düğün günün, hem daha bir sürü işimiz var."

"Birazcık daha uyuyayım Mine, ne olur?"

"Of Şana tembellik edecek günü buldun."

Üzerinden pikeyi çekiverdim, altından çıkanları görünce gülmemek için kendimi zor tuttum. Bir sürü aşk romanı.

"Bunları mı okudun sabaha kadar?"

"Ne yapayım biraz gergindim."

"Hadi kalk canım, banyonu yap kendine gel hemen çıkalım."

Odadan çıktığında bir tanesini elime aldım. Adam kadınla müze gibi bir yerde karşılaşıyor, kadının üzerine büyük çiçeklerden biri düşerken adam onu kurtarıyor. Bir paravanın arkasında aman ne ça-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

buk yüzümün kızardığını hissettim. Kitabı kapamamla tekrar açmam bir oldu. Şana banyodan çıkana kadar okumamın mahsuru yoktu.

***

Meltem gelince hep birlikte güzellik salonuna gidip baştan ayağa yenilendik. Kuaförler saçlarımızı, makyözler son rötuşları yaptıktan sonra eve gittik saat oldukça yaklaşmıştı. Erkekler geldiklerinde bizim evde giyindiler. Biz de Hafize annemlerin evinde hazırlandık.

Ve damat kapıya geldi. Rüzgâr bu gidişle zengin olacağım diyor bağırıyordu abisinden gerekli bahşişi almış olacak ki nihayet kapıyı açabildik. Güzeller güzeli Şana kapıdan çıktı, Boran'ın elini kalbine götürdüğünü gördüm.

Kocam Ahmet Ayaz'ım, o sadece bana bakıyordu. Elini uzattı, elimi uzattım. "Çok güzel olmuşsun."

"Sende çok yakışıklı olmuşsun." Kenara çekildik Boran'ın gelinini almasını seyrettik. Gelinlik giymiş minik kızımız kucağımızda amcası ve yengesini alkışlıyordu.

Arabalara bindik marinaya doğru hareket ettik. Şana ve Boran beyaz bir limuzinle gidiyorlardı. Teknenin özel odasına girdiler bizlerde gelen misafirleri karşılamaya başladık. Organizasyon şirketi aldıkları parayı hak etmişti, tekne çok güzel süslenmişti. Beyaz giydirilmiş masalar, sandalyeler. Demirlere sarılmış uçuşan tüller, masaların üzerinde pembe ve mor çiçekler, görüntü çok güzeldi.

"Canım sırtın çok açık olmamış mı?"

"Yapma Ahmet Ayaz."

"Benden başka kimseyle dans etmeyeceksin, hiçbir erkeğin eli o sırta değmeyecek."

"Senden başka kimseyle dans etmem, kıskançlık etme."

"Göğsünü kapa diyorum, bacağını açıyorsun, bacağını kapa diyorum sırtını açıyorsun. Bir dahaki sefer nereni açacaksın çok merak ediyorum?"

Hâlâ homurdanıp duruyordu, duymazdan geldim. Bu güzel günde keyfimin kaçmasına izin vermeyecektim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Tekne neredeyse hareket edecekti ."Hadi tekneye çık Meltem." Ahmet Ayaz'ın uyarı dolu sesiyle Meltem'e baktım yüzü asıktı, kimi beklediği belliydi ne yazık ki beklediği adam gelmemişti.

-Az daha abi, biraz daha beklesek?"

-Bu kadar misafire ayıp oluyor, hadi gel artık. Geç kalacak misafirler için ulaşım ayarladık sonra bize katılacaklar, beklediğin onlarla gelebilir. Neredeyse nikâh kıyılacak."

Meltem'in koluna girdim. "Murat'ın bana birazcık ilgisi olsaydı gelirdi boşuna çaba verdim değil mi Mine?" Soruyu sorarken haklısın demekten korkuyordu.

-Lütfen üzülme belki gelir."

"Gelmeyecek, Mine gelmeyecek inan yüreğim acıyor."

-Abinin düğününde asık suratla dolaşamazsın. Hem yarın el birliğiyle Murat hocayı yola getirmeye çalışırız."

***

Boran'dan...

'Belediye başkanının bana verdiği yetkiye dayanarak sizi karı koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsiniz.'

Nihayet benim karım, eşim olmuştu. Duvağını kaldırdım güzel yüzü meydana çıktı sevgiyle yüzüme bakıyordu. Yüzünü avuçlarımın içine aldım alnından öptüm alkışları duyuyordum, güzel gelinim yüreğimdeydi.

***

Şana'dan...

Başıma gelen onca olaydan sonra bu mutluluğa ulaşmak imkânsız gibi gelmişti. Karısıydım, karşımda duran bana sevgiyle bakan adam kocam olmuştu. Daha fazla durmama gerek var mıydı? Boynuna sarıldım ve dudaklarından öpüverdim. Alkışlar, gülüşmelere neşeliğe dönmüştü. Bir an Rüzgâr'ın sesini duyar gibi oldum. "Yürü be Şana kim tutar seni!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Tek Boran'ım tutsa yeterdi, öpücüğüme ihtiraslı bir öpücükle karşılık verdi. Düğün eğlencemiz başladı.

***

Meltem'den...

"Meltem niye düğüne katılmıyorsun?"

"Gelmedi Mine gelmedi... Beni gerçekten istemiyormuş."

"Sen öyle san ve sakın arkanı dönme, şimdi gelen misafirlerle yukarıya çıkıyor."

Kalbim uçtu kanatlandı, arkamı dönüp ona bakmamak için kendimi zor tuttum. Yanımda bir süredir konuşan ama ne dediğini anlamadan onayladığım Altan'ın koluna girdim ve gösteri başladı. Sanki onun geldiğinin farkında değil gibi yalancı şuh kahkahalar atarak kollardan kollara geçmeye başladım. Bir ara onu görür gibi oldum, dik dik bakıyordu. Ayaklarım dans etmekten acımaya başlamıştı. Hâlâ yanıma gelmiyordu Bulut'u gördüm el salladı, yanına gittim.

"Nasılsın Bulut?"

"Bu gece çok güzelsin Meltem, dans edelim."

Kollarının arasına aldı, çok yakın tutuyordu biraz çekildim. "Yemeğe çıkalım yarın ne dersin?" diye sordu.

"Gelemem Bulut işlerim var."

"Hadi Meltem kabul et!"

Göz ucuyla Murat'a bakıyordum, siyahlar içinde ne kadar yakışıklı olmuştu. Bulut'un beni döndürmesiyle Murat'ı kaybettim.

Savaşı kaybetmiş olduğumu kabullenmeliydim... Bitmişti... Beni bırakıp gitmişti.

***

Ahmet Ayaz'dan...

"Murat gidiyor musun?"

"Gidiyorum Ayaz, burada fazlalık olduğumu anladım."

"Benimle gelir misin? Seninle konuşmak istiyorum."

"Sadece düğün için gelmiştim. Boran'ı tebrik edip gideceğim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Edersin benimle gel, seninle konuşmamızın tam zamanıdır."

Yukarıya kaptan köşküne çıkardım yalnız olmamız gerekiyordu.

"Seninle açık konuşacağım, geldiğinden beri seni izledim. Kardeşim dans ederken, bir erkeğin kollarından öteki erkeğin kollarına geçerken yumruklarını sıktığını, sinirden yüzünün şekilden şekle girdiğini gördüm. Benimle açık ol Murat tek bir doğru söz istiyorum senden, kız kardeşimi seviyor musun?"

"Ben..."

"Susma zamanı değil Murat, olgun bir erkeksin. Dürüstçe cevap ver bana."

"Evet, Meltem'i seviyorum ama olmaz Ahmet Ayaz bu gece olmayacağını çok daha iyi anladım."

"Hikâyeni biliyorum, hiç şaşırma dün kız kardeşim bana ne diye geldi biliyor musun? Seni çok sevdiğini, seni elde etmeye mecbur bırakmak için sizi yakalamamı istedi. Senin kendiliğinden ona gelmeyeceğini düşündüğü için seni zorlamakla kazanacağını sanacak kadar kendini kaybetti. Kız kardeşimi seviyorsan reddetme nedenin bizim için geçerli değil."

"Ahmet Ayaz ben bunları yaşadım. Meltem'in zaman içinde mutsuz olmasını istemiyorum. Sende beni anla. O rahatça, gezmeye, eğlenmeye, alışveriş yapmaya alışmış, ben bunları veremedikçe üzülecek ve gittikçe benden soğuyacak. Meltem'le evlenip onun mutsuzluğa sürüklendiğini görürsem bu sefer dayanamam. Onu seviyorum demekten utanmıyorum, daha ona bile söylemeden sana söyledim. Korkuyorum gerçekten korkuyorum"

"Zengin olarak doğmak bize verilen bir hediye. Bu hayatı biz seçmedik, içine doğduk. Kardeşim seni çok seviyor, seninle mutlu olacağına inanıyor. Bak Murat hayat çok kısa, sırf Meltem zengin diye sevginden, aşkından vazgeçebilecek misin? Ya bu gece ölürsen ya da Meltem ölürse aşkını yaşayamadığın için pişman olmayacak mısın? Benim kardeşim her şeyi bilerek sana gelmeye çalışıyor. Aklı başında ve seninle çok mutlu olacağına da eminim. Başka bir adam olsa zengin diye sevinerek koşardı. Sen onun mutsuz olmaması için aşkından vazgeçmeye çalışıyorsun. Ben sizin çok mutlu olacağınıza

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

senin bu sözlerin karşısında daha fazla inandım. Git Murat, yaban erkeklerin kollarından sevdiğin kadını al. Kız kardeşim olmasına rağmen ben bile kızmaya başladım. Gerçekten seviyorsan çekme sın. Ailemi hiç dert etme onlar sadece bizim mutlu olmamızı isterler. Hadi Murat git ve kız kardeşimin gönlünü fethet. Gerçi o dünden hazır, seni ailemizin bir ferdi olarak görmekten çok mutlu olacağım."

Murat'ın asık yüzü sözlerimin sonunda değişti, âşık bir adamın yüz ifadesi geldi. Bende böyle şapşal gibi mi görünüyordum. Varsın görüneyim tarçınım için her şekle girebilirdim.

"Sağ ol Ahmet Ayaz kız kardeşini mutlu etmek için elimden gelenin fazlasını yapacağım."

"Fazlasını yapma, sadece kardeşimi sev yeter."

***

MURAT & MELTEM

Murat'tan...

Ahmet Ayaz'ın beni kabullenişi ve ailesinin kabul edeceğine dair sözleri içimi rahatlatmıştı. Meltem'i bulup aşkına büyük zevkle karşılık verme zamanı gelmişti.

Şimdi o vücudu kollarıma alma sırası bendeydi. bundan sonra özlemini çektiğim sevdığıme benden başkası dokunamayacaktı.

Dans ediyordu yanına gittim, adamın omzuna dokunup "Müsaade et arkadaşım müstakbel eşimle dans etme sırası bende." dedim. Adam şaşkınlıkla duraksadı.

"Müstakbel eş mi, sen ne zaman nasıl?"

***

Meltem'den...

Murat'ın sözlerine inanamıyordum, ilk kez çekinmeden güvenle bana bakıyordu. Başını çevirip Ayaz ağabeyimin olduğu yöne baktı. Ağabeyimin gülerek onayladığını gördüm. Yanımıza gelip "Meltem seni yakaladım farz et, mutlu olun." deyince başka söze gerek duy-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sandım. Bir şekilde ağabeyim Murat'ın gidişini engellemiş onu ikna etmişti.

"Şimdi Bulut şimdi... Müstakbel kocamla dans etme zamanım." dedim. Bulut belimdeki kollarını sıkılaştırdı.

Bulut hiç önemli değildi onu bırakıverdim, Murat'ın boynuna sarıldım. özlediğim istediğim kollarda olmak çok güzeldi.

"Murat nasıl..."

"Seni değişik erkeklerle dans ederken gördüm, sinirden öldüyorum sandım, o kollardan çekip almak istedim. Hakkım yoktu içinde bulunduğun zenginlikten seni ayıramazdım. Tam gidiyordum ki Ahmet Ayaz beni durdurdu. Yapmak istediğin komployu anlattı. Sen bizim için aileni bile harekete geçirmeye, sırf benim kabul etmem için oyun oynamaya çalışmışsın. Her şeyi bilmene rağmen sen beni bu kadar çok istiyorsan inan ben seni daha fazla istiyorum. Seni seviyorum Meliem, ilk gördüğüm andan beri seni çok seviyorum. Sen benim şartlarımı bilerek beni kabullendiysen, artık seni reddetmek bana eziyet verir. Kocan olmaya hazırım ve seni bir daha yabancı kollarda görürsem çok kızarım."

"Kız bana hocam kız... Ama yeter ki beni çok sev!"

"Seviyorum aşkım seviyorum. Şu anda seni deliler gibi gönlümce öpmek istiyorum."

"Ben daha ilerisini bile istiyorum."

"Yavaş ol küçük kız, evlenmeden olmaz..."

"Hah öpüşlerime dayanabilecek misin bakalım? Burada da hiç yalnız kalabileceğimiz bir yer yok. Düğün bitene kadar yutkunmakla idare edeceğiz. Biraz daha sıkı sarılsana sen bana."

İkimizde ağabeyime dönerek gülümsedik. Karısıyla birbirlerine sarılmış gülen gözlerle bizi seyrediyorlardı. Anne ve babama açıklama anında en büyük destekçimin kardeşlerim ve Mine olacağını biliyordum. Şimdi sıra düğünümü planlamaya gelmişti.

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ÜLKER & RÜZGÂR

Ülker'den...

Çok kalabalıktı, garson sayımız az gelmişti. Babamın inadı nede en az yüz kez birkaç yardımcıya daha ihtiyacımız olabileceğini söylemiştim. Siz yetersiniz deyip durmuştu. Daha düğünün başında hepimiz yorgun düşmüştük.

"Dikkat etsenize!"

Of adamın ayağına basmıştım, elindeki kadehteki içki masayı sıçradı. Örtü kıpkırmızı lekelendi. "Özür dilerim efendim, bilerek olmadı."

"Çabuk temizle şu masayı."

"Hemen efendim." Elimde ki tepsiyi Gülbin'in eline tutuşturup, ondaki boşalmış kadehlerle dolu tepsiyi aldım. Masa örtüsünü değiştirmeliydim adam hâlâ ters bakıyordu.

"Terbiyesiz adam, karşısında uşağı var sanki!"

"Şu anda bir nevi uşak sayılıyoruz, kızacak bir şey yok Gülbin."

Çabucak örtüyü değiştirip, tekrardan özür diledim. Gülbin içecekleri dağıtmış yine yanıma gelmişti. İçki hazırlanmasını beklerken birazcık mola vermek iyi oluyordu.

"Baksana Rüzgâr'a ne kadar yakışıklı!"

Gözümün ucuyla baktım, gerekten çok hoştu. Yanındaki kız neredeyse kucağına çıkacaktı... Bunca insanın içinde bir kadın nasıl bu kadar edepsiz olurdu. Sırf o mu ya Rüzgâr'a ne demeli; izin vermese kız kucağına çıkamazdı. "Bize ne, hadi işimize bakalım, millet servis bekliyor."

Rüzgâr Bey her zaman ki gibi yanındaki güzel kızlarla birlikte arkadaşlarıyla eğleniyordu. Birkaç kez yanından geçmiştim ama fark etmemişti. Zaten bende fark etmesini beklemiyordum. Onun için görünmez biriydim, tepsinin içine içki kadehlerini koydum dolaşma zamanıydı. Düğün oldukça kalabalıktı, en büyük teknemiz bile yeterli gelmemişti. Kimler yoktu ki çoğunluğunu gazetelerde gördüğümüz kişileri yakından görmek ilginç olmuştu. Teknenin da-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

cam merdivenlerinden inmekten hep ürkerdim, tüm dikkatimi basamaklara verdim. Keşke tepsiyi bu kadar çok doldurmasaydım.

Merdivenlerde ayağımın takılmasıyla kendimi yüzüstü yerde buldum, korktuğum başıma gelmişti, çevredekiler gülüyordu. Utanç içindeydim, camların ellerime vücuduma batmaması için dikkatli kalkmalıydım. Birden yerden havalandım. "Her zaman seni tehlikeden korumam mı gerekiyor?"

"Rüzgâr!"

"Evet ya Rüzgâr, adam yerine koyup nasıl olduğunu haber verdiğin adam."

"Yere bırak, herkes bize bakıyor."

"Ülker kıpırdama, camlardan kurtarmaya çalışıyorum."

İsmimi unutmamıştı, niye buna sevinmiştim ki "Ayaklarımın üzerine bırakırsan camlar zarar vermez."

"Yo ben seni tekrar yere atmayı düşünüyordum."

"Komiklik yaptığını mı düşünüyorsun? Bırak artık."

"Gömleğindeki lekelerden döktüğün tüm içecekleri sayabilirim."

Beyaz üniforma pembe, mor tonlarıyla lekelenmişti. Buram buram içki kokuyordum, duş alıp üzerimi değiştirmezsem içmeden sarhoş olacaktım. "Teşekkür ederim sana yine borçlandım. Benim üzerimi değişmem, senin de arkadaşlarının yanına dönmen gerek bizler çok kötü bakıyorlar."

"Kimin umurunda!"

"Benim umurumda burada görevliyim. Şikâyet edilmek istemem."

"Hadi git üstünü değiştir, gerçekten berbat görünüyorsun."

Üstümdeki beyaz gömlek batmıştı, personel kamarasına girdim. Gülbin; "Ülker ne bu halin?" diyerek kıkırdadı. "Ay sanki korku filmlerinden fırlamış gibisin, şaraplar kan gibi görünüyor."

"Merdivenlerden düştüm, kadehler parçalandı."

"Canın acıyor mu? Allah'tan camlar batmamış."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Gömleğimi çıkardım, göğsümde ince bir sızı vardı. Gülbin korkuyla bağırdı "Of Ülker cam batmış, dur çıkartayım. Ay çok kötü böyle çıkmaz cımbız gerek. Bekle beni sakın dokunma etine gömülmesin."

Gülbin'in endişesi korkumu daha da fazlalaştırdı, göğsüme bakamıyordum...

***

Rüzgâr'dan...

Kamaranın hemen dışında bekliyordum, yürek suratlıya soracak sorularım ve almak istediğim cevaplarım vardı. Kapı açılınca yaslandığım duvardan doğruldum, yabancı bir kızdı. Yüzündeki telaş dikkatimi çekti.

"Ne oluyor?"

"Aaa Rüzgâr senin ne işin var burada?"

"Sen beni nereden tanıyorsun?"

"Aynı üniversitede okuyoruz."

Beni tanıyan, benim tanımadığım ne çok kişi vardı. "Anladım ne bu telaşın?"

"Ülker'in göğsüne ince bir cam parçası girmiş, tırnağımızla çıkaramadık. Cımbız bulmaya gidiyorum. Of Erdal ağabey bağırıp duruyor esaslı azar yiyeceğiz."

"Sen görevine dön. Ben Ülker'le ilgilenirim."

"Ama nasıl olur?"

"Hadi git patronundan boşu boşuna azar işitme."

Hemen bizim kızlara baktım, Meltem ablam mutluluktan uçmuş bir şekilde Murat hocanın kollarında dans ediyordu ona soramazdım. En iyisi Mine'ye sormaktı.

"Yenge çantanda cımbız olma ihtimali var mı?"

"Hayırdır Rüzgâr bu saatte kaşlarını mı almaya karar verdin?"

"Bıyıklarımı yolacağım çok uzamışlar. Hadi şirinlik yapmadı var mı yok mu onu söyle. Bir arkadaşın eline kıymık batar."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Dur bakayım sabah bir ara elimdeydi. Hah çantamın içine atmışım. Ne çok aradım ben bunu." diyerek uzattı cımbızı. Avucumun içine sakladım, arkadaşlarım kendi aralarında eğleniyorlardı. Beni görmemelilerdi, hızlı hareket etmeliydim özellikle de çevresine bakınan Selvi peşime takılmamalıydı... Tekrar kamaranın kapısına geldim. Kapıyı tıklattım.

"Gel Gülbin çıkartamıyorum kanıyor, yine içim fenalaştı."

Sım kapıya dönüktü, gömleğini üzerinden çıkarmış sutyeniyle duruyordu. Kalbimin hop ettiğini hissettim, ilk kez bir kızı bu halde görmüyordum. Ama çırılçıplak gördüklerimde bile kalbim teklememişti. Saçmalık... Hızlı hareket ettiğimden olmuştu, başka bir açıklaması olamazdı.

"Hadisene Gülbin geç kalıyorum başgarson kuduracak."

"Bana dön, camı çıkartayım."

"Senin ne işin var burada?"

Sesimi duyduğunda aniden dönmesi beni şok etti, iç çamaşırının zorlukla örttüğü göğüsleri çok güzel görünüyordu. Gözlerimin önünde olduğunu fark ettiğinde yarı çıplak olduğunu hatırladı, eline geçen gömleği göğsüne tuttu. Yüzü kıpkırmızı olmuştu. "Hemen çık buradan!"

"Sadece yardım etmek için geldim, arkadaşını patronunuz çağırdı."

"Olmaz hemen çık!"

"Hadi yürek surat, senden çok daha açık giyinmiş olanlar yukarıda dolanıyorlar, benim ilk kez gördüğüm bir şey değil."

"Eminim çok görmüşsündür ama beni görmedin. Çık şimdi!"

Çatılmış kaşlarına pembe yanaklar eklenmişti, utanmakla kızmak arasında bir yerlerdeydi. "İnat etme Fırtına, camı çıkartayım hemen çıkacağım. Gömleği bastırma sırça daha da çok gömülecek."

Göğsünün hemen üzerindeki ince sızan kanı görmüştüm. Elimdeki cımbızı gösterdim yanına yaklaştım. Bir adım geri gitti. "Korkacak bir şey yok ben kötü kurt değilim, seni yemem. Rahat dur."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kımıldamadı, gerçi kımıldayacak yeri kalmamıştı. Ufacık bir odada neredeyse burun burunaydık. Gömleği kenara itim birlikte camın saplandığı yere baktı sendeledi. "Seni kan tutuyor olmalı. Bana bak Ülker, sadece bana bak." Sözümü dinledi, yüzünü kaldırdı camı cımbıza kıstırdım. Yüzüne baktım fenalaşıyor gibiydi "Ülker şimdi çekeceğim sakın bayılayım deme."

"Ben fena oluyorum." Dediği anda o küçük dolgun dudaklarını dudaklarımla örttüm ve camı çektim. Ondan sonra gelen tokata hazır değildim. Eli oldukça ağırdı, yanağımı tuttum. Fırtına kızgın görünüyordu, öfkesinden elinde ki gömleği düşürdüğünün bile farkında değildi. Gözlerimi kaydırmamak için kendimi zor tuttum. Ne vardı yani diri, pembe beyaz öpülesi göğüsleri varsa ne olmuştu. Her kadında bir çift meme vardı önemsizdi. Göründükleri kadar diri miydi, birden yanağıma koyduğum elim yuvarlakları kavramak ister gibi karıncalandı. *'Kendine gel oğlum şaşırdın.'*

"Hem iyilik yap, hem tokat ye. Senin teşekkürün bu mu?"

"Tokat beni öptüğün içindi. Nasıl yaparsın, nasıl beni öpersin?"

"Nerdeyse bayılacaktın, başka çare düşünemedim."

"Başka çare düşünememişmiş. Git yukarıda ki kızları öp."

"Ülker iyi misin kızım?" diyen tok sesi duyduk.

Ülker'in zaten iri olan gözleri kocaman oldu, korku doluydu "Eyvah babam!"

Kısık sesle "Baban mı, onun burada ne işi var?" diye sordum.

"Sus Allah aşkına!"

Beni itip kapıya yaslamış, o yetmiyormuş gibi ağzımı eliyle kapatmıştı. Ufacık tefecik kızın bu kadar kuvvetli olmasına inanamaz haldeydim.

"Kızım... Gülbin yaralandığını söyledi, bu kapı neden açılmıyor."

"Babacığım önemli bir şeyim yok, ufak bir parçaydı çıkardım Şimdi giyiniyorum."

"İyi o zaman. Güzel pansuman yap mikrop kapmasın."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Olur baba..." deyip bir süre ayak seslerinin uzaklaşmasını bekledi.

"Of nihayet gitti. Hadi kimseler görmeden çık buradan."

"Üzerime abanmayı bırakırsan çıkmayı düşünebilirim."

Ne durumda olduğunu yeni fark etmiş gibi bir an baktı. Hemen uzaklaştı yüzü yine kıpkırmızı olmuştu.

"Utanacak bir şey yok yürek surat, kızlar beni sıkıştırmaya bayılırlar." Olayı şaka yaparak geçiştirmeye çalıştım. Vücudu vücuduma yaslandığı ilk temasta bedenim daha fazlasını ister gibi hareketlenmişti.

"Ben bayılmadım kendini beğenmiş."

"Sana da iyilik yaranmıyor." dedim ve hemen kamaradan çıktım. Gidişat berbattı, kendime gelmeliydim. Şu an insan içine çıkacak halim yoktu.

***

Ülker'den...

Sersem şey ilk öpücüğümü çalmıştı. Hem de ne uğruna öpülmüştüm, sadece bayılmayayım diye. Şanssızlığa bak hep hayal ederdim ağaçların altında rengârenk açmış çiçeklerin mis gibi kokularının altında sevdiğim genç beni kollarının arasına alacak öpecekti. Serseri domuz, kızlar onu sıkıştırmaya bayılırlarmış. Git o kızları öp onu değil beni öpersin.

"Hadi Ülker yetişemiyoruz, daha giyinmedin mi?" Gülbin'in sesiyle kendime geldim...

"Geliyorum"

Yukarı çıkıp yüzünü göresim yoktu. *'Az kaldı Ülker biraz dayan onun tarafına gitmezsin olur biter.'* Elime üstü dolu tepsiyi tutuşturdular. Bu sefer daha dikkatli adımlarla yürümeye başladım.

"Aaa bizim bisküvi garsonmuş." diyen sese gözümün ucuyla baktım. *'Aaa sınıfımızın orta malı buradaymış dememek için kendimi zor tuttum.'* Kucaktan kucağa geçen Selvi, Rüzgâr'ın yanında

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

durmuş alaylı gözlerle bana bakıyordu. Duymazdan gelip başımı çevirdim.

"Garson olmak ayıp mı? Bende iş yerimde onun yaptığı hizmeti yapıyorum."

"Öyle deme Rüzgâr sen patronsun."

"Kız çalışıyor, kendi harçlığını kazanıyor ya sen ne yapıyorsun?"

"Benim çalışmama gerek yok, babam yeterince zengin."

"O zaman senin okumana da gerek yok. Boşu boşuna okuyorsun."

"Ne bu tavır Rüzgâr, duyanda bu silik tipe ilgi duyduğunu sanacak."

"Benim kimseye ilgi duyduğum yok. Sadece saçma sapan konuşmalara katlanamıyorum, çalışmak ayıp değil. Küçümsemen gerekmez."

Yakınlarındaki gruba servis yapıyordum, konuşmaları duymamak imkânsızdı...

"Ülker bu kız ne diyor Allah aşkına cevabını vermeyecek misin?"

"Gerek yok Gülbin zenginlikleriyle övünen tiplere ne kadar sinir olduğumu bilirsin. Varsın beni beş parasız sansınlar."

Biraz sonra Rüzgâr Bey, Selvi denen orta malıyla kucak kucağa dans ediyordu. Terbiyesiz... Kadın olsun da ne olursa olsun diyen tiplere en güzel örnekti ve bu sinir beni öpmüştü. En yakınımdaki kadehi kaptım. İçindeki sıvıyı ağzıma aldım çalkaladım denize tükürdüm ıyyy şarapmış.

Arkamı döndüm, gözlerim ister istemez Rüzgâr'a kaydı bu manyak yine ne yapıyor der gibi bakıyordu. Elimin tersiyle ağzımı sildim. İşte şimdi ne demek istediğimi anlamıştı, kaşları çatıldı benimde çok umurumdaydı.

Düğün bitince tekne tekrar marinaya yanaştı. Misafirler birer ikişer ayrılıyorlardı. Biz garsonlarda onları yolcu etmeye başladık.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Umarız memnun kalmışsınızdır efendim, İyi geceler." Sırasıyla önümüzden geçen herkese aynı sözleri söylemekten fenalık gelmişti. Ama ne yaparsın babamın kuralı buydu. Cebime bir şey sokuşturulmaya çalışılıyordu. Hızla arkamı döndüm, Rüzgâr'dı.

"Ne yapıyorsun sen?"

"Bahşiş bırakıyorum adettendir. Bu senin payın, daha büyük bahşişi diğerlerine dağıtması için başgarsona vereceğim."

Bu adam sinirlerimi bozuyordu. "Niye ayrım yapıyorsun, paraya çok ihtiyacım var gibimi duruyorum?"

"Bana bak Ülker fırtınası, bu para kapımın altından attığın para. Kabul edemem, ister al ister denize at umurumda değil. Bir daha da sana bulaşan ne olsun."

Sanki çok umurumdaydı serseri. "Bulaşma zaten, bulaşmanı isteyen kim? Koş Selvi boylu al yazmalın seni bekliyor. Fazla gecikme yoksa hemen bir başkasıyla yatıverir."

***

Rüzgâr'dan...

Bu yerden bitme iyice şirretleşmişti. "Sen ne biçim konuşuyorsun?"

"Ne oluyor burada?"

"Yok, bir şey yenge hadi gidelim artık buradan." Yengemin kolundan tuttum bir an önce bu kızın yanından uzaklaşmalıydım. Bir erkek nasıl çileden çıkarılır çok iyi biliyordu.

"Rüzgâr kim bu kız, niye dalaşıyordunuz?"

"Ukalanın teki, o kadar yardım ettim. Düşmanıymışım gibi muamele gördüm, ya kafayı yedirtecek bana."

"Bu kız seni delirtiyor mu sevgili kayınbiraderim. İsmi ne bu kızın?"

"Ülker. Hem de ne delirtme, bayılmasın diye öptüm sanki vebalıymışım gibi tokat yedim. Denize tükürüp gözümün içine baka baka o ufacık ağzını sildi."

"Hah! Aramıza hoş geldin!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ne dedin sen?"

Mine "Bir şey demedim, bir şey demedim. Ahmet Ayaz aşkım sana muhteşem haberlerim var." diyerek koşarak kocasının yanına gidip kulağına bir şeyler söyledi. Ağabeyim de yüzünde büyük bir sırıtmayla bana baktı. Ne oluyordu bunlara...

Bu gece sırf Ülker değil bütün kadınlar bir âlemdi.

***

ŞANA & BORAN

Boran'dan...

"İnanamıyorum biz evlendik."

"Artık benim karımsın bebeğim."

"Çok mutluyum Boran."

"Bende aşkım, bende."

Evin kapısına gelmiştik, nihayet benim olacaktı. Kucağına aldım eşikten geçirdim. Bir dakika daha beklemeye tahammülüm kalmamıştı. İstikamet yatak odası...

"Boran bir şeyler yesek mi?"

"Daha yeni yedik, hemen acıktın mı?

"Hı hı..."

"Olur yiyelim."

Masaya oturalı yarım saati geçmişti Şana önündeki peynirle yemiyor didikliyordu.

"Canım doydun herhalde odamıza çıkalım."

"Bir kahve içsek mi?"

"Şana bu saatte ne kahvesi güzelim, yarın içeriz."

En sonunda odaya girebilmiştik, öylece dikiliyordu. Yanına gitim yüzüne dokunacakken...

"Boran benim tuvaletim geldi." der demez gitti oldukça uzun süre içeride kaldı, artık sabrım kalmamıştı. "Şana çık artık."

"Ben banyoda yapacağım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Tamam, Şana banyonu da yap." Benim ateş parçama ne olmuştu? 'İşin var Boran!'

"Şana bebeğim iki saattir banyodasın hadi çık canım, derilerin buruştu." Beklemekten harap olmuş vaziyetteydim nihayet kapıyı açtı kafasını uzattı. "Bana oradan geceliğimi verir misin?"

"Ne gerek var canım, bornozla gel."

"Olmaz, sen geceliğimi uzat. Sabahlığımı da ver."

Hiçbir şey hayallerdeki gibi olmuyormuş bunu anladım. Karımın gelinliğini kendi ellerimle çıkartacaktım, onu öpücüklere boğacaktım. Ama şimdi ne oldu bekliyorum. *'Ya sabır Boran ya sabır...'*

"Aşkım daha giyinmedin mi?" Kapı açıldı, Şana başını yere eğmiş öylece duruyordu.

Nihayet aklım başıma geldi, çekingen hareketlerinden anlamaydım. "Canım sen korkuyor musun?"

"Hı hı..."

"Korkma güzelim, hani odanda olduğu gibi, her şey çok güzel olacak." Ses yoktu, hâlâ yere bakıyordu. Başka bir taktik denemeliydim. Yanına gittim yavaşça sarıldım kaskatı duruyordu.

"Bebeğim hadi seninle oyun oynayalım." En nihayet ilgisini çekmiştim.

"Nasıl, ne oyunu?"

"Bak senin okuduğun kitaplar var ya, o kitaptaki beğendiğin sahnelerden birini canlandıralım."

"Olur mu?"

"Olur... olur canım, bir düşün bakalım en sevdiğin sahneyi."

"Çadır."

"Çadır kuramayız." Gülmemek için kendimi zor tutuyordum.

"Paravan."

"Maalesef o da yok elimizde. Bunlar hiç yatak odasında bir şeyler yapmıyorlar mı?"

"Buldum, sen camdan içeri giriyorsun."

"Girdiğimi farz et, aşağı inip tırmanamam. Evliliğimin ilk gecesinde sakatlanmak istemem."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Koltuğa oturuyorsun."

"Harika gidiyorsun bu mevcut."

"Beni kucağına alıyorsun, öpüyorsun."

"Gel aşkım." Of baldudaklarına tam yoğunlaştım. Ellerimi geceliğinin altına doğru hareketlendirdim. Bacakları ne güzeldi ten ipek gibiydi.

"Dur dur, bana kalk ve soyun de!"

"Sahi mi?" Aynaya bakmış olsaydım kesin gözlerimi parlamış görecektim. "Soyun Şana!" Karşımda duruyordu yavaş hareketlerle sabahlığının kuşağını çözdü, yarı saydam geceliğinden muhteşem vücudu belli belirsiz görünüyordu, damarlarımda akan kanın ısındığını hissediyordum. Elini uzatarak bağcıklı olan askılarını çözmesiyle gecelik yerdeydi, iç çamaşırı giymemişti tüm güzelliğiyle önümdeydi. *'Ve Tanrı kadını yarattı.'* diye düşündüm. Gerçekten ada gibi tanrıçaydı elimi uzattım tam çekeceğim.

"Bana yatağa git de ve sende soyun."

"Ben mi? Hemen mi? Emin misin?"

"Evet."

"Yatağa git Şana." Yatağın kenarında durdu bir dizini yatağın kenarına dayadı. Görüntü dayanılmayacak kadar güzeldi, ben de soyunmaya başladım. Benim onu seyrettiğim gibi o da beni ilgiyle seyrediyordu. İç çamaşırıma geldiğimde biraz tereddüt ettim tamamen ereksiyon halindeydim. Yüzüne baktım.

"Onu da çıkar." dedi günah benden gitmişti. *Ve Tanrı erkeği de yarattı.* Bu kadar oyun yeterdi ipleri elime almanın zamanı gelmişti iki adımda yanına geldim. Arzuyla dudaklarına kapandım, çok geçmeden zevkten kıvranıyordu.

İki saat sonra

"Boran kocacığım."

"Evet canım."

"Sahilde olan bir sahne de vardı."

"Aşkım bu saatte sahile gidip sevişemeyiz, daha uygun bir zamanda sözüm olsun. Şimdilik banyo olur mu?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Evet, kocacığım." deyip kıkırdayarak benden evvel koşturarak banyoya girdi, suların altında devam ettik. Ateş parçası gibiydi... Alevdi her tarafımı sardı sarmaladı.

MELTEM & MURAT

Meltem'den...

"Murat hemen gidip oğlumuza da haber verelim."

"Onunla da iş birliği içindeydin değil mi?"

"Evet, nereden anladın?"

"İki sözünden biri sen oluyordun, ne kadar güzel olduğundan bahsedip duruyordu."

Arabanın içinde sahilde oturuyorduk. Ellerimiz birbirine kenetlenmişti, içim alev alevdi. Bu adam beni ne zaman öpecekti?

"Sen beni güzel buluyor musun?"

"Söylememe bile gerek yok, çok güzelsin. Birer çay içelim mi?"

"Bu saatte açık bir yer yoktur."

"Ben bir yer biliyorum."

Arabayı hareket ettirdi, biraz sonra nereye gittiğini anladım. Bu adam benim beynimi okuyordu. Koşarak apartmandan içeri girdik, asansöre birer binmez sarıldı.

"Sana ilk kez bu kadar gönül rahatlığıyla sarılabiliyorum. Pişman olmayacaksın değil mi?"

"Lütfen içini rahat tut sevgilim. Geçmişteki korkularının mutluluğumuzu etkilemesine izin verme."

Daire kapısının önüne geldik. "Semtten, bu binadan hoşlandın mı?"

"Evet, gayet güzel, yeni ve güvenlikli... Daire de geçen geldiğimde gördüğüm kadarıyla oldukça büyük.

"Burası bizim, oturmak istemezsen satışa çıkarır, biraz kredi çeker istediğin yerden ev alırız."

"Şimdilik bizi idare eder ama ileride Furkan'ın kardeşleri olduğunda bahçeli bir eve geçeriz. Ben bahçeli, müstakil evi çok seve-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rim. Kısıtlama yok, çocuklar istedikleri gibi güvenle oynarlar, iç sorumu da yok."

"Bende severim, çocukluğum oldukça büyük arazilerde koşarak geçti. Belli olmaz belki de evlenene kadar sana bahçeli bir ev alırım."

"Sakın beni memnun edeceğim diye borca girmeye çalışma. Biz nim dediğim, zaman içinde olacak şeyler birlikte çalışır yaparız."

"Umduğumuzdan erken olabilir. Çiftçi bir ailenin çocuğu ol duğumu söylemiştim. Antalya taraflarında eskiden kız çocuklarına ekime elverişli olmadığı için sahilde olan toprakları, erkek çocuk larına da işlesinler diye daha içeride olan toprakları miras olarak verirlermiş. Büyükannemin de sahilde olan oldukça büyük arazisine alıcı var."

"Beni ailenle tanıştırmaya götürecek misin?"

"Furkan'ı şimdilik bırakamam. Okullarda neredeyse açılmak üzere ama bir hafta sonu mutlaka gideriz. Ailemi tanımak istemene çok mutlu oldum."

"Tabii ki tanıyacağım, kocam olduğunda onlarda benim ailem olacak."

"Meltem!" Anlamıştım bakışları ateş gibiydi, sevgiyle kollarının arasına girdim. Ellerimi geniş göğsüne dayadım, bu adam taş gibiydi. Biraz hissetmemin hiçbir zararı olmazdı, gömleğinin düğmelerini açmaya başladım.

"Aşkım ağır gidelim, seni nasıl istediğimi anlatacak kelime bulamıyorum. Ama gelinim olduğunda seni tam olarak almak istiyorum. O gece senin için çok özel olmalı."

"Oldukça eski kafalı bir adamsın değil mi?"

"Maalesef beni büyükannem yetiştirdi."

"Senin her şeyine bayılıyorum. Eski kafalı olmana bile. Şimdi seks o kadar ortalıkta ki bekârete bile önem veren kalmadı."

"Eğer bakire olmasaydın da önemsemezdim, sevdikten sonra önemli değil. Madem bana, sadece bana ait olacaksın her şeyin usulüne uygun olmasını isterim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ben senin bekleme şartını kabul ediyorum. Ama biraz ön sevişmenin hiçbir zararı olmaz. Pratik yapmış oluruz"

"Bende bu şartını kabul ediyorum, senden uzak durmaya daha fazla katlanamam."

Elimi gömleğinden içeri soktum, sert kasları elimin altında kayıyordu. " Aşkım bu kasları ne zaman yapıyorsun?"

"Her sabah aksatmadan koşarım, arada ağırlık kaldırırım."

"Bende seninle birlikte koşmaya başlayayım."

"Sen fazla koşma, kadının kaslısı iğrenç oluyor, vücudun mükemmel."

Ellerimiz devamlı birbirimizin vücudunu okşuyordu, aşkın çağrısına kapılmamak daha fazla ileriye gitmemek için arzularımıza gem vuruyorduk. Elbisemin askılarının kaydığını hissettim düzeltmek için hiç çabalamadım. Belime kadar iniverdi sonrası ergen gençlerin yaptığına benzer bir durumda, tam doyurulmamış arzular içinde bıraktı.

"En kısa zamanda evlenmeliyiz, bir kez daha bu duruma gelip de durabileceğimi sanmıyorum."

"Durmak isteyen sensin sevgilim, ben sadece sana uyum sağlıyorum."

"Böyle sere serpe yatarsan beklememize gerek kalmayacak. Hadi Furkan'a haber vermeye gidelim, mutlaka uyumamış ne oldu diye beni bekliyordur."

Murat'ın dediği gibi oğlumuz uyumamıştı, bizi el ele görünce sevinçten çığlık attı "Başardık anneciğim çak!" diyerek elini kaldırdı...

Bende avucuna vurdum, ikimizde oğlumuzun yanağından öptük. O anda içeri giren hemşireyi gören Furkan. "Hemşire abla ailemizin resmini çeker misin?" dedi. Murat'la oğlumuzun iki yanına geçip gülümseyerek poz verdik. İlk aile fotoğrafımız albümümüze konmak için hazırdı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



25.BÖLÜM

AHMET AYAZ & MİNE
Mine'den...

Ahmet Ayaz ile yatakta sarmaş dolaş gecenin kritiğini yapıyorduk. "Ne geceydi, düğün çok güzel oldu."

"Şana ve Boran muratlarına erdiler. Şimdi sırada Meltem var."

"Onlar içinde çok sevindim. Umarım çok mutlu olurlar."

"Olacaklarından ben çok eminim, Murat mert adammış. Başka bir erkeğin balıklama atlayacağı evliliğe sırf Meltem üzülecek diye karşı çıkması onu gözümde daha değerli bir hale getirdi."

"Hiçbir zaman tavrını bozmadı. Üç sene boyunca onun derslerine girdim, her zaman ciddi ve mesafeliydi."

"Aklıma gelmişken kancığım İzmir'e ne zaman gitmek istersin? Okulların açılmasına az kaldı."

"Boran ve Şana balayına gidecekler. İşlerin için sorun olmaz mı?"

"Çok kalmayız, sadece hafta sonu için gidersek sorun olmaz. Cuma gecesinden gidersek gün kaybetmemiş oluruz, istediğin şeyleri yapabiliriz."

"Tamam ama Minel'i iki gün için yanımızda götürmeyelim. Çocuğun dengesi şaşıyor."

"Kabul o zaman iki gün sonrası için hazır ol. Şimdi gel bakalım kollarıma."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Rüzgâr'a ne diyorsun? Bana çarpılmış gibi geldi."

"Kıza bakış'larını gördüm, dövmeyle öpme arasında kalmış gibiydi. Çok büyük konuşan Rüzgâr'ı da âşık olarak görmek çok hoşuma gidecek. Bizlerle dalga geçmek ne demek o zaman soracağım onu. Gerçi annem Meltem'in durumunu fark etti. Vakit geçmeden acil bir aile toplantısı yapmalı. Onlarında durumunu karara bağlamalı!"

"Boran ve Şana döner dönmez konuşalım."

Kocamın kollarının arasına kıvrıldım. Göğsüne başımı yasladım, saçlarımı okşamaya başladı. Bir süre sonra eli durdu, bende sevgilimin güvenli kollarında uykuya daldım.

***

İçimde büyük bir heyecan vardı. Kendim bile neden olduğunu açıklayamıyordum. Sanki bir şeyler olmuş veya olacakmış gibi.

İzmir havaalanına gece saatlerinde indik. Ahmet Ayaz'ın daha rahat gezmemiz için kiraladığı araç bizi bekliyordu.

Kordon'a yakın otellerden birine rezervasyon yaptırmıştık. Çocukluğumun gençliğimin geçtiği şehre gelmek beni çok duygulandırmıştı. Kaç kez bu otelin önünden geçmiştim hatta iş için müracaata bile bulunmuştum. Şimdi kocamla birlikte kalmaya gelmiştim.

Hayatın insanlar üzerinde değişik fikirleri oluyordu. Buna da kader veya alın yazısı diyorduk. İsteseniz de bazı olayların önüne geçmeniz mümkün olmuyordu. Mutluyken mutsuz, zenginken fakir, dostken düşman veya tam tersi, bir anda her şey değişebiliyordu. Hiç kimse olduğu durumun sonsuza kadar süreceğini düşünmemeliydi. Hayat size sürprizler hazırlayabiliyordu. Bazen güzel sürprizler bazen de kötü sürprizler. Bu yüzden günümüzün yaşadıklarımızın değerini bilmeli, hayal kırıklıklarının bizi yıkmasına izin vermemeliydik. Her gecenin ardından güneş mutlaka doğacaktı.

"Aşkım daldın yine!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Öf ne bileyim bu sıralarda dalgıçlığa merak sardım gibi. Ha, yatında ki olayların seyrini düşünüyordum, birden bire değişiverdi hayatım hakkında düşünmek ilginç oluyor."

"İyi yönde mi, kötü yönde mi?"

"İyi yönde olduğunu çok iyi biliyorsun canım. Hayatın bana yaptığı sürpriz bir mutluluk paketi oldu. İçinde sevgi, aşk, aile ve bebek bulduğum bir kutu. Çok mutluyum, Ahmet Ayaz benim mutlu olduğum gibi tüm dünyada mutlu olsun. Kötü olayları hiç aklıma getirmek istemiyorum. Her evlilikte inişler çıkışlar olabilir dünyada ki hiçbir evlilik dört dörtlük değildir bunun bilincindeyim. Birbirimize ters gelen davranışlarımızı, kavga etmeden konuşarak çözümleyebilmeliyiz. Kavga sonunda barışınca bazı şeylerin doyumsuz olduğunu biliyorsun değil mi aşkım?"

"Ha..."

Son kelimelerimden ne dediğimi anlamaya çalışıyordu. Gülmeye başlayınca nihayet ne olduğunu anladı.

"Seni yaramaz, bu kadar ciddi konuşmanın ardından sözü nereye getirdiğini bir an anlayamadım. Anlaşıldı senin canın esaslı bir kavga istiyor. Çok şiddetli mi kavga edelim, yoksa daha sakin mi ne dersin?"

"Çok çok şiddetli kavga edelim canım ama bak kıyafet yurmak yok. İki gün kalacağız diye sadece gerekli şeyleri aldım."

"Peki, iç çamaşır stoğumuz ne âlemde?"

"Bol miktarda var. Hadi kavgamıza başlayalım kocacığım."

***

Sabah kapının tıklatılmasıyla uyandım. Görevli büyük bir karton poşet uzattı.

"Nedir bu?"

"Kurye getirdi ve hemen size verilmesi gerektiğini söyledi Miss Hanım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ahmet Ayaz yatağın içinde doğrulmuş gülen gözlerle beni izliyordu. Merakla kutuyu açtım, içinden beyaz kolsuz bir elbise ve yine beyaz ayakkabılar çıktı.

"Bu elbise neden?"

"Senin hayalini gerçekleştirmek istedim. Gelinlik değil ama bu beyaz elbiseyi giy, istediğin gibi kordon boyunda dolaşalım."

Kocamın kollarının arasına koştum. "Çok tatlısın sen."

"Tatlıyım değil mi?"

"Hem de çok aşkım."

Elbiseyi giydim, tam üzerime göre olmasına şaşırmadım. Nihal'in mağazasından gelmişti. Kahvaltımızı ettik, gece rengine hiç dikkat etmediğim arabanında beyaz olduğunu fark ettim. Ahmet Ayaz üstünü açınca hayretler içinde kaldım. Arabanın arka koltuğu ağzına kadar beyaz güllerle doluydu. Çok duygulanmıştım.

"Ahmet Ayaz... ben..." Gözlerimden yaşlar süzülmeye başladı. "Ama ben ağla diye yapmadım bunları."

"Ben çok mutluyum." Arabanın kapısını açtı, arkaya dönerek beyaz güllerin içinde duran kocaman kırmızı gül demetini alıp kucağıma bıraktı. Hareket ettik.

"Üşümezsin değil mi?"

"Hava serin değil, çok güzel."

İlk defa üstü açık arabaya biniyordum, yolda giderken rüzgârın saçlarımı savurmasına bayılmıştım. Herkes bize bakıyordu.

Kordon boyuna geldik. Elimden tuttu, kucağımda güllerle yürümeye başladık. Nereden çıktığını görmediğim iki adamdan biri fotoğraflarımızı çekiyor, diğeri de videoya alıyordu. Etrafımızı birdenbire çeviriveren çocuklar ellerindeki beyaz balonları bırakmaya başladılar. Kenardan bırakılan bir sürü beyaz güvercin gökyüzünde balonlara eşlik ediyor çevredeki insanlar bizi alkışlıyorlardı.

Dönüp kocama sarıldım, başımı göğsüne yasladım. "Sakın ağlayayım deme bugün bizim düğün günümüz."

"Gelinler de ağlar ama mutluluktan. Seni çok seviyorum."

"Bende seni çok... Hem de pek çok seviyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Gösteri bitince tekrar arabamıza dönüp boyoz, yumurta ve çay aldıktan sonra park edip Karşıyaka'yı gören banka oturduk. En son burada oturduğumda yemeye çalıştığım kumru boğazıma takılmıştı. Oysa şimdi iştahla yiyordum.

"Sırada kaldığın çocuk yurdu var. Hediye mi alalım, para yardımı mı yapalım? Buna sen karar vereceksin karıcığım."

"Bizlere hediye gelince çok sevinirdik, ufak tefek bir şeyler alalım. Çocuklar o ufacık hediyeden bile memnun olacaklar, biliyorum. Kitap, oyuncak gibi... Kalanı para yardımı olarak müdür babaya veririz."

"Hadi o zaman alışverişe."

"Üzerimi değiştirseydim."

"Şimdi otele dönüp vakit kaybetmeyelim. Alışveriş merkezinden bir şeyler bakarız."

Alışverişe başlamadan evvel, ikimizde birer kot, gömlek ve spor ayakkabılar alarak kıyafetlerimizi değiştirdik. Ahmet Ayaz'ın ufak tefek bir şeyler alalım dememe karşılık aldıkları küçük bir kamyonetin arkasını dolduracak kadar oldu. Oyuncaklar kitaplar, kırtasiye malzemeleri. Biz önde, kamyonet arkada, acı günlerim olduğu kadar mutlu günlerimin de çok olduğu büyüdüğüm yurda geldik. Hayır korkusuyla dışarı adım atmıştım. Şimdi sevdiğimin kolunda güvenle içeri adım attım.

Görevliler koşarak bizi karşıladılar. Çocuklar etrafımızı sarmışlardı. " Getirdiklerimizi eşit olarak çocuklara dağıtın lütfen." Ahmet Ayaz dağıtım işini görevlilere verdikten sonra müdür babamın olduğu odaya çıktık. Beni görünce çok sevindi, bende onu görmekten mutlu olmuştum. Elini öptüm, her çocuğa yaptığı gibi saçlarımı okşadı.

"Hoş geldiniz, çocuklarımdan biri gelince çok mutlu oluyorum. Hele kendini kurtarmış, hayatını düzeltmiş olarak görmek beni çok daha mutlu ediyor."

"Biliyorum, kaldığım seneler boyunca bizlere hep şefkatle yaklaştınız, baba sevgisinin açlığını hiç hissetmedik."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Çaylar geldi, muhabbet koyulaştı. Ahmet Ayaz yazdığı oldukça yüklü çeki müdür babama verdi.

"Yeterli olmadığını biliyorum. Ailemin kurduğu vakıf okumak isteyen gençlere ön ayak oluyor. Bağlantıya geçelim, yardıma ihtiyacınız olursa lütfen çekinmeyin."

"Keşke herkes sizin gibi duyarlı olsa... Mine kızım Minel Hanım yine uğradı. Bu defa irtibat numarası bıraktı. Bende seni arayacaktım."

Heyecanla Ahmet Ayaz'ın yüzüne baktım. Bugün benim için sürprizlerle doluydu.

***

Minel annemi telefonla aradım. Sesimi duyunca çok sevindi ve görüşmek istediğini söyledi, adresini verince yola çıktık. Heyecan içindeydim, seneler sonra onu tekrardan görecek olmam, benim onu unutamadığım gibi onunda beni unutmamış olması değişik duygular hissettiriyordu. Nihayet Alsancak tarafında olan otele ulaştık. Kapının önüne gelince Ahmet Ayaz'ın elini sıkıca tuttum. Ondan güç almaya çalışığımı anlamıştı.

"Ben yanındayım sevgilim."

Kapıyı tıklattık, Minel annem karşımdaydı. Onca sene geçmesine rağmen aynı gibiydi. Saçlarının biraz kırlaşmasına, yüzündeki ince çizgiler çoğalmasına rağmen hâlâ çok güzeldi.

"Oh Mine ne çok büyümüşsün!"

Kollarını açtı, kapının önünde sarmaş dolaş olduk. Ahmet Ayaz arkamda duruyor varlığını sırtıma koyduğu eliyle belli ediyordu.

İçeriye davet etti. Kocamı tanıştırdım evlendiğime çok sevindi, onun adını verdiğim kızım olduğunu duyunca sevinci çok daha fazla oldu.

"Gel Mine seninle konuşacaklarım var, daha önce anlatmalıydım ne yazık ki sorunlarım ve korkularım oldukça fazlaydı."

"Anlayamadım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Benim kim olduğum ve senin kim olduğunla ilgili." Dedikten sonra şaşırmıştım. Ahmet Ayaz'da benim gibi şaşkındı.

"Nasıl, benim ailemin kim olduğunu biliyor musunuz?"

"Evet, yavrum biliyorum." Dedikten sonra derin bir nefes aldı. "Annen benim ikiz kız kardeşimdi."

Şu an ne diyeceğimi, ne yapacağımı bilmiyordum. Duygularım allak bullak olmuştu. Bir süre konuşamadım. "Niye bunca sene beklediniz? Niye kimsesiz olduğumu düşünerek üzülmeme neden oldunuz? Peki, babam kim, annem ve babam nerdeler?"

"Bütün sorularını tek tek cevaplayacağım. Beni anlaman için hikâyeyi en başından bilmen gerek."

Tekrardan derin bir nefes alıp gözlerimin içine baktı. Ne duyacağımı bilmiyordum, sıkıca Ahmet Ayaz'ın eline sarıldım. Elimi tuttu, öteki elini de üstüne kapadı. Onu hissetmek bir nebze olsun sakinleşmeme neden oldu. Onun verdiği güçle hayatım hakkında bu gerçekleri duymaya hazır olduğumu hissettim.

"Ben Korhan'la evlendiğimde öğrenciydim. Mine yani adını aldığın annen üniversiteyi başka bir şehirde okuyordu. Bir bebeğimiz oldu. Mine'de okulu bitince yanımıza geldi. Eşimin kardeşi Umut'la birbirlerine âşık oldular ve evlendiler. Eşim çok karşı çıktı, Umut'u çok zengin bir ailenin kızıyla evlendirmek böylece işlerini daha da büyütmek istiyordu. Evlenirken onun bu kadar hırslı, gözü dönecek kadar para düşkünü olduğunu fark etmediğim için sonrasında senelerce kendimi suçladım. Neyse... İki kardeş aynı işi yapıyorlardı. Korhan babadan kalmış bir iş olmasına rağmen Umut'u baltalamaya çalışıyor, onun başarısız olması için elinden geleni ardına koymuyordu. Kardeşin kardeşe düşmanlığı iğrenç bir hale gelmişti. Biz annenle olayların içine girmemeye çalışıyor, iş hayatlarından uzak duruyorduk. Mine o günlerde sana hamile kaldı. Bir ara kocam yani amcan o kadar iğrençleşti ki, hatta *'Umut'un sende gözü olduğu için ikiz kız kardeşini kendine eş yaptı.'* diyecek kadar ileri gitti.

Umut işini ayırmak için teklif götürdü. Hakkını alıp ayrılmayı istedi. Korhan büyük evlat olarak her şeyin onun hakkı olduğunu o okurken şirketi kendinin bu duruma getirdiğini, defolup gitmesini

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

söyledi. Baban hukuki yollardan hakkını aramaya başlayınca Korhan'ın kardeşine olan öfkesi daha da büyüdü.

Her ne olduysa bilmiyorum. Belki o yaptırdı, belki de gerçekten kazaydı, bir gece anne ve babanın içinde olduğu arabanın kaza yaptığı haberini aldık. Baban o anda ölmüştü, annen ağır yaralı olarak kurtuldu, seni doğurana kadar birkaç gün anca yaşadı.

Seni kollarıma aldığım o an hâlâ gözlerimin önünde. Eve geldiğimde Korhan'ın öfkesiyle karşılaştım, asla seni istemediğini sokağa atmamı söylüyordu. Bizimde evladımız var, hem senin hem benim kardeşimin kızı onu nasıl atarım desem de dinletemedim. Seninle Sevda'yı da onla birlikte sokağa atarım deyince ne yapacağımı bilemedim."

Sevda adını duyunca Ahmet Ayaz'a baktım, gerginleşmişti. Avucundaki elimi sıktı, bir şey söyleme der gibi kafasını salladı. Teyzem olduğunu yeni öğrendiğim Minel annem hiçbir şeyin farkında değildi hikâyesine devam etti.

"Bari bir gece kalsın yalvarmalarımı bile kabul etmedi. Hatta sana kadın tutarak başka bir evde bakma teklifime en baştan karşı çıkmıştı. Bu çocuğu yok et deyip duruyordu. Gece karanlıkta seninle birlikte yollara düştüm. Ne yapacağımı bilemez haldeydim. Annenle benim birbirimizden başka kimsemiz yoktu. O anda aklıma gelen en mantıklı şeyi yaptım. Seni kimsesizler yurdunun yakınlarına bıraktım.. Bulundun...

Ertesi gün yardım etmek için başvuruda bulundum, kabul edildim. Müdür Bey'den ismini koymak için izin istedim. Gencecik yaşında ölen ikizimin yani annenin ismi seninle devam etmeliydi. Uzun süre hiç aksatmadan yurda geldim, gelişlerim gizliydi. Ona seni birilerine evlatlık olarak verdiğimi söylemiştim. Neden bu çocuğu bu kadar istemiyorsun dediğimde *'O da büyür babası gibi benim olan mirastan hak iddia eder.'* diye iğrenç düşüncesini söyledi. Ben bu adamdan her şeyi beklerdim, seni fark etmemesi için ziyaretlerimi en aza indirdim. Büyüdükçe bana ve annene benziyordun. Gönüllü anneler konuşmaya, bu senin kızın mı demeye başlamışlardı. Sana zarar gelmemesi için uzaklaştım.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Korhan yurt dışı bağlantıları artmıştı. Ani bir kararla Almanya'ya gitmeye ve işlerine orada devam etmeye karar verdi. Tabii ben ve kızımda onunla gittik. Umduğunu bulamadı, o çok güvendiği insanlar onu bir başına bıraktılar.

Kızımız büyüdükçe kimlik karmaşasına girdi. Kötü arkadaşlar edinmeye, olaylara karışmaya başladı. Ne kadar engel olmaya çalışsam da başarılı olamadım. Daha ortaokuldayken arkadaşlarıyla birlikte hırsızlık yaparken yakalandı. Babasından dayak yiyor, yine bildiğini okuyordu... Bir süre sonra fuhuştan gözaltına alınınca mahvoldum. Her ne yaparsa yapsın kızımdı, birlikte yaşayalım Türkiye'ye geri dönelim dedim umursamadı. On sekiz yaşına girdiği ilk gün evi terk etti. Sonrasında bir süre öncesine kadar ne yaptığından nasıl yaşadığından hiç haberim olmamıştı.

Öldürüldüğünü öğrendiğimde perişan oldum. Korhan'ın öz kardeşine, kardeşime ve sana yaptıkları kendi öz evladından çıkmıştı. Ben zaten kızım evden ayrıldığında Korhan'ı bırakmıştım, o güne kadar sadece kızım için dayandığım adama daha fazla katlanmamın bir anlamı yoktu. İlk önce şirketini kaybetti, sonrada bir gece intihar ettiğini duydum. Cenazesine bile gitmedim, hepimizi para hırsından bu hale getirmişti. Bak senin için resimler getirdim, anneni ve babanı bu resimler yoluyla tanıyacaksın."

Resim albümünün içinden bir fotoğraf düştü, teyzem elime alınca ağlamaya başladı. "Bu Sevda senin kuzenin, kendi hayatına mahveden kızım."

Fotoğrafa bakmak istemesem de teyzem verince elime aldım. Bu genç kadın gazetede gördüğüm fotoğrafa hiç benzemiyordu. Siyahın yakın saçlar, büyük bir burun, sivri bir çene ince dudaklar... Ahmet Ayaz'da şaşkındı, teyzem bir fotoğraf daha uzattı. "İlk gördüğün kızımın gerçek hali, babasına çok benzerdi, ikinci fotoğraf bana, daha doğrusu kıskandığı sana benzemek için estetik yaptırdıktan sonra çekilmiş fotoğrafı."

"Neden?"

"Çocuktur anlamaz diyerek onu da sana gelirken birkaç kez yanımda getirdim. Seni kucağına almama tepki verince bir daha ya-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sana almadım. Yıllar sonra elinde olan albümü bulmuş, çocuk yurdunda gördüğü kızıl saçlı bebeğin öz kızım olup olmadığını sordu. Olanları ona da anlattım sesini çıkarmadı. Seni ondan daha çok sevdiğim gibi saçma sapan bir şeyler söyledi... Evden kaçtıktan sonra arada bir telefon açar, seni görüp görmediğimi sorardı. Çok uzun süredir görmediğimi söylediğim gün, *'Beni kendine benzetememiş ama yeğenin aynı sana benziyor diyerek güldü.'* Sonrasında zaten iplerimiz iyice koptu... Gazetede fotoğrafını gördüğümde fazla şaşırmadım. Ama tabii ki evladım için üzüldüm... Babasına da her nefes aldığımda lanet ettim."

Sevda kötü bir kopyaydı, şimdi içim çok rahatlamıştı.

Albümü açtım... Annemle teyzemin benzerlikleri gerçekten inanılmazdı. Bir sürü poz poz çekilmiş fotoğraflar... Babam ne kadar gençmiş ve annemle birbirlerine sevgiyle bakarken çekilen fotoğrafları görünce hikâyeyi dinlediğimden beri tuttuğum gözyaşlarım artık akıyordu. Gelinlikli fotoğraflarını okşadım. Bana hamileyken babamın annemin karnını okşadığı pozları görünce hıçkırıklarımı tutamaz haldeydim. Bir adamın hırsı, kendi kızı dâhil hepimizin hayatına mal olmuştu. Sevda bir şekilde bana ulaşmış, annesinin beni sevmesinin intikamını Ahmet Ayaz'ın koynuna sokarak almaya çalışmıştı. Kocama sevgiyle baktım, böylesi intikama canım kurbandı. Babasının anne ve babama yaptığı kötülüğü kızı bana yapmaya çalışmış ama planı ters tepmişti. Vermek istediği üzüntü değil mutluluk olmuştu...

Teyzem banyoya gidince, Ahmet Ayaz kendi durumuyla ilgili hiçbir şey söylemememi bu saatten sonra önemli olmadığını söyledi. Kızının neler yaptığını anlatıp kadını daha fazla üzmemize gerek yoktu.

Teyzem yanımıza dönünce, iki günlüğüne buraya geldiğimizi bizimle İstanbul'a gelmesini istedik.

"Seni buldum gerçekleri anlattım, ben sırf seni bulmak için Türkiye'ye geldim. Benim Almanya'da bir ailem var. Eşim ve iki çocuğum, geçen sefer geldiğimde çocuklarımdan birinin kolunu kırdığını

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

öğrendiğim için apar topar geri dönmüştüm. Artık kim olduğumu öğrendin, bir teyzen ve iki kuzenin var."

"Babamla, annemin mezarlarına gitmek istiyorum."

"Hep beraber gidelim yavrum."

Fotoğraflar benim geçmişimdi hepsini topladım, hiç görmediğim babam ve annemdi.

Mezarlığa gittik. Gencecik yaşta ölen iki insan... Mezar taşlarını sevdim, başka türlü onlara dokunmam mümkün değildi. Teyzemle birbirimize sarılarak ağladık, ayrılık vakti gelmişti. Teyzeme doyasıya baktım, annemin canlı bir kopyasıydı. Annem diyerek koklayarak öptüm. Sık sık haberleşmek görüşmek arzusuyla teyzemi bana alanına bıraktık.

***

Gece defalarca fotoğraflara baktım, teyzem anne ve babama ait bazı eşyaları sakladığını Almanya'ya gidince onları bana göndereceğini söylemişti. Düğünlerinde çekilen video olduğunu duyunca çok daha fazla sevinmiştim. İzmirli olduğumu da öğrenmiş bulunuyordum.

"İzmir'in kızlarının güzel olduğunu söylerler, sana bakınca bu sözün gerçek olduğuna ikna olmamak elde değil."

"Ailemin kim olduğunu öğrenince inan içim rahatladı. Kim olduğunu bilmemek çok kötü..."

Fotoğrafları tekrar kutusuna koydum, evime gidince ilk işim anne ve babamı torunlarına tanıtmak olacaktı. Teyzemin kızından ikimizde hiç bahsetmedik.

"Yarın ne yapmak istiyorsun?"

"Benim gezmek istediğim yerler bitti. Ne istersen onu yapalım."

"Çeşme, Kuşadası ve Şirince..."

"Kabul ama erken kalkmamız gerek."

Tabii uyumak mümkün müydü? Bana yaptıklarıyla tüm sorunlarımdan, düşüncelerimden, üzüntülerimden arındığımı fark ettim. Kocama tüm benliğimle karşılık verdim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

MELTEM & MURAT

Meltem'den...

"Mine'ler yarın akşam gelecekler, Şanalar da hafta sonunda burada olurlar. Pazar gecesi bize yemeğe gelir misin? Ailemle de resmi olarak tanışmış olursun..."

"..."

"Murat sen beni dinlemiyor musun? Neyin var senin ağzını bıçak açmıyor."

"Özür dilerim canım, tabii ki ailenle tanışmaya gelirim. Bugün eve gittim, uzun zamandır posta kutusuna bakmıyordum. Mahkeme çağrısına davet iletisi vardı. Furkan'ın velayeti için Selma'nın ailesinin dava açtığını öğrendim."

"Bu ne saçmalık, çocuğu istemiyorlardı, şimdi ne olmuş."

"Avukatın dediğine göre kızlarının da çocuğuymuş, onlar daha iyi bakarlarmış. Zenginliklerini bana karşı koz olarak kullanıyorlar."

"Bence bunlar senden hırslarını tam olarak alamamışlar, Furkan'ı kullanarak sana acı vermeye çalışıyorlar. Avukatla konuştun mu?"

"Avukat olan arkadaşıma danıştım, kendilerinin çok daha iyi bakabileceklerini ispat ederlerse velayeti alabilirlermiş."

"Hah işte buna gülerim, sen canını sıkma hayatım hiçbir şey yapamazlar. Hadi birkaç kitap alıp oğlumuza gidelim canı sıkılmıştır. Bugün nasıl yürümeye çalışıyordu, gördün mü?"

"Görmez miyim? Gittikçe çok daha iyi yürüyecek. Bu gidişle okulların açılmadan ayaklanmış olacak."

"Tek çabası da o zaten bir an önce okula başlamak, çok akıllı bir çocuk."

Kısa sürede hastaneye geldik, Murat yol boyunca suskunluğunu korudu, canı sıkılmıştı bende üzerine gitmedim.

"Sen yukarıya çık, ben kantinden bir şeyler alıp geleyim."

Bu insanlara aklım ermiyordu. Ne biçim bir düşünce tarzına sahiplerdi. Dinleri imanları paraydı. Onlar için duyguların asla önemi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

olmuyordu, benim çevremde de onlarca değil yüzlerce aynı zihniyette insan vardı.

***

"Sizinle gelmeyeceğim, defolun gidin buradan."

"Geleceksin, seni o sefil babanın elinden kurtaracağım."

"Benim babam sefil değil."

"Ne oluyor burada, siz kimsiniz?" Furkan ağlıyordu, yanıma gelip tim bana sarılarak başını göğsüme yasladı.

"Esas sen kimsin? Biz bu çocuğun dedesi ve anneannesiyiz."

"Ne istiyorsunuz? Bu ne biçim büyüklük, ufacık çocuğu ağlatıyorsunuz."

"Her şeyi idrak edecek kadar büyük, bizimle yaşayacağını, bu yaşadığı sefil hayattan ve o adamdan kurtaracağımızı söylemeye geldim. Sen de kimsin? Sakın bu olaya karışma."

"Bana bakın ben bu çocuğun annesi olacağım."

"Ne istersen onu ol, o sefil adam kızımın ölmesine sebep oldu. Torunumuz bizimle yaşayacak rahat edecek."

"Kızınızın ölmesine esas siz sebep oldunuz. Şimdi buradan çıkın gidin hemen!"

"Sen kim oluyorsun da bizi kovuyorsun. Seni de, o sefil adamı da bitiririm."

Kadın iyice şirretleşmişti, ağzından çıkanı kulağı duymuyor gibiydi. "Orada dur bakalım, senin beni veya Murat'ı bitirme gibi bir vasfın yok."

Karşı çıkmama şaşırmış gibi kalakaldı, dede bozuntusu kansını eliyle itip karşıma geçti. Bunlarının birbirlerine bile saygıları yoktu.

"Bana bak, o adamın öğretmen maaşı ancak kendine yeter. Torunum en iyi şartlarda okuyacak, yetişecek. Hem sende başka kadının çocuğunu istemezsin. Oldukça genç görünüyorsun, kim bilir seni ne vaatlerle kandırdı. Sana dolgun bir çek yazayım çocuğu vermesi için onu ikna et. Boşu boşuna mahkemeyle uğraşmayalım."

"Hım, vereceğiniz para miktarına göre düşünebilirim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bin."

"Ben size on bin versem buradan defolup gider misiniz?"

"Güldürme beni!"

"Bence gülmeye başlayın. Ben Murat'ı çok seviyorum ve onunla evleneceğim. Furkan'ı elimizden almaya sizin gücünüz yetmez."

"Her şeyin başı para, veririm parasını alırım Furkan'ı. Hâkim daha iyi yaşam şartları sağladığımı görünce torunumun velayeti bana verecektir."

"Zenginliğiyle övünen insanlardan, ağzını açtığında hep para lafı eden insanlardan ne kadar tiksindiğimi anlatamam. Beni meçhur bıraktınız, ilaç sektörünün önde gelenlerinden Özdemir ailesini duyuyor musunuz?"

"Evet, tanımaz mıyız, çok zenginlerdir yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmez."

"Yalancılar sizi, birde utanmadan yalan söylüyorsunuz. Ben onların tek kızlarıyım. Şimdi bana ve aileme gücünüz yeterse bu çocuğu almak için uğraşında görelim. Daha fazla konuşmak istemiyorum, müstakbel kocam neredeyse gelir, sizin gibi insanlarla muhatap olup üzülmesini istemiyorum. Bakın kibarca söylüyorum gidin buradan yoksa sizi yaka paça dışarı attırmaktan büyük bir zevk duyacağını."

Kim olduğumu duyunca sert kayaya çarptıklarını anlamışlardı. Sessizce çekip gittiler, giderken çok istedikleri torunlarının yüzüne bile dönüp bakmamışlardı. Bazen paranın sesi oldukça işe yarıyordu.

"Sahi mi anne, beni babamdan alamazlar değil mi?"

"Sen hiç merak etme asla seni bizden alamayacaklar."

"Annem o gece sonunda senden kurtuluyorum, sizden nefret ediyorum, hayatımı mahvettiniz diye bağırıyordu. Bizi bırakma diye ağlayınca bana vurdu. Sen beni bırakmazsın değil mi?"

"Söz veriyorum oğlum, seni ben doğurmadım ama doğurmuş gibi hissediyorum. Sen benim her zaman ilk göz ağrım olacaksın."

"Anneciğim söz verdiğinde tuttuğunu biliyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Seni hak etmek için ne ben yaptım?" Başımı kaldırdığımda Murat gözyaşları içinde bize bakıyordu. Konuştuklarımızı duyduğu belliydi, elimi uzattım geldi ikimize de sarıldı.

Selma'nın ailesi iki gün sonra davalarını geri çektiler. Aileyle konuşma zamanımız gelmişti. Çok heyecanlıydım. bütün kardeşler Ahmet Ayaz ağabeyimin evinde toplandık hep birlikte annemlerin evine doğru hareket ettik. Murat'ın elleri buz gibi olmuştu. Evin önünde indik.

"Bu kadar heyecanlanma aşkım, vermezlerse bohçamı alır hemen kaçarım." Diye fısıldadım...

***

Annem ve babam bizi kapıda karşıladılar. Hava geceleri serin lediğinden içeriye geçmeyi tercih ettik. Boran abimin düğününden sonra ilk kez bir araya gelmiştik. Murat'ın geleceğinden haberleri vardı. Kısa süren sessizlik sonrası babam konuşmayı nihayet başlattı.

"Oğlun nasıl oldu Murat?"

"Yürüme egzersizlerine başladı bu gidişle okula yetişecek gibi."

"İyi olmasına çok sevindim, Murat sözü çok uzatıp senin gerilmeni istemiyorum. Üç oğlum da seni onayladıklarını, kız kardeşlerine iyi bir eş olacağını söylediler. Üçüyle bir arada değil de ayrı ayrı konuştum, hepsi de aynı sözü söyledi. Murat kız kardeşimizi çok mutlu edecek. Hikâyeni dinledim, Allah hiçbir erkeğin başına böyle şeyler getirmesin. Sırf kızıma uygun olmadığını, onun üzülmesini istemediğin için kızımı defalarca reddettiğini biliyorum. Oğullarının seni onaylamasına rağmen tereddütteydim bu sözü duyunca kızıma karşı olan sevginden emin oldum. Eşimle defalarca konuştuk ve seni ailemize kabul etmeye karar verdik, umarım çok mutlu olursunuz."

Babamın son sözlerini kabullenişini duyunca koşarak boynuna atladım. "Teşekkür ederim, teşekkür ederim çok mutlu olacağım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Annem hemen yanındaydı onunda boynuna sarıldım defalarca öptüm. "Dur deli kız, insan bu kadar çok evlenme meraklısı olduğunu belli eder mi?"

"Gerçekten sevdiği insanı bulduysa eder anneciğim. Aşkımı kabul etmekle beni çok mutlu ettiniz."

Aslan kardeşlerimin hepsine sarıldım. Başta bu ilişkinin mimarı olan Ayaz ağabeyime sarıldım, o Murat'la konuşmasaydı şimdi bu evlilik olmayacaktı.

Ortam neşelenmiş, gerginlik bitmişti. Annem; "Oğlum kimin kimsen var mı?" diye sordu.

"Bir büyükannem var. Antalya'da yaşıyor oldukça yaşlıdır. Bu gece o da aramızda olsun isterdim."

Bunun üzerine annem; "Bir söz vardır. Dağ sana gelemiyorsa sen dağa gidersin. Hepinize söylüyorum iki gün sonra Antalya'ya uçuyoruz. Dünürümü tanımak isterim. Kız evine gelinip istenir ama bizimki de orijinal olsun erkek evine gidip kızımızı istetelim." deyince hepimiz kahkahalara boğulduk.

***

Mine'den...

Biraz hava almak için dışarı çıktığımda Rüzgâr'ı duvara dayanmış buldum.

"Çok düşünceli duruyorsun en küçük kayınbiraderim."

"Yok, öylesine olan düşünceler..."

"Ülker'i gördün mü?"

"Nereden göreceğim onu, zaten görmek isteyen kim? Onun kadar aksi huysuz bir kız görmedim."

"Okulumuzun açılmasına az kaldı, hepimiz aynı kampüste olacağız ister istemez göreceksin."

"Daha önce nasıl dikkatimi çekmediyse, şimdide çekmeyeceğinden eminim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sen öyle diyorsan..." diyerek dediğini kabul etmiş gibi davranmak işime geldi. bence Rüzgâr çoktan gönlünü kaptırmıştı. bu haberi hemen kocama söylemeliydim.

***

Rüzgâr'dan...

O küçük dudaklarını silmesi hiç aklımdan çıkmıyordu. Minacık dolgun dudaklarının ağzımın içinde kaybolmasına bayılmıştım.

Beni öp diye yalvaracağı günler de gelecekti. İşte o zaman bu çıılığının deli gibi esmesinin cezasını verecektim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



26. BÖLÜM

Ülker'den...

Ülker'e: Kızım Rüzgâr sana fena bakıyordu.

Gülbin'e: Fena baksa kaç yazar, adamı görmedin mi? Selvi tenen kızın dekoltesinden içeri düşecekti.

Ülker'e: *Vallahi ben bilmem... Seni kucaklaması, sonra senin için cımbız arayıp bulması...*

Gülbin'e: Saçmalama şimdiye kadar bir kez bile bakmamış adam. O sırada babam o durumda olsaydı ona da yardım ederdi.

Ülker'e: :))) Hiç sanmıyorum, ay bir an Rüzgâr'ın kucağında babanı düşündüm... *:))*

Gülbin'e: Saçmalıyorsun artık yat uyu, yarın Taksime çıkalım biraz dolaşırız.

Ülker'e: Rüyanda Rüzgâr'ı gör emi... *:))*

Gülbin'e: Sende zombileri gör emi... :))

Ne güzel dünden beri onu düşünmüyordum, yine aklıma getirmişti. Elimi dudaklarıma götürdüm, ilk öpücüğümü çaldığı dudaklarına... Bir anlıktı, bir erkeğin dudaklarının dudaklarıma değmesi... Değişik bir hisli, karıncalanma uyuşma gibi... Of bu kadar düşünmek yeterdi, uykumda görmemeyi diledim. Ne o bana ne de ben ona uygunduk. Kendimi ona bıraksam iki gün sonra tekmeyi atacağından emindim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Sabah kalktığımda annem yine triplere girmişti, sinirli adımlarla evin içinde dolaşıyordu.

"Baban olacak o mendebur yine eve geç geldi. Bak gömleğinden parfüm kokuyor." Elindeki gömleği bayrak gibi burnumun ucunda sallıyordu.

Bıkmıştım, gerçekten bıkmıştım bunlardan... Bir gün, bir gün cük rahat edemeyecek miydim?

"Ne o Küçük Hanım bakıyorum senin umurunda değil." Hırsını benden çıkarmaya çalışıyordu.

"Anne yeter artık, boşan diyorum boşanmak istemiyorsun. Ben den ne yapmamı bekliyorsun? Ha ne yapayım? O senin kocan, ben ise sadece kızınızım."

"Babanla konuşup böyle şeyler yapmamasını söyleyebilirsin."

"Konuşmadığımı mı sanıyorsun, defalarca konuştum. Annen sevmiyorsan ayrılın dedim. Anneni seviyorum dedi. Bu nasıl sevgi hiç anlamış değilim. Beni arada bırakmayın gerçekten dayanacak halim kalmadı. Sayenizde evlenmekten nefret eder hale geldim."

"Beni sevdiğini mi söyledi."

Allah'ım annemin beyninde kesin sorun vardı, onca sözün arasından sadece babamın kendisini sevdiği sözü dikkatini çekmişti. Benim yaşadıklarım, ruh halim onun için önemli değildi.

"Bugün Gülbin'le buluşacağım, akşamda eve gelmem."

Beni duymamıştı aptal bir sırıtmayla koltuğa oturmuş babamın gömleğini göğsüne bastırmıştı. Bunlarınki hastalıklı bir aşktı. Kesinlikle bu evden ayrılmalı, onlardan kurtulmalıydım.

Gülbin'e: Hemen çıkalım bir saniye daha anneme katlanamayacağım :((

Ülker'e: Bizim eve gel annem harika bir kahvaltı hazırladı. Rüyanda seninkini gördün mü?

Gülbin'e: Nereden benim ki oluyormuş? **Görmedim.**

Ülker'e: Ben zombileri gördüm, ödüm patladı. *Bir daha dilediklerine dikkat et :((*

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Gülbin'in anne ve babası kadar uyumlu bir çift daha görmemiştim. Saygı ve sevgi çerçevesi içerisinde birbirlerine davranıyorlardı. Annemlere bakınca evlilikten soğuyor, Gülbin'in anne ve babasını görünce böyle mutlu bir evliliğim olsun istiyordum.

Gülbin'le neredeyse yuvadan beri arkadaştık. Kendi evimden çok onların evinde büyümüştüm. Çünkü annem babamın peşinde dolaşacağım diye beni onlara bırakırdı. İyi ki bırakmış yoksa çoktan timarhanelik olmuştum.

Kapıda Tülin teyzemin günaydın öpücüğüyle karşılandım. Tülin teyze, annemden daha çok öpmüştü beni. Sıcacık sevgi dolu bir evdi, kahvaltı masası oldukça büyük olan mutfağa hazırlanmış, börekler, kekler ve kahvaltılıklarla donatılmıştı. Abdullah amca gazetesini almış sofranın başında oturuyordu.

"Gel Ülker Hanım, seni bekleyeceğim diye açlıktan öldüm."

"Hemen geldim amcamm ."

"Annenle baban nasıllar?"

"Bildiğiniz gibi..." Her şeyi biliyorlardı, karı koca birbirlerine baktı. Tülin teyzem saçlarımı okşadı.

"Artık büyüdün, aldırma onlara."

"Az kaldı, okulum biter bitmez yanlarından ayrılacağım. Belki daha önce bile ayrılabilirim."

"Hadi bakalım kahvaltımızı edelim."

Sohbet ederek, gülüşerek kahvaltımızı etmeye başladık. İşte arzuladığım aile hayatı buydu.

Gülbin'le kahvaltı bitince yola çıktık. Okul başlamadan bu ayak günlerimizin keyfini çıkarmalıydık. Sinema sonrası o mağaza senin bu mağaza benim dolaşmaya başladık. Gülbin'in hızına ayak uydurmak çok zordu her girdiği yerde en az bir iki kıyafet deniyor almadan çıkıyorduk.

"Gülbin bak son girdiğimiz yerdeki satış elemanı seni tanıdı. Bu bir şey almaz giyer giyer gider diye arkadaşlarına dert yanıyordu."

"Ne var bunda, önce bakıyorum, sonra gelip alıyorum. Aaa Zafer'le, Hakan değil mi bunlar?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Kesin kızlarla buluşacaklardır."

"Zafer'in sende gözü olduğunu biliyor musun?"

"Bilmiyorum, bilmekte istemiyorum. Kız avcısının teki!"

"Ay bizi gördüler buraya doğru geliyorlar."

"Sarma şunları başımıza."

"Ben Hakan'dan hoşlanıyorum. Az ses etme!"

"Ne haber kızlar, geziyor musunuz?"

Yok, şu anda uyuyoruz. Bu çocuğun aptal sorularına sinir olu yordum. " Gördüğün gibi geziyoruz."

"Bizde size takılalım, canımız sıkılıyordu."

İşte şimdi canım sıkılmıştı, üniversite başladığında zaten görecektim. "Ne o kızlar sizi ekti mi?" Diye sordum.

"Öylesine çıkmıştık kız yok, hadi canım inat etmeyin birlikte dolaşalım."

Gülbin'in yüzünde güller açıyordu, arkadaşımın ilk aşkını yaşamasını engelleyemezdim. Mecburen kabul etmekten başka çaresi yoktu.

***

Rüzgâr'dan...

"Niye durdun Rüzgâr?"

"Karşı kaldırımda tanıdığım birini görür gibi oldum ama değilmiş hadi dükkâna gidelim."

Küçük yürek suratlı, demek erkek arkadaşı varmış. Silik bir tipim diyordu, böylesinden korkacaksın. Anlaşılan saman altından su yürütenlerdendi. Bir de öptüm diye tokat yemiştim sanki ilk kez öpülmüş gibi tepki vermişti. Aman bana neydi isterse yüz tane erkekle olsun.

"Biraz hızlı yürü malzeme gelecekti."

"Hayırdır niye birden bu kadar sinirlendin?"

"Geç kaldık Yekta, para ödemesi yapacaktım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

O giydiği elbisenin hali neydi öyle! İncecik askılar bir rüzgâr esse eteği açılacaktı. İnsan biraz giydiklerine dikkat etmeliydi. Yok, ben bu kızdan kurtulmalıydım iyice kafamda sabit fikir haline gelmeye başlamıştı. Belki bir kez daha öpsem aldığım tadı bulamayacak takıntıdan kurtulacaktım. O herif onu öpmüş müydü acaba. Benim aldığım tadı o da almış mıydı?

"Rüzgâr kendine gel çıldırmış gibi niye duvarı tekmeliyorsun?"

Kahretsin onun yüzünden ayakkabımın derisi sıyrılmıştı. "İki günlüğüne ben yokum, sana imza yetkisi vereceğim. Okul başlıyor eskisi gibi devamlı duramam."

"Sorun değil!"

Mutfak kısmına geçtim, malzemeleri arka kapıdan teslim edeceklerdi. Mekân dolmuştu, garsonlar son hızla çalışıyorlardı. Abimin burayı ısrarla al demesi sonucu güzel bir iş yerine sahip olmuştum. Öteki kafeteryayı tadilata sokmuş iki yeri birden nasıl idare edeceğimin derdine düşmüştüm. Yekta gibi güvenilir bir adam daha bulabilirsem sorunum kalmayacaktı. Hiçbir zaman ilaç sektörüne ilgi duymamıştım, zaten iki abim gayet güzel yönetiyorlar ben arada bir sadece imza yetkimi kullanmaya gidiyordum. Babam hepimize eşit derecede hisse vermişti.

"Rüzgâr senin ne işin var burada?"

Tanıdık gelen kızı tam olarak hatırlayamamıştım. Lavabonun girişinde duruyordu.

"Ben Gülbin, Ülker'in arkadaşı, hani gemide karşılaşmıştık. Aynı sınıfta okuyoruz."

"Şimdi hatırladım." Bu kız biraz evvel onunla olan kızdı, başka bir yer yokmuş gibi buraya gelmişlerdi.

"Burası benim, sizin ne işiniz var burada?" Biraz ilerideki masada onu görebiliyordum, arkası bana dönük oturuyordu,

"Hiç, yolda arkadaşlarla karşılaştık, burayı çok methettiler. Biz de gelelim dedik ama senin olduğunu bilmiyordum."

Başımla masayı işaret ettim. "Flörtleriniz değil mi?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yo öylesine arkadaşlar. Gerçi Zafer, Ülker'e birkaç kez çıkma teklif etti ama bizim kız reddedip duruyor. Belki bugün başarılı olur."

"Size iyi eğlenceler, benim işlerim var." Niye bu kadar sevinmiştim ki, sevgilisi değilmiş... Sevgilisi değilmiş... Niye sevinyordum ki bugün olabilirmiş. Aman ne yaparsa yapsın sanki çok umurumdaydı.

***

Ülker'den...

"Ülker kime rastladığıma asla inanamayacaksın."

Gülbin çok heyecanlıydı. "Herhalde Prens Edward'la karşılaştığını söylemeyeceksin?"

"O da bir prens sayılır, burası Rüzgârınmış."

Dünya kadar yer arasından bula bula onun kafesini bulmuştuk. Ismarladığımız kahveler gelmemiş olsaydı kalkıp giderdim. Tabii kapıdan giren iki adam dikkatimi çekmeseydi, gerçekten gidiyordum. Sert bakışlı karanlık tipler, karşıdan gelen müşterinin çarpmasıyla sendeleyince üstündeki ceket savrulmuş, belinde takılı olan silahı bir anlığına görmüştüm.

"Ben lavaboya gidiyorum." diyerek kalktım, Zafer ayağa kalkınca elimle omzuna bastırdım, itiraz eder gibi olduysa da gelmesini istemediğimi anladı.

Peşlerinden yürümeye başladım, bu tip adamların tehlikeli olduğunu bizim tekneye gelip babamı tehdit etmeleriyle görmüştüm. Para için can yakarlardı yukarı kata yöneldiler. Sağıma soluma baktım benden başka bu adamları fark eden kimse olmamış mıydı?

Yanımdan geçen garson kızın kolunu yakaladım. "Yetkiliniz nerede?"

"Bir sorun varsa ben yardımcı olayım."

"Hayır, yetkili gerek bana."

"Rüzgâr Bey ofisinde, Yekta Bey'de geliyor."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Yekta deren adamın yanına gittim. "Biraz önce iki silahlı adam içeri girdi ve yukarı kata çıktılar, tanıyor musunuz?"

"Allah kahretsin iki gün öncede geldiler, yaka paça dışarı attık, o zaman silahları yoktu."

"Polise haber verin hemen!"

"Polis gelene kadar Rüzgâr'ı hırpalayacaklar veya yaralayacaklar. Ölsem de size para vermem demişti."

"Ben yukarı çıkıp onları oyalayayım." Nasıl dediğimi bilmediğim söz ağzımdan çıkmıştı

"Nasıl oyalarsınız, ben giderim siz haber verin."

"Sizi görünce panik yapabilirler, içerisi müşteri kaynıyor. Boşu boşuna onları korkutmanın bir anlamı yok. Ben patronunuzu tanıyorum, o da beni tanır."

"Tehlikeliler!"

"Biliyorum, işte tam da bu yüzden acele etmelisiniz."

Daha fazla gecikmenin anlamı yoktu, kapının önüne geldiğimde içerideki konuşmalar gayet net duyuluyordu. "Korktun mu lan, geçen gün bizi yaka paça dışarı attın, şimdi yap da görelim. Buranın haracını biz alırız. Vereceksin diyorsak vereceksin."

"Sizin gibi mafya özentilerine bir lira bile vermem. Bu mekândan size hayır yok."

"Sen kim olduğunu sanıyorsun alırız façanı aşağıya, bu âlem bizden sorulur. Haracı vermezsen ya malından ya canından olursun seçim senin koç."

"Elinizden geleni ardınıza koymayın, eşkâlinizi polise verdim. Bana veya mekânıma ufacık bir zarar gelirse seneleriniz hapiste geçecek koçlar."

Daha fazla dinlememin anlamı yoktu, silahlarının hâlâ belinde olmasını dileyerek kapıyı açtım. Rüzgâr koltukta oturuyor, iki adamda önünde dikiliyordu. Beni görünce üçü de irkildi.

"Senin ne işin var burada?"

"Aaa sevgilim randevumuzu unuttuğunu söyleme. Misafirlerin mi var?" Hiç hızımı kesmeden yürüdüm. Rüzgâr'ın kucağına otu-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rup boynuna sarıldım. Adamlar ne yapacaklarını bilemez gibiydiler. Rüzgâr şok olmuş vaziyetteydi.

Adamlara baktım. "Bu adam var ya bu adam, beni deli ediyor. Yanında durmasam hop başka kadınlara gidiveriyor."

"Bacı bir çıksan biz iş konuşuyorduk."

"Ben sizi engellemiyorum ya canım. Uslu uslu oturuyorum," dedikten sonra tekrar Rüzgâr'ın boynuna sarılıp kulağına: "Şunları biraz oyala Yekta polis çağırıyor." diye fısıldadım...

"Aklını mı kaybettin, adamlar silahlı!"

"Siz ne fısıldaşıyorsunuz orada sıktınız ama..."

Adamın sesi öfkeliydi, ne yalan uydursaydım. "Dün gece ne kadar harika seviştiğini söylüyordum, ama sende çok güçlü gibi duruyorsun. İkinizi de beğendim." diyerek üzerine şuh kahkaha attım, bugün seyrettiğim filmdeki hayat kadınının gülüşüne benzemese de biraz andırmıştı.

Adamların yüzü gevşeyivermişti. Aptaldı şu erkek milleti. Rüzgâr belimi hırsla sıktı. "Ay dün gece her yerimi moraralığın yetmiyormuş gibi sıkıştırıp durmasana. Yok, ben bıktım bu adamdan deli mi ne, sizler nerede çalışıyordunuz?"

"Madem bıktın güzelim, işimizi halledip seninde alarak hemen gidelim. Sonra benim kucağıma oturursun."

Kirpiklerimi kırpıştırdım, o sırada Rüzgâr'ın göğsünü okşuyordum, adamlar baygın gözlerle elimi takip ediyorlardı. "Olur, ikinizin de kucağına otururum." dediğim anda kapı ardına kadar açıldı. Adamlar polisleri görünce ne yapacaklarını şaşırdılar. Yakalanmışlardı. Rüzgâr'ın kucağından kalkmak için davrandığımda kollarını öyle bir sardı ki kımıldayamadım bile.

"Bırak beni!"

"Sen kendi rızanla oturdun sevgilim, ben seni zorlamadım."

"O adamları oyalamak için yaptım, bırak."

"Sen kafanı mı yedin, ya o adamlar senin oyununa gelmeselerdi?"

"Ama geldiler değil mi, kollarını çöz!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Neden?"

"Ödeştik Rüzgâr Bey, borçlu kalmayı hiç sevmem. Sen benim hayatımı kurtardın, bende seninkini kurtardım. Şimdi ödeştik... Beni kucağından bırakmazsan kafa atacağım bil!"

Gerek kalmadı, ifade için polisler gelince bırakmak zorunda kaldı. Ondan kurtulmak istiyordum... Neredeyse koşarak aşağı indim.

"Öf Ülker nerede kaldın, tuvaletin içine düştün sandım. Bir ara polisler geldiler iki adamı aldılar, çıktılar."

Ortam hiçbir şey olmamış gibiydi.

"Hadi gidelim artık." Deyip Gülbin'i kolundan tutup kaldırdım. Dışarı çıkıp Rüzgâr'ın arkamdan Ülker diye bağırdığını duydum. Taksiye biniyorduk, dönüp bakmadım.

***

MELTEM & MURAT

Meltem'den...

Antalya'ya indiğimizde Murat'ın çocukluğunun geçtiği yerleri görecek olmanın sevinci içindeydim. Kendini bir erkeğe ait hissetmek ve karşılığında onunda sana ait olduğunu bilmek kadar güzel bir his yoktu. Çok mutluydum.

Nihayet dün gece inadını kırmıştım hayatımın en güzel en ateşli anlarını yaşadım. Düşündükçe hâlâ ateşler basıyordu. Onunda aynı durumda olduğunu çok iyi biliyordum, kimselerin bakmadığı anda gözleri vücudumda dolaşıyordu, daha birbirimize doyamamıştık. Dün gecenin bir an olsun arzularımızı dindireceğini düşünmüştüm çok yanılmışım.

Hastaneye daha yakın olduğu için merkezdeki evde kalıyordum. Rüzgâr annemlere gideceğini söylemişti. Biraz evvel Murat'la konuşmuş iyi geceler diyerek telefonu kapatmıştım.

Vücudum alev alev yanıyor gibiydi, neyi bekliyordum aileleriniz bile onaylamış, evlenmemiz kesinleşmişti. Kararımı değiştirmeden harekete geçmeliydim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Murat'ın evine geldim daha önce verdiği anahtarla kapıyı açtım. Karanlıktı, banyodan gelen su sesine ilerledim, aşkım olması gereken yerdeydi.

Soyunmaya başladım, ince buzlu camın ardından vücudunun şeklini belli belirsiz görüyordum, parmağımdaki yüzüğü çıkarıp komodine koyarken elimden kaydı, yüzük yere düşünce oldukça fazla ses çıkardı.

"Kim var orada?"

Birden duşa kabinin kapısını açtı, bir erkek bu kadar mı güzel olurdu. Beni görünce hatta çırılçıplak olduğumu görünce gözleri hayretle büyüdü.

"Yapma Meltem artık dayanacak halim kalmadı."

"Sana dayan diyen kim?"

Kabinin önüne geldim, gözleri açlıkla vücudumda dolaşıyordu, onu elimle içeri itince daha fazla dayanamayacakmış gibi beni vücuduna yapıştırdı. Dudaklarım onun dudakları altında can buldu, ihtirasla sarılıp aynı şekilde karşılık verdim, elleri göğüslerimi kavrıyor aşağı inip kalçalarımı avuçluyor sıkıyordu. Banyonun içi hem suyun hem de bizim hararetimizden buğulanmış bir hale geldi.

"Dur Meltem dur biraz sakinleşelim." Başını geriye attı, nefesini kontrol altına almaya çalışıyordu.

"Sakinleşmek istemiyorum, vazgeçemezsin."

"Asla vazgeçmeye niyetim yok. Bu geceyi unutmamanı istiyorum."

"Emin ol unutmayacağım." Saçlarından tuttum tekrar göğüslerime çekmeye çalıştım, elimi tuttu avucumun içinden öptü. "Şişt."

Dediğini yaptı, en başından yavaşça başladı. Ufak öpücükler, dokunuşlar sonra beni havluya sarıp kuruladı. Kucağına aldı, onu üstüme çekmeye çalıştım. "Uslu bir kız ol, yaptıklarının tadını çıkar aşkım."

Vücudumda dokunmadık, öpülmedik yer bırakmıyordu, bir an öyle bir hale geldim ki iç içe geçmiş gibiydik.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yeter artık bana eziyet çektiriyorsun, ne hale geldiğimi görmüyor musun?"

Yanıyor yanıyordum. Eli kasıklarıma gitti. "Şimdi sevgilim şimdi."

Muazzamdı, daha önce hiç tatmadığım bir his içimde yükseldi, onun gücünü tam anlamıyla hissediyordum zevkle karşıladım. Bir an duraksamasına bile müsaade etmedim. "Sakın durma!"

Birlikte yakaladığımız tempo müthişti, çığlıklarım ağzında boğuldu. Ter içinde nefes nefese kalmıştık, başı hâlâ göğüslerimin üstündeydi.

"Harikasın sen!"

"Sende öyle, çok güzeldi. Bak senin yüzünden ne çok zaman kaybettik."

"O zaman çok istesem de seni alamazdım. Ama artık karım olman kesinleşti. Sende bende dayanacak hal bırakmadın."

"Şikâyetçi misin sevgilim?"

"Tam aksi çok memnunum, aşkım. Benim kadınımsın, benim..."

Elleri dudakları tekrar hareketlendi.

Sabah evden çıktığımda her yerim ayrı ağrıyordu. Mutlulukla gülümsedim, kadının fendi erkeği yenmişti.

***

Antalya'ya indiğimizde içim kıpır kıpırdı... Otele yerleştik. Murat büyükannesine geleceğimizi bildirdi, arabalara binerek Antalya merkeze bir saat uzaklıkta olan evlerine vardık. Ben küçük bakımsız bir ev beklerken ahşap olmasına rağmen oldukça büyük ve bakımlı bir evle karşılaştım. Kocaman arazi içine kurulmuş, bahçesinde rengârenk çiçekler vardı.

Büyükanne bizi kapıda karşıladı, bastonuna dayanarak zorlukla ayakta duruyordu. Tertemiz basma bir elbise giymiş, bembeyaz tülbent takmıştı.

Çok ayakta durmasını istemeyerek hızlıca kendimizi tanıttık, koluna girdim ve birlikte içeri girdik. Duvarlarında eski resimler,

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

eski tip camlı konsol, sedirler üstünde büyük sert yastıklar dantel kenarlı beyaz örtüler ve yerlerde yöresel kilimler çok otantik görünüyordu. Bir köşede mangal bile vardı.

Hepimiz oturduk, bizi tek tek inceledi özellikle de beni başımdan aşağı süzdü. Minel köşede duran su kabağına kafayı takmıştı, yanına gitmeye çalıştıkça Mine engel oluyordu.

"Bırak yavrum çocuğu, gönlünce dolaşsın, bu ev senelerdir bir çocuğa hasret."

Mine bırakınca Minel'in ilk işi kabağı kucaklamak oldu, bir süre daha ilgisini çekecek gibiydi. Birden onun gibi bir kız çocuğum olmasını diledim. Belli mi olur evlendikten kısa bir süre sonra anne olabilirdim. Sevgiyle Murat'a baktım, onun bebeğini kucağında taşıma fikrinden çok hoşlanmıştım.

"Hoş geldiniz, sizin evinize gelip güzel kızınızı geleneklere göre istemek nasip değilmiş. Görüyorsunuz halimi. Torunum evlenecek çağını söylediğinde çok sevindim umarım çok mutlu olurlar. Şimdi izin verirseniz Allah'ın emri Peygamberin kavliyle kızınız Meltem'i, torunum Murat'a istiyorum sizler ne diyorsunuz?"

"Hoş bulduk Fatma Hanım, gençler birbirini beğenmiş. Bize sadece mutluluk dilemek düşer."

"Kahvesiz isteme olmaz, Murat gelinime mutfağın yerini göster."

Mine ve Şana'da benimle birlikte geldiler, el birliğiyle kahveleri hazırladık. İkramımızı yaptık kahveler içildikten sonra büyükanne beni yanına çağırdı.

"Kızım ben eski kafalı bir kadınım, sizlerin neler taktığının bilmem bu sana benim söz hediyemdir." dedi ve boynuma beşi bir yerde taktı. Murat'la birlikte büyüklerimizin ellerini öptük, resmen istenmiş ve sözlenmiştik. Sevgiyle büyükannenin yanağından öptüm. Yüzü gülüyordu.

"Sizler için arka bahçede yemek hazırlattım, Murat sizi öden götürsün hem çevreyi görmüş olursunuz. Meltem kızım sen biraz benimle kal, biz seninle yavaş yavaş yürürüz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kadıncağızın benimle konuşmak istediği belliydi, sessizce sözüne başlamasını bekledim.

"Otur yavrum yanıma, biricik torunumun neler çektiğini, Furkan'ın o kadın yüzünden ne hale geldiğini biliyorsundur. Sen torunumu seviyorsun, ona bakışlarından anladım. Çok mutlu oldum. İlk karısını bir kez nikâhlarında görmüştüm, köylüyüm diye elimi öpmekten tiksinmişti. Bir daha da hiç görmedim, sen elimi öptüğün gibi yüzümü de öptün eminim torununa çok iyi bir eş olacaksın. Çok mutlu olun yavrum. Şimdi asıl söylemek istediğime gelelim, ben o kadını hiç sevmediğim için torunumun hayatından uzak durdum gerçi çok pişman oldum, neler çektiklerini sonradan öğrendim. Neyse olan oldu artık Murat'ı az çağır yanıma bundan sonra diyeceklerimi o da duymalı!"

Camdan seslenince Murat neredeyse uçarak odaya girdi.

"Gel oğlum sende otur."

Yanındaki konsolun çekmecesini açtı, içinden bir dosya çıkardı.

"Bu dosya benim tüm mal varlığım, tapular var içinde hepsini torunumun üstüne yaptım, benim bir ayağım çukurda zaten tek mirasçım sensin. Formalitelerle uğraşma dedim ve bu da sahildeki arsanın satışından gelen çek. Gelinimi hiçbir şeyden mahrum bırakma istediği yerde düğün yap. Şimdi gözüm arkada kalmadan ölebilirim. Birbirinizi sevdiğinizi bakışlarınızdan anladım."

"Ne gerek var bunlara büyükanne."

"Yok, oğlum nasılsa senin olacaktı. Ötekini hiç sevmediğim için uzak durmuştum. Ama bu gelin tam gönlüme göre. Çok zengin olduklarını söylemiştin ama hiçbiri burnu büyüklük taslamadı. Hadi bakalım kollarına girin, misafirlerimiz çok yalnız kaldı."

Arka bahçeye çıktık, gözlerime inanamadım, kocaman mangallar yakılmış, yöresel yemeklerle masanın üzeri donatılmıştı, iki tane yardımcı kız ortalıkta koşturuyordu. Ailemin yüzlerinin gülmesinden çok mutlu oldum. Beklediklerinin üstünde bir ikramla karşılandıkları belliydi. Olmasa da anne ve babamın surat asacaklarını asla düşünmüyordum. Büyükanneyi masanın başına oturttuk, güzel

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sohbetlerle misafirliğimizi tamamladık. Büyükler masanın başında otururken bizde çevreyi dolaşmaya karar verdik.

"Meltem düğün için beklememize hiç gerek kalmadı. Ailene söylesen de bir an önce evlensek, Furkan'da ayaklandı bir iki haftaya kadar düğün hazırlıklarını yapsak ne dersin?"

"Hani bekleyelim diyordun?"

"Hem gerek kalmadı, hem de dün gece aklımdan çıkmıyor. Bu iş uzarsa ailene mahcup olmaktan korkuyorum, ellerimi senden uzak tutmakta zorlanıyorum."

Daha fazla eziyet etmenin bir anlamı yoktu. Aileme hemen evlenmek istediğimizi söyleyince annem neredeyse fenalık geçirecekti. "Allah'ım evlenmiyorlar diye şikâyet ediyordum. Peş peşe evleniyorlar, birde başıma Rüzgâr çıkarsa imdat diye bağırırım."

Büyükanne yemeklerimizi otelde yememize izin vermedi. Ertesi günde geldik, sabahtan akşama kadar yedik içtik eğlendik.

Veda ettiğimizde düğüne gelemeyeceğini söyleyerek Trabzon hasırı set hediye etti. Sevgiyle yanağından öpüp vedalaştık. Okulların ilk tatilinde Furkan'ı da alarak gelmeye söz verdik.

***

Üniversite günleri...

"Abi hayırdır daha ilk günden okulun önünü mesken tutmuşsun."

"Söyleyene bak, sende benden faklı değilsin Boran."

"Haberim olsaydı birlikte gelirdik. İnsanın okullu karısı olması çok zormuş, bütün gün aklım buradaydı."

"Benim de öyle, dayanamadım geldim. İlk günden gövde gösterisi yapayım da, çakallar uzak dursun. Sahipsiz sanmasınlar."

"Hadi sen bir senede kurtulacaksın benim halim harap, seneleree nöbet tutacağım. Acaba bende yüksek lisansa başlasam mı? Gelip gitmelerim işe yarasın."

"Çıkmalarına da daha çok var, bir yerlere gidip çay mı içsek?"

"İçeri girelim, aralarda görürüz bizimkileri."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bu bizim Rüzgâr değil mi?"

"Vay bizim oğlana bak daha ilk günden kızların peşinde koşuyor."

"Kız gönüllü değil gibi, baksana koşturup duruyor."

"Eyvahlar olsun kız tekme attı."

"Bizimkinin azmini alkışlıyorum, bacağını tutuyor ve yine kızın arkasından koşuyor."

***

ÜLKER & RÜZGAR

Rüzgâr'dan...

"Ülker dur diyorum sana!"

"Serseri, benden uzak dur!"

"Bak yanlış anladın, öyle demek istemedim."

"Kulaklarıma mı inanayım sana mı, kız kucağıma oturdu diye övünüyordun."

"Vallahi öyle değil; o günkü durumu ve senin beni nasıl kurtardığını anlauyordum."

"Bak yine söylüyorum benden uzak dur bu sana son ihtarım. Ben senin tanıdığın kızlar gibi değilim. Sadece yardım etmek için oturdum, bunu arkadaşlarının iyice anlamasını sağla ve bir daha bu konuda herhangi bir söz duyarsam çok fena olur."

"Gel bir sakinleş, konuşalım."

"Kolumu bırak, bacağına yediğin tekme az geldi herhalde!"

"Tamam, dokunmuyorum sadece konuşalım."

"Benden istediğin ne? Sadece rastlantı eseri karşılaştık, birbirimize yardım ettik. Sen yoluna ben yoluma... Bunda anlamadığın ne var? Eskiden beni hiç görmezdin yine görme."

"Şimdi seni tanıyorum, nasıl eskisi gibi olur?"

"Olur, bak yeni kuşlar gelmiş, onları tanımaya başla yine beni fark etmezsin."

"Ülker ileri gitmiyor musun?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kulağına söylemekten başka çarem kalmamıştı, çünkü emin değildim.

"Allllllaaaahhhhh!"

"Ne oluyor abi kafayı mı yedin sen?"

"Sonra konuşuruz Meltem, Mine hemen gidelim yürü çabuk!"

***

"Ahmet Ayaz ne olur yavaşla hızlı gidersen değişik bir şey öğrenmeyeceksin."

"Sen korunuyordun!"

"Düğün dönemi haplarımı almayı unuttum, bak sadece şüpheleniyorum daha birkaç gün geciktim."

"Gerçekten hamileysen çok sevinirim."

Gittiğimiz klinikte şüphemi söyledim. Erken gebelik şüphesi olduğu için, kan aldılar çok beklememize gerek kalmadı, Doktorun sözlerini duyan Ahmet Ayaz sevincinden beni kollarının arasında döndürüyordu.

"Başım döndü çılgın adam."

"Çok mutluyum, bebeğimin karnında büyüdüğünü göreceğim. İlk doğduğu anı göreceğim. Beni ne kadar sevindirdiğini anlatamam."

Kollarının arasından bırakır bırakmaz annesine telefon açtı. Sevinci görülmeye değerdi, o sevinince bende çok mutlu olmuştum.

Telefonlar peş peşe açılmaya başlanmıştı ve her zamanki gibi bizim evde büyük bir kutlama yemeği yapıldı. Ailemize yeni katılacak üyemiz neşeyle kutlandı.

Hem üniversite, hem hamilelik zor olacaktı. Ben güzel kızımı ne şartlarda taşımış, doğurmuştum. Kızım gibi sürpriz bebeğimin de uslu olmasını diledim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



27. BÖLÜM

ÜLKER & RÜZGÂR

Rüzgâr'dan...

Birkaç gündür Ülker üniversiteye gelmiyordu, hasta mıydı yoksa bana kızdığından mı gelmiyordu. İyice merak etmeye başlamıştım. İki gün daha geçince merakım dayanılmaz hale geldi. Telefonunu bilen birilerini aramaya başladım. Arkadaşı da görünmüyordu.

Bir gün daha gelmezse sekreterliğe çıkarak adresini almaya çalışacaktım. Sabah içeri girmek istemedim neden olduğunu çok iyi biliyordum.

Ben Ülker'i bekliyordum.

Geliyordu nihayet... Başı önünde hiçbir tarafa bakmadan yürüyordu.

"Ülker!" Beni duyunca başını kaldırdı, gözleri kıpkırmızıydı.

"Beni rahat bırak, seninle uğraşacak halim yok."

"Hasta mıydın neden okula gelmedin?"

"Neden benimle ilgileniyorsun? Başka işin yok mu senin?" dedi yürümeye başladı, önüne geçince durdu.

"İlgileniyorum, neden ilgilendiğimi de bilmiyorum."

"Seninle ve bulamadığın sebeple ilgilenecek durumda değilim."

Eh artık açık olmanın zamanı gelmiş geçiyordu. İçimdekileri söylemenin tam sırasıydı, yürümeye başladı tekrar önüne geçince

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

durdu. Bıkkın gözlerle baktı. "Pekâlâ, çok ilgimi çekiyorsun, senden hoşlanıyorum ve seninle arkadaş olmak istiyorum."

Gözlerini devirdi, evet nasıl göz devrildiğini de böylece yakından görmüş oldum. "Neden Rüzgâr, neden birden bire bu değişim?"

"Niye nedenini sorup duruyorsun? Hep seni düşünüyorum, düşünmek istemesem de düşünüyorum."

Derin bir nefes aldı, yüzünde ilgi veya sevinç değil bıkmış bir ifade oluştu. "Sen güveneceğim bir erkek değilsin. Seninle ne tür şartlarda tanıştığımızı hatırla. Babamın ve annemin halini gördün, ben o durumu kendimi bildim bileli yaşıyorum. Sen çapkınsın, ben seninle olamam."

Ailesi, evet ilgisizliğinin sebebi ailesi olmalıydı. "Ben her erkek kadar çapkınım, bu gayet doğal. Bekârım ve sevdiğim bir kadın yoktu."

"Yine de bana fazlasın, her an endişe içinde yaşamak istemiyorum. Annem gibi olmak istemiyorum."

İşte şimdi kızmıştım, babasının sadakatsizliğinden ben sorumlu değildim. "Hangi erkek için *'Bu erkek beni asla aldatmaz.'* deyip evleneceksin. Beni birkaç kızla gördün diye sadakatsiz olacağım korkusuyla mı beni reddediyorsun. Bu haksızlık değil mi?"

"Bu konuyu konuşacak durumda değilim."

"Neyin olduğunu söyle, kaç gündür çıldırdım meraktan!"

"Abdullah amcamın işi yüzünden, Gülbin gitti... Taşındılar."

"Niye bu kadar üzgünsün yine görüşürsünüz."

"Tek dayanağım onlardı, çok yalnız kaldım."

Başını öne eğmişti, omuzlarının titreyişinden ağladığını anladım. Daha fazla inkâr etmenin anlamı yoktu, kalbimin acıdığını hissettim.

Kolundan tutup kendime doğru çektim, sıkıca sarıldım. Kollarının arasından kurtulmaya çalıştı izin vermedim, saçlarını okşamaya başladım. Sığınacak dost arar gibiydi başını omzuma yasladı bu sefer hıçkırarak ağlamaya başladı. Gözyaşları dinmek bilmiyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ooo Rüzgâr işi bayağı ilerletmişsin bakıyorum. Elinden bir kaçan kurtuluyor."

***

Selvi'nin sesini duyunca Ülker'in kollarımda taş kestiğini hissettim. Bakışlarında soru işaretleriyle beni itip koşarak içeriye girdi.

Ülker, kollarımdan kopup gitmişti. Karşımda duran Selvi ise sırıtıyordu. "Allah seni kahretsin, sana ne defol git başımdan!" Bu kızın basit hareketlerinden gına gelmişti.

Ülker'in peşinden koştum sınıfta yoktu. Koridorları aramaya başladım, aynı yerleri üçüncü kez geçtiğimde lavabodan çıkarken gördüm.

"Gel benimle!"

"Seninle hiçbir yere gelmem, düş yakamdan!"

"Lütfen Ülker, seni bu halde bırakmak istemiyorum."

Hiçbir şey söylemeden arkasını dönüp yürümeye başladı. Bende peşinden yürüdüm sınıfa girdik arkalardaki yerine oturdu yanında ki sıraya oturdum. Ders başladı, dinledi çıktı, bende peşinden çıkınca görüşmeler oldu.

Geriye döndüm. "Bu sizi hiç ilgilendirmez, bir daha herhangi bir şekilde imalı bir söz, bakış yakalar veya duyarsam yeri gelince ne kadar kötü olabileceğimi az çok herkes biliyor. Bilmeyenler de yaşayarak değil bilenlere sorarak öğrensin."

Zaman kaybetmiştim, yine neredeydi bu kız? Camdan baktım çıkışa doğru yürüyordu. Koşmaya başladım Arabamı park ettiğim yerden hızla kaldırdım yolda onu yakalamalıydım. Otobüs durağında kısacık bir süre durdu, sonra vazgeçti ve yürümeye başladı.

"Ülker arabaya gel."

"Git işine!"

"Hadi yürek surat!"

Cevap bile veremedi, artık sıkılmıştım hızlıca arabayı sürdüm biraz ilerisinde durdum. "Binecek misin, binmeyecek misin?"

"Binmiyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Gözleri çakmak çakmak olmuştu. Arabadan indim neredeyse koşar adımlarla yürümeye başlayınca kolundan tuttum tekmelemeye çalıştı. "Ben o tekmeyi bir kez yerim." Zorla arabanın içine soktum kadının biri *'Ne yapıyorsun sen?'* diye bağırdı.

"Yok, bir şey teyze sevgilimle biraz atıştık bana tavır yapıyor."

"Doğru mu söylüyorsun?"

"Bak somurtmuş oturuyor, istersen plakamı al." Bu kadınla daha fazla konuşamayacaktım, arabaya girdim sürmeye başladım.

"Nereye götüreyim seni?" Ses vermiyordu bende amaçsızca sürmeye başladım. Saatler geçmiş bir kelime etmemişti. Ondan bi rafa bakınca uyuyakaldığını gördüm arabayı geri çevirip geldiğimiz istikamete doğru sürdüm. Dolmabahçe sahiline park ettim. Evi bu taraflara yakın olmalıydı.

Ailesi olduğunu biliyordum. Bu ne biçim bir aileydi, erkek olmama rağmen benimkiler bile neredesin diye mesaj atmışlardı. Bunca saattir telefonu bir kez bile çalmamış, mesaj sesi gelmemişti.

Ah yürek surat ben seninle ne yapacağım.

İlk bakışta çarpan bir güzelliği yoktu ama baktıkça onu tanıdıkça içime her gün daha fazla işliyordu, güzel kocaman gözleri. Hele o dudaklarına deli oluyordum, şu an bana sorsalar Fırtınamdan güzel kadın yok derdim.

Beni ona doğru iten neydi? İlk tanıştığımızda ki perişan hali mi? Yalnızlığı mı? Ailesinin boş vermişliği mi? Bana ukalalık etmesi mi? Beni reddetmesi mi? Güven duygusu eksikliği mi? O güzel dudaklarının tadını hâlâ unutamamam mı? Nedeni her ne olursa olsun kendimi biliyordum ilk kez bu hale gelmiştim, bu kızı tanıdığımdan beri hiç aklımdan çıkmıyordu. Mine'nin ve ağabeylerimin dediği olmuştu. Ülker diğer tüm kadınları görmezden gelecek kadar beni etkilemişti.

Şimdiye kadar hiç hissetmediğim duygular içimde dolanıyordu.

Onu her an görmek, dokunmak. Korumak benden başkasının bakmasına izin vermemek evet kıskançlığı da yoğun olarak hisse-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yordum. O çocuğu sevgilisi sandığımda kanım beynimde toplanmıştı. İlk kez hissettiğim duyguların şaşkınlığını yaşamıştım.

Yürek surat, bana inanmalı, bana güvenmeli, beni sevmeliydi. Başka çaresi yoktu çünkü ben onu seviyordum.

Onun da bana karşı hisleri vardı, kendisi kabul etmese de vardı. Anlaması için sadece zaman gerekiyordu. Hislerini bir an önce anlaması için elimden geleni yapmaya yemin ettim...

Başını benden tarafa çevirmiş sessizce uyuyordu. Bende ona doğru döndüm başımı koltuğumun arkasına yasladım yavaşça uzanıp elini tuttum hafifçe kıpırdansa bile uyanmadı. Onu seyrederek uykuya daldım.

***

Ülker'den...

Gözlerimi korna sesiyle açtım, birden nerede olduğumu anlamadım. Rüzgâr elimi tutmuş uyuyordu, hiç kıpırdamadım bir süreliğine de olsa özgürce onu izlemek istiyordum.

Ne kadar yakışıklıydı, açık kumral dalgalı hafifçe uzun saçları rüzgârdan dağılınca, serseri bir havası olurdu. Elini uzatıp düzeltmemek için zor durulan saçlar. Yeşille mavi arası iri parlak gözler hafif kemerli bir burun, gülmenin her türü yakışan dolgun dudaklar. Bu dudaklarla beni öpmüştü boşta kalan elimi dudaklarıma götürdüm. Daha yeni öpmüş gibiydi hangi kız bu adama ilgi duymazdı ki? Üniversitede ki kızların dedikodularından bende haberdardım.

Hiçbir zaman bana bakacağını düşünmedim. Onun dolaştığı kızlar gibi gösterişli, seksi olmadığımın farkındaydım. Uzaktan izledim, izlememek mümkün değildi. O amfiye hatta üniversite kapısından girince güneş daha parlak doğmuş gibi olurdu. Neşeliydi, espri yapmayı seviyordu kaç kez güldüğüm belli olmasın diye ağzımı kapamıştım.

Adı gibi rüzgârdı bazen sert eser, bazen sadece bir esinti olurdu. Ben her halini beğenirdim nedenini bilediğim bir olayda onun kasırga haline geldiğini görmüştüm.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Okula gelen yabancı bir grup uyarı bile vermeden saldırmış. Önce olayı yatıştırmaya çalışmak için konuşmuş. Karşı taraftan bir çocuk yumruk atınca aralarına dalmış çocuklar kaçana kadar aman vermemişti. Okulun camından elim yüreğimde izlemiştim. Bir adamı elinden zor almışlardı. O zamanlar yanında olan kız yüzünü silmiş bende geriye çekilmiştim. Sınıfa geldiğinde dudağının kenarı patlamış, yanağında morluk oluşmuştu. Ellerinin boğumları kupkuruydu kızların hali görülmeye değerdi hepsi çevresinde pervane olmuşlardı. O an duyduğum hisse kendimde şaşmıştım, yanına gitmek yaralarını sadece ben tedavi etmek istemiştim.

Ah Rüzgâr nasıl inanır, nasıl güvenirim sana!

"Günaydın."

Of yakalanmıştım hemen elimi çektim. Ne güzel gülümsüyordu.

"Beni niye uyandırmadın?"

"Aksi kadın insan bir günaydın der."

"Günaydın dedim işte, niye beni uyandırmadın?"

"Çok güzel uyuyordun kıyamadım, çok horluyorsun kulaklarım patladı."

"Yalancı ben horlamam."

"Nereden biliyorsun? İnsan uyuduğu zaman horlayıp horlamadığını bilemez."

"İspatım var. Bir gece Gülbin'le kendimizi test etmiştik. Kayıt cihazını çalıştırdık ve uyuduk hiç sesim çıkmadığını oradan biliyorum."

Yine gözleri dolmuştu.

"Lütfen üzülme çok mu uzağa gittiler?"

"Almanya'ya"

"Uçakla 2,5 saat. Ben de Amerika ya da Avustralya'ya gittiler sandım."

"Rüzgâr sen beni anlamıyorsun, onlar benim gerçek ailem gibiydi. Buradaki gibi olur mu? Evden kurtulmak istediğimde onlarda alırdım soluğu, şimdi ne yapacağım? Kime sığınacağım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Ben varım. Onlar gittiyse ben varım, sen istesen de istemesen de yanından ayrılmayacağım. Beni kabullenene, bana inanana kadar hep yanında olacağım. Konuşacak birini istersen beni karşında seni dinlemeye hazır bulacaksın. Merkezde evim olduğunu biliyorsun, kapım sana her zaman açık olacak. Sakın yanlış düşünme sen bana güvenene beni kabullenene kadar ne kadar istesem de sana dokunmayacağım. Beni tanımanı istiyorum. Yakında Murat hoca ve ablamın düğünü olacak benimle birlikte gelip ailemi tanımanı isterim. Düşüncelerinde abarttığın gibi olmadığımı göreceksin."

"Bilmiyorum, düşünmem gerek."

"Her şeyi oluruna bırak fırtına. İlk önce arkadaşın, sonra dostun ve en sonda sevgilin olacağım."

"Son söylediğinde dur bakalım, önce arkadaşım olmayı dene!"

"Aslında biz arkadaşlık sınırını biraz aştık. Kavga ettik, sen evimde kaldın, ben seni öptüm ve sen bana tekme attın. Sonra kucağıma oturdun hadi dostluktan başlayalım sevgili olmaya daha yakın olur."

"Şımarık!"

"Kahvaltı zamanı, sonra seni evine bırakayım üstünü değiştir, okula gidelim."

"Eve gitmek istemiyorum. Beşiktaş'ta kahvaltı edelim, oradan üstüme bir şeyler alır giyinirim."

"Aile ilişkilerin bu kadar mı kötü?" Benimle konuşmasını bana güvenmesini istiyordum, anlatmaya başlarsa ümidim artacak, beni sevmeye daha çok yakınlaşacaktı.

"Sen anlayamazsın."

"Bir anlat, anlatmadan karar veremezsin. Az çok başlangıcı biliyorum." diyerek ısrar ettim. Güvensizdi ama ben onun güvenini mutlaka kazanacaktım. "Hadi fırtına, ne anlatırsan anlat aramızda kalacak söz veriyorum" Derin bir nefes aldı, bir süre konuşmadan gözlerime baktı güvenine layık olup olmadığıma karar vermeye çalışıyor gibiydi. Gözlerimi kaçırmadım konuşmasını bekledim.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Anne ve babam ayrı ayrı çok iyi insanlardır. Çok değişik bir sevgi anlayışları var. Babam aldatır, annem çıldırır. Boşanmaya kadar giderler, sonra birden işler değişir tekrar birleşirler. Bu çocukluğumdan beri böyle evde kavgasız gün geçmez, onları duymamak için son ses kulaklıkla müzik dinlerim. Yine de yeterli gelmez. Kaç kez ikisine de ayrılmalarını söyledim, birbirlerini sevdiklerini söylediler. Bu ne biçim sapkınca bir sevgidir bilmiyorum. Neden çocuk yaptıklarını anlamış değilim. Varsa yoksa birbirleri, ne birlikte olabiliyorlar ne de ayrı kalabiliyorlar ve onların bu ilişkileri beni çok üzüyor. Bir senem kaldı sonrasında onlardan ayrılacağım, belki de çok daha önce ayrılırım. Ruh sağlığım için onların bu durumlarını görmemem gerek. Gülbin'in evi çocukluğumdan beri tek huzur bulduğum yer olmuştu, ailenin ne demek olduğunu kendi evimde değil arkadaşımın evinde öğrendim. Üzüntüm bu yüzden daha da büyük oldu. Başında da söyledim annem ve babam ayrı olarak iyi insanlardır, sadece birliktelikleri hastalıklı."

Daha önce hiç duymadığım ilişki çeşidiydi, normal bir aileye olduğu için içimden sessizce şükrettim. "İşe ihtiyacın var mı? Her konuda sana yardımcı olmak isterim."

"Çalışmayı, kendi paramı kendim kazanmayı seviyorum ama durumumuz hiç kötü değil. Abinin düğününün olduğu gezinti teknesi ve beş tanesi daha bizim. Annem ve babam oldukça varlıklıdır. Okulda olan hiç kimsenin bunu bilmesini istemedim. Zenginliğiyle övünen insanlardan nefret ederim. Parasal problemim yok ama ailesel problemim var."

"Tüh desene bir garson kaybettim. Benimle kafeteryada çalışırsın, böylece sana daha yakın olurum diye hayaller kuruyordum."

"Yine de teklifini düşünebilirim."

"Kabul edersen çok sevinirim, hadi açlıktan ölüyorum." Nihayet bana açılmıştı, sevincimden taklalar atabilir, hatta onu öpebilirdim. Son isteğimi sonraya bırakmakta fayda vardı. Böylesi bir hareket yaparsam ilişkimiz başlamadan biterdi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Dediğini yaptım Beşiktaş'a gittik, çarşıda olan mağazalardan birinden kendine kıyafet alıp kabinde değişerek dışarı çıktı. Ödemeyi yapmak istesem de asla kabul etmedi. Kahvaltı için yer bakındık.

Fazla konuşkan değildi, diğer kızlar gibi saçma sapan konuşmuyor başımın etini yemiyordu. Sessizliği huzurluydu. Elini tutmak için ölüyordum ters davranacak diye de çekiniyordum. Bu kız beni maymuna çevirmişti. Yan yana ağır adımlarla yürüyorduk, bazen eli elime çarpar gibi oluyordu. Her dokunuş elektrik çarpması gibi bir hisle tenimden geçiyor kalbime ulaşıyordu.

***

Ülker'den...

Ah Ülker, kim derdi okulun gözdesiyle birlikte yürüyeceksin, konuşacaksın, hatta seninle sevgili olmak isteyecek. Rüyamda görsem inanmayacağım bir haldeydim, arada bir elim eline sürtünüyor sıcaklık kalbime doğru yol alıyordu. Rüzgâr'ın hayatına uyum sağlayamayacağımı, her an tetikte olmanın ruhsal olarak beni yıkacağını, başka kadınlarla olabilir düşüncesiyle kendimi yiyip bitireceğimi biliyordum. Bu güvensizliği içime soktukları için ailemden ölesiye nefret etmeme az kalmıştı. Serçe parmağı parmağıma dolandı, sonra diğer parmakları, sonrada elimi elinin içine aldı. Elimi çekmedim, bıraktım inceldiği yerden kopardı. Ailemin yaşadığı hayatı yaşamak zorunda değildim, kötü örneklerdi. Çok iyi olan aileyi de yakından tanımıştım. Artık çocuk değildim ruhsal bunalımlarımı atlatabilecek yaşa gelmiştim. Güvensizliğim devam ederse o zaman bu durumu tekrar düşünür ona göre yolumu çizerdim. Her şey benim elimdeydi, okulda tanıdığım Rüzgâr'ı değil gerçek halini, davranışlarını çok merak ediyordum. Zaman ilişkimizin gidişatını belirleyecekti. Şu ana kadar ki davranışları çok güzeldi, düşünceliydi, nazik ve espriliydi...

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rüzgâr'dan...

Elimi itmemişti, sanki lise çağlarımda gibiydim. Eli küçücük avucumun içinde minicik kalmıştı. Teni yumuşacık ve sıcacıktı. Nasıl, neden bu kadın beni bu kadar etkileyebiliyordu. Elini tutmak bile kalbimin değişik atmasına neden olmuştu. Kahvaltı edebileceğimiz tüm yerleri geçtim onunla daha uzun süre el ele yürümek istiyordum. Beşiktaş sahile geldik, denizin kenarında bir süre durduk. Güldü, ker kıkırdadı. "Burası sınır, elimi bırakmazsan yüzemem ve karşıya geçmemiz için yüzmemiz gerekir."

"Henüz değil, zaten elini zor tuttum."

"Senin bu kadar çekingen olacağını hiç düşünmezdim, hep atak biri gibi gelmişsindir."

"Bana ne olduğunu anlamış değilim, kısaca senin yanında ben benlikten çıkıyorum."

"Bu iyi mi, kötü mü?"

"Benim için hem iyi hem kötü. Yeni ergenler gibiyim, elimi ayağımı birbirine dolaştırıyorsun."

"Bunu ben mi yapıyorum?"

Bu kızın güvensizliği beni öldürüyordu. "İnan bana sen yapıyorsun." Beşiktaş iskelesinin üzerinde ki kafeteryaya yürüdük.

En dipteki masada yan yana oturduk, kahvaltı tabağı istedik. Gelene kadar ellerimiz hiç ayrılmadı. Ayrıldığında sanki bedenimden bir parça kopmuş gibi hissettim. İçimden kardeşlerime seslendim çok haklıymışsınız onlarca binlerce kadın arasından biri geliyor feleğini şaşırtıyordu. Bildiğini bilmez oluyordun, gördüğünü göremiyor nasıl davranacağını bilemez hale geliyordun. Kardeşlerimin kapıldığı aşk hastalığına fena tutulmuştum, iyileşmeyi de canım hiç istemiyordu.

Lokmaları minik minik kesiyor, ağzına öyle götürüyordu. Bir lokmalık minicik dolgun dudaklarının açılıp kapanmasını hayranlıkla izliyordum. Bir kadının dudakları bu kadar mı güzel olurdu.

"Ya Rüzgâr bakıp durma da yemeğini ye!"

"Gözlerimi senden alamıyorum, cadı mısın efsunladın beni?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

-Hiçbir şey yapmadım."

-Kesin bir şeyler yapmış olmalısın."

Birden elinden çatalı bıraktı. " Ne o Rüzgâr, büyü yapılmadan bana ilgi duymayacağını mı söylemeye çalışıyorsun?"

Elini yakaladım, kızmıştı çekmeye çalıştı. "Aşk büyü değil mi? Bence büyü, sihir ve doğaüstü ne kadar olay varsa içinde barındıran bir duygu. Hiç ummadığın zamanda hiç ummadığın kişiye duyulan hisler başka ne şekilde açıklanabilir. Sen bana bakarken büyülendiğini hissetmiyor musun?" Bir an durdum arka planda çalan müzik. -İşte bak dinle aşk büyü değil de nedir?"

***

Ülker'den...

Aşk öyle bir büyü ki,

Öyle bir büyü ki anlayamazsın.

Göze alsan olmaz, aşka gönül doymaz,

Seven kalbi istesen de susturamazsın.[4]

"Ama sana büyü yaptığımı söyledin."

"Evet yaptın, ben sana çok daha fazlasını yapacağım. Aşkın büyüsü içinde, şimdiye kadar hissetmediğim duyguları bana yaşatıyorsun."

"Abartıyorsun Rüzgâr, inan dalga geçtiğini düşünmeye başlayacağım." Tuttuğu elimi çevirdi, avucunun içini öptü. Telaşla çevreme bakındım. "Ya ne yapıyorsun garsonlar kötü kötü bakıyor."

"Ne yapmışım, güzel dudaklarından öpmedim ya."

"Hah birde öpeydin, kesin buradan kovulurduk."

"Hadi benim güzel cadım, dediğin gibi garsonlar kötü bakıyor. Gidelim!"

"Henüz kahvaltımı bitirmedim, uslu olursan bakmazlar."

"Pekâlâ, kahvaltımıza devam edelim."

4 Deniz Seki'nin seslendirdiği AŞK şarkısının sözleri.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rüzgâr nihayet kahvaltısına başlamıştı, ne güzel adamdı. Sözleri biraz uçuk olsa da yanlış değildi. Aşk büyüydü. Bilmediği benim çoktan bu büyünün içine düştüğümdü.

***

AHMET AYAZ & MİNE

Mine'den...

"Yeter Ahmet Ayaz iyice bunalttın beni."

"Bak tut elimi merdivenlerden düşersin. Füsun ablaya söyledim, alt kattaki büyük odayı yatak odası haline getirecekler."

"Sakın ha kafana göre iş yapma, ben odamdan memnunum."

"Ya düşersen, ya ayağın kayarsa..."

"Ya gökten meteor düşerse, ya dünya batarsa? Bir şey olmaz diyorum, söz dikkat edeceğim ne olur üzerime gelme. Bir daha da gece yarısı uyandırıp canın bir şey istiyor mu diye sorma!"

"Ne bileyim okuduğum kitaplarda aşermeden bahsediliyor. Çocuğu olan arkadaşlarım gece yarıları eşlerinin saçma sapan istekleri için dışarılarda koşturduklarını söylüyorlar."

"Ben Minel'e hamileyken de aşermedim, canım bir şey istemiyor."

"Bak o zaman ben yoktum. Bilinçaltın bir şey istememeye programlanmış olabilir. Şimdi yanındayım ne istersen yaparım."

Peki kocacığım sen kaşındın! Düşünceleri ile konuşmaya devam ettim. "Hem daha çok çok küçük, şu anda pirinç tanesi kadar bile değildir. Ben okula gidiyorum."

"Ben götüreyim seni, taksilere binip inerken bir şey olur."

"Hey Allah'ım şimdiden böylesin, ilerleyen aylarda ne olursun bilmiyorum?"

"Kahvaltını iyi yaptın değil mi?"

"Evet, Ahmet Ayaz sen kendi ellerinle yedirmedin mi? Yakında sakat olduğumu düşünmeye başlayacağım."

"Acıkınca sakın ıvır zıvır şeyler yeme."

"Ahmet Ayazzzzzz!"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sustum. Ama sen yine de dikkat et!"

Okula vardık, kolumdan tutarak arabadan indirdi. Tam okulun kapısından girecekken, "Hadi sevgilim sana güle güle." deyince kakaladı. Bu şaşkınlığından faydalanıp yürümeye başladım, arkamı döndüğümde küskün gözlerle baktığını gördüm çok şekerdi. Elimle öpücük gönderdim.

Okulun koridorunda Rüzgârla karşılaştık, yanında da Ülker vardı. Gülümsedim, şimdilik ayrı ayrı yürüseler de yakın zamanda ellerinin birleşecekleri belliydi.

"Nasılsın yenge, bebek nasıl?"

"Çok iyiyim, yeğeninde çok iyi. Sen nasılsın Ülker?"

İsmini bilmeme şaşırmış gibiydi. "İyiyim, bebeğinizi kutlarım."

"Rüzgâr git bana meyve suyu al boğazım kurudu, sen gelene kadar ben Ülker'le muhabbet edeyim."

Sabah çok erken saatte Rüzgâr telefon etmiş, henüz kimseye söylememem şartıyla Ülker'e yakın olmamı istemişti. Neden diye sorduğumda hislerimde yanılmadığımı Ülker'den çok hoşlandığını hatta sevdiğini söylemişti. Güven problemi olduğundan da bahsetmiş kendine destek olmamı istemişti. Küçük kayınbiraderimin âşık olmaya hızlı adımlarla yürümesinden çok mutlu olmuştum.

"Rüzgâr senden çok bahsediyor."

"Arkadaşız, hatta daha çok yeni arkadaşız."

"Ben hiç öyle düşünmüyorum, Rüzgâr'ın hisleri arkadaşlıktan çok ileri."

"Sanmıyorum, iki gün sonra sıkılacaktır. Ben onun gezip dolaştığı kızlar gibi değilim."

"Neden kendine güvensizsin, sen çok ama çok güzel bir kızsın. Bir gün Mecnun'a sormuşlar Leyla'nın neresi güzel, hiç abarttığın gibi değil. Mecnun'da; Leyla'yı birde benim gözümle görün demiş. Bu yüzden bir erkek sevince karşısındaki kadın onun için tek güzel olur. Rüzgâr çok iyi bir gençtir. Dosttur, sırdaştır inan canımı gözü kapalı ona teslim ederim. Yani çok güvenilirdir."

"Benimle konuşmanı o mu istedi?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yalan söylemeyeceğim. Evet, o istedi sana ne kadar değer ver. diğini gör." Yüzü kızarmıştı, bu kız da Rüzgâr'a karşı boş değildi

Rüzgâr gelince hemen fikrimi söyledim. "Bu hafta sonu Mel. tem'in düğününe birlikte gelin."

"Ben de teklif ettim, düşüneceğini söyledi."

"Hadi Ülker sende gel, hem birbirimizi daha yakından tanırız."

"O gün gelsin bakarız."

Kayınbiraderim kızın arkasından zafer işareti yapıyordu. "Dü. şünecek bir şey yok gidelim, ben bugün arkadaşımın mağazasına kıyafet bakmaya gidecektim birlikte gideriz. Rüzgâr bizi götürsün böylece abisinin de içi rahat eder. Neredeyse fanus içinde dolaşa. racak beni. Bütün kardeşler eşlerine aşırı düşkün olurlar haberin ol. sun." Deyip çıkışta gitmek için randevulaştık.

İkisi birlikte sınıflarına yürürlerken arkalarından baktım. Rüz. gâr, Ülker'in elini tutmaya çalışıyor, Ülker itiyordu. Kayınbiraderim sonunda kızın omzuna sarıldı. Kurtulmaya çalışsa da Rüzgâr izin vermedi ve sınıfa sarılmış olarak girdiler. Ah Ülker kaçışın yok Öz. demir ailesinin fertleri sevdi mi tam sever. Acaba bunların düğünleri ne zaman olurdu? Keşke karnım çok büyümeden olsaydı.

***

Ahmet Ayaz'a telefon edip, okul çıkışı düğün için Nihal'e kıya. fet bakmaya gideceğimi ve beni Rüzgâr'ın götüreceğini söyledim.

"Bizim genç hiç öyle yerleri sevmez."

"Bence artık çok sevecek."

"Bilmediğim bir şeyler mi var?"

"Kız arkadaşıyla birlikte gideceğiz, o da düğüne gelecek."

"Söyle Rüzgâr'a arabayı dikkatli kullansın. Çok hızlı gitmesin tümseklerde yavaşlasın."

"Olur, Ahmet Ayaz olur."

Ben dışarıya çıktıktan az sonra onlarda geldiler. Arkaya otur. dum, alışveriş merkezinde biraz arkalarında, biraz önlerinde yürü.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yerek onları mümkün olduğunca yalnız bırakmaya çalıştım. Nihayet Nihal'in mağazasına girdik...

"Hoş geldin Mine, Rüzgâr sen buralara gelir miydin?"

"Hoş bulduk Meltem'in düğünü için nelerin var bakmaya geldik. Seni Ülker'le tanıştırayım, o güzel seçimlerine ihtiyacımız var." Nihal'in gözünün içine ısrarla bakınca ne demek istediğimi anlamıştı.

"Rüzgâr sen git biraz turla iki saat sonra burada olursun. Sizlerde benimle gelin, kuaförde randevum vardı. Hem sohbet ederiz hem de biraz saçlarımızı düzeltiririz."

"Ben gelmesem, sizin işiniz bitene kadar bekleyeyim."

Ülker itiraz edince, Nihal yılmadı. "Olmaz hep birlikte hareket edelim, biraz bakımın hiçbir kadına zararı olmaz."

Kuaförde bakıma girdik, saçlarımız düzeltildi. Ülker'in saçları biraz daha kesilerek yüzünün daha fazla ortaya çıkması sağlandı. Birazcık bakım bile onun gerçek güzelliğini ortaya çıkarmıştı. Aynadan beğeni dolu gözlerle kendisine bakıyordu.

Maddi gücü yeterli olan kızların kadınların bakımsız olmalarını anlamıyordum. Kişi başkaları için değil kendisi için özenli bakımlı olmalıydı. Özgüveni eksik insanlar, kendilerine zaman ayırıp özen gösterseler özgüvenlerine kavuşacaklarına emindim. Tabii birde Nihal gibi renk ve kıyafet seçimlerinin ustası olan birini tanımanın çok büyük faydası vardı. Birkaç alışverişten sonra kişide kendine giden renkleri, modelleri ayırt edebiliyor böylelikle kendi sitilini oluşturabiliyordu.

"Hadi bakalım şimdi kıyafetlerinizi seçelim."

Rüzgâr mağazanın önünde volta atıyordu. Çok uzakta kalmaya dayanamamış olduğu belliydi. Hiçbirimizi gözü görmeden Ülker'e baktı, gözleri beğeniyle parladı.

"Saçların çok güzel olmuş."

"Gerçekten güzel olmuş mu?" Ülker kadınsı bir içgüdüyle karşısındaki erkekten iltifat bekliyordu. Kayınbiraderim hemen olayı anladı akıllı çocuktu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Önceki saçların da güzeldi ama bu kesim çok güzel olmuş. Harika görünüyorsun."

Nihal benim için siyah streç bir elbise seçti. Sadece göğsünde damla şeklinde açıklık ve bacağında yırtmaç vardı. Eh kıskanç kocam buna da bir şey demezdi herhalde.

Ülker kabinden çıktığında Rüzgâr oturduğu yerden doğruldu.

Koyu kırmızı straplez elbise, önden mini arka kısım biraz daha uzundu. Üst kısım üzerine tam oturmuş renk teninin beyazlığıyla çok güzel uyum sağlamıştı. Kızın bacakları Nihal'in verdiği elbiseyle aynı renk yüksek ayakkabılarla kalem gibi duruyordu. Göğüsleri nerdeyse bana yakındı. Rüzgâr'a baktım, çocuk şok geçirmek üzereydi.

"Nasıl olmuş Rüzgâr beğendin mi?"

"Açık."

"Beğenmedin mi?"

"Çok güzel ama açık... Başka bir şey giysin ve mümkünse daha kapalı olsun."

"Ülker sen bu kıyafeti beğendin mi?"

"Çok beğendim."

"Sevgili yengeciğim bak bilerek yapıyorsun, bu elbiseyi giyince ben deli olurum. Beğenmediğini söyle, Ülker hı?"

"Yooo çok beğendim, alıyorum."

"Üstüne şal al bari!"

"Merak etme kayınbiraderim, senin ağabeyinle evli olduğumu ve onun ne kadar kıskanç olduğunu biliyorsun. Sende onun genlerini taşıdığın için kıskanç olacağını tahmin ettim. Bu elbisenin çok güzel mini bir ceketi var. Giyince elbise çok daha şık oluyor."

"İçim rahatladı. Canım ceketi giy seni birde öyle göreyim."

"Sen neden görüyorsun anlamadım, sana ne benim giyeceğim kıyafetten!"

"Nasıl karışmam, sen benim sevgilimsin."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Allah Allah beyefendiye bak bir gün içinde düşmanlıktan arkadaşlığa, arkadaşlıktan dostluğa, dostluktan sevgililiğe ışık hızıyla geçiverdin. Bir saat sonra evleniyor muyuz?"

Nihal'le birlikte koltuklara oturduk, elimize kahvelerimizi alarak onların atışmalarını seyretmeye başladık. Çok şirinlerdi, biraz sonra Ezgi'de dayanamayıp yanımıza geldi, sanki film seyreder gibiydik.

"Neden olmasın?"

"Fazla ileri gitmiyor musun sen? Bu ne acele?"

"Niye acele olsun, dört senedir birbirimizi tanıyoruz."

"Hah ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu? Ben seni tanıyordum ama yaralandığım o güne kadar sen benim farkımda bile değildin."

"Olabilir, eşeklik etmişim. Şimdi tanıyorum işte, ben hızlı yaşayan biriyim."

"Bilmez miyim, bir gün o kızla bir gün bu kızla..."

"Ben hiçbir kıza evlenelim demedim, niye bu kadar aksilik ediyorsun cadı."

"Ayyy şekerim ben geldim."

"Nigoş seni hangi rüzgâr attı buraya?"

"Ay şekerim geçiyordum bir uğrayayım dedim, Mine'de buradaymış kız Meltem'e söyle gelinliği hazır son prova için gelsin."

"Söylerim."

"Bu güzellik kim böyle?"

Nigoş kıvrılarak Ülker'in yanına gidip çevresinde şöyle bir döndü. "Ay bu kız lokma tatlısı gibi insanın yiyesi gelir. Şeker bu dudaklar ne böyle tam hüpletmelik."

"Hop dedik daha ben hüpletemedim, uzak dur!"

"Kaplan merak etme kızını çalmadık. Ama şekerim bir an eskiye dönüş mü yapıyorum diye korktum. Elini çabuk tut, bu kızı kaparlar benden söylemesi."

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Rüzgâr'dan...

Bu kız beni deli edecekti, kolundan tuttum kabine sokt
Ülker, hızlı gittiğimin bende farkındayım ama neden durayım. Se
den çok hoşlanıyorum, hatta o kadar çok ki seni düşününce bi
kalbim takla atıyor. Niye duygularımı bastırayım, seninle her ke
varım. Evlenelim de yarın seninle evlenirim."

"Evlilik çocuk oyuncağı mı?"

"Bizim ailede gelenek haline geldi. Hatta abiden kardeşe geçen bir durum iki üç ay içinde tanışan evleniyor. Bizim bari bir geçmiş miz var. Onların o da yoktu."

"Dalga geçiyorsun."

"İnan güzelim geçmiyorum, bana inanmıyorsan Mine'ye hem Nihal'e sor."

"Hadi çık kabinden!"

"Eşcinsel erkeği bile çizgisinden çıkaran bu dudakları bir kez daha öpmeden olmaz."

"Rüzgâr olmaz."

"Olur, sevgilim olur."

"Hep olur olmaz yerlerde benden öpücük çalıyorsun."

"Güzelim öpücüğün zamanı olmaz."

"Ben ilk öpücüğümün ağaçların altında çiçeklerin içinde olmasını istiyordum."

"Söz, yürek surat seni istediğin gibi bir yerde de öpeceğim şimdi seni öpmezsem çıldırabilirim."

Daha fazla konuşmasına izin vermedim o güzel dudaklarından öpmeye başladım. Acemice bana karşılık veriyordu bu çok hoşuma gitti, ilk kez benim olan dudakları daha fazla öpmeye başladım. Kanım hızla ısınmaya başlamıştı. Neydi bu tat, bu dudaklar sadece benim olmalıydı benden başkası öpmemeliydi.

"Ağzını aç sevgilim, öpüşmenin zevkini öğreteyim sana."

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ülker'den...

Bu neydi erimek üzereydim, içimde yükselen sıcaklık vücudumun her yerine yayılıyordu. Dediğini bilinçsizce yerine getirdiğimi fark ettim, bu nasıl öpmeydi tutmasaydı yere yığılabilirdim.

Mine'nin "Çocuklar kavganız bittiyse gidelim artık." Sözleri ile ayrıldık.

Çıkmıştı, kabinin duvarına yaslandım, hâlâ zor nefes alıyordum. Elimi mideme bastırdım kelebekler uçmuyor dans ediyor gibiydi. Oldukça hızlı bir dans... Kıpkırmızı olduğundan emin olduğum bir suratla çıktım. Mine yüzüme baktı tebessüm etti. "Ailemize hoş geldin Ülker." Deyince daha da bir kızardım, içerde neler olduğunu anlamıştı.

Kasaya ödeme yapmaya gittiğimde Rüzgâr kartını uzatmış halde duruyordu, kasiyer kız pos makinesini uzattığı anda elini tuttum. Kartı alıp cebine geri koydum.

"Sakın deneme, şu anda buradan çıkar giderim ve aldığım elbiseyi sen giymek zorunda kalırsın."

"Neden karşı çıkıyorsun? Sana hediyem olsun, sevgilime bir elbise almışım çok mu?"

"Daha tam olarak ne olduğumuza karar vermiş değilim, bu yüzden biraz frene basalım. Hatta biraz geri gidelim."

"Kabul etmiyorum ama şimdilik sana uyacağım."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



28. BÖLÜM

AHMET AYAZ&MİNE
Mine'den...

Akşama doğru ancak eve gelebildim, Ahmet Ayaz daha ben salona girmeden içeri girdi. Kızım koşturarak bana doğru geldi ve biz kocaman bir kucak yaptık.

"Alma kucağına!"

"Of Ahmet Ayaz bu huyundan bir an önce vazgeç. Bak şöyle düşün, Allah isterse her şartta bu bebek doğar. Tabii ben dikkat edeceğim, bu kadar büyütmene inan gerek yok sevgilim." desem de Minel'i kucağımdan aldı.

"Boran'lar kaç gündür gece görünmüyorlar neredeler?" diyerek konuyu değiştirdim.

"Sevgili kardeşimin bu havada çadır kuracağı tuttu, hasta olmazlarsa iyidir. Geceleri çadırda yatıyorlarmış."

"Bu arada Meltem'in gelinliği tamamlanmış. Hafta sonuna az kaldı, dün gördüm çok mutlu görünüyordu."

"Gerçekten mutlu, bende telefonda konuştum. Sonuna kadar mutlu olsunlar, içimizde bir bekâr Rüzgâr kaldı. Bakalım onun kısmeti nereden çıkacak."

"Rüzgâr'ın da çok bekleyeceğini sanmıyorum. Ülker adındaki kıza fena tutulmuş gibi duruyor."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"İçimize bir girdin tüm kardeşler peş peşe evlenmeye başladılar Aşk perim benim."

"Bugün oldukça yorgun hissediyorum kendimi erken yatsak olur mu?" dedim. Aklımdaki planı uygulamak için.

"Mine."

"Efendim canım."

"Şey diyorum, fazla yormadan olur mu acaba?" derken bana büyük bir arzuyla bakıyordu

"Yorulmadan nasıl yapacağımızı bulalım, hangi pozisyon daha rahat denemeden bilemeyiz."

"Yukarı çıkalım. Ben Minel'i yıkar, uyuturum sen hazırlan hemen geliyorum."

Gece iki olmuştu, sevgilim çok derin uykudaydı, planımı uygulayıp onu bezdirebilmek uğruna bu saate kadar uykusuz kalmıştım. "Aşkım kalk!" Zorlukla gözlerini açtı, çok ciddi olmalı gülmemeliydim.

"Kocacığım söyleye söyleye nihayet bana aş erdirdin. Canım mangolu pasta istiyor."

"Mango mu? Öyle bir pasta var mıydı?"

"Varmış kantinde arkadaşlar konuşurlarken duydum çok istiyorum. Hadi alda yiyeyim."

"Nerede satılıyormuş?"

"Bilmiyorum bulursun herhalde."

"Sabah alsam olmaz mı?"

"Canım hemen istiyor ama tabii gitmesi zor geliyorsa, sabahı bekleriz babamızı değil mi minik yavrum?" derken gözüne soka soka karnımı okşadım.

Benimki hemen kalkıp, yola çıktı. "Aşkım üzerini sıkı giyin üşütme." diye arkasından bağırdım.

"Bir koşuda gider gelirim."

Ve gidiş o gidiş, mangolu pastanın olup olmadığını bile bilmiyordum. Biraz dolanmasının bir mahsuru yoktu. Yarım saat sonra

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

telefon açtı. "Canım böğürtlenli, muzlu, çilekli, kivili ne istersen alayım ama mangolu bulamıyorum."

"Hiçbirini canım istemiyor, ille de mangolu yemek istiyorum, bulamadıysan ne yapalım geri gel!" Sesimi de gücenmiş gibi yapmayı unutmadım. Ahmet Ayaz telefonu kapatınca uykuya daldım.

Sabah yedi gibi nerdeyse yarı uykulu bir halde elinde pasta kutusuyla çıkageldi.

"Canım bulabildin mi?"

"Her yerde aradım yok. Manav açtırdım mango aldım. Pastane açtırdım ve gittim evinden pastacıyı aldım. Pastayı yaptırıp anca gelebildim." dedi ve yüzükoyun yatağa devrildi. Yanağından kocaman öptüm. Giyinip aşağıya indim, öğlene kadar kendine gelemezdi.

***

ŞANA & BORAN

Boran'dan...

Üç gecedir çadırda yatmaktan tüm eklem yerlerimin acıdığını hissediyordum. Üç gün önce karımla yapı marketlerin birinde gezerken -gitmez olaydım- çadırları görüp alalım diye tutturdu.

"Hadi sevgilim, sana anlattığım o sahneyi yaparız."

"Güzelim gece oldukça soğuk oluyor, çadır zamanı geçti."

"Ama Boran uzağa kurmayacağız ya, evimizin bahçesine kuracağız. Çok üşürsek eve geçeriz." Deyip birde üstüne dudağını sarkıtınca her zamanki gibi dayanamadım aldık.

Saatler süren kurma aşamasından sonra bahçemizde rengârenk bir çadır vardı. Oldukça güzel anlar geçirdik, ikinci gece yine çadırda yatalım dedi ilk birkaç saat sevimli ve ateşli olan çadır, saatler geçince buz gibi oluyordu. Tabii Şana Hanımın üşümekten yana bir sorunu yoktu beni yorgan gibi kullanıyor. O sıcacık yatarken benim sırtım buz kesiyordu. Akşam yine ısrarlarına dayanamamıştım ama artık canıma tak etmişti.

"Sevgilim artık kalksan?" Ne güzel uyuyordu melekler gibi, omzundan öptüm.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Üşümüşüm." diyerek gözlerini açtı.

"Tabii üşürsün havalar gece soğuk oluyor, bu çadır fanteziden vazgeçsen daha kapalı alanlarda olanla devam etsek olmaz mı bebeğim?"

"Haklısın son bir veda edelim çadıra, yaza tekrar kurarız."

"Çok soğuk değil mi?" Vazgeçer umuduyla gözlerinin içine bak-tım.

"Ben ısıtırım seni sevgilim."

Küçük elleri belimden aşağı doğru harekete geçmişti. Ismarlak ne kelime kaynamaya bile başlamıştım.

***

MELTEM & MURAT

Meltem'den...

Düğünümüze az kalmıştı, sabah sessizce evimize gittim, onlar kalkmadan kahvaltıyı hazırlamak istiyordum. Çayı koyup mutfak-taki masayı hazırlamaya başladım. Evin tüm eşyalarını yenilemiş şimdilik oturacağımız duruma getirmiştik. Her şeyi ikimiz birlikte kendi zevkimize göre aldığımızdan tüm eşyalarımı çok seviyordum. Benim evim güzel evim. Furkan'da kendi eşyalarını seçmişti.

Güçlü kolların belime sarılmasıyla gülümsedim, sevgilim uyan-mıştı. "Seni öperek uyandıracaktım."

"Gerek kalmadı aşkım, ben seni öpmeye geldim."

Dudakları boynumda ensemde dolaşıyordu, kendimi vücuduma yasladım. Boynumu öpüşlerine daha çok açtım.

"Dün gece niye gelmedin? Sabaha kadar yandım."

"Beni biraz özle istedim, düğünümüze kadar yasak koydum."

"Sen beni dinledin mi Küçük Hanım? Hayır. Ben de seni dinle-miyorum bu suyun yerini bilerek içememeye benziyor. Hadi oda-mıza gel, birazdan Furkan uyanır."

"Olmaz." Dilim olmaz, içim olsun diye bağırıyordu. "Olur, sev-gilim olur. Düğün gecesine kadar çıldırırım." Oda yakındı, tuttu

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

fazlaydı. Hızlıca kıyafetlerimizden kurtulduk, fazla vakit kaybetmeye gerek yoktu.

***

ÜLKER & RÜZGÂR

Rüzgâr'dan...

"Kahvaltıyı birlikte edelim." Yürek suratımı yarım saattir telefonda ikna etmeye çalışıyordum.

"Bugün okula bile gelemeyeceğim."

"Neden?"

"Babam yine ortalarda yok, annem çıldırmış durumda."

"Bırak yanında olayım, ya yine sana bir zarar gelirse?"

"O geceki sadece bir kazaydı, ailemin kendi aralarında problemleri olabilir ama bana asla zarar vermezler ve şimdiye kadar hiç vermediler."

"Kapının önündeyim, çık biraz yüzünü göreyim."

İki dakika sonra çıktı, of solgun görünüyordu. Annesinin ve babasının kızlarının ne hale geldiğinden hiç haberleri yok muydu?

"Gördün işte hadi git, bugünkü ders notlarını da almayı unutma!"

Cebimden anahtarlığımı çıkardım, yedek anahtarı avucuna sıkıştırdım.

"Ne bu şimdi?"

"Evimin anahtarı, lazım olursa kullanmaktan çekinme, ben çoğu zaman ailemin yanında kalıyorum."

"İstemem Rüzgâr."

"Başın sıkışınca Gülbin'lere gittiğini söylemiştin. Sana seçenek sunuyorum, gideceğin bir yer olduğunu düşünmek seni rahatlatır. Beni sık sık ara aklım sende bunu unutma!"

"Ülker kiminle konuşuyorsun? Çabuk buraya gel!"

Cama çıkan kadın oldukça sinirli görünüyordu. "Hadi git kendine de çok dikkat et, onlar hayatlarını yaşamışlar, şöyle veya böyle yaşamaya devam ediyorlar. Bizim hayatımız yeni başlıyor, bu sözümü sakın göz ardı etme."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Örneklerimi görüyorsun, ilerisi için hiç umutlu olma derim."

Ülker çok bıkkın görünüyordu, onun bu haline çok üzülüyordum. "Her evlilik böyle değil, sen kötü örneğin içindesin. Benim en yakınımda olan kişilerin evlilik hayatları çok güzel. Annemlerin, ağabeylerimin hele Hafize teyzeler var Mine'nin yakınları, kırk elli yıllık evliler hâlâ birbirlerinin gözünün içine bakıyorlar."

Annesi yine "Ülker" diye bağırdı.

"Hadi git Rüzgâr, annem daha fazla sinirlenmesin."

Arabamı çalıştırdığım an evin önüne bir araba park etti, uzun boylu oldukça yakışıklı orta yaşlarda bir erkek elinde kocaman bir buket çiçekle eve doğru yürüdü. Ülker'in babası gelmişti. Daha fazla burada durmamın anlamı yoktu nedense gitmekte istemiyordum. Yavaş sürmeye başladım çok uzaklaşmamıştım ki. Telefonum çaldı. Ülker arıyordu. "Yakınlardaysan gel beni al!"

Arkadan bağırma sesleri geliyordu. Hızlıca geri döndüm. Ülker koşarak geldi arabaya bindi, ağlıyordu. Tam o anda camın kırıldığını gördüm, kocaman bir vazo yere düşüp parçalandı.

Biraz ilerledikten sonra durdum, pozisyonumuzun elverdiği kadar sarıldım.

"Ağlama canım."

"Bugün bardağı taşıran son damlaydı. İsterlerse birbirlerini öldürsünler bittiler artık. Hadi gidelim, bu semtten bile nefret ediyorum."

Tekrar yola çıktım, bu halde okula gidemezdi biraz sakinleşmesi gerekiyordu. Deniz kenarına çektim. Küçük kafeteryadan çay aldım, biraz ilerisinde de simitçi duruyordu. İlk reddetse de ısrarımla sıcak çaya daha henüz gelmiş sıcacık simitlerin kokusuna dayanamadı. Gerçi yarım yemişti ama bu kadarı bile biraz kendine gelmesini sağlardı.

"İş teklifin hâlâ geçerli mi?"

"Ne zaman istersen başlayabilirsin."

"Küçük bir daire de bulmam gerek."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bence acele etme biraz benim dairemde kal aklını topla. Hâlâ ev bulmak istersen birlikte bakarız."

Niyetim onu oyalamaktı, Ülker'den çok ama çok hoşlanıyordum. Hatta âşık bile olabilirdim. Hissettiklerim doğruydu, doğruluğunu kalbimde beynimde hissediyordum, daha önce hiçbir kıza kadına böyle hisler beslememiştim. Kimse ona benim gibi bakmasın, öpmesin, dokunmasın istiyordum. Tek benim olmalıydı.

Aklıma gelen düşünceyi hemen uygulamaya başlamam gerekiyordu. "Minel'i görmek ister misin, çok güzel şirin bir bebektir. Birer kahve içer Mine'yi de alır okula gideriz."

"Bu haldeyken olmaz."

"Halinde hiçbir şey yok, çok güzelsin." dedim hemen Mine yengeme telefon açıp Ülker'le birlikte kahve içmeye geleceğimizi bildirdim.

"Rüzgâr güzel değilim, ikide bir güzelsin deyip durma."

"Gerçekten güzelsin niye kabul etmiyorsun. Çirkin olduğunu niye düşünüyorsun?"

"Senin çıktığın kızlar gibi değilim."

"Sevgilim beni çok iyi dinle. Sende öyle bir şey var ki. Gözlerinin bazen düşmanca bazen de arzuyla bakan ifadesine bayılıyorum, saçların ve yüzünün şekli beni cezbediyor. Hele o dudakların yok mu, öptüğümdeki aldığım lezzeti başka kimseden almadım. Tenin kokusu yumuşaklığı bak daha başka bir yerlerini övmeye devam edersem utanmaya başlayacaksın. Tokat yemekten korkuyorum."

"Şaşkın!" deyip güldü.

"Oh nihayet güldün, daha nerelerinden hoşlandığımı anlatmaya devam etsem mi acaba?"

"Gözlerinin nerede olduğunu biliyorum, tokat geliyor."

"Eh anlamışsın, söylememe gerek kalmadı."

"Teşekkür ederim Rüzgâr, yanımda olup bana destek olduğun için. Ben seni hep havai, aklı bir karış havada, sadece kız peşinde koşan dalgacı biri sanmışım. Hiç öyle biri olmadığını görmek beni şaşırttı."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Demek ki neymiş insanları dış görünüşleriyle yargılamamak gerekliymiş. Bugün alacağımız dersi öğrendiysek, hadi inelim gidelim."

Bahçeden içeri girdik, Ülker beğeniyle eve bakıyordu. Minel bizi kapıda bekliyordu. Gülerek ona doğru yürümeye başladık.

"Dikkat!" diye bağırınca birden ikimizde korktuk koşturarak dev adam geliyordu. Hemen Ülker'in önüne geçtim. Geldi ve beni başıyla itti.

"Bırak Rüzgâr, ben köpekleri severim."

"Dev adam tanımadıklarına saldırır."

"Sen yanımdasın." Bana güvenmesi hoşuma gitmişti, tetikte olarak yana çekildim, önce ayaklarını kokladı, sonrada elini yalamaya başlayınca içim rahat etti. Ülker hiç çekinmeden dev adamın başını okşuyordu.

"Ailemizin en şüpheci üyesinden geçerli not aldın, Minel ve benim onayım olmadan kimseyi kabul etmiyordu. Hadi gelin."

***

Ülker'den...

İçeri girdik, Maviş gözlü bir şirine koşarak geldi kendini Rüzgâr'ın kucağına attı. Amcasının yüzünü öpücüklere boğuyordu.

"Bak Minel sevgilim Ülker."

"Çocuğa beni nasıl tanıtıyorsun?"

"Doğruyu söylüyorum, sen benim sevgilimsin."

"Sevgilim Ülker, gel yemek."

"Minel, Ülker benim sevgilim."

"Bana ne sevgilim Ülker gel."

"Tamam kızma." Elini beline koymuş, kaşlarını çatmıştı. Büyüyünce eli maşalı denilen tiplerden olacağı şimdiden belliydi.

"Beni öyle tanıtırsan çocuğa olacağı bu!"

Mine kahve servisi yaparken, abim merdivenlerden esneyerek aşağı indi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bana da bir kahve yapsan tarçının anca kendime gelirim. Ülker hoş geldin!"

"Ne oldu abi sana, gece nöbetine mi kaldın?"

"Sorma, bir saat öncesine kadar dışarılardaydım yengen mangolu pasta istedi."

"Öyle bir pasta var mıymış?"

"Bende bulamadım zaten çok zor oldu yaptırmak, sevgilim yedin mi pastadan?"

"Yok, hayatım görünce hiç canım istemedi."

"Şimdi ben onca eziyeti boşu boşuna mı çektim?" Diyerek tatlı bir atışma yaşadılar. Bu evde aşk kokusu vardı.

***

Mine'den...

Kocamın yüzü bir acayip olmuştu onun üzülmesine dayanamayacaktım. Koltuğunun kolçağına oturup boynuna sarıldım. "Ahmet Ayazım, sevgili kocacığım sana daha önce anlatmaya çalıştım. Hem bebeğimiz çok küçük hem de nedense ben aşermiyorum. Sen aşermem konusunda o kadar istekliydin ki, ben de sana küçük bir oyun oynadım. Gerçi bu gecede seni dışarılarda dolaştıracaktım ama kıyamadım."

"Dün gece dersimi çok iyi aldım, aş ermemene çok sevindim."

"Bak Ülker'le Rüzgâr'ın yanında söylüyorum, bana eskisi gibi davran kısıtlamalar yapma. Bir söz vardır kesin duymuşsundur sakınan göze çöp batar."

"Anlaştık sen nasıl istersen o olacak, kendimi frenleyeceğim."

***

Rüzgâr'dan...

Ülker'e baktım, Minel kucağında sevgi dolu gözlerle ağabeyim ve yengemi seyrediyordu. Özellikle onu buraya getirmiştim. Onların aşkını görmesi için.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Biz geldik." İçeriye bağırarak giren öteki ağabeyim ve Şura'yı görünce sevindim, ikinci mutlu çiftimizi de yakından görecektim. Boran abim selamlaştıktan sonra karısıyla nerdeyse kucak kucağa oturdu. Mutlulukları yüzlerinden belliydi.

"Son aile fertleri eksik..." dediğimde Meltem ablam;

"Kim demiş onu, sabah kahvesine bizde davetliyiz sevgili kardeşim." Dedi.

"İşte şimdi tamamlandık."

Murat hoca, Furkan, Meltem ablam gülerek içeri girmişlerdi. Furkan küçük bir baston yardımıyla yürüyordu birkaç ay sonra desteksiz yürüyecek hale gelecekti, Minel, Furkan'ı görünce Ülker'in kucağından indi, Furkan'ın elinden tutarak içeriye götürdü. Sevgilimin elleri boş kalmıştı hemen elini tuttum çekmeye çalıştı. "Yapma görecekler."

"Görsünler, seni sevdiğimi hepsi bilsin. Bak onlara, birbirlerine sevgilerini ne güzel gösteriyorlar. Sende bana birazcık sevgini göstersen ne olur sanki!"

***

Ülker'den...

"Rüzgâr!" Bu adam dayanılmazdı, ne güzel bakıyordu. Birbirini seven bu kadar çiftin arasında olmak, içimdeki duvarların çatladığını hissediyordum.

"Ülker hadi."

Koltukta biraz daha kaydım, benim ona yaklaşmaya çalıştığımı anlamıştı, ben kıpırdarken o kendini bana daha çok yanaştırdı. Elimi avuçlarının içine alıp öptü hiç sesimi çıkarmadım. "Sonunda Ülker, sonunda beni kabullendin."

"Koruma duvarlarım birbirini seven kişileri görünce sadece çatladı, yıkılması için zaman gerek."

"O duvarları kazma, kürek, hatta dozer kullanmadan sadece seni severek, sevgime inandırarak yıkacağım. Söz veriyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Meltem annemin kardeşi ona benziyordur. Söz verince mutlaka tutarlar Ülker abla. Söz onlar için sonsuza kadar sürecek bir yemindir."

***

Rüzgâr'dan...

Arkamı döndüm, küçük Furkan bize değil mutlu bir yüzle ablam ve babasına bakıyordu. Koltuğa yaslamış olduğu elini tuttum sıktım. "Bana dayı demeyi sakın unutma, sen benim ölene kadar yeğenimsin, söz veriyorum."

Ahmet Ayaz ve Boran ağabeyim de aynı sözleri tekrarladılar. Furkan'ın mutluluğu görülmeye değerdi.

Bir saat sonra dışarıya çıktık, öğrenciler okula, ötekiler işlerine gitmek için arabalarımıza yöneldik. Ayaz abim yengem görmeden kulağıma fısıldadı. "Rüzgâr, Mine sana emanet aman dikkat et!"

"Rüzgâr ne diyor ağabeyin sana?"

"İmzalanacak evraklar varmış."

Ülker elini çekmemişti, veda için ayrılsak bile dışarı çıkınca yine elimi tuttu.

"Hadi Hanımlar arabaya okul servisiniz gitmek üzere." Nihayet yengelerim sevgili kocalarından ayrılabildiler.

Ülker arabadan inince tuttuğum elini çekmeye çalışıyordu.

"Olmaz sevgilim."

"Milletin diline düşmeye ne gerek var?"

"Milletin diline el tutuşarak değil bak böyle düşülür." Sakın yapma sözü umurumda mıydı, incecik belinden kavrayıverdim. Bir elimi güzel boynuna götürdüm. "Rezil oluyoruz." O güzel ağzını açtığında istediğim gibi öpüverdim, hiç karşılık vermeden durdu yılmadım, tüm ihtirasımı dudaklarımdan dudaklarına geçirdim. İşte bu, kolları boyumdaydı ne yapıyordu bu kız, işte şimdi rezil olacaktık yani o değil ben... Dudaklarımı zorlukla çektim. "Daha öpüşmek istiyor musun Rüzgâr?" derken gülüyordu.

"Bilerek o kadar ateşli karşılık verdin değil mi?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Şimdi bu halde yürü bakalım nasıl oluyor?" deyip arkasını döndü.

Omuzlarımdan tuttum. "Önümden yürü Fırtınam, bu halimin suçlusu sensin."

"Sen kaşındın." Dediğinde omuzlarıma baskı yaparak durdurdum kulağıma, "Seninle sevişmeye Rüzgâr ve fırtına olarak başlayacağız. Yatakta kasırga çıkartacağız, söz veriyorum." diye fısıldadım...

***

Ülker'den...

Sadece yutkundum bu adamla ten çekimimiz çok fazlaydı. Elimden tutup hadi deseydi, şu an istediği kasırgayı çıkartmaya gönüllüydüm ama demedi kısa süre sonra elimi tuttu, uslu uslu sınıfımıza girdik. Neyi kaçırdığını bilseydi kahrolurdu herhalde. "Neden gülüyorsun yürek surat?"

"Hiççç!" Sırama oturdum hemen yanıma yerleşti, masanın altından elimi tutuyor onun yüzünden not alamıyor, hocamızın ne anlattığına adapte olamıyordum. "Rahat dursana!"

"Elimde değil, sana dokunmadan duramıyorum."

"Hey siz arkadakiler, burası eviniz değil. Niyetiniz ders değil konuşmaksa dışarı çıkın."

"Al işte senin yüzünden hocadan azar işittik." Konuşmayı bıraktı ama elimi bırakmadı. Daha fazla azarlanmamak için susmak zorunda kaldım. Ders bitiminde Rüzgâr'a seslendiler, tüm arkadaşları çevresine doluştu, istemediğim bir kalabalık, kalabalığın içinde kıskanç gözlerle bakan kızlar, kıskançlığın yanına öfkeyi eklemiş olan Selvi...

Kitaplarımı toplayıp çantamın içine yerleştirdim, onların arasına katılmaya hiç niyetim yoktu. Kendi derdim kendime yetiyordu. Eve mi gitsem? Tekrar onların kavgalarını çekebilecek miydim? Rüzgâr arkadaşlarıyla muhabbete başlamıştı, çıkışa doğru yürüdüm beni fark etti.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bensiz gitmek var mı yürek suratı?"

"Arkadaşlarınla konuşmanı bölmek istemedim."

"Onlar arkadaşlarım, sen sevgilimsin ve ne kadar özel olduğunu defalarca anlatmaya çalıştım. Bana inanmalısın."

Selvi bizi dinliyordu, hasedinden nasıl çatlamadığına şaşıyordum. O kaybetmiş ben kazanmıştım, niye bunun keyfini sürmeyecektim ki! Çantamı omzuma takıp Rüzgâr'ın beline sarıldım, ilk şaşkınlığa uğrasa da hemen kolunu omzuma attı. "Hadi gidelim sevgilim." diyerek onu sınıftan çıkardım.

"Vallahi gözlerim yaşardı, kendi isteğinle benim zorlamam olmadan bana sarıldın hem de belime, o yetmedi sevgilim dedin."

"Kızlar arası kıskançlık durumları, çok fazla anlam yükleme."

"Nasıl?"

"Nasıl değil kim diyeceksin? Selvi beni öldürecekmiş gibi bakıyor. Onunla yakın ilişkin oldu mu?"

"Nasıl yakın?"

"Yatak ilişkisi, doğruyu söyle Rüzgâr?" Konuşurken okulun bahçesine çıkmıştık, önüme geçip iki omzumdan birden tuttu. "Bana bak."

Bakmak için başımı iyice yukarı kaldırmam gerekiyordu. "Baktım." dedim, o biraz eğildi işte şimdi göz gözeydik.

"Hiçbir zaman, hayatımın hiçbir döneminde yalan söylemedim. Selvi arkadaş grubunda olan biri daha fazlası asla olmadı."

"Ama o öyle davranmıyor, sevgili olduğunuzu söylerdi."

"Onun davranışı beni bağlamaz, yatmadım diyorsam ona değil bana inanmalısın."

Babam ve Rüzgâr ikisini bir olarak nasıl düşünebilirdim? Babam anneme sevgilisi varken bile yalan söyler olmadığına dair yeminler ederdi. İki erkeği bir tutmak, ruh sağlığım açısından doğru değildi. Babamın yaptıklarıyla Rüzgâr'ı cezalandırmaya hakkım var mıydı?

"İnanıyorum."

"İşte bu yürek suratlı cadım, işte bu..."

"Beni sakın hayal kırıklığına uğratma, olurda bir gün..."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Öyle bir şey olmayacak, beni babanın yaptıklarıyla yargılama."

Rüzgar'ın dedikleri doğruydu, onu babamın yaptıklarıyla suçlamaya çalışıyordum. Geçmişinde olan kız arkadaşlarının, sevgililerinin hesabını sormaya hakkım yoktu. Önemli olan bundan sonra ki olan davranışlarıydı.

***

Mine'den...

Görümcemin düğünü çok güzel geçiyordu, ilk dansı onlar başlatmış sonrasında da biz katılmıştık. Kayınvalidemle, kayınpederime baktım sevgiyle bizleri seyrediyorlardı. Dans biter bitmez yanlarına gittim. Saliha annem elimi tuttu. "Ah yavrum içimize bir girdin mutluluk getirdin. Ayaz'ımın, Boran'ımın, Meltem'imin gözlerinden mutlulukları belli oluyor. Rüzgârımda birini bulmuş gibi, onu da ilk kez bu kadar mutlu görüyorum."

"Şimdilik aramızda kalsın anneciğim ama siz fazla soğumadan düğün hazırlıklarına yavaştan başlasanız iyi olacak gibime geliyor."

"Ay yapma kızım, Rüzgâr' da mı? Ne dilemişim Allah duymuş sesimi evlenmiyorlar derken birbiri ardına gidiyorlar. Bu hızla sıra Minel de herhalde."

"Ben kızımı kolay kolay vermem babaannesi." Diyen Ayaz'ın kızını kucağına almış olduğu yerde sallanıyorlardı. Sevgiyle iki canıma baktım, elimle karnımdaki canımı okşadım. Ahmet yaptığım hareketi görmüştü, uzanıp alnımdan öptü. "Seni ne çok sevdiğimi bir bilsen." diye fısıldadı. "Benim seni sevdiğim kadar." dedim.

"Çok daha fazlası Minem çok daha fazlası..."

"Ah oğlum zamanı gelince öyle bir verirsin ki, kızın gelinliğiyle melekler gibi sevdiğinin kollarında dans ederken mutluluktan gözlerin yaşarır."

***

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ÜLKER & RÜZGÂR

Rüzgâr'dan...

Yürek suratlım bu gece çok güzeldi, dans için kollarımda olsa da gerçekten benim olacağı anın özlemi içindeydim. Gittikçe de bu arzum artıyordu. Anneme gözüm ilişti bizi seyrediyordu...

"Gel sevgilim annemle tanışmanı istiyorum."

"Yapma Rüzgâr ne olur çok hızlı gidiyorsun."

"Hiçte değil, şöyle düşün. Seninkiler benimkiler tanışana kadar nereden baksan bir ay geçer. Nişanımızın hazırlıkları içinde zaman gerekir. Bence nişanımızı ilk yarıda yapalım, ondan sonra yine hazırlıklar başlar, düğünümüzü okul biter bitmez yapabiliriz. Aaaa Rüzgâr ben sensiz kalmaya o kadar uzun süre katlanamam dersen yılbaşında düğünümüzü yaparız. Balayına ya Uludağ'a ya da kartal kayaya gideriz. Yurt dışına götürmek isterdim ama okul var ders çalışmamız lazım. Ağzını kapa hayatım."

"Gerçekten kendini aştın canım."

"Bak bana canım dedin yakında canım kocacığım da diyeceksin."

"Of Rüzgâr of!"

***

Ülker'den...

İtiraz etsem de içim onun söylediklerinin mutluluğuyla doluydu, tanıdığım birçok kızın hayallerinin erkeği, beyaz atlı prensi Rüzgâr beni seçmişti. Hâlâ inanamıyordum, ya bir gün beni bırakırsa, ya aşkı yalansa... Elimden tutup annesinin yanına götürmesine karşı koyamadım.

"Anne seni sevdiğim kızla tanıştırayım, Ülker."

"Gel kızım bir süredir sizi izliyorum, oğlum çok mutlu görünüyor. Ya sen oğlumu seviyor musun?"

"Ben ne diyeceğimi bilemiyorum daha çok yeniyiz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Benden çekinme, bak öteki çocuklarıma hepsi ne kadar mutlu. Rüzgâr seninle mutlu olacağında ısrar ediyorsa ben çok mutlu olurum."

"Annemin sorduğu soruya cevap vermeyecek misin?"

Yüzüme istekle bakıyordu hadi artık aşkını itiraf et der gibi. Avucumu tutan elini sıktım yüzüne baktım tam gözlerinin içine. "Ben oğlunuzu seviyorum." Gözleri ışıldadı bakışlarını ayırmadan. "Sağ ol anneciğim, aşkıma senin katkın çok oldu, şimdi gitmeliyiz."

***

Rüzgâr'dan...

Elinden sıkıca tutup hızlıca yürümeye başladım, buralarda sakin bir yer yok muydu?

"Nereye gidiyoruz?"

"Seninle yalnız kalacağım bir yer istiyorum"

"Neden?"

"Sevdiğini bir kez daha duymak için."

"Yalnız olmamıza gerek yok, bak bana; SENİ SEVİYORUM RÜZGÂR, SENİ SEVİYORUM. Hatta çok uzun süredir seviyorum, belki de okulda ilk gördüğüm andan beri!"

"Bu kadar geç kaldığım için çok üzgünüm, seni çok önceden sevmek isterdim. İnan bu zamanı telafi edeceğim seni çok daha fazla seveceğim."

Kelimeler bitmişti, kimse önemli değildi. Kollarıma aldım sevgiyle dudaklarından öptüm. Yoğun alkış sesine döndük gelinle damat dâhil olmak üzere hepsi bizi alkışlıyordu. Ülker utanıp yüzünü göğsüme sakladı. O anda atılan havai fişeklerle aşkımız şölene dönüştü. Çalan müzikle yine dans etmeye başladık.

Sevgili kardeşlerim dansımızda bize eşlik ediyor, hepimizin yüzü sevdiğimize bakarken aşkla ışıldıyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM



MUTLU SON

Mine'den...

Minel bu gece nişanlanıyordu bilin bakalım kiminle?

Kızım nişanlısının kollarında mutlulukla dans ediyordu.

İkiz oğullarım kocaman olmuşlardı, babaları gibi yakışıklıydılar. Umut ve Ümit. Annemin ismi bende yaşıyordu, babamın ismini oğullarımdan birine verme kararıma Ayaz saygı duymuştu.

Minel'imi doğurduğum günkü yalnızlığım ikizlerimi doğurduğum zaman mutluluğa dönmüştü. Sancılarım başladığı an telefon trafiği başlamış, biz gitmeden hastane dolmuştu. Doğum sonrası odama getirilip yatırıldığımda gözlerimden akan mutluluk yaşlarına engel olamadım. Kocam her an yanımdaydı.

Oğullarım doğduktan bir sene sonra ikinci kızım Sevgi doğdu. Dört çocuktan sonra ben pes etmiştim, Ahmet Ayaz beş diye tuttursa da asla razı olmadım.

Ona göre ne vardı, işin zevkini çıkaran o, dokuz ay boyunca balon gibi gezen bendim. Yok, canım benimde çok zevkini çıkardığımı saklamamın anlamı yoktu.

"Anne şu sağdaki masada oturanlar kimler ilk kez görüyorum."

"Bende, kim onlar?"

Umut ve Ümit'in o masayla niye ilgilendiklerini anlamak için falcı olmaya gerek yoktu. Mick, Irmak Sparro ve çocukları. Yanla-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rında da Şeyma ve Sam çocuklarıyla oturuyorlardı. Kızlar bir için suydu güzellikleri benim çapkın oğullarımın gözünden kaçmamıştı.

"Geçen sene adada ev aldığımızı biliyorsunuz, başka yerlere gitmekten bir kez bile gelmediniz. Yan evimizde oturuyorlar. Her yaz geliyorlarmış. Dost olunca onları da ablanızın nişanına davet ettim."

"Bu sene kesin adayı mesken tutacağız, dansa davet etsek kabul ederler mi acaba?"

"Deneyin bakalım."

"Sarışın olan adam çok sert duruyor, o yüzden biraz çekindik."

Oğullarıma gülümsedim, Irmak'ların masasına gittim. Biraz konuştuktan sonra oğullarım harekete geçmişlerdi.

Umut, Mick'in kızı Mira'yı, Ümit, Sam'ın kızı Lara'yı dansa kaldırdı. Oğullarım emellerine ulaşmışlardı. İkisinin de yüzü gülüyor, kızlarda süzüm süzüm süzülüyorlardı.

Küçük kızımı gözlerim aradı, uzun süredir görememiştim. Irmak'a seslenen yakışıklı çocuğu gördüğümde kızımın nerede olduğunu da görmüş oldum.

"Anne bu kimin kızı yapıştı bırakmıyor, ben gelmek istemedim. Zorla getirdiniz, çocuk bakıcılığımı yapacağım."

"Ben çocuk değilim on yedi yaşımdayım, kendini beğenmiş züppe. İki kez tesadüfen yanına geldim diye kendini bulunmaz Hint kumaşı zannetme!"

Kızım Sevgi... Irmak'ın oğlu Can'a hem yapışmış, hem kapılmış durumdaydı. Kendi hallerine bıraktım. Irmak göz kırptı, eliyle git işareti yaptı.

Ahmet Ayaz'ın yanına yürüdüm, beni aradığı belliydi. Görünce rahatladı hemen elimi tuttu.

Biraz ilerimde duran mutlulukla dans eden çifti izleyen hem dönürüm hem de görümcem olan çifte baktım.

Furkan Doktor olmuş çocukluğundan beri peşini bırakmayan Minel'e en sonunda vurulmuştu. Murat hoca kucağında olan kız Sıla'yı susturmaya çalışıyor. Evlendiklerinden hemen sonra doğan oğlu Ferit yanında duruyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Biraz ilerilerinde duran Boran ve Şana... Şana ikinci bebeğine hamileydi, bu sefer erkek olmasını istiyorlardı. Kızları Hayal on beş yaşına gelmişti.

Bir ara niye dağda, bayırda çadırlarda olduklarını sorduğumda, bazı aşk kitaplarındaki sahneleri canlandırdıklarını söylemişti. Bende birkaç kez denedim gerçekten güzel oluyordu. Eskisi kadar olmasa da arada bir yine kaçamak yaptıklarını biliyorduk.

Pistte dans eden Ülker ve Rüzgâr...

Rüzgâr asla sevgisinden vazgeçmemiş, Ülker'i aşkına inandırmıştı. Üniversite bittiğinde hemen evlendiler, birlikte kafeteryayı işletmeye başladılar. Nostalji kafe bir taneyle kalmadı. Şubeler açılarak büyüdü hâlâ da büyümeye devam ediyor.

Onlarında iki çocukları oldu; Hüma ve Tibet. Rüzgâr ille bir çocuğumuz daha olsun diyerek Ülker'e baskı yapıyordu. Şimdilik fırtına inat etse de nasılsa ben onu yola getiririm diyordu. Ben başarılı olacağından çok emindim.

Bana gelince İzmir'deki o geceden sonra hayat bana güzel sürprizler hazırlamıştı. Başta çok acı çeksem de Ahmet Ayazımın beni ısrarla arayıp bulması sonucu hayatımın aşkına kavuşmuştum.

Yanımda duran sevgisinden bir an bile şüphe etmediğim kocama Ayaz'ıma baktım.

Şakaklarındaki kırlar çoğalmıştı. Hâlâ kafeterya da ilk gördüğüm anda ki kadar yakışıklıydı. Sevgiyle koluna girdim, elimi okşadı.

"Seni seviyorum Ayazım."

"Ben seni çok daha fazla seviyorum Minem."

Koluna girdim sevgiyle başımı omzuna yasladım.

Kayınvalidem-kayınpederim, Minel teyzem-Eşi Hans, Hafize annem ve Hasan babamla aynı masada oturmuş torunlarını izliyorlardı. Tek olarak başladığım yaşamıma çoğalarak devam ediyordum. Her zaman mutluluğumun devamını diledim.

Ahmet Ayazımın yanağından hafifçe öptüm. Sevgi dolu gözlerle baktı, kulağıma eğildi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Çok yorulma sevgilim, eve gidince seni rahat bırakmayı düşünmüyorum. Kızın işleri deyip kaç gündür beni ihmal ettin, özledim."

"Bende özledim aşkım, bende çok özledim." Belime daha sıkı sarıldı, ailemizin üyelerini birlikte seyretmeye başladık.

Bir şey anlatmayı unuttum, Ülker'in ailesine ne mi oldu? Tekrar bir aldatma olayında Ülker resti çekti. Rüzgâr da ya derdinize çözüm bulursunuz ya da kızınızı bir daha göremezsiniz dedi. Bu resti biraz olsun akıllarını başlarına getirmiş olsa gerek evlilik danışmanına ve psikoloğa gittiler. Nihayet dertlerine çare bulundu. Babasının bağlılık sorunu varmış. Boşandılar sevgili olarak yaşıyorlar, Ülker'in babası annesini bir daha hiç aldatmadı çok mutlularmış.

Ailemizin bir üyesi daha var, onu anlatmadan olmaz, bir deneyeyim birçok üyesi... Dev adam kendi gibi dev bir kadınla eş oldu. Bizden daha üretken çıktılar. Çocukları aileye dağıldı, şimdi hepimizin evinde sevgiyle yaşıyorlar.

SON

BELONGS TO KAKTÜS TEAM